

तैत्तिरीय
ब्राह्मणम्

Colophon

This document was typeset using X_YLaTeX, and uses the Siddhanta font extensively. It also uses several LaTeX macros designed by *H. L. Prasād*. Practically all the encoding was done with the help of Ajit Krishnan's mudgala IME (<http://www.aupasana.com/>).

Acknowledgements

The initial ITRANS encodings of some of these texts were obtained from <http://sanskritdocuments.org/> and <https://sa.wikisource.org/>. Thanks are also due to Ulrich Stiehl (<http://sanskritweb.de/>) for hosting a wonderful resource for Yajur Veda, and also generously sharing the original Kathaka texts edited by Subramania Sarma. See also <http://stotrasamhita.github.io/about/>

FOR PERSONAL USE ONLY
NOT FOR COMMERCIAL PRINTING/DISTRIBUTION

अनुक्रमणिका

अष्टकम् १	1
प्रथमः प्रश्नः	1
द्वितीयः प्रश्नः	29
तृतीयः प्रश्नः	48
चतुर्थः प्रश्नः	72
पञ्चमः प्रश्नः	97
षष्ठमः प्रश्नः	120
सप्तमः प्रश्नः	147
अष्टमः प्रश्नः	171
 अष्टकम् २	 186
प्रथमः प्रश्नः	186
द्वितीयः प्रश्नः	207
तृतीयः प्रश्नः	233
चतुर्थः प्रश्नः	252
पञ्चमः प्रश्नः	281

षष्ठमः प्रश्नः	300
सप्तमः प्रश्नः	338
अष्टमः प्रश्नः	363

अष्टकम् ३ 395

प्रथमः प्रश्नः	395
द्वितीयः प्रश्नः	420
तृतीयः प्रश्नः	452
चतुर्थः प्रश्नः	480
पञ्चमः प्रश्नः	486
षष्ठमः प्रश्नः	498
सप्तमः प्रश्नः	516
अष्टमः प्रश्नः	564
नवमः प्रश्नः	601

॥ अष्टकम् १ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

ब्रह्म सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। क्षत्रं सन्धत्तं तन्मे
जिन्वतम्। इषं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। ऊर्जं
सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। रयिं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्।
पुष्टिं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। प्रजां सन्धत्तं तां
मे जिन्वतम्। पशून्सन्धत्तं तान्मे जिन्वतम्। स्तुतोऽसि
जनधाः। देवास्त्वां शुक्रपाः प्रणयन्तु॥१॥

सुवीराः प्रजाः प्रजनयन्परीहि। शुक्रः शुक्रशोचिषा।
स्तुतोऽसि जनधाः। देवास्त्वां मन्थिपाः प्रणयन्तु। सुप्रजाः
प्रजाः प्रजनयन्परीहि। मन्थी मन्थिशोचिषा। सञ्जग्मानौ
दिव आपृथिव्यायुः। सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। प्राणं सन्धत्तं
तं मे जिन्वतम्। अपानं सन्धत्तं तं मे जिन्वतम्॥२॥

व्यानं सन्धत्तं तं मे जिन्वतम्। चक्षुः सन्धत्तं तन्मे
जिन्वतम्। श्रोत्रं सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। मनः सन्धत्तं

तन्मे जिन्वतम्। वाच॑ सन्धत्तुं तां मे जिन्वतम्। आयुः
स्थ॑ आयुर्मे धत्तम्। आयुर्यज्ञाय॑ धत्तम्। आयुर्यज्ञपतये
धत्तम्। प्राणः स्थः प्राणं मे धत्तम्। प्राणं यज्ञाय॑ धत्तम्॥३॥

प्राणं यज्ञपतये धत्तम्। चक्षुः स्थश्चक्षुर्मे धत्तम्। चक्षुर्यज्ञाय॑
धत्तम्। चक्षुर्यज्ञपतये धत्तम्। श्रोत्रं स्थः श्रोत्रं मे धत्तम्।
श्रोत्रं यज्ञाय॑ धत्तम्। श्रोत्रं यज्ञपतये धत्तम्। तौ देवौ
शुक्रामन्थिनौ। कल्पय॑तुं देवीर्विशः। कल्पय॑तुं मानुषीः॥४॥

इषमूर्जमस्मासु॑ धत्तम्। प्राणान्पशुषु॑। प्रजां मयि॑ च यजमाने
च। निरस्तः शण्डः। निरस्तो मर्कः। अपनुत्तौ शण्डामर्कौ
सहामुना॑। शुक्रस्य॑ समिदसि। मन्थिनः॑ समिदसि। स प्रथमः
संकृतिर्विश्वकर्मा॑। स प्रथमो मित्रो वरुणो अग्निः। स प्रथमो
बृहस्पतिश्चिकित्वान्। तस्मा॑ इन्द्राय॑ सुतमा जुहोमि॥५॥

नयन्वपान॑ सन्धत्तुं तं मे जिन्वतं प्राणं यज्ञाय॑ धत्तुं मानुषीरग्निर्द्वे च॥ (ब्रह्मं क्षत्रं तदिषमूर्जं॑ रयिं
पुष्टिं प्रजां तां पशून्तान्सन्धत्तुं तत्प्राणमपानं व्यानं तं चक्षुः श्रोत्रं मनस्तद्वाचं ताम्। इषादिपञ्चके
वाचं तां मे पशून्सन्धत्तुं तान्मे प्राणादित्रितये॑ तं मेऽन्यत्र॑ तन्मे)॥१॥

कृत्तिकास्वग्निमादधीत। एतद्वा अग्नेर्नक्षत्रम्। यत्कृत्तिकाः।
 स्वायामैवैनं देवतायामाधाय। ब्रह्मवर्चसी भवति। मुखं वा
 एतन्नक्षत्राणाम्। यत्कृत्तिकाः। यः कृत्तिकास्वग्निमाधत्ते।
 मुख्यं एव भवति। अथो खलु॥६॥

अग्निनक्षत्रमित्यपचायन्ति। गृहान् ह दाहुको भवति।
 प्रजापती रोहिण्यामग्निमसृजत। तं देवा रोहिण्यामादधत।
 ततो वै ते सर्वान्रोहानरोहन्। तद्रोहिण्यै रोहिणित्वम्। यो
 रोहिण्यामग्निमाधत्ते। ऋध्नोत्येव। सर्वान्रोहान्रोहति। देवा वै
 भद्राः सन्तोऽग्निमाधित्सन्त॥७॥

तेषामनाहितोऽग्निरासीत्। अथैभ्यो वामं वस्वपाक्रामत्।
 ते पुनर्वस्वोरादधत। ततो वै तान् वामं वसूपावर्तत। यः
 पुराऽभद्रः सन्पापीयान्त्स्यात्। स पुनर्वस्वोरग्निमादधीत।
 पुनरेवैनं वामं वसूपावर्तते। भद्रो भवति। यः
 कामयेत् दानकामा मे प्रजाः स्युरिति। स पूर्वयोः
 फल्गुन्योरग्निमादधीत॥८॥

अ॒र्य॒म्णो वा ए॒तन्नक्ष॑त्रम्। यत्पूर्वे॒ फल्गु॑नी। अ॒र्यमे॒ति॒ तमा॑हुर्यो
ददा॑ति। दान॑कामा अस्मै प्र॒जा भ॑वन्ति। यः का॒मये॑त भ॒गी
स्या॒मिति॑। स उत्त॑रयोः फल्गु॑न्योर॒ग्निमाद॑धीत। भग॑स्य वा
ए॒तन्नक्ष॑त्रम्। यदुत्त॑रे॒ फल्गु॑नी। भ॒ग्यैव भ॑वति। का॒ल॒क॒ञ्जा
वै नामा॑सुरा आसन्॥९॥

ते सु॒व॒र्गाय॑ लो॒काया॒ग्निम॑चिन्वत। पुरु॑ष इष्ट॑का॒मुपा॑दधात्पुरु॑ष
इष्ट॑काम्। स इन्द्रो॑ ब्राह्म॒णो ब्रुवा॑ण इष्ट॑का॒मुपा॑धत्त। ए॒षा
मे॒ चि॒त्रा ना॑मेति॑। ते सु॒व॒र्गं लो॒कमा॑ प्रा॒रोह॑न्। स
इन्द्र॒ इष्ट॑का॒मावृ॑हत्। तेऽवा॑कीर्यन्त। येऽवा॑कीर्यन्त। त
ऊर्णा॒वभ॑योऽभवन्। द्वावुद॑पतताम्॥१०॥

तौ दि॒व्यौ श्वा॑ना॒वभ॑वताम्। यो भ्रातृ॑व्यवा॒न्त्स्यात्। स
चि॒त्राया॑म॒ग्निमाद॑धीत। अ॒व॒की॒र्यैव॑ भ्रातृ॑व्यान्। ओजो॑
बल॑मिन्द्रि॒यं वी॑र्य॒मात्म॑न्धत्ते। व॒सन्तो॑ ब्राह्म॒णोऽग्नि॑मादधीत।
व॒सन्तो॑ वै ब्रा॒ह्मण॑स्य॒र्तुः। स्व ए॒वैन॑मृतावा॒धाय॑। ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सी
भ॑वति। मुखं॒ वा ए॒तद॑तूनाम्॥११॥

यद्वसन्तः। यो वसन्ताऽग्निमाधत्ते। मुख्य एव भवति। अथो
योनिमन्तमेवैनं प्रजातमाधत्ते। ग्रीष्मे राजन्य आदधीत।
ग्रीष्मो वै राजन्यस्यर्तुः। स्व एवैनमृतावाधाय। इन्द्रियावी
भवति। शरदि वैश्य आदधीत। शरद्वै वैश्यस्यर्तुः॥१२॥

स्व एवैनमृतावाधाय। पशुमान्भवति। न पूर्वयोः
फल्युन्योरग्निमादधीत। एषा वै जघन्या रात्रिः संवत्सरस्य।
यत्पूर्वे फल्युनी। पृष्टित एव संवत्सरस्याग्निमाधाय।
पापीयान्भवति। उत्तरयोरा दधीत। एषा वै प्रथमा
रात्रिः संवत्सरस्य। यदुत्तरे फल्युनी। मुखत एव
संवत्सरस्याग्निमाधाय। वसीयान्भवति। अथो खलु।
यदैवैनं यज्ञ उपनमेत्। अथादधीत। सैवास्यर्द्धिः॥१३॥

खल्वधिस्तन्तु फल्युन्योरग्निमादधीतासन्नपततामृतूनां वैश्यस्यर्तुरुत्तरे फल्युनी षट्॥२॥ [२]

उद्धन्ति। यदेवास्या अमेध्यम्। तदपहन्ति। अपोऽवोक्षति
शान्त्यै। सिकता निवपति। एतद्वा अग्नेर्वैश्वानरस्य रूपम्।
रूपेणैव वैश्वानरमवरुन्धे। ऊषा निवपति। पुष्टिर्वा एषा

प्रजननम्। यदूषाः ॥१४॥

पुष्ट्यामेव प्रजननेऽग्निमाधत्ते। अथो संज्ञानं एव। संज्ञानं
ह्येतत्पशूनाम्। यदूषाः। द्यावापृथिवी सहास्ताम्। ते वियती
अब्रूताम्। अस्त्वेव नौ सह यज्ञियमिति। यदमुष्या
यज्ञियमासीत्। तदस्यामदधात्। त ऊषा अभवन्॥१५॥

यदस्या यज्ञियमासीत्। तदमुष्यामदधात्। तददश्चन्द्रमसि
कृष्णम्। ऊषान्निवपन्नदो ध्यायेत्। द्यावापृथिव्योरेव
यज्ञियेऽग्निमाधत्ते। अग्निर्देवेभ्यो निलायत। आखू रूपं
कृत्वा। स पृथिवीं प्राविशत्। स ऊतीः कुर्वाणः पृथिवीमनु
समचरत्। तदाखुकरीषमभवत्॥१६॥

यदाखुकरीषं संभारो भवति। यदेवास्य तत्र न्यक्तम्।
तदेवावरुन्धे। ऊर्जं वा एतं रसं पृथिव्या उपदीक्य
उद्दिहन्ति। यद्वल्मीकम्। यद्वल्मीकवपा संभारो भवति।
ऊर्जमेव रसं पृथिव्या अवरुन्धे। अथो श्रोत्रमेव। श्रोत्रं
ह्येतत्पृथिव्याः। यद्वल्मीकः॥१७॥

अबधिरो भवति। य एवं वेद। प्रजापतिः प्रजा असृजत।
तासामन्नमुपाक्षीयत। ताभ्यः सूदमुपप्राभिन्त। ततो वै
तासामन्नं नाक्षीयत। यस्य सूदः सम्भारो भवति। नास्य
गृहेऽन्नं क्षीयते। आपो वा इदमग्रे सलिलमासीत्। तेन
प्रजापतिरश्राम्यत्॥१८॥

कथमिदं स्यादिति। सोऽपश्यत्पुष्करपर्णं तिष्ठत्।
सोऽमन्यत। अस्ति वै तत्। यस्मिन्निदमधि तिष्ठतीति।
स वराहो रूपं कृत्वोप न्यमञ्जत्। स पृथिवीमध
आच्छत्। तस्या उपहत्योदमञ्जत्। तत्पुष्करपर्णेऽप्रथयत्।
यदप्रथयत्॥१९॥

तत्पृथिव्यै पृथिवित्वम्। अभूद्वा इदमिति। तद्भूम्यै भूमित्वम्।
तां दिशोऽनु वातः समवहत्। तां शर्कराभिरदृहत्। शं
वै नोऽभूदिति। तच्छर्कराणां शर्करत्वम्। यद्वराहविहतं
सम्भारो भवति। अस्यामेवाच्छम्बद्वारमग्निमाधत्ते। शर्करा
भवन्ति धृत्यै॥२०॥

अथो श॒न्त्वाय॑। सर॑ता अ॒ग्निरा॒धेय॒ इत्या॑हुः। आपो॒ वरु॑णस्य॒
 पत्न॑य आसन्। ता अ॒ग्निरभ्य॑ध्यायत्। ताः सम॑भवत्। तस्य॒
 रेतः॑ परा॑ऽपतत्। तद्धि॑र॒ण्यम॑भवत्। यद्धि॑र॒ण्यमु॑पास्य॑ति।
 सर॑ेतसमे॒वाग्नि॑माध॑त्ते। पुरु॑ष॒ इन्ध्रै॒ स्वाद्रे॑त॒सो बी॑भत्सत्
 इत्या॑हुः॥२१॥

उ॒त्तर॒त उपा॑स्य॒त्यर्बी॑भत्सायै। अति॒ प्रय॑च्छति। आ॒र्तिमे॒वाति॒
 प्रय॑च्छति। अ॒ग्निर्दे॒वेभ्यो॒ निला॑यत। अश्वो॑ रू॒पं कृ॒त्वा।
 सो॑ऽश्व॒त्थे सं॑वत्स॒रम॑तिष्ठत्। तद॑श्व॒त्थस्या॑श्व॒त्थत्व॑म्।
 यदा॑श्व॒त्थः सम्भ्रा॑रो भव॑ति। यदे॒वास्य॒ तत्र॒ न्य॑क्तम्।
 तदे॒वावरु॑न्धे॥२२॥

दे॒वा वा ऊ॒र्जं व्य॑भजन्त। तत॑ उदु॒म्बर॒ उद॑तिष्ठत्।
 ऊ॒र्वा उ॑दु॒म्बरः॑। यदौदु॒म्बरः॑ सम्भ्रा॑रो भव॑ति।
 ऊ॒र्जमे॒वावरु॑न्धे। तृ॒तीय॑स्यामि॒तो दि॒वि सोम॑ आसीत्।
 तं गा॑य॒त्र्याऽह॑रत्। तस्य॑ पु॒र्णम॑च्छिद्यत। तत्पु॒र्णोऽभ॑वत्।
 तत्पु॒र्णस्य॑ पु॒र्णत्व॑म्॥२३॥

यस्य॑ पर्ण॑मयः॑ सम्भारो॑ भव॑ति। सोम॑पी॒थमे॒वावरु॑न्धे।
 दे॒वा वै ब्रह्म॑न्नवदन्त। तत्पर्ण॑ उपा॑शृणोत्। सु॒श्रवा॒ वै
 नाम॑। यत्पर्ण॑मयः॑ सम्भारो॑ भव॑ति। ब्रह्म॑वर्च॒समे॒वावरु॑न्धे।
 प्र॒जाप॑तिर॒ग्निम॑सृजत। सो॑ऽबिभे॒त्प्र मा॑ धक्ष्य॒तीति॑। त॑
 श॒म्याऽश॑मयत्॥ २४ ॥

तच्छ॒म्यै श॑मित्वम्। यच्छ॑मी॒मयः॑ सम्भारो॑ भव॑ति।
 शान्त्या॑ अप्र॑दाहाय। अ॒ग्नेः सृष्ट॑स्य॑ य॒तः। वि॒क॑ङ्क॒तं भा॑
 आ॑र्च्छत्। यद्वै॒क॑ङ्क॒तः सम्भारो॑ भव॑ति। भा॑ ए॒वावरु॑न्धे।
 सह॑दयो॒ऽग्निरा॑धेय॒ इत्या॑हुः। म॒रुतो॑ऽद्वि॒र॒ग्निम॑तमयन्। तस्य॑
 ता॒न्तस्य॑ हृद॑यमाच्छि॑न्दन्। सा॒ऽश॑नि॒रभव॑त्। यद॒श॑नि॒हत॑स्य
 वृक्ष॑स्य॑ सम्भारो॑ भव॑ति। सह॑दयमे॒वाग्नि॑मा ध॑त्ते॥ २५ ॥

ऊषां॑ अ॒भवन्न॑भवद्व॒ल्मीको॑ऽश्राम्य॑दप्र॑थय॒द्धृत्यै॑ बी॒भत्स॑त् इत्या॑हू रुन्धे॑ पर्ण॑त्वम॑शमयदच्छि॑न्द॒ः स्त्रीणि॑

च॥ ३ ॥

[३]

द्वा॒द॒शसु॑ वि॒क्रामे॑ष्व॒ग्नि॒मा द॑धीत। द्वा॒द॒श मा॑साः॑ संव॑त्सरः।
 संव॑त्स॒रादे॒वैन॑मव॒रुद्धा॑ ध॑त्ते। यद्वा॒द॒शसु॑ वि॒क्रामे॑ष्व॒मा द॑धीत।
 परि॑मित॒मव॑ रुन्धीत। चक्षु॑र्नि॒मित॒ आद॑धीत। इ॒यद्वा॒द॒श

विक्रामा (३) इति। परिमितं चैवापरिमितं चाव रुन्धे।
अनृतं वै वाचा वदति। अनृतं मनसा ध्यायति॥२६॥

चक्षुर्वै सत्यम्। अद्रा(३)गित्याह। अदर्शमिति।
तत्सत्यम्। यश्चक्षुर्निमितेऽग्निमाधत्ते। सत्य एवैनमा धत्ते।
तस्मादाहिताग्निर्नानृतं वदेत्। नास्य ब्राह्मणोऽनाश्वान्गृहे
वसेत्। सत्ये ह्यस्याग्निराहितः। आग्नेयी वै रात्रिः॥२७॥

आग्नेयाः पशवः। ऐन्द्रमहः। नक्तं गार्हपत्यमा दधाति।
पशून्नेवाव रुन्धे। दिवाऽऽहवनीयम्। इन्द्रियमेवाव रुन्धे।
अर्धोदिते सूर्य आहवनीयमा दधाति। एतस्मिन्वै लोके
प्रजापतिः प्रजा असृजत। प्रजा एव तद्यजमानः सृजते।
अथो भूतं चैव भविष्यच्चाव रुन्धे॥२८॥

इडा वै मानवी यज्ञानूकाशिन्यासीत्। साऽशृणोत्।
असुरा अग्निमादधत् इति। तदगच्छत्। त आहवनीयमग्र
आदधत्। अथ गार्हपत्यम्। अथान्वाहार्यपचनम्।
साऽब्रवीत्। प्रतीच्येषां श्रीरंगात्। भद्रा भूत्वा परा
भविष्यन्तीति॥२९॥

यस्यैवमग्निराधीयते। प्रतीच्यस्य श्रीरेति। भद्रो भूत्वा
पराभवति। साऽशृणोत्। देवा अग्निमादधत् इति।
तदगच्छत्। तेऽन्वाहार्यपचनमग्र आदधत्। अथ
गार्हपत्यम्। अथाहवनीयम्। साऽब्रवीत्॥ ३०॥

प्राच्येषां श्रीरंगात्। भद्रा भूत्वा सुवर्गलोकमेष्यन्ति।
प्रजां तु न वैत्स्यन्त इति। यस्यैवमग्निराधीयते। प्राच्यस्य
श्रीरेति। भद्रो भूत्वा सुवर्गं लोकमिति। प्रजां तु न विन्दते।
साऽब्रवीदिडा मनुम्। तथा वा अहं तवाग्निमाधास्यामि।
यथा प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जनिष्यसे॥ ३१॥

प्रत्यस्मिँल्लोके स्थास्यसि। अभि सुवर्गं लोकं जेष्यसीति।
गार्हपत्यमग्र आदधात्। गार्हपत्यं वा अनु प्रजाः
पशवः प्रजायन्ते। गार्हपत्येनैवास्मै प्रजां पशून्प्राजनयत्।
अथान्वाहार्यपचनम्। तिर्यङ्ङिव वा अयं लोकः। अस्मिन्नैव
तेन लोके प्रत्यतिष्ठत्। अथाहवनीयम्। तेनैव सुवर्गं
लोकमभ्यजयत्॥ ३२॥

यस्यैवमग्निराधीयते॥ प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते॥
 प्रत्यस्मिँल्लोके तिष्ठति॥ अग्निं सुवर्गं लोकं जयति॥
 यस्य वा अयथादेवतमग्निराधीयते॥ आ देवताभ्यो
 वृश्च्यते॥ पापीयान्भवति॥ यस्य यथादेवतम् न देवताभ्यु
 आवृश्च्यते॥ वसीयान्भवति॥ ३३॥ भृगूणां त्वाऽङ्गिरसां
 व्रतपते व्रतेनादधामीति भृग्वङ्गिरसामादध्यात्॥ आदित्यानां
 त्वा देवानां व्रतपते व्रतेनादधामीत्यन्यासां ब्राह्मणीनां
 प्रजानाम्॥ वरुणस्य त्वा राज्ञो व्रतपते व्रतेनादधामीति
 राज्ञः॥ इन्द्रस्य त्वेन्द्रियेण व्रतपते व्रतेनादधामीति
 राज्ञ्यस्य॥ मनोस्त्वा ग्रामण्यो व्रतपते व्रतेनादधामिति
 वैश्यस्य॥ ऋभूणां त्वा देवानां व्रतपते व्रतेनादधामीति
 रथकारस्य॥ यथादेवतमग्निराधीयते॥ न देवताभ्यु आवृश्च्यते॥
 वसीयान्भवति॥ ३४॥

ध्यायति वै रात्रिश्चावरुन्धे भविष्यन्तीत्यब्रवीज्जनिष्यसेऽजयद्वसीयान्भवति नवं च॥ ४॥ [४]

प्रजापतिर्वाचः सत्यमपश्यत्॥ तेनाग्निमाधत्त॥ तेन वै स
 आर्धोत्॥ भूर्भुवः सुवरित्याह॥ एतद्वै वाचः सत्यम्॥ य

ए॒तेना॒ग्निमा॑ध॒त्ते। ऋ॒ध्नोत्ये॒व। अथो॑ स॒त्यप्रा॑शूरे॒व भ॑वति।
अथो॒ य ए॒वं वि॒द्वान॑भि॒चर॑ति। स्तृ॒णुत ए॒वैन॑म्॥ ३५॥

भूरि॒त्याह॑। प्र॒जा ए॒व तद्य॑ज॒मानः॑ सृजते। भुव॒ इत्या॑ह।
अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति। सुव॒रित्या॑ह। सुव॒र्ग ए॒व
लो॒के प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति। त्रि॒भिर्क्ष॒रैर्गार्ह॑पत्य॒मा द॑धाति। त्रयं
इ॒मे लो॒काः। ए॒ष्वे॒वैनं॑ लो॒केषु॑ प्र॑ति॒ष्ठित॒माध॑त्ते। सर्वैः
प॒ञ्चभि॑रा॒हव॑नीयम्॥ ३६॥

सुव॒र्गाय॑ वा ए॒ष लो॒काया॑धी॒यते। यदा॑हव॒नीयः॑। सुव॒र्ग
ए॒वास्मै॑ लो॒के वा॒चः स॒त्यः सर्व॑मा॒प्नोति॑। त्रि॒भिर्गार्ह॑पत्य॒मा
द॑धाति। प॒ञ्चभि॑रा॒हव॑नीयम्। अ॒ष्टौ संप॑द्यन्ते। अ॒ष्टाक्ष॑रा
गा॒यत्री॑। गा॒यत्रौ॑ऽग्निः। यावा॑ने॒वाग्निः॑। तमा॑ध॒त्ते॥ ३७॥

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत। ता अ॑स्मात्सृ॒ष्टाः परा॑चीरायन्।
ताभ्यो॒ ज्योति॑रुद॒गृह्णात्। तं ज्योतिः॑ पश्य॑न्तीः
प्र॒जा अ॒भि स॒माव॑र्तन्त। उ॒परी॑वा॒ग्निमु॒द्गृही॑यादुद्धरन्।
ज्योति॑रे॒व पश्य॑न्तीः प्र॒जा यज॑मानम॒भि स॒माव॑र्तन्ते।

प्रजाप॑तेर॒क्ष्यं॑ श्वयत्। तत्परा॑ऽपतत्। तदश्वो॑ऽभवत्।
तदश्व॑स्याश्व॒त्वम्॥ ३८ ॥

ए॒ष वै प्रजा॑प॒तिः। यद॒ग्निः। प्राजा॑प॒त्योऽश्वः॑। यदश्वं॑
पुरस्ता॑न्नय॒ति। स्वमे॒व चक्षुः॑ पश्यन्प्रजा॑प॒तिरनू॑देति।
व॒ज्री वा ए॒षः। यदश्वः॑। यदश्वं॑ पुरस्ता॑न्नय॒ति। जा॒ताने॒व
भ्रातृ॑व्यान्प्रणु॑दते। पुन॒रा वर्त॑यति॥ ३९ ॥

ज॒निष्य॑मा॒णाने॒व प्रति॑नुदते। न्या॑हव॒नीयो॒ गार्ह॑पत्य-
मका॑मयत। निगार्ह॑पत्य आहव॒नीयम्। तौ वि॒भाजं
नाश॑क्रोत्। सोऽश्वः॑ पूर्॒ववा॑ङ्मुत्वा। प्राञ्चं॑ पूर्॒वमुद॑वहत्।
तत्पूर्॒ववाहः॑ पूर्॒ववा॑ङ्म। यदश्वं॑ पुरस्ता॑न्नय॒ति। विभ॑क्तिरे॒वैन॑योः
सा। अथो॒ नाना॑वीर्या॒विवै॒नौ कुरु॑ते॥ ४० ॥

यदु॒पर्यु॑परि॒ शिरो॒ हर॑त्। प्रा॒णान्विच्छि॑न्ध्यात्। अ॒धोऽधः॑
शिरो॑ हरति। प्रा॒णानां॑ गोपी॒थाय॑। इय॒त्यग्रे॑ हरति।
अथेय॒त्यथे॑यति। त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒ष्वेवैनं॑ लो॒केषु॑
प्रति॑ष्ठित॒माध॑त्ते। प्रजा॑प॒तिर॒ग्निम॑सृजत। सोऽबि॑भेत्प्र मां

धक्ष्यतीति॥४१॥

तस्य त्रेधा महिमानं व्यौहत्। शान्त्या अप्रदाहाय।
यत्रेधाऽग्निराधीयते। महिमानमेवास्य तद्व्यूहति। शान्त्या
अप्रदाहाय। पुनरा वर्तयति। महिमानमेवास्य संदधाति।
पशुर्वा एषः। यदश्वः। एष रुद्रः॥४२॥

यदग्निः। यदश्वस्य पदेऽग्निमादध्यात्। रुद्राय पशूनपिदध्यात्।
अपशुर्यजमानः स्यात्। यन्नाक्रमयेत्। अनवरुद्धा अस्य
पशवः स्युः। पार्श्वत आक्रमयेत्। यथाऽऽहितस्याग्नेरङ्गारा
अभ्यववर्तेरन्। अवरुद्धा अस्य पशवो भवन्ति। न
रुद्रायापिदधाति॥४३॥

त्रीणि हवींषि निर्वपति। विराज एव विक्रान्तं यजमानोऽनु
विक्रमते। अग्नये पवमानाय। अग्नये पावकाय। अग्नये
शुचये। यदग्नये पवमानाय निर्वपति। पुनात्येवैनम्। यदग्नये
पावकाय। पूत एवास्मिन्नुन्नाद्यं दधाति। यदग्नये शुचये।
ब्रह्मवर्चसमेवास्मिन्नुपरिष्ठादधाति॥४४॥

ए॒न॒मा॒ह॒व॒नीयं॑ धत्तेऽश्वत्वं॑ वर्तयति॑ कुरु॒त॒ इति॑ रु॒द्रो द॑धाति॒ य॒द॒ग्नये॑ शुच॑य॒ एकं॑ च॥५॥—[५]

दे॒वा॒सु॒राः संय॑त्ता आ॒सन्। ते दे॒वा वि॑ज॒यमु॑प॒यन्तः॑। अ॒ग्नी
वा॒मं व॒सु सं न्य॑दधत। इ॒दमु॑ नो भविष्यति। यदि॑ नो
जे॒ष्यन्तीति॑। तद॒ग्निर्नो॑त्सह॑मशक्रोत्। तत् त्रे॒धा वि॒न्य॑दधात्।
प॒शुषु॑ तृती॑यम्। अ॒प्सु तृती॑यम्। आ॒दि॒त्ये तृती॑यम्॥४५॥

तद्दे॒वा वि॒जित्य॑। पु॒न॒रवा॑रुरुत्सन्त। तेऽ॒ग्नये॑ पव॑मानाय
पु॒रोडा॑शम॒ष्टाक॑पालं॒ निर॑वपन्। प॒शवो॑ वा अ॒ग्निः
पव॑मानः। यदे॒व प॒शुष्वासी॑त्। तत्ते॒नावारु॑न्धत। तेऽ॒ग्नये॑
पाव॑काय॒। आ॒पो वा अ॒ग्निः पा॑व॒कः। यदे॒वाप्स्वासी॑त्।
तत्ते॒नावारु॑न्धत॥४६॥

तेऽ॒ग्नये॑ शुच॑ये। अ॒सौ वा आ॑दि॒त्योऽ॒ग्निः शुचिः॑।
यदे॒वादि॒त्य आसी॑त्। तत्ते॒नावारु॑न्धत। ब्र॒ह्म॒वादि॒नो
वद॑न्ति। त॒नुवो॑ वावै॒ता अ॑ग्न्या॒धेय॑स्य। आ॒ग्ने॒यो वा
अ॒ष्टाक॑पालोऽग्न्या॒धेय॑मिति॑। यत्तन्निर्व॑पेत्। नै॒तानि॑।
यथा॑ऽऽत्मा स्यात्॥४७॥

नाङ्गा॑नि। ता॒दृगे॒व तत्। यदे॒तानि॑ निर्व॑पेत्। न तम्।

यथाऽङ्गानि स्युः। नात्मा। तादृगेव तत्। उभयानि सह
निरूप्याणि। यज्ञस्य सात्मत्वाय। उभयं वा एतस्येन्द्रियं
वीर्यमाप्यते॥४८॥

योऽग्निमाधत्ते। ऐन्द्राग्रमेकादशकपालमनु निर्वपेत्।
आदित्यं चरुम्। इन्द्राग्नी वै देवानामयातमायामानौ। ये
एव देवते अयातयाम्नी। ताभ्यामेवास्मा इन्द्रियं वीर्यमव
रुन्धे। आदित्यो भवति। इयं वा अदितिः। अस्यामेव
प्रतितिष्ठति। धेन्वै वा एतद्रेतः॥४९॥

यदाज्यम्। अनडुहस्तण्डुलाः। मिथुनमेवावरुन्धे। घृते
भवति। यज्ञस्यालूक्षान्तत्वाय। चत्वार आर्षेयाः प्राश्नन्ति।
दिशामेव ज्योतिषि जुहोति। पशवो वा एतानि हवीर्षि।
एष रुद्रः। यदग्निः॥५०॥

यत्सद्य एतानि हवीर्षि निर्वपेत्। रुद्राय पशूनपि दध्यात्।
अपशुर्यजमानः स्यात्। यन्नानुनिर्वपेत्। अनवरुद्धा अस्य
पशवः स्युः। द्वादशसु रात्रीष्वनु निर्वपेत्। संवत्सरप्रतिमा

वै द्वादश रात्रयः। संवत्सरेणैवास्मै रुद्रः शमयित्वा।
पशूनवरुन्धे। यदेकमेकमेतानि हवींषि निर्वपेत्॥५१॥

यथा त्रीण्यावपनानि पूरयेत्। तादृक्तत्। न प्रजनन-
मुच्छिंषेत्। एकं निरुप्य। उत्तरे समस्येत्। तृतीयमेवास्मै
लोकमुच्छिंषति प्रजननाय। तं प्रजया पशुभिरनु
प्रजायते। अथो यज्ञस्यैवैषाऽभिक्रान्तिः। रथचक्रं
प्रवर्तयति। मनुष्यरथेनैव देवरथं प्रत्यवरोहति॥५२॥

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। होतव्यमग्निहोत्रां(३) न होतव्या(३)
मिति। यद्यजुषा जुहुयात्। अयथापूर्वमाहुती जुहुयात्।
यन्न जुहुयात्। अग्निः परा भवेत्। तूष्णीमेव होतव्यम्।
यथापूर्वमाहुती जुहोति। नाग्निः पराभवति। अग्नीधे
ददाति॥५३॥

अग्निमुखानेवर्तून्प्रीणाति। उपबर्हणं ददाति। रूपाणामव-
रुद्धौ। अश्वं ब्रह्मणै। इन्द्रियमेवावरुन्धे। धेनुः होत्रे।
आशिषं एवावरुन्धे। अनङ्गाहमध्वर्यवै। वह्निर्वा अनङ्गान्।

वह्नि॑रध्व॒र्युः॥५४॥

वह्नि॑नै॒व वह्नि॑ य॒ज्ञस्याव॑रुन्धे। मि॒थुनौ॑ गावौ॑ ददाति।
मि॒थुन॑स्याव॑रुद्धौ। वासो॑ ददाति। स॒र्वदे॒वत्यं॑ वै वासः॑।
सर्वा॑ ए॒व दे॒वताः॑ प्रीणाति। आ द्वा॑द॒शभ्यो॑ ददाति। द्वा॑द॒श
मासाः॑ स॒ंवत्सरः॑। स॒ंवत्सर॑ ए॒व प्र॒ति॒तिष्ठ॑ति। काम॑मू॒र्ध्वं
दे॒यम्। अ॒प॒रि॒मि॒त॒स्याव॑रुद्धौ॥५५॥

आ॒दि॒त्ये तृती॑यम॒प्स्वासी॑त्तत्ते॒नाव॑रुन्धत॒ स्यादा॑प्यते॒ रेतो॑ऽग्निरेकमेकमे॒तानि॑ ह॒वीर॑पि॒ निर्व॑प॒त्यव॑रोहति
ददा॒त्यध्व॒र्युर्दे॒यमेकं॑ च॥६॥

घ॒र्मः शि॒र॒स्त॒द॒यम॒ग्निः। संप्रि॑यः प॒शुभि॑र्भुवत्। छु॒र्दि॒स्तो॒काय॑
त॒न॒याय॑ यच्छ। वा॒तः प्रा॒णस्त॒द॒यम॒ग्निः। संप्रि॑यः
प॒शुभि॑र्भुवत्। स्व॒दि॒तं तो॒काय॑ त॒न॒याय॑ पि॒तुं प॑च। प्राची॑म॒नु
प्र॒दि॒शं प्रेहि॑ वि॒द्वान्। अ॒ग्नेर॑ग्ने॒ पुरो॑ अ॒ग्निर्भ॑वेह। वि॒श्वा आ॒शा
दी॒द्यानो॑ विभा॑हि। ऊ॒र्जं नो॑ धेहि॒ द्वि॒पदे॑ चतु॑ष्पदे॥५६॥

अ॒र्कश्चक्षु॑स्त॒द॒सौ सूर्य॑स्त॒द॒यम॒ग्निः। संप्रि॑यः प॒शुभि॑र्भुवत्।
यत्ते॑ शु॒क्र शु॒क्रं वर्चः॑ शु॒क्रा त॒नूः। शु॒क्रं ज्योति॑रज॒स्रम्। तेन॑

मे दीदिहि तेन त्वाऽऽदधे। अग्निनाऽग्ने ब्रह्मणा। आनशे
व्यानशे सर्वमायुर्व्यानशे। ये ते अग्ने शिवे तनुवौ। विराद्ध
स्वराद्ध। ते माविंशतां ते मा जिन्वताम्॥५७॥

ये ते अग्ने शिवे तनुवौ। संराद्धाभिभूश्च। ते माविंशतां ते मा
जिन्वताम्। ये ते अग्ने शिवे तनुवौ। विभूश्च परिभूश्च। ते मा
विंशतां ते मा जिन्वताम्। ये ते अग्ने शिवे तनुवौ। प्रभ्वी
च प्रभूतिश्च। ते मा विंशतां ते मा जिन्वताम्। यास्ते अग्ने
शिवास्तनुवः। ताभिस्त्वाऽऽदधे। यास्ते अग्ने घोरास्तनुवः।
ताभिरमुं गच्छ॥५८॥

चतुष्पदे जिन्वतां तनुवस्त्रीणि च॥७॥ [७]

इमे वा एते लोका अग्रयः। ते यदव्यावृत्ता आधीयेरन्।
शोचयेयुर्यजमानम्। घर्मः शिर इति गार्हपत्यमा दधाति।
वातः प्राण इत्यन्वाहार्यपचनम्। अर्कश्चक्षुरित्याहवनीयम्।
तेनैवैनान्व्यावर्तयति। तथा न शोचयन्ति यजमानम्।
रथन्तरमभिगायते गार्हपत्य आधीयमाने। रथन्तरो वा
अयं लोकः॥५९॥

अ॒स्मिन्ने॒वैनं॑ लो॒के प्र॒ति॒ष्ठि॒त॒मा ध॑त्ते। वा॒म॒दे॒व्यम॒भिगा॑यत
 उ॒द्ध्रिय॑माणे। अ॒न्तरि॑क्षं वै वा॒म॒दे॒व्यम्। अ॒न्तरि॑क्ष
 ए॒वैनं॑ प्र॒ति॒ष्ठि॒त॒मा ध॑त्ते। अथो॒ शान्ति॑र्वै वा॒म॒दे॒व्यम्।
 शान्त॑मे॒वैनं॑ प॒श॒व्यमु॒द्धर॑ते। बृ॒हद॒भिगा॑यत आ॒हव॒नीयं॑
 आ॒धी॒य॒माने॑। बा॒र्ह॒तो वा अ॒सौ लो॒कः। अ॒मुष्मि॑न्ने॒वैनं॑
 लो॒के प्र॒ति॒ष्ठि॒त॒मा ध॑त्ते। प्र॒जाप॑तिर॒ग्निम॑सृजत॥६०॥

सोऽश्वोऽ॒वारो भू॒त्वा परा॑डैत्। तं वा॒रव॒न्तीयै॑नावारयत।
 तद्वा॒रव॒न्तीय॑स्य वा॒रव॒न्तीय॑त्वम्। श्यै॒तेन॑ श्ये॒ती अ॑कुरुत।
 तच्छ्रै॒तस्य॑ श्यै॒तत्व॑म्। यद्वा॒रव॒न्तीय॑म॒भि गा॑य॒ते।
 वा॒रयि॑त्वै॒वैनं॑ प्र॒ति॒ष्ठि॒त॒मा ध॑त्ते। श्यै॒तेन॑ श्ये॒ती कु॑रुते।
 घ॒र्मः शि॒र इति॑ गा॒र्हप॑त्य॒माद॑धाति। सशी॑र्षाणमे॒वैन॑मा
 ध॑त्ते॥६१॥

उ॒पै॒नमु॑त्तरो य॒ज्ञो न॑मति। रु॒द्रो वा ए॒षः। यद॒ग्निः। स
 आ॒धी॒य॒मान ई॒श्वरो॑ यज॑मानस्य प॒शून् हि॑सि॒तोः।
 संप्रि॑यः प॒शुभि॑र्भुव॒दित्या॑ह। प॒शुभि॑रे॒वैन॑ संप्रि॑यं
 करो॑ति। प॒शूना॑महि॑सायै। छु॒र्दि॒स्तो॒काय॑ तन॑याय

यच्छेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। वातः प्राण
इत्यन्वाहार्यपचनम्॥६२॥

सप्राणमेवैनमा धत्ते। स्वदितं तोकाय तनयाय पितुं
पचेत्याह। अन्नमेवास्मै स्वदयति। प्राचीमनु प्रदिशं प्रेहि
विद्वानित्याह। विभक्तिरेवैनयोः सा। अथो नानावीर्यावेवैनौ
कुरुते। ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पद इत्याह।
आशिषमेवैतामा शास्ते। अर्कश्चक्षुरित्याहवनीयम्। अर्को
वै देवानामन्नम्॥६३॥

अन्नमेवाव रुन्धे। तेन मे दीदिहीत्याह। समिन्ध एवैनम्।
आनशे व्यानश इति त्रिरुदिङ्गयति। त्रयं इमे लोकाः।
एष्वेवैनं लोकेषु प्रतिष्ठितमा धत्ते। तत्तथा न कार्यम्।
वीङ्गितमप्रतिष्ठितमा दधीत। उद्धृत्यैवाधायाभिमन्त्रियः।
अवीङ्गितमेवैनं प्रतिष्ठितमाधत्ते। विराट् स्वराट् यास्ते
अग्ने शिवास्तनुवस्ताभिस्त्वाऽऽदध इत्याह। एता वा
अग्नेः शिवास्तनुवः। ताभिरेवैनं समर्धयति। यास्ते अग्ने
घोरास्तनुवस्ताभिर्मुं गच्छेति ब्रूयाद्यं द्विष्यात्। ताभिरेवैनं

पराभावयति॥६४॥

लोकौऽसृजतैनुमाधत्तेऽन्वाहार्यपचनं देवानामन्नमेनं प्रतिष्ठितुमाधत्ते पञ्च च॥८॥ [८]

शमीगर्भादग्निं मन्थति। एषा वा अग्रेर्यज्ञिया तनूः।
तामेवास्मै जनयति। अदितिः पुत्रकामा। साध्येभ्यो देवेभ्यो
ब्रह्मौदनमपचत्। तस्या उच्छेषणमददुः। तत्प्राश्नात्।
सा रेतोऽधत्त। तस्यै धाता चार्यमा चाजायेताम्। सा
द्वितीयमपचत्॥६५॥

तस्या उच्छेषणमददुः। तत्प्राश्नात्। सा रेतोऽधत्त। तस्यै
मित्रश्च वरुणश्चाजायेताम्। सा तृतीयमपचत्। तस्या
उच्छेषणमददुः। तत्प्राश्नात्। सा रेतोऽधत्त। तस्या
अंशश्च भगश्चाजायेताम्। सा चतुर्थमपचत्॥६६॥

तस्या उच्छेषणमददुः। तत्प्राश्नात्। सा रेतोऽधत्त। तस्या
इन्द्रश्च विवस्वाश्चाजायेताम्। ब्रह्मौदनं पचति। रेत एव
तदधाति। प्राश्नन्ति ब्राह्मणा ओदनम्। यदाज्यमुच्छिष्यते।
तेन समिधोऽभ्यज्या दधाति। उच्छेषणाद्वा अदिती
रेतोऽधत्त॥६७॥

उच्छेपणादेव तद्रेतो धत्ते। अस्थि वा एतत्। यत्समिधः।
 एतद्रेतः। यदाज्यम्। यदाज्येन समिधोऽभ्यज्यादधाति।
 अस्थ्येव तद्रेतसि दधाति। तिस्र आदधाति मिथुनत्वाय।
 इयतीर्भवन्ति। प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मिताः॥६८॥

इयतीर्भवन्ति। यज्ञपुरुषा सम्मिताः। इयतीर्भवन्ति। एतावद्वै
 पुरुषे वीर्यम्। वीर्यसंमिताः। आर्द्रा भवन्ति। आर्द्रमिव हि
 रेतः सिच्यते। चित्रियस्याश्वत्थस्यादधाति। चित्रमेव भवति।
 घृतवतीभिरा दधाति॥६९॥

एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम। यद्धृतम्। प्रियेणैवेनं धाम्ना
 समर्धयति। अथो तेजसा। गायत्रीभिर्ब्राह्मणस्यादध्यात्।
 गायत्रछन्दा वै ब्राह्मणः। स्वस्य छन्दसः प्रत्ययनस्त्वाय।
 त्रिष्टुग्भी राजन्यस्य। त्रिष्टुप्छन्दा वै राजन्यः। स्वस्य
 छन्दसः प्रत्ययनस्त्वाय॥७०॥

जगतीभिर्वैश्यस्य। जगतीछन्दा वै वैश्यः। स्वस्य छन्दसः
 प्रत्ययनस्त्वाय। त९ संवत्सरं गोपायेत्। संवत्सर९

हि रेतो हितं वर्धते। यद्येन॑ संवत्सरे नोपनमेत्।
समिधः पुनरादध्यात्। रेतं एव तद्धितं वर्धमानमेति। न
मा॑समंशजीयात्। न स्त्रियमुपेयात्॥ ७१॥

यन्मा॑समंशजीयात्। यत्स्त्रियमुपेयात्। निर्वीर्यः स्यात्।
नैनम॑ग्निरुपनमेत्। श्व आ॑धास्यमानो ब्रह्मोदनं पचति।
आ॒दि॒त्या वा इ॒त उ॒त्त॒माः सु॒व॒र्गं लो॒कमा॑यन्। ते वा इ॒तो
यन्तं॑ प्रति॑नुदन्ते। ए॒ते खलु॑ वावादि॒त्याः। यद्वा॑ह॒णाः। तैरे॒व
स॒न्त्वं गच्छ॑ति॥ ७२॥

नैनं॑ प्रति॑नुदन्ते। ब्रह्म॒वा॒दि॒नो वद॑न्ति। क्वा॑ सः।
अ॒ग्निः का॒र्यः। यो॑ऽस्मै प्र॒जां प॒शून्प्र॑ज॒नय॑तीति।
शल्कै॑स्ता॑रात्रि॑म॒ग्निमि॑न्धीत। तस्मि॑न्नुपव्युषम॒रणी॑
निष्ट॑पेत्। यथ॑र्ष॒भाय॑ वाशि॒ता न्या॑विच्छा॒यति॑। ता॒दृगे॒व
तत्। अ॒पो॒दूह्य॑ भस्मा॒ग्निं म॑न्थति॥ ७३॥

सैव सा॒ऽग्नेः सन्त॑तिः। तं म॑थि॒त्वा प्राश्च॑मुद्ध॒रति॑। सं॒व॒त्स॒रमे॒व
तद्रेतो॑ हितं प्रज॑नयति। अना॑हित॒स्तस्या॒ग्निरित्या॑हुः।

यः समिधोऽनाधायान्निमाधत्त इति। ताः संवत्सरे
 पुरस्तादादध्यात्। संवत्सरादेवैनमवरुध्याधत्ते। यदि
 संवत्सरेऽनादध्यात्। द्वादश्यां पुरस्तादादध्यात्।
 संवत्सरप्रतिमा वै द्वादश रात्रयः। संवत्सरमेवास्याहिता
 भवन्ति। यदि द्वादश्यां नादध्यात्। त्र्यहे पुरस्तादादध्यात्।
 आहिता एवास्य भवन्ति॥ ७४॥

द्वितीयमपचच्चतुर्थमपचदति रेतोऽधत्त समिन्ता घृतवतीभिरादधाति राजन्यः स्वस्य छन्दसः
 प्रत्ययनस्त्वार्येयाद्गच्छति मन्यति रात्रयश्चत्वारि च॥ ९॥ [९]

प्रजापतिः प्रजा असृजत। स रिरिचानोऽमन्यत।
 स तपोऽतप्यत। स आत्मन्वीर्यमपश्यत्। तदवर्धत।
 तदस्मात्सहसोर्ध्वमसृज्यत। सा विराडभवत्। तां देवासुरा
 व्यगृह्णत। सोऽब्रवीत्प्रजापतिः। मम वा एषा॥ ७५॥

दोहा एव युष्माकमिति। सा ततः प्राच्युदक्रामत्।
 तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। अथर्व पितुं मे गोपायेति। सा
 द्वितीयमुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। नर्य प्रजां मे

गोपायेति। सा तृतीयमुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्।
शङ्स्य पशून्मे गोपायेति॥७६॥

सा चतुर्थमुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। सप्रथ सभां
मे गोपायेति। सा पञ्चममुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्।
अहे बुध्निय मन्त्रं मे गोपायेति। अग्नीन् वाव सा तान्व्यक्रमत।
तान्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। अथो पङ्क्तिमेव। पङ्क्तिर्वा एषा
ब्राह्मणे प्रविष्टा॥७७॥

तामात्मनोऽधि निर्मिमीते। यदग्निराधीयते। तस्मादेतावन्तोऽग्नय
आधीयन्ते। पाङ्क्तं वा इदं सर्वम्। पाङ्क्तेनैव पाङ्क्तं स्पृणोति।
अथर्व पितुं मे गोपायेत्याह। अन्नमेवैतेन स्पृणोति। नर्यं
प्रजां मे गोपायेत्याह। प्रजामेवैतेन स्पृणोति। शङ्स्य
पशून्मे गोपायेत्याह॥७८॥

पशून्मेवैतेन स्पृणोति। सप्रथ सभां मे गोपायेत्याह।
सभामेवैतेनैन्द्रियं स्पृणोति। अहे बुध्निय मन्त्रं
मे गोपायेत्याह। मन्त्रमेवैतेन श्रियं स्पृणोति।

यदान्वाहार्यपचनेऽन्वाहार्यं पचन्ति। तेन सौऽस्याभीष्टः
प्रीतः। यद्गार्हपत्य आज्यमधिश्रयन्ति संपत्नीर्याजयन्ति।
तेन सौऽस्याभीष्टः प्रीतः। यदाहवनीये जुह्वति॥७९॥

तेन सौऽस्याभीष्टः प्रीतः। यत्सभायां विजयन्ते। तेन
सौऽस्याभीष्टः प्रीतः। यदावसथेऽन्नं हरन्ति। तेन
सौऽस्याभीष्टः प्रीतः। तथाऽस्य सर्वे प्रीता अभीष्टा
आधीयन्ते। प्रवसथमेष्यन्नेवमुपतिष्ठेतैकमेकम्। यथा
ब्राह्मणाय गृहेवासिने परिदाय गृहानेति। तादृगेव तत्।
पुनरागत्योपतिष्ठते। सा भागेयमेवैषां तत्। सा तत्
ऊर्ध्वारोहत्। सा रोहिण्यभवत्। तद्रोहिण्यै रोहिणित्वम्।
रोहिण्यामग्निमादधीत। स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठितमाधत्ते।
ऋध्नोत्येनेन॥८०॥

एषा पशून् गोपायेति प्रविष्टा पशून् गोपायेत्याह जुह्वति तिष्ठते स्म च॥१०॥१०॥—[१०]

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

उद्धन्यमानमस्या अमेध्यम्। अप पाप्मानं यजमानस्य
 हन्तु। शिवा नः सन्तु प्रदिशश्चतस्रः। शं नो माता
 पृथिवी लोकसाता। शं नो देवीरभिष्टये। आपो भवन्तु
 पीतये। शंयोरभि स्रवन्तु नः। वैश्वानरस्य रूपम्। पृथिव्यां
 परिस्त्रसा। स्योनमा विशन्तु नः॥१॥ ॥ यदिदं दिवो यददः
 पृथिव्याः। संजज्ञाने रोदसी सम्बभूवतुः। ऊषान्कृष्णमवतु
 कृष्णमूषाः। इहोभयोर्यज्ञियमागमिष्ठाः। ऊतीः कुर्वाणो
 यत्पृथिवीमचरः। गुहाकारमाखुरूपं प्रतीत्य। तत्ते न्यक्तमिह
 सम्भरन्तः। शतं जीवेम शरदः सर्वाः। ऊर्जं पृथिव्या
 रसमाभरन्तः। शतं जीवेम शरदः पुरूचीः॥२॥

वम्रीभिरनुवित्तं गुहासु। श्रोत्रं त उर्व्यबधिरा भवामः।
 प्रजापतिसृष्टानां प्रजानाम्। क्षुधोऽपहत्यै सुवितं नो
 अस्तु। उप प्रभिन्नमिषमूर्जं प्रजाभ्यः। सूदं गृहेभ्यो
 रसमाभरामि। यस्य रूपं बिभ्रदिमामविन्दत्। गुहा

प्रविष्टा५ सरिरस्य मध्ये॥ तस्येदं विहतमाभरन्तः।
अच्छम्बद्वारमस्यां विधेम॥३॥

यत्पूर्यपश्यत्सरिरस्य मध्ये॥ उर्वीमपश्यज्जगतः प्रतिष्ठाम्।
तत्पुष्करस्यायतनाद्धि जातम्। पूर्णं पृथिव्याः प्रथन५
हरामि। याभिरदृ५हज्जगतः प्रतिष्ठाम्। उर्वीमिमां
विश्वजनस्य भर्त्रीम्। ता नः शिवाः शर्कराः सन्तु
सर्वाः। अग्ने रेतश्चन्द्र५ हिरण्यम्। अद्भ्यः सम्भूतममृतं
प्रजासु। तत्सम्भरन्नुत्तरतो निधाय॥४॥

अतिप्रयच्छं दुरितिं तरेयम्। अश्वो रूपं कृत्वा
यदश्वत्थेऽतिष्ठः। संवत्सरं देवेभ्यो निलायं। तत्ते
न्यक्तमिह सम्भरन्तः। शतं जीवेम शरदः सर्वाः। ऊर्जः
पृथिव्या अध्युत्थितोऽसि। वनस्पते शतबल्शो विरोह।
त्वया वयमिषमूर्जं मदन्तः। रायस्पोषेण समिषा मदेम।
गायत्रिया ह्रियमाणस्य यत्ते॥५॥

पूर्णमपंततृतीयस्यै दिवोऽधि। सोऽयं पूर्णः सोमपर्णाद्धि

जातः। ततो हरामि सोमपीथस्यावरुद्धौ। देवानां ब्रह्मवादं
वदेतां यत्। उपाशृणोः सुश्रवा वै श्रुतोऽसि। ततो
मामाविशतु ब्रह्मवर्चसम्। तत्सम्भरुः स्तदवरुन्धीय
साक्षात्। यया ते सृष्टस्याग्नेः। हेतिमशमयत्प्रजापतिः।
तामिमामप्रदाहाय॥६॥

शमीः शान्त्यै हराम्यहम्। यत्ते सृष्टस्य यतः। विकङ्कतं
भा आर्च्छजातवेदः। तया भासा सम्मिताः। उरुं नो
लोकमनु प्रभाहि। यत्ते तान्तस्य हृदयमाच्छिन्दजातवेदः।
मरुतोऽद्विस्तमयित्वा। एतत्ते तदशनेः सम्भरामि। सात्मा
अग्ने सहृदयो भवेह। चित्रियादश्वत्थात्सम्भृता बृहत्यः॥७॥

शरीरमभि सःस्कृताः स्थ। प्रजापतिना यज्ञमुखेन
सम्मिताः। तिस्रस्त्रिवृद्धिर्मिथुनाः प्रजात्यै। अश्वत्थाद्धव्य-
वाहाद्धि जाताम्। अग्नेस्तनूं यज्ञियाः सम्भरामि।
शान्तयोनिः शमीगर्भम्। अग्नये प्रजनयितवै। यो अश्वत्थः
शमीगर्भः। आरुरोह त्वे सचा। तं ते हरामि ब्रह्मणा॥८॥

यज्ञियैः केतुभिः सह। यं त्वां समभरजातवेदः। यथाशरीरं

भूतेषु न्यक्तम्। स सम्भृतः सीद शिवः प्रजाभ्यः। उरुं
नो लोकमनुनेषि विद्वान्। प्रवेधसे कवये मेध्याय। वचो
वन्दारु वृषभाय वृष्णे। यतो भयमभयं तन्नो अस्तु। अव
देवान् यजेहेड्यान्। समिधाऽग्निं दुवस्यत॥९॥

घृतैर्बोधयतातिथिम्। आऽस्मिन् हव्या जुहोतन। उप
त्वाऽग्ने हविष्मंतीः। घृताचीर्यन्तु हर्यत। जुषस्व समिधो
मम। तं त्वा समिद्धिरङ्गिरः। घृतेन वर्धयामसि। बृहच्छोचा
यविष्म। समिध्यमानः प्रथमो नु धर्मः। समक्तुभिरज्यते
विश्ववारः॥१०॥

शोचिष्केशो घृतनिर्णिक्पावकः। सुयज्ञो अग्निर्यजथाय
देवान्। घृतप्रतीको घृतयोनिरग्निः। घृतैः समिद्धो
घृतमस्यान्नम्। घृतप्रुषस्त्वा सरितो वहन्ति। घृतं
पिबन्त्सुयजा यक्षि देवान्। आयुर्दा अग्ने हविषो जुषाणः।
घृतप्रतीको घृतयोनिरधि। घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यम्।
पितेवं पुत्रमभिरक्षतादिमम्॥११॥

त्वाम॑ग्रे समि॒धानं॑ यविष्ठ। दे॒वा दू॒तं च॑क्रिरे हव्य॒वाहम्॑।
 उ॒रु॒ज्रय॑सं घृ॒तयो॑निमाहु॒तम्। त्वे॒षं चक्षु॑र्दधिरे चोद॒यन्व॑ति।
 त्वाम॑ग्रे प्र॒दिव॒ आहु॑तं घृ॒तेन॑। सु॒म्ना॒यवः॑ सुष॒मिधा॒ समी॑धिरे।
 स वा॑वृ॒धान ओष॑धीभि॒रुक्षि॑तः। उ॒रु ज्रया॑सि पार्थि॒वा
 वि॒तिष्ठ॑से। घृ॒तप्र॑तीकं व ऋ॒तस्य॑ धू॒रुष॑दम्। अ॒ग्निं मि॒त्रं
 न समि॒धान ऋ॑ञ्जते॥१२॥

इ॒न्धानो॑ अ॒क्रो वि॒दथे॑षु दी॒द्यत्। शु॒क्रव॑र्णामु॒दु नो य॑स॒ते
 धिय॑म्। प्र॒जा अ॑ग्रे संवा॑सय। आशा॑श्च प॒शुभिः॑ स॒ह।
 रा॒ष्ट्राण्य॑स्मा॒ आधे॑हि। यान्यास॑न्त्सवि॒तुः स॒वे। म॒ही वि॒श्वती॑
 स॒दने॑ ऋ॒तस्य॑। अ॒र्वाची॑ ए॒तं ध॑रुणे रयी॒णाम्। अ॒न्तर्व॑ती
 ज॒न्यं जा॒तवे॑दसम्। अ॒ध्वरा॑णां॒ जन॑यथः पुरो॒गाम्॥१३॥

आ॒रो॒ह॒तं द॒शत॑श्च श॒क्करी॑र्मम। ऋ॒तेना॑ग्न आ॒युषा॑ वर्च॒सा स॒ह।
 ज्यो॒ग्जीव॑न्त॒ उत्त॑रामु॒त्तरा॑श्च स॒माम्॑। द॒र्श॑म॒हं पूर्ण॑मा॒सं य॒ज्ञं
 यथा॑ य॒जै। ऋ॒त्विय॑वती स्थो अ॒ग्निरे॑तसौ। गर्भं॑ दधा॒थां ते
 वा॑म॒हं द॑दे। तत्स॒त्यं य॒द्वीरं॑ बिभृथः। वी॒रं ज॑नयिष्यथः। ते

मत्प्रातः प्रजनिष्येथे। ते मा प्रजाते प्रजनयिष्यथः॥१४॥

प्रजयां पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन सुवर्गे लोके। अनृतात्सत्यमुपैमि।
मानुषाद्देव्यमुपैमि। दैवीं वाचं यच्छामि। शल्कैरग्निमिन्धानः।
उभौ लोकौ संनेमहम्। उभयौलोकयोर्ऋध्वा। अति मृत्युं
तराम्यहम्। जातवेदो भुवनस्य रेतः। इह सिंश्च तपसो
यज्जनिष्यते॥१५॥

अग्निमंश्चत्थादधि हव्यवाहम्। शमीगर्भाञ्जनयन् यो मयोभूः।
अयं ते योनिर्ऋत्वियः। यतो जातो अरोचथाः। तं जानन्नग्न
आरोह। अथा नो वर्धया रयिम्। अपैत वीत वि च सर्पतातः।
येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतनाः। अदादिदं यमोऽवसानं
पृथिव्याः। अक्रन्निमं पितरो लोकमस्मै॥१६॥

अग्नेर्भस्मास्यग्नेः पुरीषमसि। संज्ञानमसि कामधरणम्। मयि
ते कामधरणं भूयात्। संवः सृजामि हृदयानि। सꣳसृष्टं
मनो अस्तु वः। सꣳसृष्टः प्राणो अस्तु वः। सं या वः
प्रियास्तनुवः। सं प्रिया हृदयानि वः। आत्मा वो अस्तु

संप्रियः। संप्रियास्तनुवो मम॥१७॥

कल्पेतां द्यावापृथिवी। कल्पन्तामाप ओषधीः।
कल्पन्तामग्नयः पृथक्। मम ज्यैष्ठ्याय सव्रताः। यैऽग्नयः
समनसः। अन्तरा द्यावापृथिवी। वासन्तिकावृतू अभि
कल्पमानाः। इन्द्रमिव देवा अभि सं विशन्तु। दिवस्त्वा
वीर्येण। पृथिव्यै महिम्ना॥१८॥

अन्तरिक्षस्य पोषेण। सर्वपशुमादधे। अजीजनन्नमृतं
मर्त्यासः। अस्त्रेमाणं तरणिं वीडुजम्भम्। दश स्वसारो
अग्रुवः समीचीः। पुमांसं जातमभि स१रभन्ताम्।
प्रजापतेस्त्वा प्राणेनाभि प्राणिमि। पूष्णः पोषेण मह्यम्।
दीर्घायुत्वाय शतशारदाय। शत१ शरद्ध्य आयुषे वर्चसे॥१९॥

जीवात्वै पुण्याय। अहं त्वदस्मि मदसि त्वमेतत्।
ममासि योनिस्तव योनिरस्मि। ममैव सन्वहं हव्यान्यग्ने।
पुत्रः पित्रे लोककृज्जातवेदः। प्राणे त्वाऽमृतमादधामि।
अन्नादमन्नाद्याय। गोप्तारं गुप्त्यै। सुगारुहपत्यो विदहन्नरातीः।

उ॒षसः श्रेय॑सीः श्रेयसी॒र्दधत्॥२०॥

अ॒ग्ने स॒पत्ना॑ꣳ अ॒प॒ बाध॑मानः। रा॒यस्पोष॑मिष॒मूर्ज॑म॒स्मासु॑
धेहि। इ॒मा उ॒ मामुप॑तिष्ठन्तु रा॒यः। आ॒भिः प्र॒जाभि॑रि॒ह
सं॒व॑सेय। इ॒हो इ॒डा तिष्ठ॑तु वि॒श्वरू॑पी। म॒ध्ये वसो॑र्दी॒दिहि॑
जा॒तवे॑दः। ओज॑से॒ बला॑य॒ त्वोद्य॑च्छे। वृष॑णे शुष्मा॒यायु॑षे
वर्च॑से। स॒प॒त्न॒तूर॑सि वृ॒त्रतूः। यस्ते॑ दे॒वेषु॑ म॒हिमा
सु॒व॒र्गः॥२१॥

यस्त॑ आ॒त्मा प॒शुषु॑ प्रवि॑ष्टः। पु॒ष्टि॒र्या ते॑ म॒नुष्ये॑षु पप्रथे। तया॑
नो अ॒ग्ने जुष॑माण॒ एहि॑। दि॒वः पृ॑थि॒व्याः पर्य॑न्तिरि॒क्षात्।
वा॒तात्प॒शुभ्यो॑ अ॒ध्योष॑धी॒भ्यः। यत्र॑ यत्र जा॒तवे॑दः स॒म्बभू॑थ।
ततो॑ नो अ॒ग्ने जुष॑माण॒ एहि॑। प्रा॒चीम॑नु॒ प्रदि॑शं प्रेहि॑
वि॒द्वान्। अ॒ग्नेर॑ग्ने पु॒रोअ॑ग्नि॒र्भवे॑ह। वि॒श्वा आ॒शा दी॒द्यानो॑ वि
भा॑हि॥२२॥

ऊ॒र्ज नो॑ धेहि द्वि॒पदे॑ चतु॑ष्पदे। अ॒न्व॒ग्निरु॑षसा॒मग्र॑मख्यत्।
अ॒न्वहा॑नि प्रथ॒मो जा॒तवे॑दाः। अनु॑ सूर्य॑स्य पु॒रु॒त्रा च॑

र॒श्मीन्। अनु॒ द्यावा॑पृथि॒वी आत॑तान। वि॒क्रम॑स्व म॒हा॒
अ॑सि। वे॒दिष॑न्मानु॑षेभ्यः। त्रि॒षु लो॑केषु जागृ॒हि। यदि॑दं
दि॒वो यद॑दः पृथि॒व्याः। संवि॑दा॒ने रोद॑सी सं बभूवतुः॥ २३॥

तयोः॑ पृ॒ष्ठे सी॑दतु जा॒तवे॑दाः। श॒म्भूः प्र॒जाभ्य॑स्तनु॒वे॑ स्यो॒नः।
प्रा॒णं त्वा॒ऽमृत॑ आ द॒धामि॑। अ॒न्नाद॑मन्नाद्याय। गो॒प्तारं॑ गु॒प्त्यै॑।
यत्ते॑ शुक्र शु॒क्रं वर्चः॑ शु॒क्रा त॒नूः। शु॒क्रं ज्योति॑रज॒स्रम्। तेन॑
मे दी॑दिहि तेन॒ त्वाऽऽद॑धे। अ॒ग्निना॑ऽग्ने ब्रह्म॑णा। आ॒न॒शे
व्या॑न॒शे सर्व॑मायुर्व्या॑न॒शे॥ २४॥

नर्य॑ प्र॒जां मे॑ गोपाय। अ॒मृत॑त्वाय जी॒वसे॑। जा॒तां
ज॑निष्यमा॑णां च। अ॒मृते॑ स॒त्ये प्र॑ति॒ष्ठिताम्। अथ॑र्व
पि॒तुं मे॑ गोपाय। रस॑मन्नमि॒हायु॑षे। अद॑ब्ध्या॒योऽशी॑ततनो।
अवि॑षन्नः पि॒तुं कृ॑णु। श॒ङ्स्य॑ प॒शून्मे॑ गोपाय। द्वि॒पादो॑ ये
चतु॑ष्पदः॥ २५॥

अ॒ष्टाश॑फाश्च॒ य इ॒हाग्ने॑। ये चैक॑शफा आशु॒गाः। सप्र॑थ
स॒भां मे॑ गोपाय। ये च॒ स॒भ्याः स॒भा॒सदः॑। ता॒निन्द्रि॑याव॑तः

कुरु। सर्वमायुरुपासताम्। अहे बुध्निय मन्त्रं मे गोपाय।
यमृषयस्त्रैविदा विदुः। ऋचः सामानि यजूंषि। सा हि
श्रीरमृता सताम्॥२६॥

चतुः शिखण्डा युवतिः सुपेशाः। घृतप्रतीका भुवनस्य मध्ये।
मर्मृज्यमाना महते सौभगाय। मह्यं धुक्ष्व यजमानाय
कामान्। इहैव सन्तत्र सतो वो अग्नयः। प्राणेन वाचा
मनसा बिभर्मि। तिरो मा सन्तमायुर्मा प्रहासीत्।
ज्योतिषा वो वैश्वानरेणोपतिष्ठे। पञ्चधाऽग्नीन्व्यक्रामत्।
विराद्धृष्टा प्रजापतेः। ऊर्ध्वाऽऽरोहद्रोहिणी। योनिर्ग्रेः
प्रतिष्ठितिः॥२७॥

विशन्तु नः पुरूचीर्विधेम निधाय यत्तेऽप्रदाहाय बृहत्यो ब्रह्मणा दुवस्यत विश्ववार इममृञ्जते पुरोगां
प्रजंनयिष्यथो जनिष्यतैऽस्मै मम महिम्ना वर्चसे दधत्सुवर्गो भाहि सम्बभूवतुरायुर्व्यानशे चतुप्सदः
सतां प्रजापतेर्द्वे च॥१॥

[१]

नवैतान्यहानि भवन्ति। नव वै सुवर्गा लोकाः।
यदेतान्यहान्युपयन्ति। नवस्वेव तत्सुवर्गेषु लोकेषु

स॒त्रिणः॑ प्र॒ति॒तिष्ठ॑न्तो यन्ति। अ॒ग्नि॒ष्टो॒माः परः॑ सा॒मानः॑
 का॒र्या इ॒त्याहुः॑। अ॒ग्नि॒ष्टो॒मसं॑मितः सु॒व॒र्गो लो॒क इति॑।
 द्वा॒द॒शा॒ग्नि॒ष्टो॒मस्य॑ स्तो॒त्राणि॑। द्वा॒द॒श मा॒साः सं॒वत्स॑रः।
 तत्तन्न॑ सू॒क्ष्मम्। उ॒क्थ्या॑ ए॒व स॑प्त॒द॒शाः परः॑ सा॒मानः॑
 का॒र्याः॑॥ २८॥

प॒शवो॑ वा उ॒क्थानि॑। प॒शूना॑मवरु॒द्धौ। वि॒श्व॒जि॒द्भि॒जिता॑-
 व॒ग्नि॒ष्टो॒मौ। उ॒क्थ्याः॑ स॑प्त॒द॒शाः परः॑ सा॒मानः॑। ते स॑ऽस्तु॒ता
 वि॒राज॑म॒भि सम्प॑द्यन्ते। द्वे च॒र्चाव॑तिरि॒च्येते॑। ए॒क॒या
 गौ॒रति॑रि॒क्तः। ए॒क॒याऽऽयु॑रू॒नः। सु॒व॒र्गो वै लो॒को ज्योतिः॑।
 ऊ॒र्ग्विराट्॑॥ २९॥

सु॒व॒र्गमे॒व तेन॑ लो॒कम॒भि ज॑यन्ति। यत्प॒रं रा॒थन्त॑रम्।
 तत्प्र॑थ॒मेऽह॑न्का॒र्यम्। बृ॒हद्वि॒तीयै॑। वै॒रूपं॑ तृ॒तीयै॑। वै॒राजं॑
 च॒तुर्थे॑। शा॒क्रं प॑ञ्च॒मे। रै॒वतं॑ ष॒ष्ठे। तदु॑ पृ॒ष्ठेभ्यो॑ नयन्ति।
 स॒न्तन॑य ए॒ते ग्र॒हा गृ॒ह्यन्ते॑॥ ३०॥

अ॒ति॒ग्रा॒ह्याः परः॑ सा॒मसु॑। इ॒माने॒वैतैर्लो॒कान्त्सं॑तन्वन्ति।

मिथुना एते ग्रहा गृह्यन्ते। अतिग्राह्याः परः सामसु।
मिथुनमेव तैर्यजमाना अवरुन्धते। बृहत्पृष्ठं भवति। बृहद्वै
सुवर्गो लोकः। बृहतैव सुवर्गं लोकं यन्ति। त्रयस्त्रिंशिनाम्
सामं। माध्यन्दिने पवमाने भवति॥३१॥

त्रयस्त्रिंशद्वै देवताः। देवता एवावरुन्धते। ये वा इतः
पराश्च संवत्सरमुपयन्ति। न हैनं ते स्वस्ति समश्नुवते।
अथ येऽमुतोऽर्वाश्चमुपयन्ति। ते हैनं स्वस्ति समश्नुवते।
एतद्वा अमुतोऽर्वाश्चमुपयन्ति। यदेवम्। यो ह खलु वाव
प्रजापतिः। स उवेवेन्द्रः। तदु देवेभ्यो नयन्ति॥३२॥

कार्या विराङ्गह्यन्ते पवमाने भवतीन्द्र एकं च॥२॥ [२]

संततिर्वा एते ग्रहाः। यत्परः सामानः। विषूवादिवाकीर्त्यम्।
यथा शालायै पक्षसी। एव संवत्सरस्य पक्षसी। यदेतेन
गृह्येरन्। विषूची संवत्सरस्य पक्षसी व्यवस्रसेयाताम्।
आर्तिमाच्छेयुः। यदेते गृह्यन्ते। यथा शालायै पक्षसी मध्यमं
व शमभि समायच्छति॥३३॥

ए॒व॑ सं॒वत्स॒रस्य॑ पक्ष॑सी दि॒वाकी॒र्त्यम॒भि सं त॑न्वन्ति।
 ना॒र्तिमा॑च्छन्ति। ए॒कवि॒ंशम॑र्भवति। शु॒क्राग्रा॒ ग्रहा॑
 गृह्यन्ते। प्रत्यु॒त्तब्धै॑ स॒यत्वाय॑। सौ॒र्य ए॒तद॑हः प॒शुराल॑भ्यते।
 सौ॒र्योऽति॑ग्रा॒ह्यो गृह्य॑ते। अ॒हरे॒व रू॒पेण॑ सम॑र्धयन्ति। अथो॒
 अ॒ह ए॒वैष ब॒लिर्हि॑यते। स॒प्तैतद॑हरतिग्रा॒ह्या गृह्य॑न्ते॥३४॥

स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः प्रा॒णाः। अ॒सावा॑दि॒त्यः शि॒रः
 प्र॒जाना॑म्। शी॒र्षन्ने॒व प्र॒जाना॑ प्रा॒णान्द॑धाति। तस्मा॑त्स॒प्त
 शी॒र्षन्प्रा॒णाः। इन्द्रो॑ वृ॒त्रं ह॒त्वा। अ॒सुरा॑न्परा॒भाव्य॑। स
 इ॒माल्लो॑कान॒भ्यज॑यत्। तस्या॒सौ लो॒कोऽन॑भिजित आसीत्।
 तं वि॒श्वक॑र्मा भू॒त्वाऽभ्य॑जयत्। यद्वै॑श्वक॑र्म॒णो गृह्य॑ते॥३५॥

सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्या॒भिजि॑त्यै। प्र वा ए॒तेऽस्मा॑ल्लो॒काच्च॑वन्ते।
 ये वै॑श्वक॑र्म॒णं गृह्ण॑ते। आ॒दि॒त्यः श्वो गृह्य॑ते। इ॒यं वा
 अ॒दि॒तिः। अ॒स्यामे॒व प्र॒ति तिष्ठ॑न्ति। अ॒न्यो॑न्यो गृह्येते।
 वि॒श्वान्ये॒वान्ये॑न॒ कर्मा॑णि कु॒र्वाणा॑ यन्ति। अ॒स्याम॒न्येन॑ प्र॒ति
 तिष्ठ॑न्ति। तावाऽप॑रा॒र्धात्सं॑वत्स॒रस्या॒न्यो॑न्यो गृह्येते। तावु॑भौ

स॒ह म॑हाव्र॒ते गृ॑ह्येते। य॒ज्ञस्यै॒वान्तं॑ ग॒त्वा। उ॒भयो॑र्लो॒कयोः॑
प्रति॑तिष्ठन्ति। अ॒र्क्यमु॑क्थं भ॑वति। अ॒न्नाद्य॑स्याव॑रुध्यै॥ ३६॥

समा॒यच्छ॑त्यति॒ग्राह्यां॑ गृह्यन्ते गृह्यते संवत्सरस्या॒न्या॒न्यो गृह्येते॑ पञ्च च॥ ३॥ [३]

ए॒कवि॑ं॒श ए॒ष भ॑वति। ए॒तेन॒ वै दे॒वा ए॑कवि॒ंशेन॑।
आ॒दि॒त्यमि॑त उ॒त्तम॑ सु॒वर्गं॑ लो॒कमा॑रोहयन्। स वा ए॒ष
इ॒त ए॑कवि॒ंशः। तस्य॑ दशा॒वस्ता॒दहा॑नि। दशं॑ प॒रस्ता॑त्।
स वा ए॒ष वि॒राज्यु॑भ॒यतः॑ प्रति॑ष्ठितः। वि॒राजि॒ हि वा ए॒ष
उ॑भ॒यतः॑ प्रति॑ष्ठितः। तस्मा॑दन्त॒रेमौ॑ लो॒कौ यन्। सर्वेषु॑
सु॒वर्गेषु॑ लो॒केष्व॑भि॒तप॑न्नेति॥ ३७॥

दे॒वा वा आ॑दि॒त्यस्य॑ सु॒वर्गस्य॑ लो॒कस्य॑। परा॑चोऽतिपा॒दाद॑बिभ॒र
तं छन्दो॑भिरदृ॒हन्मृत्यै॑। दे॒वा वा आ॑दि॒त्यस्य॑
सु॒वर्गस्य॑ लो॒कस्य॑। अवा॑चोऽवपा॒दाद॑बिभ॒युः। तं प॒ञ्चभी॑
र॒श्मिभि॑रुद॑वयन्। तस्मा॑देकवि॒ंशेऽह॑न्यञ्च दि॒वाकी॒र्त्यानि॑
क्रिय॑न्ते। र॒श्मयो॑ वै दि॒वाकी॒र्त्यानि॑। ये गा॑य॒त्रे। ते
गा॑य॒त्रीषू॑त्तर॒योः प॑व॒मान॑योः॥ ३८॥

महादिवाकीर्त्यं॑ होतुः पृष्ठम्। विकर्णं ब्रह्मसामम्।
 भासोऽग्निष्टोमः। अथैतानि पराणि। परैर्वै देवा आदित्यं॑
 सुवर्गं लोकमपारयन्। यदपारयन्। तत्पराणां परत्वम्।
 पारयन्त्येनं पराणि। य एवं वेद। अथैतानि स्पराणि। स्परैर्वै
 देवा आदित्यं॑ सुवर्गं लोकमस्परयन्। यदस्परयन्।
 तत्स्पराणां॑ स्परत्वम्। स्परयन्त्यैनं॑ स्पराणि। य एवं
 वेद॥ ३९॥

एति पर्वमानयोः स्पराणि पञ्च च॥४॥ [४]

अप्रतिष्ठां वा एते गच्छन्ति। येषां॑ संवत्सरेऽनाप्तेऽथ।
 एकादशिन्याप्यते॑। वैष्णवं वामनमा लभन्ते। यज्ञो
 वै विष्णुः। यज्ञमेवालभन्ते प्रतिष्ठित्यै। ऐन्द्राग्रमालभन्ते।
 इन्द्राग्नी वै देवानामयातयामानौ। ये एव देवते अयातयाम्नी।
 ते एवालभन्ते॥ ४०॥

वैश्वदेवमालभन्ते। देवता एवावरुन्धते। द्यावापृथिव्यां॑
 धेनुमालभन्ते। द्यावापृथिव्योरेव प्रति तिष्ठन्ति। वायव्यं
 वत्समालभन्ते। वायुरेवैभ्यो यथाऽऽयतनाद्देवता अवरुन्धे।

आदित्यामविं वशामालभन्ते। इयं वा अदितिः। अस्यामेव
प्रति तिष्ठन्ति। मैत्रावरुणीमालभन्ते॥४१॥

मित्रेणैव यज्ञस्य स्विष्टं शमयन्ति। वरुणेन दुरिष्टम्।
प्राजापत्यं तूपुरं महाव्रत आलभन्ते। प्राजापत्योऽतिग्राह्यो
गृह्यते। अहरेव रूपेण समर्धयन्ति। अथो अहं एवैष
बलिर्हियते। आग्नेयमा लभन्ते प्रति प्रज्ञात्यै। अजपेत्वान्
वा एते पूर्वैर्मासैरव रुन्धते। यदेते गुव्याः पशवं आलभ्यन्ते।
उभयेषां पशूनामवरुद्धौ॥४२॥

यदतिरिक्तामेकादशिनीमालभेरन्। अप्रियं भ्रातृव्यमभ्यति-
रिच्येत। यद्वौ द्वौ पशू समस्येयुः। कनीय आयुः
कुर्वीरन्। यदेते ब्राह्मणवन्तः पशवं आलभ्यन्ते। नाप्रियं
भ्रातृव्यमभ्यतिरिच्यते। न कनीय आयुः कुर्वते॥४३॥

ते एवालभन्ते मैत्रावरुणीमालभन्तेऽवरुद्धौ सप्त च॥५॥

[५]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा वृत्तोऽशयत्। तं देवा भूतानां
रसं तेजः सम्भृत्य। तेनैनमभिषज्यन्। महानववर्तीति।

तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम्। महद्व्रतमिति। तन्महाव्रतस्य
महाव्रतत्वम्। महतो व्रतमिति। तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम्।
पञ्चविंशः स्तोमो भवति॥४४॥

चतुर्विंशत्यर्धमासः संवत्सरः। यद्वा एतस्मिन्संवत्सरेऽधि-
प्राजायता। तदन्नं पञ्चविंशमभवत्। मध्यतः क्रियते।
मध्यतो ह्यन्नमशितं धिनोति। अथो मध्यत एव
प्रजानामूर्ध्नीयते। अथ यद्वा इदमन्ततः क्रियते।
तस्मादुदन्ते प्रजाः समेधन्ते। अन्ततः क्रियते प्रजननायैव।
त्रिवृच्छिरो भवति॥४५॥

त्रेधाविहितः हि शिरः। लोमं छवीरस्थि। परांचा स्तुवन्ति।
तस्मात्तत्सदृगेव। न मेद्यतोऽनु मेद्यति। न कृश्यतोऽनु
कृश्यति। पञ्चदशोऽन्यः पक्षो भवति। सप्तदशोऽन्यः।
तस्माद्वयाऽस्यन्यतरमर्धमभि पर्यावर्तन्ते। अन्यतरतो हि
तद्वरीयः क्रियते॥४६॥

पञ्चविंश आत्मा भवति। तस्मान्मध्यतः पशवो वरिष्ठाः।

ए॒क॒वि॒ंशं पु॒च्छ॒मं॑ । द्वि॒पदा॑सु स्तुवन्ति॒ प्रति॑ष्ठित्यै । सर्वे॑ण
स॒ह स्तु॑वन्ति । सर्वे॑ण ह्या॒त्मना॑ऽऽत्म॒न्वी । स॒होत्प॑तन्ति ।
ए॒कै॒का॒मुच्छि॑ षन्ति । आ॒त्मन् ह्यङ्गा॑नि ब॒द्धानि॑ । न वा ए॒तेन॑
सर्वः॑ पु॒रुषः॑ ॥ ४७ ॥

यदि॑ त॒द्वतो॑ लो॒मानि॑ द॒तो न॒खान् । प॒रि॒मादः॑ क्रियन्ते ।
तान्ये॒व तेन॑ प्रत्यु॑प्यन्ते । औ॒दु॒म्बर॒स्तल्पो॑ भवति ।
ऊ॒र्वा अन्न॑मु॒दुम्बरः॑ । ऊ॒र्ज ए॒वान्नाद्य॑स्याव॑रु॒द्ध्यै ।
यस्य॑ त॒ल्प॒सद्य॑म॒न॒भिजि॑तः॒ स्यात् । स दे॒वाना॑ऽ
साम्य॑क्षे । त॒ल्प॒सद्य॑म॒भिज॑या॒नीति॑ त॒ल्प॑मा॒रुह्यो॑द्गायेत् ।
त॒ल्प॒सद्य॑मे॒वाभि॑ ज॒यति॑ ॥ ४८ ॥

यस्य॑ त॒ल्प॒सद्य॑म॒भिजि॑तः॒ स्यात् । स दे॒वाना॑ऽ साम्य॑क्षे ।
त॒ल्प॒सद्य॑ मा॒ परा॑जे॒षीति॑ त॒ल्प॑मा॒रुह्यो॑द्गायेत् । न त॒ल्प॒सद्य॑
परा॑जयते । प्ले॒ङ्गे श॑सति । महो॑ वै प्ले॒ङ्गः । मह॑स
ए॒वान्नाद्य॑स्याव॑रु॒द्ध्यै । दे॒वा॒सुराः॑ संय॑त्ता आसन् । त आ॒दित्ये॑
व्याय॑च्छन्त । तं दे॒वाः सम॑जयन् ॥ ४९ ॥

ब्राह्मणश्च शूद्रश्च चर्मकर्ते व्यायच्छेते। दैव्यो वै वर्णो ब्राह्मणः।
 असुर्यः शूद्रः। इमेऽरात्सुरिमे सुभूतमक्रन्नित्यन्यतरो ब्रूयात्।
 इम उद्वासीकारिण इमे दुर्भूतमक्रन्नित्यन्यतरः। यदेवैषां
 सुकृतं या राद्धिः। तदन्यतरोऽभि श्रीणाति। यदेवैषां दुष्कृतं
 याऽराद्धिः। तदन्यतरोऽप हन्ति। ब्राह्मणः सं जयति।
 अमुमेवादित्यं भ्रातृव्यस्य संविन्दन्ते॥५०॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

दे॒वा॒सु॒राः संय॑त्ता आसन्। ते दे॒वा वि॑ज॒यमु॑प॒यन्तः॑।
अ॒ग्नी॒षोम॑योस्तेज॒स्विनी॑स्त॒नूः संन्य॑दधत। इ॒दमु॑ नो
भवि॑ष्यति। यदि॑ नो जे॒ष्यन्ती॑ति। तेना॒ग्नी॒षोमा॒वपा॑क्रामताम्।
ते दे॒वा वि॑जित्य। अ॒ग्नी॒षोमा॒वन्वै॑च्छन्। तेऽग्नि॑मन्व॒-
विन्द॑न्तुषू॒त्सन्न॑म्। तस्य॒ विभ॑क्तीभिस्तेज॒स्विनी॑स्त॒नू-
रवा॑रुन्धत॥१॥

ते सोम॑मन्व॒विन्द॑न्। तम॑घ्नन्। तस्य॒ यथाऽभि॑ज्ञायं
त॒नूर्व्य॑गृह्णत। ते ग्रहा॑ अभवन्। तद्ग्रहा॑णां ग्रह॒त्वम्। यस्यै॒वं
वि॒दुषो॑ ग्रहा॑ गृह्यन्ते॑। तस्य॒ त्वैव॑ गृही॒ताः। नाना॑ऽऽग्नेयं
पुनरा॒धेये॑ कुर्यात्। यदना॑ग्नेयं पुनरा॒धेये॑ कुर्यात्। व्यृ॒द्धमे॒व
तत्॥२॥

अना॑ग्नेयं वा ए॒तत्क्रि॑यते। यत्स॒मिध॒स्तनू॑नपा॒तमि॒डो
ब॒र्हिर्य॑जति। उ॒भावा॑ग्नेयावाज्य॑भागौ स्याताम्।
अना॑ज्यभागौ भवत् इत्या॑हुः। यदु॒भावा॑ग्नेयावन्व॒श्चावि॑ति।

अ॒ग्नये॒ पव॑माना॒योत्तरः॑ स्यात्। यत्पव॑मानाय। तेना॒ज्यं॑ भागः।
तेन॑ सौ॒म्यः। बुध॑न्वत्याग्ने॒यस्या॒ज्यं भाग॑स्य पुरोऽनुवा॒क्या
भवति॥ ३॥

यथा॑ सु॒प्तं बो॒धय॑ति। ता॒दृगे॒व तत्। अ॒ग्निन्य॑क्ताः
पत्नी॑संया॒जाना॒मृचः॑ स्युः। तेना॑ग्ने॒यं सर्वं॑ भवति। ए॒क॒धा
ते॒ज॒स्विनीं॑ दे॒वता॒मुपै॑तीत्याहुः। सैन॑मीश्व॒रा प्र॒दह॑ इति॑।
नेति॑ ब्रूयात्। प्र॒जन॑नं॒ वा अ॒ग्निः। प्र॒जन॑नमे॒वोपै॑तीति॑।
कृ॒तय॑जुः सम्भृ॑तसम्भा॒र इत्या॑हुः॥ ४॥

न स॒म्भृत्याः॑ सम्भा॒राः। न यजुः॑ का॒र्यमि॑ति। अथो॒ खलु॑।
स॒म्भृत्या॑ ए॒व संभा॒राः। का॒र्यं यजुः॑। पु॒नरा॒धेय॑स्य॒ समृ॑द्धौ।
तेनो॑पा॒ंशु प्र॑चरति। ए॒ष्य इ॒व वा ए॒षः। यत्पु॑नरा॒धेयः॑।
यथो॑पा॒ंशु न॒ष्टमि॑च्छति॥ ५॥

ता॒दृगे॒व तत्। उ॒च्चैः स्वि॑ष्ट॒कृत॒मुत्सृ॑जति। यथा॑ न॒ष्टं
वि॒त्त्वा प्रा॒हाय॑मिति॑। ता॒दृगे॒व तत्। ए॒क॒धा ते॒ज॒स्विनीं॑
दे॒वता॒मुपै॑तीत्याहुः। सैन॑मीश्व॒रा प्र॒दह॑ इति॑। तत्तथा॒ नोपै॑ति।

प्रया॒जानूया॒जेष्वे॒व विभ॑क्तीः कुर्यात्। य॒था॒पूर्व॒माज्य॑भागो
स्याताम्। ए॒वं प॑त्नीसंया॒जाः॥६॥

तद्वै॑श्चान॒रव॑त्प्र॒जन॑नवत्तर॒मुपै॑तीति। तदा॑हुः। व्यृ॒द्धं वा
ए॒तत्। अना॑ग्रेयं वा ए॒तत्क्रि॑यत् इति। नेति॑ ब्रूयात्। अ॒ग्निं
प्र॑थ॒मं विभ॑क्तीनां यजति। अ॒ग्निमु॑त्त॒मं प॑त्नीसंया॒जाना॑म्।
तेना॑ग्रेयम्। तेन॒ समृ॑द्धं क्रियत् इति॥७॥

अ॒रुन्ध॑तैव तद्व॑वति॒ सम्भृ॑तसम्भार॒ इत्या॑हुर्छितिं पत्नीसंया॒जा नव॑ च॥१॥ [१]

दे॒वा वै यथा॑दर्शं य॒ज्ञाना॑हरन्त। यो॑ऽग्नि॒ष्टोम॑म्। य
उ॒क्थ्य॑म्। यो॑ऽतिरा॒त्रम्। ते स॒हैव॑ सर्वे वा॒ज॒पेय॑मपश्यन्।
ते। अ॒न्यो॑ऽन्यस्मै॒ नाति॑ष्ठन्त। अ॒हम॑नेन॒ यजा॑ इति।
ते॑ऽब्रुवन्। आ॒जिम॑स्य धा॒वामे॑ति॥८॥

तस्मि॑न्ना॒जिम॑धावन्। तं बृ॒हस्प॑तिरुद॑जयत्। तेना॑यजत।
स स्वा॒रा॑ज्यमगच्छत्। तमि॒न्द्रो॑ऽब्रवीत्। माम॑नेन॒
या॒जये॑ति। तेने॒न्द्रम॑याजयत्। सोऽग्रं॑ दे॒वता॑नां प॒र्यै॑त्।
अग॑च्छ॒त्स्वा॒रा॑ज्यम्। अति॑ष्ठन्तास्मै॒ ज्यैष्ठ्या॑य॥९॥

य एवं विद्वान् वाजपेयेन यजते। गच्छति स्वराज्यम्।
 अग्रं समानानां पर्येति। तिष्ठन्तेऽस्मै ज्यैष्ठ्याय। स वा एष
 ब्राह्मणस्य चैव राजन्यस्य च यज्ञः। तं वा एतं वाजपेय-
 इत्याहुः। वाजाप्यो वा एषः। वाजुं ह्येतेन देवा ऐप्सन्।
 सोमो वै वाजपेयः। यो वै सोमं वाजपेयं वेद॥१०॥

वाज्येवैनं पीत्वा भवति। आऽस्य वाजी जायते। अन्नं वै
 वाजपेयः। य एवं वेद। अत्यन्नम्। आऽस्यान्नादो जायते।
 ब्रह्म वै वाजपेयः। य एवं वेद। अत्ति ब्रह्मणाऽन्नम्। आऽस्य
 ब्रह्मा जायते ॥११॥

वाग्वै वाजस्य प्रसवः। य एवं वेद। करोति वाचा वीर्यम्।
 ऐनं वाचा गच्छति। अपिर्वतीं वाचं वदति। प्रजापतिर्देवेभ्यो
 यज्ञान्व्यादिशत्। स आत्मन्वाजपेयमधत्त। तं देवा अब्रुवन्।
 एष वाव यज्ञः। यद्वाजपेयः॥१२॥

अप्येव नोऽत्रास्त्विति। तेभ्य एता उज्जितीः प्रायच्छत्। ता
 वा एता उज्जितयो व्याख्यायन्ते। यज्ञस्य सर्वत्वाय।

देवता॑ना॒मनि॑र्भा॒गाय॑ । दे॒वा वै ब्र॒ह्मण॑श्चा॒न्नस्य॑ च॒
शम॑ल॒मपा॑घ्नन् । यद्व॒ह्मणः॑ शम॑ल॒मासी॑त् । सा गा॒था
ना॒राश॑ऽस्य॒भवत् । यद॒न्नस्य॑ । सा सु॒रा ॥ १३ ॥

तस्मा॒द्वाय॑तश्च म॒त्तस्य॑ च॒ न प्र॑ति॒गृह्य॑म् । यत्प्र॑ति॒गृह्णी॑यात् ।
शम॑लं॒ प्रति॑गृह्णीयात् । सर्वा॑ वा ए॒तस्य॑ वा॒चोऽव॑रुद्धाः । यो
वा॑ज॒पेय॑या॒जी । या पृ॑थि॒व्यां याऽग्नौ॑ या र॑थ॒न्तरे॑ ।
याऽन्त॑रि॒क्षे या वा॑यौ या वा॑म॒देव्ये॑ । या दि॒वि
याऽऽदि॒त्ये या बृ॑ह॒ति । याऽप्सु॑ यौष॑धीषु॒ या
व॒नस्प॑तिषु । तस्मा॑द्वाज॒पेय॑या॒ज्या॒र्त्विजी॑नः । सर्वा॑ ह्य॒स्य
वा॒चोऽव॑रुद्धाः ॥ १४ ॥

धा॒वा॒मेति॑ ज्यैष्ठा॒य वेदं॑ ब्र॒ह्मा जा॑यते वाज॒पेयः॑ सु॒राऽऽर्त्वि॑जीन् ए॒कं च ॥ २ ॥

दे॒वा वै यद॒न्यैर्ग्र॑हैर्य॒ज्ञस्य॑ नावा॑रु॒न्धत॑ । तद॑ति॒ग्राह्यै॑रति॒-
गृ॒ह्यावा॑रु॒न्धत॑ । तद॑ति॒ग्रह्या॑णामति॒ग्राह्य॑त्वम् । यद॑ति॒ग्राह्या॑
गृ॒ह्यन्ते॑ । यदे॒वान्यैर्ग्र॑हैर्य॒ज्ञस्य॑ नाव॑रु॒न्धे । तदे॒व तैर॑ति॒गृह्या॑-
व॑रु॒न्धे । पञ्च॑ गृ॒ह्यन्ते॑ । पा॒ङ्क्तौ य॒ज्ञः । यावा॑ने॒व य॒ज्ञः ।
तमा॒प्त्वाऽव॑रु॒न्धे ॥ १५ ॥

सर्वं ऐन्द्रा भवन्ति। एकधैव यजमान इन्द्रियं दधति।
 सप्तदश प्राजापत्या ग्रहा गृह्यन्ते। सप्तदशः प्रजापतिः।
 प्रजापतेरास्यै। एकयर्चा गृह्णाति। एकधैव यजमाने वीर्यं
 दधाति। सोमग्रहाऽश्च सुराग्रहाऽश्च गृह्णाति। एतद्वै देवानां
 परममन्नम्। यत्सोमः॥१६॥

एतन्मनुष्याणाम्। यत्सुरा। परमेणैवास्मा अन्नाद्येनावर-
 मन्नाद्यमवरुन्धे। सोमग्रहान्गृह्णाति। ब्रह्मणो वा एतत्तेजः।
 यत्सोमः। ब्रह्मण एव तेजसा तेजो यजमाने दधाति।
 सुराग्रहान्गृह्णाति। अन्नस्य वा एतच्छमलम्। यत्सुरा॥१७॥

अन्नस्यैव शमलेन शमलं यजमानादपहन्ति। सोमग्रहाऽश्च
 सुराग्रहाऽश्च गृह्णाति। पुमान् वै सोमः। स्त्री सुरा।
 तन्मिथुनम्। मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति प्रजननाय।
 आत्मानमेव सोमग्रहैः स्पृणोति। जायाः सुराग्रहैः।
 तस्माद्वाजपेययाज्यमुष्मिल्लोके स्त्रियः सम्भवति।
 वाजपेयाभिजितुः ह्यस्य॥१८॥

पूर्वे सोमग्रहा गृह्यन्ते। अपरे सुराग्रहाः। पुरोऽक्षः
 सोमग्रहान्त्सादयति। पश्चादक्षः सुराग्रहान्। पापवस्यसस्य
 विधृत्यै। एष वै यजमानः। यत्सोमः। अन्नः सुरा।
 सोमग्रहाः सुराग्रहाः व्यतिषजति। अन्नाद्येनैवैनं
 व्यतिषजति॥१९॥

संपृचः स्थ सं मा भद्रेण पृङ्केत्याह। अन्नं वै भद्रम्।
 अन्नाद्येनैवैनं सः सृजति। अन्नस्य वा एतच्छमलम्।
 यत्सुरा। पाप्मेव खलु वै शमलम्। पाप्मना वा
 एनमेतच्छमलेन व्यतिषजति। यत्सोमग्रहाः सुराग्रहाः
 व्यतिषजति। विपृचः स्थ वि मा पाप्मना पृङ्केत्याह।
 पाप्मनैवैनं शमलेन व्यावर्तयति॥२०॥

तस्माद्वाजपेययाजी पूतो मेध्यो दक्षिण्यः। प्राङुद्ववति
 सोमग्रहैः। अमुमेव तैर्लोकमभिजयति। प्रत्यङ्मुखसुराग्रहैः।
 इममेव तैर्लोकमभिजयति। प्रतिष्ठन्ति सोमग्रहैः। यावदेव
 सत्यम्। तेन सूयते। वाजसृज्यः सुराग्रहान् हरन्ति।
 अनृतेनैव विशः सः सृजति। हिरण्यपात्रं मधोः पूर्णं

ददाति। म॒ध॒व्योऽसा॒नीति॑। ए॒क॒धा ब्र॒ह्मण॒ उप॑ हरति।
ए॒क॒धैव॑ यज॒मान॒ आयु॑स्तेजो॑ दधाति॥२१॥

आ॒त्वाऽव॑रुन्धे सोमः श॒र्मलं॑ यत्सु॒रा ह्य॑स्यै॒नं व्य॑ति॒षज॑ति॒ व्याव॑र्तयति॒ सृज॑ति च॒त्वारि॑ च॥३॥ [३]

ब्र॒ह्म॒वादि॒नो॑ वदन्ति। ना॒ग्नि॒ष्टो॒मो नो॑क्थ्यः। न षोड॒शी
नाति॑रा॒त्रः। अथ॑ कस्मा॑द्वाज॒पेये॑ सर्वे॑ यज्ञ॒क्र॒तवोऽव॑रुध्यन्त॒
इति॑। प॒शुभि॑रिति॒ ब्रू॒यात्। आ॒ग्नेयं॑ प॒शुमा॑ल॒भते॑।
अ॒ग्नि॒ष्टो॒ममे॒व ते॒नाव॑रुन्धे। ऐ॒न्द्रा॒ग्नेनो॑क्थ्यम्। ऐ॒न्द्रेण॑
षोड॒शिनः॑ स्तो॒त्रम्। सा॒र॒स्व॒त्याऽति॑रा॒त्रम्॥२२॥

मा॒रु॒त्या बृ॑ह॒तः स्तो॒त्रम्। ए॒ताव॑न्तो॒ वै य॑ज्ञ॒क्र॒तवः॑।
ता॒न्य॒प॒शुभि॑रे॒वाव॑रुन्धे। आ॒त्मान॑मे॒व स्पृ॑णोत्य॒ग्नि॒ष्टो॒मेन॑।
प्रा॒णा॒पा॒नावु॑क्थ्ये॒न। वी॒र्यं॑ षोड॒शिनः॑ स्तो॒त्रेण॑।
वाच॑मति॒रा॒त्रेण॑। प्र॒जां बृ॑ह॒तः स्तो॒त्रेण॑। इ॒ममे॒व
लो॒कम॑भिज॒यत्य॑ग्नि॒ष्टो॒मेन॑। अ॒न्तरि॑क्षमु॒क्थ्ये॒न॥२३॥

सु॒व॒र्गं लो॒कं षोड॒शिनः॑ स्तो॒त्रेण॑। दे॒व॒या॒ना॒ने॒व प॒थ
आ॒रो॒ह॒त्यति॑रा॒त्रेण॑। ना॒कं रो॒हति॑ बृह॒तः स्तो॒त्रेण॑। तेज॑

ए॒वात्मन्ध॑त्त आग्ने॒येन॑ प॒शुना॑॥ ओजो॒ बल॑मैन्द्रा॒ग्नेन॑।
 इन्द्रि॒यमै॒न्द्रेण॑। वाच॑ꣳ सारस्व॒त्या। उ॒भावे॒व दे॑वलो॒कं
 च॑ मनुष्यलो॒कं चा॒भिज॑यति मा॒रुत्या॑ व॒शया॑॥ स॒प्तद॑श
 प्राजाप॒त्यान्प॒शूनाल॑भते। स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः॥ २४॥

प्र॒जाप॑ते॒रात्यै॑॥ श्या॒मा ए॒करू॑पा भवन्ति। ए॒वमि॑व
 हि प्र॒जाप॑तिः समृ॒द्धौ। तान्प॑र्य॒ग्निकृ॑तानुत्सृ॒जति॑। म॒रुतो॑
 य॒ज्ञम॑जिघाꣳसन्प्र॒जाप॑तेः। तेभ्य॑ ए॒तां मा॑रु॒तीं व॒शामा॑ल॒भत॑।
 तथै॒वैना॑नशमयत्। मा॒रुत्या॑ प्र॒चर्य॑। ए॒तान्त॑संज्ञ॒पयेत्॑। म॒रुत॑
 ए॒व श॑मयित्वा॥ २५॥

ए॒तैः प्र॑चरति। य॒ज्ञस्या॑घा॒ताय॑। ए॒क॒धा व॒पा जु॑होति।
 ए॒क॒दे॒वत्या॑ हि। ए॒ते। अथो॑ ए॒क॒धैव॑ यज॒माने॑ वी॒र्यं॑ दधाति।
 नै॒वा॒रेण॑ स॒प्तद॑शशरावे॒णैत॑र्हि प्र॑चरति। ए॒तत्पु॑रोडा॒शा
 ह्ये॒ते। अथो॑ प॒शूनामे॒व छि॑द्रमपि॒दधा॑ति। सा॒र॒स्व॒त्योत्त॑मया
 प्र॑चरति। वा॒ग्वै सर॑स्वती। तस्मा॑त्प्रा॒णानां॑ वा॒गुत्त॑मा। अथो॑
 प्र॒जाप॑तावे॒व य॒ज्ञं प्र॑तिष्ठापयति। प्र॒जाप॑ति॒र्हि वाक्॑।

अप॑न्नदती भवति। तस्मा॑न्मनु॒ष्याः॑ सर्वा॑ वाचं॑ वदन्ति॥ २६॥

अतिरात्रमन्तरिक्षमुक्थ्येन प्रजापतिः शमयित्वोत्तमया प्रचरति षट् च॥ ४॥ [४]

सा॒वि॒त्रं जु॑होति॒ कर्म॑णः॒ कर्म॑णः॒ पुर॑स्तात्। कस्त॒द्वेदे॒त्याहुः॑।
यद्वा॑ज॒पेय॑स्य॒ पूर्वं॑ यद॒पर॑मिति॑। स॒वि॒तृप्र॑सूत ए॒व य॑थापूर्वं
कर्मा॑णि करोति। स॒वने॑स॒वने जु॑होति। आ॒क्रम॑णमे॒व
तत्से॑तुं यज॑मानः कुरुते। सु॒वर्ग॑स्य॒ लो॒कस्य॑ स॒मंष्ट्रै॑।
वा॒चस्प॑ति॒र्वाच॑म॒द्य स्व॑दाति न॒ इत्या॑ह। वा॒ग्वै दे॒वाना॑
पु॒राऽन्न॑मासीत्। वाच॑मे॒वास्मा॑ अन्नं॑ स्व॒दय॑ति॥ २७॥

इन्द्र॑स्य॒ वज्रो॑ऽसि॒ वार्त्र॑घ्न इति॒ रथ॑मु॒पाव॑हरति॒ विजि॑त्यै।
वाज॑स्य॒ नु प्र॑स॒वे मा॒तरं॑ म॒हीमि॑त्याह। यच्चै॒वेय॑म्।
यच्चा॒स्याम॑धि। तदे॒वाव॑रुन्धे। अथो॒ तस्मि॑न्ने॒वोभ॑येऽभिषि॑च्यते।
अ॒प्स्वन्त॑र॒मृत॑म॒प्सु भै॑षज॒मित्य॑श्वा॒न्यल्प॑ल॒यति॑। अ॒प्सु
वा अ॒श्वस्य॑ तृती॒यं प्र॑विष्टम्। तद॑नु॒वेन॒न्वव॑प्लवते। यद॒प्सु
प॑ल्पूल॒यति॑॥ २८॥

यदे॒वास्या॑प्सु प्र॑विष्टम्। तदे॒वाव॑रुन्धे। बहु॒ वा

अश्वोऽमेध्यमुपंगच्छति। यदप्सु पल्पूलयति। मेध्यानेवैनान्करोति। वायुर्वा त्वा मनुर्वा त्वेत्याह। एता वा एतं देवता अग्रे अश्वमयुञ्जन्। ताभिरेवैनान् युनक्ति। सवस्योज्जित्यै। यजुषा युनक्ति व्यावृत्यै॥ २९॥

अपान्नपादाशुहेमन्निति सम्मार्ष्टि। मेध्यानेवैनान्करोति। अथो स्तौत्यैवैनानाजिः संरिष्यतः। विष्णुक्रमान्क्रमते। विष्णुरेव भूत्वेमाल्लोकानभिजयति। वैश्वदेवो वै रथः। अङ्गौ न्यङ्गावभितो रथं यावित्याह। या एव देवता रथे प्रविष्टाः। ताभ्य एव नमस्करोति। आत्मनोऽनात्यै। अशमरथम्भावुकोऽस्य रथो भवति। य एवं वेद॥ ३०॥

स्वदयति पल्पूलयति व्यावृत्या अनार्यै द्वे च॥ ५॥ [५]

देवस्याहः सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वाजं जेषमित्याह। सवितृप्रसूत एव ब्रह्मणा वाजमुञ्जयति। देवस्याहः सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वर्षिष्ठं नाकः रुहेयमित्याह। सवितृप्रसूत एव ब्रह्मणा वर्षिष्ठं नाकः रोहति। चात्वाले रथचक्रं निर्मितः रोहति।

अतो वा अङ्गिरस उत्तमाः सुवर्गं लोकमायन्। साक्षादेव
यजमानः सुवर्गं लोकमेति। आवैष्टयति। वज्रो वै रथः।
वज्रेणैव दिशोऽभिजयति॥ ३१॥

वाजिना५ सामं गायते। अन्नं वै वाजः। अन्नमेवावरुन्धे।
वाचो वर्षं देवेभ्योऽपाक्रामत्। तद्वनस्पतीन्प्राविशत्। सैषा
वाग्वनस्पतिषु वदति। या दुन्दुभौ। तस्माद्दुन्दुभिः सर्वा
वाचोऽतिवदति। दुन्दुभीन्त्समाघ्नन्ति। परमा वा एषा
वाक्॥ ३२॥

या दुन्दुभौ। परमयैव वाचाऽवरां वाचमवरुन्धे। अथो वाच
एव वर्षं यजमानोऽवरुन्धे। इन्द्राय वाचं वदतेन्द्रं वाजं
जापयतेन्द्रो वाजमजयिदित्याह। एष वा एतर्हीन्द्रः। यो
यजते। यजमान एव वाजमुज्जयति। सप्तदश प्रव्याधानाजिं
धावन्ति। सप्तदश५ स्तोत्रं भवति। सप्तदशसप्तदश
दीयन्ते॥ ३३॥

सप्तदशः प्रजापतिः। प्रजापतेरात्यै। अर्वाऽसि सतिरसि

वा॒ज्यंसी॒त्याह॑। अ॒ग्नि॒र्वा अ॒र्वा। वा॒युः स॒प्तिः। आ॒दि॒त्यो
वा॒जी। ए॒ताभि॒रे॒वास्मै॑ दे॒वता॑भिर्दे॒वर॒थं यु॑नक्ति। प्र॒ष्टि॒वा॒हि॒नं
यु॑नक्ति। प्र॒ष्टि॒वा॒ही वै दे॑वर॒थः। दे॒वर॒थमे॒वास्मै॑ यु॑नक्ति॥ ३४॥

वा॒जिनो॑ वा॒जं धा॑वत॒ का॒ष्ठां ग॑च्छ॒तेत्या॑ह। सु॒व॒र्गो वै लो॒कः
का॒ष्ठां। सु॒व॒र्गमे॒व लो॒कं य॑न्ति। सु॒व॒र्गं वा ए॒ते लो॒कं
य॑न्ति। य आ॒जिं धा॑वन्ति। प्रा॒श्नो धा॑वन्ति। प्रा॒डि॒व हि
सु॒व॒र्गो लो॒कः। च॒त॒सृभि॒रनु॑ मन्त्रयते। च॒त्वा॒रि छ॒न्दा॑ंसि।
छ॒न्दो॑भि॒रे॒वैनान्त॑सु॒व॒र्गं लो॒कं ग॑मयति॥ ३५॥

प्र वा ए॒तेऽस्मा॑ल्लो॒काच्च॑वन्ते। य आ॒जिं धा॑वन्ति। उद॑श्च
आव॑र्तन्ते। अ॒स्मादे॒व तेन॑ लो॒कान्न॑यन्ति। र॒थवि॑मो॒चनी॑यं
जुहो॑ति॒ प्रति॑ष्ठित्यै। आ मा॒ वाज॑स्य प्रस॒वो ज॑ग॒म्यादि॒त्याह॑।
अन्नं॑ वै वा॒जः। अन्न॑मे॒वाव॑रुन्धे। य॒था॒लो॒कं वा ए॒त उ॒ज्ज॑यन्ति।
य आ॒जिं धा॑वन्ति॥ ३६॥

कृ॒ष्णलं॑ कृ॒ष्णलं॑ वा॒जसृ॒द्धः प्र॑यच्छति। यमे॒व ते
वा॒जं लो॒कमु॒ज्ज॑यन्ति। तं प॑रि॒क्रीया॑व॒रुन्धे॑। ए॒क॒धा

ब्रह्मण॒ उप॑हरति। एक॒धैव॑ यज॑माने वी॒र्यं॑ दधाति।
 दे॒वा वा ओष॑धीष्वा॒जिम॑युः। ता बृ॒हस्पति॑रुद॑जयत्।
 स नी॒वारा॒न्निर॑वृणीत। तन्नी॒वारा॑णां नी॒वार॒त्वम्।
 नै॒वार॒श्चरु॑र्भवति॥ ३७॥

ए॒तद्वै दे॒वानां॑ पर॒मम॑न्नम्। यन्नी॒वाराः॑। प॒रमे॑णै॒वास्मा॑
 अ॒न्नाद्ये॒नाव॑रम॒न्नाद्य॑मव॑रुन्धे। स॒प्तद॑शशरा॒वो भ॑वति।
 स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑तेरा॒प्त्यै। क्षी॒रे भ॑वति।
 रुच॑मे॒वास्मि॑न्दधाति। स॒र्पिष्वा॑न्भवति मे॒ध्य॒त्वाय॑।
 बा॒र॒ह॒स्प॒त्यो वा ए॒ष दे॒वत॑या॥ ३८॥

यो वा॑ज॒पेये॑न॒ यज॑ते। बा॒र॒ह॒स्प॒त्य ए॒ष च॒रुः।
 अ॒श्वान्त्सरि॑ष्य॒तः स॒स्रुष॑श्चाव॑ घ्रापयति। यमे॒व ते
 वाज॑ लो॒कमु॑ज्जय॑न्ति। तमे॒वाव॑रुन्धे। अ॒र्जीजि॑पत वनस्प॒तय॑
 इन्द्रं॑ वाजं॒ विमु॑च्यध्व॒मिति॑ दुन्दु॒भीन् विमु॑ञ्चति। यमे॒व ते
 वाज॑ लो॒कमिन्द्रि॑यं दु॒न्दुभ॑य उ॒ज्जय॑न्ति। तमे॒वाव॑रुन्धे॥ ३९॥

अभिज॑यति वा ए॒षा वाग्दी॑यन्तेऽस्मै यु॒नक्ति॑ गम॒यति॑ य आ॒जिं धा॑वन्ति भवति दे॒वत॑याऽष्टौ

च॥६॥ _____ [६]

ता॒र्प्यं यज॑मानं परि॒धापय॑ति। य॒ज्ञो वै ता॒र्प्यम्।
 य॒ज्ञेनै॒वैन॒ꣳ सम॑र्धयति। द॒र्भम॑यं परि॒धापय॑ति। प॒वित्रं
 वै द॒र्भाः। पु॒नात्ये॒वैनम्। वाजं॑ वा ए॒षोऽव॑रुरुत्सते। यो
 वा॒जप॑येन यज॑ते। ओष॑धयः खलु॒ वै वाजः॑। यद्व॑र्भम॑यं
 परि॒धापय॑ति॥ ४०॥

वाज॒स्याव॑रुद्धौ। जाय॒ एहि॒ सुवो॒ रोहा॑वेत्याह। प॒त्न्या ए॒वैष
 य॒ज्ञस्या॑न्वार॒म्भोऽन॑वच्छि॒त्यै। स॒प्तद॑शार॒त्निर्यूपो॑ भवति।
 स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑ते॒रास्यै॑। तू॒पर॑श्चतु॒रश्रि॑र्भवति।
 गो॒धूमं॑ च॒षाल॑म्। न वा ए॒ते व्री॒हयो॒ न यवाः॑।
 यद्गो॒धूमाः॑॥ ४१॥

ए॒वमि॑व हि प्र॒जाप॑तिः समृ॒द्धौ। अथो॑ अ॒मुमे॒वास्मै॑
 लो॒कम॑न्न॒वन्तं॑ करोति। वासो॑भिर्वेष्टयति। ए॒ष वै यज॑मानः।
 यद्व॑ूपः। स॒र्वदे॒वत्य॑ वासः। सर्वा॑भिरे॒वैनं॑ दे॒वता॑भिः
 सम॑र्धयति। अथो॑ आ॒क्रम॑णमे॒व तत्से॑तुं यज॑मानः कुरुते।
 सु॒वर्ग॑स्य लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै। द्वा॒दश॑ वाजप्रस॒वीया॑नि

जुहोति॥४२॥

द्वादश॑ मा॒साः॑ सं॒वत्स॒रः॑। सं॒वत्स॒रमे॒व प्री॑णाति। अथो॑
सं॒वत्स॒रमे॒वास्मा॒ उप॑दधाति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै।
द॒शभिः॑ क॒ल्पै रो॑हति। न॒व वै पु॑रुषे प्रा॒णाः। नाभि॑र्दशमी।
प्रा॒णाने॒व य॑थास्था॒नं क॑ल्पयि॒त्वा। सु॒व॒र्गं लो॒कमे॑ति।
ए॒ताव॒द्वै पु॑रुषस्य॒ स्वम्॥४३॥

याव॑त्प्रा॒णाः। याव॑दे॒वास्या॑स्ति। तेन॑ स॒ह सु॒व॒र्गं लो॒कमे॑ति।
सु॒व॒र्दे॒वा अ॑ङ्ग॒न्मेत्या॑ह। सु॒व॒र्गमे॒व लो॒कमे॑ति। अ॒मृता॑
अ॒भूमे॑त्या॒ह। अ॒मृत॑मि॒व हि सु॒व॒र्गो लो॒कः। प्र॒जाप॑तेः प्र॒जा
अ॒भूमे॑त्या॒ह। प्रा॒जाप॒त्यो वा अ॒यं लो॒कः। अ॒स्मादे॒व तेन॑
लो॒कात्रै॑ति॥४४॥

सम॑हं प्र॒जया॒ सं मया॑ प्र॒जेत्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते।
आ॒स॒पुटै॑र्घ्नन्ति। अ॒न्नं वा इ॒यम्। अ॒न्नाद्ये॑नै॒वैन॑ सम॑र्धयन्ति।
ऊ॒षैर्घ्न॑न्ति। ए॒ते हि सा॒क्षाद॒न्नम्। यदू॒षाः। सा॒क्षादे॒वैन॑म॒न्नाद्ये॑न॒
सम॑र्धयन्ति। पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यञ्च॑ घ्नन्ति॥४५॥

पुरस्ताद्धि प्रतीचीनमन्नमद्यते। शीरुषतो घ्नन्ति।
 शीरुषतो ह्यन्नमद्यते। दिग्भ्यो घ्नन्ति। दिग्भ्य एवास्मां
 अन्नाद्यमवरुन्धते। ईश्वरो वा एष पराङ्मुदधः। यो यूपं
 रोहति। हिरण्यमध्यवरोहति। अमृतं वै हिरण्यम्। अमृतं
 सुवर्गो लोकः॥४६॥

अमृतं एव सुवर्गे लोके प्रतितिष्ठति। शतमानं भवति।
 शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति।
 पुष्ट्यै वा एतद्रूपम्। यदजा। त्रिः संवत्सरस्यान्यान्पशून्परि
 प्रजायते। बस्ताजिनमध्यव रोहति। पुष्ट्यामेव प्रजनने
 प्रतितिष्ठति॥४७॥

परिधापयति गोधूमां जुहोति स्वं नैति प्रत्यञ्चं घ्नन्ति लोको नव च॥७॥ [७]

सप्तान्नहोमाञ्जुहोति। सप्त वा अन्नानि। यावन्त्येवान्नानि।
 तान्येवावरुन्धे। सप्त ग्राम्या ओषधयः। सप्तारण्याः।
 उभयीषामवरुद्धौ। अन्नस्यान्नस्य जुहोति। अन्नस्यान्नस्या-
 वरुद्धौ। यद्वाजपेययाज्यनवरुद्धस्याश्रीयात्॥४८॥

अवरुद्धेन व्यृद्धेत। सर्वस्य समवदायं जुहोति।
 अनवरुद्धस्यावरुद्धौ। औदुम्बरेण स्रुवेण जुहोति।
 ऊर्वा अन्नमुदुम्बरः। ऊर्ज एवान्नाद्यस्यावरुद्धौ।
 देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह। सवितृप्रसूत एवैनं
 ब्रह्मणा देवताभिरभिषिञ्चति। अन्नस्यान्नस्याभिषिञ्चति।
 अन्नस्यान्नस्यावरुद्धौ॥४९॥

पुरस्तात्प्रत्यश्चमभिषिञ्चति। पुरस्ताद्धि प्रतीचीनमन्नमद्यते।
 शीरुषतोऽभिषिञ्चति। शीरुषतो ह्यन्नमद्यते। आ
 मुखादन्ववस्त्रावयति। मुखत एवास्मा अन्नाद्यं
 दधाति। अग्नेस्त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह। एष
 वा अग्नेः सवः। तेनैवैनमभिषिञ्चति। इन्द्रस्य त्वा
 साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह॥५०॥

इन्द्रियमेवास्मिन्नेतेन दधाति। बृहस्पतेस्त्वा साम्राज्येनाभि-
 षिञ्चामीत्याह। ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैवैनमभि-
 षिञ्चति। सोमग्रहाऽश्वावदानीयानि चत्विग्भ्य उपहरन्ति।

अ॒मु॒मे॒व तैर्लो॒कम॑न्न॒वन्तं॑ करोति। सु॒रा॒ग्र॒हाः॑श्चान॒वदानी॒यानि॑
च वा॒ज॒सृ॒क्ष्यैः। इ॒ममे॒व तैर्लो॒कम॑न्न॒वन्तं॑ करोति। अथो
उ॒भर्या॑ष्वे॒वाभिषि॑च्यते। वि॒मा॒थं कु॑र्वते वा॒ज॒सृ॒तः॥५१॥

इन्द्रि॒यस्या॑व॒रुद्धौ। अ॒नि॒रु॒क्ताभिः॑ प्रा॒तः स॒व॒ने स्तु॑वते।
अ॒नि॒रु॒क्तः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑ते॒रास्यै॑। वा॒ज॑वतीभि॒र्माध्य॑न्दिने।
अ॒न्नं वै वा॒जः। अ॒न्नमे॒वाव॑रु॒न्धे। शि॒पि॒वि॒ष्टव॑तीभिस्तृतीय॒-
स॒व॒ने। य॒ज्ञो वै वि॒ष्णुः। प॒शवः॑ शि॒पिः। य॒ज्ञ ए॒व प॒शुषु॑
प्रति॑ तिष्ठति। बृ॒हद॒न्त्यं॑ भवति। अ॒न्तमे॒वैन॑श्चि॒त्रै
ग॑मयति॥५२॥

अ॒श्री॒याद॒न्नस्या॑न्न॒स्याव॑रुद्धा इन्द्र॑स्य त्वा॒ साम्रा॑ज्येना॒भिषि॑ञ्चामीत्या॑ह वा॒ज॒सृ॒तः शि॒पि॒स्त्रीणि॑ च॥८॥

[८]

नृ॒षदं॑ त्वेत्या॑ह। प्र॒जा वै नृ॑न्। प्र॒जाना॑मे॒वैतेन॑ सूयते।
द्रु॒षद॑मित्या॑ह। वन॒स्पत॑यो॒ वै द्रु॑। वन॒स्पती॑नामे॒वैतेन॑ सूयते।
भु॒व॒न॒सद॑मित्या॑ह। य॒दा वै व॑सी॒यान्भ॑वति। भु॒व॒नम॑ग॒न्निति॑
वै तमा॑हुः। भु॒व॒नमे॒वैतेन॑ गच्छति॥५३॥

अप्सुषदं त्वा घृतसदमित्याह। अपामेवैतेन घृतस्य
 सूयते। व्योमसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति।
 व्योमागन्निति वै तमाहुः। व्योमैवैतेन गच्छति। पृथिविषदं
 त्वाऽन्तरिक्षसदमित्याह। एषामेवैतेन लोकानां सूयते।
 तस्माद्वाजपेययाजी न कंचन प्रत्यवरोहति। अपीव हि
 देवतानां सूयते॥५४॥

नाकसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति। नाकमगन्निति वै
 तमाहुः। नाकमेवैतेन गच्छति। ये ग्रहाः पञ्चजनीना इत्याह।
 पञ्चजनानामेवैतेन सूयते। अपां रसमुद्वयसमित्याह।
 अपामेवैतेन रसस्य सूयते। सूर्यरश्मिं समाभृतमित्याह
 सशुक्रत्वाय॥५५॥

गच्छति सूयते नवं च॥९॥ [९]

इन्द्रो वृत्रं हत्वा। असुरान्पराभाव्य। सोऽमावास्यां
 प्रत्यागच्छत्। ते पितरः पूर्वेद्युरागच्छन्। पितॄन्
 यज्ञोऽगच्छत्। तं देवाः पुनरयाचन्त। तमेभ्यो न

पुनरददुः। तेऽब्रुवन्वरं वृणामहे। अथ वः पुनर्दास्यामः।
अस्मभ्यमेव पूर्वद्युः क्रियाता इति॥५६॥

तमेभ्यः पुनरददुः। तस्मात्पितृभ्यः पूर्वद्युः क्रियते।
यत्पितृभ्यः पूर्वद्युः करोति। पितृभ्य एव तद्यज्ञं निष्क्रीय
यजमानः प्रतनुते। सोमाय पितृपीताय स्वधा नम
इत्याह। पितुरेवाधि सोमपीथमवरुन्धे। न हि पिता
प्रमीयमाण आहैष सोमपीथ इति। इन्द्रियं वै सोमपीथः।
इन्द्रियमेव सोमपीथमव रुन्धे। तेनेन्द्रियेण द्वितीयां
जायामभ्यश्रुते॥५७॥

एतद्वै ब्राह्मणं पुरा वाजवश्रवसा विदामक्रन्। तस्मात्ते
द्वेद्वे जाये अभ्याक्षता। य एव वेद। अभि द्वितीयां
जायामश्रुते। अग्नये कव्यवाहनाय स्वधा नम इत्याह।
य एव पितृणामग्निः। तं प्रीणाति। तिस्र आहुतीर्जुहोति।
त्रिर्निदधाति। षट्षपद्यन्ते॥५८॥

षड्वा ऋतवः। ऋतूनेव प्रीणाति। तूष्णीं मेक्षणमादधाति।

अस्ति वा हि षष्ठ ऋतुर्न वा। देवान् वै पितृन्प्रीतान्। मनुष्याः
पितरोऽनु प्रपिपते। तिस्र आहुतीर्जुहोति। त्रिर्निदधाति।
षट्पद्वन्ते। षड्वा ऋतवः॥५९॥

ऋतवः खलु वै देवाः पितरः। ऋतून्नेव देवान्पितृन्प्रीणाति।
तान्प्रीतान्। मनुष्याः पितरोऽनु प्रपिपते। सकृदाच्छिन्नं
बर्हिर्भवति। सकृदिव हि पितरः। त्रिर्निदधाति। तृतीये वा
इतो लोके पितरः। तानेव प्रीणाति। पराडावर्तते॥६०॥

ह्रीका हि पितरः। ओष्मणो व्यावृत उपास्ते। ऊष्मभागा हि
पितरः। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। प्राश्या (३) न प्राश्या (३)
मिति। यत्प्राश्रीयात्। जन्यमन्नमद्यात्। प्रमायुकः स्यात्।
यन्न प्राश्रीयात्। अहविः स्यात्॥६१॥

पितृभ्य आवृश्चेत। अवघ्रेयमेव। तन्नेव प्राशितं
नेवाप्राशितम्। वीरं वा वै पितरः प्रयन्तो हरन्ति।
वीरं वा ददति। दशां छिनत्ति। हरणभागा हि पितरः।
पितृन्नेव निरवदयते। उत्तर आयुषि लोमं छिन्दीत।
पितृणां ह्येतर्हि नेदीयः॥६२॥

नमस्करोति। नमस्कारो हि पितॄणाम्। नमो वः पितरो
 रसाय। नमो वः पितरः शुष्माय। नमो वः पितरो जीवाय।
 नमो वः पितरः स्वधायै। नमो वः पितरो मन्यवे। नमो वः
 पितरो घोराय। पितरो नमो वः। य एतस्मिँल्लोके स्थ॥६३॥

युष्माङ्स्तेऽनु। येऽस्मिँल्लोके। मां तेऽनु। य एतस्मिँल्लोके
 स्थ। यूयं तेषां वसिष्ठा भूयास्त। येऽस्मिँल्लोके। अहं तेषां
 वसिष्ठो भूयासमित्याह। वसिष्ठः समानानां भवति। य एवं
 विद्वान्पितॄभ्यः करोति। एष वै मनुष्याणां यज्ञः॥६४॥

देवानां वा इतरे यज्ञाः। तेन वा एतत्पितॄलोके
 चरति। यत्पितॄभ्यः करोति। स ईश्वरः प्रमेतोः।
 प्राजापत्ययर्चा पुनरैति। यज्ञो वै प्रजापतिः। यज्ञेनैव
 सह पुनरैति। न प्रमायुको भवति। पितॄलोके वा
 एतद्वज्रमानश्चरति। यत्पितॄभ्यः करोति। स ईश्वर
 आर्तिमार्तोः। प्रजापतिस्त्वावैनं तत् उन्नैतुमर्हतीत्याहुः।
 यत्प्राजापत्ययर्चा पुनरैति। प्रजापतिरेवैनं तत् उन्नयति।

नार्ति॑मा॒च्छति॑ यज॑मानः॥६५॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

उभये वा एते प्रजापतेरध्यसृज्यन्त। देवाश्चासुराश्च। तान्न व्यजानात्। इमेऽन्य इमेऽन्य इति। स देवान्ः शूनं करोत्। तान्भ्यषुणोत्। तान्पवित्रेणापुनात्। तान्पुरस्तात्पवित्रस्य व्यगृह्णात्। ते ग्रहा अभवन्। तद्ग्रहाणां ग्रहत्वम्॥१॥

देवता वा एता यजमानस्य गृहे गृह्यन्ते। यद्ग्रहाः। विदुरेनं देवाः। यस्यैवं विदुषं एते ग्रहा गृह्यन्ते। एषा वै सोमस्याहुतिः। यदुपाः शुः। सोमेन देवाः स्तर्पयाणीति खलु वै सोमेन यजते। यदुपाः शुं जुहोति। सोमेनैव तद्देवाः स्तर्पयति। यद्ग्रहा जुहोति॥२॥

देवा एव तद्देवान्गच्छन्ति। यच्चमसां जुहोति। तेनैवानुरूपेण यजमानः सुवर्गं लोकमेति। किं न्वेतदग्र आसीदित्याहुः। यत्पात्राणीति। इयं वा एतदग्र आसीत्। मृन्मयानि वा एतान्यासन्। तैर्देवा न व्यावृतमगच्छन्। त एतानि दारुमयाणि पात्राण्यपश्यन्। तान्यकुर्वत॥३॥

तैर्वै ते व्यावृतमगच्छन्। यद्दारुमयाणि पात्राणि भवन्ति।
 व्यावृतमेव तैर्यजमानो गच्छति। यानि दारुमयाणि पात्राणि
 भवन्ति। अमुमेव तैर्लोकमभिजयति। यानि मृन्मयानि।
 इममेव तैर्लोकमभिजयति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। काश्चतस्रः
 स्थालीर्वायव्याः सोमग्रहणीरिति। देवा वै पृश्निमदुहन्॥४॥

तस्या एते स्तना आसन्। इयं वै पृश्निः। तामादित्या
 आदित्यस्थाल्या चतुष्पदः पशूनदुहन्। यदादित्यस्थाली
 भवति। चतुष्पद एव तया पशून् यजमान इमां दुहे।
 तामिन्द्र उक्थ्यस्थाल्येन्द्रियमदुहत्। यदुक्थ्यस्थाली
 भवति। इन्द्रियमेव तया यजमान इमां दुहे। तां विश्वे देवा
 आग्रयणस्थाल्योर्जमदुहन्। यदाग्रयणस्थाली भवति॥५॥

ऊर्जमेव तया यजमान इमां दुहे। तां मनुष्या
 ध्रुवस्थाल्याऽऽयुरदुहन्। यद्ध्रुवस्थाली भवति। आयुरेव
 तया यजमान इमां दुहे। स्थाल्या गृह्णाति। वायव्येन
 जुहोति। तस्मादन्येन पात्रेण पशून्दुहन्ति। अन्येन

प्रतिगृह्णन्ति। अथो॑ व्यावृ॒तमे॒व तद्यज॑मानो गच्छति॥६॥

ग्रह॑त्वं ग्रहा॑ जुहोत्य॑कुर्वतादुह॑न्नाग्रयण॑स्थाली भव॑ति नव॑ च॥१॥

यु॒वः सु॒राम॑मश्विना। नमु॑चावासुरे सचा॑। वि॒पिपा॒ना
शु॒भस्प॑ती। इन्द्रं॑ कर्म॑ स्वावतम्। पु॒त्रमि॑व पि॒तरा॑वश्विनो॒भा।
इन्द्रा॑वतं॒ कर्म॑णा द॒ःसना॑भिः। यत्सु॒रामं॑ व्यपि॑बः शची॑भिः।
सर॑स्वती त्वा मघवन्नभीष्णात्। अहा॑व्यग्रे ह॒विरा॒स्येते।
सु॒चीव॑ घृ॒तं च॒मू इ॒व सोमः॑॥७॥

वा॒ज॒सनि॑ः र॒यिम॒स्मे सु॒वीरम्। प्र॒शस्तं॑ धै॒हि य॒शसं॑
बृ॒हन्त॑म्। यस्मि॒न्नश्वा॑स ऋष॒भास॑ उ॒क्षणः॑। व॒शा मे॒षा
अ॒वसृ॑ष्टास॒ आहु॑ताः। की॒ला॒ल॒पे सोम॑पृष्ठाय वे॒धसे॑।
हृ॒दा म॒तिं ज॑नय॒ चारु॑म॒ग्रये॑। नाना॒ हि वां दे॒वहि॑तः॒
सदो॑ मि॒तम्। मा सः॑सृ॒क्षाथां॑ पर॒मे व्यो॑मन्। सुरा॒
त्वमसि॑ शु॒ष्मिणी॒ सोम॑ ए॒षः। मा मा॑ हि॒ःसीः॒ स्वां
योनि॑माविशन्॥८॥

यदत्र॑ शि॒ष्टः र॒सिनः॑ सु॒तस्य॑। यदिन्द्रो॒ अपि॑ब॒च्छची॑भिः।

अ॒हं तद॑स्य॒ मन॑सा शि॒वेन॑। सोम॒ः राजा॑नमि॒ह भ॑क्षयामि।
 द्वे स्रु॒ती अ॑शृणवं पि॒तृणाम्। अ॒हं दे॒वाना॑मु॒त म॑र्त्या॒नाम्।
 ताभ्या॑मि॒दं वि॒श्वं भु॑वंन॒ः समै॑ति। अ॒न्तरा॑ पूर्॒वमप॑रं च
 के॒तुम्। यस्ते॑ दे॒व वरु॑ण गाय॒त्रच्छ॑न्दाः पाशः॑। तं तं ए॒तेना॑व
 यजे॥ ९॥

यस्ते॑ दे॒व वरु॑ण त्रि॒ष्टुच्छ॑न्दाः पाशः॑। तं तं ए॒तेना॑व यजे।
 यस्ते॑ दे॒व वरु॑ण जग॑तीछन्दाः पाशः॑। तं तं ए॒तेना॑व यजे।
 सोमो॑ वा ए॒तस्य॑ रा॒ज्यमा॑दत्ते। यो राजा॑ स॒त्राज्यो॑ वा
 सोमे॑न॒ यज॑ते। दे॒वसु॑वामे॒तानि॑ ह॒वीःषि॑ भवन्ति। ए॒ताव॑न्तो
 वै दे॒वाना॑ः स॒वाः। त ए॒वास्मै॑ स॒वान्प्रय॑च्छन्ति। त ए॒नं पुनः॑
 सु॒वन्ते रा॒ज्याय॑। दे॒वसू॑ राजा॑ भवति॥ १०॥

सोमं आविशन् यजे राज्यायैकं च॥ २॥ [२]

उद॑स्थाद्दे॒व्यदि॑तिर्वि॒श्वरू॑पी। आ॒युर्य॑ज्ञप॑तावधात्। इन्द्रा॑य
 कृ॒ण्वती॑ भा॒गम्। मि॒त्राय॑ वरु॒णाय॑ च। इ॒यं वा
 अ॑ग्नि॒होत्री॑। इ॒यं वा ए॒तस्य॑ नि॒षीद॑ति। यस्या॑ग्नि॒होत्री॑
 नि॒षीद॑ति। तामु॒त्थाप॑येत्। उद॑स्थाद्दे॒व्यदि॑तिरिति॑। इ॒यं वै

देव्यदितिः॥११॥

इ॒मामे॒वास्मा॒ उत्था॑पयति। आयु॑र्य॒ज्ञप॑तावधा॒दित्या॑ह।
आयु॑रे॒वास्मि॑न्दधाति। इन्द्रा॑य कृ॒ण्वती॒ भा॒गं मि॒त्राय॑
वरु॑णाय चेत्या॑ह। य॒थाय॑जुरे॒वैतत्। अव॑र्ति॒ वा ए॒षैत॑स्य
पा॒प्मानं॑ प्रति॒ख्याय॑ निषी॑दति। यस्या॑ग्नि॒होत्र्यु॑प॒सृष्टा
निषी॑दति। तां दु॒ग्ध्वा ब्रा॑ह्म॒णाय॑ दद्यात्। यस्या॑न्नं॒ नाद्यात्।
अव॑र्तिमे॒वास्मि॑न्पा॒प्मानं॑ प्रति॒मुञ्चति॥१२॥

दु॒ग्ध्वा द॑दाति। न ह्यदृ॑ष्टा दक्षि॑णा दी॒यते॑। पृ॒थि॒वीं वा ए॒तस्य॑
पयः॑ प्रवि॑शति। यस्या॑ग्नि॒होत्रं॑ दु॒ह्यमा॑न॒ः स्क॑न्दति। यद॒द्य
दु॒ग्धं पृ॑थि॒वीम॑स॒क्त। यदोष॑धीर॒प्यस॑र॒द्यदापः॑। पयो॑ गृ॒हेषु॑
पयो॑ अ॒घ्निया॑सु। पयो॑ व॒त्सेषु॑ पयो॑ अस्तु॒ तन्मयी॑त्या॑ह। पय॑
ए॒वात्म॑न्गृ॒हेषु॑ प॒शुषु॑ धत्ते। अ॒प उप॑सृजति॥१३॥

अ॒द्भिरे॒वैन॑दाप्रोति। यो वै य॒ज्ञस्या॑र्ते॒ नाना॑र्त॒ः स॒ः सृ॑जति।
उ॒भे वै ते तर्ह्या॑र्च्छतः। आ॒र्च्छति॑ खलु॒ वा ए॒तद॑ग्नि॒होत्र॑म्।
यद्दु॒ह्यमा॑न॒ः स्क॑न्दति। यद॑भिदु॒ह्यात्। आ॑र्ते॒ नाना॑र्तं य॒ज्ञस्य॑

स॒सृजेत्। तदे॒व या॒दृक्की॒दृक्कं॑ हो॒त॒व्यम्। अथा॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र्हो॒त॒व्यम्। अना॑र्तेनै॒वार्तं॑ य॒ज्ञस्य॑ निष्क॑रोति॥१४॥

यद्यु॒द्धुत॑स्य॒ स्कन्दे॑त्। यत्ततोऽहु॑त्वा पुन॑रे॒यात्। य॒ज्ञं विच्छि॑न्धात्। यत्र॒ स्कन्दे॑त्। तन्नि॒षद्य॒ पुन॑र्गृ॒ह्णीयात्। यत्रै॒व स्कन्दे॑ति। तत॑ ए॒वैन॒त्पुन॑र्गृ॒ह्णाति। तदे॒व या॒दृक्की॒दृक्कं॑ हो॒त॒व्यम्। अथा॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र्हो॒त॒व्यम्। अना॑र्तेनै॒वार्तं॑ य॒ज्ञस्य॑ निष्क॑रोति॥१५॥

वि वा ए॒तस्य॑ य॒ज्ञश्छि॑द्यते। यस्या॑ग्नि॒होत्रे॑ऽधि॒श्रिते॑ श्वाऽन्त॒रा धा॑वति। रु॒द्रः खलु॑ वा ए॒षः। यद॒ग्निः। यद्गाम॑न्वत्या॒ वर्तये॑त्। रु॒द्राय॑ प॒शूनपि॑ दध्यात्। अप॒शुर्यज॑मानः स्यात्। यद॒पोऽन्व॑तिषि॒ञ्चेत्। अ॒नाद्य॑म॒ग्नेरापः॑। अ॒नाद्य॑मा॒भ्यामपि॑ दध्यात्। गा॒र्हप॑त्या॒द्भस्मा॑दाय॒। इ॒दं विष्णु॑र्विच॒क्रम॒ इति॑ वैष्ण॒व्यर्चा॑ऽऽह॒वनीया॑द्धृ॒सय॑न्नु॒द्रवे॑त्। य॒ज्ञो वै विष्णुः॑। य॒ज्ञेनै॒व य॒ज्ञः संत॑नोति। भस्म॑ना प॒दमपि॑ वपति॒ शान्त्यै॑॥१६॥

वै देव्यदितिर्मुञ्चति सृजति करोति करोत्याभ्यामपि दध्यात् पञ्च च॥३॥ [३]

नि वा ए॒तस्या॑ह॒वनी॒यो गार्ह॑पत्यं कामयते। निगार्ह॑पत्य
आह॒वनी॒यम्। यस्या॒ग्निमनु॑द्धृत॒ः सूर्यो॑ऽभि नि॒म्रोच॑ति।
दर्भेण॑ हि॒रण्यं॑ प्र॒बद्धा॑ पु॒रस्ता॑द्धरेत्। अथा॒ग्निम्।
अथा॑ग्नि॒होत्रम्। यद्धि॒रण्यं॑ पु॒रस्ता॑द्धरति। ज्योति॑र्वै
हि॒रण्यम्। ज्योति॑रे॒वैनं॑ पश्य॒न्नुद्ध॑रति। यद॒ग्निं पूर्वं॑
हर॒त्यथा॑ग्नि॒होत्रम्॥१७॥

भा॒ग॒धेये॑नै॒वैनं॑ प्रणयति। ब्रा॒ह्म॒ण आ॑र्षे॒य उद्ध॑रेत्। ब्रा॒ह्म॒णो
वै सर्वा॑ दे॒वताः॑। सर्वा॑भिरे॒वैनं॑ दे॒वता॑भि॒रुद्ध॑रति।
अ॒ग्नि॒होत्र॑मु॒पसा॑द्यातमि॒तोरा॑सीत। व्र॒तमे॒व ह॒तमनु॑
म्रियते। अन्तं॑ वा ए॒ष आ॒त्मनो॑ गच्छति। यस्ता॑म्यति।
अन्तं॑मेष॒ यज्ञ॑स्य॒ गच्छ॑ति। यस्या॒ग्निमनु॑द्धृत॒ः सूर्यो॑ऽभि
नि॒म्रोच॑ति॥१८॥

पुनः॑ स॒मन्य॑ जुहोति। अन्तै॑नै॒वान्तं॑ य॒ज्ञस्य॑ निष्करोति।
वरु॑णो वा ए॒तस्य॑ य॒ज्ञं गृ॑ह्णाति। यस्या॒ग्निमनु॑द्धृत॒ः

सूर्योऽभि निम्रोचति। वारुणं चरुं निर्वपेत्। तेनैव
यज्ञं निष्क्रीणीते। नि वा एतस्याहवनीयो गार्हपत्यं
कामयते। नि गार्हपत्य आहवनीयम्। यस्याग्निमनुद्धृतं
सूर्योऽभ्युदेति। चतुर्गृहीतमाज्यं पुरस्ताद्धरेत्॥१९॥

अथाग्निम्। अथाग्निहोत्रम्। यदाज्यं पुरस्ताद्धरति। एतद्वा
अग्नेः प्रियं धाम। यदाज्यम्। प्रियेणैवेनं धाम्ना समर्धयति।
यदग्निं पूर्वं हरत्यथाग्निहोत्रम्। भागधेयेनैवेनं प्रणयति।
ब्राह्मण आर्षेय उद्धरेत्। ब्राह्मणो वै सर्वा देवताः॥२०॥

सर्वाभिरेवेनं देवताभिरुद्धरति। पराची वा एतस्मै व्युच्छन्ती
व्युच्छति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति। उषाः केतुना
जुषताम्। यज्ञं देवेभिरिन्वितम्। देवेभ्यो मधुमत्तम् स्वाहेति
प्रत्यङ्घ्रिषद्याज्येन जुहुयात्। प्रतीचीमेवास्मै विवासयति।
अग्निहोत्रमुपसाद्यातमितोरासीत्। व्रतमेव हृतमनु म्रियते।
अन्तं वा एष आत्मनो गच्छति॥२१॥

यस्ताम्यति। अन्तमेष यज्ञस्य गच्छति। यस्याग्निमनुद्धृतं

सूर्योऽभ्युदेति। पुनः समन्य जुहोति। अन्तेनैवान्तं
यज्ञस्य निष्करोति। मित्रो वा एतस्य यज्ञं गृह्णाति।
यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति। मैत्रं चरुं निर्वपेत्। तेनैव
यज्ञं निष्क्रीणीते। यस्याहवनीयेऽनुद्धाते गार्हपत्य उद्धायैत्
॥ २२ ॥

यदाहवनीयमनुद्धाप्य गार्हपत्यं मन्येत्। विच्छिन्द्यात्।
भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। यद्वै यज्ञस्य वास्तव्यं क्रियते। तदनु
रुद्रोऽवचरति। यत्पूर्वमन्ववस्येत्। वास्तव्यमग्निमुपासीत।
रुद्रोऽस्य पशून्धातुकः स्यात्। आहवनीयमुद्धाप्य।
गार्हपत्यं मन्येत्॥ २३ ॥

इतः प्रथमं जज्ञे अग्निः। स्वाद्योनेरधि जातवेदाः।
स गायत्रिया त्रिष्टुभा जगत्या। देवेभ्यो हव्यं वहतु
प्रजानन्निति। छन्दाभिरेवैनं स्वाद्योनेः प्रजनयति।
गार्हपत्यं मन्यति। गार्हपत्यं वा अन्वाहिताग्नेः पशव उप
तिष्ठन्ते। स यदुद्धायति। तदनु पशवोऽप क्रामन्ति। इषे

रय्यै रमस्व॥२४॥

सहसे द्युम्रायं। ऊर्जेऽपत्यायेत्याह। पशवो वै रयिः।
पशूनेवास्मै रमयति। सारस्वतौ त्वोत्सौ समिन्धातामित्याह।
ऋक्सामे वै सारस्वतावुत्सौ। ऋक्सामाभ्यामेवैनं समिन्धे।
सम्राडसि विराडसीत्याह। रथन्तरं वै सम्राट्। बृहद्विराट्।
2५॥

ताभ्यामेवैनं समिन्धे। वज्रो वै चक्रम्। वज्रो वा एतस्य
यज्ञं विच्छिनत्ति। यस्यानो वा रथो वाऽन्तराऽग्नी याति।
आहवनीयमुद्वाप्यं। गार्हपत्यादुद्धरेत्। यदग्ने पूर्वं प्रभृतं
पदं हि तै। सूर्यस्य रश्मीनन्वाततानं। तत्र रयिष्ठामनु
सं भरैतम्। सं नः सृज सुमत्या वाजंवत्येति॥२६॥

पूर्वेणैवास्य यज्ञेन यज्ञमनु संतनोति। त्वमग्ने सप्रथा
असीत्याह। अग्निः सर्वा देवताः। देवताभिरेव यज्ञं
संतनोति। अग्नये पथिकृते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्।
अग्निमेव पथिकृतं स्वेन भागधेयेनोपधावति। स एवैनं

यज्ञियं पन्थामपि नयति। अनुद्धान्दक्षिणा। वही ह्येष
समृद्धौ॥२७॥

हरत्यथाग्निहोत्रं निम्नोचंति हरेद्देवतां गच्छत्युद्वायैन्मन्येद्रमस्व बृहद्विराडिति नवं च (नि वै पूर्वं त्रीणि
निम्नोचंति दर्भेण यद्विरण्यमग्निहोत्रं पुनर्वरुणो वारुणं नि वा एतस्याभ्युदेति चतुर्गृहीतमाज्यं यदाज्यं
पर्यच्युषाः पुनर्मित्रो मैत्रं यस्याहवनीयेऽनुद्वाते गार्हपत्यो यद्वै मन्थेदुद्धरेत् ॥)॥४॥—[४]

यस्य प्रातः सवने सोमोऽतिरिच्यते। माध्यन्दिनं सवनं
कामयमानोऽभ्यतिरिच्यते। गौरिधयति मरुतामिति धयद्वतीषु
कुर्वन्ति। हिनस्ति वै सन्ध्यधीतम्। सन्धीव खलु वा
एतत्। यत्सवनस्यातिरिच्यते। यद्वयद्वतीषु कुर्वन्ति। सन्धेः
शान्त्यै। गायत्रं सामं भवति पञ्चदशः स्तोमः। तेनैव
प्रातः सवनान्नयन्ति॥२८॥

मरुत्वतीषु कुर्वन्ति। तेनैव माध्यन्दिनात्सवनान्नयन्ति।
होतुश्चमसमनून्नयन्ते। होताऽनु शंसति। मध्यत एव यज्ञं
समादधाति। यस्य माध्यन्दिने सवने सोमोऽतिरिच्यते।
आदित्यं तृतीयसवनं कामयमानोऽभ्यतिरिच्यते।
गौरिवीतं सामं भवति। अतिरिक्तं वै गौरिवीतम्।

अतिरिक्तं यत्सर्वं न स्यातिरिच्यते ॥ २९ ॥

अतिरिक्तस्य शान्त्यै। बण्महा५ अंसि सूर्येति कुर्वन्ति।
यस्यैवादित्यस्य सर्वं नस्य कामेनातिरिच्यते। तेनैव न
कामेन समर्थयन्ति। गौरिवीत५ सामं भवति। तेनैव
माध्यन्दिनात्सर्वं नान्नयन्ति। सप्तदशः स्तोमः। तेनैव
तृतीयसर्वं नान्नयन्ति। होतुश्चमसमनून्नयन्ते। होताऽनु
श५ सति ॥ ३० ॥

मध्यत एव यज्ञ५ समादधाति। यस्य तृतीयसर्वं न
सोमोऽतिरिच्येत। उक्थ्यं कुर्वीत। यस्योक्थ्येऽतिरिच्येत।
अतिरात्रं कुर्वीत। यस्यातिरात्रेऽतिरिच्यते। तत्त्वै
दुष्प्रज्ञानम्। यजमानं वा एतत्पशवं आसाह्यन्ति।
बृहत्सामं भवति। बृहद्वा इमाल्लोकान्दाधार। बार्हताः
पशवः। बृहत्तैवास्मै पशून्दाधार। शिपिविष्टवतीषु कुर्वन्ति।
शिपिविष्टो वै देवानां पुष्टम्। पुष्ट्यैवैन५ समर्थयन्ति।
होतुश्चमसमनून्नयन्ते। होताऽनुश५ सति। मध्यत एव यज्ञ५
समादधाति ॥ ३१ ॥

यन्ति सर्वनस्यातिरिच्यन्ते शस्सति दाधाराष्टौ च॥५॥ [५]

एकैको वै जनतायामिन्द्रः। एकं वा एताविन्द्रमभि
सं सुनुतः। यौ द्वौ सं सुनुतः। प्रजापतिर्वा एष
वितायते। यद्यज्ञः। तस्य ग्रावाणो दन्ताः। अन्यतरं
वा एते सं सुन्वतोर्निर्बप्सति। पूर्वणोपसृत्या देवता
इत्याहुः। पूर्वोपसृतस्य वै श्रेयान्भवति। एतिवन्त्याज्यानि
भवन्त्यभिजित्यै॥ ३२॥

मरुत्वतीः प्रतिपदः। मरुतो वै देवानामपराजितमायतनम्।
देवानामेवापराजित आयतने यतते। उभे बृहद्रथन्तरे भवतः।
इयं वाव रथन्तरम्। असौ बृहत्। आभ्यामेवैनमन्तरेति।
वाचश्च मनसश्च। प्राणाच्चापानाच्च। दिवश्च पृथिव्याश्च॥ ३३॥

सर्वस्माद्वित्ताद्वेद्यात्। अभिवर्तो ब्रह्मसामं भवति।
सुवर्गस्य लोकस्याभिवृत्यै। अभिजिद्भवति। सुवर्गस्य
लोकस्याभिजित्यै। विश्वजिद्भवति। विश्वस्य जित्यै। यस्य
भूयांसो यज्ञक्रतव इत्याहुः। स देवता वृद्ध इति।
यद्यग्निष्टोमः सोमः परस्तात्स्यात्॥ ३४॥

उक्थ्यं कुर्वीत। यद्युक्थः स्यात्। अतिरात्रं कुर्वीत।
 यज्ञक्रतुभिरेवास्य देवता वृद्धे। यो वै छन्दोभिरभिभवति।
 स सः सुन्वतोरभिभवति। संवेशाय त्वोपवेशाय
 त्वेत्याह। छन्दांसि वै संवेश उपवेशः। छन्दोभिरेवास्य
 छन्दांस्यभिभवति। इष्टर्गो वा ऋत्विजामध्वर्युः॥३५॥

इष्टर्गः खलु वै पूर्वोऽष्टुः क्षीयते। प्राणापानौ मृत्योर्मा
 पातमित्याह। प्राणापानयोरेव श्रयते। प्राणापानौ मा
 माहासिष्टमित्याह। नैनं पुराऽऽयुषः प्राणापानौ जहितः।
 आर्तिं वा एते नियन्ति। येषां दीक्षितानां प्रमीयते। तं
 यदववर्ज्युः। क्रूरकृतामिवैषां लोकः स्यात्। आहंर दहेति
 ब्रूयात्॥३६॥

तं दक्षिणतो वेद्यै निधाय। सर्पराज्ञियां ऋग्भिः स्तुयुः। इयं
 वै सर्पतो राज्ञी। अस्या एवैनं परिददति। व्यृद्धं तदित्याहुः।
 यत्स्तुतमननुशस्तमिति। होता प्रथमः प्राचीनावीती
 मार्यालीयं परीयात्। यामीरनुब्रुवन्। सर्पराज्ञीनां कीर्तयेत्।

उभयोरेवैनं लोकयोः परिददति॥३७॥

अथो ध्रुवन्त्येवैनम्। अथो न्येवास्मै ह्रुवते। त्रिः परियन्ति।
त्रयं इमे लोकाः। एभ्य एवैनं लोकेभ्यो ध्रुवते। त्रिः
पुनः परियन्ति। षट्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवैनं
ध्रुवते। अग्र आयूँषि पवस इति प्रतिपदं कुर्वीरन्।
रथन्तरसामैषाँ सोमः स्यात्। आयुरेवात्मन्दधते। अथो
पाप्मानमेव विजहतो यन्ति॥३८॥

अभिजित्यै पृथिव्याश्च स्यादध्वर्युर्ब्रूयाल्लोकयोः परिददति कुर्वीरुञ्जीणि च॥६॥

असुर्यं वा एतस्माद्वर्णं कृत्वा। पशवो वीर्यमपं क्रामन्ति।
यस्य यूपो विरोहति। त्वाष्ट्रं बहुरूपमालभेत। त्वष्टा वै
रूपाणामीशे। य एव रूपाणामीशे। सोऽस्मिन्पशून् वीर्यं
यच्छति। नास्मात्पशवो वीर्यमपं क्रामन्ति। आर्तिं वा एते
नियन्ति। येषां दीक्षितानामग्निरुद्वायति॥३९॥

यदाहवनीयं उद्वायेत्। यत्तं मन्थेत्। विच्छिन्द्यात्।
भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। यदाहवनीयं उद्वायेत्। आग्नीध्रादुद्धरेत्।

यदाग्नी॑द्ध उ॒द्वाये॑त्। गार्ह॑पत्या॒दुद्ध॑रेत्। यद्गार्ह॑पत्य
उ॒द्वाये॑त्। अत॑ ए॒व पुन॑र्मन्थेत्॥४०॥

अत्र॑ वाव स निल॑यते। यत्र॑ खलु॒ वै निली॑नमुत्त॒मं पश्य॑न्ति।
तदे॑नमिच्छन्ति। यस्मा॒द्दारो॑रु॒द्वाये॑त्। तस्या॒रणी॑ कुर्यात्।
ऋ॒मु॒कमपि॑ कुर्यात्। ए॒षा वा अ॒ग्नेः प्रि॒या त॒नूः। यत्क्रु॑मु॒कः।
प्रि॒ययै॑वैन॑न्त॒नुवा॒ सम॑र्धयति। गार्ह॑पत्यं मन्थति॥४१॥

गार्ह॑पत्यो॒ वा अ॒ग्नैर्योनिः॑। स्वादे॒वैनं॑ योने॑र्जनयति।
नास्मै॑ भ्रातृ॒व्यञ्जन॑यति। यस्य॒ सोमं॑ उप॒दस्ये॑त्।
सुव॑र्णं॒ हिर॑ण्यन्द्वेधा वि॒च्छिद्य॑। ऋ॒जी॒षेऽन्य॑दाधू॒नयात्॑।
जुहु॑यादन्यत्। सोम॑मे॒वाभि॑षु॒णोति॑। सोमं॑ जुहोति। सोम॑स्य
वा अ॑भिषूयमा॒णस्य॑ प्रि॒या त॒नूरु॑द॒क्रामत्॥४२॥

तत्सुव॑र्णं॒ हिर॑ण्यमभवत्। यत्सुव॑र्णं॒ हिर॑ण्यं कुर्वन्ति।
प्रि॒ययै॑वैन॑न्त॒नुवा॒ सम॑र्धयन्ति। यस्या॒क्री॒तं॒ सोम॑मप॒हरे॑युः।
क्री॒णी॒यादे॒व। सैव॑ ततः प्रायश्चि॒त्तिः। यस्य॑ क्री॒तम॑प॒हरे॑युः।
आ॒दा॒राश्च॑ फाल्गु॒नानि॑ चा॒भिषु॑णुयात्। गा॒य॒त्री य॑

सोममाहरत्। तस्य योऽंशुः पुराऽपंतत्॥४३॥

त आदारा अभवन्। इन्द्रो वृत्रमंहन्। तस्य वल्कः
पराऽपतत्। तानि फाल्गुनान्यभवन्। पशवो वै फाल्गुनानि।
पशवः सोमो राजा। यदादाराः श्वं फाल्गुनानि चाभिषुणोति।
सोममेव राजानमभिषुणोति। श्रुतेन प्रातः सवने श्रीणीयात्।
दध्रा मध्यन्दिने॥४४॥

नीतमिश्रेण तृतीयसवने। अग्निष्टोमः सोमः स्याद्रथन्तरसामा।
य एवर्त्विजो वृताः स्युः। त एनं याजयेयुः।
एकाङ्गान्दक्षिणान्दद्यात्तेभ्य एव। पुनः सोमं क्रीणीयात्।
यज्ञेनैव तद्यज्ञमिच्छति। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। सर्वाभ्यो
वा एष देवताभ्यः सर्वेभ्यः पृष्ठेभ्य आत्मानमागुरते। यः
सत्रायागुरते। एतावान्खलु वै पुरुषः। यावदस्य वित्तम्।
सर्ववेदसेनं यजेत। सर्वपृष्ठोऽस्य सोमः स्यात्। सर्वाभ्य
एव देवताभ्यः सर्वेभ्यः पृष्ठेभ्य आत्मानं निष्क्रीणीते॥४५॥

उद्धार्यन्ति मन्थेन्मन्थत्यक्रामत्पुराऽपंतन्मध्यन्दिन आगुरते पञ्च च॥७॥ [७]

पवमानः सुवर्जनः। पवित्रेण विचर्षणिः। यः पोता स पुनातु
मा। पुनन्तु मा देवजनाः। पुनन्तु मनवो धिया। पुनन्तु विश्वं
आयवः। जातवेदः पवित्रवत्। पवित्रेण पुनाहि मा। शूक्रेण
देव दीद्यत्। अग्ने क्रत्वा क्रतूँ रनु॥४६॥

यत्ते पवित्रमर्चिषि। अग्ने विततमन्तरा। ब्रह्म तेन पुनीमहे।
उभाभ्यान्देव सवितः। पवित्रेण सुवेन च। इदं ब्रह्म
पुनीमहे। वैश्वदेवी पुनती देव्यागात्। यस्यै बह्वीस्तनुवो
वीतपृष्ठाः। तया मदन्तः सधमाद्येषु। वयँ स्याम पतयो
रयीणाम्॥४७॥

वैश्वानरो रश्मिभिर्मा पुनातु। वातः प्राणेनेषिरो मयोभूः।
द्यावापृथिवी पयसा पयोभिः। ऋतावरी यज्ञिये मा पुनीताम्।
बृहद्भिः सवितस्तृभिः। वर्षिष्ठैर्देव मन्मभिः। अग्ने दक्षैः
पुनाहि मा। येन देवा अपुनत। येनापो दिव्यङ्कशः। तेन
दिव्येन ब्रह्मणा॥४८॥

इदं ब्रह्म पुनीमहे। यः पावमानीरुध्येति। ऋषिभिः सम्भृतँ
रसम्। सर्वँ स पूतमश्जाति। स्वदितं मातरिष्वना।

पा॒व॒मा॒नी॒र्यो अ॒ध्येति॑। ऋषि॑भिः सम्भृ॑त॒ः रस॑म्। तस्मै॒
सर॑स्वती दुहे। क्षी॒र॑ः सर्पि॑र्मधू॒दक॑म्। पा॒व॒मा॒नीः
स्व॒स्त्यय॑नीः॥४९॥

सु॒दु॒घा हि पय॑स्वतीः। ऋषि॑भिः सम्भृ॑तो रसः।
ब्रा॒ह्म॒णेष्व॒मृत॑ः हि॒तम्। पा॒व॒मा॒नीर्दि॑शन्तु नः। इ॒मल्लो॑कमथो
अ॒मुम्। का॒मा॒न्त्सम॑र्धयन्तु नः। दे॒वीर्दे॒वैः स॒माभृ॑ताः।
पा॒व॒मा॒नीः स्व॒स्त्यय॑नीः। सु॒दु॒घा हि घृ॑तश्चुतः। ऋषि॑भिः
सम्भृ॑तो रसः॥५०॥

ब्रा॒ह्म॒णेष्व॒मृत॑ः हि॒तम्। येन॑ दे॒वाः प॒वित्रे॑ण। आ॒त्मानं॑ पुन॒ते
सदा॑। तेन॑ स॒हस्र॑धारेण। पा॒व॒मा॒न्यः पु॑नन्तु मा। प्रा॒जाप॒त्यं
प॒वित्र॑म्। श॒तो॒द्याम॑ः हि॒र॒ण्मय॑म्। तेन॑ ब्रह्म॒विदो॑ व॒यम्।
पू॒तं ब्रह्म॑ पुनीमहे। इन्द्रः॑ सुनी॒ती स॒ह मा पु॑नातु। सोमः॑
स्व॒स्त्या वरु॑णः स॒मी॒च्या। य॒मो राजा॑ प्रमृ॒णाभिः पु॑नातु मा।
जा॒तवे॑दा मो॒र्जय॑न्त्या पुनातु॥५१॥

अनु॑ रयीणां ब्रह्म॑णा स्व॒स्त्यय॑नीः सु॒दु॒घा हि घृ॑तश्चुत ऋषि॑भिः सम्भृ॑तो रसः पुनातु त्रीणि च॥८॥

प्रजा वै सुत्रमासत तपस्तप्यमाना अजुह्वतीः। देवा
 अपश्यञ्चमसङ्घृतस्य पूर्णं स्वधाम्। तमुपोदतिष्ठन्तमंजुहवुः।
 तेनार्धमास ऊर्जमवारुन्धत। तस्मादर्धमासे देवा
 इज्यन्ते। पितरौऽपश्यञ्चमसङ्घृतस्य पूर्णं स्वधाम्।
 तमुपोदतिष्ठन्तमंजुहवुः। तेन मास्यूर्जमवारुन्धत।
 तस्मान्मासि पितृभ्यः क्रियते। मनुष्या अपश्यञ्चमसङ्घृतस्य
 पूर्णं स्वधाम्॥५२॥

तमुपोदतिष्ठन्तमंजुहवुः। तेन द्वयीमूर्जमवारुन्धत।
 तस्माद्विरहो मनुष्येभ्य उपहियते। प्रातश्च सायं च।
 पशवोऽपश्यञ्चमसङ्घृतस्य पूर्णं स्वधाम्। तमुपोदतिष्ठन्त-
 मंजुहवुः। तेन त्रयीमूर्जमवारुन्धत। तस्मात्रिरहः पशवः
 प्रेरते। प्रातः सङ्गवे सायम्। असुरा अपश्यञ्चमसङ्घृतस्य
 पूर्णं स्वधाम्॥५३॥

तमुपोदतिष्ठन्तमंजुहवुः। तेन संवत्सर ऊर्जमवारुन्धत।
 ते देवा अमन्यन्त। अमी वा इदमभूवन्। यद्वयं

स्म इति। त ए॒तानि॑ चा॒तुर्मा॒स्यान्य॑पश्यन्। तानि॑
नि॒र॒व॒पन्। तैरे॒वैषा॒न्तामूर्ज॑मवृ॒ञ्जत। ततो॑ दे॒वा अ॒भ॒वन्।
परा॑ऽसुराः॥ ५४॥

यद्यज॑ते। या॒मे॒व दे॒वा ऊ॒र्ज॑म॒वारु॑न्धत। ता॒न्ते॒नाव॑रुन्धे।
यत्पि॒तृभ्यः॑ क॒रोति॑। या॒मे॒व पि॒तर॑ ऊ॒र्ज॑म॒वारु॑न्धत।
ता॒न्ते॒नाव॑रुन्धे। यदा॑व॒स॒थेऽन्न॑ ह॒रन्ति॑। या॒मे॒व म॑नु॒ष्या
ऊ॒र्ज॑म॒वारु॑न्धत। ता॒न्ते॒नाव॑रुन्धे। यद्दक्षि॑णा॒न्ददा॑ति॥ ५५॥

या॒मे॒व पु॒शव॑ ऊ॒र्ज॑म॒वारु॑न्धत। ता॒न्ते॒नाव॑रुन्धे।
यच्चा॑तु॒र्मा॒स्यैर्य॑ज॑ते। या॒मे॒वा॒सुरा॑ ऊ॒र्ज॑म॒वारु॑न्धत।
ता॒न्ते॒नाव॑रुन्धे। भव॑त्या॒त्मना॑। परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यो
भव॑ति। वि॒राजो॑ वा ए॒षा वि॒क्रान्तिः॑। यच्चा॑तु॒र्मा॒स्यानि॑।
वैश्व॑दे॒वेना॒स्मिल्लो॑के प्रत्य॑तिष्ठत्। व॒रुण॑प्र॒घासै॑र॒न्तरि॑क्षे।
सा॒क॒मे॒धैर॑मुष्मि॒ल्लो॑के। ए॒ष ह॒ त्वावै॑तत्सर्वं भव॑ति। य ए॒वं
वि॒द्वाँश्चा॑तु॒र्मा॒स्यैर्य॑ज॑ते॥ ५६॥

मनु॒ष्या अप॑श्यश्चम॒सङ्घ॑तस्य॑ पूर्णं॑ स्व॒धाम॑सुरा अपश्यश्चम॒सङ्घ॑तस्य॑ पूर्णं॑ स्व॒धाम॑सुरा ददा॑त्यतिष्ठच्च॒त्वारि॑

च॥१॥ [१]

अ॒ग्नि॒र्वाव॑ सं॒वत्स॒रः। आ॒दि॒त्यः प॑रि॒वत्स॒रः। च॒न्द्र॒मा॑
इ॒दा॒वत्स॒रः। वा॒युर॑नु॒वत्स॒रः। यद्वै॑श्व॒दे॒वेन॑ यज॑ते।
अ॒ग्नि॒मे॒व तत्सँ॑वत्स॒रमा॑प्नोति। तस्मा॑द्वैश्व॒दे॒वेन॑ यज॑मानः।
सं॒वत्स॒रीणा॑ऽ स्व॒स्ति॒माशा॑स्त॒ इत्याशा॑सीत। यद्वै॑रुण॒-
प्र॒घा॒सैर्यज॑ते। आ॒दि॒त्यमे॒व तत्प॑रि॒वत्स॒रमा॑प्नोति॥५७॥

तस्मा॑द्वैरुणप्र॒घा॒सैर्यज॑मानः। प॒रि॒वत्स॒रीणा॑ऽ स्व॒स्ति॒माशा॑स्त॒
इत्याशा॑सीत। यत्सा॑कमे॒धैर्यज॑ते। च॒न्द्रम॑समे॒व तदि॑दा॒वत्स॒र॒-
मा॑प्नोति। तस्मा॑त्सा॒कमे॒धैर्यज॑मानः। इ॒दा॒वत्स॒रीणा॑ऽ
स्व॒स्ति॒माशा॑स्त॒ इत्याशा॑सीत। यत्पि॑तृ॒यज्ञे॑न॒ यज॑ते। दे॒वाने॒व
तद॑न्वव॑स्यति। अथ॒वा अ॑स्य वा॒युश्चा॑नु॒वत्स॒रश्चा॑प्री॒ता॒-
वुच्छि॑ष्येते। यच्छु॑नासी॒रीये॑ण॒ यज॑ते॥५८॥

वा॒युमे॒व तद॑नु॒वत्स॒रमा॑प्नोति। तस्मा॑च्छु॒नासी॒रीये॑ण॒
यज॑मानः। अ॒नु॒वत्स॒रीणा॑ऽ स्व॒स्ति॒माशा॑स्त॒ इत्याशा॑सीत।
सं॒वत्स॒रं वा ए॒ष ई॒प्स॒तीत्या॑हुः। यश्चा॑तुर्मा॒स्यैर्यज॑त॒ इति॑।
ए॒ष ह॒ त्वै सं॑वत्स॒रमा॑प्नोति। य ए॒वं वि॒द्वाऽश्चा॑तुर्मा॒स्यैर्यज॑ते।

विश्वे देवाः समयजन्त। तेऽग्निमेवायजन्त। त
एतल्लोकमजयन्॥५९॥

यस्मिन्नग्निः। यद्वैश्वदेवेन यजते। एतमेव लोकं जयति।
यस्मिन्नग्निः। अग्नेरेव सायुज्यमुपैति। यदा वैश्वदेवेन
यजते। अथ संवत्सरस्य गृहपतिमाप्नोति। यदा
संवत्सरस्य गृहपतिमाप्नोति। अथ सहस्रयाजिनमाप्नोति।
यदा सहस्रयाजिनमाप्नोति॥६०॥

अथ गृहमेधिनमाप्नोति। यदा गृहमेधिनमाप्नोति।
अथाग्निर्भवति। यदाग्निर्भवति। अथ गौर्भवति। एषा वै
वैश्वदेवस्य मात्रा। एतद्वा एतेषामवमम्। अतोतो वा
उत्तराणि श्रेयांसि भवन्ति। यद्विश्वे देवाः समयजन्त।
तद्वैश्वदेवस्य वैश्वदेवत्वम्॥६१॥

अथादित्यो वरुणः राजानं वरुणप्रघासैरयजत। स
एतल्लोकमजयत्। यस्मिन्नादित्यः। यद्वरुणप्रघासैरयजते।
एतमेव लोकं जयति। यस्मिन्नादित्यः। आदित्यस्यैव

सायुज्यमुपैति। यदादित्यो वरुणः राजानं वरुणप्रघासै-
रयजत। तद्वरुणप्रघासानां वरुणप्रघासत्वम्। अथ सोमो
राजा छन्दांसि साकमेधैरयजत॥६२॥

स एतल्लोकमजयत्। यस्मिंश्चन्द्रमा विभाति।
यत्साकमेधैरयजते। एतमेव लोकं जयति। यस्मिंश्चन्द्रमा
विभाति। चन्द्रमस एव सायुज्यमुपैति। सोमो वै
चन्द्रमाः। एष ह त्वै साक्षात्सोमं भक्षयति। य एवं
विद्वान्त्साकमेधैरयजते। यत्सोमश्च राजा छन्दांसि च
समैधन्त॥६३॥

तत्साकमेधानां साकमेधत्वम्। अथर्तवः पितरः प्रजापतिं
पितरं पितृयज्ञेनायजन्त। त एतल्लोकमजयन्। यस्मिन्नृतवः।
यत्पितृयज्ञेन यजते। एतमेव लोकं जयति। यस्मिन्नृतवः।
ऋतूनामेव सायुज्यमुपैति। यदृतवः पितरः प्रजापतिं पितरं
पितृयज्ञेनायजन्त। तत्पितृयज्ञस्य पितृयज्ञत्वम्॥६४॥

अथौषधय इमं देवत्र्यम्बकैरयजन्त प्रथेमहीति। ततो वै

ता अ॒प्रथ॑न्त। य ए॒वं वि॒द्वाꣳस्य॑म्ब॒कैर्य॑ज॒न्ते। प्रथ॑न्ते प्र॒जया॑
प॒शुभिः॑। अथ॑ वा॒युः प॑रमे॒ष्ठिनꣳ शु॒नासी॒रीये॑णायजत। स
ए॒तल्लो॑कम॒जय॑त्। यस्मि॑न्वा॒युः। यच्छु॑नासी॒रीये॑ण॒ यज॑न्ते।
ए॒तमे॒व लो॒कं ज॑यति। यस्मि॑न्वा॒युः॥६५॥

वा॒योरे॒व सा॒युज्य॑मु॒पैति॑। ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति। प्र
चा॒तुर्मा॑स्यया॒जी मी॑यता (३) न प्रमी॑यता (३) इति॑।
जीव॑न्वा ए॒ष ऋ॒तून॑प्येति। यदि॑ व॒सन्ता॑ प्रमी॑यते। व॒सन्तो
भ॑वति। यदि॑ ग्री॒ष्मे ग्री॒ष्मः। यदि॑ व॒र्षासु॑ व॒र्षाः। यदि॑ श॒रदि॑
श॒रत्। यदि॑ हेम॑न् हेम॒न्तः। ऋ॒तुर्भू॒त्वा सं॑वत्स॒रम॑प्येति।
सं॑वत्स॒रः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑तिर्वा॒वैषः॥६६॥

परिवत्सरमाप्नोति शुनासीरीयेण यजन्तेऽजयन्त्सहस्रयाजिनमाप्नोति वैश्वदेवत्वꣳ सांक्रमेधेरयजत स्मैधन्त

पितृयज्ञत्वं जयति यस्मिन्वायुरहेमन्तस्त्रीणि च॥१०॥ [१०]

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

अ॒ग्नेः कृ॒त्तिकाः। शु॒क्रं प॒रस्ता॒ज्योति॑रवस्ता॒त्। प्र॒जाप॑ते
रोहि॒णी। आपः प॒रस्ता॒दोष॑धयोऽवस्ता॒त्। सोम॑स्ये॒न्वका
वि॒त॒तानि॑। प॒रस्ता॒द्वय॑न्तोऽवस्ता॒त्। रु॒द्रस्य॑ बा॒हू।
मृ॒ग॒यवः॑ प॒रस्ता॒द्विक्षा॑रोऽवस्ता॒त्। आदि॑त्यै पुन॑र्वसू। वा॒तः
प॒रस्ता॒दा॒र्द्रम॑वस्ता॒त्॥ १ ॥

बृ॒ह॒स्पते॑स्ति॒ष्यः। जु॒ह्वतः॑ प॒रस्ता॒द्यज॑माना अ॒वस्ता॒त्।
स॒र्पाणा॑माश्रे॒षाः। अ॒भ्याग॑च्छन्तः प॒रस्ता॒दभ्या॑नृत्यन्तो-
ऽवस्ता॒त्। पि॒तृणां॑ म॒घाः। रु॒दन्तः॑ प॒रस्ता॒दप॒भ्र॒शोऽवस्ता॒त्।
अ॒र्य॒म्वः॑ पूर्वे॒ फल्गु॑नी। जा॒या प॒रस्ता॒दृष॑भोऽवस्ता॒त्।
भग॑स्योत्त॑रे। व॒ह॒तवः॑ प॒रस्ता॒द्वह॑माना अ॒वस्ता॒त्॥ २ ॥

दे॒वस्य॑ सवि॒तुर्ह॑स्तः। प्र॒स॒वः प॒रस्ता॒त्स॒नि॒र॒वस्ता॒त्।
इन्द्र॑स्य चि॒त्रा। ऋ॒तं प॒रस्ता॒त्स॒त्यम॑वस्ता॒त्। वा॒योर्नि॑ष्ट्या
व्र॒ततिः॑। प॒रस्ता॒दसि॑द्धिर॒वस्ता॒त्। इन्द्रा॑ग्नि॒योर्वि॑शा॒खे।
यु॒गानि॑ प॒रस्ता॒त्कृ॑षमा॒णा अ॒वस्ता॒त्। मि॒त्रस्या॑नू॒रा॒धाः।
अ॒भ्या॒रोह॑त्प॒रस्ता॒दभ्या॑रूढम॒वस्ता॒त्॥ ३ ॥

इन्द्रस्य रोहिणी। शृणत्परस्तात्प्रतिशृणदवस्तात्। निर्ऋत्यै
मूलवर्हणी। प्रतिभञ्जन्तः परस्तात्प्रतिशृणन्तोऽवस्तात्।
अपां पूर्वा अषाढाः। वर्चः परस्तात्समितिरवस्तात्। विश्वेषां
देवानामुत्तराः। अभिजयत्परस्तादभिजितमवस्तात्। विष्णोः
श्रोणा पृच्छमानाः। परस्तात्पन्था अवस्तात्॥४॥

वसूनां॑ श्रविष्ठाः। भूतं परस्ताद्भूतिरवस्तात्। इन्द्रस्य
शतभिषक्। विश्वव्याचाः परस्ताद्विश्वक्षितिरवस्तात्।
अजस्यैकपदः पूर्वं प्रोष्ठपदाः। वैश्वानरं परस्ताद्वैश्ववसवम-
वस्तात्। अहेर्बुध्नियस्योत्तरे। अभिषिञ्चन्तः परस्तादभि-
षुण्वन्तोऽवस्तात्। पूष्णो रेवती। गावंः परस्ताद्वृत्सा
अवस्तात्। अश्विनोरश्वयुजौ। ग्रामः परस्तात्सेनाऽवस्तात्।
यमस्यापभरण्णीः। अपकर्षन्तः परस्तादपवहन्तोऽवस्तात्।
पूर्णा पश्चाद्यत्ते देवा अदधुः॥५॥

आर्द्रमवस्ताद्वहमाना अवस्तादभ्यारूढमवस्तात्पन्था अवस्ताद्वृत्सा अवस्तात्पञ्च च॥१॥ [१]

यत्पुण्यं नक्षत्रम्। तद्वद्वुर्वीतोपव्युषम्। यदा वै सूर्य उदेति।

अथ नक्षत्रं नैति। यावति तत्र सूर्यो गच्छेत्। यत्र जघन्यं पश्येत्। तावति कुर्वीत यत्कारी स्यात्। पुण्याह एव कुरुते। एव९ ह वै यज्ञेषु च शतद्युम्नं च मात्स्यो निरवसाययां चकार॥६॥

यो वै नक्षत्रियं प्रजापतिं वेद। उभयोरेनं लोकयोर्विदुः। हस्तं एवास्य हस्तः। चित्रा शिरः। निष्ठा हृदयम्। ऊरू विशाखे। प्रतिष्ठाऽनूराधाः। एष वै नक्षत्रियः प्रजापतिः। य एवं वेद। उभयोरेनं लोकयोर्विदुः॥७॥

अस्मि९श्चामुष्मि९श्च। यां कामयेत दुहितरं प्रिया स्यादिति। तां निष्ठायां दद्यात्। प्रियैव भवति। नेव तु पुनरागच्छति। अभिजिन्नाम् नक्षत्रम्। उपरिष्ठादषाढानाम्। अवस्ताच्छ्रोणायै। देवासुराः संयत्ता आसन्। ते देवास्तस्मिन्नक्षत्रेऽभ्यजयन्॥८॥

यदभ्यजयन्। तदभिजितोऽभिजित्वम्। यं कामयेतानपज्यं जयेदिति। तमेतस्मिन्नक्षत्रे यातयेत्। अनपज्यमेव

जयति। पापपराजितमिव तु। प्रजापतिः पशूनंसृजत।
ते नक्षत्रं नक्षत्रमुपातिष्ठन्त। ते समावन्त एवाभवन्। ते
रेवतीमुपातिष्ठन्त॥९॥

ते रेवत्यां प्राभवन्। तस्माद्रेवत्यां पशूनां कुर्वीत।
यत्किं चार्वाचीनः सोमात्। प्रैव भवन्ति। सलिलं वा
इदमन्तरासीत्। यदतरन्। तत्तारकाणां तारकत्वम्। यो
वा इह यजते। अमुः स लोकं नक्षते। तन्नक्षत्राणां
नक्षत्रत्वम्॥१०॥

देवगृहा वै नक्षत्राणि। य एवं वेद। गृह्येव भवति।
यानि वा इमानि पृथिव्याश्चित्राणि। तानि नक्षत्राणि।
तस्मादक्षीलनामश्चित्रे। नावस्येन्न यजेत। यथा पापाहे
कुरुते। तादृगेव तत्। देवनक्षत्राणि वा अन्यानि॥११॥

यमनक्षत्राण्यन्यानि। कृत्तिकाः प्रथमम्। विशाखे उत्तमम्।
तानि देवनक्षत्राणि। अनूराधाः प्रथमम्। अपभरणीरुत्तमम्।
तानि यमनक्षत्राणि। यानि देवनक्षत्राणि। तानि दक्षिणेन
परियन्ति। यानि यमनक्षत्राणि॥१२॥

तान्युत्तरेण। अन्वेषामरात्स्मेति। तदनूराधाः। ज्येष्ठमेषाम-
वधिष्मेति। तज्येष्ठघ्नी। मूलमेषामवृक्षामेति। तन्मूलवर्हणी।
यन्नासंहन्त। तदषाढाः। यदश्लोणत्॥१३॥

तच्छ्रोणा। यदशृणोत्। तच्छ्रविष्ठाः। यच्छ्रुतमभिषज्यन्।
तच्छ्रुतमिषक्। प्रोष्ठपदेषूदयच्छन्त। रेवत्यामरवन्त।
अश्वयुजोरयुञ्जत। अपभरणीष्वपावहन्। तानि वा एतानि
यमनक्षत्राणि। यान्येव दैवनक्षत्राणि। तेषु कुर्वीत यत्कारी
स्यात्। पुण्याह एव कुरुते॥१४॥

चकारैवं वेदोभयोरैनं लोकयोर्विदुरजयत्रेवतीमुपातिष्ठन्त नक्षत्रत्वमन्यानि यानि यमनक्षत्राण्यश्लोणद्यमनक्षत्राणि
त्रीणि च॥२॥

[२]

देवस्य सवितुः प्रातः प्रसवः प्राणः। वरुणस्य
सायमासवोऽपानः। यत्प्रतीचीनं प्रातस्तनात्। प्राचीनं
सङ्गवात्। ततो देवा अग्निष्टोमं निरमिमत। तत्तदात्तवीर्यं
निर्मार्गः। मित्रस्य सङ्गवः। तत्पुण्यं तेजस्व्यहः। तस्मात्तर्हि
पशवः समायन्ति। यत्प्रतीचीनं सङ्गवात्॥१५॥

प्राचीनं मध्यं दिनात्। ततो देवा उक्थ्यं निरमिमता।
 तत्तदात्तवीर्यं निर्मार्गः। बृहस्पतेर्मध्यं दिनः। तत्पुण्यं
 तेजस्व्यहः। तस्मात्तर्हि तेक्षिणं तपति। यत्प्रतीचीनं
 मध्यं दिनात्। प्राचीनमपराह्णात्। ततो देवाः षोडशिनं
 निरमिमता। तत्तदात्तवीर्यं निर्मार्गः॥१६॥

भगस्यापराह्णः। तत्पुण्यं तेजस्व्यहः। तस्मादपराह्णे कुमार्यो
 भगमिच्छमानाश्चरन्ति। यत्प्रतीचीनमपराह्णात्। प्राचीनं
 सायात्। ततो देवा अतिरात्रं निरमिमता। तत्तदात्तवीर्यं
 निर्मार्गः। वरुणस्य सायम्। तत्पुण्यं तेजस्व्यहः।
 तस्मात्तर्हि नानृतं वदेत्॥१७॥

ब्राह्मणो वा अष्टाविंशो नक्षत्राणाम्। समानस्याहः
 पञ्च पुण्यानि नक्षत्राणि। चत्वार्यंश्वीलानि। तानि नव।
 यच्च परस्तान्नक्षत्राणां यच्चावस्तात्। तान्येकादश। ब्राह्मणो
 द्वादशः। य एवं विद्वान्संवत्सरं व्रतं चरति। संवत्सरेणैवास्य
 व्रतं गुप्तं भवति। समानस्याहः पञ्च पुण्यानि नक्षत्राणि।

चत्वार्यंश्रीलानि। तानि नव। आग्नेयी रात्रिः। ऐन्द्रमहः।
तान्येकादश। आदित्यो द्वादशः। य एवं विद्वान्त्संवत्सरं
व्रतं चरति। संवत्सरेणैवास्य व्रतं गुप्तं भवति॥१८॥

सङ्गवाथ्योऽंशिनं निरमिमत् तत्तदात्तवीर्यं निर्मागो वंदेद्ववति समानस्याहः पञ्च पुण्यानि नक्षत्राण्यष्टौ
च॥३॥

[३]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। कति पात्राणि यज्ञं वहन्तीति।
त्रयोदशेति ब्रूयात्। स यद्व्रूयात्। कस्तानि निरमिमितीति।
प्रजापतिरिति ब्रूयात्। स यद्व्रूयात्। कुतस्तानि
निरमिमितीति। आत्मन इति। प्राणापानाभ्यामेवोपां-
श्वन्तर्यामौ निरमिमितीति॥१९॥

व्यानादुपांशुसवनम्। वाच ऐन्द्रवायवम्। दक्षऋतुभ्यां
मैत्रावरुणम्। श्रोत्रादाश्विनम्। चक्षुषः शुक्रामन्थिनौ। आत्मनं
आग्रयणम्। अङ्गेभ्य उक्थ्यम्। आयुषो ध्रुवम्। प्रतिष्ठायां
ऋतुपात्रे। यज्ञं वाव तं प्रजापतिर्निरमिमितीति। स निर्मितो
नाद्धियत् समं ह्वीयत। स एतान्प्रजापतिरपिवापानं पश्यत्।

तां निरवपत्। तैर्वै स यज्ञमप्यवपत्। यदपिवापा भवन्ति।
यज्ञस्य धृत्या असंख्याय॥२०॥

उपा९ श्वन्तर्यामौ निरमिमीतामिमीत् षट्॥४॥ [४]

ऋतमेव परमेष्ठि। ऋतं नात्येति किञ्चन। ऋते समुद्र
आहितः। ऋते भूमिरियं श्रिता। अग्निस्तिग्मेन शोचिषा।
तप आक्रान्तमुष्णिहा। शिरस्तपस्याहितम्। वैश्वानरस्य
तेजसा। ऋतेनास्य नि वर्तये। सत्येन परि वर्तये।
तपसाऽस्यानु वर्तये। शिवेनास्योप वर्तये। शग्मेनास्याभि
वर्तये। तद्वृतं तत्सत्यम्। तद्वृतं तच्छ्रुकेयम्। तेन शकेयं
तेन राध्यासम्॥२१॥

यद्धर्मः पर्यवर्तयत्। अन्तान्पृथिव्या दिवः। अग्निरीशान्
ओजसा। वरुणो धीतिभिः सह। इन्द्रो मरुद्भिः सखिभिः
सह। अग्निस्तिग्मेन शोचिषा। तप आक्रान्तमुष्णिहा।
शिरस्तपस्याहितम्। वैश्वानरस्य तेजसा। ऋतेनास्य
नि वर्तये। सत्येन परि वर्तये। तपसाऽस्यानु वर्तये।
शिवेनास्योप वर्तये। शग्मेनास्याभि वर्तये। तद्वृतं तत्सत्यम्।

तद्वृतं तच्छकेयम्। तेन शकेयं तेन राध्यासम्॥२२॥

यो अस्याः पृथिव्यास्त्वचि। निर्वर्तयत्योषधीः। अग्निरीशान्
ओजसा। वरुणो धीतिभिः सह। इन्द्रो मरुद्भिः सखिभिः
सह। अग्निस्तिग्मेन शोचिषा। तप आक्रान्तमुष्णिहा।
शिरस्तपस्याहितम्। वैश्वानरस्य तेजसा। ऋतेनास्य
नि वर्तये। सत्येन परि वर्तये। तपसाऽस्यानु वर्तये।
शिवेनास्योप वर्तये। शग्मेनास्याभि वर्तये। तद्वृतं तत्सत्यम्।
तद्वृतं तच्छकेयम्। तेन शकेयं तेन राध्यासम्॥२३॥

एकं मासमुदसृजत्। परमेष्ठी प्रजाभ्यः। तेनाभ्यो मह
आवहत्। अमृतं मर्त्याभ्यः। प्रजामनु प्र जायसे। तदु ते
मर्त्यामृतम्। येन मासा अर्धमासाः। ऋतवः परिवत्सराः।
येन ते ते प्रजापते। ईजानस्य न्यवर्तयन्। तेनाहमस्य
ब्रह्मणा। निर्वर्तयामि जीवसे। अग्निस्तिग्मेन शोचिषा।
तप आक्रान्तमुष्णिहा। शिरस्तपस्याहितम्। वैश्वानरस्य
तेजसा। ऋतेनास्य नि वर्तये। सत्येन परि वर्तये।
तपसाऽस्यानु वर्तये। शिवेनास्योप वर्तये। शग्मेनास्याभि

वर्तये। तद्वृतं तत्सृत्यम्। तद्वृतं तच्छ्रुकेयम्। तेन शकेयं
तेन राध्यासम्॥२४॥

(परिवर्तये सहाभिवर्तये उष्णिहां राध्यासुच्यवर्तयन्नृपवर्तये चत्वारि च)। ऋतमेव षोडश। यद्धर्मो यो

अस्याः सप्तदशसप्तदश। एकं मासं चतुर्विंशतिः॥५॥

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वता। तदसुरा अकुर्वता। तेऽसुरा ऊर्ध्वं
पृष्ठेभ्यो नापश्यन्। ते केशानग्रेऽवपन्ता। अथ श्मश्रूणि।
अथोपपक्षौ। ततस्तेऽवांश्च आयन्। पराऽभवन्। यस्यैवं
वपन्ति। अवाडेति॥२५॥

अथो परैव भवति। अथ देवा ऊर्ध्वं पृष्ठेभ्योऽपश्यन्।
त उपपक्षावग्रेऽवपन्ता। अथ श्मश्रूणि। अथ केशान्।
ततस्तेऽभवन्। सुवर्गं लोकायन्। यस्यैवं वपन्ति।
भवत्यात्मना। अथो सुवर्गं लोकमेति॥२६॥

अथैतन्मनुर्वत्रे मिथुनमपश्यत्। स श्मश्रूण्यग्रेऽवपत्।
अथोपपक्षौ। अथ केशान्। ततो वै स प्राजायत प्रजयां
पशुभिः। यस्यैवं वपन्ति। प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते।

दे॒वा॒सु॒राः संय॑त्ता आसन्। ते संवत्स॒रे व्याय॑च्छन्त।
ता॒न् दे॒वाश्चा॑तुर्मा॒स्यैरे॒वाभि प्रायु॑ञ्जत॥ २७॥

वैश्व॑देवेन॑ च॒तुरो॑ मा॒सोऽवृ॑ञ्जतेन्द्रा॒जानः॑। ताञ्छी॒रुषं॑ नि
चाव॑र्तयन्त॒ परि॑ च। व॒रुण॑प्र॒घासैश्च॒तुरो॑ मा॒सोऽवृ॑ञ्जत॒
वरु॑णरा॒जानः॑। ताञ्छी॒रुषं॑ नि चाव॑र्तयन्त॒ परि॑ च।
सा॒कमे॒धैश्च॒तुरो॑ मा॒सोऽवृ॑ञ्जत॒ सोम॑रा॒जानः॑। ताञ्छी॒रुषं॑
नि चाव॑र्तयन्त॒ परि॑ च। या संवत्स॒र उप॑जी॒वाऽऽसी॑त्।
तामे॑षामवृञ्जत। ततो॑ दे॒वा अभ॑वन्। परा॒ऽसु॒राः॥ २८॥

य ए॒वं वि॒द्वाऽश्चा॑तुर्मा॒स्यैर्य॑जते। भ्रातृ॑व्यस्यै॒व मा॒सो वृ॑त्क्वा।
शी॒रुषं॑ नि च॑ वर्तय॑ते॒ परि॑ च। यैषा संवत्स॒र उप॑जी॒वा।
वृ॒द्धे तां॑ भ्रातृ॑व्यस्या। क्षु॒धाऽस्य॑ भ्रातृ॑व्यः॒ परा॑ भवति।
लो॒हि॒ताय॑सेन॒ नि वर्त॑यते। यद्वा इ॒माम॑ग्नि॒रऋ॒तावा॑गते
नि॒वर्त॑यति। ए॒तदे॒वैना॑ रूपं कृ॒त्वा नि॒वर्त॑यति। सा ततः॑
श्व॒श्चो भूय॑सी॒ भव॑न्त्येति॥ २९॥

प्र जा॑यते। य ए॒वं वि॒द्वाऽलौ॑हि॒ताय॑सेन॒ निव॑र्तय॑ते। ए॒तदे॒व

रूपं कृत्वा नि वर्तयते। स ततः श्वश्वो भूयान्भवन्नेति।
 प्रैव जायते। त्रेण्या शलल्या नि वर्तयेत। त्रीणित्रीणि वै
 देवानामृद्धानि। त्रीणि छन्दांसि। त्रीणि सर्वनानि। त्रयं
 इमे लोकाः॥३०॥

ऋध्यामेव तद्वीर्यं एषु लोकेषु प्रति तिष्ठति।
 यच्चातुर्मास्ययाज्यात्मनो नावद्येत्। देवेभ्य आवृश्चेत्।
 चतृषुचतृषु मासेषु नि वर्तयेत्। परोक्षमेव तद्देवेभ्य
 आत्मनोऽवद्यत्यनात्रस्काय। देवानां वा एष आनीतः।
 यश्चातुर्मास्ययाजी। य एवं विद्वान्नि च वर्तयते परि च।
 देवता एवाप्येति। नास्य रुद्रः प्रजां पशूनभि मन्यते॥३१॥

एत्येत्युञ्जतासुरा एति लोका मन्यते॥६॥

आयुषः प्राणं सन्तनु। प्राणादपानं सन्तनु।
 अपानाद्वायुं सन्तनु। व्यानाच्चक्षुः सन्तनु। चक्षुषः
 श्रोत्रं सन्तनु। श्रोत्रान्मनः सन्तनु। मनसो वाचं सन्तनु।
 वाच आत्मानं सन्तनु। आत्मनः पृथिवीं सन्तनु।
 पृथिव्या अन्तरिक्षं सन्तनु। अन्तरिक्षादिवं सन्तनु।

दिवः सुवः सन्तनु॥३२॥

अन्तरिक्षं सन्तनु द्वे च॥७॥ [७]

इन्द्रो दधीचो अस्थभिः। वृत्राण्यप्रतिष्कृतः। जघान
नवतीर्नव। इच्छन्नश्वस्य यच्छिरः। पर्वतेष्वपश्रितम्।
तद्विदच्छर्यणावति। अत्राह गोरमन्वत। नाम त्वष्टुरपीच्यम्।
इत्था चन्द्रमसो गृहे। इन्द्रमिद्राथिनो बृहत्॥३३॥

इन्द्रमर्केभिर्किणः। इन्द्रं वाणीरनूषत। इन्द्र इद्धर्योः सचा।
सम्मिश्र आवचो युजा। इन्द्रो वज्री हिरण्ययः। इन्द्रो दीर्घाय
चक्षसे। आ सूर्यं रोहयद्विवि। वि गोभिरद्रिमैरयत्। इन्द्र
वाजेषु नो अवा। सहस्रप्रधनेषु च॥३४॥

उग्र उग्राभिरूतिभिः। तमिन्द्रं वाजयामसि। महे वृत्राय
हन्तवे। स वृषा वृषभो भुवत्। इन्द्रः स दामने कृतः।
ओजिष्ठः स बलं हितः। द्युम्नी श्लोकी स सौम्यः। गिरा वज्रो
न सम्भृतः। सबलो अनपच्युतः। ववक्षुरुग्रो अस्तृतः॥३५॥

बृहचास्तृतः॥८॥ [८]

दे॒वा॒सु॒राः संय॑त्ता आसन्। स प्र॒जाप॑तिरिन्द्रं ज्येष्ठं पु॒त्रमप॑
 न्य॑धत्त। नेदे॑न॒मसु॑रा बली॑याः सोऽह॑न॒न्निति॑। प्र॒ह्लादो॑ ह
 वै का॑याध॒वः। वि॒रोच॑न॒ः स्वं पु॒त्रमप॑ न्य॑धत्त। नेदे॑नं
 दे॒वा अ॑ह॒न॒न्निति॑। ते दे॒वाः प्र॒जाप॑तिमुपस॒मेत्यो॑चुः।
 ना॒रा॒ज॒क॑स्य यु॒द्धम॑स्ति। इन्द्र॑मन्विच्छा॒मेति॑। तं
 य॑ज्ञ॒क्र॒तुभि॑रन्वैच्छन्॥ ३६॥

तं य॑ज्ञ॒क्र॒तुभि॑र्नान्विन्दन्। तमिष्टि॑भिरन्वैच्छन्।
 तमिष्टि॑भिरन्वविन्दन्। तदिष्टी॑नामिष्टित्वम्। ए॒ष्ट्यो ह
 वै ना॑म। ता इ॒ष्ट्य इ॒त्याच॑क्षते प॒रोक्षे॑ण। प॒रोक्ष॑प्रिया
 इव॑ हि दे॒वाः। तस्मा॑ ए॒तमा॑ग्रावैष्ण॒वमेका॑दशकपालं
 दी॒क्षणी॑यं निर॑वपन्। तद॑प॒द्रुत्या॑तन्वत। तान्य॑त्रीसंया॒जान्त॑
 उपा॑नयन्॥ ३७॥

ते तद॑न्तमे॒व कृ॒त्वोद॑द्रवन्। ते प्रा॑य॒णीय॑म॒भि सु॒मारो॑हन्।
 तद॑प॒द्रुत्या॑तन्वत। ताञ्छ॒य्वन्त॑ उपा॑नयन्। ते तद॑न्तमे॒व
 कृ॒त्वोद॑द्रवन्। त आ॑ति॒थ्यम॑भि सु॒मारो॑हन्। तद॑प॒द्रुत्या॑तन्वत।

तानिडा॑न्तु॒ उपा॑नयन्। ते तद॑न्तमे॒व कृ॒त्वोद॑द्रवन्। तस्मा॑दे॒ता
ए॒तद॑न्ता॒ इष्ट॑यः सन्ति॑ष्ठन्ते॥३८॥

ए॒व॑ हि दे॒वा अ॑कुर्वत। इति॑ दे॒वा अ॑कुर्वत। इत्यु॒ वै
म॑नु॒ष्याः कुर्व॑ते। ते दे॒वा ऊ॑चुः। यद्वा इ॒दमु॒च्चैर्य॒ज्ञेन॒ चरा॑म।
तन्नो॑ऽसु॒राः पा॒प्माऽनु॑विन्दन्ति। उ॒पा॒॒॑शू॒प॒सदा॑ चराम। तथा॒
नो॑ऽसु॒राः पा॒प्मा नानु॑वेत्स्यन्तीति॑। त उ॒पा॒॒॑शू॒प॒सद॑मतन्वत।
ति॒स्र ए॒व सा॑मिधे॒नीर॒नूच्य॑॥३९॥

स्रु॒वेणा॑घा॒रमा॑घार्य। ति॒स्रः परा॑ची॒राहु॑तीर॒हुत्वा। स्रु॒वेणो॑प॒सद॑
जु॒ह्वां च॑क्रुः। उ॒ग्रं वचो॑ अ॒पाव॑धीन्त्वे॒षं वचो॑
अ॒पाव॑धी॒॑स्वाहेति॑। अ॒श॒न॒या॒पि॒पा॒से ह॒ वा उ॒ग्रं वचः॑।
ए॒नश्च॑ वैर॑हत्यं च त्वे॒षं वचः॑। ए॒त॒॑ ह॒ वाव॑ तच्च॑तुर्धा॒विहि॑तं
पा॒प्मानं॑ दे॒वा अप॑जघ्निरे। तथो॑ ए॒वैतदे॑व॒विद्य॑ज॒मानः। ति॒स्र
ए॒व सा॑मिधे॒नीर॒नूच्य॑। स्रु॒वेणा॑घा॒रमा॑घार्य॥४०॥

ति॒स्रः परा॑ची॒राहु॑तीर॒हुत्वा। स्रु॒वेणो॑प॒सद॑ जुहोति। उ॒ग्रं वचो॑
अ॒पाव॑धीन्त्वे॒षं वचो॑ अ॒पाव॑धी॒॑स्वाहेति॑। अ॒श॒न॒या॒पि॒पा॒से

ह॒ वा उ॒ग्रं वचः॑। ए॒नश्च॑ वैर॑ह॒त्यं च त्वे॒षं वचः॑। ए॒तमे॒व
तच्च॑तु॒र्धावि॑हितं पा॒प्मानं॑ यज॑मा॒नोऽपं॑ ह॒ते। ते॑ऽभि॒नीये॒वाहः॑
प॒शुमाऽल॑भन्त। अ॒हं ए॒व तद्दे॒वा अ॒वर्तिं॑ पा॒प्मानं॑
मृ॒त्युमप॑जघ्निरे। तेना॑भि॒नीये॒व रा॒त्रेः प्राच॑रन्। रा॒त्रिया॑ ए॒व
तद्दे॒वा अ॒वर्तिं॑ पा॒प्मानं॑ मृ॒त्युमप॑जघ्निरे॥४१॥

तस्मा॑दभि॒नीये॒वाहः॑ प॒शुमा ल॑भेत्। अ॒हं ए॒व तद्यज॑मा॒नोऽवर्तिं॑
पा॒प्मानं॑ भ्रातृ॒व्यानपं॑ नुद॒ते। तेना॑भि॒नीये॒व रा॒त्रेः प्रच॑रेत्।
रा॒त्रिया॑ ए॒व तद्यज॑मा॒नोऽवर्तिं॑ पा॒प्मानं॑ भ्रातृ॒व्यानपं॑ नुद॒ते।
स ए॒ष उ॒पव॑स॒थीये॑ऽह॒न्दि॒देव॒त्यः प॒शुरा ल॑भ्यते। द्वयं॑ वा
अ॒स्मि॒ल्लो॒के यज॑मानः। अ॒स्थिं च मा॒२सं च॑। अ॒स्थिं चै॒व
तेन॑ मा॒२सं च॑ यज॑मानः स॒ङ्स्फु॑रुते। ता वा ए॒ताः पञ्च॑
दे॒वताः॑। अ॒ग्नी॒षोमा॑व॒ग्निर्मि॒त्रावरु॑णौ॥४२॥

प॒ञ्चप॒ञ्ची वै यज॑मानः। त्वङ्मा॒२स॒ङ् स्ना॒वाऽस्थिं॑ म॒ज्जा।
ए॒तमे॒व तत्प॑ञ्चधावि॑हितमा॒त्मानं॑ वरुणपा॒शान्मु॑ञ्चति।
भे॒ष॒जता॑यै निर्व॑रुण॒त्वाय॑। त॒२ स॒प्तभि॑श्छन्दो॑भिः

प्रातरह्वयन्। तस्मात्सप्त चतुरुत्तराणि छन्दांसि
प्रातरनुवाकेऽनूच्यन्ते। तमेतयोपसमेत्योपासीदन्। उपास्मै
गायता नर इति। तस्मादेतया बहिष्पवमान उपसद्यः॥४३॥

ऐच्छन्ननयः स्तिष्ठन्तेऽनूच्यानूच्यं सुवेणाधारमाधार्य रात्रिया एव तद्देवा अवर्ति पाप्मानं मृत्युमपजिघ्रिरे
मित्रावरुणौ नवं च (देवा यजमानो देवा देवा यजमानो यजमानोऽलभन्त प्राचरल्लभेत
प्रचरेदालभन्तालभेत मृत्युमपजिघ्रिरे भ्रातृव्यान्॥)॥९॥

स संमुद्र उत्तरतः प्राज्वलद्भूम्यन्तेन। एष वाव स
संमुद्रः। यच्चात्वालः। एष उवेव स भूम्यन्तः। यद्वेद्यन्तः।
तदेतत्रिशलत्रिपूरुषम्। तस्मात्तं त्रिवितुः तं खनन्ति। स
सुवर्णरजताभ्यां कुशीभ्यां परिगृहीत आसीत्। तं यदस्या
अध्यजनयन्। तस्मादादित्यः॥४४॥

अथ यत्सुवर्णरजताभ्यां कुशीभ्यां परिगृहीत आसीत्।
साऽस्य कौशिकता। तं त्रिवृताऽभि प्रास्तुवत। तं
त्रिवृताऽददत। तं त्रिवृताऽहरन्। यावती त्रिवृतो मात्रा।
तं पञ्चदशेनाभि प्रास्तुवत। तं पञ्चदशेनाददत। तं
पञ्चदशेनाहरन्। यावती पञ्चदशस्य मात्रा॥४५॥

त० सप्तदशेनाभि प्रास्तुवत। त० सप्तदशेनाददत।
 त० सप्तदशेनाहरन्। यावती सप्तदशस्य मात्रा। तस्य
 सप्तदशेन ह्रियमाणस्य तेजो हरोऽपतत्। तमेकविंशेनाभि
 प्रास्तुवत। तमेकविंशेनाददत। तमेकविंशेनाहरन्।
 यावत्येकविंशस्य मात्रा। ते यत्रिवृता स्तुवते॥४६॥

त्रिवृतैव तद्यजमानमाददते। तत्रिवृतैव हरन्ति। यावती
 त्रिवृतो मात्रा। अग्निर्वै त्रिवृत्। यावद्वा अग्नेर्दहतो धूम
 उदेत्यानु व्येति। तावती त्रिवृतो मात्रा। अग्नेरेवैनं तत्।
 मात्रा० सायुज्य० सलोकतां गमयन्ति। अथ यत्पञ्चदशेन
 स्तुवते। पञ्चदशेनैव तद्यजमानमाददते॥४७॥

तं पञ्चदशेनैव हरन्ति। यावती पञ्चदशस्य मात्रा।
 चन्द्रमा वै पञ्चदशः। एष हि पञ्चदश्यामपक्षीयते।
 पञ्चदश्यामापूर्यते। चन्द्रमस एवैनं तत्। मात्रा० सायुज्य०
 सलोकतां गमयन्ति। अथ यत्सप्तदशेन स्तुवते। सप्तदशेनैव
 तद्यजमानमाददते। त० सप्तदशेनैव हरन्ति॥४८॥

यावती सप्तदशस्य मात्रा॥ प्रजापतिर्वै सप्तदशः।
 प्रजापतेरेवैनं तत्। मात्रा२ सायुज्य२ सलोकता॥
 गमयन्ति। अथ यदेकवि२शेन स्तुवते॥ एकवि२शेनैव
 तद्यजमानमाददते। तमेकवि२शेनैव हरन्ति। यावत्येकवि२शस्य
 मात्रा॥ असौ वा आदित्य एकवि२शः। आदित्यस्यैवैनं
 तत्॥ ४९॥

मात्रा२ सायुज्य२ सलोकता॥ गमयन्ति। ते कुशयौ॥
 व्यघ्नन्। ते अहोरात्रे अभवताम्। अहरेव सुवर्णाऽभवत्।
 रजता रात्रिः। स यदादित्य उदेति॥ एतामेव तत्सुवर्णां
 कुशीमनु समेति॥ अथ यदस्तमेति॥ एतामेव तद्रजतां
 कुशीमनुसंविशति॥ प्रह्लादो ह वै कायाध्रुवः। विरोचन२
 स्वं पुत्रमुदास्यत्। स प्रदरोऽभवत्। तस्मात्प्रदरादुदकं
 नाचामेत्॥ ५०॥

आदित्यः पञ्चदशस्य मात्रां स्तुवते पञ्चदशेनैव तद्यजमानमाददते सप्तदशेनैव हरन्त्यादित्यस्यैवैनं
 तद्विशति चत्वारि च॥ १०॥

ये वै च॒त्वारः स्तोमाः॑। कृ॒तन्तत्। अथ॒ ये पञ्च॑। कलिः॒
सः। तस्मा॒च्चतु॑ष्टोमः। तच्चतु॑ष्टोमस्य चतु॑ष्टोम॒त्वम्। तदा॑हुः।
क॒त॒मानि॒ तानि॒ ज्योती॑ःषि। य ए॒तस्य॒ स्तोमा॒ इति॑।
त्रि॒वृत्प॑ञ्चद॒शः स॑प्तद॒श ए॑कवि॒ंशः॥ ५१॥

ए॒तानि॒ वाव॒ तानि॒ ज्योती॑ःषि। य ए॒तस्य॒ स्तोमाः॑।
सोऽब्र॑वीत्। स॒प्तद॒शेन॑ ह्यि॒यमा॑णो व्य॒लेशि॑षि। भि॒षज्य॑तु
मेति॑। तम॒श्विनौ॑ धा॒नाभि॑रभिषज्यताम्। पू॒षा क॑र॒म्भेण॑।
भा॒र॒ती परि॑वा॒पेण॑। मि॒त्रावरु॑णौ पय॒स्यया॑। तदा॑हुः॥ ५२॥

यद॒श्विभ्या॑न्धा॒नाः। पू॒ष्णः क॑र॒म्भः। भा॒र॒त्यै परि॑वा॒पः।
मि॒त्रावरु॑णयोः पय॒स्याऽथ॑। कस्मा॑देतेषां॑ ह॒विषा॒मिन्द्र॑मे॒व
य॑ज॒न्तीति॑। ए॒ता ह्ये॒नं दे॒वता॒ इति॑ ब्रूयात्। ए॒तैर्ह॒विर्भि॑-
रभि॑षज्य॒ऽस्तस्मा॑दिति॑। तं वस॑वोऽष्टा॒क॑पालेन प्रातः
सव॑नेऽभिषज्यन्। रु॒द्रा एका॑दशकपालेन॒ माध्य॑न्दिने
सव॑ने। वि॒श्वे दे॒वा द्वा॑दशकपालेन तृतीयसव॑ने॥ ५३॥

स यद॒ष्टाक॑पालान्प्रातः सव॑ने कुर्यात्। एका॑दशकपालान्माध्य॑

दिने॒ सव॑ने। द्वा॒दश॑क॒पाला॑ऽस्तृतीय॒सव॑ने। विलो॑म॒
तद्य॒ज्ञस्य॑ क्रियेत। एका॑दशक॒पालाने॒व प्रा॑तः सव॒ने कु॑र्यात्।
एका॑दशक॒पाला॒न्माध्य॑न्दिने॒ सव॑ने। एका॑दशक॒पाला॑ऽस्तृतीय॒स॒
य॒ज्ञस्य॑ सलो॒मत्वाय॑। तदा॑हुः। यद्व॒सूनां॑ प्रा॒तः सव॑नम्।
रु॒द्राणां॑ मा॒ध्य॑न्दि॒नः सव॑नम्। वि॒श्वेषां॑ दे॒वानां॑
तृतीय॒सव॑नम्। अथ॒ कस्मा॑दे॒तेषां॑ ह॒विषा॑मिन्द्र॒मेव॑
य॒ज॒न्तीति॑। ए॒ता ह्ये॒नं दे॒वता॒ इति॑ ब्रूयात्। ए॒तैर्ह॒विर्भि॒रभि॑षज्य॒
स्तस्मा॑दिति॑॥ ५४॥

एक॒वि॒ंश आ॑हुस्तृतीय॒सव॑ने प्रा॒तः सव॑नं पञ्च॒ च॥११॥ [११]

तस्यावा॑चोऽव॒पा॒दाद॑बिभयुः। तमे॒तेषु॑ स॒प्तसु॑ छन्दः
स्वश्र॑यन्। यदश्र॑यन्। तच्छ्रा॑यन्तीय॒स्य श्रा॑यन्तीय॒त्वम्।
यदवा॑रयन्। तद्वा॑रवन्तीय॒स्य वा॑रवन्तीय॒त्वम्। तस्यावा॑च
ए॒वाव॑पा॒दाद॑बिभयुः। तस्मा॑ ए॒तानि॑ स॒प्त च॑तु॒रुत्तरा॑णि
छन्दा॑ऽस्युपा॒दधुः। तेषा॑म॒ति त्री॑ण्य॒रिच्य॑न्त। न
त्री॒ण्युद॑भवन्॥ ५५॥

स बृ॑ह॒तीमे॒वास्पृ॑शत्। द्वा॒भ्याम॒क्षरा॑भ्याम्। अ॒होरा॒त्राभ्या॑मे॒व।

तदाहुः। क॒त॒मा सा दे॒वाक्ष॑रा बृ॒हती॑। यस्या॒न्तत्प्र॒त्यति॑ष्ठत्।
द्वा॒द॒श पौ॑र्ण॒मा॒स्यः। द्वा॒द॒शाष्ट॑काः। द्वा॒द॒शमा॒वा॒स्याः। ए॒षा
वाव सा दे॒वाक्ष॑रा बृ॒हती॑॥ ५६॥

यस्या॒न्तत्प्र॒त्यति॑ष्ठ॒दिति॑। या॒नि च॒ छ॒न्दा॑ऽस्य॒त्यरि॑च्यन्त।
या॒नि च॒ नोद॑भ॒वन्। ता॒नि निर्वी॑र्याणि ही॒नान्य॑मन्यन्त।
साऽब्र॑वीद्वृ॒हती॑। मा॒मे॒व भू॒त्वा। मा॒मु॒प॒ स॑ऽश्रय॒तेति॑।
च॒तुर्भि॑र॒क्षरै॑रनु॒ष्टु॒ग्बृ॒हती॑न्नोद॑भवत्। च॒तुर्भि॑र॒क्षरैः॑ प॒ङ्क्ति॑र्बृ॒हती॑-
म॒त्यरि॑च्यत। तस्या॑मे॒तानि॑ च॒त्वार्य॑क्षरा॑ण्यप॒च्छिद्या॑-
दधात्॥ ५७॥

ते बृ॒हती॑ ए॒व भू॒त्वा। बृ॒हती॑मु॒प॒ सम॑श्रयताम्। अ॒ष्टाभि॑-
र॒क्षरै॑रु॒ष्णिग्बृ॒हती॑न्नोद॑भवत्। अ॒ष्टाभि॑र॒क्षरैः॑स्त्रि॒ष्टु॒ग्बृ॒हती॑म॒त्य-
रि॑च्यत। तस्या॑मे॒तान्य॑ष्टाव॒क्षरा॑ण्यप॒च्छिद्या॑दधात्। ते बृ॒हती॑
ए॒व भू॒त्वा। बृ॒हती॑मु॒प॒ सम॑श्रयताम्। द्वा॒द॒शभि॑र॒क्षरै॑र्गा॒य॒त्री
बृ॒हती॑न्नोद॑भवत्। द्वा॒द॒शभि॑र॒क्षरै॑र्ज॒गती॑ बृ॒हती॑म॒त्यरि॑च्यत।
तस्या॑मे॒तानि॑ द्वा॒द॒शा॒क्षरा॑ण्यप॒च्छिद्या॑दधात्॥ ५८॥

ते बृ॒हती॑ ए॒व भू॒त्वा। बृ॒हती॑मु॒प॒ सम॑श्रयताम्।
 सोऽब्र॑वीत्प्रजाप॑तिः। छ॒न्दा॑सि॒ रथो॑ मे भवत।
 यु॒ष्माभि॑र॒हमे॒तम॑ध्वा॒नम॒नु स॑ञ्च॒राणी॑ति। तस्य॑ गा॒यत्री च॑
 जग॑ती च प॒क्षाव॑भवताम्। उ॒ष्णिक् त्रि॑ष्टु॒प् प्र॑ष्ट्यौ। अ॒नुष्टु॒प्
 प॒ङ्क्तिश्च॑ धु॒र्यौ। बृ॒हत्ये॑वो॒द्धिर॑भवत्। स ए॒तच्छ॑न्दो॒रथ॑मा॒स्थाय॑।
 ए॒तम॑ध्वा॒नम॒नु स॑म॒चर॑त्। ए॒त॒ ह॒ वै छ॑न्दो॒रथ॑मा॒स्थाय॑।
 ए॒तम॑ध्वा॒नम॒नु स॑ञ्च॒रति॑। येनै॒ष ए॒तत्स॑ञ्च॒रति॑। य ए॒वं
 वि॒द्वान्त्सोमे॑न॒ यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वँवे॑द॥५९॥

अ॒भ॒व॒न्वा॒व सा॑ दे॒वाक्ष॑रा बृ॒हत्य॑दधाद्वा॒दशा॑क्षरा॒ण्यप॑च्छि॒द्याद॑धादा॒स्थाय॑ षट्॥१२॥ [१२]

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

अनु॑मत्यै पुरो॒डाशं॑म॒ष्टाकं॑पालं॒ निर्व॑पति। ये प्र॒त्यञ्चः॑ श॒म्याया॑
अव॒शीय॑न्ते। तन्नैर्ऋ॑तमेक॑कपालम्। इ॒यं वा अनु॑मतिः। इ॒यं
निर्ऋ॑तिः। नैर्ऋ॑तेन॒ पूर्वे॑ण॒ प्रच॑रति। पा॒प्मान॑मे॒व निर्ऋ॑तिं
पूर्वा॑ नि॒रव॑दयते। एक॑कपालो भवति। ए॒कधै॑व निर्ऋ॑तिं
नि॒रव॑दयते। यदहु॑त्वा गा॒र्हप॑त्य ई॒युः॥१॥

रु॒द्रो भू॑त्वाऽग्नि॑रनु॒त्थाय॑। अध्व॒र्युं च॒ यज॑मानं च ह॒न्यात्।
वी॒हि स्वा॒हाऽऽहु॑तिञ्जुषा॒ण इ॒त्याह॑। आहु॑त्यै॒वैनं॑ श॒मय॑ति।
ना॒र्तिमा॑र्च्छत्यध्व॒र्युर्न॑ यज॑मानः। ए॒कोल्मु॑केन॑ य॒न्ति। तद्धि
निर्ऋ॑त्यै भा॒गधे॑यम्। इ॒मान्दि॑शं य॒न्ति। ए॒षा वै निर्ऋ॑त्यै
दिक्। स्वा॒यामे॑व दि॒शि निर्ऋ॑तिं नि॒रव॑दयते॥२॥

स्व॑कृ॒त इ॒रिणे॑ जुहोति प्र॒दरे॑ वा॑। ए॒तद्वै निर्ऋ॑त्या
आ॒यत॑नम्। स्व ए॒वाय॑त॑ने॒ निर्ऋ॑तिं नि॒रव॑दयते। ए॒ष
ते॑ निर्ऋ॑ते भा॒ग इ॒त्याह॑। नि॒र्दिश॑त्यै॒वैनान्॑। भू॒ते
ह॒विष्म॑त्य॒सीत्या॑ह। भू॒तिमे॒वोपा॑वर्तते। मु॒ञ्चेम॑म॒हंस॑

इत्याह। अ॒हं॑स ए॒वैनं॑ मु॒ञ्चति॑। अ॒ङ्गु॒ष्ठाभ्या॑ञ्जुहोति॥३॥

अ॒न्त॒त ए॒व नि॒र्ऋ॑तिं नि॒रव॑दयते। कृ॒ष्णं वा॑सः
कृ॒ष्णातू॑ष॒न्दक्षि॑णा। ए॒तद्वै नि॒र्ऋ॑त्यै रू॒पम्। रू॒पेणै॒व नि॒र्ऋ॑तिं
नि॒रव॑दयते। अ॒प्र॒तीक्ष॑माय॒न्ति। नि॒र्ऋ॑त्या अ॒न्तर्हि॑त्यै।
स्वाहा॒ नमो॒ य इ॒दश्च॑कारेति पु॒नरे॒त्य गार्ह॑पत्ये जुहोति।
आहु॑त्यै॒व न॑म॒स्यन्तो॒ गार्ह॑पत्यमु॒पाव॑र्तन्ते। आ॒नु॒म॒तेन॒
प्रच॑रति। इ॒यं वा अ॒नु॒म॒तिः॥४॥

इ॒यमे॒वास्मै॑ रा॒ज्यम॑नु॒ मन्य॑ते। धे॒नु॒र्दक्षि॑णा। इ॒मामे॒व
धे॒नुं कुरु॑ते। आ॒दि॒त्यश्च॒रुं नि॒र्वप॑ति। उ॒भयी॑ष्वे॒व
प्र॒जास्व॒भिषि॑च्यते। दै॒वीषु॑ च॒ मानु॑षीषु च। व॒रो दक्षि॑णा।
व॒रो हि रा॒ज्यं॑ स॒मृद्ध्यै॑। आ॒ग्नावै॒ष्णव॑मेका॒दश॑कपालं
नि॒र्वप॑ति। अ॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वताः॥५॥

विष्णु॑र्य॒ज्ञः। दे॒वता॑श्चै॒व य॒ज्ञश्चाव॑ रु॒न्धे। वा॒म॒नो व॒ही
दक्षि॑णा। यद्व॒ही। तेना॑ग्ने॒यः। यद्वा॑म॒नः। तेन॑ वैष्ण॒वः स॒मृद्ध्यै॑।
अ॒ग्नी॒षोमी॒यमे॒का॒दश॑कपालं नि॒र्वप॑ति। अ॒ग्नी॒षोमा॑भ्यां

वा इन्द्रो वृत्रमहन्निति। यदग्नीषोमीयमेकादशकपालं
निर्वपति॥६॥

वार्त्रघ्नमेव विजित्यै। हिरण्यन्दक्षिणा समृद्धौ। इन्द्रो
वृत्रं हत्वा। देवताभिश्चेन्द्रियेण च व्याध्यत। स
एतमैन्द्राग्रमेकादशकपालमपश्यत्। तन्निरवपत्। तेन वै स
देवताश्चेन्द्रियश्चावारुन्ध। यदैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपति।
देवताश्चैव तेनैन्द्रियं च यजमानोऽवरुन्धे। ऋषभो वही
दक्षिणा॥७॥

यद्वही। तेनाग्नेयः। यदृषभः। तेनैन्द्रः समृद्धौ।
आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति। ऐन्द्रन्दधि। यदाग्नेयो
भवति। अग्निर्वै यज्ञमुखम्। यज्ञमुखमेवर्द्धिं पुरस्ताद्धत्ते।
यदैन्द्रन्दधि॥८॥

इन्द्रियमेवारुन्धे। ऋषभो वही दक्षिणा। यद्वही।
तेनाग्नेयः। यदृषभः। तेनैन्द्रः समृद्धौ। यावतीर्वै प्रजा
ओषधीनामहुतानामाश्नन्। ताः पराऽभवन्। आग्रयणं

भवति हुताद्याय। यजमानस्यापराभावाय॥९॥

देवा वा ओषधीष्वजिमयुः। ता इन्द्राग्नी उदजयताम्।
तावेतमैन्द्राग्रन्द्वादशकपालं निरवृणाताम्। यदैन्द्राग्नी
भवत्युज्जित्यै। द्वादशकपालो भवति। द्वादश मासाः
संवत्सरः। संवत्सरेणैवास्मा अन्नमवरुन्धे। वैश्वदेवश्चरुर्भवति।
वैश्वदेवं वा अन्नम्। अन्नमेवास्मै स्वदयति॥१०॥

प्रथमजो वत्सो दक्षिणा समृद्धौ। सौम्यः श्यामाकं
चरुं निर्वपति। सोमो वा अकृष्टपच्यस्य राजा।
अकृष्टपच्यमेवास्मै स्वदयति। वासो दक्षिणा। सौम्यः
हि देवताया वासः समृद्धौ। सरस्वत्यै चरुं निर्वपति।
सरस्वते चरुम्। मिथुनमेवाव रुन्धे। मिथुनौ गावौ दक्षिणा
समृद्धौ। एति वा एष यज्ञमुखादध्याः। योऽग्नेर्देवताया
एति। अष्टावेतानि हवींषि भवन्ति। अष्टाक्षरा गायत्री।
गायत्रौऽग्निः। तेनैव यज्ञमुखादध्या अग्नेर्देवतायै नैति॥११॥

इयुर्निरवदयतेऽङ्गुष्ठाभ्यां जुहोत्यनुमतिर्देवता निर्वपति बृही दक्षिणा यदैन्द्रन्दध्यपराभावाय स्वदयति गावौ

दक्षिणां समृद्धौ षट्॥१॥ _____ [१]

वैश्वदेवेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत। ताः सृष्टा न
प्राजायन्त। सोऽग्निरकामयत। अहमिमाः प्रजनयेयमिति।
स प्रजापतये शुचमदधात्। सोऽशोचत्प्रजामिच्छमानः।
तस्माद्यश्च प्रजा भुनक्ति यं च न। तावुभौ शोचतः
प्रजामिच्छमानौ। तास्वग्निमप्यसृजत्। ता अग्निरध्यैत्॥१२॥

सोमो रेतोऽदधात्। सविता प्राजनयत्। सरस्वती
वाचमदधात्। पूषाऽपोषयत्। ते वा एते त्रिः संवत्सरस्य
प्रयुज्यन्ते। ये देवाः पुष्टिपतयः। संवत्सरो वै प्रजापतिः।
संवत्सरेणैवास्मै प्रजाः प्राजनयत्। ताः प्रजा जाता
मरुतोऽघ्नन्। अस्मानपि न प्रायुक्षतेति॥१३॥

स एतं प्रजापतिर्मरुतं सप्तकपालमपश्यत्। तन्निरवपत्।
ततो वै प्रजाभ्योऽकल्पत। यन्मारुतो निरुप्यते।
यज्ञस्य कृत्यै। प्रजानामघाताय। सप्तकपालो भवति।
सप्तगणा वै मरुतः। गणश एवास्मै विशङ्कल्पयति। स
प्रजापतिरशोचत्॥१४॥

याः पूर्वाः प्रजा असृक्षि। मरुतस्ता अवधिषुः। कथमपराः
 सृजेयेति। तस्य शुष्मं आण्डं भूतं निरवर्तत। तद्व्यदहरत्।
 तदपोषयत्। तत्प्राजायत। आण्डस्य वा एतद्रूपम्।
 यदामिक्षा। यद्व्यद्धरति॥१५॥

प्रजा एव तद्यजमानः पोषयति। वैश्वदेव्यामिक्षा
 भवति। वैश्वदेव्यो वै प्रजाः। प्रजा एवास्मै प्रजनयति।
 वाजिनमानयति। प्रजास्वेव प्रजातासु रेतो दधाति।
 द्यावापृथिव्यं एकंकपालो भवति। प्रजा एव प्रजाता
 द्यावापृथिवीभ्यामुभयतः परि गृह्णाति। देवासुराः संयन्ता
 आसन्। सोऽग्निरब्रवीत्॥१६॥

मामग्रे यजत। मया मुखेनासुराञ्जेष्यथेति। मां द्वितीयमिति
 सोमोऽब्रवीत्। मया राज्ञा जेष्यथेति। मान्तृतीयमिति
 सविता। मया प्रसूता जेष्यथेति। माञ्चतुर्थीमिति सरस्वती।
 इन्द्रियवोऽहन्धास्यामीति। मां पञ्चममिति पूषा। मया
 प्रतिष्ठया जेष्यथेति॥१७॥

तैऽग्निना॒ मुखे॒नासुरान॑जयन्। सोमे॑न॒ राज्ञा॑॥ स॒वि॒त्रा
प्रसू॑ताः। सर॑स्वतीन्द्रि॒यम॑दधात्। पू॒षा प्र॑ति॒ष्ठाऽऽसी॑त्। ततो॒
वै दे॒वा व्य॑जयन्त। यदे॒तानि॑ ह॒वीं॑षि॒ निरु॑प्यन्ते॒ विजि॑त्यै।
नोत्त॑रवेदिमुप॑वपति। प॒शवो॑ वा उत्त॑रवे॒दिः। अजा॑ता इव
ह्ये॒तर्हि॑ प॒शवः॑॥१८॥

ऐदित्यंशोचद्बुद्धरंत्यब्रवीत्प्रतिष्ठयां जेष्यथेत्येतर्हि पशवः॥२॥ [२]

त्रि॒वृ॒द्ध॒र्हिर्भ॑वति। मा॒ता पि॒ता पु॒त्रः। तदे॒व तन्मि॑थुनम्।
उल्ब॑ङ्ग॒र्भो ज॒रायु॑। तदे॒व तन्मि॑थुनम्। त्रे॒धा ब॒र्हिः सन्न॑द्धं
भवति। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒ष्वे॒व लो॒केषु॑ प्र॒ति ति॑ष्ठति।
ए॒क॒धा पुनः॑ सन्न॑द्धं भवति। ए॒कं इ॒व ह्ययं॑ लो॒कः॥१९॥

अ॒स्मिन्ने॒व तेन॑ लो॒के प्र॒ति॒ति॑ष्ठति। प्र॒सु॒वो भ॑वन्ति।
प्र॒थ॒म॒जा॒मे॒व पु॒ष्टि॒मव॑रुन्धे। प्र॒थ॒म॒जो व॒त्सो दक्षि॑णा
समृ॑द्ध्यै। पू॒षदा॒ज्यङ्ग॑ह्णाति। प॒शवो॑ वै पू॒षदा॒ज्यम्।
प॒शूने॒वाव॑ रुन्धे। प॒ञ्च॒गृ॒ही॒तं भ॑वति। पाङ्गा॒ हि प॒शवः॑।
ब॒हुरू॒पं भ॑वति॥२०॥

ब॒हुरू॒पा हि प॒शवः॑ स॒मृद्धौ॑ । अ॒ग्निं म॑न्थ॒न्ति । अ॒ग्निमु॑खा॒
 वै प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत । यद॒ग्निं म॑न्थ॒न्ति ।
 अ॒ग्निमु॑खा ए॒व तत्प्र॒जा यज॑मानः सृजते । न॒व प्र॒याजा॑
 इ॒ज्यन्ते॑ । न॒वानू॑या॒जाः । अ॒ष्टौ ह॒वी॑ः॒षि । द्वा॒वाघा॑रौ ।
 द्वा॒वाज्य॑भागौ ॥ २१ ॥

त्रि॒ंशत्स॑म्प॒द्यन्ते॑ । त्रि॒ंशद॑क्षरा वि॒राट् । अ॒न्नं वि॒राट् ।
 वि॒राजै॑वा॒न्नाद्य॑म॒वरु॑न्धे । यज॑मानो वा ए॒क॒क॒पालः॑ । तेज॒
 आ॒ज्यम् । यदे॒क॒क॒पाल॑ आ॒ज्य॑मान॒यति॑ । यज॑मानमे॒व
 तेज॑सा॒ सम॑र्ध॒यति॑ । यज॑मानो वा ए॒क॒क॒पालः॑ । प॒शव॑
 आ॒ज्यम् ॥ २२ ॥

यदे॒क॒क॒पाल॑ आ॒ज्य॑मान॒यति॑ । यज॑मानमे॒व प॒शुभिः॑
 सम॑र्ध॒यति॑ । यद॒ल्प॑मा॒नये॑त् । अ॒ल्पा ए॒नं प॒शवो॑ भु॒ञ्जन्त॑
 उ॒प॒तिष्ठे॑रन् । यद्व॒ह्वा॒नये॑त् । ब॒हव॑ ए॒नं प॒शवो॑ऽभु॒ञ्जन्त॑
 उ॒प॒तिष्ठे॑रन् । ब॒ह्वा॒नीया॑विः पृ॒ष्ठं कुर्या॑त् । ब॒हव॑ ए॒वैन॑
 प॒शवो॑ भु॒ञ्जन्त॑ उ॒प॒तिष्ठ॑न्ते । यज॑मानो वा ए॒क॒क॒पालः॑ ।
 यदे॒क॒क॒पाल॑स्याव॒द्येत् ॥ २३ ॥

यजमानस्यावद्येत्। उद्धा माद्येद्यजमानः। प्र वा मीयेत।
 सकृदेव होतव्यः। सकृदिव हि सुवर्गो लोकः। हुत्वाऽभि
 जुहोति। यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयित्वा। तेजसा
 समर्धयति। यजमानो वा एकंकपालः। सुवर्गो लोक
 आहवनीयः॥ २४॥

यदेकंकपालमाहवनीये जुहोति। यजमानमेव सुवर्गं लोकं
 गमयति। यद्धस्तेन जुहुयात्। सुवर्गाल्लोकाद्यजमानमवविध्येत्।
 स्रुचा जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ। यत्प्राङ्मद्येत्।
 देवलोकमभिजयेत्। यदक्षिणा पितृलोकम्। यत्प्रत्यक्॥ २५॥

रक्षांसि यज्ञं हन्युः। यदुदङ्। मनुष्यलोकमभिजयेत्।
 प्रतिष्ठितो होतव्यः। एकंकपालं वै प्रतितिष्ठन्तन्द्वावापृथिवी
 अनु प्रतितिष्ठतः। द्वावापृथिवी ऋतवः। ऋतून् यज्ञः। यज्ञं
 यजमानः। यजमानं प्रजाः। तस्मात्प्रतिष्ठितो होतव्यः॥ २६॥

वाजिनो यजति। अग्निर्वायुः सूर्यः। ते वै वाजिनः। तानेव
 तद्यजति। अथो खल्वाहुः। छन्दांसि वै वाजिन इति।

तान्येव तद्यजति। ऋक्सामे वा इन्द्रस्य हरीं सोमपानौ।
तयोः परिधयं आधानम्। वाजिनं भागधेयम्॥ २७ ॥

यदप्रहृत्य परिधीञ्जुह्यात्। अन्तराधानाभ्याङ्घ्रासं प्रयच्छेत्।
प्रहृत्य परिधीञ्जुहोति। निराधानाभ्यामेव घ्रासं प्रयच्छति।
बर्हिषि विषिञ्चन्वाजिनमा नयति। प्रजा वै बर्हिः। रेतो
वाजिनम्। प्रजास्वेव रेतो दधाति। समुपहूय भक्षयन्ति।
एतत्सोमपीथा ह्येते। अथो आत्मन्नेव रेतो दधते। यजमान
उत्तमो भक्षयति। पशवो वै वाजिनम्। यजमान एव
पशून्प्रतिष्ठापयन्ति॥ २८ ॥

लोको बहुरूपं भवत्याज्यभागौ पशव आज्यमवद्येदाहवनीर्यः प्रत्यक्तस्मात्प्रतिष्ठितो होतव्यो भागधेयमेते

चत्वारि च॥ ३॥

[३]

प्रजापतिः सविता भूत्वा प्रजा असृजत। ता
एनमत्यमन्यन्त। ता अस्मादपाक्रामन्। ता वरुणो भूत्वा
प्रजा वरुणेनाग्राहयत्। ताः प्रजा वरुणगृहीताः। प्रजापतिं
पुनरुपाधावन्नाथमिच्छमानाः। स एतान्प्रजापतिर्वरुणप्रघासानं
तां निरवपत्। तैर्वै स प्रजा वरुणपाशादमुञ्चत्।

यद्वरुणप्रधासा निरुप्यन्ते॥२९॥

प्रजानामवरुणग्राहाय। तासान्दक्षिणो बाहुन्यक्रु आसीत्।
सुव्यः प्रसृतः। स एतां द्वितीया॑न्दक्षिणतो वेदिमुदहन्। ततो
वै स प्रजानान्दक्षिणं बाहुं प्रासारयत्। यद्वितीया॑न्दक्षिणतो
वेदिमुद्धन्ति। प्रजानामेव तद्यजमानो दक्षिणं बाहुं
प्रसारयति। तस्मा॑च्चातुर्मास्ययाज्यमुष्मिल्लो॑क उभयाबाहुः।
यज्ञाभिजित॑ः ह्यस्य। पृथमा॒त्राद्वेदी असंभिन्ने भवतः॥३०॥

तस्मा॑त्पृथमा॒त्रव्यँ॑सौ। उत्तरस्यां वेद्यामुत्तरवेदिमुप
वपति। पशवो वा उत्तरवेदिः। पशूनेवावरुन्धे। अथो
यज्ञपरुषोऽनन्तरित्यै। एतद्वा॑ह्मणान्येव पञ्च हवी॑ःषि।
अथैष ऐन्द्रा॒ग्नो भवति। प्राणा॒पानौ वा एतौ देवाना॑म्।
यदिन्द्रा॒ग्नी। यदैन्द्रा॒ग्नो भवति॥३१॥

प्राणा॒पानावेवाव॑ रुन्धे। ओजो॒ बलं वा एतौ देवाना॑म्।
यदिन्द्रा॒ग्नी। यदैन्द्रा॒ग्नो भवति। ओजो॒ बलमेवाव॑ रुन्धे।
मा॒रुत्या॑मिक्षा॑ भवति। वा॒रुण्या॑मिक्षा॑। मेषी च मेषश्च

भवतः। मिथुना एव प्रजा वरुणपाशान्मुञ्चति। लोमशौ
भवतो मेध्यत्वाय॥ ३२॥

शमीपर्णान्युप वपति। घासमेवाभ्यामपि यच्छति।
प्रजापतिमन्नाद्यन्नोपानमत्। स एतेन शतेध्मेन
हविषाऽन्नाद्यमवारुन्ध। यत्परः शतानि शमीपर्णानि
भवन्ति। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ। सौम्यानि वै कुरीराणि। सौम्या
खलु वा आहुतिर्दिवो वृष्टिश्चावयति। यत्कुरीराणि भवन्ति।
सौम्ययैवाहुत्या दिवो वृष्टिमवरुन्धे। काय एकंकपालो
भवति। प्रजानाङ्कन्त्वाय। प्रतिपूरुषङ्करम्भपात्राणि भवन्ति।
जाता एव प्रजा वरुणपाशान्मुञ्चति। एकमतिरिक्तम्।
जनिष्यमाणा एव प्रजा वरुणपाशान्मुञ्चति॥ ३३॥

निरूप्यन्तै भवतो भवन्ति मेध्यत्वाय रुन्धे षट्॥४॥ [४]

उत्तरस्यां वेद्यामन्यानि हवींषि सादयति। दक्षिणायां
मारुतीम्। अपधुरमेवैना युनक्ति। अथो ओज एवासामव
हरति। तस्माद्ब्रह्मणश्च क्षत्राच्च विशोऽन्यतोऽपक्रमिणीः।
मारुत्या पूर्वया प्रचरति। अनृतमेवाव यजते।

वारुण्योत्तरया। अन्तत एव वरुणमव यजते। यदेवाध्वर्युः
करोति॥३४॥

तत्प्रतिप्रस्थाता करोति। तस्माद्यच्छेयान्करोति।
तत्पापीयान्करोति। पत्नीं वाचयति। मेध्यामेवैनान्ङ्करोति।
अथो तप एवैनमुप नयति। यज्ञारं सन्तन्न प्रब्रूयात्।
प्रियं ज्ञातिं रुन्ध्यात्। असौ मे जार इति निर्दिशेत्।
निर्दिश्यैवैनं वरुणपाशेन ग्राहयति॥३५॥

प्रघास्यान् हवामह इति पत्नीमुदानयति। अह्वतैवैनान्।
यत्पत्नीं पुरोनुवाक्यामनुब्रूयात्। निर्वीर्यो यजमानः स्यात्।
यजमानोऽन्वाह। आत्मन्नेव वीर्यन्धत्ते। उभौ याज्यां
सवीर्यत्वाय। यद्गामे यदरण्य इत्याह। यथोदितमेव
वरुणमव यजते। यजमानदेवत्यो वा आहवनीयः॥३६॥

भ्रातृव्यदेवत्यो दक्षिणः। यदाहवनीये जुहुयात्। यजमानं
वरुणपाशेन ग्राहयेत्। दक्षिणेऽग्नौ जुहोति। भ्रातृव्यमेव
वरुणपाशेन ग्राहयति। शूर्पेण जुहोति। अन्यमेव वरुणमव

यजते। शी॒र्ष॒न्नधि॑ नि॒धाय॑ जुहोति। शी॒र्ष॒त ए॒व वरु॑ण॒मव॑
यजते। प्र॒त्यङ्घ्रि॑ष्ठं जुहोति॥३७॥

प्र॒त्यङ्घ्रे॑व वरु॑णपा॒शान्नि॑र्मुच्यते। अ॒क्र॒न्कर्म॑ कर्म॒कृत॑ इत्या॑ह।
दे॒वाऽनृ॑णं नि॒रव॑दाय। अ॒नृ॒णा गृ॑हानुप॒ प्रेते॑ति॒ वावै॑तदा॑ह।
वरु॑णगृही॒तं वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑। यद्य॒जुषा॑ गृही॒तस्या॑ति॒रिच्य॑ते।
तुषाँ॑श्च निष्का॒सश्च॑। तुषैँ॑श्च निष्का॒सेन॑ चाव॒भृथ॑मवैति।
वरु॑णगृही॒तेनै॒व वरु॑ण॒मव॑यजते। अ॒पोऽव॑भृथ॒मवै॑ति॥३८॥

अ॒प्सु वै वरु॑णः। सा॒क्षादे॒व वरु॑ण॒मव॑यजते। प्र॒तियु॑तो
वरु॑णस्य॒ पाश॑ इत्या॑ह। वरु॑णपा॒शादे॒व नि॑र्मुच्यते।
अप्र॑तीक्ष॒मा य॑न्ति। वरु॑णस्या॒न्तर्हि॑त्यै। ए॒धोऽष्ये॑धिषी॒मही॑त्या॑ह।
स॒मिधे॑वाग्नि॒न्नम॑स्यन्त॒ उपा॑यन्ति। तेजो॑ऽसि॒ तेजो॑ मयि॑
धे॒हीत्या॑ह। तेज॑ ए॒वात्म॑न्ध॒त्ते॥३९॥

क॒रोति॑ ग्राह॒यत्या॑ह॒वनी॑य॒स्तिष्ठ॑ जुहोत्य॒पोऽव॑भृथ॒मवै॑ति ध॒त्ते॥५॥

[५]

दे॒वा॒सु॒राः सं॑य॒त्ता आ॑सन्। सौ॑ऽग्नि॒रब्र॑वीत्। ममे॒यम॑नी॒कव॑ती
त॒नूः। तां प्री॑णीत। अथा॒सुरा॑न॒भि भ॑विष्य॒थेति॑। ते

दे॒वा अ॒ग्नयेऽनी॑कवते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर॑वपन्।
 सौ॑ऽग्निरनी॑कवान्त्स्वेन॑ भाग॒धेये॑न प्री॒तः। च॒तुर्धा॑ऽनी॑कान्यजनय
 ततो॑ दे॒वा अभ॑वन्। पराऽसु॑राः॥४०॥

यद॒ग्नयेऽनी॑कवते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पति।
 अ॒ग्निमे॒वानी॑कवन्तु॑ स्वेन॑ भाग॒धेये॑न प्री॒णाति॑।
 सौ॑ऽग्निरनी॑कवान्त्स्वेन॑ भाग॒धेये॑न प्री॒तः। च॒तुर्धा॑ऽनी॑कानि
 जनयते। अ॒सौ वा आ॑दि॒त्योऽग्निरनी॑कवान्। तस्य॑
 र॒श्मयोऽनी॑कानि। सा॒क५ सूर्ये॑णोद्य॒ता निर्व॑पति।
 सा॒क्षादे॒वास्मा॑ अनी॑कानि जनयति। तेऽसु॑राः परा॑जिता
 यन्तः॑। द्यावा॑पृथि॒वी उपा॑श्रयन्॥४१॥

ते दे॒वा मरु॑द्भ्यः सान्त॑प॒नेभ्य॑श्चरुं निर॑वपन्। यन्मरु॑द्भ्यः
 सान्त॑प॒नेभ्य॑श्चरुं निर्व॑पति। द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑मे॒व तदु॑भयतो
 यज॑मानो भ्रातृ॑व्यान्त्सन्त॑पति। म॒ध्यन्दि॑ने निर्व॑पति। तर्हि॑
 हि तेक्षि॑ण॒ष्टन्त॑पति। च॒रुर्भ॑वति। स॒र्वत॑ ए॒वैना॑न्त्सन्त॑पति।
 ते दे॒वाः श्वो॑विज॒यिन्ः सन्तः॑। सर्वा॑सान्दु॒ग्धे गृ॑हमे॒धीयं॑ च॒रुं

निरवपन्॥४२॥

आशि॑ता ए॒वाद्योप॑वसाम। कस्य॑ वाऽहे॒दम्। कस्य॑ वा
श्वो भ॑वि॒तेति॑। स श्रु॒तोऽभ॑वत्। तस्याहु॑तस्य॒ नाश॑नम्।
न हि दे॒वा अहु॑तस्याश॒नन्ति॑। तेऽब्रु॑वन्। कस्मा॑ इ॒मं
हो॑ष्याम॒ इति॑। म॒रुद्ध्यो॑ गृहमे॒धिभ्य॑ इत्य॑ब्रुवन्। तं म॒रुद्ध्यो॑
गृहमे॒धिभ्यो॑ऽजुह॒वुः॥४३॥

ततो॑ दे॒वा अभ॑वन्। पराऽसु॑राः। यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ म॒रुद्ध्यो॑
गृहमे॒धिभ्यो॑ गृहे जुह॑ति। भव॑त्या॒त्मना॑। परा॑ऽस्य॒ भ्रातृ॑व्यो
भव॑ति। यद्वै य॒ज्ञस्य॑ पा॒क॒त्रा क्रि॒यते॑। प॒शव्य॑न्तत्।
पा॒क॒त्रा वा ए॒तत्क्रि॑यते। यन्ने॒ध्माब॑र्हिर्भ॒वति॑। न
सा॑मिधे॒नीर॒न्वाह॑॥४४॥

न प्र॑या॒जा इ॒ज्यन्ते॑। नानू॑या॒जाः। य ए॒वं वेद॑। प॒शुमा॑न्भवति।
आज्य॑भा॒गौ य॑जति। य॒ज्ञस्यै॒व चक्षु॑षी॒ नान्त॑रेति।
म॒रुतो॑ गृहमे॒धिनो॑ यजति। भा॒ग॒धेये॑नै॒वान्त्सम॑र्धयति।
अ॒ग्निं॒स्विष्ट॑कृ॒तं य॑जति॒ प्रति॑ष्ठित्यै। इडा॑न्तो भवति।

प॒शवो॒ वा इडा॑। प॒शुष्वे॒वोपरि॑ष्ठात्प्रति॑तिष्ठति॥४५॥

असुरा अस्रयन्गृहमेधीयं चरुं निरवपन्नजुहवुरन्वाहेडान्तो भवति द्वे च॥६॥ [६]

यत्पत्नीं गृहमेधीयस्याश्जीयात्। गृहमेध्येव स्यात्। वि त्वस्य
यज्ञ ऋध्येत। यन्नाश्जीयात्। अगृहमेधी स्यात्। नास्य
यज्ञो व्यृद्धेत। प्रतिवेशं पचेयुः। तस्याश्जीयात्। गृहमेध्येव
भवति। नास्य यज्ञो व्यृद्धते॥४६॥

ते देवा गृहमेधीयेनेष्ट्वा। आशिता अभवन्। आञ्जताभ्यञ्जता।
अनु वत्सान्वासयन्। तेभ्योऽसुराः क्षुधं प्राहिण्वन्। सा
देवेषु लोकमवित्वा। असुरान्पुनरगच्छत्। गृहमेधीयेनेष्ट्वा।
आशिता भवन्ति। आञ्जतेऽभ्यञ्जते॥४७॥

अनु वत्सान् वासयन्ति। भ्रातृव्यायैव तद्यजमानः क्षुधं
प्राहिणोति। ते देवा गृहमेधीयेनेष्ट्वा। इन्द्राय निष्कासन्त्यदधुः।
अस्मानेव श्व इन्द्रो निहितभाग उपावर्तितेति। तानिन्द्रो
निहितभाग उपावर्तत। गृहमेधीयेनेष्ट्वा। इन्द्राय निष्कासं
निदध्यात्। इन्द्र एवैनं निहितभाग उपावर्तते। गार्हपत्ये
जुहोति॥४८॥

भा॒ग॒धे॒ये॒नै॒वैन॒ः सम॑र्धयति। ऋ॒ष॒भ॒मा॒ह्व॑यति। व॒ष॒ट्कार॑
 ए॒वा॒स्य॒ सः। अथो॑ इन्द्रि॒यमे॒व तद्वी॒र्य॑यज॒मानो॒ भ्रातृ॑व्य॒स्य
 वृ॒द्धे। इन्द्रो॑ वृ॒त्रं ह॒त्वा। परा॑ परा॒वत॑मगच्छत्।
 अ॒पा॒रा॒ध॒मि॒ति॒ मन्य॑मानः। सोऽब्र॑वीत्। क इ॒दं वै दि॑ष्य॒तीति॑।
 तेऽब्रु॑वन्म॒रुतो॒ वर॑वृ॒णाम॑हे॥४९॥

अथ॑ व॒यं वे॒दाम। अ॒स्मभ्य॑मे॒व प्र॑थ॒मं ह॒विर्नि॑रु॒प्याता॒
 इति॑। त ए॒न॒म॒ध्य॑क्रीडन्। तत्क्री॒डिना॑ङ्गीडि॒त्वम्।
 यन्म॒रुद्भ्यः॑ क्री॒डिभ्यः॑ प्र॑थ॒मं ह॒विर्नि॑रु॒प्यते॒ विजि॑त्यै।
 सा॒कं सूर्ये॑णोद्य॒ता निर्व॑पति। ए॒तस्मि॑न्वै लो॒क इन्द्रो॑
 वृ॒त्रम॑ह॒न्त्समृ॑द्धौ। ए॒तद्वा॑ह्म॒णान्ये॒व प॒ञ्च ह॒वींषि॑। ए॒तद्वा॑ह्म॒ण
 ऐन्द्रा॑ग्रः। अथै॒ष ऐन्द्र॑श्च॒रुर्भ॑वति॥५०॥

उ॒द्धारं॑ वा ए॒तमिन्द्र॑ उद॑हरत। वृ॒त्रं ह॒त्वा। अ॒न्यासु॑
 दे॒वता॑स्वधिः। यदेष॑ ऐन्द्रश्च॒रुर्भ॑वति। उ॒द्धार॑मे॒व तं यज॑मान॒
 उद्ध॑रते। अ॒न्यासु॑ प्र॒जास्वधि॑। वै॒श्वक॑र्म॒ण ए॒कं क॑पालो
 भ॒वति॑। वि॒श्वान्ये॒व तेन॑ कर्मा॑णि॒ यज॑मा॒नोऽव॑रुन्धे॥५१॥

ऋद्धतेऽभ्यञ्जते जुहोति वृणामहे भवत्यष्टौ चं॥७॥ [७]

वैश्वदेवेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत। ता वरुणप्रघासैर्वरुणपाशा-
साकमेधैः प्रत्यस्थापयत्। त्र्यम्बकै रुद्रं निरवादयत।
पितृयज्ञेन सुवर्गं लोकमंगमयत्। यद्वैश्वदेवेन यजंते। प्रजा
एव तद्यजमानः सृजते। ता वरुणप्रघासैर्वरुणपाशान्मुञ्चति।
साकमेधैः प्रतिष्ठापयति। त्र्यम्बकै रुद्रं निरवादयते॥५२॥

पितृयज्ञेन सुवर्गं लोकं गमयति। दक्षिणतः प्राचीनावीती
निर्वपति। दक्षिणावृद्धिं पितृणाम्। अनादृत्य तत्। उत्तरत
एवोपवीय निर्वपेत्। उभये हि देवाश्च पितरश्चेज्यन्ते। अथो-
यदेव दक्षिणार्धेऽधि श्रयति। तेन दक्षिणावृत्। सोमाय
पितृमते पुरोडाशः षट्कपालं निर्वपति। संवत्सरो वै सोमः
पितृमान्॥५३॥

संवत्सरमेव प्रीणाति। पितृभ्यो बर्हिषद्भ्यो धानाः। मासा-
वै पितरो बर्हिषदः। मासानेव प्रीणाति। यस्मिन्वा ऋतौ
पुरुषः प्रमीयते। सोऽस्यामुष्मिल्लोके भवति। बहुरूपा धाना

भ॒वन्ति। अ॒हो॒रा॒त्राणा॑म॒भिजि॑त्यै। पि॒तृभ्यो॑ऽग्नि॒ष्वात्तेभ्यो॑
म॒न्थम्। अ॒र्धमा॒सा वै पि॒तरो॑ऽग्नि॒ष्वात्ताः॥ ५४॥

अ॒र्धमा॒साने॒व प्री॑णाति। अ॒भिवा॒न्यायै॑ दु॒ग्धे भ॑वति। सा
हि पि॒तृदे॒वत्य॑न्दुहे। यत्पू॒र्णम्। तन्म॑नु॒ष्याणा॑म्। उ॒पर्य॑र्धो
दे॒वाना॑म्। अ॒र्धः पि॒तृणा॑म्। अ॒र्ध उ॒पम॑न्थति। अ॒र्धो हि
पि॒तृणा॑म्। ए॒कयो॒पम॑न्थति॥ ५५॥

एका॒ हि पि॒तृणा॑म्। द॒क्षिणो॒पम॑न्थति। द॒क्षिणा॒वृद्धि॑
पि॒तृणा॑म्। अना॑र॒भ्योप॑मन्थति। तद्धि पि॒तृन्गच्छ॑ति।
इ॒मान्दिशं॑ वेदि॒मुद्ध॑न्ति। उ॒भये॒ हि दे॒वाश्च॑ पि॒तर॑श्चे॒ज्यन्ते॑।
चतुः॑ स्रक्तिर्भवति। सर्वा॒ ह्यनु॑ दिशः पि॒तरः॑। अ॒खाता॑
भवति॥ ५६॥

खा॒ता हि दे॒वाना॑म्। म॒ध्यतो॑ऽग्निराधी॑यते। अ॒न्ततो॑
हि दे॒वाना॑माधी॑यते। वर्षी॑यानि॒ध्म इ॒ध्माद्भव॑ति
व्यावृ॑त्त्यै। परि॑श्रयति। अ॒न्तर्हि॑तो॒ हि पि॒तृलो॒को
म॑नु॒ष्यलो॒कात्। यत्प॑रुषि दि॒नम्। तद्दे॒वाना॑म्। यद॑न्तरा।
तन्म॑नु॒ष्याणा॑म्॥ ५७॥

यत्समूलम्। तत्पितृणाम्। समूलं ब॒र्हिर्भवति॑ व्यावृत्त्यै।
 दक्षिणा स्तृणाति। दक्षिणावृद्धिं पितृणाम्। त्रिः पर्येति।
 तृतीये वा इतो लोके पितरः। तानेव प्रीणाति। त्रिः पुनः
 पर्येति। षट् पंचन्ते॥५८॥

षड्वा ऋतवः। ऋतूनेव प्रीणाति। यत्प्रस्तरं यजुषा गृहीयात्।
 प्रमायुको यजमानः स्यात्। यन्न गृहीयात्। अनायतनः
 स्यात्। तूष्णीमेव न्यस्येत्। न प्रमायुको भवति। नानायतनः।
 यत्रीन्परिधीन्परिदध्यात्॥५९॥

मृत्युना यजमानं परिगृहीयात्। यन्न परिदध्यात्।
 रक्षा९सि यज्ञ९ ह॑न्युः। द्वौ परिधी परिदधाति।
 रक्षसामपहत्यै। अथो मृत्योरेव यजमानमुत्सृजति।
 यत्रीणि त्रीणि ह॒वी९ष्युदा॒हरै॑युः। त्रयस्त्रय एषा९ साकं
 प्रमीयेरन्। एकैकमनूचीनान्युदाहरन्ति। एकैक ए॒वैषा॑म॒न्वश्चः
 प्रमीयते। क॒शिपुं क॒शिप॒व्या॑य। उ॒प॒ब॒र्हण॑मु॒प॒ब॒र्ह॑ण्या॑य।
 आ॒ञ्जन॑मा॒ञ्ज॒न्या॑य। अ॒भ्य॒ञ्जन॑म॒भ्य॒ञ्ज॒न्या॑य। य॒था॒भा॒गमे॒वैनान्प्री॑ण

निरवदयते पितृमानंश्चिन्वात्ता एकयोपं मन्थत्यखाता भवति मनुष्याणां पद्यन्ते परिदृध्यान्मीयते पञ्च

च॥८॥ [८]

अ॒ग्नये॑ दे॒वेभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ समि॒ध्यमा॑ना॒यानु॑ ब्रूहीत्या॑ह।
उ॒भये॑ हि दे॒वाश्च॑ पि॒तर॑श्चेज्यन्ते॑। एका॒मन्वा॑ह। एका॒ हि
पि॑तृ॒णाम्। त्रि॑रन्वा॑ह। त्रि॒र्हि दे॒वाना॑म्। आ॒घ्रा॒वाघा॑रयति।
य॒ज्ञ॒प॒रुषो॑र॒नन्तरि॑त्यै। ना॒र॒षेय॑वृ॒णीते॑। न होता॑रम्॥६१॥

यदा॑र॒षेयं॑ वृ॒णीत॑। यद्धोता॑रम्। प्र॒मायु॑को॒ यज॑मानः
स्यात्। प्र॒मायु॑को होता॑। तस्मान्न॑ वृ॒णीते॑। यज॑मानस्य
होतु॑र्गोपी॒थाय॑। अपं॑ ब॒र्हिषः॑ प्रया॒जान् य॑जति। प्र॒जा
वै ब॒र्हिः। प्र॒जा ए॒व मृ॒त्यो॒रुत्सृ॑जति। आज्य॑भागौ
यजति॥६२॥

य॒ज्ञस्यै॒व चक्षु॑षी॒ नान्तरै॑ति। प्रा॒ची॒ना॒वी॒ती सोमं॑ यजति।
पि॒तृदे॒वत्या॑ हि। ए॒षाऽऽहु॑तिः। प॒ञ्च॒कृत्वो॑ऽव॑ द्यति। प॒ञ्च
ह्ये॒ता दे॒वताः॑। द्वे पु॒रोऽनु॒वा॒क्ये। या॒ज्या दे॒वता॑ वषट्कारः। ता
ए॒व प्री॑णाति। सन्त॑त॒मव॑ द्यति॥६३॥

ऋतूनां सन्तत्यै। प्रैवैभ्यः पूर्वया पुरोऽनुवाक्ययाऽऽह।
 प्रणयति द्वितीयया। गमयति याज्यया। तृतीये वा इतो
 लोके पितरः। अहं एवैनान्पूर्वया पुरोऽनुवाक्ययाऽत्यानयति।
 रात्रियै द्वितीयया। ऐवैनान् याज्यया गमयति।
 दक्षिणतोऽवदाय। उदङ्ङुतिं क्रामति व्यावृत्त्यै॥६४॥

आ स्वधेत्याश्रावयति। अस्तु स्वधेति प्रत्याश्रावयति।
 स्वधा नम इति वर्षद्गरोति। स्वधाकारो हि पितृणाम्।
 सोममग्ने यजति। सोमप्रयाजा हि पितरः। सोमं पितृमन्तं
 यजति। संवत्सरो वै सोमः पितृमान्। संवत्सरमेव
 तद्यजति। पितृन्बर्हिषदो यजति॥६५॥

ये वै यज्वानः। ते पितरो बर्हिषदः। तानेव तद्यजति।
 पितृन्ग्निष्वात्तान् यजति। ये वा अयज्वानो गृहमेधिनः।
 ते पितरोऽग्निष्वात्ताः। तानेव तद्यजति। अग्निङ्कव्यवाहनं
 यजति। य एव पितृणामग्निः। तमेव तद्यजति॥६६॥

अथो यथाऽग्निः स्विष्टकृतं यजति। तादृगेव तत्। एतत्तै

तत् ये च त्वामन्विति तिसृषु स्रक्तीषु निदधाति। तस्मादा
 तृतीयात्पुरुषान्नाम न गृह्णन्ति। एतावन्तो हीज्यन्ते। अत्र
 पितरो यथाभागं मन्दध्वमित्याह। ह्रीका हि पितरः। उदश्चो
 निष्क्रामन्ति। एषा वै मनुष्याणान्दिक्। स्वामेव तद्विशमनु
 निष्क्रामन्ति॥६७॥

आहवनीयमुपतिष्ठन्ते। न्येवास्मै तद्धवते। यत्सत्याहवनीये।
 अथान्यत्र चरन्ति। आतमितोरुपतिष्ठन्ते। अग्निमेवोपद्रष्टारं
 कृत्वा। पितृन्निरवदयन्ते। अन्तं वा एते प्राणानां गच्छन्ति।
 य आतमितोरुपतिष्ठन्ते। सुसन्दशन्त्वा वयमित्याह॥६८॥

प्राणो वै सुसन्दक्। प्राणमेवात्मन्दधते। योजा न्विन्द्र ते
 हरी इत्याह। प्राणमेव पुनरयुक्त। अक्षन्नमीमदन्त हीति
 गार्हपत्यमुपतिष्ठन्ते। अक्षन्नमीमदन्ताथ त्वोपतिष्ठामह इति
 वावैतदाह। अमीमदन्त पितरः सोम्या इत्यभि प्रपद्यन्ते।
 अमीमदन्त पितरोऽथ त्वाऽभि प्रपद्यामह इति वावैतदाह।
 अपः परिषिञ्चति। मार्जयत्येवैनान्॥६९॥

अथो त॒र्पय॑त्ये॒व। तृ॒प्यति॑ प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। य ए॒वं वेद॑।
 अप॑ ब॒र्हिषा॑वनू॒याजौ॑ य॑जति। प्र॒जा वै ब॒र्हिः। प्र॒जा ए॒व
 मृ॒त्यो॒रुत्सृ॑जति। च॒तुरः॑ प्र॒या॒जान् य॑जति। द्वा॒व॒नू॒याजौ॑। ष॒द्वं
 प॑द्यन्ते। ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तू॒ने॒व प्री॑णाति। न प॒त्यन्वा॑स्ते।
 न सं॒या॑जयन्ति। यत्प॒त्यन्वा॑सी॒त। यत्सं॒या॑जय॑युः।
 प्र॒मायु॑का स्यात्। तस्मा॒न्ना॒न्वा॑स्ते। न सं॒या॑जयन्ति। प॒त्न्यै
 गोपी॑थाय॑॥ ७०॥

होता॑र॒माज्य॑भागौ यजति सन्त॑त॒मव॑द्यति व्यावृ॑त्त्यै ब॒र्हिषदो॑ यजति तमे॒व तद्य॑जत्यनु

निष्क्रा॑मन्त्याहे॒नानृ॑तवो न॒व च॑॥ ९॥ [९]

प्र॒ति॒पू॒रु॒षमे॑क॒कपाला॑ निर्व॑पति। जा॒ता ए॒व प्र॒जा
 रु॒द्रान्नि॑र॒व॑दयते। ए॒क॒म॒तिरि॑क्तम्। ज॒नि॒ष्यमा॑णा
 ए॒व प्र॒जा रु॒द्रान्नि॑र॒व॑दयते। ए॒क॒कपाला॑ भवन्ति।
 ए॒क॒धै॒व रु॒द्रान्नि॑र॒व॑दयते। नाभि॑घा॒रय॑ति। यद॑भि॒घा॒रय॑त्।
 अ॒न्त॒र॒व॒चा॒रि॒णः॑ रु॒द्रं कु॑र्यात्। ए॒को॒ल्मु॒केन॑ यन्ति॥ ७१॥

तद्धि रु॒द्रस्य॑ भा॒ग॒धे॒यम्। इ॒मा॒न्दि॒शं य॑न्ति। ए॒षा वै रु॒द्रस्य॑
 दिक्। स्वा॒या॑मे॒व दि॒शि रु॒द्रान्नि॑र॒व॑दयते। रु॒द्रो वा अ॑प॒शुका॑या॒

आहुत्यै नातिष्ठत। असौ ते पशुरिति निर्दिशेद्यं द्विष्यात्।
यमेव द्वेष्टि। तमस्मै पशुं निर्दिशति। यदि न द्विष्यात्।
आखुस्ते पशुरिति ब्रूयात्॥ ७२॥

न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति। नारण्यान्। चतुष्पथे जुहोति। एष
वा अग्नीनां पङ्क्तिशो नाम। अग्नित्वेव जुहोति। मध्यमेन
पर्णेन जुहोति। सुगध्येषा। अथो खलु। अन्तमेनैव होतव्यम्।
अन्तत एव रुद्रं निरवदयते॥ ७३॥

एष ते रुद्र भागः सह स्वस्त्राऽम्बिकयेत्याह। शरद्धा
अस्याम्बिका स्वसा। तया वा एष हिनस्ति। यः हिनस्ति।
तयैवैनं सह शमयति। भेषजङ्गव इत्याह। यावन्त
एव ग्राम्याः पशवः। तेभ्यो भेषजं करोति। अवांम्ब
रुद्रमदिमहीत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते॥ ७४॥

त्र्यम्बकं यजामह इत्याह। मृत्योर्मुक्षीय माऽमृतादिति
वावैतदाह। उत्किरन्ति। भगस्य लीप्सन्ते। मूतैकृत्वाऽऽसंजन्ति
यथा जनं यतेऽवसं करोति। तादृगेव तत्। एष ते रुद्र भाग

इत्या॑ह नि॒रव॑त्त्यै। अ॒प्र॒तीक्ष॑मा य॒न्ति। अ॒पः प॒रि॒षिञ्च॑ति।
 रु॒द्रस्या॑न्त॒र्हि॑त्यै। प्र वा ए॒तेऽस्मा॑ल्लो॒काच्च॑व॒न्ते। ये
 त्र्य॑म्ब॒कैश्च॑र॒न्ति। आ॒दि॒त्यश्च॑रुं पु॒नरे॒त्य॒ निर्व॑पति। इ॒यं वा
 अ॒दि॑तिः। अ॒स्यामे॒व प्र॒ति ति॑ष्ठन्ति॥७५॥

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

ए॒तद्वा॑ह्म॒णान्ये॒व पञ्च॑ ह॒वीःषि॑ । अथेन्द्रा॑य॒ शुना॒सीरा॑य
 पुरो॒डाश॒न्द्वाद॑शकपालं॒ निर्व॑पति । स॒व॒त्स॒रो वा
 इन्द्रा॑शुना॒सीरः॑ । स॒व॒त्स॒रेणै॒वास्मा॒ अन्न॑मव॒ रुन्धे॑ ।
 वा॒य॒व्यं पयो॑ भवति । वा॒युर्वै वृष्ट्यै॑ प्र॒दाप॑यि॒ता । स ए॒वास्मै॒
 वृष्टिं॑ प्र॒दाप॑यति । सौ॒र्य एक॑कपालो भवति । सूर्ये॑ण॒ वा
 अ॒मुष्मि॑ल्लो॒के वृष्टि॑र्धृ॒ता । स ए॒वास्मै॒ वृष्टिं॑ नि॒यच्छ॑ति ॥ १ ॥

द्वा॒द॒श॒ग॒वः सीर॑न्दक्षि॒णा स॑मृ॒द्धौ । दे॒वा॒सु॒राः संय॑त्ता आसन् ।
 ते दे॒वा अ॒ग्निम॑ब्रुवन् । त्वया॑ वी॒रेणा॑सु॒रान॒भिभ॑वा॒मेति॑ ।
 सोऽब्र॑वीत् । त्रेधाऽह॑मा॒त्मानं॒ वि॒क॑रिष्य॒ इति॑ । स
 त्रेधाऽऽत्मा॑न॒व्यंकु॑रुत । अ॒ग्नि॒न्तृती॑यम् । रु॒द्रन्तृती॑यम् ।
 वरु॑ण॒न्तृती॑यम् ॥ २ ॥

सोऽब्र॑वीत् । क इ॒दन्तु॑रीय॒मिति॑ । अ॒ह॒मितीन्द्रोऽब्र॑वीत् । सन्तु
 सृ॒जाव॑हा॒ इति॑ । तौ स॑म॒सृ॒जेता॑म् । स इन्द्र॑स्तु॒रीय॑मभवत् ।
 य॒दिन्द्र॑स्तु॒रीय॑मभवत् । तदिन्द्र॑तु॒रीय॑स्येन्द्र॑तु॒रीय॑त्वम् । ततो॒ वै

दे॒वा व्य॑जयन्त। यदिन्द्रतु॒रीयं॑ निरु॒प्यते॑ विजि॑त्यै॥३॥

व॒हिनीं॑ धे॒नुर्दक्षि॑णा। यद्व॒हिनीं॑ तेन॑ग्रेयी। यद्वौः। तेन॑ रौ॒द्री।
यद्वे॒नुः। तेनै॒न्द्री। यत्स्त्री स॒ती दान्ता॑। तेन॑ वा॒रुणी॑ समृ॒द्धौ।
प्र॒जाप॑तिर्य॒ज्ञम॑सृजत॥४॥

त॒सृष्ट॑ रक्षा॒स्यजिघा॑सन्। स ए॒ताः प्र॒जाप॑तिरा॒त्मनो॑
दे॒वता॑ निर॑मिमीत। ताभि॒र्वै स दि॒ग्भ्यो रक्षा॑सि प्राणु॑दत।
यत्प॑श्चाव॒त्तीयं॑ जुहोति। दि॒ग्भ्य ए॒व तद्यज॑मानो रक्षा॑सि
प्राणु॑दते। समू॒ढ॒ रक्षः॑ सन्द॑ग्ध॒ रक्ष॑ इत्या॑ह। रक्षा॑स्ये॒व
सन्द॑हति। अ॒ग्रये॑ रक्षो॒घ्ने स्वा॑हेत्या॑ह। दे॒वता॑भ्य ए॒व
वि॑जिग्या॒नाभ्यो॑ भाग॒धेयं॑ङ्करोति। प्र॒ष्टिवा॒ही रथो॑ दक्षि॑णा
समृ॒द्धौ॥५॥

इन्द्रो॑ वृ॒त्र॒ ह॒त्वा। असु॑रान्परा॒भाव्य॑। नमु॑चिमासुरन्नाल॑भत।
त॒सृच्या॑ऽगृह्णात्। तौ सम॑लभेताम्। सौ॑ऽस्माद॒भि॒शुन॑तरोऽभव
सौ॑ऽब्रवीत्। स॒न्धा॒ सन्द॑धावहै। अथ॒ त्वाऽव॑ स्रक्ष्यामि।
न मा॒ शुष्के॑ण॒ नार्द्रे॑ण॒ हनः॑॥६॥

न दिवा न नक्तमिति। स एतमुपां फेनमसिञ्चत्। न वा एष
 शुष्को नार्द्रो व्युष्टाऽऽसीत्। अनुदितः सूर्यः। न वा एतद्विवा
 न नक्तम्। तस्यैतस्मिंल्लोके। अ॒पां फेने॑न् शिर् उद॑वर्तयत्।
 तदे॑न्मन्व॑वर्तत। मित्र॑द्रु॒गति॑ ॥ ७ ॥

स ए॒तान॑पामा॒र्गान॑जनयत्। तान॑जुहोत्। तैर्वै स
 रक्षा॑स्यपा॒हता॑। यद॑पामार्ग॒होमो॑ भव॑ति। रक्ष॑साम॒प॑हत्यै।
 ए॒कोल्मु॑केन॑ यन्ति। तद्धि रक्ष॑सां भा॒ग॒धेय॑म्। इ॒मान्दि॑शं
 यन्ति। ए॒षा वै रक्ष॑सान्दिक्। स्वाया॑मे॒व दि॒शि रक्षा॑सि
 हन्ति॥ ८ ॥

स्वकृ॑त् इरि॑णे जुहोति प्र॒दरे वा॑। ए॒तद्वै रक्ष॑सामा॒यत॑नम्।
 स्व ए॒वाय॑त॒ने रक्षा॑सि हन्ति। पु॒र्ण॒मये॑न स्रुवे॑ण जुहोति।
 ब्र॒ह्म वै पु॒र्णः। ब्र॒ह्मणै॑व रक्षा॑सि हन्ति। दे॒वस्य॑ त्वा
 स॒वि॒तुः प्र॑स॒व इत्या॑ह। स॒वि॒तृप्र॑सूत ए॒व रक्षा॑सि
 हन्ति। हु॒त रक्षो॑ऽव॒धिष्म॑ रक्ष॒ इत्या॑ह। रक्ष॑साऽ
 स्तृ॒त्यै। यद्व॑स्ते तद॒क्षि॑णा नि॒रव॑त्यै। अ॒प्र॒तीक्ष॑मायन्ति।
 रक्ष॑साम॒न्तर्हि॑त्यै॥ ९ ॥

यच्छति वरुणन्तृतीयं विजित्या असृजत् समृद्धौ हनो मित्रद्रुगिति हन्ति स्तृत्यै त्रीणि च॥१॥[१]

धात्रे पुरोडाशन्द्वादशकपालं निर्वपति। संवत्सरो वै धाता। संवत्सरेणैवास्मै प्रजाः प्रजनयति। अन्वेवास्मा अनुमतिर्मन्यते। राते राका। प्र सिनीवाली जनयति। प्रजास्वेव प्रजातासु कुहा वाचन्दधाति। मिथुनौ गावौ दक्षिणा समृद्धौ। आग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपति। ऐन्द्रावैष्णवमेकादशकपालम्॥१०॥

वैष्णवत्रिकपालम्। वीर्यं वा अग्निः। वीर्यमिन्द्रः। वीर्यं विष्णुः। प्रजा एव प्रजाता वीर्यं प्रतिष्ठापयति। तस्मात्प्रजा वीर्यावतीः। वामुन ऋषभो वही दक्षिणा। यद्वही। तेनाग्नेयः। यदृषभः॥११॥

तेनैन्द्रः। यद्वामुनः। तेन वैष्णवः समृद्धौ। अग्नीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपति। इन्द्रासोमीयमेकादशकपालम्। सौम्यश्चरुम्। सोमो वै रेतोधाः। अग्निः प्रजानां प्रजनयिता। वृद्धानामिन्द्रः प्रदापयिता। सोमं एवास्मै रेतो दधाति॥१२॥

अ॒ग्निः प्र॒जां प्र॒ज॑नयति। वृ॒द्धा॒मिन्द्रः प्र॒यच्छ॑ति। ब॒भ्रु॒र्दक्षि॑णा॒
समृ॑द्ध्यै। सो॒मा॒पौष्णश्च॒रु॒न्निर्व॑पति। ऐ॒न्द्रा॒पौष्णश्च॒रुम्। सो॒मो
वै रे॑तो॒धाः। पू॒षा प॑शूनां प्र॒ज॑नयिता। वृ॒द्धाना॒मिन्द्रः
प्र॒दाप॑यिता। सो॒म ए॒वास्मै रे॒तो द॑धाति। पू॒षा
प॒शून्प्र॑ज॒नय॑ति॥१३॥

वृ॒द्धा॒निन्द्रः प्र॒यच्छ॑ति। पौ॒ष्णश्च॒रुर्भ॑वति। इ॒यं वै पू॒षा।
अ॒स्यामे॒व प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति। श्या॒मो दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै। ब॒हु वै
पु॒रुषो मे॒ध्यमु॑प॒गच्छ॑ति। वै॒श्वान॒रन्द्वाद॑शकपालं निर्व॑पति।
स॒ंवत्स॒रो वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः। स॒ंवत्स॒रेणै॒वैनं॑ स्व॒दय॑ति।
हि॒रण्य॒न्दक्षि॑णा॥१४॥

प॒वि॒त्रं वै हि॒रण्य॑म्। पु॒नात्ये॒वैनम्। ब॒हु वै रा॑ज॒न्योऽनृ॑तङ्करोति।
उ॒प॒ जा॒म्यै ह॑र॒ते। जि॒नाति॑ ब्राह्म॒णम्। व॒द॒त्यनृ॑तम्। अ॒नृ॒ते
ख॒लु वै क्रि॒यमा॑णे व॒रु॒णो गृ॑ह्णाति। वा॒रु॒णं य॑व॒मय॑
च॒रु॒न्निर्व॑पति। व॒रु॒णपा॑शादे॒वैनं॑ मु॒ञ्च॑ति। अ॒श्वो दक्षि॑णा।
वा॒रु॒णो हि दे॒वत॒याऽश्वः॑ समृ॑द्ध्यै॥१५॥

ऐन्द्रवैष्णवमेकादशकपालं यदृषभो दधाति पूषा पशून्प्रजंनयति हिरण्यन्दक्षिणा दक्षिणैकं च॥२॥

[२]

रत्निनामेतानि हवींषि भवन्ति। एते वै राष्ट्रस्य प्रदातारः।
एतेऽपादातारः। य एव राष्ट्रस्य प्रदातारः। येऽपादातारः।
त एवास्मै राष्ट्रं प्रयच्छन्ति। राष्ट्रमेव भवति। यत्समाहृत्य
निर्वपेत्। अरत्निनः स्युः। यथायथन्निर्वपति रत्नित्वाय॥१६॥

यत्सद्यो निर्वपेत्। यावतीमेकेन हविषाऽऽशिषमव रुन्धे।
तावतीमवरुन्धीत। अन्वहन्निर्वपति। भूयसीमेवाशिषमव
रुन्धे। भूयसो यज्ञक्रतूनुपैति। बारुहस्पत्यश्चरुन्निर्वपति
ब्रह्मणो गृहे। मुखत एवास्मै ब्रह्म सञ्श्यति। अथो ब्रह्मन्नेव
क्षत्रमन्वारम्भयति। शितिपृष्ठो दक्षिणा समृद्धौ॥१७॥

ऐन्द्रमेकादशकपालं राजन्यस्य गृहे। इन्द्रियमेवाव
रुन्धे। ऋषभो दक्षिणा समृद्धौ। आदित्यश्चरुं महिष्यै गृहे।
इयं वा अदितिः। अस्यामेव प्रतितिष्ठति। धेनुर्दक्षिणा
समृद्धौ। भगाय चरुं वावातायै गृहे। भगमेवास्मिन्दधाति।

विचि॑त्त॒गर्भा॑ प॒ष्ठौही॑ दक्षि॒णा॒ समृ॑द्ध्यै॥१८॥

नैर्ऋ॒तश्च॒रुं प॑रिवृ॒क्त्यै॑ गृ॒हे कृ॑ष्णानां व्री॒हीणा॑न्त्र॒खनि॑र्भिन्नम्।
पा॒प्मान॑मे॒व नि॒र्ऋति॑न्नि॒रव॑दयते। कृष्णा कू॒टा दक्षि॑णा
समृ॑द्ध्यै। आ॒ग्नेय॑म॒ष्टाक॑पालः॒ सेना॑न्यो गृ॒हे। सेना॑मे॒वास्य॑
सं॒श्य॑ति। हि॒र॒ण्य॒न्दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै। वा॒रु॒ण॒न्दश॑कपालः॒
सू॒तस्य॑ गृ॒हे। व॒रु॒ण॒स॒वमे॒वाव॑ रुन्धे। म॒हानि॑र॒ष्टो दक्षि॑णा
समृ॑द्ध्यै। मा॒रु॒तः स॒प्तक॑पाल॒ङ्गाम॑ण्यो गृ॒हे॥१९॥

अ॒न्नं वै म॒रुतः॑। अ॒न्नमे॒वाव॑ रुन्धे। पृ॒श्नि॒र्दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै।
सा॒वि॒त्र॒न्द्वाद॑शकपाल॒ङ्क्षु॒त्तुर्गृ॑हे प्र॒सू॑त्यै। उ॒प॒ध्व॒स्तो दक्षि॑णा
समृ॑द्ध्यै। आ॒श्वि॒न॒न्दि॒कपा॒लः सं॒ङ्ग॒ही॒तुर्गृ॑हे। अ॒श्वि॒नौ वै
दे॒वानां॑ भि॒षजौ॑। ता॒भ्यामे॒वास्मै॑ भे॒षजं॑ क॒रोति॑। स॒वा॒त्यौ
दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै। पौ॒ष्णश्च॒रुं भा॑गदु॒घस्य॑ गृ॒हे॥२०॥

अ॒न्नं वै पू॒षा। अ॒न्नमे॒वाव॑ रुन्धे। श्या॒मो दक्षि॑णा॒
समृ॑द्ध्यै। रौ॒द्र॒ङ्गा॒वी॒धुक॑श्च॒रुम॑क्षावा॒पस्य॑ गृ॒हे। अ॒न्त॒त ए॒व
रु॒द्र॒न्नि॒रव॑दयते। श॒बल॑ उ॒द्वा॒रो दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै। द्वा॒द॒शै॒तानि॑

हवीं॑षि भवन्ति। द्वाद॑श॒ मासाः॑ संवत्स॒रः। संवत्स॒रेणै॒वास्मै॑
राष्ट्र॑मव॑रुन्धे। रा॒ष्ट्रमे॒व भ॑वति॥२१॥

यन्न॑ प्र॒ति निर्व॑पेत्। र॒त्निन॑ आ॒शिषोऽव॑रुन्धीरन्।
प्रति॑निर्व॑पति। इन्द्रा॑य सु॒त्राम्णे॑ पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालम्।
इन्द्रा॑या॒होमु॑चे। आ॒शिष ए॒वाव॑रुन्धे। अ॒यन्नो॒ राजा॑ वृत्र॒हा
राजा॑ भू॒त्वा वृ॒त्रं व॑ध्या॒दित्या॑ह। आ॒शिषमे॒वैता॑मा शा॒स्ते।
मैत्रा॑बा॒रुह॒स्पत्यं॑ भ॑वति। श्वे॒तायै॑ श्वे॒तव॑त्सायै दुग्धे॥२२॥

बा॒रुह॒स्पत्ये॑ मै॒त्रम॑पि दधाति। ब्रह्म॑ चै॒वास्मै॑ क्ष॒त्रं च॑
स॒मीची॑ दधाति। अथो॒ ब्रह्म॑न्ने॒व क्ष॒त्रं प्र॑तिष्ठापयति।
बा॒रुह॒स्पत्ये॑न॒ पूर्वे॑ण॒ प्रच॑रति। मु॒खत॑ ए॒वास्मै॑ ब्रह्म॒
सं॒श्यति॑। अथो॒ ब्रह्म॑न्ने॒व क्ष॒त्रम॒न्वार॑म्भयति। स्व॒यं
कृ॒ता वेदि॑र्भवति। स्व॒यन्दि॑नं ब॒रुहिः॑। स्व॒यं कृ॒त इ॒ध्मः।
अन॑भिजितस्या॒भिजित्यै॑। तस्मा॑द्रा॒ज्ञा म॑रण्यम॒भिजित॑म्।
सैव श्वे॒ता श्वे॒तव॑त्सा॒ दक्षि॑णा॒ समृ॑द्धौ॥२३॥

र॒त्नि॒त्वाय॑ समृद्धौ प॒ष्ठोही॑ दक्षि॑णा॒ समृ॑द्धौ ग्रा॒म॒ण्यो गृ॒हे भा॑गदु॒घस्यं॑ गृ॒हे भ॑वति दुग्धेऽभिजित्यै द्वे

च॥३॥ [३]

दे॒व॒सु॒वा॒मे॒ता॒नि॑ ह॒वी॑ऽषिं भवन्ति। ए॒ता॒व॒न्तो॒ वै दे॒वा॒ना॑ऽ
स॒वाः। त ए॒वा॒स्मै स॒वा॒न्प्रय॑च्छन्ति। त ए॒न॑ऽ सुवन्ते।
अ॒ग्नि॒रे॒वैन॑ङ्ग॒ह॒प॒ती॒ना॑ऽ सुवते। सोमो वन॒स्पती॑नाम्। रु॒द्रः
प॑शूनाम्। बृह॒स्पति॑र्वा॒चाम्। इन्द्रो॑ ज्ये॒ष्ठाना॑म्। मि॒त्रः
स॒त्याना॑म्॥२४॥

वरु॑णो धर्म॑पतीनाम्। ए॒तदे॒व सर्वं॑ भवति। स॒वि॒ता त्वा॑
प्रस॒वा॒ना॑ऽ सुवता॒मिति॑ हस्त॑ङ्ग॒ह्णाति॑ प्रसू॒त्यै। ये दे॒वा
दे॒वः सु॒वः स्थे॒त्या॑ह। य॒था॒य॒जुरे॒वैतत्। म॒ह॒ते क्ष॒त्राय॑ म॒ह॒त
आधि॑पत्याय म॒ह॒ते जा॒न॑रा॒ज्या॒येत्या॑ह। आ॒शि॒ष॑मे॒वैता॒मा
शा॑स्ते। ए॒ष वो॑ भर॒ता राजा॑ सोमोऽस्माकं॑ ब्राह्म॒णाना॑ऽ
राजे॒त्या॑ह। तस्मा॒त्सोम॑रा॒जानो॑ ब्राह्म॒णाः। प्रति॑ त्यन्ना॒म
रा॒ज्यम॑धा॒यीत्या॑ह॥२५॥

रा॒ज्यमे॒वास्मि॑न्प्रति॑दधाति। स्वान्त॒नुवं॑ वरु॑णो अ॒शि॒श्रे॒दित्या॑ह।
वरु॑ण॒स॒वमे॒वावरु॑न्धे। शुचै॑र्मि॒त्रस्य॑ व्र॒त्या॑ अभू॑मेत्या॒ह।

शुचि॑मे॒वैन॒व्रँत्यङ्क॑रोति। अम॑न्महि मह॒त ऋ॒तस्य॑
नामे॒त्याह॑। म॒नुत ए॒वैनम्॑। सर्वे॑ ब्रा॒ता वरु॑णस्याभूव॒न्नित्या॑ह।
सर्व॑ब्रा॒तमे॒वैनङ्क॑रोति। वि मि॒त्र ए॒वैररा॑तिम॒तारी॒दित्या॑ह॥ २६॥

अरा॑तिमे॒वैनन्ता॑रयति। असू॑षुदन्त य॒ज्ञियां ऋ॒तेने॒त्याह॑।
स्व॒दय॑त्ये॒वैनम्॑। व्युं त्रि॒तो ज॑रि॒माण॑न्न आ॒नडि॒त्याह॑।
आयु॑रे॒वास्मि॑न्दधाति। द्वाभ्यां॑ विमृ॑ष्टे। द्वि॒पाद्यज॑मानः
प्रति॑ष्ठित्यै। अ॒ग्नीषो॒मीय॑स्य॒ चैका॑दशकपालस्य देवसु॒वां
च ह॒विषा॑म॒ग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॑ स॒मव॑द्यति। दे॒वता॑भिरे॒वैन॑मु॒भय॑तः
परि॑गृह्णाति। वि॒ष्णुक्र॒मान्क्रम॑ते। वि॒ष्णुरे॒व भू॒त्वेमा॑ल्लौ॒कान॒भिज॑य

स॒त्याना॑म॒धायी॒त्याहा॑तारी॒दित्या॑ह क्रम॑त॒ एकं॑ च॥४॥ [४]

अ॒र्थे॒तः स्वे॒ति जु॑होति। आहु॑त्यै॒वैना॑ नि॒ष्क्री॑यं गृह्णाति।
अथो॑ ह॒विष्कृ॑ताना॒मेवा॒भिघृ॑तानाङ्गृह्णाति। वह॑न्तीनाङ्गृह्णाति।
ए॒ता वा अ॒पा९ रा॒ष्ट्रम्। रा॒ष्ट्रमे॒वास्मै॑ गृह्णाति। अथो॑
श्रि॒यमे॒वैन॑म॒भिव॑हन्ति। अ॒पां पति॑र॒सीत्या॑ह। मि॒थुन॑मे॒वाकः॑।
वृषा॑ऽस्यूर्मि॒रित्या॑ह॥ २८॥

ऊ॒र्मि॒मन्त॑मे॒वैन॑ङ्करोति। वृ॒ष॒से॒नोऽसी॑त्याह। से॒ना॑मे॒वा॒स्य॒
स॒ङ्श्य॑ति। ब्र॒ज॒क्षि॑तः स्था॒त्याह॑। ए॒ता वा अ॒पां वि॑शः।
वि॑शमे॒वा॒स्मै पर्यू॑हति। म॒रु॒ता॒मोजः॑ स्था॒त्याह॑। अन्नं॑ वै
म॒रुतः॑। अन्न॑मे॒वाव॑रुन्धे। सूर्य॑वर्च॒सः स्था॒त्याह॑॥ २९॥

रा॒ष्ट्रमे॒व व॑र्च॒स्व्य॑कः। सूर्य॑त्वच॒सः स्था॒त्याह॑। स॒त्यं वा ए॒तत्।
यद्व॑र्ष॑ति। अ॒नृतं॑ यदा॒तप॑ति व॒र्ष॑ति। स॒त्या॒नृ॒ते ए॒वाव॑रुन्धे।
नैन॑ स॒त्या॒नृ॒ते उ॑दि॒ते हि॑स्तः। य ए॒वं वेद॑। मा॒न्दाः
स्था॒त्याह॑। रा॒ष्ट्रमे॒व ब्र॑ह्मवर्च॒स्य॑कः॥ ३०॥

वा॒शाः स्था॒त्याह॑। रा॒ष्ट्रमे॒व व॑श्य॒कः। श॒क्र॑रीः स्था॒त्याह॑। प॒शवो॑
वै श॒क्र॑रीः। प॒शू॒ने॒वाव॑रुन्धे। वि॒श्व॒भृ॒तः स्था॒त्याह॑। रा॒ष्ट्रमे॒व
प॑य॒स्व्य॑कः। ज॒न॒भृ॒तः स्था॒त्याह॑। रा॒ष्ट्रमे॒वेन्द्रि॑या॒व्य॑कः।
अ॒ग्ने॒स्ते॒ज॒स्याः॑ स्था॒त्याह॑ ॥ ३१॥

रा॒ष्ट्रमे॒व ते॑ज॒स्व्य॑कः। अ॒पा॒मोष॑धी॒ना र॑सः स्था॒त्याह॑।
रा॒ष्ट्रमे॒व म॑ध॒व्य॑म॒कः। सा॒र॒स्व॒तङ्ग॑हृ॒द्भृ॑त्। ए॒षा वा
अ॒पा॒म्पृ॑ष्ठम्। यत्स॑र॒स्व॒ती। पृ॑ष्ठमे॒वैन॑ समा॒नाना॑ङ्करोति।

षोडशभिर्गृह्णाति। षोडशकलो वै पुरुषः। यावानेव पुरुषः।
 तस्मिन्वीर्यन्दधाति। षोडशभिर्जुहोति षोडशभिर्गृह्णाति।
 द्वात्रिंशत्संपद्यन्ते। द्वात्रिंशदक्षराऽनुष्टुक्। वागनुष्टुप्सर्वाणि
 छन्दांसि। वाचैवैनं सर्वेभिश्छन्दोभिर्भिषिञ्चति॥ ३२॥

ऊर्मिरित्याह सूर्यवर्चसुः स्थेत्याह ब्रह्मवर्चस्यं कस्तेजस्याः स्थेत्याहैव पुरुषं पृथक् च॥ ५॥ — [५]

देवीरापः सं मधुमतीर्मधुमतीभिः सृज्यध्वमित्याह।
 ब्रह्मणैवैनाः सः सृजति। अनाधृष्टाः सीदतेत्याह।
 ब्रह्मणैवैनाः सादयति। अन्तरा होतुश्च धिष्णिंयं
 ब्राह्मणाच्छः सिनश्च सादयति। आग्नेयो वै होता।
 ऐन्द्रो ब्राह्मणाच्छः सी। तेजसा चैवेन्द्रियेण चोभयतो
 राष्ट्रं परिगृह्णाति। हिरण्येनोत्पुनाति। आहुत्यै हि
 पवित्राभ्यामुत्पुनन्ति व्यावृत्त्यै॥ ३३॥

शतमानं भवति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये
 प्रति तिष्ठति। अनिभृष्टमसीत्याह। अनिभृष्टः ह्येतत्। वाचो
 बन्धुरित्याह। वाचो ह्येष बन्धुः। तपोजा इत्याह। तपोजा

ह्येतत्। सोमस्य दात्रमसीत्याह॥३४॥

सोमस्य ह्येतद्दात्रम्। शुक्रा वः शुक्रेणोत्पुनामीत्याह। शुक्रा ह्यापः। शुक्रः हिरण्यम्। चन्द्राश्चन्द्रेणेत्याह। चन्द्रा ह्यापः। चन्द्रः हिरण्यम्। अमृता अमृतेनेत्याह। अमृता ह्यापः। अमृतः हिरण्यम्॥३५॥

स्वाहा राजसूयायेत्याह। राजसूयाय ह्येना उत्पुनाति। सधमादौ द्युम्निनीरूर्ज एता इति वारुण्यर्चा गृह्णाति। वरुणसवमेवावरुन्धे। एकया गृह्णाति। एकधैव यजमाने वीर्यन्दधाति। क्षत्रस्योल्बमसि क्षत्रस्य योनिरसीति तार्प्यश्चोष्णीषं च प्रयच्छति सयोनित्वाय। एकशतेन दर्भपुञ्जीलैः पवयति। शतायुर्वै पुरुषः शतवीर्यः। आत्मैकशतः॥३६॥

यावानेव पुरुषः। तस्मिन्वीर्यन्दधाति। दध्याशयति। इन्द्रियमेवाव रुन्धे। उदुम्बरमाशयति। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ। शष्पाण्याशयति। सुराबलिमेवैनङ्करोति। आविद एता

भवन्ति। आविदमेवैनङ्गमयन्ति॥३७॥

अग्निरेवैनङ्गार्हपत्येनावति। इन्द्र इन्द्रियेण। पूषा पशुभिः। मित्रावरुणौ प्राणापानाभ्याम्। इन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छत्। स दिवमलिखत्। सोऽर्यम्णः पन्था अभवत्। स आवित्रे द्यावापृथिवी धृतव्रते इति द्यावापृथिवी उपाधावत्। स आभ्यामेव प्रसूत इन्द्रो वृत्राय वज्रं प्राहरत्। आवित्रे द्यावापृथिवी धृतव्रते इति यदाह॥३८॥

आभ्यामेव प्रसूतो यजमानो वज्रं भ्रातृव्याय प्रहरति। आवित्रा देव्यदितिर्विश्वरूपीत्याह। इयं वै देव्यदितिर्विश्वरूपी। अस्यामेव प्रति तिष्ठति। आवित्रोऽयमसावामुष्यायणोऽस्यां विश्वस्मिन्नाष्ट इत्याह। विशैवेन९ राष्ट्रेण समर्धयति। महते क्षत्राय महत आधिपत्याय महते जानराज्यायेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। एष वो भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणाना९ राजेत्याह। तस्मात्सोमराजानो ब्राह्मणाः॥३९॥

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति धनुः प्रयच्छति विजित्यै।

शत्रुबाधनाः स्थेतीषून्। शत्रून्नेवास्य बाधन्ते। पात मा
 प्रत्यश्च पात मा तिर्यश्चमन्वश्च मा पातेत्याह। तिस्रो वै
 शरव्याः। प्रतीचीं तिरश्च्यनूचीं। ताभ्य एवैनं पान्ति। दिग्भ्यो
 मा पातेत्याह। दिग्भ्य एवैनं पान्ति। विश्वाभ्यो मा नाष्ट्राभ्यः
 पातेत्याह। अपरिमितादेवैनं पान्ति। हिरण्यवर्णावुषसां
 विरोक इति त्रिष्टुभां बाहू उद्गृह्णाति। इन्द्रियं वै वीर्यत्रिष्टुक्।
 इन्द्रियमेव वीर्यमुपरिष्ठादात्मन्धत्ते॥४०॥

व्यावृत्त्यै दात्रमसीत्याहामृतं२ हिरण्यमेकशतो गमयन्त्याहं ब्राह्मणा नाष्ट्राभ्यः पातेत्याह चत्वारि च॥६॥

[६]

दिशो व्यास्थापयति। दिशामभिजित्त्यै। यदनु प्रक्रामेत्।
 अभि दिशो जयेत्। उत्तु माद्येत्। मनसाऽनु प्रक्रामति।
 अभि दिशो जयति। नोन्माद्यति। समिधमा तिष्ठेत्याह।
 तेज एवावरुन्धे॥४१॥

उग्रामा तिष्ठेत्याह। इन्द्रियमेवावरुन्धे। विराजमातिष्ठेत्याह।
 अन्नाद्यमेवावरुन्धे। उदीचीमा तिष्ठेत्याह। पशून्नेवावरुन्धे।

ऊर्ध्वा॒माति॒ष्ठेत्या॑ह। सु॒व॒र्गमे॒व लो॒कम॒भिज॑यति।
अ॒नू॒ज्झि॑हीते। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ स॒म॒ष्ट्यै॑॥४२॥

मा॒रु॒त ए॒ष भ॑वति। अ॒न्नं वै म॒रुतः॑। अ॒न्नमे॒वाव॑रुन्धे।
ए॒कंविं॑श॒तिक॑पालो भवति॒ प्रति॑ष्ठित्यै। योऽर॒ण्येऽनु॒वा॒क्यो
गु॒णः। तं म॑ध्य॒त उप॑दधाति। ग्रा॒म्यैरे॒व प॒शुभि॑रा॒र॒ण्यान्प॒शून्परि॑
गृ॒ह्णाति॑। तस्मा॑द्ग्रा॒म्यैः प॒शुभि॑रा॒र॒ण्याः प॒शवः॑ परि॑गृहीताः।
पृथि॑र्वे॒न्यः। अ॒भ्य॑षिच्यत॥४३॥

स रा॒ष्ट्र॒न्नाभ॑वत्। स ए॒तानि॑ पा॒र्थान्य॑पश्यत्। ता॒न्यंजु॑होत्।
तैर्वै स रा॒ष्ट्रम॑भवत्। यत्पा॒र्थानि॑ जु॒होति॑। रा॒ष्ट्रमे॒व भ॑वति।
बा॒र॒ह॒स्प॒त्यं पूर्वे॑षामु॒त्त॒मं भ॑वति। ऐ॒न्द्रमु॒त्तरे॑षां प्रथ॒मम्। ब्र॒ह्म
चै॒वास्मै॑ क्ष॒त्रं च॑ स॒मीची॑ दधाति। अथो ब्र॒ह्म॒न्ने॒व क्ष॒त्रं
प्रति॑ष्ठापयति॥४४॥

षट्पु॒रस्ता॑दभिषे॒कस्य॑ जु॒होति॑। षडु॒परि॑ष्ठात्। द्वा॒द॒श
संप॑द्यन्ते। द्वा॒द॒श मा॒साः स॒ंवत्स॑रः। स॒ंवत्स॑रः खलु॒ वै
दे॒वानां॑ पूः। दे॒वाना॑मे॒व पु॒रं म॑ध्य॒तो व्य॑व॒स॒र्पति॑। तस्य॒ न

कुतश्चनोपाव्याधो भवति। भूतानामवेष्टीर्जुहोति। अत्रात्र वै
मृत्युर्जायते। यत्रयत्रैव मृत्युर्जायते। तत एवैनमवयजते।
तस्माद्राजसूयेनेजानो नाभिचरितवै। प्रत्यगेनमभिचारः
स्तृणुते॥४५॥

रुन्धे समष्ट्या असिच्यत स्थापयति जायते पञ्च च॥७॥ [७]

सोमस्य त्विषिरसि तवेव मे त्विषिर्भूयादिति
शार्दूलचर्मोपस्तृणाति। यैव सोमे त्विषिः। या शार्दूले।
तामेवावरुन्धे। मृत्योर्वा एष वर्णः। यच्छार्दूलः। अमृतं
हिरण्यम्। अमृतमसि मृत्योर्मा पाहीति हिरण्यमुपास्यति।
अमृतमेव मृत्योरन्तर्धत्ते। शतमानं भवति॥४६॥

शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति।
दिद्योन्मा पाहीत्युपरिष्ठादधि निदधाति। उभयत एवास्मै शर्म
दधाति। अवैष्टा दन्दशूका इति क्लीबं सीसेन विध्यति।
दन्दशूकानेवावयजते। तस्मात्क्लीबन्दन्दशूका दंशुकाः।
निरस्तन्नमुचेः शिर इति लोहितायसन्निरस्यति। पाप्मानमेव

नमुचिन्निरवदयते। प्राणा आत्मनः पूर्वेऽभिषिच्या
इत्याहुः॥४७॥

सोमो राजा वरुणः। दैवा धर्मसुवश्च ये। ते ते
वाचः सुवन्तान्ते ते प्राणः सुवन्तामित्याह।
प्राणानेवात्मनः पूर्वानभिषिञ्चति। यद्व्यात्। अग्नेस्त्वा
तेजसाऽभिषिञ्चामीति। तेजस्यैव स्यात्। दुश्कर्मा तु भवेत्।
सोमस्य त्वा द्युम्नेनाभिषिञ्चामीत्याह। सौम्यो वै देवतया
पुरुषः॥४८॥

स्वयैवैनं देवतयाऽभिषिञ्चति। अग्नेस्तेजसेत्याह। तेजं
एवास्मिन्दधाति। सूर्यस्य वर्चसेत्याह। वर्च एवास्मिन्दधाति।
इन्द्रस्येन्द्रियेणेत्याह। इन्द्रियमेवास्मिन्दधाति। मित्रावरुणयोर्वी
वीर्यमेवास्मिन्दधाति। मरुतामोजसेत्याह॥४९॥

ओजं एवास्मिन्दधाति। क्षत्राणां ह्यत्रपतिरसीत्याह।
क्षत्राणामेवैनं क्षत्रपतिङ्करोति। अतिं दिवस्पाहीत्याह।
अत्यन्यान्पाहीति वावैतदाह। समाववृत्रन्नधरागुदीचीरित्याह।

राष्ट्रमेवास्मिन्ध्रुवमंकः। उच्छेषणेन जुहोति। उच्छेषणभागो
वै रुद्रः। भागधेयेनैव रुद्रन्निरवदयते॥५०॥

उदङ्घरेत्याग्नीद्धे जुहोति। एषा वै रुद्रस्य दिक्। स्वायामेव
दिशि रुद्रन्निरवदयते। रुद्र यत्ते क्रयी परन्नामेत्याह। यद्वा
अस्य क्रयी परन्नाम। तेन वा एष हिनस्ति। यः हिनस्ति।
तेनैवेनः सह शमयति। तस्मै हुतमसि यमेष्टमसीत्याह।
यमादेवास्य मृत्युमवयजते॥५१॥

प्रजापते न त्वदेतान्यन्य इति तस्यै गृहे जुहुयात्।
याङ्कामयेत राष्ट्रमस्यै प्रजा स्यादिति। राष्ट्रमेवास्यै प्रजा
भवति। पर्णमयेनाध्वर्युरभिषिञ्चति। ब्रह्मवर्चसमेवास्मिन्विषिन्द
औदुम्बरेण राजन्यः। ऊर्जमेवास्मिन्नन्नाद्यन्दधाति।
आश्वत्थेन वैश्यः। विशमेवास्मिन्पुष्टिन्दधाति। नैयग्रोधेन
जन्यः। मित्राण्येवास्मै कल्पयति। अथो प्रतिष्ठित्यै॥५२॥

भूवत्याहुः पुरुष ओजसेत्याह निरवदयते यजते जन्यो द्वे च॥८॥

[८]

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति रथमुपावहरति विजित्यै।

मि॒त्रावरु॑णयोस्त्वा प्र॒शास्त्रोः प्र॒शिषां यु॒न॒ज्मीत्या॑ह।
 ब्र॒ह्म॒णै॒वैनं॑ दे॒वता॑भ्याय्यु॑नक्ति। प्र॒ष्टि॒वा॒हि॒नय्यु॑नक्ति।
 प्र॒ष्टि॒वा॒ही वै दे॒वर॒थः। दे॒वर॒थमे॒वास्मै॑ यु॒नक्ति। त्रयोऽ॒श्वो
 भव॑न्ति। रथ॑श्चतु॒र्थः। द्वौ सं॒व्येष्ट॑सार॒थी। षट्त्वं प॑द्यन्ते॥५३॥

ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तुभि॑रे॒वैनय्यु॑नक्ति। वि॒ष्णु॒क्र॒मा॒न्क्र॑मते।
 वि॒ष्णु॒रे॒व भू॒त्वेमा॒ल्लो॒कान॑भिज॑यति। यः क्ष॒त्रियः॑ प्र॒ति॑हितः।
 सोऽ॒न्वार॑भते। रा॒ष्ट्रमे॒व भ॑वति। त्रि॒ष्टुभा॑ऽन्वार॑भते। इ॒न्द्रि॒यं
 वै त्रि॒ष्टुक्। इ॒न्द्रि॒यमे॒व यज॑माने दधा॑ति॥५४॥

म॒रुतां॑ प्र॒स॒वे जै॑ष॒मित्या॑ह। म॒रुद्वि॑रे॒व प्र॒सू॑त उ॒ज्ज॑यति। आ॒प्तं
 मन॑ इत्या॑ह। यदे॒व मन॑सैप्सी॑त्। तदा॑पत्। रा॒ज॒न्यं जि॑नाति।
 अना॑क्रान्त ए॒वाक्र॑मते। वि॒ वा ए॒ष इ॒न्द्रि॒येण॑ वी॒र्ये॑ण॒र्ध्य॑ते।
 यो रा॑ज॒न्यं जि॑नाति। स॒म॒ह॒मिन्द्रि॒येण॑ वी॒र्ये॑णेत्या॑ह॥५५॥

इ॒न्द्रि॒यमे॒व वी॒र्य॑मा॒त्मन्ध॑त्ते। प॒शूनां॑ म॒न्युर॑सि॒ तवे॑व मे
 म॒न्युर्भू॑या॒दिति॑ वारा॑ही उ॒पा॒न॒हा॒वुप॑ मुञ्चते। प॒शूनां॑ वा
 ए॒ष म॒न्युः। यद्व॑रा॒हः। तेनै॒व प॑शूनां म॒न्युमा॑त्मन्ध॑त्ते। अ॒भि

वा इ॒यं सु॑षु॒वाण॑ङ्काम॒यते। तस्यै॑श्व॒रेन्द्रि॒यवी॑र्यमादा॑तोः।
 वारा॑ही उपा॒नहा॒वुप॑मु॒ञ्चते। अ॒स्या ए॒वान्त॑र्धत्ते। इन्द्रि॒यस्य॑
 वी॒र्यस्याना॑त्यै॥ ५६॥

नमो॑ मा॒त्रे पृ॑थि॒व्या इत्या॒हाहि॑सायै। इय॑द॒स्यायु॑र॒स्यायु॑र्मै
 धे॒हीत्या॑ह। आयु॑रे॒वात्म॑न्धत्ते। ऊ॒र्गस्यू॑र्ज मे धे॒हीत्या॑ह।
 ऊ॒र्जमे॒वात्म॑न्धत्ते। यु॒ङ्क्षि॑सि॒ वर्चो॑सि॒ वर्चो॑ मयि॒ धे॒हीत्या॑ह।
 वर्च॑ ए॒वात्म॑न्धत्ते। ए॒क॒धा ब्र॒ह्मण॑ उप॑हरति। ए॒क॒धैव
 यज॑मान॒ आयु॑रू॒र्जं वर्चो॑ दधाति। र॒थवि॑मो॒चनी॑या जुहोति॒
 प्रति॑ष्ठित्यै॥ ५७॥

त्रयोऽ॒श्वा भव॑न्ति। रथ॑श्चतु॒र्थः। तस्मा॑च्चतु॒र्जुहो॑ति। यदु॒भौ
 स॒हाव॑तिष्ठेताम्। स॒मानं॑ लो॒कमि॑याताम्। स॒ह सं॑ङ्ग॒हीत्रा
 र॑थ॒वाह॑ने॒ रथ॑माद॑धाति। सु॒व॒र्गादि॒वैनं॑ लो॒काद॑न्तर्दधाति।
 ह॒सः शु॒चिष॑दित्याद॑धाति। ब्रह्म॑णै॒वैनं॑मुपाव॑हरति।
 ब्रह्म॑णाऽऽद॑धाति। अति॑च्छ॒न्द्साऽऽद॑धाति। अति॑च्छ॒न्दा वै

सर्वाणि छन्दांसि। सर्वेभिरेवैनच्छन्दोभिरादधाति। वर्षम्
वा एषा छन्दसाम्। यदतिच्छन्दाः। यदतिच्छन्दसा दधाति।
वर्षमेवैनं समानानाङ्करोति॥५८॥

पद्यन्ते दधाति वीर्येणेत्याहानात्यै प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मणाऽऽदधाति सप्त चं॥१॥

मित्रोऽसि वरुणोऽसीत्याह। मैत्रं वा अहं। वारुणी रात्रिः।
अहोरात्राभ्यामेवैनमुपावहरति। मित्रोऽसि वरुणोऽसीत्याह।
मैत्रो वै दक्षिणः। वारुणः सव्यः। वैश्वदेव्यामिक्षा। स्वमेवैनौ
भागधेयमुपावहरति। समहं विश्वेदेवैरित्याह॥५९॥

वैश्वदेव्यो वै प्रजाः। ता एवाद्याः कुरुते। क्षत्रस्य नाभिरसि
क्षत्रस्य योनिरसीत्यधीवासमास्तृणाति सयोनित्वाय।
स्योनामा सीद सुषदामा सीदेत्याह। यथायजुरेवैतत्।
मा त्वां हिंसीन्मा मां हिंसीदित्याहाहिंसायै।
निषसाद धृतव्रतो वरुणः पस्त्यांस्वा साम्राज्याय
सुक्रतुरित्याह। साम्राज्यमेवैनं सुक्रतुङ्करोति।
ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्माऽसि सविताऽसि सत्यसंव
इत्याह। सवितारमेवैनं सत्यसंवङ्करोति॥६०॥

ब्रह्मा(३)न्त्व९ राजन्ब्रह्माऽसीन्द्रोऽसि सत्यौजा
 इत्याह। इन्द्रमेवैन९ सत्यौजसङ्करोति। ब्रह्मा(३)न्त्व९
 राजन्ब्रह्माऽसि मित्रोऽसि सुशेव इत्याह। मित्रमेवैन९
 सुशेवङ्करोति। ब्रह्मा(३)न्त्व९ राजन्ब्रह्मासि वरुणोऽसि
 सत्यधर्मेत्याह। वरुणमेवैन९ सत्यधर्माणङ्करोति।
 सविताऽसि सत्यसंव इत्याह। गायत्रीमेवैतेनाभि
 व्याहरति। इन्द्रोऽसि सत्यौजा इत्याह। त्रिष्टुभमेवैतेनाभि
 व्याहरति॥६१॥

मित्रोऽसि सुशेव इत्याह। जगतीमेवैतेनाभि व्याहरति।
 सत्यमेता देवताः। सत्यमेतानि छन्दाः९सि। सत्यमेवावरुन्धे।
 वरुणोऽसि सत्यधर्मेत्याह। अनुष्टुभमेवैतेनाभि व्याहरति।
 सत्यानृते वा अनुष्टुप्। सत्यानृते वरुणः। सत्यानृते
 एवावरुन्धे॥६२॥

नैन९ सत्यानृते उदिते हिंस्तः। य एवं वेद।
 इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति स्म्यं प्रयच्छति। वज्रो
 वै स्म्यः। वज्रैणैवास्मा अवरपर९ रन्धयति। एव९

हि तच्छ्रेयः। यदस्मा एते रध्यैयुः। दिशोऽभ्ययं
 राजाऽभूदिति पञ्चाक्षान्प्रयच्छति। एते वै सर्वेऽयाः।
 अपराजायिनमेवैनङ्करोति॥६३॥

ओदनमुद्धवते। परमेष्ठी वा एषः। यदोदनः। परमामेवैनङ्
 श्रियङ्गमयति। सुश्लोकाँ 4 सुमङ्गलाँ 4 सत्यराजा ३
 नित्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। शौनः शेषमाख्यापयते।
 वरुणपाशादेवैनं मुञ्चति। परः शतं भवति। शतायुः
 पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति। मारुतस्य
 चैकविंशतिकपालस्य वैश्वदेव्यै चामिक्षाया अग्नये
 स्विष्टकृते समवद्यति। देवताभिरेवैनमुभयतः परि गृह्णाति।
 अपान्नप्रे स्वाहोर्जो नप्रे स्वाहाऽग्नये गृहपतये स्वाहेति
 तिस्र आहुतीर्जुहोति। त्रयं इमे लोकाः। एष्वेव लोकेषु
 प्रति तिष्ठति॥६४॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

वरुणस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियर्वीर्यं पराऽपतत्।
 तत्सः सृद्धिरनु समसर्पत्। तत्सः सृपाः सः सृत्वम्।
 अग्निना देवेन प्रथमेऽहन्ननु प्रायुङ्क्त। सरस्वत्या वाचा
 द्वितीयैः। सवित्रा प्रसवेन तृतीयैः। पूष्णा पशुभिश्चतुर्थैः।
 बृहस्पतिना ब्रह्मणा पञ्चमे। इन्द्रेण देवेन षष्ठे। वरुणेन
 स्वयां देवतया सप्तमे॥१॥

सोमैः राज्ञाऽष्टमे। त्वष्टा रूपेण नवमे। विष्णुना
 यज्ञेनाऽप्रोत्। यत्सः सृपो भवन्ति। इन्द्रियमेव तद्वीर्यं
 यजमान आप्रोति। पूर्वापूर्वा वेदिर्भवति। इन्द्रियस्य
 वीर्यस्यावरुद्धौ। पुरस्तादुपसदाः सौम्येन प्रचरति। सोमो
 वै रेतोधाः। रेत एव तद्वधाति। अन्तरा त्वाष्ट्रेण। रेत एव
 हितन्त्वष्टा रूपाणि विकरोति। उपरिष्ठाद्वैष्णवेन। यज्ञो वै
 विष्णुः। यज्ञ एवान्ततः प्रति तिष्ठति॥२॥

जामि वा एतत्कुर्वन्ति। यत्सद्यो दीक्षयन्ति सद्यः सोमं
 क्रीणन्ति। पुण्डरिस्रजां प्रयच्छत्यजामित्वाय। अङ्गिरसः
 सुवर्गं लोकं यन्तः। अप्सु दीक्षातपसी प्रावेशयन्।
 तत्पुण्डरीकमभवत्। यत्पुण्डरिस्रजां प्रयच्छति। साक्षादेव
 दीक्षातपसी अवरुन्धे। दशभिर्वत्सतरैः सोमं क्रीणाति।
 दशाक्षरा विराट्॥ ३॥

अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे। मुष्कुरा भवन्ति
 सेन्द्रत्वाय। दशपेयो भवति। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ।
 शतं ब्राह्मणाः पिबन्ति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः।
 आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति। सप्तदशः स्तोत्रं भवति।
 सप्तदशः प्रजापतिः॥ ४॥

प्रजापतेरात्यै। प्राकाशावध्वर्यवे ददाति। प्रकाशमेवैनङ्गमयति।
 स्रजमुद्गात्रे। व्येवास्मै वासयति। रुक्मः होत्रे।
 आदित्यमेवास्मा उन्नयति। अश्वं प्रस्तोतृप्रतिहृतृभ्याम्।
 प्राजापत्यो वा अश्वः। प्रजापतेरात्यै॥ ५॥

द्वाद॑श प॒ष्ठौही॒र्ब्रह्म॑णे॑ । आ॒युरे॒वाव॑रुन्धे । व॒शां मै॑त्राव॒रुणा॑य ।
रा॒ष्ट्रमे॒व व॒श्यकः॑ । ऋ॒षभं॑ ब्रा॒ह्मणा॑च्छु॒ःसिने॑ । रा॒ष्ट्रमे॒वेन्द्रि॑या॒व्यक॑
वा॒स॑सी॒ ने॒ष्टापो॒तृभ्या॑म् । प॒वित्रे॑ ए॒वास्ये॑ते । स्थू॒रि॑
यवा॑चित॒मच्छा॑वा॒काय॑ । अ॒न्त॒त ए॒व व॑रु॒णम॑व॒ यज॑ते ॥ ६ ॥

अ॒न॒ङ्वाह॑म॒ग्नीधे॑ । वह्नि॒र्वा अ॑न॒ङ्वान् । वह्नि॒र॒ग्नीत् । वह्नि॑नै॒व
वह्नि॑ य॒ज्ञस्या॑व॒रुन्धे॑ । इन्द्र॑स्य सु॒षुवा॑णस्य॒ त्रेधे॑न्द्रि॒यर्घी॑र्यं
परा॑ऽप॒तत् । भृ॒गुस्तृ॑तीय॒मभव॑त् । श्रा॒य॒न्ती॒य॒न्तृती॑यम् ।
स॒र॑स्व॒ती तृ॑तीयम् । भा॒र्गवो॑ होता॒ भव॑ति । श्रा॒य॒न्ती॒यं
ब्रह्म॑सा॒मं भ॑वति । वा॒र॒व॒न्ती॒यं म॒ग्नि॒ष्टोम॑सा॒मम् । सा॒र॒स्व॒ती र॒पो
गृ॑ह्णाति । इन्द्रि॒यस्य॑ वी॒र्य॑स्याव॒रुद्धे॑ । श्रा॒य॒न्ती॒यं
ब्रह्म॑सा॒मं भ॑वति । इन्द्रि॒यमे॒वास्मि॑न्वी॒र्यं॑ श्रयति ।
वा॒र॒व॒न्ती॒यं म॒ग्नि॒ष्टोम॑सा॒मम् । इन्द्रि॒यमे॒वास्मि॑न्वी॒र्यं॑
वा॒रय॑ति ॥ ७ ॥

विराट्प्रजापतिरश्वः प्रजापतेरास्यं यजते ब्रह्मसामं भवति सप्त च ॥ २ ॥ [२]

ई॒श्व॒रो वा ए॒ष दि॒शोऽनू॑न्म॒दितोः॑ । य॒न्दि॒शोऽनु॑

व्यास्थापयन्ति। दिशामवेष्टयो भवन्ति। दिक्ष्वेव प्रति
 तिष्ठत्यनुन्मादाय। पञ्च देवतां यजति। पञ्च दिशः। दिक्ष्वेव
 प्रति तिष्ठति। हविषो हविष इष्ट्वा बार्हस्पत्यमभिघारयति।
 यजमानदेवत्यो वै बृहस्पतिः। यजमानमेव तेजसा
 समर्धयति॥८॥

आदित्यां मल्हाङ्गभिणीमा लभते। मारुतीं पृश्निं पष्ठौहीम्।
 विशं चैवास्मै राष्ट्रं च समीचीं दधाति। आदित्यया पूर्वया
 प्रचरति। मारुत्योत्तरया। राष्ट्र एव विशमनुबध्नाति।
 उच्चैरादित्याया आश्रावयति। उपांशु मारुत्यै। तस्माद्राष्ट्रं
 विशमतिवदति। गर्भिण्यादित्या भवति॥९॥

इन्द्रियं वै गर्भः। राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यंकः। अगर्भा मारुती।
 विद्धे मरुतः। विशमेव निरिन्द्रियामकः। देवासुराः
 संयन्ता आसन्। ते देवा अश्विनोः पूषन्वाचः सत्यः
 सन्निधाय। अनृतेनासुरानभ्यभवन्। तेऽश्विन्यां पूष्णे
 पुरोडाशश्चादशकपालं निरवपन्। ततो वै ते वाचः

सत्यमवारुन्धत ॥ १० ॥

यदश्विभ्यां पूष्णे पुरोडाशन्द्वादशकपालन्निर्वपति।
 अनृतेनैव भ्रातृव्यानभिभूय। वाचः सत्यमवरुन्धे।
 सरस्वते सत्यवाचे चरुम्। पूर्वमेवोदितम्। उत्तरेणाभि
 गृणाति। सवित्रे सत्यप्रसवाय पुरोडाशन्द्वादशकपालं
 प्रसूत्यै। दूतान्प्रहिणोति। आविदं एता भवन्ति।
 आविदमेवैनङ्गमयन्ति। अथो दूतेभ्य एव न छिद्यते।
 तिसृधन्वः शुष्कदृतिर्दक्षिणा समृद्धौ ॥ ११ ॥

अर्धयति भवत्यरुन्धत गमयन्ति द्वे च ॥ ३ ॥

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति। तस्माच्छिशिरे कुरुपश्चालाः
 प्राश्नो यान्ति। सौम्यश्चरुम्। तस्माद्वसन्तव्यं वसायादयन्ति।
 सावित्रन्द्वादशकपालम्। तस्मात्पुरस्ताद्यवानां सवित्रा
 विरुन्धते। बारुहस्पत्यश्चरुम्। सवित्रैव विरुध्य। ब्रह्मणा
 यवानादधते। त्वाष्ट्रमष्टाकपालम् ॥ १२ ॥

रूपाण्येव तेन कुर्वते। वैश्वानरन्द्वादशकपालम्। तस्माज्जघन्ये

नैदा॑घे प्र॒त्यञ्चः॑ कुरु॒पश्चा॒ला या॑न्ति। सा॒र॒स्व॒तश्च॒रुन्निर्व॑पति।
तस्मा॑त्प्रा॒वृषि॑ सर्वा॒ वाचो॑ वदन्ति। पौ॒ष्णेन॒ व्य॑वस्यन्ति।
मै॒त्रेण॑ कृषन्ते। वा॒रु॒णेन॒ वि॑धृता आसते। क्षे॒त्र॒प॒त्येन॑
पाच॑यन्ते। आ॒दि॒त्येना॑दधते॥१३॥

मा॒सिमा॑स्ये॒तानि॑ ह॒वी॒ःषि॑ नि॒रु॒प्या॒णीत्या॑हुः। तेनै॒वर्तू॑न्प्रयुङ्क्ते
इति॑। अथो॒ खल्वा॑हुः। कः सं॒वत्स॒रञ्जी॑विष्यतीति।
षडे॒व पूर्वे॒द्युर्नि॒रु॒प्या॒णि। षडु॑त्तरे॒द्युः। तेनै॒वर्तू॑न्प्रयुङ्क्ते।
दक्षि॑णो रथवाहनवा॒हः पूर्वे॑षा॒न्दक्षि॑णा। उत्त॑र॒ उत्त॑रेषाम्।
सं॒वत्स॒रस्यै॒वान्तौ॑ युनक्ति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ स॒म॒ष्ट्यै॑॥१४॥

त्वाष्ट्रमु॒ष्टाक॑पालन्दधते यु॒न॒क्त्येकं॑ च॥४॥ [४]

इन्द्र॑स्य सुषु॒वा॒णस्य॑ दश॒धेन्द्रि॒यर्षी॑र्यं परा॑ऽपतत्।
स यत्प्र॑थ॒मन्नि॒र॒ष्टी॑वत्। तत्क॑लमभवत्। यद्वि॒तीयम्।
तद्वद॑रम्। यत्तृ॒तीयम्। तत्क॑र्कन्धु। यन्न॒स्तः। स सि॒ःहः।
यदक्ष्योः॑॥१५॥

स शा॑र्दूलः। यत्कर्ण॑योः। स वृ॒कः। य ऊ॒र्ध्वः। स

सोमः। याऽवाची। सा सुरा। त्रयाः सक्तवो भवन्ति।
इन्द्रियस्यावरुद्धौ। त्रयाणि लोमानि॥१६॥

त्विषिमेवावरुन्धे। त्रयो ग्रहाः। वीर्यमेवावरुन्धे। नाम्ना
दशमी। नव वै पुरुषे प्राणाः। नाभिर्दशमी। प्राणा
इन्द्रियर्षीर्यम्। प्राणानेवेन्द्रियर्षीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते।
सीसेन क्लीबाच्छष्पाणि क्रीणाति। न वा एतदयो न
हिरण्यम्॥१७॥

यत्सीसम्। न स्त्री न पुमान्। यत्क्लीबः। न सोमो न
सुरा। यत्सौत्रामणी समृद्धौ। स्वाद्वीन्त्वा स्वादुनेत्याह।
सोममेवैनङ्करोति। सोमोऽस्यश्विभ्यां पच्यस्व सरस्वत्यै
पच्यस्वेन्द्राय सुत्राम्णे पच्यस्वेत्याह। एताभ्यो ह्येषा
देवताभ्यः पच्यन्ते। तिस्रः सः सृष्टा वसति॥१८॥

तिस्रो हि रात्रीः क्रीतः सोमो वसति। पुनातु ते परिस्नुतमिति
यजुषा पुनाति व्यावृत्त्यै। पवित्रेण पुनाति। पवित्रेण हि
सोमं पुनन्ति। वारेण शश्वता तनेत्याह। वारेण हि सोमं

पुनन्ति। वा॒युः पू॒तः प॒वित्रे॒णेति॒ नैतया॑ पुनीयात्। व्यृद्धा॒
ह्येषा॑। अ॒ति॒प॒वि॒त॒स्यै॒तया॑ पुनीयात्। कु॒वि॒द॒ङ्गे॒त्यनि॑रुक्तया
प्रा॒जाप॒त्यया॑ गृह्णाति॥१९॥

अ॒नि॒रु॒क्तः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑ते॒रास्यै॑। ए॒कं॒य॒र्चा गृ॑ह्णाति।
ए॒क॒धै॒व यज॑माने वी॒र्य॑न्दधाति। आ॒श्विन॑न्धूम्रमाल॑भते।
अ॒श्विनौ॒ वै दे॒वानां॑ भि॒षजौ॑। ताभ्या॑मे॒वास्मै॑ भेष॒जं क॑रोति।
सा॒र॒स्व॒तं मे॒षम्। वा॒ग्वै सर॑स्वती। वा॒चै॒वैनं॑ भिषज्यति।
ऐ॒न्द्रमृ॑षभ॑ सै॒न्द्र॒त्वाय॑॥२०॥

अक्ष्योलोमानि हिरण्यं वसति गृह्णाति भिषज्यत्येकं च॥५॥ [५]

यत्रि॒षु यू॒पे॒ष्वा॒ल॒भे॒त। ब॒हि॒र्धाऽस्मा॑दिन्द्रि॒यर्षी॑र्यन्दध्यात्।
भ्रातृ॑व्यमस्मै जनयेत्। ए॒क॒यू॒प आ॒ल॒भ॒ते। ए॒क॒धै॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यर्षी॑
नास्मै॒ भ्रातृ॑व्यञ्जनयति। नैतेषां॑ प॒शूनां॑ पु॒रोडा॑शा भवन्ति।
ग्र॒ह॑पु॒रोडा॑शा ह्ये॒ते। यु॒वः सु॒राम॑मश्वि॒नेति॑ सर्वदे॒वत्ये॑
याज्या॑नुवा॒क्ये भ॑वतः। सर्वा॑ ए॒व दे॒वताः॑ प्रीणाति॥२१॥
ब्रा॒ह्म॒णं परि॑क्रीणीयादुच्छे॒षण॑स्य पा॒तार॑म्। ब्रा॒ह्म॒णो

ह्याहु॑त्या उ॒च्छेष॑णस्य पा॒ता। यदि॑ ब्राह्म॑णन्न वि॒न्देत्।
 व॒ल्मीक॑व॒पायाम॑व नयेत्। सैव ततः॑ प्रायश्चि॒त्तिः। यद्वै
 सौ॑त्राम॒ण्यै व्यृ॑द्धम्। तद॑स्यै॒ समृ॑द्धम्। ना॒नादे॒वत्याः॑ प॒शव॑श्च
 पु॒रोडा॑शाश्च भवन्ति॒ समृ॑द्धौ। ऐ॒न्द्रः प॑शूनामु॒त्तमो॑ भ॒वति।
 ऐ॒न्द्रः पु॑रो॒डाशा॑नां प्रथ॒मः॥ २२॥

इन्द्रि॑ये ए॒वास्मै॑ स॒मीची॑ दधाति। पु॒रस्ता॑दनूया॒जाना॑
 पु॒रोडा॑शैः प्रच॑रति। प॒शवो॑ वै पु॒रोडा॑शाः। प॒शूने॒वाव॑
 रुन्धे। ऐ॒न्द्रमेका॑दशकपालं निर्व॑पति। इन्द्रि॑यमे॒वाव॑ रुन्धे।
 सा॒वि॒त्र॒द्वा॒द॒श॒क॒पालं॑ प्रसू॑त्यै। वा॒रु॒ण॒न्द॒श॒क॒पाल॑म्। अ॒न्त॒त
 ए॒व व॑रु॒णम॑व यज॒ते। वड॑बा दक्षि॑णा॥ २३॥

उ॒त वा ए॒षाऽश्व॑ꣳ सू॒ते। उ॒ताऽश्व॑त॒रम्। उ॒त सोम॑ उ॒त सुरा॑।
 यत्सौ॑त्राम॒णी समृ॑द्धौ। बा॒रु॒ह॒स्प॒त्यं प॑शुञ्चतु॒र्थम॑तिपवि॒तस्या॑
 ल॑भते। ब्रह्म॑ वै दे॒वानां॑ बृह॒स्पतिः॑। ब्रह्म॑णै॒व य॒ज्ञस्य॑
 व्यृ॑द्धमपि॑ वपति। पु॒रोडा॑श॒वाने॒ष प॑शुर्भवति। न ह्ये॑तस्य
 ग्र॒हङ्गृ॑ह्णन्ति। सोम॑प्रती॒काः पि॒तर॑स्तृ॒ष्णुते॑ति॒ शता॑तृ॒ष्णायाꣳ

सुमव॑नयति॥ २४॥

श॒तायुः पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑यः। आयु॑ष्येवेन्द्रि॒ये प्र॒ति॑तिष्ठति।
दक्षि॑णेऽग्नौ जु॑होति। पा॒पव॒स्यस॒स्य व्यावृ॑त्त्यै। हि॒र॑ण्यमन्तरा
धा॑रयति। पू॒तामे॒वैनो॑ञ्जुहोति। श॒तमा॑नं भवति। श॒तायुः
पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑यः। आयु॑ष्येवेन्द्रि॒ये प्र॒ति॑तिष्ठति। यत्रै॒व
श॑तातृ॒ण्णान्धा॑रयति॥ २५॥

तन्नि॑दधाति॒ प्र॒ति॑ष्ठित्यै। पि॒तृन् वा ए॒तस्यै॑न्द्रि॒यर्षी॑र्यं गच्छति।
य॒ सोमो॑ऽति॒ पव॑ते। पि॒तृणां॑ या॒ज्यानु॒वाक्या॑भि॒रुप॑
तिष्ठते। यदे॒वास्य॑ पि॒तृनि॑न्द्रि॒यर्षी॑र्यं गच्छति। तदे॒वाव॑ रुन्धे।
तिसृ॑भि॒रुप॑ तिष्ठते। तृती॒ये वा इ॒तो लो॒के पि॒तरः॑। ताने॒व
प्री॑णाति। अथो त्री॒णि वै य॒ज्ञस्यै॑न्द्रि॒याणि॑। अध्व॒र्युर॑होता
ब्र॒ह्मा। त उप॑तिष्ठन्ते। यान्ये॒व य॒ज्ञस्यै॑न्द्रि॒याणि॑। तैरे॒वास्मै॑
भे॒षजं॑ करोति॥ २६॥

प्रीणा॑ति प्रथ॒मो दक्षि॑णा सु॒मव॑नयति धा॒रय॑तीन्द्रि॒याणि॑ च॒त्वारि॑ च॥६॥ [६]

अ॒ग्नि॒ष्टोम॒मग्र॑ आ॒हर॑ति। य॒ज्ञ॒मुखं॑ वा अ॒ग्नि॒ष्टोमः॑।

य॒ज्ञमु॒खमे॒वारभ्य॑ स॒वमा क्र॑मते। अथै॒षोऽभि॑षेच॒नीय॑श्चतु॒स्त्रिंश॑
भवति। त्रय॑स्त्रिंश॒द्वै दे॒वताः॑। ता ए॒वाप्रो॑ति। प्र॒जाप॑तिश्चतु॒स्त्रिंश॑
तमे॒वाप्रो॑ति। स॒ंशर॑ ए॒ष स्तो॑मा॒नाम॑य॒थापूर्व॑म्। यद्विष॑माः
स्तो॒माः॑॥ २७ ॥

ए॒तावा॒न् वै य॒ज्ञः। या॒वा॒न्यव॑मा॒नाः। अ॒न्तः श्ले॑ष॒णन्त्वा
अ॒न्यत्। यत्स॒माः प॑व॒मा॒नाः। ते॒नाऽस॑ंशरः। तेन॑
य॒थापूर्व॑म्। आ॒त्मनै॒वाग्नि॑ष्टोमे॒न॒ध्नोति॑। आ॒त्मना॒ पु॒ण्यो
भव॑ति। प्र॒जा वा उ॒क्थानि॑। प॒शव॑ उ॒क्थानि॑। यदु॒क्थ्यो
भव॑त्यनु सन्त॑त्यै॥ २८ ॥

स्तोमाः प॒शव॑ उ॒क्थान्येकं च॥ ७ ॥ [७]

उप॑ त्वा जा॒मयो॒ गिर॒ इति॑ प्र॒तिप॒द्भव॑ति। वा॒ग्वै वा॒युः।
वा॒च ए॒वैषोऽभि॑षे॒कः। सर्वा॑सा॒मेव॒ प्र॒जाना॑ं सू॒यते। सर्वा॑
ए॒नं प्र॒जा रा॒जेति॑ वदन्ति। ए॒तमु॒ त्यन्द॑श्च क्षिप॒ इत्या॑ह।
आ॒दि॒त्या वै प्र॒जाः। प्र॒जाना॑मे॒वैते॑न॑ सू॒यते। यन्ति॑ वा ए॒ते
य॒ज्ञमु॒खात्। ये सं॑म्भा॒र्या अ॒क्रन्॑॥ २९ ॥

यदाह पवंस्व वाचो अंग्रिय इति। तेनैव यज्ञमुखान्नयन्ति।
 अनुष्टुक्प्रथमा भवति। अनुष्टुगुत्तमा। वाग्वा अनुष्टुक्। वाचैव
 प्रयन्ति। वाचोद्यन्ति। उद्वतीर्भवन्ति। उद्वद्वा अनुष्टुभो रूपम्।
 आनुष्टुभो राजन्यः॥ ३०॥

तस्मादुद्वतीर्भवन्ति। सौर्यनुष्टुगुत्तमा भवति। सुवर्गस्य
 लोकस्य सन्तत्यै। यो वै सवादेति। नैनः सुव उपनमति।
 यः सामभ्य एति। पापीयान्तसुषुवाणो भवति। एतानि खलु
 वै सामानि। यत्पृष्ठानि। यत्पृष्ठानि भवन्ति॥ ३१॥

तैरेव सवान्नैति। यानि देवराजानां सामानि। तैरमुष्मिल्लोक
 ऋध्नोति। यानि मनुष्यराजानां सामानि। तैरस्मिल्लोक
 ऋध्नोति। उभयोरेव लोकयोर् ऋध्नोति। देवलोके
 च मनुष्यलोके च। एकविंशोऽभिषेचनीयस्योत्तमो
 भवति। एकविंशः कैशवपनीयस्य प्रथमः। सप्तदशो
 दशपेयः॥ ३२॥

विद्वा एकविंशः। राष्ट्रं सप्तदशः। विश एवैतन्मध्यतोऽभिषिच्य
 तस्माद्वा एष विशां प्रियः। विशो हि मध्यतोऽभिषिच्यते।

यद्वा ए॒नम॒दो दि॒शोऽनु॑ व्या॒स्था॒पय॑न्ति। तत्सु॑व॒र्गल्लो॒कम॒भ्या
रो॑हति। यद्दि॒मल्लो॒कन्न॑ प्र॒त्यव॑रोह॑त्। अ॒ति॒ज॒नं वे॒यात्।
उ॒द्वा मा॒द्येत्। य॒देष॑ प्र॒ती॒चीनः॑ स्तोमो॒ भव॑ति। इ॒ममे॒व
तेन॑ लो॒कं प्र॒त्यव॑रोहति। अथो॑ अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॒ति
तिष्ठ॑त्यनु॒न्मादा॑य॥ ३३॥

अक्र॑न्नाज॒न्यो भव॑न्ति दश॒पेयो॑ मा॒द्येत्रीणि॑ च॥८॥ [८]

इ॒यं वै र॑ज॒ता। अ॒सौ हरि॑णी। यद्रु॒क्मौ भव॑तः।
आ॒भ्यामे॒वैन॑मु॒भय॑तः॒ परि॑ गृह्णाति। वरु॑णस्य॒ वा
अ॒भिषि॑च्यमा॒नस्या॑पः। इ॒न्द्रि॒यवी॑र्य॒न्निर॑घ्नन्। तत्सु॑व॒र्णः
हि॒र॒ण्यम॑भवत्। यद्रु॒क्मम॑न्त॒र्दधा॑ति। इ॒न्द्रि॒यस्य॑ वी॒र्य॑स्यानि॒र्घाता
श॒तमा॑नो भवति श॒तक्ष॑रः। श॒तायुः॑ पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑यः।
आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॒ति॒तिष्ठ॑ति। आयु॑र्वै हि॒र॒ण्यम्। आयु॑ष्या
ए॒वैन॑म॒भ्यति॑ क्षरन्ति। तेजो॑ वै हि॒र॒ण्यम्। तेज॑स्या
ए॒वैन॑म॒भ्यति॑ क्षरन्ति। वर्चो॑ वै हि॒र॒ण्यम्। वर्च॑स्या
ए॒वैन॑म॒भ्यति॑ क्षरन्ति॥ ३४॥

श॒तक्ष॑रोऽष्टौ च॥९॥ [९]

अप्रतिष्ठितो वा ए॒ष इत्याहुः। यो रा॒ज॒सूये॒न यज॑त॒
इति॑। य॒दा वा ए॒ष ए॒तेन॑ द्वि॒रा॒त्रेण॑ यज॑ते। अथ॑ प्रति॒ष्ठा।
अथ॑ सं॒वत्स॒रमा॑प्नोति। याव॑न्ति सं॒वत्स॒रस्या॑हो॒रा॒त्राणि॑।
ताव॑ती॒रेत॒स्य स्तो॒त्रीयाः॑। अ॒हो॒रा॒त्रेष्वे॒व प्रति॑ तिष्ठति।
अ॒ग्नि॒ष्टोमः॑ पूर्॒वम॑हर्भवति। अ॒ति॒रा॒त्र उत्त॑रम्॥ ३५॥

नानै॒वाहो॑रा॒त्रयोः॑ प्रति॑ तिष्ठति। पौ॒र्ण॒मा॒स्यां पूर्॒वम॑हर्भवति।
व्य॑ष्टका॒यामुत्त॑रम्। नानै॒वार्ध॑मा॒सयोः॑ प्रति॑तिष्ठति।
अ॒मा॒वा॒स्यायां॑ पूर्॒वम॑हर्भवति। उ॒द्दृष्ट॑ उत्त॑रम्। नानै॒व
मा॒सयोः॑ प्रति॑तिष्ठति। अथो॒ खलु॑। ये ए॒व सं॒मान॑प॒क्षे
पु॒ण्या॒हे स्याता॑म्। तयोः॑ का॒र्यं प्रति॑ष्ठित्यै॥ ३६॥

अ॒प॒श॒व्यो द्वि॒रा॒त्र इत्याहुः। द्वे ह्ये॒ते छन्द॑सी। गा॒य॒त्रं
च॒ त्रैष्टु॑भं च। जग॑तीमन्त॒र्यन्ति॑। न ते॒न जग॑ती
कृ॒तेत्याहुः॑। यदे॒नान्तृ॑तीयस॒वने॑ कुर्व॑न्तीति॑। य॒दा वा
ए॒षाऽही॑न॒स्याह॑र्भव॑ते। सा॒हस्य॑ वा॒ सव॑नम्। अथै॒व जग॑ती
कृ॒ता। अथ॑ प॒श॒व्यः। व्यु॑ष्टि॒र्वा ए॒ष द्वि॒रा॒त्रः। य ए॒वं

वि॒द्वान्द्वि॑रा॒त्रेण॑ यज॑न्ते। व्यै॑वास्मा॑ उच्छ॒ति। अथो॒ तमं॑ ए॒वाप॑
हते। अ॒ग्नि॒ष्टोम॑म॒न्त॒त आ ह॑रति। अ॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वताः॑।
दे॒वता॑स्वे॒व प्रति॑ तिष्ठति॥३७॥

॥ अष्टकम् २ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

अङ्गिरसो वै स॒त्रमा॑सत। तेषां पृ॒श्निर्ज॑र्ध॒र्मधु॑गासीत्।
स॒र्जी॒षेणा॑जीवत्। तेऽब्रुवन्। कस्मै॒ नु स॒त्रमा॑स्महे। येऽस्या
ओष॑धी॒र्न ज॒नया॑म॒ इति॑। ते दि॒वो वृ॑ष्टि॒मसृ॑जन्त। याव॑न्तः
स्तो॒का अ॒वाप॑द्यन्त। ताव॑ती॒रोष॑धयोऽजायन्त। ता जा॒ताः
पि॒तरो॑ वि॒षेणा॑लिम्पन्॥१॥

तासां॑ञ्ज॒ग्ध्वा रु॒प्यन्त्यै॑त्। तेऽब्रुवन्। क इ॒दमि॒त्थम॑क॒रिति॑।
व॒यं भा॑ग॒धेय॑मिच्छ॒माना॑ इति॑ पि॒तरो॑ऽब्रुवन्। कि॒ध्वौ
भा॑ग॒धेय॑मिति॑। अ॒ग्नि॒होत्र॑ ए॒व नोऽप्य॒स्त्वित्य॑ब्रुवन्। तेभ्य॑
ए॒तद्भा॑ग॒धेयं॑ प्राय॑च्छन्। यद्धु॒त्वा नि॒मार्ष्टि॑। ततो॒ वै त
ओष॑धी॒रस्व॑दयन्। य ए॒वं वेद॑॥२॥

स्वद॑न्तेऽस्मा॒ ओष॑धयः। ते व॒त्समु॑पावा॑सृजन्। इ॒दन्नो॑ ह॒व्यं
प्रदा॑प॒येति॑। सोऽब्र॑वी॒द्वरं॑ वृ॒णै। दशं॑ मा॒ रात्री॑र्जा॒तन्न॑ दो॒हन्।
आ॒स॒ङ्ग॒वं मा॒त्रा स॒ह च॑रा॒णीति॑। तस्मा॑द्व॒त्सञ्जा॑त॒न्दश॑

रात्रीर्न दुहन्ति। आसङ्गं मात्रा सह चरति। वारिवृतुं
ह्यस्य। तस्माद्वत्सं सृष्टयं रुद्रो घातुकः। अति हि
सन्धान्धयति॥३॥

अलिम्पन्वेद घातुक एकं च॥१॥ [१]

प्रजापतिरग्निमसृजत। तं प्रजा अन्वसृज्यन्त।
तमभाग उपास्त। सोऽस्य प्रजाभिरपाक्रामत्।
तमवरुरुत्समानोऽन्वैत्। तमवरुधन्नाशक्रोत्। स
तपोऽतप्यत। सोऽग्निरुपांरमृतातापि वै स्य प्रजापतिरिति।
स रराटादुदमृष्ट॥४॥

तद्धृतमभवत्। तस्माद्यस्य दक्षिणतः केशा उन्मृष्टाः।
ताञ्ज्यैष्ठलक्ष्मी प्राजापत्येत्याहुः। यद्रराटादुदमृष्ट।
तस्माद्रराटे केशा न सन्ति। तदग्नौ प्रागृहात्।
तद्विचिकित्सत्। जुहवानी ३ मा हौषा ३ मिति।
तद्विचिकित्सायै जन्म। य एवं विद्वान् विचिकित्सति॥५॥
वसीय एव चेतयते। तं वाग्भ्यवदञ्जुहोतीति। सोऽब्रवीत्।
कस्त्वमसीति। स्वैव ते वागित्यब्रवीत्। सोऽजुहोत्स्वाहेति।

तत्स्वाहाकारस्य जन्मं। य एव॑ स्वाहाकारस्य जन्म वेदं।
करोति॑ स्वाहाकारेण॑ वीर्यम्। यस्यैवँविदुषः॑ स्वाहाकारेण॑
जुहति॑॥६॥

भोगायैवास्य॑ हुतं भवति। तस्या॑ आहुत्यै॑ पुरुषमसृजत।
द्वितीयमजुहोत्। सोऽश्वमसृजत। तृतीयमजुहोत्।
स गामसृजत। चतुर्थमजुहोत्। सोऽविमसृजत।
पञ्चममजुहोत्। सोऽजामसृजत॥७॥

सोऽग्निर॑बिभेत्। आहु॑तीभिर्वै मा॑ऽऽप्नोतीति॑। स प्रजाप॑तिं
पुनः प्रावि॑शत्। तं प्रजाप॑तिरब्रवीत्। जाय॑स्वेति॑।
सोऽब्रवीत्। किं भा॑ग॒धेय॑म॒भि ज॑निष्य इति॑। तुभ्य॑मेवेदं
हूया॑ता इत्य॑ब्रवीत्। स ए॒तद्भा॑ग॒धेय॑म॒भ्यजा॑यत।
यद॑ग्निहोत्रम्॥८॥

तस्मा॑दग्निहोत्रमुच्यते। तद्धूय॑मानमादित्योऽब्रवीत्। मा
हौषीः। उ॒भयो॑र्वै ना॑वे॒तदि॑ति॑। सोऽग्निर॑ब्रवीत्। क॒थन्नौ
होष्य॑न्तीति॑। सा॒यमे॒व तुभ्य॑ जुहु॑वन्। प्रा॒तर्म॑ह्यमित्य॑ब्रवीत्।

तस्माद्ग्नये सायं हूयते। सूर्याय प्रातः॥९॥

आग्नेयी वै रात्रिः। ऐन्द्रमहः। यदनुदिते सूर्ये प्रातर्जुह्यात्।
उभयमेवाग्नेयं स्यात्। उदिते सूर्ये प्रातर्जुहोति। तथाग्नये
सायं हूयते। सूर्याय प्रातः। रात्रिं वा अनु प्रजाः प्र
जायन्ते। अह्ना प्रति तिष्ठन्ति। यत्सायं जुहोति॥१०॥

प्रेव तेन जायते। उदिते सूर्ये प्रातर्जुहोति। प्रत्येव तेन
तिष्ठति। प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स एतदग्निहोत्रं
मिथुनमपश्यत्। तदुदिते सूर्येऽजुहोत्। यजुषाऽन्यत्।
तूष्णीमन्यत्। ततो वै स प्राजायत। यस्यैवं विदुष उदिते
सूर्येऽग्निहोत्रञ्जुहोति॥११॥

प्रेव जायते। अथो यथा दिवा प्रजानन्नेति। तादृगेव
तत्। अथो खल्वाहुः। यस्य वै द्वौ पुण्यौ गृहे
वसंतः। यस्तयोरन्यं राधयत्यन्यन्न। उभौ वाव स
तावृच्छतीति। अग्निं वावादित्यः सायं प्र विंशति।

तस्मादग्निर्दूरान्नक्तन्ददृशे। उ॒भे हि तेज॑सी सं प॒द्येते॥१२॥
 उ॒द्यन्तं वा॒वादि॒त्यम॒ग्निरनु॑ स॒मारो॑हति। तस्माद्धूम॑
 ए॒वाग्नेर्दि॒वा द॒दृशे। यद॒ग्नये॑ सा॒यञ्जु॑ह्यात्। आ सूर्या॑य
 वृश्च्येत। यत्सूर्या॑य प्रा॒तर्जु॑ह्यात्। आऽग्नये॑ वृश्च्येत।
 दे॒वता॑भ्यः स॒मद॑न्दध्यात्। अ॒ग्निज्योति॑र्ज्योतिः सूर्यः
 स्वाहेत्ये॒व सा॒यं हो॑तव्यम्। सूर्यो॑ ज्योति॑र्ज्योति॑र॒ग्निः
 स्वाहेति॑ प्रा॒तः। तथो॒भाभ्या॑ं सा॒यं हू॑यते॥१३॥

उ॒भाभ्या॑ं प्रा॒तः। न दे॒वता॑भ्यः स॒मद॑न्दधाति। अ॒ग्निज्योति॑रित्या॒ह
 अ॒ग्निर्वै रे॑तो॒धाः। प्र॒जा ज्योति॑रित्या॒ह। प्र॒जा ए॒वास्मै॑ प्र
 ज॑नयति। सूर्यो॑ ज्योति॑रित्या॒ह। प्र॒जास्वे॒व प्रजा॑तासु रेतो॑
 दधाति। ज्योति॑र॒ग्निः स्वाहेत्या॒ह। प्र॒जा ए॒व प्रजा॑ता अ॒स्यां
 प्रति॑ष्ठापयति॥१४॥

तूष्णीमु॒त्तरा॒माहु॑तिञ्जुहोति। मि॒थुन॒त्वाय॑ प्रजा॑त्यै।
 यदु॒दिते॑ सूर्ये॑ प्रा॒तर्जु॑ह्यात्। यथाऽति॑थये प्र॒द्रुता॑य
 शून्याया॑वस॒थाया॑हार्यं॑ हर॑न्ति। तादृ॒गे॒व तत्। काह्

तत्तुस्तद्भवतीत्याहुः। यत्स न वेद। यस्मै तद्धरन्तीति।
तस्माद्यदौषसं जुहोति। तदेव संप्रति। अथो यथा
प्रार्थमौषसं परिवेवैष्टि। तादृगेव तत्॥१५॥

अमृष्टं विचिकित्संति जुह्वत्यजामंसृजताग्निहोत्रं सूर्याय प्रातर्जुहोति जुह्वति संपद्येते हूयते स्थापयति
संप्रति द्वे च॥२॥

रुद्रो वा एषः। यदग्निः। पत्नीं स्थाली। यन्मध्येऽग्नेरधिश्चयेत्।
रुद्राय पत्नीमपि दध्यात्। प्रमायुंका स्यात्। उदीचोऽङ्गारान्निरूह
श्रयति। पत्नियै गोपीथाय। व्यन्तान्करोति। तथा
पत्न्यप्रमायुका भवति॥१६॥

घर्मो वा एषोऽशान्तः। अहरहः प्र वृज्यते। यदग्निहोत्रम्।
प्रतिषिञ्चेत्पशुकामस्य। शान्तमिव हि पशव्यम्। न
प्रतिषिञ्चेद्ब्रह्मवर्चसकामस्य। समिद्धमिव हि ब्रह्मवर्चसम्।
अथो खलु। प्रतिषिच्यमेव। यत्प्रतिषिञ्चति॥१७॥

तत्पशव्यम्। यज्जुहोति। तद्ब्रह्मवर्चसि। उभयमेवाकः।
प्रच्युतं वा एतदस्माल्लोकात्। अगतन्देवलोकम्। यच्छृतं

हविरनभिघारितम्। अ॒भि द्यो॑तयति। अ॒भ्ये॑वैन॑द्वारयति।
अथो॑ देव॒त्रैवैन॑द्रमयति॥१८॥

पर्य॑ग्नि करोति। रक्ष॑साम॒पंह॑त्यै। त्रिः पर्य॑ग्नि करोति।
त्र्या॑वृद्धि य॒ज्ञः। अथो॑ मेध्य॒त्वाय॑। यत्प्रा॒चीन॑मुद्वा॒सये॑त्।
यज॑मानः शु॒चाऽर्प॑येत्। यद॑क्षि॒णा। पि॒तृदे॒वत्य॑ऽ स्यात्।
यत्प्र॒त्यक्॥१९॥

पत्नी॑ः शु॒चाऽर्प॑येत्। उ॒दी॒चीन॑मुद्वा॒सय॑ति। ए॒षा वै
दे॒वमनु॑ष्याणाः शान्ता दिक्। तामे॒वैन॑द॒नूद्वा॑सयति
शान्त्यै॑। वर्त्म करोति। य॒ज्ञस्य॑ सन्त॑त्यै। निष्ट॑पति। उपै॒व
तत्स्त्वृ॑णाति। च॒तुरु॑न्नयति। चतु॑ष्पादः प॒शवः॥२०॥

प॒शूने॒वावरु॑न्धे। सर्वा॑न॒पूर्णानु॑न्नयति। सर्वे हि पुण्या
रा॒द्धाः। अ॒नूच॑ उन्नयति। प्र॒जाया॑ अनू॒चीन॑त्वाय॑।
अ॒नूच्ये॒वास्य॑ प्र॒जाऽर्धु॑का भवति। संमृ॑शति व्यावृ॑त्त्यै।
नाहो॑ष्य॒न्नुप॑ सादयेत्। यदहो॑ष्य॒न्नुप॑सादयेत्। यथा॒ऽन्यस्मा॑
उपनि॒धाय॑॥२१॥

अन्यस्मै प्रयच्छति। तादृगेव तत्। आऽस्मै वृश्चेत।
यदेव गार्हपत्येऽधि श्रयति। तेन गार्हपत्यं
प्रीणाति। अग्निरबिभेत्। आहुतयो माऽत्येष्यन्तीति।
स एतां समिधमपश्यत्। तामाऽधत्त। ततो वा
अग्नावाहुतयोऽधियन्त॥ २२॥

यदेनं समयच्छत्। तत्समिधः समित्वम्। समिधमा
दधाति। समेवैनं यच्छति। आहुतीनान्धृत्यै। अथो
अग्निहोत्रमेवेध्मवत्करोति। आहुतीनां प्रतिष्ठित्यै।
ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यदेकां समिधमाधाय द्वे आहुती
जुहोति। अथ कस्यां समिधिं द्वितीयामाहुतिञ्जुहोतीति॥ २३॥

यद्वे समिधांवा दध्यात्। भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। एकां
समिधमाधाय। यजुषाऽन्यामाहुतिञ्जुहोति। उभे एव
समिध्वती आहुती जुहोति। नास्मै भ्रातृव्यञ्जनयति।
आदीप्तायाञ्जुहोति। समिद्धमिव हि ब्रह्मवर्चसम्। अथो
यथाऽतिथिं ज्योतिष्कृत्वा परि वेवेष्टि। तादृगेव तत्।
चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। तस्माद्विपाच्चतुष्पादमत्ति। अथो

द्विपद्येव चतुष्पदः प्रति ष्ठापयति॥२४॥

भवति प्रतिषिञ्चति गमयति प्रत्यक्पुशवं उपनिधायान्ध्रियन्तेति तच्चत्वारि च॥३॥ ————— [३]

उत्तरावतीं देवा आहुतिमजुहवुः। अवाचीमसुराः। ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः। यङ्गामयेत् वसीयान्त्स्यादिति। कनीयस्तस्य पूर्वं हुत्वा। उत्तरं भूयो जुहुयात्। एषा वा उत्तरावत्याहुतिः। तान्देवा अजुहवुः। ततस्तेऽभवन्॥२५॥

यस्यैवञ्जुह्वति। भवत्येव। यङ्गामयेत् पापीयान्त्स्यादिति। भूयस्तस्य पूर्वं हुत्वा। उत्तरङ्कनीयो जुहुयात्। एषा वा अवाच्याहुतिः। तामसुरा अजुहवुः। ततस्ते पराऽभवन्। यस्यैवञ्जुह्वति। परैव भवति॥२६॥

हुत्वोप सादयत्यजामित्वाय। अथो व्यावृत्त्यै। गार्हपत्यं प्रतीक्षते। अननुध्यायिनमेवैनङ्करोति। अग्निहोत्रस्य वै स्थाणुरस्ति। तं य ऋच्छेत्। यज्ञस्थाणुमृच्छेत्। एष वा अग्निहोत्रस्य स्थाणुः। यत्पूर्वाऽऽहुतिः। तां यदुत्तरयाऽभि जुहुयात्॥२७॥

यज्ञ॒स्था॒णुमृ॑च्छेत्। अ॒ति॒हाय॒ पूर्वा॒माहु॑तिञ्जुहोति।
यज्ञ॒स्था॒णुमे॒व परि॑ वृणक्ति। अथो॒ भ्रातृ॑व्यमे॒वात्वाऽति॑
क्राम॑ति। अ॒वा॒चीन॑ः सा॒यमु॑प॒मार्ष्टि॑। रे॒त ए॒व तद॑धाति।
ऊ॒र्ध्वं प्रा॒तः। प्र ज॑नयत्ये॒व तत्। ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति।
च॒तु॒रु॒न्नय॑ति॥ २८॥

द्विर्जु॑होति। अथ॒ क्व द्वे॑ आहु॑ती भवत् इति॑। अ॒ग्नौ वै॑श्वान॒र
इति॑ ब्रूयात्। ए॒ष वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः। यद्वा॑ह्म॒णः। हु॒त्वा द्विः
प्राश्ना॑ति। अ॒ग्नावे॒व वै॑श्वान॒रे द्वे॑ आहु॑ती जुहोति। द्विर्जु॑होति।
द्वि॒र्नि॒मो॑र्ष्टि। द्विः प्राश्ना॑ति॥ २९॥

ष॒द्वंप॑द्यन्ते। ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति। ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑
वदन्ति। किं॒ दे॒व॒त्यम॑ग्निहोत्रमिति॑। वै॒श्व॒दे॒वमि॑ति
ब्रूयात्। यद्य॑जु॒षा जु॑होति॑। तदै॑न्द्रा॒ग्रम्। यत्तू॑ष्णीम्।
तत्प्रा॑जाप॒त्यम्॥ ३०॥

यन्नि॒मो॑र्ष्टि। तदो॑षधीनाम्। यद्वि॒तीय॑म्। तत्पि॑तृणाम्।
यत्प्राश्ना॑ति। तद्ग॒र्भा॑णाम्। तस्मा॒द्गर्भा॑ अन॑श्नन्तो वर्धन्ते।

यदाचामति। तन्मनुष्याणाम्। उदङ्कर्यावृत्याचामति॥३१॥

आत्मनो गोपीथाय। निर्णेनेक्ति शुद्धौ। निष्टपति स्वगाकृत्यै।
उद्दिशति। सप्तर्षीनेव प्रीणाति। दक्षिणा पर्यावर्तते।
स्वमेव वीर्यमनु पर्यावर्तते। तस्मादक्षिणोऽर्ध आत्मनो
वीर्यावत्तरः। अथो आदित्यस्यैवावृतमनु पर्यावर्तते। हुत्वोप
समिन्धे॥३२॥

ब्रह्मवर्चसस्य समिद्धौ। न बर्हिरनु प्र हरेत्। असङ्स्थितो
वा एष यज्ञः। यदग्निहोत्रम्। यदनु प्रहरेत्। यज्ञं विच्छिन्द्यात्।
तस्मान्नानु प्रहृत्यम्। यज्ञस्य सन्तत्यै। अपो नि नयति।
अवभृथस्यैव रूपमकः॥३३॥

अभवन्भवति जुहुयान्नयति मार्ष्टि द्विः प्राश्नाति प्राजापत्यमाचामतीन्धेऽकः॥४॥

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। अग्निहोत्रप्रायणा यज्ञाः। किंप्रायणमग्निहोत्र
वत्सो वा अग्निहोत्रस्य प्रायणम्। अग्निहोत्रं यज्ञानाम्।
तस्य पृथिवी सदः। अन्तरिक्षमाग्नीद्धम्। द्यौरहविर्धानम्।
दिव्या आपः प्रोक्षणयः। ओषधयो बर्हिः॥३४॥

वनस्पतय इध्मः। दिशः परिधयः। आदित्यो यूपः।
यजमानः पशुः। समुद्रोऽवभृथः। संवत्सरः स्वंगाकारः।
तस्मादाहिताग्नेः सर्वमेव बर्हिष्यन्दत्तं भवति। यत्सायं
जुहोति। रात्रिमेव तेन दक्षिण्यां कुरुते। यत्प्रातः॥३५॥

अहरेव तेन दक्षिण्यं कुरुते। यत्ततो ददाति। सा
दक्षिणा। यावन्तो वै देवा अहुतमादन्। ते पराऽभवन्।
त एतदग्निहोत्रं सर्वस्यैव समवदाया जुहवुः। तस्मादाहुः।
अग्निहोत्रं वै देवा गृहाणां निष्कृतिमपश्यन्निति। यत्सायं
जुहोति। रात्रिया एव तद्धुताद्याय॥३६॥

यजमानस्यापराभावाय। यत्प्रातः। अहं एव तद्धुताद्याय।
यजमानस्यापराभावाय। यत्ततोऽश्नाति। हुतमेव तत्। द्वयोः
पयसा जुहुयात्पशुकामस्य। एतद्वा अग्निहोत्रं मिथुनम्। य
एवं वेद। प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते॥३७॥

इमामेव पूर्वया दुहे। अमूमुत्तरया। अधिश्रित्योत्तरमा

नयति। योनावेव तद्वेतः सिञ्चति प्रजनने। आज्येन
जुहुयात्तेजस्कामस्य। तेजो वा आज्यम्। तेजस्व्येव
भवति। पयसा पशुकामस्य। एतद्वै पशूनां रूपम्।
रूपेणैवास्मै पशूनवरुन्धे॥३८॥

पशुमानेव भवति। दध्नेन्द्रियकामस्य। इन्द्रियं वै दधि।
इन्द्रियाव्येव भवति। यवाग्वां ग्रामकामस्यौषधा वै
मनुष्याः। भागधेयेनैवास्मै सजातानवरुन्धे। ग्राम्येव
भवति। अयज्ञो वा एषः। योऽसामा॥३९॥

चतुरुन्नयति। चतुरक्षरं रथन्तरम्। रथन्तरस्यैष वर्णः।
उपरीव हरति। अन्तरिक्षं वामदेव्यम्। वामदेव्यस्यैष वर्णः।
द्विर्जुहोति। द्व्यक्षरं बृहत्। बृहत् एष वर्णः। अग्निहोत्रमेव
तत्सामन्वत्करोति॥४०॥

यो वा अग्निहोत्रस्योपसदो वेदः। उपैनमुपसदो नमन्ति।
विन्दत उपसत्तारम्। उन्नीयोप सादयति। पृथिवीमेव
प्रीणाति। होष्यन्नुपसादयति। अन्तरिक्षमेव प्रीणाति।

हुत्वोपं सादयति। दिवमेव प्रीणाति। एता वा
अग्निहोत्रस्योपसदः॥४१॥

य एवं वेद। उपैनमुपसदो नमन्ति। विन्दत उपसत्तारम्।
यो वा अग्निहोत्रस्याश्रावितं प्रत्याश्रावित५ होतांरं
ब्रह्माणं वषट्कारं वेद। तस्य त्वेव हुतम्। प्राणो वा
अग्निहोत्रस्याश्रावितम्। अपानः प्रत्याश्रावितम्। मनो
होता। चक्षुर्ब्रह्मा। निमेषो वषट्कारः॥४२॥

य एवं वेद। तस्य त्वेव हुतम्। सायं यावानश्च वै
देवाः प्रातर्यावाणश्चाग्निहोत्रिणो गृहमागच्छन्ति। तान् यत्र
तर्पयेत्। प्रजयाऽस्य पशुभिर्वि तिष्ठेरन्। यत्तर्पयेत्। तृप्ता
एनं प्रजया पशुभिस्तर्पयेयुः। सजूर्देवैः सायं यावभिरिति
सायं संमृशति। सजूर्देवैः प्रातर्यावभिरिति प्रातः। ये चैव
देवाः सायं यावानो ये च प्रातर्यावाणः॥४३॥

तानेवोभयाऽस्तर्पयति। त एनन्तृप्ताः प्रजया पशुभिस्तर्पयन्ति।
अरुणो ह स्माहौपवेशिः। अग्निहोत्र एवाह५ सायंप्रातर्वज्रं

भ्रातृव्येभ्यः प्र हरामि। तस्मान्मत्पापीयांसो भ्रातृव्या
इति। चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। समित्सप्तमी। सप्तपदा
शक्करी। शाक्करो वज्रः। अग्निहोत्र एव तत्सायंप्रातर्वज्रं
यजमानो भ्रातृव्याय प्र हरति। भवत्यात्मना। पराऽस्य
भ्रातृव्यो भवति॥४४॥

बृहिः प्रातरहुताद्यां जायते रुन्धेऽसामा करोत्येता वा अग्निहोत्रस्योपसदो वषट्कारश्च प्रातर्यावाणो
वज्रस्त्रीणि च॥५॥

[५]

प्रजापतिरकामयतात्मन्वन्मे जायेतेति। सोऽजुहोत्।
तस्मात्स्मन्वदजायत। अग्निर्वायुरादित्यः। तेऽब्रुवन्।
प्रजापतिरहौषीदात्मन्वन्मे जायेतेति। तस्य वयमंजनिष्महि।
जायतान्न आत्मन्वदिति तेऽजुहवुः। प्राणानामग्निः। तनुवै
वायुः॥४५॥

चक्षुष आदित्यः। तेषां हुतादजायत गौरेव। तस्यै
पयंसि व्यायच्छन्त। मम हुतादजनि ममेति। ते
प्रजापतिं प्रश्नमायन्। स आदित्योऽग्निमब्रवीत्। यतरो
नौ जयात्। तन्नौ सहासदिति। कस्यै कोऽहौषीदिति

प्रजापतिरब्रवीत्कस्यै क इति। प्राणानामहमित्यग्निः॥४६॥

तनुवा अहमिति वायुः। चक्षुषोऽहमित्यादित्यः। य एव प्राणानामहौषीत्। तस्य हुतादजनीति। अग्नेरहुतादजनीति। तदग्निहोत्रस्याग्निहोत्रत्वम्। गौर्वा अग्निहोत्रम्। य एव वेद गौरग्निहोत्रमिति। प्राणापानाभ्यामेवाग्निः समर्धयति। अव्यर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति॥४७॥

य एवं वेद। तौ वायुरब्रवीत्। अनु मा भजतमिति। यदेव गार्हपत्येऽधिश्रित्याहवनीयमभ्युद्धवान्। तेन त्वां प्रीणानित्यब्रूताम्। तस्माद्यद्गार्हपत्येऽधिश्रित्याहवनीयमभ्युद्धवान् वायुमेव तेन प्रीणाति। प्रजापतिर्देवताः सृजमानः। अग्निमेव देवतानां प्रथममसृजत। सोऽन्यदालम्भ्यमवित्वा॥४८॥

प्रजापतिमभि पर्यावर्तत। स मृत्योरबिभेत्। सोऽमुमादित्यमात्म निरमिमीत। तं हुत्वा पराङ्मर्यावर्तत। ततो वै स मृत्युमपाजयत्। अप मृत्युं जयति। य एवं वेद। तस्माद्यस्यैवं विदुषः। उत्तैकाहमुत द्यहन्न जुह्वति।

हुतमेवास्य भवति। असौ ह्यादित्योऽग्निहोत्रम्॥४९॥

तनुवै वायुरग्निर्भवत्यवित्वा भवत्येकं च॥६॥

[६]

रौद्रङ्गविं। वायव्यमुपसृष्टम्। आश्विनन्दुह्यमानम्।
सौम्यन्दुग्धम्। वारुणमधि श्रितम्। वैश्वदेवा भिन्दवः।
पौष्णमुदन्तम्। सारस्वतं विष्यन्दमानम्। मैत्रं शरः।
धातुरुद्वासितम्। बृहस्पतेरुन्नीतम्। सवितुः प्र क्रान्तम्।
द्यावापृथिव्यं ह्रियमाणम्। ऐन्द्राग्रमुपसन्नम्। अग्नेः
पूर्वाऽऽहुतिः। प्रजापतेरुत्तरा। ऐन्द्रं हुतम्॥५०॥

उद्वासितं सप्त च॥७॥

[७]

दक्षिणत उप सृजति। पितृलोकमेव तेन जयति। प्राचीमा
वर्तयति। देवलोकमेव तेन जयति। उदीचीमावृत्य
दोग्धि। मनुष्यलोकमेव तेन जयति। पूर्वो दुह्याज्येष्ठस्य
ज्यैष्ठिनेयस्य। यो वा गतश्रीः स्यात्। अपरौ दुह्यात्कनिष्ठस्य
कानिष्ठिनेयस्य। यो वा बुभूषेत्॥५१॥

न सं मृशति। पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै। वायव्यं वा

ए॒तदु॑प॒सृष्ट॑म्। आ॒श्वि॒न॒न्दु॒ह्यमा॑नम्। मै॒त्र॒न्दु॒ग्धम्। अ॒र्य॒म्ण
उ॒द्वा॒स्यमा॑नम्। त्वा॒ष्ट्रमु॑न्नी॒यमा॑नम्। बृ॒ह॒स्प॒ते॒रुन्नी॑तम्।
स॒वि॒तुः प्र॒क्रान्त॑म्। द्या॒वा॒पृ॒थि॒व्यः॑ ह्रिय॑माणम्॥५२॥

ऐ॒न्द्रा॒ग्रमु॑प॒ सादि॑तम्। सर्वा॑भ्यो॒ वा ए॒ष दे॒वता॑भ्यो जुहोति।
यो॑ऽग्नि॒हो॒त्रं जु॑होति। यथा॒ खलु॒ वै धे॒नुन्ती॑र्थे त॒र्पय॑ति।
ए॒वम॑ग्नि॒हो॒त्री यज॑मानन्त॒र्पय॑ति। तृ॒प्यति॑ प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। प्र
सु॒व॒र्गं लो॒कं जा॑नाति। पश्य॑ति पु॒त्रम्। पश्य॑ति पौ॒त्रम्। प्र
प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जा॒यते। यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ऽग्नि॒हो॒त्रञ्जु॑ह्वति।
य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑॥५३॥

बुभूषेद्वियमाणञायते द्वे च॥८॥ [८]

त्रयो॒ वै प्रै॒यमे॒धा आ॑सन्। तेषा॒न्निरे॒कोऽग्नि॑हो॒त्रम॑जुहोत्।
द्विरे॒कः। स॒कृदे॒कः। तेषां॒ यस्मि॑रजुहोत्। स ऋ॒चाऽजु॑होत्।
यो द्विः। स यजु॑षा। यः स॒कृत्। स तू॒ष्णीम्॥५४॥

यश्च॒ यजु॑षाऽजुहोद्यश्च॒ तू॒ष्णीम्। तावु॑भावा॑र्धुताम्।
तस्मा॒द्यजु॑षाऽऽहु॑तिः पूर्वा॑ होत॒व्या। तू॒ष्णीमु॑त्तरा। उ॒भे

ए॒व॒र्धी॑ अ॒व॒रु॒न्धे। अ॒ग्नि॒ज्यो॒ति॒ज्यो॒ति॒र॒ग्निः॑ स्वा॒हेति॑
 सा॒य॒ञ्जु॑होति। रे॒तं ए॒व त॒द॒धाति॑। सू॒र्यो॒ ज्यो॒ति॒ज्यो॒तिः॑!
 सू॒र्यः स्वा॒हेति॑ प्रा॒तः। रे॒तं ए॒व हि॒तं प्र॑ ज॒नय॑ति। रे॒तो वा
 ए॒तस्य॑ हि॒तन्न॑ प्र जा॒यते॥५५॥

यस्या॑ग्नि॒हो॒त्रम॑हु॒तः॑ सू॒र्यो॒ऽभ्यु॑देति। यद्य॒न्ते स्या॑त्।
 उ॒न्नीय॑ प्रा॒ङ्मु॒दा॒द्रवे॑त्। स उ॒प॒सा॒द्या॒तमि॑तो॒रासी॑त्। स य॒दा
 ता॒म्ये॑त्। अथ॒ भूः स्वा॒हेति॑ जुहु॒यात्। प्र॒जाप॑तिर्वै भू॒तः।
 तमे॒वोपा॑सरत्। स ए॒वैन॒न्तत॑ उ॒न्नय॑ति। ना॒र्ति॒मा॒र्च्छ॑ति॒
 यज॑मानः॥५६॥

तूष्णी॑ञ्जा॒यते॒ यज॑मानः॥९॥ [९]

यद॒ग्नि॒मु॒द्धर॑ति। वस॑व॒स्तर्ह्य॑ग्निः। तस्मि॒न् यस्य॑ तथै॒विधे॑
 जुह॑ति। वसु॑ष्वे॒वास्या॑ग्नि॒हो॒त्रः॑ हु॒तं भ॑वति। निहि॑तो
 धूपा॒यञ्छे॑ते। रु॒द्रास्तर्ह्य॑ग्निः। तस्मि॒न् यस्य॑ तथै॒विधे॑ जुह॑ति।
 रु॒द्रेष्वे॒वास्या॑ग्नि॒हो॒त्रः॑ हु॒तं भ॑वति। प्र॒थ॒ममि॒ध्मम॑र्चि॒रा ल॑भते।
 आ॒दि॒त्यास्तर्ह्य॑ग्निः॥५७॥

तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। आदित्येष्वेवास्याग्निहोत्रं
हुतं भवति। सर्व एव सर्वश इध्म आदीप्तो भवति। विश्वे
देवास्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। विश्वेष्वेवास्या
देवेष्वग्निहोत्रं हुतं भवति। नितरामर्चिरुपावैति लोहिनीकैव
भवति। इन्द्रस्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। इन्द्र
एवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति॥५८॥

अङ्गारा भवन्ति। तेभ्योऽङ्गारेभ्योऽर्चिरुदेति। प्रजापतिस्तर्ह्यग्निः।
तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। प्रजापतावेवास्याग्निहोत्रं
हुतं भवति। शरोऽङ्गारा अध्यूहन्ते। ब्रह्म तर्ह्यग्निः। तस्मिन्
यस्य तथाविधे जुहति। ब्रह्मन्नेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति।
वसुषु रुद्रेष्वदित्येषु विश्वेषु देवेषु। इन्द्रं प्रजापतौ ब्रह्मन्।
अपरिवर्गमेवास्यैतासु देवतासु हुतं भवति। यस्यैवं
विदुषोऽग्निहोत्रञ्जुहति। य उ चैनदेवं वेद॥५९॥

आदित्यास्तर्ह्यग्निरिन्द्र एवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति देवेषु चत्वारि च (यदग्निर्निहितः प्रथमं सर्व
एव नितरामङ्गाराः शरोऽङ्गारा ब्रह्म वसुष्वष्टौ ॥)॥१०॥

ऋ॒तन्त्वा॑ स॒त्येन॑ परि॑षिञ्चा॒मीति॑ सा॒यं परि॑षिञ्चति।
 स॒त्यन्त्व॑र्तेन॒ परि॑षिञ्चा॒मीति॑ प्रा॒तः। अ॒ग्नि॒र्वा ऋ॒तम्।
 अ॒सावा॑दि॒त्यः स॒त्यम्। अ॒ग्निमे॒व तदा॑दि॒त्येन॑ सा॒यं
 परि॑षिञ्चति। अ॒ग्निना॑ऽऽदि॒त्यं प्रा॒तः सः॑। याव॑दहोरा॒त्रे
 भव॑तः। ताव॑दस्य लो॒कस्य॑। ना॒र्तिर्न रि॒ष्टिः। नान्तो॑ न
 पर्य॑न्तोऽस्ति। यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ऽग्नि॒होत्र॑ञ्जुह॑ति। य उ॑चैनदे॒वं
 वेद॑ ॥ ६० ॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

प्रजापतिरकामयत प्रजाः सृजेयेति। स एतन्दशहोतारमपश्यत्
तं मनसाऽनुद्रुत्य दर्भस्तम्बेऽजुहोत्। ततो वै स प्रजा
असृजत। ता अस्मात्सृष्टा अपाक्रामन्। ता ग्रहेणागृह्णात्।
तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। यः कामयेत् प्रजायेयेति। स
दशहोतारं मनसाऽनुद्रुत्य दर्भस्तम्बे जुहुयात्। प्रजापतिर्वै
दशहोता॥१॥

प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजायते। मनसा जुहोति। मन इव
हि प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। पूर्णया जुहोति। पूर्ण इव
हि प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। न्यूनया जुहोति। न्यूनाद्धि
प्रजापतिः प्रजा असृजत। प्रजानां सृष्ट्यै॥२॥

दर्भस्तम्बे जुहोति। एतस्माद्वै योनेः प्रजापतिः प्रजा
असृजत। यस्मादेव योनेः प्रजापतिः प्रजा असृजत।
तस्मादेव योनेः प्रजायते। ब्राह्मणो दक्षिणत उपास्ते।
ब्राह्मणो वै प्रजानामुपद्रष्टा। उपद्रष्टुमत्येव प्रजायते। ग्रहो

भवति। प्रजानां॑ सृष्टानाम्भृत्यै॑। यं ब्राह्मणं विद्यां विद्वांसं॑
यशो नर्च्छेत्॥३॥

सोऽरण्यं पुरेत्य॑। दर्भस्तम्बमुद्ग्रथ्य॑। ब्राह्मणन्दक्षिणतो
निषाद्य॑। चतुर्होतृन्व्याचक्षीत॑। एतद्वै देवानां॑ परमङ्गुह्यं ब्रह्म॑।
यच्चतुर्होतारः॑। तदेव प्रकाशं गमयति॑। तदेनं प्रकाशङ्गतम्।
प्रकाशं प्रजानां॑ गमयति॑। दर्भस्तम्बमुद्ग्रथ्य॑ व्याचष्टे॥४॥

अग्निवान् वै दर्भस्तम्बः॑। अग्नित्येव व्याचष्टे॑। ब्राह्मणो
दक्षिणत उपास्ते॑। ब्राह्मणो वै प्रजानामुपद्रष्टा॑।
उपद्रष्टुमत्येवैनं॑ यशं ऋच्छति॑। ईश्वरन्तं यशोर्तो रित्याहुः॑।
यस्यान्ते॑ व्याचष्ट इति॑। वरस्तस्मै देयः॑। यदेवैनं
तत्रोपनमति॑। तदेवाव रुन्धे॥५॥

अग्निमादधानो दशहोत्राऽरणिमव दध्यात्। प्रजातमेवैनमा
धत्ते॑। तेनैवोद्धृत्याग्निहोत्रञ्जुहुयात्। प्रजातमेवैनं जुहोति॑।
हविर्निर्वप्यन्दशहोतारं व्याचक्षीत॑। प्रजातमेवैनं निर्वपति॑।
सामिधेनीरनुवक्ष्यन्दशहोतारं व्याचक्षीत॑। सामिधेनीरेव

सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते। अथो यज्ञो वै दशहोता। यज्ञमेव तनुते॥६॥

अभिचरन्दशहोतारञ्जुहुयात्। नव वै पुरुषे प्राणाः। नाभिर्दशमी। सप्राणमेवैनमभि चरति। एतावद्वै पुरुषस्य स्वम्। यावत्प्राणाः। यावदेवास्यास्ति। तदभि चरति। स्वकृत इरिणे जुहोति प्रदरे वा। एतद्वा अस्यै निर्ऋतिगृहीतम्। निर्ऋतिगृहीत एवैनं निर्ऋत्या ग्राहयति। यद्वाचः क्रूरम्। तेन वर्षद्वरोति। वाच एवैनं क्रूरेण प्र वृश्चति। ताजगार्तिमाच्छति॥७॥

दशहोता सृष्ट्वा ऋच्छेद्याचष्टे रुन्ध एव तनुते निर्ऋतिगृहीतं पञ्च च॥१॥

प्रजापतिरकामयत दर्शपूर्णमासौ सृजेयेति। स एतश्चतुर्होतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीयेऽजुहोत्। ततो वै स दर्शपूर्णमासावसृजत। तावस्मात्सृष्टावपाक्रामताम्। तौ ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। दर्शपूर्णमासावालभमानः। चतुर्होतारं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीये जुहुयात्। दर्शपूर्णमासावेव सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते॥८॥

ग्रहो भवति। द॒र्श॒पूर्ण॒मा॒सयोः॑ सृष्टयो॒र्धृत्यै॑। सोऽकामयत
चा॒तुर्मा॒स्यानि॑ सृजे॒येति॑। स ए॒तं प॒ञ्च॒हो॒तार॑मपश्यत्।
तं मन॑साऽनु॒द्रुत्या॑हव॒नीये॑ऽजुहोत्। ततो॒ वै स
चा॒तुर्मा॒स्यान्य॑सृजत। तान्य॑स्मात्सृ॒ष्टान्य॑पा॒क्रामन्। तानि॒
ग्रहे॑णागृह्णात्। तद्ग्रह॑स्य ग्रह॒त्वम्। चा॒तुर्मा॒स्यान्या॒लभ॑मानः॥९॥

पञ्च॒हो॒तारं॑ मन॑साऽनु॒द्रुत्या॑हव॒नीये॑ जुहुयात्। चा॒तुर्मा॒स्यान्ये॒व
सृ॒ष्ट्वाऽऽर॑भ्य॒ प्रत॑नुते। ग्रहो भवति। चा॒तुर्मा॒स्यानां॑
सृ॒ष्टाना॒न्धृत्यै॑। सोऽकामयत पशु॒बन्ध॑ः सृजे॒येति॑। स
ए॒तं ष॒ड्भो॒तार॑मपश्यत्। तं मन॑साऽनु॒द्रुत्या॑हव॒नीये॑ऽजुहोत्।
ततो॒ वै स प॑शु॒बन्ध॑मसृजत। सो॒स्मात्सृ॒ष्टोऽपा॑क्रामत्।
तद्ग्रहे॑णागृह्णात्॥१०॥

तद्ग्रह॑स्य ग्रह॒त्वम्। प॒शु॒ब॒न्धेन॑ य॒क्ष्यमा॑णः। ष॒ड्भो॒तारं॑
मन॑साऽनु॒द्रुत्या॑हव॒नीये॑ जुहुयात्। प॒शु॒ब॒न्धमे॒व सृ॒ष्ट्वाऽऽर॑भ्य॒
प्र त॑नुते। ग्रहो भवति। प॒शु॒ब॒न्धस्य॑ सृष्टस्य॒ धृत्यै॑।
सोऽकामयत सौ॒म्यम॑ध्व॒रः सृजे॒येति॑। स ए॒तं

सप्तहोतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीयेऽजुहोत्।
ततो वै स सौम्यमध्वरमसृजत॥११॥

सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्। तद्ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य
ग्रहत्वम्। दीक्षिष्यमाणः। सप्तहोतारं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीये
जुहुयात्। सौम्यमेवाध्वरः सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्र तनुते। ग्रहो
भवति। सौम्यस्याध्वरस्य सृष्टस्य धृत्यै। देवेभ्यो वै यज्ञो
न प्राभवत्। तमेतावच्छः समभरन्॥१२॥

यत्संभाराः। ततो वै तेभ्यो यज्ञः प्राभवत्। यत्संभारा भवन्ति।
यज्ञस्य प्रभूत्यै। आतिथ्यमासाद्य व्याचष्टे। यज्ञमुखं वा
आतिथ्यम्। मुखत एव यज्ञः सम्भृत्य प्र तनुते। अयंज्ञो
वा एषः। योऽपत्नीकः। न प्रजाः प्रजायेरन्। पत्नीर्व्याचष्टे।
यज्ञमेवाकः। प्रजानां प्रजननाय। उपसत्सु व्याचष्टे। एतद्वै
पत्नीनामायतनम्। स्व एवैनां आयतनेऽवकल्पयति॥१३॥

तनुत आलभमानोऽगृह्णादसृजताभरञ्जायेरन्त्यर्द्ध॥२॥ [२]

प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। स

त्रिवृ॒त॒ः॒ स्तोम॑मसृजत। तं प॑ञ्चद॒शः॒ स्तोमो॑ मध्य॒त
उद॑तृणत्। तौ पूर्॒वप॒क्षश्चा॑पर॒पक्षश्चा॑भवताम्। पूर्॒वप॒क्षन्दे॒वा
अन्व॑सृज्यन्त। अ॒पर॒पक्ष॑मन्वसुराः। ततो॑ दे॒वा अ॑भवन्।
पराऽसुराः। यङ्काम॑येत् वसी॑यान्त्स्यादि॒ति॥१४॥

तं पूर्॒वप॒क्षे या॑जयेत्। वसी॑याने॒व भ॑वति। यङ्काम॑येत्
पापी॑यान्त्स्यादि॒ति॥ तम॑पर॒पक्षे या॑जयेत्। पापी॑याने॒व
भ॑वति। तस्मा॑त्पूर्॒वप॒क्षोऽपर॒पक्षात्क॑रुण्य॒तरः॑। प्र॒जाप॑तिर्वै
दश॑होता। चतु॑र्होता पञ्च॑होता। षड्द्वो॑ता सप्त॑होता। ऋ॒तवः॑
संवत्स॑रः॥१५॥

प्र॒जाः प॒शव॑ इ॒मे लो॒काः। य ए॒वं प्र॒जाप॑तिं ब॒होर्भू॒याः॑ स॒ं
वेद॑। ब॒होरे॒व भू॒याः॑ भवति। प्र॒जाप॑तिर्दे॒वासुरा॑न॒सृज॑त। स
इन्द्र॑मपि नासृजत। तन्दे॒वा अ॑ब्रुवन्। इन्द्र॑न्नो ज॒नये॑ति।
सोऽब्र॑वीत्। यथाऽह॒य्युष्मा॑ऽस्तप॒साऽसृ॑क्षि। ए॒वमिन्द्र॑
ज॒नय॑ध्वमि॒ति॥१६॥

ते तपो॑ऽतप्यन्त। त आ॒त्मन्निन्द्र॑मपश्यन्। तम॑ब्रुवन्।

जायस्वेति। सोऽब्रवीत्। किं भागधेयमभि जनिष्य इति।
ऋतून्सर्वत्सरम्। प्रजाः पशून्। इमाल्लोकानित्यब्रुवन्। तं
वै माऽऽहुत्या प्र जनयतेत्यब्रवीत्॥१७॥

तश्चतुर्होत्रा प्राजनयन्। यः कामयेत वीरो म आज्ञायेतेति।
स चतुर्होतारञ्जुहुयात्। प्रजापतिर्वै चतुर्होता। प्रजापतिरेव
भूत्वा प्रजायते। जजन्दिन्द्रमिन्द्रियाय स्वाहेति ग्रहेण
जुहोति। आऽस्य वीरो जायते। वीरः हि देवा
एतयाऽऽहुत्या प्राजनयन्। आदित्याश्चाङ्गिरसश्च सुवर्गे
लोकेऽस्पर्धन्त। वयं पूर्वं सुवर्गं लोकमियाम वयं पूर्वं
इति॥१८॥

त आदित्या एतं पञ्चहोतारमपश्यन्। तं पुरा
प्रातरनुवाकादाग्नीध्रेऽजुहवुः। ततो वै ते पूर्वं सुवर्गं
लोकमायन्। यः सुवर्गकामः स्यात्। स पञ्चहोतारं पुरा
प्रातरनुवाकादाग्नीध्रे जुहुयात्। संवत्सरो वै पञ्चहोता।
संवत्सरः सुवर्गो लोकः। संवत्सर एवर्तुषु प्रतिष्ठाय। सुवर्गं

लो॒कमे॑ति। ते॑ऽब्रुव॒न्नङ्गि॑रस आ॒दि॒त्यान्॥१९॥

क्व॑ स्थ। क्व॑ वः स॒द्भ्यो ह॒व्यं व॑क्ष्याम॒ इति॑। छ॒न्दः
स्वित्य॑ब्रुवन्। गा॒य॒त्रिया॒न्निष्टु॑भि॒ जग॑त्या॒मिति॑। तस्मा॒च्छ॒न्दः
सु स॒द्भ्य आ॑दि॒त्येभ्यः॑। आ॒ङ्गी॒रसीः प्र॒जा ह॒व्यं व॑हन्ति।
व॑हन्त्यस्मै प्र॒जा ब॒लिम्। ऐ॒नम॑प्रतिख्यातं गच्छति। य
ए॒वं वेद॑। द्वा॒द॒श मा॒साः प॒ञ्च॒र्त॒वः। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः।
अ॒सावा॑दि॒त्य ए॒कवि॒ंशः। ए॒तस्मि॒न्वा ए॒ष श्रि॒तः।
ए॒तस्मि॒न्प्रति॑ष्ठितः। य ए॒वमे॒त॒श्च श्रि॒तं प्र॑ति॒ष्ठितं वेद॑। प्र॒त्ये॒व
ति॑ष्ठति॥२०॥

स्यादिति संवत्सरो जनयध्वमितीत्यब्रवीत्पूर्वं इत्यादित्यानृतवृष्यद्वा॥३॥ [३]

प्र॒जाप॑तिरकामयत् प्र जा॑येयेति॑। स ए॒त॒न्द॒श॒हो॒तार॑मपश्यत्।
तेन॑ द॒श॒धाऽऽ॒त्मानं॑ वि॒धाय॑। द॒श॒हो॒त्राऽत॑प्यत। तस्य॒
चि॒त्तिः सु॒गासी॑त्। चि॒त्त॒माज्य॑म्। तस्यै॒ताव॑त्ये॒व
वा॒गासी॑त्। ए॒तावा॑न् यज्ञ॒क्र॒तुः। स च॑तुर्हो॒तार॑मसृजत।
सोऽन॑न्दत्॥२१॥

असृ॑क्षि वा इ॒ममि॑ति॑। तस्य॒ सामो॑ ह॒विरासी॑त्। स

चतुर्होत्राऽतप्यत। सौऽताम्यत्। स भूरिति व्याहरत्।
 स भूमिमसृजत। अग्निहोत्रन्दर्शपूर्णमासौ यजूंषि। स
 द्वितीयमतप्यत। सौऽताम्यत्। स भुव इति व्याहरत्॥ २२॥

सौऽन्तरिक्षमसृजत। चातुर्मास्यानि सामानि। स
 तृतीयमतप्यत। सौऽताम्यत्। स सुवरिति व्याहरत्।
 स दिवमसृजत। अग्निष्टोममुक्थ्यमतिरात्रमृचः। एता वै
 व्याहृतय इमे लोकाः। इमान्खलु वै लोकाननु प्रजाः
 पशवश्छन्दांसि प्राजायन्त। य एवमेताः प्रजापतेः प्रथमा
 व्याहृतीः प्रजाता वेद॥ २३॥

प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते। स पञ्चहोतारमसृजत।
 स हविर्नाविन्दत। तस्मै सोमस्तनुवं प्रायच्छत्। एतत्ते
 हविरिति। स पञ्चहोत्राऽतप्यत। सौऽताम्यत्। स
 प्रत्यङ्ङुबाधत। सोऽसुरानसृजत। तदस्याप्रियमासीत्॥ २४॥

तद्दुर्वर्णं हिरण्यमभवत्। तद्दुर्वर्णस्य हिरण्यस्य जन्म।
 स द्वितीयमतप्यत। सौऽताम्यत्। स प्राङ्ङुबाधत।

स देवानसृजत। तदस्य प्रियमासीत्। तत्सुवर्णं
हिरण्यमभवत्। तत्सुवर्णस्य हिरण्यस्य जन्म। य एव
सुवर्णस्य हिरण्यस्य जन्म वेद॥२५॥

सुवर्णं आत्मना भवति। दुर्वर्णोऽस्य भ्रातृव्यः। तस्मात्सुवर्णं
हिरण्यं भार्यम्। सुवर्णं एव भवति। ऐनं प्रियङ्गच्छति
नाप्रियम्। स सप्तहोतारमसृजत। स सप्तहोत्रैव सुवर्णं
लोकमेतत्। त्रिणवेन स्तोमैर्नैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदत।
त्रयस्त्रिंशेन प्रत्यतिष्ठत्। एकविंशेन रुचमधत्त॥२६॥

सप्तदशेन प्राजायत। य एवं विद्वान्त्स्तोमेन यजते।
सप्तहोत्रैव सुवर्णं लोकमेति। त्रिणवेन स्तोमैर्नैभ्यो लोकेभ्यो
भ्रातृव्यान्प्राणुदते। त्रयस्त्रिंशेन प्रतितिष्ठति। एकविंशेन
रुचमधत्ते। सप्तदशेन प्र जायते। तस्मात्सप्तदशः स्तोमो न
निर्हृत्यः। प्रजापतिर्वै सप्तदशः। प्रजापतिमेव मध्यतो धत्ते
प्रजात्यै॥२७॥

दे॒वा वै वरु॑णमयाजयन्। स यस्यै॑यस्यै दे॒वता॑यै
 दक्षि॑णामनयत्। ताम॑र्ह्नीनात्। तेऽब्रु॑वन्। व्या॒वृत्य॒
 प्रति॑ गृह्णाम। तथा॑ नो दक्षि॑णा न ह्येष्य॑तीति। ते
 व्या॒वृत्य॒ प्रत्य॑गृह्णन्। ततो॑ वै तान्दक्षि॑णा ना॒र्ह्नीनात्। य
 एवं वि॒द्वान्व्या॒वृत्य॒ दक्षि॑णां प्रतिगृह्णा॑ति। नैन॒न्दक्षि॑णा
 ह्नीनाति॥ २८॥

राजा॑ त्वा वरु॑णो नयतु देवि दक्षि॑णेऽग्नये॒ हिर॑ण्यमि॒त्याह॑।
 आ॒ग्नेयं॑ वै हिर॑ण्यम्। स्वयै॑वैन॒देव॑तया॒ प्रति॑ गृह्णाति। सोमा॑य
 वास॒ इत्या॑ह। सौ॒म्यं वै वासः॑। स्वयै॑वैन॒देव॑तया॒ प्रति॑
 गृह्णाति। रु॒द्राय॒ गा॒मि॒त्याह॑। रौ॒द्री वै गोः॑। स्वयै॑वैनान्दे॒वत॑या॒
 प्रति॑गृह्णाति। वरु॑णायाश्चमि॒त्याह॑॥ २९॥

वा॒रु॒णो वा अ॒श्वः। स्वयै॑वैन॒देव॑तया॒ प्रति॑गृह्णाति। प्र॒जाप॑तये॒
 पुरु॑षमि॒त्याह॑। प्रा॒जाप॑त्यो वै पुरु॑षः। स्वयै॑वैन॒देव॑तया॒ प्रति॑
 गृह्णाति। मन॑वे॒ तल्प॑मि॒त्याह॑। मा॒न॒वो वै तल्पः॑। स्वयै॑वैन॒
 दे॒वत॑या॒ प्रति॑ गृह्णाति। उ॒त्ता॒नाया॑ङ्गीर॒सायान्॒ इत्या॑ह। इ॒यं
 वा उ॑त्ता॒न आ॑ङ्गीर॒सः॥ ३०॥

अ॒न॒यै॒वैन॒त्प्र॒ति॑ गृ॒ह्णा॒ति। वै॒श्वान॒र्य॒र्चा रथं॑ प्र॒ति॑ गृ॒ह्णा॒ति।
 वै॒श्वान॒रो वै दे॒वत॑या रथः॑। स्व॒यै॒वैन॑ दे॒वत॑या प्र॒ति॑ गृ॒ह्णा॒ति।
 तेना॑मृ॒त॒त्वम॑श्या॒मित्या॑ह। अ॒मृ॒तमे॒वात्म॑न्धत्ते। वयो॑ दा॒त्र
 इत्या॑ह। वयं ए॒वैन॑ कृ॒त्वा। सु॒व॒र्गं लो॒कं ग॑मयति। मयो॒
 म॒ह्यम॑स्तु प्र॒तिग्र॑ही॒त्र इत्या॑ह॥३१॥

यद्वै शि॒वम्। तन्म॑यः। आ॒त्मन॑ ए॒वैषा॑ प॒री॒तिः। क इ॒दङ्क॑स्मा
 अदा॒दित्या॑ह। प्र॒जाप॑तिर्वै कः। स प्र॒जाप॑तये ददाति। कामः
 कामा॑येत्या॒ह। कामे॑न हि ददाति। कामे॑न प्र॒तिगृ॑ह्णाति।
 कामो॑ दा॒ता कामः॑ प्र॒तिग्र॑ही॒तेत्या॑ह॥३२॥

कामो॑ हि दा॒ता। कामः॑ प्र॒तिग्र॑ही॒ता। काम॑ः
 स॒मु॒द्रमा॑वि॒शेत्या॑ह। स॒मु॒द्र इ॒व हि॑ कामः॑। ने॒व
 हि॑ काम॒स्यान्तो॑ऽस्ति। न स॒मु॒द्रस्य॑। कामे॑न त्वा
 प्र॒तिगृ॑ह्णामीत्या॒ह। येन॑ कामे॑न प्र॒तिगृ॑ह्णाति। स
 ए॒वैन॑म॒मुष्मि॑ल्लो॒के काम॑ आगच्छति। कामे॑तत्त ए॒षा
 ते॑ काम॒ दक्षि॑णेत्या॒ह। काम॑ ए॒व तद्य॑ज॒मानो॑ऽमुष्मि॑ल्लो॒के
 दक्षि॑णामिच्छति। न प्र॒तिग्र॑ही॒तरि॑। य ए॒वं वि॒द्वान्दक्षि॑णां

प्रतिगृह्णाति। अनृणामेवैनां प्रति गृह्णाति॥३३॥

द्विनात्यश्वमित्याहाङ्गीरसः प्रतिग्रहीत्र इत्याह प्रतिग्रहीतेत्याह दक्षिणेत्याह चत्वारि च॥५॥—[५]

अन्तो वा एष यज्ञस्य। यद्वंशममहः। दशमेऽहन्त्सर्पराज्ञियां
ऋग्भिः स्तुवन्ति। यज्ञस्यैवान्तङ्गत्वा। अन्नाद्यमव रुन्धते।
तिसृभिः स्तुवन्ति। त्रयं इमे लोकाः। एभ्य एव
लोकेभ्योऽन्नाद्यमव रुन्धते। पृश्निवतीर्भवन्ति। अन्नं वै
पृश्नि॥३४॥

अन्नमेवाव रुन्धते। मनसा प्रस्तौति। मनसोद्गायति। मनसा
प्रति हरति। मन इव हि प्रजापतिः। प्रजापतेरास्यै। देवा वै
सर्पाः। तेषामियं राज्ञी। यत्सर्पराज्ञियां ऋग्भिः स्तुवन्ति।
अस्यामेव प्रति तिष्ठन्ति॥३५॥

चतुर्होतृन् होता व्याचष्टे। स्तुतमनुशंसति शान्त्यै।
अन्तो वा एष यज्ञस्य। यद्वंशममहः। एतत्खलु वै
देवानां परमङ्गुह्यं ब्रह्म। यच्चतुर्होतारः। दशमेऽहं
श्चतुर्होतृन्व्याचष्टे। यज्ञस्यैवान्तङ्गत्वा। परमन्देवानाङ्गुह्यं

ब्रह्माव॑ रुन्धे। तदे॒व प्र॑का॒शं ग॑मयति॥३६॥

तदे॑नं प्रका॒शङ्ग॑तम्। प्र॒का॒शं प्र॒जाना॑ङ्गमयति। वाचं॑ यच्छति।
य॒ज्ञस्य॑ धृ॒त्यै। य॒ज॒मा॒न॒दे॒व॒त्यं वा अ॑हः। भ्रा॒तृ॒व्य॒दे॒व॒त्या
रा॒त्रिः। अ॒ह्ना रा॒त्रि॒न्ध्या॑येत्। भ्रा॒तृ॒व्य॒स्यै॒व त॒ल्लो॒कवृ॑ङ्के।
यद्वि॒वा वाचं॑ वि॒सृ॒जेत्। अ॒हर्भा॑तृ॒व्या॒योच्छि॑षेत्। यन्न॑क्तं
वि॒सृ॒जेत्। रा॒त्रिं भ्रा॑तृ॒व्या॒योच्छि॑षेत्। अ॒धि॒वृ॒क्ष॒सू॒र्ये
वाचं॑ वि॒सृ॒जति॑। ए॒ताव॑न्तमे॒वास्मै॑ लो॒कमुच्छि॑षति।
याव॑दादि॒त्योऽस्त॑मेति॥३७॥

पृश्निं तिष्ठन्ति गमयति शिषेत्पञ्च च॥६॥ [६]

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत। ताः सृ॒ष्टाः स॒म॒श्लिष्य॑न्। ता
रू॒पेणा॑नु॒प्रावि॑शत्। तस्मा॑दाहुः। रू॒पं वै प्र॒जाप॑तिरिति। ता
नाम्ना॑ऽनु॒ प्रावि॑शत्। तस्मा॑दाहुः। ना॒म॒ वै प्र॒जाप॑तिरिति।
तस्मा॑द॒प्यामि॑त्रौ स॒ङ्गत्य॑। नाम्ना॒ चेच्छ॑र्येते॥३८॥

मि॒त्रमे॒व भ॑वतः। प्र॒जाप॑तिर्दे॒वासुरा॑नंसृजत। स इन्द्र॑मपि
नासृ॑जत। तन्दे॒वा अ॑ब्रुवन्। इन्द्र॑न्नो ज॒नये॑ति। स

आत्मन्निन्द्रमपश्यत्। तमसृजत। तन्निष्ठुर्वीर्यं भूत्वाऽनु
प्राविशत्। तस्य वज्रः पञ्चदशो हस्तः आपद्यत।
तेनोदय्यासुरानभ्यभवत्॥ ३९॥

य एवं वेद। अभि भ्रातृव्यान्भवति। ते देवा असुरैर्विजित्य।
सुवर्गं लोकमायन्। तेऽमुष्मिँल्लोके व्यक्षुध्यन्। तेऽब्रुवन्।
अमृतः प्रदानं वा उपजिजीविमेति। ते सप्तहोतारं
यज्ञं विधायायास्यम्। आङ्गीरसं प्राहिण्वन्। एतेनामृतं
कल्पयेति॥ ४०॥

तस्य वा इयङ्कृतिः। यदिदङ्किं च। य एवं वेद। कल्पतेऽस्मै।
स वा अयं मनुष्येषु यज्ञः सप्तहोता। अमृतं सद्भ्यो देवेभ्यो
हव्यं वहति। य एवं वेद। उपैनं यज्ञो नमति। सोऽमन्यत।
अभि वा इमेऽस्माल्लोकादमुं लोकङ्कमिष्यन्त इति।
स वाचस्पते हृदिति व्याहरत्। तस्मात्पुत्रो हृदयम्।
तस्मादस्माल्लोकादमुं लोकन्नाभि कामयन्ते। पुत्रो हि
हृदयम्॥ ४१॥

ह्वयेते अभवत्कल्पयेतीति चत्वारि च॥७॥ [७]

दे॒वा वै चतु॑र्होतृभि॒र्यज्ञ॑म॒तन्व॑त। ते वि पा॒प्मना॒
भ्रातृ॑व्ये॒णाज॑यन्त। अ॒भि सु॑व॒र्गं लो॒कम॑जयन्। य ए॒वं
वि॒द्वाश्चतु॑र्होतृभि॒र्यज्ञ॑न्त॒नुते॑। वि पा॒प्मना॒ भ्रातृ॑व्ये॒ण ज॑यते।
अ॒भि सु॑व॒र्गं लो॒कं ज॑यति। षड्ढो॑त्रा प्राय॒णीय॑मा सा॒दय॑ति।
अ॒मुष्मै॒ वै लो॒काय॑ षड्ढो॑ता। घ्नन्ति॒ खलु॑ वा ए॒तत्सोम॑म्।
यद॑भिषु॒ण्वन्ति॑॥४२॥

ऋ॒जुधै॑वैन॒ममुं॑ लो॒कं ग॑मयति। चतु॑र्होत्राऽऽति॒थ्यम्। यशो॑
वै चतु॑र्होता। यश॑ ए॒वात्म॑न्य॒त्ते। प॒ञ्चहो॑त्रा प॒शुमु॑प॒साद॑यति।
सु॒व॒र्ग्यो वै प॒ञ्चहो॑ता। यज॑मानः प॒शुः। यज॑मानमे॒व सु॑व॒र्गं
लो॒कं ग॑मयति। ग्रहो॑न्मृही॒त्वा स॒प्तहो॑तारञ्जुहोति। इ॒न्द्रि॒यं वै
स॒प्तहो॑ता॥४३॥

इ॒न्द्रि॒यमे॒वात्म॑न्य॒त्ते। यो वै चतु॑र्होतृ॒ननु॑स॒वन॑न्त॒र्पय॑ति।
तृ॒प्यति॑ प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। उपै॑न॒ सोम॑पी॒थो न॑मति।
ब॒हिष्प॑व॒माने॑ दश॑होतार॒व्याँच॑क्षीत। मा॒ध्य॑न्दि॒ने

पवमाने चतुर्होतारम्। आर्भवे पवमाने पञ्चहोतारम्।
 पितृयज्ञे षड्होतारम्। यज्ञायज्ञियस्य स्तोत्रे सप्तहोतारम्।
 अनुसवनमेवैनां स्तर्पयति॥४४॥

तृप्यन्ति प्रजयां पशुभिः। उपैनं सोमपीथो नमति।
 देवा वै चतुर्होतृभिः सत्रमांसता। ऋद्धिपरिमितं
 यशस्कामाः। तैऽब्रुवन्। यन्नः प्रथमं यशं ऋच्छात्।
 सर्वेषान्नस्तत्सुहासदिति। सोमश्चतुर्होत्रा। अग्निः पञ्चहोत्रा।
 धाता षड्होत्रा॥४५॥

इन्द्रः सप्तहोत्रा। प्रजापतिर्दशहोत्रा। तेषां सोमं
 राजानं यशं आर्च्छत्। तन्न्यकामयत्। तेनापाक्रामत्।
 तेन प्रलायमचरत्। तन्देवाः प्रैषैः प्रैषमैच्छन्। तत्प्रेषाणां
 प्रैषत्वम्। निविद्धिर्न्यवेदयन्। तन्निविदां निवित्त्वम्॥४६॥

आप्रीभिराप्नुवन्। तदाप्रीणामाप्रित्वम्। तमघ्नन्। तस्य यशो
 व्यगृह्णत। ते ग्रहा अभवन्। तद्ग्रहाणाङ्ग्रहत्वम्। यस्यैवं विदुषो
 ग्रहा गृह्यन्ते। तस्य त्वैव गृहीताः। तैऽब्रुवन्। यो वै नः

श्रेष्ठोऽभूत्॥४७॥

तमवधिष्म। पुनरिमं सुवामहा इति। तच्छन्दोभिरसुवन्त।
तच्छन्दसाञ्छन्दस्त्वम्। साम्ना समानयन्। तत्साम्नः
सामत्वम्। उक्थैरुदस्थापयन्। तदुक्थानामुक्थत्वम्। य
एवं वेद। प्रत्येव तिष्ठति॥४८॥

सर्वमायुरेति। सोमो वै यशः। य एवं विद्वान्तसोममागच्छति।
यश एवैनमृच्छति। तस्मादाहुः। यश्चैवं वेद यश्च न। तावुभौ
सोममागच्छतः। सोमो हि यशः। तन्त्वाऽव यशं
ऋच्छतीत्याहुः। यः सोमे सोमं प्राहेति। तस्मात्सोमे सोमः
प्रोच्यः। यश एवैनमृच्छति॥४९॥

अभिषुण्वन्ति सप्तहोता तर्पयति षड्विंश निवित्त्वमभूत्तिष्ठति प्राहेति द्वे च॥८॥

इदं वा अग्रे नैव किं च नासीत्। न द्यौरासीत्। न
पृथिवी। नान्तरिक्षम्। तदसदेव सन्मनोऽकुरुत् स्यामिति।
तदतप्यत। तस्मात्तेपानाद्धूमोऽजायत। तद्भूयोऽतप्यत।
तस्मात्तेपानाद्ग्निरजायत। तद्भूयोऽतप्यत॥५०॥

तस्मात्तेपा॒नाज्ज्योति॑रजायत। तद्भूयो॑ऽतप्यत। तन्मा॑त्तेपा॒नाद॒र्चिर॑
 तद्भूयो॑ऽतप्यत। तस्मा॑त्तेपा॒नान्मरी॑चयोऽजायन्त।
 तद्भूयो॑ऽतप्यत। तस्मा॑त्तेपा॒नादु॒दारा॑ अजायन्त।
 तद्भूयो॑ऽतप्यत। तद॒भ्रमि॑व॒ सम॑हन्यत। तद्व॒स्तिम॑भिनत्॥ ५१॥

स संमु॒द्रोऽभवत्। तस्मा॑त्समु॒द्रस्य॑ न पि॑बन्ति। प्र॒जन॑नमि॒व
 हि म॑न्यन्ते। तस्मा॑त्प॒शोर्जा॑य॒माना॒दापः॑ पु॒रस्ता॑द्यन्ति।
 तद्व॑श॒होता॑ऽन्व॑सृज्यत। प्र॒जाप॑तिर्वै द॑श॒होता॑। य ए॒वन्तप॑सो
 वी॒र्यं॑ वि॒द्वाँ स्तप्य॑ते। भव॑त्ये॒व। तद्वा इ॒दमा॑पः
 स॒लिल॑मासीत्। सोऽरो॑दीत्प्र॒जाप॑तिः॥ ५२॥

स कस्मा॑ अ॒ज्ञि। यद्य॒स्या अ॑प्र॒तिष्ठा॒या इति॑।
 यद॒प्स्व॑वाप॑द्यत। सा पृ॒थि॒व्य॑भवत्। यद्व॒मृष्ट॑। तद॒न्तरि॑क्षमभवत्।
 यद॒ूर्ध्व॑मुद॒मृष्ट॑। सा द्यौ॑रभवत्। यदरो॑दीत्। तद॒नयो॑
 रोद॒स्त्वम्॥ ५३॥

य ए॒वं वेद॑। नास्य॑ गृ॒हे रु॑दन्ति। ए॒तद्वा ए॒षां लो॒कानां॑ जन्म॑।
 य ए॒वमे॒षां लो॒कानां॑ जन्म॑ वेद॑। नैषु लो॒केष्वा॒र्तिमा॑र्च्छति।

स इ॒मां प्र॑ति॒ष्ठां वि॒न्दत॑ । स इ॒मां प्र॑ति॒ष्ठां वि॒त्वाऽका॑मयत्
प्रजा॑ये॒येति॑ । स तपो॑ऽतप्यत । सो॑ऽन्त॒र्वा॒नभ॑वत् । स
ज॒घना॑द॒सुरा॑नसृजत ॥ ५४ ॥

तेभ्यो॑ मृ॒न्मये॒ पात्रे॑ऽन्नमदुहत् । याऽस्य॒ सा त॒नूरासी॑त् ।
तामपा॑हत । सा तमि॑स्त्राऽभवत् । सो॑कामयत् प्रजा॑ये॒येति॑ ।
स तपो॑ऽतप्यत । सो॑न्त॒र्वा॒नभ॑वत् । स प्र॒जन॑नादेव
प्र॒जा अ॑सृजत । तस्मा॑दि॒मा भूयि॑ष्ठाः । प्र॒जन॑ना॒द्धेना॒
असृ॑जत ॥ ५५ ॥

ताभ्यो॑ दा॒रुमये॒ पात्रे॒ पयो॑ऽदुहत् । याऽस्य॒ सा
त॒नूरासी॑त् । तामपा॑हत । सा जो॒त्स्नाऽभ॑वत् । सो॑ऽकामयत्
प्रजा॑ये॒येति॑ । स तपो॑ऽतप्यत । सो॑ऽन्त॒र्वा॒नभ॑वत् । स
उ॒पप॒क्षाभ्या॑मे॒वर्तू॑नसृजत । तेभ्यो॑ रज॒ते पात्रे॑ घृ॒तम॑दुहत् ।
याऽस्य॒ सा त॒नूरासी॑त् ॥ ५६ ॥

तामपा॑हत । सो॑ऽहो॒रा॒त्रयोः॑ स॒न्धिर॑भवत् । सो॑ऽकामयत्
प्रजा॑ये॒येति॑ । स तपो॑ऽतप्यत । सो॑ऽन्त॒र्वा॒नभ॑वत् । स

मुखाद्वैवानसृजत। तेभ्यो हरिते पात्रे सोममदुहत्। याऽस्य
सा तनूरासीत्। तामपाहत। तदहरभवत्॥५७॥

एते वै प्रजापतेर्दोहाः। य एवं वेद। दुह एव प्रजाः। दिवा
वै नोऽभूदिति। तद्वैवानन्देवत्वम्। य एवन्देवानन्देवत्वं
वेद। देवानेव भवति। एतद्वा अहोरात्राणां जन्म। य
एवमहोरात्राणां जन्म वेद। नाहोरात्रेष्वार्तिमाच्छति॥५८॥

असतोऽधि मनोऽसृज्यत। मनः प्रजापतिमसृजत।
प्रजापतिः प्रजा असृजत। तद्वा इदं मनस्येव परमं
प्रतिष्ठितम्। यदिदङ्किं च। तदेतच्छ्वौवस्यसन्नाम् ब्रह्म।
व्युच्छन्तीव्युच्छन्त्यस्मै वस्यसीवस्यसी व्युच्छति। प्रजायते
प्रजयां पशुभिः। प्र परमेष्ठिनो मात्रामाप्नोति। य एवं
वेद॥५९॥

अग्निरजायत तद्भूयोऽतप्यतामिनदरोदीत्प्रजापतीरोदस्त्वमसृजतासृजत घृतमदुहद्याऽस्य सा
तनूरासीदहरभवदृच्छति वेदं (इदं धूमोऽग्निर्योतिरचिर्मरीचय उदारास्तदभ्रं स जघनात्सा तमिस्रा
स प्रजननात्सा जोत्सा स उपपक्षाभ्यां सौऽहोरात्रयोः सन्धिः स मुखान्तदहर्देवामृन्मये दारुमये
रजते हरिते तेभ्यस्ताभ्यो द्वे तेऽन्नं पयो घृतं सोमम् ॥)॥९॥

प्रजापतिरिन्द्रमसृजतानुजावरन्देवानाम्। तं प्राहिणोत्।
 परेहि। एतेषान्देवानामधिपतिरेधीति। तन्देवा अब्रुवन्।
 कस्त्वमसि। वयं वै त्वच्छ्रेयांसः स्म इति। सोऽब्रवीत्।
 कस्त्वमसि वयं वै त्वच्छ्रेयांसः स्म इति मा देवा अवोचं
 निति। अथ वा इदन्तरहि प्रजापतौ हर आसीत्॥६०॥

यदस्मिन्नादित्ये। तदेनमब्रवीत्। एतन्मे प्रयच्छ।
 अथाहमेतेषान्देवानामधिपतिर्भविष्यामीति। कोऽहं
 स्यामित्यब्रवीत्। एतत्प्रदायेति। एतत्स्या इत्यब्रवीत्।
 यदेतद्वीषीति। को ह वै नाम प्रजापतिः। य एवं
 वेद॥६१॥

विदुरेनन्नाम्ना। तदस्मै रुक्मं कृत्वा प्रत्यमुञ्चत्। ततो वा
 इन्द्रो देवानामधिपतिरभवत्। य एवं वेद। अधिपतिरेव
 समानानां भवति। सोऽमन्यत। किङ्किं वा अकरमिति। स
 चन्द्रं म आहरेति प्रालपत्। तच्चन्द्रमसश्चन्द्रमस्त्वम्। य एवं
 वेद॥६२॥

चन्द्रवानेव भवति। तन्देवा अब्रुवन्। सुवीर्यो मर्या यथा

गोपायत् इति। तत्सूर्यस्य सूर्यत्वम्। य एवं वेद।
नैनन्दभ्रोति। कश्च नास्मिन्वा इदमिन्द्रियं प्रत्यस्थादिति।
तदिन्द्रस्येन्द्रत्वम्। य एवं वेद। इन्द्रियाव्यैव भवति॥६३॥

अयं वा इदं परमोऽभूदिति। तत्परमेष्ठिनः परमेष्ठित्वम्।
य एवं वेद। परमामेव काष्ठां गच्छति। तन्देवाः समन्तं
पर्यविशन्। वसंवः पुरस्तात्। रुद्रा दक्षिणतः। आदित्याः
पश्चात्। विश्वे देवा उत्तरतः। अङ्गिरसः प्रत्यश्चम्॥६४॥

साध्याः पराश्चम्। य एवं वेद। उपैनः समाः
संविशन्ति। स प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजा आवयत्। ता
अस्मै नातिष्ठन्तान्नाद्याय। ता मुखं पुरस्तात्पश्यन्तीः।
दक्षिणतः पर्यायन्। स दक्षिणतः पर्यवर्तयत्। ता मुखं
पुरस्तात्पश्यन्तीः। मुखन्दक्षिणतः॥६५॥

पश्चात्पर्यायन्। स पश्चात्पर्यवर्तयत्। ता मुखं
पुरस्तात्पश्यन्तीः। मुखन्दक्षिणतः। मुखं पश्चात्।

उत्तरतः पर्यायन्। स उत्तरतः पर्यवर्तयत। ता मुखं
पुरस्तात्पश्यन्तीः। मुखन्दक्षिणतः। मुखं पश्चात्॥६६॥

मुखमुत्तरतः। ऊर्ध्वा उदायन्। स उपरिष्टान्यवर्तयत।
ताः सर्वतोमुखो भूत्वाऽऽवयत्। ततो वै तस्मै प्रजा
अतिष्ठन्तान्नाद्याय। य एवं विद्वान्परि च वर्तयते नि
च। प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजा अत्ति। तिष्ठन्तेऽस्मै प्रजा
अन्नाद्याय। अन्नाद एव भवति॥६७॥

आसीद्वेदं चन्द्रमस्त्वं य एवं वेदैन्द्रियाव्येव भवति प्रत्यञ्चं मुखन्दक्षिणतो मुखं पश्चान्नवं च॥१०॥

[१०]

प्रजापतिरकामयत बहोर्भूयान्त्स्यामिति। स एतन्दशहोतारमप
तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्ति बहोर्भूयानभवत्। यः कामयेत
बहोर्भूयान्त्स्यामिति। स दशहोतारं प्रयुञ्जीत। बहोरेव
भूयान्भवति। सोऽकामयत वीरो म आजायेतेति। स
दशहोतुश्चतुर्होतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त॥६८॥

तस्य प्रयुक्तीन्द्रोऽजायत। यः कामयेत वीरो म

आजायेतेति। स चतुर्होतारं प्रयुञ्जीत। आऽस्य वीरो जायते। सोऽकामयत पशुमान्तस्यामिति। स चतुर्होतुः पञ्चहोतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्तिः पशुमानभवत्। यः कामयेत पशुमान्तस्यामिति। स पञ्चहोतारं प्रयुञ्जीत॥६९॥

पशुमानेव भवति। सोऽकामयतर्तवो मे कल्पेन्निति। स पञ्चहोतुः षड्होतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्त्युतवोऽस्मा अकल्पन्त। यः कामयेतर्तवो मे कल्पेन्निति। स षड्होतारं प्रयुञ्जीत। कल्पन्तेऽस्मा ऋतवः। सोऽकामयत सोमपः सोमयाजी स्याम्। आ मे सोमपः सोमयाजी जायेतेति॥७०॥

स षड्होतुः सप्तहोतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्तिः सोमपः सोमयाज्यभवत्। आऽस्य सोमपः सोमयाज्यजायत। यः कामयेत सोमपः सोमयाजी स्याम्। आ मे सोमपः सोमयाजी जायेतेति। स सप्तहोतारं प्रयुञ्जीत। सोमप एव सोमयाजी भवति। आऽस्य

सोमपः सोमयाजी जायते। स वा एष पशुः पञ्चधा
प्रतिष्ठति॥ ७१॥

पद्भिर्मुखेन। ते देवाः पशून् वित्वा। सुवर्गं लोकमायन्।
तैऽमुष्मिँल्लोके व्यक्षुध्यन्। तैऽब्रुवन्। अमुतः प्रदानं वा
उपजिजीविमेति। ते सप्तहोतारं यज्ञं विधायायास्यम्।
आङ्गीरसं प्राहिण्वन्। एतेनामुत्रं कल्पयेति। तस्य वा
इयङ्कृतिः॥ ७२॥

यदिदङ्किं च। य एवं वेद। कल्पतेऽस्मै। स वा अयं
मनुष्येषु यज्ञः सप्तहोता। अमुत्रं सज्ज्यो देवेभ्यो हव्यं
वहति। य एवं वेद। उपैनं यज्ञो नमति। यो वै
चतुर्होतृणान्निदानं वेद। निदानवान्भवति। अग्निहोत्रं वै
दशहोतुर्निदानम्। दशपूर्णमासौ चतुर्होतुः। चातुर्मास्यानि
पञ्चहोतुः। पशुबन्धषड्द्वौतुः। सौम्योऽध्वरः सप्तहोतुः। एतद्वै
चतुर्होतृणान्निदानम्। य एवं वेद। निदानवान्भवति॥ ७३॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। किञ्चतुर्होतृणाञ्चतुर्होतृत्वमिति।
यदेवेषु चतुर्धा होतारः। तेन चतुर्होतारः। तस्माच्चतुर्होतार
उच्यन्ते। तच्चतुर्होतृणाञ्चतुर्होतृत्वम्। सोमो वै चतुर्होता।
अग्निः पञ्चहोता। धाता षड्होता। इन्द्रः सप्तहोता॥१॥

प्रजापतिर्दशहोता। य एवञ्चतुर्होतृणामृद्धिं वेद। ऋध्नोत्येव।
य एषामेवं बन्धुतां वेद। बन्धुमान्भवति। य एषामेवं
कृप्तिं वेद। कल्पतेऽस्मै। य एषामेवमायतनं वेद।
आयतनवान्भवति। य एषामेवं प्रतिष्ठां वेद॥२॥

प्रत्येव तिष्ठति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। दशहोता
चतुर्होता। पञ्चहोता षड्होता सप्तहोता। अथ
कस्माच्चतुर्होतार उच्यन्त इति। इन्द्रो वै चतुर्होता। इन्द्रः
खलु वै श्रेष्ठो देवतानामुपदेशनात्। य एवमिन्द्रः
श्रेष्ठ देवतानामुपदेशनाद्वेद। वसिष्ठः समानानां
भवति। तस्माच्छ्रेष्ठमायन्तं प्रथमेनैवानु बुध्यन्ते।

अ॒यमा॒गन्। अ॒यमवा॑सा॒दिति॑। की॒र्तिर॑स्य॒ पूर्वाऽऽग॑च्छति
ज॒नता॑माय॒तः। अथो॑ ए॒नं प्रथ॑मेनै॒वानु॑ बु॒ध्यन्ते। अ॒यमा॒गन्।
अ॒यमवा॑सा॒दिति॑॥ ३॥

सप्तहोता प्रतिष्ठां वेदं बुध्यन्ते षट्॥१॥ [१]

दक्षि॑णां प्रति॒ग्रही॒ष्यन्त्सप्त॑द॒शकृ॒त्वोऽपा॑न्यात्। आ॒त्मान॑मे॒व
समि॑न्धे। तेज॑से वी॒र्या॑य। अथो॑ प्र॒जाप॑तिरे॒वैना॑ भू॒त्वा
प्रति॑ गृह्णाति। आ॒त्मनो॑ऽना॒त्यै। यद्ये॑न॒मात्वि॑ज्याद्वृ॒तः
सन्त॑न्नि॒रहरे॑रन्। आ॒ग्नी॑ध्रे जुहु॒याद॒शहो॑तारम्। च॒तुर्गृ॑ही॒तेना॒ज्येन॑
पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यङ्घ्रि॑ष्ठन्। प्र॒ति॒लो॒मं वि॒ग्राह॑म्॥ ४॥

प्रा॒णाने॒वास्योप॑ दासयति। यद्ये॑नं पुन॑रु॒प शि॒क्षेयुः॑।
आ॒ग्नी॑ध्रे ए॒व जुहु॒याद॒शहो॑तारम्। च॒तुर्गृ॑ही॒तेना॒ज्येन॑।
प॒श्चात्प्रा॒डासी॑नः। अ॒नु॒लो॒ममवि॑ग्राहम्। प्रा॒णाने॒वास्मै॑
कल्प॑यति। प्राय॑श्चि॒त्ती वा॒ग्धो॒तेत्यु॑तु॒मुखः॑तु॒मुखे जु॑होति।
ऋ॒तूने॒वास्मै॑ कल्प॑यति। कल्प॑न्तेऽस्मा ऋ॒तवः॑॥ ५॥

कृ॒ता अ॑स्मा ऋ॒तव॑ आ॒यन्ति॑। षड्द्वौ॒ता वै भू॒त्वा

प्रजापतिरिदं सर्वमसृजत। स मनोऽसृजत। मनसोऽधि
गायत्रीमसृजत। तद्गायत्रीं यश आर्च्छत्। तामाऽलभत।
गायत्रिया अधि छन्दांस्यसृजत। छन्दोभ्योऽधि सामं।
तत्सामं यश आर्च्छत्। तदाऽलभत॥६॥

साम्नोऽधि यजूंष्यसृजत। यजुभ्योऽधि विष्णुम्। तद्विष्णुं
यश आर्च्छत्। तमाऽलभत। विष्णोरध्योषधीरसृजत।
ओषधीभ्योऽधि सोमम्। तत्सोमं यश आर्च्छत्।
तमाऽलभत। सोमादधि पशूनसृजत। पशुभ्योऽधीन्द्रम्॥७॥

तदिन्द्रं यश आर्च्छत्। तदेनन्नाति प्राच्यवत। इन्द्र इव
यशस्वी भवति। य एवं वेद। नैनं यशोऽति प्रच्यवते।
यद्वा इदङ्किं च। तत्सर्वमुत्तान एवाङ्गीरसः प्रत्यगृह्णात्।
तदेनं प्रतिगृहीतन्नाहिनत्। यत्किं च प्रतिगृहीयात्।
तत्सर्वमुत्तानस्त्वाङ्गीरसः प्रतिगृह्णात्वित्येव प्रतिगृहीयात्।
इयं वा उत्तान आङ्गीरसः। अनयैवैनत्प्रति गृह्णाति। नैनं
हिनस्ति। बर्हिषा प्रतीयाद्वां वाऽश्वं वा। एतद्वै पशूनां प्रियं

धामं। प्रियेणैवैनं धाम्ना प्रत्येति॥८॥

विग्राहंमृतवस्तदाऽलंभतेन्द्रङ्गहीयाथ्यद्वा॥२॥ [२]

यो वा अविद्वान्निवर्तयते। विशीर्षा सपाप्माऽमुष्मिलौके
भवति। अथ यो विद्वान्निवर्तयते। सशीर्षा विपाप्माऽमुष्मिलौके
भवति। देवता वै सप्त पुष्टिकामा न्यवर्तयन्त। अग्निश्च
पृथिवी च। वायुश्चान्तरिक्षं च। आदित्यश्च द्यौश्च चन्द्रमाः।
अग्निर्यवर्तयत। स साहस्रमपुष्यत्॥९॥

पृथिवी न्यवर्तयत। सौषधीभिर्वनस्पतिभिरपुष्यत्।
वायुर्यवर्तयत। स मरीचीभिरपुष्यत्। अन्तरिक्षं न्यवर्तयत।
तद्वयोभिरपुष्यत्। आदित्यो न्यवर्तयत। स रश्मिभिरपुष्यत्।
द्यौर्यवर्तयत। सा नक्षत्रैरपुष्यत्। चन्द्रमा न्यवर्तयत।
सौऽहोरात्रैरर्धमासैर्मासैर्ऋतुभिः संवत्सरेणापुष्यत्।
तान्योषान्पुष्यति। याऽस्तेऽपुष्यन्। य एवं विद्वान्नि च
वर्तयते परि च॥१०॥

अपुष्यन्नक्षत्रैरपुष्यत्यश्च च॥३॥ [३]

तस्य वा अग्नेर्हिरण्यं प्रतिजग्रहुषः। अर्धमिन्द्रियस्यापाक्रामत्।
 तदेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै सौऽर्धमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त।
 अर्धमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वान् हिरण्यं
 प्रतिगृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रति गृह्णाति। अर्धमस्येन्द्रियस्याप
 क्रामति। तस्य वै सोमस्य वासः प्रतिजग्रहुषः।
 तृतीयमिन्द्रियस्यापाक्रामत्॥११॥

तदेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै स तृतीयमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त।
 तृतीयमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वान् वासः
 प्रतिगृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रति गृह्णाति। तृतीयमस्येन्द्रियस्या
 क्रामति। तस्य वै रुद्रस्य गां प्रतिजग्रहुषः। चतुर्थमिन्द्रियस्यापा
 तामेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै स चतुर्थमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त॥

चतुर्थमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वान्गां प्रतिगृह्णाति।
 अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। चतुर्थमस्येन्द्रियस्याप
 क्रामति। तस्य वै वरुणस्याश्वं प्रतिजग्रहुषः।
 पञ्चममिन्द्रियस्यापाक्रामत्। तमेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै स
 पञ्चममिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त। पञ्चममिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते।

य एवं विद्वानश्वं प्रतिगृह्णाति॥१३॥

अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। पञ्चममस्येन्द्रियस्यापं
क्रामति। तस्य वै प्रजापतेः पुरुषं प्रतिजग्रहुषः।
षष्ठमिन्द्रियस्यापंक्रामत्। तमेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै स
षष्ठमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त। षष्ठमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते। य
एवं विद्वान्पुरुषं प्रतिगृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति।
षष्ठमस्येन्द्रियस्यापं क्रामति॥१४॥

तस्य वै मनोस्तल्पं प्रतिजग्रहुषः। सप्तममिन्द्रियस्यापंक्रामत्।
तमेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै स सप्तममिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त।
सप्तममिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वान्स्तल्पं प्रति
गृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रति गृह्णाति। सप्तममस्येन्द्रियस्यापं
क्रामति। तस्य वा उत्तानस्याङ्गीरसस्याप्राणत्प्रतिजग्रहुषः।
अष्टममिन्द्रियस्यापंक्रामत्॥१५॥

तदेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै सोऽष्टममिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त।
अष्टममिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वानप्राणत्प्रतिगृह्णाति।

अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। अष्टममस्येन्द्रियस्यापं क्रामति।
 यद्वा इदङ्किं च। तत्सर्वमुत्तान एवाङ्गीरसः प्रत्यगृह्णात्।
 तदेनं प्रतिगृहीतन्नाहिनत्। यत्किं च प्रतिगृह्णीयात्।
 तत्सर्वमुत्तानस्त्वाङ्गीरसः प्रतिगृह्णात्वित्येव प्रतिगृह्णीयात्।
 इयं वा उत्तान आङ्गीरसः। अनयैवैनत्प्रति गृह्णाति। नैनं
 हिनस्ति॥१६॥

तृतीयमिन्द्रियस्यापांक्रामच्चतुर्थमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ताश्च प्रतिगृह्णाति षष्ठमस्येन्द्रियस्यापंक्रामत्यष्टममिन्द्रियस्यापांक्राम-
 च (तस्य वा अग्नेरहिरण्यं सोमस्य वासस्तदेतेन रुद्रस्य गान्तामेतेन वरुणस्याश्वं प्रजापतेः पुरुषं
 मनोस्तत्पुन्यतेनोत्तानस्य तदेतेनाप्राणद्यद्वै। अर्धं तृतीयमष्टमं तच्चतुर्थं तां पञ्चमं षष्ठं सप्तमन्तम्।
 तदेतेन द्वे तामेतेनेकं तमेतेन त्रीणि तदेतेनेकम्॥॥४॥

[४]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यदशहोतारः सत्रमासन्त। केन ते
 गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। केन प्रजा असृजन्तेति। प्रजापतिना
 वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। तेन प्रजा असृजन्त।
 यच्चतुर्होतारः सत्रमासन्त। केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्।
 केनौषधीरसृजन्तेति। सोमेन वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्॥१७॥

तेनौषधीरसृजन्त। यत्पञ्चहोतारः स॒त्रमास॑त। के॒न् ते
 गृ॒हप॑तिनाऽऽर्ध्व॒वन्। के॒नै॒भ्यो लो॒केभ्योऽसु॑रा॒न्प्राणु॑दन्त।
 के॒नै॒षां प॒शून्वृ॑ञ्जतेति। अ॒ग्निना॒ वै ते गृ॒हप॑तिनाऽऽर्ध्व॒वन्।
 तेनै॒भ्यो लो॒केभ्योऽसु॑रा॒न्प्राणु॑दन्त। तेनै॒षां प॒शून्वृ॑ञ्जत।
 यथ्षड्धो॑तारः स॒त्रमास॑त। के॒न् ते गृ॒हप॑तिनाऽऽर्ध्व॒वन्॥१८॥

के॒न्तू॒नक॑ल्पय॒न्तेति॑। धा॒त्रा वै ते गृ॒हप॑तिनाऽऽर्ध्व॒वन्।
 ते॒न्तू॒नक॑ल्पयन्त। यत्स॒प्तहो॑तारः स॒त्रमास॑त। के॒न् ते
 गृ॒हप॑तिनाऽऽर्ध्व॒वन्। के॒न् सु॒वरा॑यन्। के॒ने॒मा॒ल्लो॒कान्त्स॑म॒तन्व॑न्नि॒
 अ॒र्य॒म्णा वै ते गृ॒हप॑तिनाऽऽर्ध्व॒वन्। ते॒न् सु॒वरा॑यन्।
 ते॒ने॒मा॒ल्लो॒कान्त्स॑म॒तन्व॑न्निति॥१९॥

ए॒ते वै दे॒वा गृ॒हप॑तयः। तान् य ए॒वं वि॒द्वान्। अप्य॒न्यस्य॑
 गा॒र्हप॑ते दीक्ष॑ते। अ॒वा॒न्त॒रमे॒व स॒त्रिणा॑मृ॒ध्नोति॑। यो वा
 अ॒र्य॒मणं॑ वेद॑। दान॑कामा अस्मै प्र॒जा भ॑वन्ति। य॒ज्ञो
 वा अ॒र्य॒मा। आ॒र्या॑वस॒तिरिति॑ वै तमा॑हु॒र्यं प्र॒श॑सन्ति।
 आ॒र्या॑वस॒तिर्भव॑ति। य ए॒वं वेद॑॥२०॥

यद्वा इदङ्किं च। तत्सर्वं चतुर्होतारः। चतुर्होतृभ्योऽधि
यज्ञो निर्मितः। स य एवं विद्वान् विवदेत। अहमेव
भूयो वेद। यश्चतुर्होतृन् वेदेति। स ह्येव भूयो वेद।
यश्चतुर्होतृन् वेद। यो वै चतुर्होतृणां होतृन् वेद। सर्वासु
प्रजास्वन्नमत्ति॥ २१॥

सर्वा दिशोऽभि जंयति। प्रजापतिर्वै दशहोतृणां होता।
सोमश्चतुर्होतृणां होता। अग्निः पञ्चहोतृणां होता।
धाता षड्होतृणां होता। अर्यमा सप्तहोतृणां होता। एते
वै चतुर्होतृणां होतारः। तान् य एवं वेद। सर्वासु
प्रजास्वन्नमत्ति। सर्वा दिशोऽभि जंयति॥ २२॥

आर्ध्वन्नार्ध्वन्नित्येवं वेदंति सर्वा दिशोऽभि जंयति (वै तेन सत्रङ्केन ॥)॥५॥ [५]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा व्यस्रंसत। स हृदयं भूतोऽशयत्।
आत्मन् हा ३ इत्यह्वयत्। आपः प्रत्यशृण्वन्।
ता अग्निहोत्रेणैव यज्ञक्रतुनोप पर्यावर्तन्त। ताः
कुसिन्धुमुपौहन्। तस्मादग्निहोत्रस्य यज्ञक्रतोः। एकं

ऋत्विक्। चतुष्कृत्वोऽह्वयत्। अग्निर्वायुरादित्यश्चन्द्रमाः॥ २३ ॥

ते प्रत्यशृण्वन्। ते दर्शपूर्णमासाभ्यामेव यज्ञक्रतुनोप
पर्यावर्तन्त। त उपौहःश्चत्वार्यङ्गानि। तस्माद्दर्शपूर्णमासयोर्यज्ञ
चत्वारं ऋत्विजः। पञ्चकृत्वोऽह्वयत्। पशवः प्रत्यशृण्वन्। ते
चातुर्मास्यैरेव यज्ञक्रतुनोप पर्यावर्तन्त। त उपौहल्लौमं छुर्वी
माः समस्थिं मज्जानम्। तस्माच्चातुर्मास्यानां यज्ञक्रतोः॥ २४ ॥

पञ्चर्त्विजः। षट्कृत्वोऽह्वयत्। ऋतवः प्रत्यशृण्वन्। ते
पशुबन्धेनैव यज्ञक्रतुनोपपर्यावर्तन्त। त उपौहन्त्स्तनावाण्डौ
शिश्नमवाञ्चं प्राणम्। तस्मात्पशुबन्धस्य यज्ञक्रतोः।
षड्त्विजः। सप्तकृत्वोऽह्वयत्। होत्राः प्रत्यशृण्वन्। ताः
सौम्येनैवाध्वरेण यज्ञक्रतुनोपपर्यावर्तन्त॥ २५ ॥

ता उपौहन्त्सप्त शीर्षण्यान्प्राणान्। तस्मात्सौम्यस्याध्वरस्य
यज्ञक्रतोः। सप्त होत्राः प्राचीर्वषट्कुर्वन्ति। दशकृत्वोऽह्वयत्।
तपः प्रत्यशृणोत्। तत्कर्मणैव संवत्सरेण सर्वैर्यज्ञक्रतुभिरुप
पर्यावर्तत। तत्सर्वमात्मानमपरिवर्गमुपौहत्। तस्मात्संवत्सरे

सर्वे यज्ञक्रतवोऽवरुध्यन्ते। तस्माद्दशहोता चतुर्होता।
पञ्चहोता षड्होता सप्तहोता। एकहोत्रे बलिः हरन्ति।
हरन्त्यस्मै प्रजा बलिम्। ऐनमप्रतिख्यातं गच्छति। य एवं
वेद॥ २६॥

चन्द्रमाश्चातुर्मास्यानां यज्ञक्रतोरेध्वरेण यज्ञक्रतुनोपं पर्यावर्तन्त सप्तहोता चत्वारि च॥६॥—[६]

प्रजापतिः पुरुषमसृजत। सोऽग्निरेब्रवीत्। ममायमन्नमस्त्विति।
सोऽबिभेत्। सर्वं वै माऽयं प्र धक्ष्यतीति। स
एतांश्चतुर्होतृनात्मस्पर्णानपश्यत्। तानंजुहोत्। तैर्वै स
आत्मानमस्पृणोत्। यदग्निहोत्रं जुहोति। एकहोतारमेव
तद्यज्ञक्रतुमाप्नोत्यग्निहोत्रम्॥ २७॥

कुसिन्धश्चात्मनः स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं
गच्छति। चतुरुन्नयति। चतुर्होतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति
दर्शपूर्णमासौ। चत्वारि चात्मनोऽङ्गानि स्पृणोति।
आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति। चतुरुन्नयति।
समित्पञ्चमी। पञ्चहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति चातुर्मास्यानि।
लोमं छवीं माऽसमस्थिं मज्जानम्॥ २८॥

तानि चात्मनः स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति।
 चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। षड्होतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति
 पशुबन्धम्। स्तनावाण्डौ शिश्रमवाञ्चं प्राणम्। तानि
 चात्मनः स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति।
 चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति॥२९॥

समित्संसमी। सप्तहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति सौम्यमध्वरम्।
 सप्त चात्मनः शीर्षण्यन्प्राणान्तस्पृणोति। आदित्यस्य च
 सायुज्यं गच्छति। चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। द्विर्निर्माष्टि।
 द्विः प्राश्नाति। दशहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति संवत्सरम्।
 सर्वं चात्मानमपरिवर्गं स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं
 गच्छति॥३०॥

अग्निहोत्रं मज्जानन्द्विर्जुहोत्यपरिवर्गं स्पृणोत्येकं च॥७॥ [७]

प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति। स तपोऽतप्यत।
 सोऽन्तर्वानभवत्। स हरितः श्यावोऽभवत्। तस्मात्स्त्र्यन्तर्वत्नी।
 हरिणी सती श्यावा भवति। स विजायमानो गर्भेणाताम्यत्।

स तान्तः कृष्णः श्यावोऽभवत्। तस्मात्तान्तः कृष्णः श्यावो
भवति। तस्यासुरेवार्जीवत्॥ ३१॥

तेनासुनाऽसुरानसृजत। तदसुराणामसुरत्वम्। य
एवमसुराणामसुरत्वं वेद। असुमानेव भवति। नैनमसुर्जहाति।
सोऽसुरान्सृष्ट्वा पितेवामन्यत। तदनु पितृनसृजत।
तत्पितृणां पितृत्वम्। य एवं पितृणां पितृत्वं वेद। पितेवैव
स्वानां भवति॥ ३२॥

यन्त्यस्य पितरो हवम्। स पितृन्सृष्ट्वाऽऽमनस्यत्।
तदनु मनुष्यान्सृजत। तन्मनुष्याणां मनुष्यत्वम्। य
एवं मनुष्याणां मनुष्यत्वं वेद। मनुष्यैव भवति।
नैनं मनुर्जहाति। तस्मै मनुष्यान्सृजानाय। दिवा
देवत्राऽभवत्। तदनु देवानसृजत। तद्देवानान्देवत्वम्। य
एवन्देवानान्देवत्वं वेद। दिवा हैवास्य देवत्रा भवति। तानि
वा एतानि चत्वार्यम्भांसि। देवा मनुष्याः पितरोऽसुराः।
तेषु सर्वेष्वम्भो नभ इव भवति। य एवं वेद॥ ३३॥

अजीवत्स्वानां भवति देवानसृजत सप्त च॥८॥

[८]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यो वा इमं विद्यात्। यतोऽयं पवते। यदभि पवते। यदभि संपवते। सर्वमायुरियात्। न पुराऽऽयुषः प्र मीयेत। पशुमान्त्स्यात्। विन्देत प्रजाम्। यो वा इमं वेद॥३४॥

यतोऽयं पवते। यदभि पवते। यदभि संपवते। सर्वमायुरेति। न पुराऽऽयुषः प्र मीयते। पशुमान्भवति। विन्देत प्रजाम्। अद्ध्यः पवते। अपोऽभि पवते। अपोऽभि संपवते॥३५॥

अस्याः पवते। इमामभि पवते। इमामभि संपवते। अग्नेः पवते। अग्निमभि पवते। अग्निमभि सं पवते। अन्तरिक्षात्पवते। अन्तरिक्षमभि पवते। अन्तरिक्षमभि सं पवते। आदित्यात्पवते॥३६॥

आदित्यमभि पवते। आदित्यमभि सं पवते। द्योः पवते। दिवमभि पवते। दिवमभि सं पवते। दिग्भ्यः पवते। दिशोऽभि पवते। दिशोऽभि संपवते। स यत्पुरस्ताद्वाति। प्राण एव भूत्वा पुरस्ताद्वाति॥३७॥

तस्मात्पुरस्ताद्धान्तम्। सर्वा प्रजाः प्रति नन्दन्ति। प्राणो हि प्रियः प्रजानाम्। प्राण इव प्रियः प्रजानां भवति। य एवं वेद। स वा एष प्राण एव। अथ यदक्षिणतो वाति। मातरिश्वैव भूत्वा दक्षिणतो वाति। तस्मादक्षिणतो वान्तं विद्यात्। सर्वा दिश आ वाति॥३८॥

सर्वा दिशोऽनु वि वाति। सर्वा दिशोऽनु सं वातीति। स वा एष मातरिश्वैव। अथ यत्पश्चाद्वर्ति। पवमान एव भूत्वा पश्चाद्वर्ति। पूतमस्मा आहरन्ति। पूतमुपहरन्ति। पूतमश्जाति। य एवं वेद। स वा एष पवमान एव॥३९॥

अथ यदुत्तरतो वाति। सवितैव भूत्वोत्तरतो वाति। सवितैव स्वानां भवति। य एवं वेद। स वा एष सवितैव। ते य एनं पुरस्तादायन्तमुपवदन्ति। य एवास्य पुरस्तात्पाप्मानः। तांस्तेऽप घ्नन्ति। पुरस्तादितरान्पाप्मानः सचन्ते। अथ य एनन्दक्षिणत आयन्तमुपवदन्ति॥४०॥

य एवास्य दक्षिणतः पाप्मानः। तांस्तेऽप घ्नन्ति। दक्षिणत

इतरान्पाप्मनः सचन्ते। अथ य एनं पश्चादायन्तमुप
वदन्ति। य एवास्यं पश्चात्पाप्मानः। तांस्तेऽपि घ्नन्ति।
पश्चादितरान्पाप्मनः सचन्ते। अथ य एनमुत्तरत आयन्तमुप
वदन्ति। य एवास्योत्तरतः पाप्मानः। तांस्तेऽपि घ्नन्ति॥ ४१॥

उत्तरत इतरान्पाप्मनः सचन्ते। तस्मादेवं विद्वान्। वीवं
नृत्येत्। प्रेवं चलेत्। व्यस्येवाक्ष्यौ भाषेत्। मृष्टयेदिव।
क्राथयेदिव। शृङ्गायेतैव। उत मोपं वदेयुः। उत मे
पाप्मानमपि हन्युरिति। स यान्दिशं सनिमेष्यन्त्स्यात्।
यदा तान्दिशं वातो वायात्। अथ प्रवेयात्। प्र वा धावयेत्।
सातमेव रदितव्यं ढङ्गन्धमभि प्रच्यवते। आऽस्य तं जनपदं
पूर्वा कीर्तिर्गच्छति। दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति। य
एवं वेद॥ ४२॥

वेद सं पवत आदित्यात्पवते वात्या वात्येष पवमान एव दक्षिणत आयन्तमुप वदन्त्युत्तरतः
पाप्मानस्तां स्तेपं घ्नन्तीत्यष्टौ च॥ १॥

[९]

प्रजापतिः सोमः राजानमसृजत। तन्नयो वेदा

अन्वसृज्यन्त। तान् हस्तेऽकुरुत। अथ ह सीता
सावित्री। सोम५ राजानश्चकमे। श्रद्धामु स चकमे।
साऽऽहं पितरं प्रजापतिमुपससार। त५ होवाच। नमस्ते
अस्तु भगवः। उप त्वाऽयानि॥४३॥

प्र त्वां पद्ये। सोमं वै राजानङ्कामये। श्रद्धामु स कामयत
इति। तस्या उ ह स्थांगरमलङ्कारङ्कल्पयित्वा। दशहोतारं
पुरस्ताद्वाख्याय। चतुर्होतारन्दक्षिणतः। पञ्चहोतारं पश्चात्।
षड्होतारमुत्तरतः। सप्तहोतारमुपरिष्ठात्। सम्भारैश्च पत्निभिश्च
मुखेऽलङ्कृत्य॥४४॥

आऽस्यार्धं वव्राज। ता५ होदीक्ष्योवाच। उप मा वर्तस्वेति।
त५ होवाच। भोगन्तु म आचक्ष्व। एतन्म आचक्ष्व। यत्ते
पाणाविति। तस्या उ ह त्रीन् वेदान्प्रददौ। तस्मादुह स्त्रियो
भोगमैव हारयन्ते। स यः कामयेत प्रियः स्यामिति॥४५॥

यं वा कामयेत प्रियः स्यादिति। तस्मा एत५
स्थांगरमलङ्कारङ्कल्पयित्वा। दशहोतारं पुरस्ताद्वाख्याय।

चतुर्होतारन्दक्षिणतः। पञ्चहोतारं पश्चात्। षड्होतारमुत्तरतः।
 सप्तहोतारमुपरिष्ठात्। सम्भारैश्च पत्निभिश्च मुखेऽलङ्कृत्य।
 आस्यार्धव्रजेत्। प्रियो हैव भवति॥४६॥

अयान्यलङ्कृत्य स्यामिति भवति॥१०॥

ब्रह्मात्मन्वदसृजत। तदकामयत। समात्मना पद्येयेति।
 आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत। तस्मै दशमं हूतः प्रत्यशृणोत्।
 स दशहूतोऽभवत्। दशहूतो ह वै नामैषः। तं वा
 एतन्दशहूतं सन्तम्। दशहोतेत्याचक्षते पुरोक्षेण।
 पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः॥४७॥

आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत। तस्मै सप्तमं हूतः प्रत्यशृणोत्।
 स सप्तहूतोऽभवत्। सप्तहूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं
 सप्तहूतं सन्तम्। सप्तहोतेत्याचक्षते पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया
 इव हि देवाः। आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत। तस्मै षष्ठं हूतः
 प्रत्यशृणोत्। स षड्हूतोऽभवत्॥४८॥

षड्हूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं षड्हूतं सन्तम्।

षड्भूतेत्याचक्षते पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः।
 आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत्। तस्मै पञ्चमं हूतः प्रत्यशृणोत्।
 स पञ्चहूतोऽभवत्। पञ्चहूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं
 पञ्चहूतं सन्तम्। पञ्चहूतेत्याचक्षते पुरोक्षेण॥४९॥

पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः। आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत्। तस्मै
 चतुर्थं हूतः प्रत्यशृणोत्। स चतुर्हूतोऽभवत्। चतुर्हूतो ह
 वै नामैषः। तं वा एतश्चतुर्हूतं सन्तम्। चतुर्हूतेत्याचक्षते
 पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः। तमब्रवीत्। त्वं वै मे
 नेदिष्ठं हूतः प्रत्यश्रौषीः। त्वयैनानाख्यातार इति। तस्मान्नु
 हैनांश्चतुर्होतार इत्याचक्षते। तस्माच्छुश्रूषुः पुत्राणां
 हृद्यतमः। नेदिष्ठो हृद्यतमः। नेदिष्ठो ब्रह्मणो भवति। य एवं
 वेद॥५०॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

जुष्टो दमूना अतिथिर्दुरोणे। इमन्नो यज्ञमुप याहि विद्वान्।
 विश्वा अग्नेऽभियुजो विहत्य। शत्रूयतामा भरा भोजनानि।
 अग्ने शर्ध महते सौभगाय। तव द्युमन्युत्तमानि सन्तु।
 सञ्जास्पत्य९ सुयममा कृणुष्व। शत्रूयतामभि तिष्ठा महा९
 सि। अग्ने यो नोऽभितो जनः। वृको वारो जिघा९सति॥१॥

ता९स्त्ववृत्रहञ्जहि। वस्वस्मभ्यमा भरा। अग्ने यो
 नोऽभिदासति। समानो यश्च निष्ठ्यः। इध्मस्यैव प्रक्षायतः।
 मा तस्योच्छेषि किञ्चन। त्वमिन्द्राभिभूरसि। देवो
 विज्ञातवीर्यः। वृत्रहा पुरुचेतनः। अप प्राच इन्द्र विश्वा९
 अमित्रान्॥२॥

अपापांचो अभिभूते नुदस्व। अपोदीचो अपशूराधरा च
 ऊरौ। यथा तव शर्मन्मदेम। तमिन्द्रं वाजयामसि। महे
 वृत्राय हन्तवे। स वृषा वृषभो भुवत्। युजे रथङ्गवेषण९
 हरिभ्याम्। उप ब्रह्माणि जुजुषाणमस्थुः। विबाधिष्ठास्य

रोद॑सी महि॒त्वा। इन्द्रो॑ वृ॒त्राण्य॑प्र॒तीज॑घ॒न्वान्॥३॥

ह॒व्य॒वाह॑मभिमातिषाहम्। र॒क्षो॒हणं॑ पृ॒तना॑सु जि॒ष्णुम्।
ज्योति॑ष्मन्त॒न्दीद्य॑तं पु॒रन्धि॑म्। अ॒ग्निः॑ स्वि॑ष्टकृ॒तमा॑ हु॒वेमा॑।
स्वि॑ष्टम॒ग्रे अ॒भि तत्पृ॑णाहि। वि॒श्वा दे॒व पृ॒तना॑ अ॒भि प्या॑।
उ॒रुन्नः॑ पन्था॑ प्रदि॒शन्विभा॑हि। ज्योति॑ष्मद्धेह्य॒जर॑न्न आयुः॑।
त्वाम॑ग्रे ह॒विष्म॑न्तः। दे॒वं म॒र्तास॑ ईडते॥४॥

मन्ये॑ त्वा जा॒तवे॑दसम्। स ह॒व्या व॑क्ष्यानुषक्। वि॒श्वा॒नि नो॑
दु॒र्गहा॑ जा॒तवे॑दः। सिन्धु॑न्न ना॒वा दु॑रि॒ताऽति॑ पर्षि। अ॒ग्रे
अ॒त्रि॒वन्म॑न॒सा गृ॑णा॒नः। अ॒स्माकं॑ बो॒ध्यवि॑ता त॒नूना॑म्। पू॒षा
गा अ॒न्वे॑तु नः। पू॒षा र॑क्ष॒त्वर्व॑तः। पू॒षा वाज॑ः स॒नोतु॑ नः।
पू॒षेमा॑ आशा॒ अनु॑वेद् सर्वाः॥५॥

सो अ॒स्माः॑ अ॒भय॑तमेन नेषत्। स्व॒स्ति॒दा अ॒घृणिः॑
सर्व॑वीरः। अ॒प्रयु॑च्छन्पु॒र ए॑तु प्रजा॒नन्। त्वम॑ग्रे स॒प्रथा॑
अ॒सि। जुष्टो॑ होता॒ वरे॑ण्यः। त्वया॑ य॒ज्ञं वि॑त॒न्वते॑। अ॒ग्नी
रक्षा॑ःसि सेधति। शु॒क्रशो॑चि॒रम॑र्त्यः। शु॒चिः पा॒वक॑ ईड्यः।

अग्ने॒ रक्षा॑ णो॒ अ॒हंसः॑ ॥६॥

प्रति॑ ष्म देव॒ रीष॑तः। तपि॑ष्ठैर॒जरो॑ दह। अग्ने॒ ह॒सि॒
न्य॑त्रिणम्। दी॒द्यन्म॑र्त्येष्वा। स्वे क्षये॑ शुचि॒व्रत॑। आ वा॑त
वाहि॑ भेष॒जम्। वि वा॑त वाहि॒ यद्रपः॑। त्व॒ हि वि॒श्वभे॑षजः।
दे॒वाना॑न्दू॒त ईय॑से। द्वावि॒मौ वा॑तौ वातः॥७॥

आ सिन्धो॑रा प॒राव॑तः। दक्ष॑ मे अ॒न्य आ॒वातु॑। प॒रा॒न्यो वा॑तु
यद्रपः॑। यद॒दो वा॑त ते गृ॒हे। अ॒मृत॑स्य नि॒धिर्हि॑तः। ततो॑
नो दे॒हि जी॒वसे॑। ततो॑ नो धे॒हि भेष॑जम्। ततो॑ नो म॒ह
आव॑ह। वा॒त आ॒वातु॑ भेष॒जम्। श॒म्भूर्म॑यो॒भूर्नो॑ हृ॒दे ॥८॥

प्र ण॒ आयू॑षि ता॒रिष॑त्। त्वम॑ग्ने अ॒यासि॑। अ॒या स॒न्मन॑सा
हि॒तः। अ॒या सन् ह॒व्यम॑हिषे। अ॒या नो॑ धे॒हि भेष॑जम्। इ॒ष्टो
अ॒ग्निरा॑हु॒तः। स्वाहा॑कृतः पि॒पर्तु॑ नः। स्व॒गा दे॒वेभ्य॑ इ॒दन्न॑मः।
का॒मो भू॑तस्य॒ भव्य॑स्य। स॒म्राडे॑को वि॒राज॑ति॥९॥

स इ॒दं प्रति॑ पप्रथे। ऋ॒तूनु॑त्सृ॒जते॑ व॒शी। का॒मस्त॑दग्ने
सम॑वर्त॒ताधि॑। मन॑सो॒ रेतः॑ प्रथ॒मं यदा॑सीत्। स॒तो

बन्धुमसंति॒ निर॑विन्दन्। हृदि॒ प्रती॑ष्या क॒वयो॑ मनी॒षा।
 त्वया॑ मन्यो स॒रथ॑मारु॒जन्तः॑। हर्ष॑माणासो धृष॒ता म॑रुत्वः।
 तिग्मे॑ष्व आ॒युधा॑ स॒शिश॑ानाः। उप॒ प्रय॑न्ति॒ नरो॑
 अ॒ग्निरू॑पाः॥१०॥

म॒न्युर्भगो॑ म॒न्युरे॒वास॑ दे॒वः। म॒न्युर॒होता॒ वरु॑णो वि॒श्ववे॑दाः।
 म॒न्युं वि॑श ईडते दे॒वय॑न्तीः। पा॒हि नो॑ मन्यो॒ तप॑सा श्रमे॑ण।
 त्वम॑ग्रे व्रत॒भृच्छु॑चिः। दे॒वाः आ॑सा॒दया॑ इ॒ह। अ॒ग्रे ह॒व्याय॑
 वोढ॑वे। व्र॒तानु॑बिभ्र॒द्व्रत॑पा अदा॒भ्यः। यजा॑ नो दे॒वाः अ॒जरः॑
 सु॒वीरः॑। दध॒द्रत्नानि॑ सुविदा॒नो अ॑ग्रे। गो॒पाय॑ नो जी॒वसे॑
 जा॒तवे॑दः॥११॥

जिघांसत्यग्निं त्रां अघ्नन्वानोऽङ्गे सर्वा अहंसो वातो हृदे राजत्यग्निरूपाः सुविदानो अग्रे एकं च॥१॥

[१]

चक्षु॑षो हे॒ते मन॑सो हे॒ते। वाचो॑ हे॒ते ब्र॒ह्म॑णो हे॒ते। यो
 मा॑ऽघा॒युर॑भि॒दास॑ति। तम॑ग्रे मे॒न्या मे॒निङ्कु॑णु। यो मा॒ चक्षु॑षा॒
 यो मन॑सा। यो वा॒चा ब्र॒ह्म॑णाऽघा॒युर॑भि॒दास॑ति। तया॑ऽग्रे
 त्वं मे॒न्या। अ॒मुम॑मे॒निङ्कु॑णु। यत्किञ्चा॒सौ मन॑सा॒ यच्च॑ वा॒चा।

यज्ञैर्जुहोति यजुषा हविर्भिः॥१२॥

तन्मृत्युर्निर्ऋत्या संविदानः। पुरादिष्टादाहुतीरस्य हन्तु।
यातुधाना निर्ऋतिरादुरक्षः। ते अस्य घन्त्वन्तेन सत्यम्।
इन्द्रेषिता आज्यमस्य मधन्तु। मा तत्समृद्धिं यदसौ
करोति। हन्मि तेऽहं कृतं हविः। यो मे घोरमचीकृतः।
अपश्चौ त उभौ बाहू। अपं नह्याम्यास्यम्॥१३॥

अपं नह्यामि ते बाहू। अपं नह्याम्यास्यम्। अग्नेर्देवस्य
ब्रह्मणा। सर्वन्तेऽवधिषं कृतम्। पुराऽमुष्यं वषट्कारात्।
यज्ञन्देवेषु नस्कृधि। स्विष्टमस्माकं भूयात्। माऽस्मान्प्रापन्नरात
अन्ति दूरे सतो अग्ने। भातृव्यस्याभिदासंतः॥१४॥

वषट्कारेण वज्रेण। कृत्यां हन्मि कृतामहम्। यो मा
नक्तन्दिवा सायम्। प्रातश्चाहो निपीयति। अद्या तमिन्द्र
वज्रेण। भातृव्यं पादयामसि। इन्द्रस्य गृहोऽसि तन्त्वा।
प्रपद्ये सगुः साश्वः। सह यन्मे अस्ति तेन। ईडे अग्निं
विपश्चितम्॥१५॥

गिरा यज्ञस्य साधनम्। श्रुष्टीवानन्धितावानम्। अग्ने शकेम
 ते वयम्। यमं देवस्य वाजिनः। अति द्वेषांसि तरेम।
 अवतं मा समनसौ समोकसौ। सचेतसौ सरेतसौ। उभौ
 मामवतञ्जातवेदसौ। शिवौ भवतमद्य नः। स्वयङ्कुण्वानः
 सुगमप्रयावम्॥१६॥

तिग्मशृङ्गो वृषभः शोशुचानः। प्रत्नं सुधस्थमनु पश्यमानः।
 आ तन्तुमग्निर्दिव्यन्ततान। त्वन्नस्तन्तुरुत सेतुरग्ने। त्वं पन्था
 भवसि देवयानः। त्वयाऽग्ने पृष्ठं वयमारुहेम। अथा देवैः
 संधमादं मदेम। उदुत्तमं मुमुग्धि नः। वि पाशं मध्यमश्चृत।
 अवाधमानि जीवसे॥१७॥

वयं सोम व्रते तव। मनस्तनूषु बिभ्रतः। प्रजावन्तो
 अशीमहि। इन्द्राणी देवी सुभगा सुपत्नी। उदंशेन
 पतिविद्ये जिगाय। त्रिशदस्या जघनय्यौजनानि। उपस्थ
 इन्द्रं स्थविरं बिभर्ति। सेना ह नाम पृथिवी धनञ्जया।
 विश्वव्यं चा अदितिः सूर्यत्वक्। इन्द्राणी देवी प्रासहा

ददा॑ना॥१८॥

सा नो॑ दे॒वी सु॒हवा॒ शर्म॑ यच्छतु। आत्वा॑ऽहार्षम॒न्तर॑भूः।
ध्रुव॑स्ति॒ष्ठावि॑चाचलिः। वि॒शस्त्वा॒ सर्वा॑ वाञ्छन्तु।
मा त्वद्रा॑ष्ट्रमधि॑ भ्रशत्। ध्रु॒वा द्यौर्ध्रु॒वा पृ॑थि॒वी। ध्रु॒व
विश्व॑मि॒दञ्ज॑त्। ध्रु॒वा ह॒ पर्व॑ता इ॒मे। ध्रु॒वो राजा॑
वि॒शाम॒यम्। इ॒हैवैधि॒ मा व्य॑थिष्ठाः॥१९॥

पर्व॑त इ॒वावि॑चाचलिः। इन्द्र॑ इवे॒ह ध्रु॒वस्ति॑ष्ठ। इ॒ह रा॑ष्ट्रमु॒
धार॑य। अ॒भिति॑ष्ठ पृ॒तन्य॑तः। अध॑रे सन्तु शत्र॑वः। इन्द्र॑ इव
वृ॒त्रहा॑ तिष्ठ। अपः॑ क्षे॒त्राणि॑ स॒ञ्जय॑न्। इन्द्र॑ ए॒णम॑दी॒धर॑त्।
ध्रु॒वन्ध्रु॒वेण॑ ह॒विषा॑। तस्मै॑ दे॒वा अधि॑ब्रवन्। अ॒यं च॒
ब्रह्म॑ण॒स्पतिः॑॥२०॥

हृविर्भिरा॒स्यम॑भि दा॒सतो॑ वि॒पश्चित॑म॒प्रयाव॑जीवसे ददा॑ना व्यथिष्ठा ब्र॒व॒त्रेकं॑ च॥२॥—————[२]

जु॒ष्टी नरो॑ ब्रह्म॑णा वः पि॒तृणा॑म्। अक्ष॑मव्यय॒न्न कि॒ला॑रिषाथ।
यच्छ॑क्क॒रीषु॑ बृ॒हता॑ रवे॒ण। इन्द्रे॑ शुष्म॒मद॑धाथा वसिष्ठाः।
पा॒व॒का नः॑ सर॑स्वती। वा॒जेभि॑र्वा॒जिनी॑वती। य॒ज्ञं व॑ष्टु धि॒या

वसुः। सरस्वत्यभि॒नो॒ नेषि॒ वस्यः॑। मा प॑स्फरीः पय॑सा मा
न आ॒धक्। जुष॑स्व नः स॒ख्या वे॒श्या च॥२१॥

मा त्वक्षेत्रा॒ण्यर॑णानि गन्म। वृ॒ञ्जे ह॒विर्नम॑सा ब॒र्हिर॒ग्नौ।
अया॑मि स्रु॒घृत॑वती सुवृ॒क्तिः। अम्य॑क्षि स॒द्म स॒दने॑
पृथि॒व्याः। अ॒श्रायि॑ य॒ज्ञः सूर्ये॑ न चक्षुः। इ॒हार्वा॑श्चमति
ह्वये। इन्द्रं॑ जैत्राय॑ जेत॑वे। अ॒स्माक॑मस्तु के॒वलः।
अ॒र्वाश्च॑मिन्द्रं॑म॒मुतो॑ हवामहे। यो गो॒जिद्धं॑ न॒जिद॑श्च॒जिद्यः॥२२॥

इ॒मन्नो॑ य॒ज्ञं वि॑ह॒वे जुष॑स्व। अ॒स्य कु॑र्मो ह॒रिवो॑
मे॒दिन॑न्त्वा। अ॒संमृ॑ष्टो जायसे मातृ॒वोः शुचिः॑। म॒न्द्रः
क॒विरु॑दतिष्ठो वि॒वस्व॑तः। घृ॒तेन॑ त्वा वर्धयन्न॒ग्र आ॑हुत।
धू॒मस्ते॑ के॒तुर॑भवद्दिवि श्रि॒तः। अ॒ग्निर॒ग्रे प्रथ॑मो दे॒वता॑नाम्।
संया॑तानामुत्त॒मो विष्णु॑रासीत्। यज॑मानाय परि॒गृह्य॑ दे॒वान्।
दी॒क्षये॒दं ह॒विरा ग॑च्छतन्नः॥२३॥

अ॒ग्निश्च॑ विष्णो॒ तप॑ उत्त॒मं म॒हः। दी॒क्षापा॒लेभ्यो॑ऽवन॑न्तुं हि
श॑क्रा। वि॒श्वैर्दे॒वैर्य॒ज्ञियैः॑ संविदा॒नौ। दी॒क्षाम॒स्मै यज॑मानाय

धत्तम्। प्र तद्विष्णुः स्तवते वीर्याय। मृगो न भीमः कुचरो
गिरिष्ठाः। यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेषु। अधि क्षियन्ति
भुवनानि विश्वा। नूमर्तो दयते सनिष्यन् यः। विष्णव
उरुगायाय दाशत्॥२४॥

प्र यः सत्राचा मनसा यजातै। एतावन्तन्नर्यमा विवासात्।
विचक्रमे पृथिवीमेष एताम्। क्षेत्राय विष्णुर्मनुषे दशस्यन्।
ध्रुवासौ अस्य कीरयो जनांसः। उरुक्षितिः सुजनिमा
चकार। त्रिदेवः पृथिवीमेष एताम्। विचक्रमे शतर्चसं
महित्वा। प्र विष्णुरस्तु तवसस्तवीयान्। त्वेषः ह्यस्य
स्थविरस्य नाम॥२५॥

होतारश्चित्ररथमध्वरस्य। यज्ञस्ययज्ञस्य केतुः रुशन्तम्।
प्रत्यर्धिन्देवस्यदेवस्य महा। श्रिया त्वग्निमतिथिं जनानाम्।
आ नो विश्वाभिरूतिभिः सजोषाः। ब्रह्म जुषाणो हर्यश्च
याहि। वरीवृजत्स्थविरेभिः सुशिप्र। अस्मे दधद्वृषणः
शुष्ममिन्द्र। इन्द्रः सुवर्षा जनयन्नहानि। जिगायोशिग्भिः

पृतना अभि श्रीः॥२६॥

प्रारोचयन्मनवे केतुमहाम्। अविन्दज्योतिर्बृहते रणाय।
अश्विनाववसे निह्वये वाम्। आ नूनं यातः सुकृताय
विप्रा। प्रातर्युक्तेन सुवृता रथेन। उपागच्छतमवसागतन्नः।
अविष्टन्धीष्वश्विना न आसु। प्रजावद्रेतो अहयन्नो
अस्तु। आवा॑न्तो॒के तन॑ये तू॒तुजानाः। सुर॒त्वा॑सो
दे॒ववी॑तिङ्गमेम॥२७॥

त्वः सोम॑ क्रतु॑भिः सु॒क्रतु॑र्भूः। त्वद॒न्दक्षैः॑ सु॒दक्षो॑ वि॒श्ववे॑दाः।
त्ववृ॑षा वृष॒त्वेभि॑र्मह॒ित्वा। द्यु॒म्नेभि॑र्द्यु॒म्यभ॑वो नृ॒चक्षाः॑।
अषा॑ढय्यु॒त्सु पृत॑नासु प॒प्रिम्। सु॒व॒र॒षाम॒प्स्वावृ॑जनस्य
गो॒पाम्। भ॒रेषु॒जाः सु॑क्षि॒तिः सु॑श्रव॒सम्। जय॑न्त॒न्त्वाम॑नु
मदे॒म सोम॑। भवा॑ मि॒त्रो न शे॒व्यो घृ॒तासु॑तिः। वि॒भूत॑द्यु॒म्न
एव॒ या उ॑ स॒प्रथाः॑॥२८॥

अधा॑ ते वि॒ष्णो वि॒दुषा॑ चि॒दृध्यः॑। स्तोमो॑ य॒ज्ञस्य॒ राध्यो॑
ह॒विष्म॑तः। यः पू॒र्व्याय॑ वे॒धसे॒ नवी॑यसे। सु॒म॒ज्ज्ञान॑ये
वि॒ष्णावे॒ ददा॑शति। यो जा॒तम॒स्य म॑ह॒तो म॒हि ब्रवा॑त्। सेदु॒

श्रवोभिर्युज्यं चिदभ्यसत्। तमु स्तोतारः पूर्वं यथा विद
 ऋतस्य। गर्भं हविषा पिपर्तन। आऽस्य जानन्तो नाम
 चिद्विवक्तन। बृहत्ते विष्णो सुमतिं भजामहे॥२९॥

इमा धाना घृतस्रुवः। हरी इहोपवक्षतः। इन्द्रं सुखतमे
 रथे। एष ब्रह्मा प्रतेमहे। विदथे शंसिषं हरी। य ऋत्वियः
 प्रते वन्वे। वनुषो हर्यतं मदम्। इन्द्रो नाम घृतन्नयः।
 हरिभिश्चारु सेचते। श्रुतो गुण आ त्वा विशन्तु॥३०॥

हरिवर्षसङ्गिरः। आचर्षणिप्रा वृषभो जनानाम्। राजा
 कृष्टीनां पुरुहूत इन्द्रः। स्तुतश्रवस्यन्नवसोपमद्रिक्। युक्त्वा
 हरी वृषणायार्ह्यर्वाङ्। प्र यत्सिन्धवः प्रसवं यदायन्। आपः
 समुद्रं रथ्येव जग्मुः। अतश्चिदिन्द्रः सदसो वरीयान्।
 यदीं सोमः पृणति दुग्धो अंशुः। ह्वयामसि त्वेन्द्र
 यार्ह्यर्वाङ्॥३१॥

अरन्ते सोमस्तनुवे भवाति। शतक्रतो मादयस्वा सुतेषु।
 प्रास्मां अं पृतनासु प्रयुत्सु। इन्द्राय सोमाः प्रदिवो

विदा॑नाः। ऋ॒भुर्येभि॒र्वृष॑प॒र्वा विहा॑याः। प्र॒य॒म्यमा॑णान्प्रति
 षू गृ॑भाय। इन्द्र॒ पिब॒ वृष॑धूतस्य वृ॒ष्णाः। अहे॑डमान
 उप॑याहि य॒ज्ञम्। तुभ्य॑ पवन्त॒ इन्द्र॑वः सु॒तासः॑। गावो॒ न
 व॑ज्रिन्स्व॒मोको॒ अच्छ॑॥ ३२॥

इन्द्रा ग॑हि प्रथ॒मो य॒ज्ञिया॑नाम्। या ते॑ का॒कुत्सु॑कृता॒ या
 वरि॑ष्ठा। यया॒ शश्व॑त्पिब॑सि मध्वं ऊ॒र्मिम्। तया॑ पाहि॒ प्र ते॑
 अध्व॑र्युर॑स्थात्। सन्ते॒ वज्रो॑ वर्ततामिन्द्र ग॒व्युः। प्रा॒तर्यु॑जा
 वि बो॑धय। अ॒श्विना॒वेह॑ गच्छ॒तम्। अ॒स्य सोम॑स्य पी॒तये॑।
 प्रा॒तर्या॑वा॒णा प्रथ॑मा य॒जध्व॑म्। पुरा॑ गृ॒ध्रादर॑रुषः पिबाथः।
 प्रा॒तर्हि॑ य॒ज्ञम॒श्विना॒ दधा॑ते। प्रश॑सन्ति क॒वयः॑ पूर्॒वभाजः॑।
 प्रा॒तर्य॑जध्वम॒श्विना॑ हिनोत। न सा॒यम॑स्ति दे॒व्या अजु॑ष्टम्।
 उ॒तान्यो॑ अ॒स्मद्य॑जते॒ विचा॑यः। पूर्॒वः पूर्॒वो यज॑मानो
 वनी॑यान्॥ ३३॥

चा॒श्वजिद्यो॑ गच्छ॒तन्नो॒ दाश॑न्नामाभि॒श्रीर्गमे॑म स॒प्रथा॑ भजामहे वि॒शन्तु॒ याह्वा॑र्वाडच्छं पिबाथ॒ष्यद्द॑॥ ३॥

न॒क्तं जा॒ताऽस्यो॑षधे। रामे॒ कृष्णे॒ असि॑क्रि च। इ॒दं
र॒जनि॑ रजय। कि॒लासं॑ प॒लितं॑ च॒ यत्। कि॒लासं॑श्च
प॒लितं॑ च। निरि॒तो ना॑शया॒ पृष॑त्। आ नः॒ स्वो अ॑श्नुतां
वर्णः॑। परा॑ श्वे॒तानि॑ पातय। अ॒सित॑न्ते नि॒लय॑नम्।
आ॒स्थान॑म॒सित॑न्तव॑॥ ३४॥

अ॒सि॒क्रिय॑स्योषधे। निरि॒तो ना॑शया॒ पृष॑त्। अ॒स्थि॒जस्य॑
कि॒लास॑स्य। त॒नूज॑स्य च॒ यत्त्व॑चि। कृ॒त्यया॑ कृतस्य ब्रह्म॑णा।
लक्ष्मं॑ श्वे॒तम॑नीनशम्। स॒रूपा॑ नाम॒ ते मा॒ता। स॒रूपो॑ नाम॒
ते पि॒ता। स॒रूपाऽस्यो॑षधे॒ सा। स॒रूपमि॑दङ्गु॒धि॥ ३५॥

शुन॑ ह॒वेम॑ म॒घवा॑न॒मिन्द्र॑म्। अ॒स्मिन्भ॑रे नृ॒तमं॑ वाज॑सातौ।
शृ॒ण्वन्त॑मु॒ग्रमू॑तये॒ सम॑त्सु। घ्नन्त॑वृ॒त्राणि॑ स॒ञ्जित॑न्धना॑नाम्।
धू॒नुथ॑ द्यां पर्व॑तान्दा॒शुषे॑ वसु। नि वो॒ वना॑ जिह॑ते
यामं॑ नो भि॒या। को॒पय॑थ पृथि॒वीं पृ॑श्निमा॒तरः॑। यु॒धे
यदु॑ग्राः पृष॑ती॒रयु॑ग्ध्वम्। प्रवे॑पयन्ति॒ पर्व॑तान्। वि॒विञ्च॑न्ति
व॒नस्प॑तीन्॑॥ ३६॥

प्रोवा॑रत मरु॒तो दु॒र्मदा॑ इव। देवा॑सुः सर्व॒या वि॒शा। पु॒रु॒त्रा
हि स॒दृ॒ङ्मु॒सि। वि॒शो वि॒श्वा अ॒नु प्र॒भु। स॒मत्सु॑ त्वा हवामहे।
स॒मत्स्व॒ग्निम॑वसे। वा॒ज॒यन्तो॑ हवामहे। वाजै॑षु चि॒त्ररा॑धसम्।
सङ्ग॑च्छ॒ध्वं सं॑व॒दध्वम्। स॒द्यो म॒नां॑ सि जानताम्॥३७॥

दे॒वा भा॒गं यथा॑ पूर्वे॑। स॒ज्ज्ञा॒ना॒ना उ॒पास॑त। स॒मा॒नो म॒न्त्रः
स॒मि॑तिः स॒मा॒नी। स॒मा॒नं म॒नः स॒ह चि॒त्तमे॑षाम्। स॒मा॒नङ्के॑तो
अ॒भि स॑ र॒भध्वम्। सं॒ज्ञाने॑न वो ह॒विषा॑ यजामः। स॒मा॒नी
व आकू॑तिः। स॒मा॒ना हृद॑यानि वः। स॒मा॒नम॑स्तु वो म॒नः।
यथा॑ वः सु॒स॒हास॑ति॥३८॥

सं॒ज्ञान॑न्नः स्वैः। सं॒ज्ञान॑म॒रणैः। सं॒ज्ञान॑म॒श्विना॑ युवम्।
इ॒हास्मा॑सु नि॒यच्छ॑तम्। सं॒ज्ञानं॑ मे बृ॒हस्प॑तिः। सं॒ज्ञानं॑
स॒वि॒ता के॑रत्। सं॒ज्ञान॑म॒श्विना॑ युवम्। इ॒ह म॒ह्यं नि
य॑च्छतम्। उप॑ च्छा॒यामि॑व घृ॒णैः। अ॒गन्म॑ शर्म ते
व॒यम्॥३९॥

अ॒ग्ने हि॒र॑ण्यस॒न्द॒शः। अ॒द॒भ्ये॒भिः स॒वितः॑ पा॒युभि॑ष्टम्।

शिवेभिर्द्य परिपाहि नो गयम्। हिरण्यजिह्वः सुविताय
नव्यसे। रक्षा माकिर्नो अघशंस ईशत। मदेमदे हि नो
ददुः। यूथा गवामृजुक्रतुः। सङ्गभाय पुरुशता। उभया
हस्त्या वसु। शिशीहि राय आ भर॥४०॥

शिप्रिन्वाजानां पते। शचीवस्तव दंसना। आ तू न
इन्द्र भाजय। गोष्वश्वेषु शुभ्रुषु। सहस्रेषु तुवीमघ। यद्देवा
देवहेडनम्। देवासश्चकृमा वयम्। आदित्यास्तस्मान्मा
यूयम्। ऋतस्यर्तेन मुञ्चत। ऋतस्यर्तेनादित्याः॥४१॥

यजत्रा मुञ्चतेह मा। यज्ञैर्वो यज्ञवाहसः। आशिक्षन्तो न
शैकिम। मेदस्वता यजमानाः। सुचाऽऽज्येन जुह्वतः।
अकामा वो विश्वेदेवाः। शिक्षन्तो नोप शेकिम। यदि
दिवा यदि नक्तम्। एन एनस्योकरत्। भूतं मा तस्माद्भव्यं
च॥४२॥

द्रुपदादिव मुञ्चतु। द्रुपदादिवेन्मुमुचानः। स्विन्नः स्नात्वी
मलादिव। पूतं पवित्रेणैवाज्यम्। विश्वे मुञ्चन्तु मेनसः।

उद्वयन्तमसुस्परिं। पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम्। देवन्दैवत्रा
सूर्यम्। अगन्म ज्योतिरुत्तमम्॥४३॥

तवं कृधि वनस्पतीं ज्ञानतामसति वयं भरादित्याश्च नवं च॥४॥ [४]

वृषासो अ॒शुः प॑वते ह॒विष्मा॒न्त्सोमः॑। इन्द्र॑स्य भा॒ग
ऋ॒तयुः॑ श॒तायुः॑। स मा॒ वृषा॑णवृषभङ्कुणोतु। प्रि॒यं वि॒शा
सर्व॑वीर॒ सु॒वीरम्। कस्य॒ वृषा॑ सु॒ते सचा॑। नि॒युत्वा॑न्वृषभो
र॑णत्। वृ॒त्रहा॒ सोम॑पीतये। यस्ते॑ शृङ्ग॒ वृषो॑नपात्।
प्रण॑पात्कुण्डपाय्यः। न्य॑स्मिन्दध्र॒ आ मनः॑॥४४॥

त॒सु स॒ध्रीची॑रू॒तयो॑ वृ॒ष्णि॒यानि॑। पौ॒स्य॑नि नि॒युतः॑
सश्चुरिन्द्र॑म्। स॒मु॒द्र॒न्न सि॒न्ध॒व उ॒क्थ॑शुष्माः। उ॒रु॒व्य॒च॒सङ्गि॑र
आ वि॑शन्ति। इन्द्रा॑य॒ गिरो॑ अ॒नि॒शित॑सर्गाः। अ॒पः
प्रेर॑यन्त्सग॑रस्य बु॒ध्रात्। यो अ॒क्षे॑णेव च॒क्रिया॑ श॒चीभिः॑।
विष्व॑क्त॒स्तम्भं॑ पृथि॒वीमु॑त द्याम्। अक्षो॑दय॒च्छव॑सा
क्षाम॑बुध्रम्। वा॒र्णावा॑त॒स्तवि॑षीभि॒रिन्द्रः॑॥४५॥

दृ॒ढान्यौ॑घ्रादु॒शमा॑न् ओजः॑। अवा॑भि॒नत्क॒कुभः॑ पर्व॑तानाम्।

आ नो॑ अग्रे सुके॒तुना॑। र॒यिं वि॒श्वायु॑पोषसम्। मा॒र्डीक॒न्धेहि॑
जीव॑से। त्व॑ सोम॒ म॒हे भ॒गम्। त्वय्यूनं॑ ऋताय॒ते।
दक्ष॑न्दधासि जीव॑से। रथ॑य्युञ्जते म॒रुतः॑ शु॒भे सु॒गम्। सू॒रो
न मि॑त्रावरुणा॒ गवि॑ष्टिषु॥४६॥

रजा॑सि चि॒त्रा विच॑रन्ति त॒न्यवः॑। दि॒वः संम्रा॑जा पय॑सा
न उक्ष॑तम्। वाच॑ सुमि॑त्रावरुणा॒ विरा॑वतीम्। प॒र्जन्य॑श्चि॒त्रां
व॑दति॒ त्विषी॑मतीम्। अ॒भ्रा व॑सत मरुतः सुमा॒यया॑। द्यां
व॑र्षयतमरु॒णाम॑रे॒पसम्। अयु॑क्त स॒प्त शु॒न्यवः॑। सू॒रो रथ॑स्य
न॒प्रियः॑। ताभि॑र्याति॒ स्वयु॑क्तिभिः। वहि॑ष्ठेभिर्वि॒हर॑न् यासि॒
तन्तु॑म्॥४७॥

अ॒व॒व्यय॑न्नसि॒तन्दे॒व व॒स्वः। दवि॑ध्वतो र॒श्मयः॑ सू॒र्यस्य॑।
च॒मे॒वावा॑धुस्तमो॑ अ॒प्स्वन्तः॑। प॒र्जन्या॑य॒ प्र गा॑यता।
दि॒वस्पु॑त्राय॒ मी॒ढुषे॑। स नो॑ य॒वस॑मिच्छतु। अच्छा॑
वद॒ तव॑सङ्गी॒भि॒राभिः॑। स्तु॒हि प॒र्जन्य॑न्नम॒साऽऽवि॑वास।
कनि॑क्रदद्वृष॒भो जी॒रदा॑नुः। रेतो॑ दधा॒त्वोष॑धीषु॒ गर्भ॑म्॥४८॥

यो गर्भमोषधीनाम्। गवां कृणोत्यर्वताम्। पर्जन्यः
 पुरुषीणाम्। तस्मा इदास्ये हविः। जूहोता मधुमत्तमम्।
 इडाँन्नः संयतङ्करत्। तिस्रो यदग्ने शरदस्त्वामित्। शुचिंङ्घ्रतेन
 शुचयः सपर्यन्। नामानि चिदधिरे यज्ञियानि। असूदयन्त
 तनुवः सुजाताः॥४९॥

इन्द्रश्च नः शुनासीरौ। इमं यज्ञं मिमिक्षतम्। गर्भन्धत्तं
 स्वस्तये। ययोरिदं विश्वं भुवनमा विवेश। ययोरानन्दो
 निहितो महश्च। शुनासीरावृतुभिः संविदानौ। इन्द्रवन्तौ
 हविरिदञ्जुषेथाम्। आघाये अग्निमिन्धते। स्तृणन्ति
 बरहिरानुषक्। येषामिन्द्रो युवा सखा। अग्र इन्द्रश्च
 मेदिना। हथो वृत्राण्यप्रति। युवः हि वृत्रहन्तमा। याभ्याः
 सुवरजयन्नग्र एव। यावातस्थतुर्भुवनस्य मध्ये। प्रचर्षणी
 वृषणा वज्रबाहू। अग्नी इन्द्रावृत्रहणा हुवे वाम्॥५०॥

मन् इन्द्रो गविंष्टिषु तन्तुङ्गर्भः सुजाताः सखा सप्त च॥५॥ [५]

उत नः प्रिया प्रियासु। सप्तस्वसा सुजुष्टा। सरस्वती

स्तोम्याऽभूत्। इ॒मा जु॒ह्वा॑नायुष्म॒दा नमो॑भिः। प्रति॒ स्तोम॑ꣳ
 सर॒स्वति॑ जुष॒स्व। तव॒ शर्म॑न्प्रिय॒तमे॒ दधा॑नाः। उप॑स्थेयाम
 शर॒णन्न॑ वृ॒क्षम्। त्रिणि॑ प॒दा विच॑क्रमे। विष्णु॑र्गो॒पा अदा॑भ्यः।
 ततो॒ धर्मा॑णि धा॒रयन्॑॥५१॥

तद॑स्य प्रि॒यम॒भि पाथो॑ अश्याम्। नरो॒ यत्र॑ देव॒यवो॑ मद॑न्ति।
 उ॒रु॒क्रम॑स्य॒ स हि॑ बन्धु॒रित्था॑। विष्णोः॑ प॒दे पर॑मे मध्व॒
 उत्सः॑। क॒त्वा॒दा अ॑स्थु॒ श्रेष्ठः॑। अ॒द्य त्वा॑ व॒न्वन्त्सु॑रे॒ष्णाः।
 मर्त॑ आनाश सुवृ॒क्तिम्। इ॒मा ब्र॑ह्म ब्रह्म॒वाह॑। प्रि॒या त॒ आ
 ब॒र्हिः सी॑द। वी॒हि सू॑र पुरो॒डाश॑म्॥५२॥

उप॑ नः सू॒नवो॑ गिरः। शृ॒ण्वन्त्व॑मृ॒तस्य॑ ये। सु॒मृ॒डीका॑ भ॒वन्तु॑
 नः। अ॒द्या नो॑ देव सवि॒तः। प्र॒जाव॑त्सावीः सौभ॑गम्। परा॑
 दु॒ष्प्रि॒यꣳ सु॒व। वि॒श्वानि॑ देव सवि॒तः। दु॒रि॒तानि॑ परा॑ सु॒व।
 यद्भ॒द्रन्त॑न्म॒ आ सु॑व। शुचि॑म॒कैर्बृ॑ह॒स्पति॑म्॥५३॥

अ॒ध्वरे॑षु॒ नम॑स्यत। अ॒ना॒म्योज॑ आ च॑के। या धा॒रय॑न्त
 दे॒वा सु॒दक्षा॑ दक्ष॑पिता॒रा। अ॒सुर्या॑य प्रम॑हसा। स इत् क्षेति॑

सुधि॑त॒ ओक॑सि॒ स्वे। तस्मा॒ इडा॑ पि॒न्वते॒ विश्व॑दानी॑। तस्मै॒
विशः॑ स्व॒यमे॒वान॑मन्ति। यस्मि॑न्ब्र॒ह्मा रा॒जनि॑ पूर्वं ए॒ति।
सकृ॑तिमिन्द्र॒ सच्यु॑तिम्। सच्यु॑तिञ्ज॒घन॑च्युतिम्॥५४॥

क॒नात्का॒भान्न॒ आ भ॑र। प्र॒यप्स्य॑न्नि॒व स॒क्थ्यौ। वि न॑
इन्द्र॒ मृधो॑ जहि। कनी॑खुनदिव सा॒पयन्। अ॒भि नः॑
सुष्टु॑तिन्नय। प्र॒जाप॑तिः स्त्रियां यशः॑। मु॒ष्कयो॑रदधा॒त्सप॑म्।
का॒मस्य॑ तृ॒प्तिमा॑न॒न्दम्। तस्या॑ग्ने भाजये॒ह मा॑। मोदः॑ प्रमो॒द
आ॑न॒न्दः॥५५॥

मु॒ष्कयो॑र्निहि॒तः सपः॑। सृ॒त्वेव॑ का॒मस्य॑ तृ॒प्याणि। दक्षि॑णानां
प्रति॑ग्रहे। मन॑सश्चित्तमाकृ॒तिम्। वा॒चः स॒त्यम॑शीमहि।
प॒शूना॑ रूपमन्न॑स्य। यशः॑ श्रीः श्र॑यतां मयि॑। यथा॒ऽहम॑स्या
अ॒तृप॑ः स्त्रियै पु॒मान्। यथा॒ स्त्री तृ॒प्यति॑ पु॒ंसि प्रि॒ये
प्रि॒या। ए॒वं भग॑स्य तृ॒प्याणि॥५६॥

य॒ज्ञस्य॑ का॒म्यः प्रि॒यः। ददा॑मीत्य॒ग्निर्व॑दति। तथे॑ति वा॒युरा॑ह
तत्। ह॒न्ते॑ति स॒त्यश्च॒न्द्रमा॑। आ॒दि॒त्यः स॒त्यमो॑मिति।
आप॑स्तत्स॒त्यमा॑ भ॑रन्। यशो॑ य॒ज्ञस्य॑ दक्षि॑णाम्। अ॒सौ

मे कामः समृद्धताम्। न हि स्पशमविदन्नन्यमस्मात्।
वैश्वानरात्पुरएतारमग्नेः॥५७॥

अथेममन्थन्नमृतममूराः। वैश्वानरङ्क्षेत्रजित्याय देवाः।
येषामिमे पूर्वे अर्मास आसन्। अयूपाः सन्न विभृता पुरूणि।
वैश्वानर त्वया ते नुत्ताः। पृथिवीमन्यामभितस्थुर्जनांसः।
पृथिवीं मातरं महीम्। अन्तरिक्षमुपं ब्रुवे। बृहतीमृतये
दिवम्। विश्वं बिभर्ति पृथिवी॥५८॥

अन्तरिक्षं वि पंप्रथे। दुहे द्यौर्बृहती पयः। न ता नशन्ति न
दभाति तस्करः। नैनां अमित्रो व्यथिरादधर्षति। देवाश्च
याभिर्यजते ददाति च। ज्योगित्ताभिः सचते गोपतिः सह।
न ता अर्वा रेणुककाटो अश्नुते। न सङ्स्कृतत्रमुपं यन्ति
ता अभि। उरुगायमभयन्तस्य ता अनु। गावो मर्त्यस्य वि
चरन्ति यज्वनः॥५९॥

रात्री व्यख्यदायती। पुरुत्रा देव्यक्षभिः। विश्वा अधि
श्रियोऽधित। उपं ते गा इवाकरम्। वृणीष्व दुहितर्दिवः।

रात्री स्तोमन्न जिग्युषी॥ देवीं वाचमजनयन्त देवाः। तां
विश्वरूपाः पशवो वदन्ति। सा नो मन्द्रेषमूर्जन्दुहाना।
धेनुर्वागस्मानुप सुष्टुतैतु॥६०॥

यद्वाग्वदन्त्यविचेतनानि। राष्ट्रीं देवानान्निषसाद मन्द्रा।
चतस्र ऊर्जन्दुदुहे पयांसि। क्व स्विदस्याः परमं जंगाम।
गौरी मिमाय सलिलानि तक्षती। एकपदी द्विपदी सा
चतुष्पदी। अष्टापदी नवपदी बभूवुषी॥ सहस्राक्षरा परमे
व्योमन्। तस्यांसमुद्रा अधि विक्षरन्ति। तेन जीवन्ति
प्रदिशश्चतस्रः॥६१॥

ततः क्षरत्यक्षरम्। तद्विश्वमुप जीवति। इन्द्रासूरा
जनयन्विश्वकर्मा। मरुत्वांसस्तु गणवान्सजातवान्।
अस्य सुषा श्वशुरस्य प्रशिष्टिम्। सपत्ना वाचं मनसा
उपासताम्। इन्द्रः सूरौ अतरद्रजांसि। सुषा सपत्ना
श्वशुरोऽयमस्तु। अयंसत्रूञ्जयतु जरहृषाणः। अयं
वा जयतु वाजसातौ। अग्निः क्षत्रभृदनिभृष्टमोजः।

स॒ह॒स्रि॒यो दी॒प्यता॒मप्र॑युच्छन्। वि॒भ्राज॑मानः समिधा॒न
उ॒ग्रः। आ॒न्तरि॑क्षमरुह॒दग॒न्द्याम्॥६२॥

धा॒रय॑न्मु॒रोडा॑शं बृह॒स्पतिं ज॒घन॑च्युतिमान॒न्दो भग॑स्य तृ॒प्याण्य॒ग्नेः पृ॒थि॒वी यज्व॑न एतु प्र॒दिश॑श्चत॒स्रो
वाज॑सातौ च॒त्वारि॑ च॥६॥

वृषा॑ऽस्य॒ꣳशुर्वृष॑भाय॒ गृह्य॑से। वृषा॑ऽयमु॒ग्रो नृ॑चक्ष॒से। दि॒व्यः
क॑र्म॒ण्यो हि॒तो बृ॒हन्ना॑म। वृष॑भस्य॒ या क॒कुत्। वि॒षूवा॑न्
वि॒ष्णो भ॑वतु। अ॒यय्यौ मा॑म॒को वृषा॑। अथो॒ इन्द्र॑ इव
दे॒वेभ्यः॑। वि ब्र॑वीतु जने॑भ्यः। आयु॑ष्मन्तं॒ वर्च॑स्वन्तम्। अथो॒
अधि॑पतिं वि॒शाम्॥६३॥

अ॒स्याः पृ॒थि॒व्या अ॒ध्यक्ष॑म्। इ॒ममिन्द्र॑ वृष॒भङ्कु॑णु। यः सु॒शृङ्गः
सुवृष॑भः। क॒ल्याणो॒ द्रोण॑ आ॒हि॒तः। कार्षी॑वल प्रगाणेन।
वृष॑भेण॒ यजाम॑हे। वृष॑भेण॒ यज॑मानाः। अ॒क्रूरे॑णेव स॒र्पिषा॑।
मृ॒धश्च॒ सर्वा॒ इन्द्रे॑ण। पृ॒त॒नाश्च॒ जयाम॑सि॥६४॥

यस्या॒यमृष॑भो ह॒विः। इन्द्रा॑य परिणी॒यते॑। जया॑ति
शत्रु॑मा॒यन्त॑म्। अथो॒ हन्ति॑ पृ॒तन्य॑तः। नृ॒णाम॑हं प्र॒णीर॑सन्त।

अग्रं उद्भिन्दतामसत्। इन्द्र शुष्मन्तनुवा मेरयस्व। नीचा
विश्वा अ॒भिति॑ष्ठा॒भिमा॑तीः। नि शृ॑णी॒ह्याबा॒धय्यो॑ नो अ॒स्ति।
उ॒रुन्नो॑ लो॒कङ्क॑णुहि जीरदानो॥६५॥

प्रेह्य॒भि प्रेहि॑ प्र भ॑रा सह॒स्व। मा विवे॑नो वि शृ॑णुष्व॒ जने॑षु।
उदी॑डि॒तो वृ॑षभ॒ तिष्ठ॑ शुष्मैः। इन्द्र शत्रू॑न्पुरो अ॒स्माकं॑ यु॒ध्य।
अग्रे॑ जेता॒ त्वं ज॑या। शत्रू॑न्त्सहस॒ ओज॑सा। वि शत्रू॑न्
विमृ॑धो नुद। ए॒तन्ते॒ स्तोम॑न्तुविजात॒ विप्रः॑। रथ॒न्न धीरः॑
स्वपा॑ अतक्षम्। यदीद॑ग्रे॒ प्रति॒त्वन्दे॑व॒ हर्याः॑॥६६॥

सुव॑र्वतीर॒प ए॑ना जयेम। यो घृ॒तेना॒भिमा॑नितः। इन्द्र जैत्राय॑
जज्ञि॑षे। स नः॒ सङ्का॑सु पारय। पृ॒तना॒साह्ये॑षु च। इन्द्रो
जिगाय॑ पृथि॒वीम्। अ॒न्तरि॑क्ष॒ सुव॑र्म॒हत्। वृ॒त्रहा॑ पु॒रुचे॑तनः।
इन्द्रो॑ जिगाय॒ सह॑सा॒ सहा॑सि। इन्द्रो॑ जिगाय॒ पृ॒तनानि॑
विश्वा॑॥६७॥

इन्द्रो॑ जा॒तो वि पुरो॑ रुरोज। स नः॒ पर॒स्या वरि॑वः कृ॒णोतु॑।
अ॒यं कृ॒तुरगृ॑भीतः। वि॒श्वजि॒दुद्भि॑दित्सोमः। ऋषि॑र्विप्रः

काव्येन। वायुरग्रेगा यज्ञप्रीः। साकङ्गन्मनसा यज्ञम्।
शिवो नियुद्धिः शिवाभिः। वायो शुक्रो अयामि ते। मध्वो
अग्रन्दिर्विष्टिषु॥ ६८॥

आ याहि सोम पीतये। स्वारुहो देव नियुत्वता। इममिन्द्र
वर्धय क्षत्रियाणाम्। अयं विशां विशपतिरस्तु राजा। अस्मा
इन्द्र महि वर्चांसि धेहि। अवर्चसङ्गणुहि शत्रुमस्य। इममा
भञ्ज ग्रामे अश्वेषु गोषु। निरमुं भञ्ज योऽमित्रो अस्य। वर्ष्मन्
क्षत्रस्य ककुभि श्रयस्व। ततो न उग्रो वि भञ्जा वसूनि॥ ६९॥

अस्मे द्यावापृथिवी भूरि वामम्। सन्दुहाथाङ्घ्रिर्मदुधैव
धेनुः। अयं राजा प्रिय इन्द्रस्य भूयात्। प्रियो
गवामोषधीनामुतापाम्। युनज्मि त उत्तरावन्तमिन्द्रम्। येन
जयासि न परा जयासै। स त्वाऽकरेकवृषभं स्वानाम्।
अथो राजन्नुत्तमं मानवानाम्। उत्तरस्त्वमधरे ते सुपत्नः।
एकवृषा इन्द्रसखा जिगीवान्॥ ७०॥

विश्वा आशाः पृतनाः सञ्जयं जयन्। अभि तिष्ठ शत्रूयतः

सहस्व। तुभ्यं भरन्ति क्षितयो यविष्ठ। बलिमंग्रे अन्तित
 ओत दूरात्। आ भन्दिष्ठस्य सुमतिश्चिकिद्धि। बृहत्ते
 अंग्रे महि शर्म भद्रम्। यो देह्यो अनमयद्वधस्रैः। यो
 अर्यपत्नीरुषसश्चकार। स निरुध्या नहुषो यहो अग्निः।
 विशश्चक्रे बलिहृतः सहोभिः॥७१॥

प्र सद्यो अंग्रे अत्येष्यन्यान्। आविर्यस्मै चारुतरो बभूथ।
 ईडेन्यो वपुष्यो विभावा। प्रियो विशामतिथिर्मानुषीणाम्।
 ब्रह्मज्येष्ठा वीर्या सम्भृतानि। ब्रह्मांग्रे ज्येष्ठन्दिवमा ततान।
 ऋतस्य ब्रह्म प्रथमोत जज्ञे। तेनार्हति ब्रह्मणा स्पर्धितुङ्कः।
 ब्रह्म सुचो घृतवतीः। ब्रह्मणा स्वरवो मिताः॥७२॥

ब्रह्म यज्ञस्य तन्तवः। ऋत्विजो ये हविष्कृतः।
 शृङ्गाणीवेच्छृङ्गिणां सन्ददृश्रिरे। चषालवन्तः स्वरवः
 पृथिव्याम्। ते देवासः स्वरवस्तस्थिवांसः। नमः सखिभ्यः
 सन्नान्माऽवंगात। अभिभूरग्निरंतरद्रजांसि। स्पृधो विहृत्य
 पृतना अभिश्रीः। जुषाणो म आहुतिं मामहिष्ट। हत्वा

स॒प॒त्नान् वरि॑वस्करन्नः। ईशा॑नन्त्वा॒ भुव॑नानामभि॒श्रिय॑म्।
स्तौम्य॑ग्र उरु॒कृत॑ः सु॒वीर॑म्। ह॒विर्जु॑षाणः स॒प॒त्नाः
अभि॒भूर॑सि। ज॒हि शत्रू॑ः रप॒ मृधो॑ नुदस्व॥ ७३॥

विशां जयामसि जीरदानो हर्या विश्वा दिर्विष्टिषु वसूनि जिगीवान्त्सहोभिर्मिता नश्चत्वारि च॥ ७॥

[७]

स प्र॑त्न॒वन्नवी॑यसा। अ॒ग्रे द्यु॒म्नेन॑ सं॒यता॑। बृ॒हत्त॑तन्थ भा॒नुना॑।
नव॒न्तु स्तोम॑म॒ग्रये॑। दि॒वः श्ये॒नाय॑ जी॒जन॑म्। वसोः॑
कु॒विद्व॒नाति॑ नः। स्वा॒रु॒हा यस्य॑ श्रियो॑ दृ॒शे। र॒यिर्वी॒रव॑तो
यथा। अ॒ग्रे य॒ज्ञस्य॑ चे॒ततः॑। अ॒दाभ्यः॑ पु॒रए॒ता॥ ७४॥

अ॒ग्निर्वि॒शां मानु॑षीणाम्। तू॒र्णी रथः॑ स॒दा नवः॑। नव॑ः सोमा॑य
वा॒जिनै॑। आ॒ज्यं पय॑सोऽज॒नि। जुष्ट॑ः शुचि॑तमं वसु॑। नव॑ः
सोम॑ जुषस्व नः। पी॒यूष॑स्येह तृ॒ष्णुहि॑। यस्ते॑ भा॒ग ऋ॒ता
व॒यम्। नव॑स्य सोम॑ ते व॒यम्। आ सु॑म॒तिवृ॑णीमहे॥ ७५॥

स नो॑ रास्व स॒हस्रि॑णः। नव॑ः ह॒विर्जु॑षस्व नः। ऋ॒तुभिः॑
सोम॑ भूत॑मम्। तद॒ङ्ग प्र॑ति॒हर्य॑ नः। राज॑न्त्सोम स्व॒स्तये॑।

नव॑स्तोम॒न्नव॑ ह॒विः। इन्द्रा॑ग्निभ्यां॒ नि वे॑दय। तज्जु॑षेता॒ः
सचै॑तसा। शुचि॑न्नु स्तोम॒न्नव॑जातम॒द्य। इन्द्रा॑ग्नी वृत्रहणा
जुषे॑थाम्॥७६॥

उ॒भा हि वा॑ सु॒हवा॒ जोह॑वीमि। ता वाज॑ स॒द्य उ॑श॒ते
धे॑ष्ठा। अ॒ग्निरिन्द्रो॒ नव॑स्य नः। अ॒स्य ह॒व्यस्य॑ तृप्यताम्।
इ॒ह दे॒वौ स॑ह॒स्त्रिणौ॑। य॒ज्ञन्न॒ आ हि ग॑च्छताम्। वसु॑मन्त॑
सुव॑र्विदम्। अ॒स्य ह॒व्यस्य॑ तृप्यताम्। अ॒ग्निरिन्द्रो॒ नव॑स्य
नः। वि॒श्वान्दे॒वाः स्त॑र्पयत॥७७॥

ह॒विषो॒ऽस्य नव॑स्य नः। सुव॑र्विदो॒ हि ज॑ज्ञिरे। ए॒दं ब॒र्हिः
सु॒ष्टरी॑मा॒ नवे॑न। अ॒यं य॒ज्ञो यज॑मानस्य भा॒गः। अ॒यं
ब॑भूव॒ भुव॑नस्य॒ गर्भः॑। वि॒श्वे दे॒वा इ॒दम॑द्यागमि॒ष्ठाः। इ॒मे नु
द्यावा॑पृथि॒वी स॒मीची॑। त॒न्वा॒ने य॒ज्ञं पु॑रु॒पेश॑सन्धिया। आ॒ऽस्मै
पृ॒णीतां॒ भुव॑नानि॒ विश्वा॑। प्र॒जां पु॒ष्टिम्मृ॑त॒न्नवे॑न॥७८॥

इ॒मे धे॒नू अ॒मृत॑य्यै दुहा॑ते। पय॑स्वत्युत्तरा॑मेतु पु॒ष्टिः। इ॒मं
य॒ज्ञं जु॒षमा॑णे॒ नवे॑न। स॒मीची॒ द्यावा॑पृथि॒वी घृ॒ताची॑। यवि॑ष्ठो

हव्य॒वाह॑नः। चि॒त्रभा॑नु॒र्घुता॑सु॒तिः। नव॑जातो॒ वि रो॑चसे।
अ॒ग्ने त॑त्ते॒ महि॑त्व॒नम्। त्वम॑ग्ने दे॒वता॑भ्यः। भा॒गे दे॒व न
मी॑यसे॥७९॥

स ए॑ना वि॒द्वान् य॑क्ष्यसि। नव॑ः स्तोमं जुषस्व नः।
अ॒ग्निः प्र॑थ॒मः प्रा॑श्ना॒तु। स हि वेद॑ यथा॒ ह॒विः। शि॒वा
अ॒स्मभ्य॑मोष॒धीः। कृ॒णोतु॑ वि॒श्वच॑र्षणिः। भ॒द्रान्नः॒ श्रेयः॑
सम॑नैष्ट दे॒वाः। त्वया॑ऽव॒सेन॒ सम॑शीमहि त्वा। स नो॑
मयो॒भूः पि॑तो॒ आ वि॑शस्व। शन्तो॒काय॑ त॒नुवे॑ स्यो॒नः। ए॒तमु॒
त्यं म॑धु॒ना स॒य्यु॑तं यवम्। सर॑स्वत्या॒ अधि॑म॒नाव॑चर्कषुः।
इन्द्र॑ आसी॒त्सीर॑पतिः श॒तक्र॑तुः। की॒नाशा॑ आसन्म॒रुतः॑
सु॒दान॑वः॥८०॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

प्रा॒णो र॑क्षति॒ विश्व॑मेज॑त्। इ॒र्यो भू॑त्वा बहु॒धा ब॒हूनि॑। स
 इत्सर्व॑व्या॒न॒शे। यो दे॒वो दे॒वेषु॑ वि॒भूर॑न्तः। आवृ॑द्द॒दात्
 क्षे॒त्रिय॑ध्व॒गद्व॑षा॑। तमि॒त्प्रा॒णं म॒न॒सोप॑ शिक्ष॒त। अ॒ग्रं
 दे॒वाना॑मि॒दम॑त्तु नो ह॒विः। म॒न॑स॒श्चित्ते॒दम्। भू॒तं भव्यं॑ च
 गु॒प्यते। तद्धि दे॒वेष्व॑ग्रि॒यम्॥१॥

आ न॑ ए॒तु पुर॑श्च॒रम्। स॒ह दे॒वैरि॒मं ह॒वम्। म॒नः
 श्रेय॑सि॒श्रेय॑सि। क॒र्मन् य॒ज्ञप॑ति॒न्दध॑त्। जु॒षतां॑ मे वा॒ग्नि॒दं
 ह॒विः। वि॒राड्दे॒वी पु॒रोहि॑ता। ह॒व्यवा॑डन॒पायि॑नी। यया॑
 रू॒पाणि॑ बहु॒धा वद॑न्ति। पेशा॑सि॒ दे॒वाः प॑र॒मे ज॒नित्रे॑। सा
 नो॑ वि॒राडन॑पस्फुरन्ती॥२॥

वाग्दे॒वी जु॑षतामि॒दं ह॒विः। चक्षु॑र्दे॒वानां॑ ज्योति॑र॒मृते॑
 न्य॑क्तम्। अ॒स्य वि॒ज्ञाना॑य बहु॒धा निधी॑यते। तस्य॑
 सु॒म्नम॑शीमहि। मा नो॑ हासीद्विचक्ष॒णम्। आयु॑रि॒न्नः
 प्रती॑र्यताम्। अन॑न्याश्चक्षु॑षा व॒यम्। जी॒वा ज्योति॑रशीमहि।

सुव॒ज्योति॑रु॒तामृ॑तम्। श्रोत्रे॑ण भ॒द्रमु॑त शृ॒ण्वन्ति॑ स॒त्यम्।
 श्रोत्रे॑ण वाचं बहु॒धोद्य॑मानाम्। श्रोत्रे॑ण मोद॑श्च मह॑श्च श्रूयते।
 श्रोत्रे॑ण सर्वा दि॒श आ शृ॑णोमि। येन॒ प्राच्या॑ उ॒त दक्षि॑णा।
 प्र॒तीच्यै॑ दि॒शः शृ॒ण्वन्त्यु॑त्तरात्। तदिच्छो॑त्रं बहु॒धोद्य॑मानम्।
 अ॒रान्न ने॒मिः परि॒ सर्वं॑ बभूव॥ ३॥

अ॒ग्रि॒यमन॑पस्फुरन्ती स॒त्यं स॒प्त च॑॥१॥ [१]

उ॒देहि॑ वाजि॒न्यो अ॑स्य॒प्स्वन्तः॑। इ॒दं रा॒ष्ट्रमा॑ वि॒श
 सूनृ॑तावत्। यो रोहि॑तो वि॒श्वमि॑दञ्जानं। स नो॑ रा॒ष्ट्रेषु॑
 सु॒धि॑तान्दधातु। रोह॑रु॒रोह॑रु॒रोहि॑त आरु॑रोह। प्र॒जाभि॑र्वृद्धिं
 ज॒नुषा॑मुपस्थम्। ताभिः॑ स॒र॒ब्धो अ॑विद॒त्थदु॑र्वीः। गा॒तुं
 प्र॒पश्य॑न्निह रा॒ष्ट्रमा॑ऽहाः। आऽहा॑र॒षीद्रा॑ष्ट्रमिह रोहि॑तः। मृ॒धो
 व्या॑स्थ॒दभ॑यन्नो अस्तु ॥ ४॥

अ॒स्मभ्य॑न्द्यावापृथि॒वी श॑क्करीभिः। रा॒ष्ट्रन्दु॑हाथामिह
 रे॒वती॑भिः। विम॑म॒र॒श्च रोहि॑तो वि॒श्वरू॑पः। समा॒च॒क्राणः॑
 प्र॒रुहो॑ रुह॑श्च। दिव॑ङ्ग॒त्वाय॑ मह॒ता म॑हिम्ना। वि नो॑ रा॒ष्ट्रमु॑नत्तु

पयसा स्वेन। यास्ते विशस्तपसा सं बभूवुः। गायत्रं
वत्समनु तास्त आऽगुः। तास्त्वा विशन्तु महसा स्वेन। सं
माता पुत्रो अभ्येतु रोहितः॥५॥

यूयमुग्रा मरुतः पृश्निमातरः। इन्द्रेण सयुजा प्रमृणीथ
शत्रून्। आ वो रोहितो अशृणोदभिद्यवः। त्रिसंतासो
मरुतः स्वादुसम्मुदः। रोहितो द्यावापृथिवी जंजान।
तस्मिंस्तन्तुं परमेष्ठी तंतान। तस्मिंश्छि श्रिये अज
एकपात्। अदृहद्द्यावापृथिवी बलेन। रोहितो द्यावापृथिवी
अदृहत्। तेन सुवः स्तभितन्तेन नाकः॥६॥

सो अन्तरिक्षे रजसो विमानः। तेन देवाः सुवरन्वविन्दन्।
सुशेवन्त्वा भानवो दीदिवांसम्। समग्रासो जुहो
जातवेदः। उक्षन्ति त्वा वाजिनमा घृतेन। संसमग्रे युवसे
भोजनानि। अग्ने शर्धं महते सौभगाय। तव द्युमन्युत्तमानि
सन्तु। सञ्जास्पत्यं सुयममा कृणुष्व। शत्रूयतामभि तिष्ठा
महांसि॥७॥

अस्त्वेतु रोहितो नाको महांसि॥२॥ [२]

पुनर्न इन्द्रो मघवा ददातु। धनानि शक्रो धन्यः सुराधाः।
 अर्वाचीनङ्कुणुतां याचितो मनः। श्रुष्टी नो अस्य हविषो
 जुषाणः। यानि नोऽजिनन्धनानि। जहर्थ शूर मन्युना।
 इन्द्रानुविन्द नस्तानि। अनेन हविषा पुनः। इन्द्र आशाभ्यः
 परि। सर्वाभ्योऽभयङ्करत्॥८॥

जेता शत्रून् विचर्षणिः। आकूत्यै त्वा कामाय त्वा समृधे
 त्वा। पुरो दधे अमृतत्वाय जीवसे। आकूतिमस्यावसे।
 काममस्य समृद्धौ। इन्द्रस्य युञ्जते धियः। आकूतिन्देवीं
 मनसः पुरो दधे। यज्ञस्य माता सुहवा मे अस्तु। यदिच्छामि
 मनसा सकामः। विदेयमेन्द्रदये निविष्टम्॥९॥

सेदग्निरग्नीरत्यैत्यन्यान्। यत्र वाजी तनयो वीडुपाणिः।
 सहस्रपाथा अक्षरा समेति। आशानान्त्वाऽऽशापालेभ्यः।
 चतुर्भ्यो अमृतैभ्यः। इदं भूतस्याध्यक्षेभ्यः। विधेम हविषा
 वयम्। विश्वा आशा मधुना सꣳ सृजामि। अनमीवा आप
 ओषधयो भवन्तु। अयं यजमानो मृधो व्यस्यताम्॥१०॥

अ॒गृ॒भी॒ताः प॒शवः॑ स॒न्तु सर्वे॑। अ॒ग्निः सोमो॑ वरु॒णो
मि॒त्र इन्द्रः॑। बृ॒ह॒स्प॒तिः स॒वि॒ता यः स॒ह॒स्री॑। पू॒षा नो॑
गो॒भि॒रव॑सा॒ सर॑स्वती। त्वष्टा॑ रू॒पाणि॑ स॒म॒न॒क्तु य॒ज्ञैः।
त्वष्टा॑ रू॒पाणि॑ द॒ध॒ती सर॑स्वती। पू॒षा भ॒गः स॒वि॒ता नो॑
द॒दा॒तु। बृ॒ह॒स्प॒ति॒र्द॒द॒दिन्द्रः॑ स॒ह॒स्र॒म्। मि॒त्रो दा॒ता वरु॑णः
सोमो॑ अ॒ग्निः॥११॥

क॒र॒त्रि॒वि॒ष्टम॑स्यता॒न्न॒वं च॥३॥ [३]

आ नो॑ भ॒र॒ भ॒ग॑मिन्द्र द्यु॒म॒न्त॒म्। नि ते॑ दे॒ष्ण॒स्य॑ धीमहि प्र॒रे॒के।
उ॒र्व इ॒व प॒प्र॒थे का॒मो अ॒स्मे। त॒मा॒पृ॒णा व॒सु॒प॒ते व॒सू॒नाम्।
इ॒म॒ङ्काम॑ म॒न्द॒या गो॒भि॒र॒श्वैः। च॒न्द्र॒व॒ता रा॒ध॒सा प॒प्र॒थ॒श्च।
सु॒व॒र्य॒वो म॒ति॒भि॒स्तु॒भ्यं वि॒प्राः। इन्द्रा॑य॒ वाहः॑ कु॒शि॒का॒सो
अ॒क्र॒न्। इन्द्र॑स्य॒ नु वी॒र्या॑णि॒ प्र॒वो॑चम्। या॒नि च॒का॒र प्र॒थ॒मा॒नि
व॒ज्री॥१२॥

अ॒ह॒न्न॒हि॒म॒न्व॒प॒स्त॑तर्द। प्र॒व॒क्षणा॑ अ॒भि॒न॒त्प॒र्व॒ता॒नाम्।
अ॒ह॒न्न॒हिं प॒र्व॒ते शि॒श्रि॒या॒णम्। त्वष्टा॑ऽस्मै॒ वज्र॑ः स्व॒र्य॑न्त॒तक्ष॑।

वा॒श्रा इ॒व धे॒नवः॑ स्य॒न्दमा॑नाः। अ॒ञ्जः स॒मुद्र॑म॒व जग्मु॑रापः।
 वृ॒षाय॑मा॒णोऽवृ॑णीत॒ सोम॑म्। त्रि॒क॑न्द्रु॒केष्व॑पि॒बत्सु॑तस्य।
 आ सा॒यकं॑ म॒घवा॑ दत्त॒ वज्र॑म्। अ॒ह॒न्नेन॑ प्रथ॒मजा॑
 म॒हीना॑म्॥१३॥

यदि॒न्द्राह॑न्प्रथ॒मजा॑ म॒हीना॑म्। आ॒न्मा॒यिना॑म॒मि॒नाः प्रो॒त
 मा॒याः। आ॒त्सूर्यं॑ ज॒नय॑न्ध्यामु॒षास॑म्। ता॒दी॒क्रा श॒त्रून्
 कि॒ला॒विवि॑त्से। अ॒ह॒न्वृ॒त्रवृ॑त्र॒तरं॑ व्य॒स॑म्। इन्द्रो॒ वज्रे॑ण
 म॒ह॒ता व॒धेन॑। स्क्न्धा॑सी॒व कु॒लि॒शेना॑वि॒वृ॒क्णा। अ॒हिः
 श॒यत॑ उप॒पृ॒क्पृ॒थिव्या॑म्। अ॒यो॒ध्ये॒व दु॒र्म॒द आ हि॑ जु॒ह्वे।
 म॒हा॒वी॒रन्तु॑वि॒बा॒धमृ॑जी॒षम्॥१४॥

नाता॑रीरस्य॒ समृ॑तिं व॒धाना॑म्। स॒ रु॒जाना॑ः पि॒पि॒षु
 इन्द्र॑शत्रुः। वि॒श्वो वि॒हा॒या अ॒र॒तिः। वसु॑र्द॒धे ह॒स्ते दक्षि॑णे।
 त॒र॒णिर्न शि॑श्रथत्। श्र॒व॒स्य॑या॒ न शि॑श्रथत्। वि॒श्व॑स्मा॒
 इ॒दि॒षु॒ध्य॒से। दे॒व॒त्रा ह॒व्यमू॑हि॒षे। वि॒श्व॑स्मा॒ इ॒त्सु॑कृ॒ते
 वा॒र॑मृ॒ण्वति॑। अ॒ग्नि॒र्द्वारा॑ व्यृ॒ण्वति॑॥१५॥

उदुञ्जिहानो अभि काममीरयन्। प्रपृश्नन्विश्वा भुवनानि
पूर्वथा। आ केतुना सुषमिद्धो यजिष्ठः। कामन्नो अग्रे
अभिहर्य दिग्भ्यः। जुषाणो हव्यममृतेषु दृढ्यः। आ नो
रयिं बहुलाङ्गोमंतीमिषम्। नि धेहि यक्षदमृतेषु भूषन्।
अश्विना यज्ञमागतम्। दाशुषः पुरुदंससा। पूषा रक्षतु
नो रयिम्॥१६॥

इमं यज्ञमश्विना वर्धयन्ता। इमौ रयिं यजमानाय धत्तम्।
इमौ पशून् रक्षतां विश्वतो नः। पूषा नः पातु सदमप्रयच्छन्।
प्रते महे सरस्वति। सुभगे वाजिनीवति। सत्यवाचे भरे
मतिम्। इदन्नो हव्यङ्घृतवत्सरस्वति। सत्यवाचे प्रभरेमा
हवींषि। इमानि ते दुरिता सौभंगानि। तेभिर्वयं सुभगांसः
स्याम॥१७॥

वज्रहीनामृजीषं व्यृण्वति रक्षतु नो रयिं सौभंगान्येकं च॥४॥ [४]

यज्ञो रायो यज्ञ ईशे वसूनाम्। यज्ञः सस्यानामुत
सुक्षितीनाम्। यज्ञ इष्टः पूर्वचित्तिन्दधातु। यज्ञो ब्रह्मण्वां

अप्येतु देवान्। अयं यज्ञो वर्धताङ्गोभिरश्वैः। इयं वेदिः
स्वपत्या सुवीरा। इदं बरुहिरतिं बरुहीःष्यन्त्या। इमं यज्ञं
विश्वे अवन्तु देवाः। भग एव भगवाँ अस्तु देवाः। तेन
वयं भगवन्तः स्याम॥१८॥

तन्त्वा भग सर्वं इज्जोहवीमि। स नो भग पुरएता भवेह।
भग प्रणेतर्भग सत्यराधः। भगेमान्धियमुदव ददन्नः। भग प्र
णो जनय गोभिरश्वैः। भग प्र नृभिर्नृवन्तः स्याम। शश्वतीः
समा उपयन्ति लोकाः। शश्वतीः समा उपयन्त्यापः। इष्टं
पूर्तं शश्वतीनां समानां शाश्वतेन। हविषेष्वाऽनन्तं लोकं
परमा रुरोह ॥१९॥

इयमेव सा या प्रथमा व्यौच्छत्। सा रूपाणि कुरुते
पञ्च देवी। द्वे स्वसारौ वयतस्तत्रमेतत्। सनातनं विततं
षण्मयूखम्। अवान्यास्तन्तून्किरतो धत्तो अन्यान्।
नावपृज्याते न गमाते अन्तम्। आ वो यन्तूदवाहासो
अद्य। वृष्टिर्यै विश्वे मरुतो जुनन्ति। अयय्यौ अग्निर्मरुतः
समिद्धः। एतञ्जुषध्वङ्कवयो युवानः॥२०॥

धा॒रा॒व॒रा म॒रु॒तो धृ॒ष्णु॒वो॒ज॒सः। मृ॒गा न भी॒मास्त॑वि॒षेभि॑रू॒र्मिभिः॑
 अ॒ग्न॒यो न शु॑शु॒चा॒ना ऋ॒जी॒षिणः॑। भ्रु॒मि॒न्ध॒म॒न्त॒ उप॒ गा
 अ॒वृ॒ण्व॒त। वि च॑क्र॒मे त्रि॒र्दे॒वः। आ वे॒ध॒स॒त्रील॑पृ॒ष्ठं बृ॒ह॒न्त॒म॑।
 बृ॒ह॒स्प॒तिः॑ स॒द॒ने सा॒द॒य॒ध्व॒म्। सा॒द॒द्यो॒नि॒न्द॒म॒ आ
 दी॒दि॒वा॑स॒म्। हि॒र॒ण्य॒व॒र्ण॒म॒रु॒षः॑ स॒पे॒म। स हि शु॒चिः
 श॒त॒प॒त्रः॒ स शु॒न्ध्यूः॑ ॥ २१ ॥

हि॒र॒ण्य॒वा॒शी॒रि॒षि॒रः सु॑व॒र॒षाः। बृ॒ह॒स्प॒तिः॑ स स्वा॒वेश॑ ऋ॒ष्वाः।
 पू॒रू स॒खि॑भ्य आ॒सु॒ति॒ङ्क॒रि॒ष्ठः। पू॒षः॑ स्त॒वं व्र॑ते व॒य॒म्।
 न॒रि॒ष्ये॒म क॒दाच॑न। स्तो॒ता॒र॒स्त इ॒ह स्म॑सि। या॒स्ते पू॒ष॒न्ना
 वो॑ अ॒न्तः स॑मु॒द्रे। हि॒र॒ण्य॒यी॒र॒न्त॒रि॒क्षे च॑र॒न्ति। याभि॑र्या॒सि
 दू॒त्या॑सूर्य॑स्य। का॒मे॒न कृ॒त॒श्र॒वं इ॒च्छ॒मा॒नः॑ ॥ २२ ॥

अ॒र॒ण्य॒ान्य॒र॒ण्य॒ान्य॒सौ। या प्रे॒व न॒श्य॑सि। क॒था ग्रा॒म॒न्न
 पृ॑च्छ॒सि। न त्वा॒भी॒रि॒व वि॒न्द॒ती ३। वृ॒षा॒र॒वा॒यु
 व॒द॒ते। यदु॒पा॒व॒ति चि॒च्चि॒कः। आ॒घा॒टीभि॑रि॒व धा॒व॒य॒न्।
 अ॒र॒ण्य॒ानि॒र्म॒ही॒य॒ते। उ॒त गा॒वं इ॒वा॒द॒न्। उ॒तो वे॒श॒मे॒व

दृश्यते॥२३॥

उ॒तो अ॑र॒ण्या॒निः सा॒यम्। श॒क॒टीरि॑व स॒र्जति॑। गा॒म॒ङ्गैष॒
आ ह्व॑यति। दा॒र्व॒ङ्गैष॒ उपा॑वधीत्। वस॑न्नर॒ण्या॒न्याः
सा॒यम्। अ॒क्रु॒क्ष॒दिति॑ म॒न्यते॑। न वा अ॑र॒ण्या॒निर्ह॑न्ति।
अ॒न्यश्चे॒न्नाभि॑गच्छ॒ति। स्वा॒दोः फ॒ल॑स्य ज॒ग्ध्वा। यत्र॒ का॒मं
नि प॑द्यते। आ॒ञ्जन॑गन्धीः॒ सुर॒भीम्। ब॒हून्नाम॑कृ॒षीव॑लाम्।
प्राहं मृ॒गाणां॑ मा॒तरम्॑। अ॒र॒ण्या॒नीम॑शः॒ सिष॑म्॥२४॥

स्याम॒ रुरो॑ह॒ युवा॑नः शु॒न्यूरि॑च्छ॒मानो॑ दृश्यते॒ निप॑द्यते च॒त्वारि॑ च॥५॥ [५]

वा॒त्र॒ह॒त्याय॑ श॒व॑से। पृ॒त॒ना॒सा॒ह्याय॑ च। इन्द्र॒ त्वा वर्त॑यामसि।
सु॒ब्र॒ह्मा॑णं वी॒र॒व॑न्तं बृ॒हन्त॑म्। उ॒रुं ग॑भी॒रं पृ॒थु॒बु॒ध्मिन्द्र॑।
श्रु॒त॒र्षि॑मु॒ग्रम॑भि॒माति॑षाहम्। अ॒स्मभ्य॑ चि॒त्रं वृ॑ष॒णः॒ रयि॑
दा॑ः। क्षे॒त्रि॒यै त्वा नि॒र॒ऋ॒त्यै त्वा। द्रु॒हो मु॑ञ्चामि वरु॒णस्य॑
पाशा॑त्। अ॒ना॒गसं॑ ब्रह्म॒णे त्वा करो॑मि॥२५॥

शि॒वे ते॒ द्यावा॑पृथि॒वी उ॒भे इ॒मे। शं ते॒ अ॒ग्निः स॒हाद्वि॑रस्तु।
शं द्यावा॑पृथि॒वी स॒होष॑धीभिः। श॒म॒न्तरि॑क्षः॒ सह॑ वा॒तेन॑

ते। शं ते चतस्रः प्रदिशो भवन्तु। या दैवीश्चतस्रः
 प्रदिशः। वातपत्नीरभि सूर्यो विचष्टे। तासान्त्वा जरसु
 आ दधामि। प्र यक्ष्मं एतु निर्ऋतिं पराचैः। अमोचि
 यक्ष्माद्दुरितादवर्त्यै॥२६॥

द्रुहः पाशान्निर्ऋत्यै चोदमोचि। अहा अवर्तिमविदत्स्योनम्।
 अप्यभूद्भूद्रे सुकृतस्य लोके। सूर्यमृतं तमसो
 ग्राह्या यत्। देवा अमुश्चन्नसृजन्व्येनसः। एवमहमिमं
 क्षेत्रियाञ्जामिशसात्। द्रुहो मुञ्चामि वरुणस्य पाशात्।
 बृहस्पते युवमिन्द्रश्च वस्वः। दिव्यस्येशाथे उत पार्थिवस्य।
 धत्तं रुयिं स्तुवते कीरयैचित्॥२७॥

यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः। देवायुधमिन्द्रमा जोहुवानाः।
 विश्वावृधमभि ये रक्षमाणाः। येन हुता दीर्घमध्वानमायन्।
 अनन्तमर्थमनिवत्स्यमानाः। यत्ते सुजाते हिमवत्सु
 भेषजम्। मयोभूः शन्तमा यद्धृदोसि। ततो नो देहि सीबले।
 अदो गिरिभ्यो अधि यत्प्रधावसि। सः शोभमाना कन्यैव

शुभ्रे॥२८॥

तां त्वा मुद्गला हविषा वर्धयन्ति। सा नः सीबले रयिमा
भाजयेह। पूर्वं देवा अपरेणानुपश्यं जन्मभिः। जन्मान्यवरैः
पराणि। वेदानि देवा अयमस्मीति माम्। अहं हित्वा
शरीरं जरसः परस्तात्। प्राणापानौ चक्षुः श्रोत्रम्। वाचं
मनसि सम्भृताम्। हित्वा शरीरं जरसः परस्तात्। ओ
भूतिम्भूतिं वयमश्नवामहे। इमा एव ता उषसो याः प्रथमा
व्यौच्छन्। ता देव्यः कुर्वते पञ्चरूपा। शश्वतीर्नावपृज्यन्ति।
न गमन्त्यन्तम्॥२९॥

करोम्यवर्त्ये चिच्छुभ्रेऽश्नवामहे चत्वारि च॥६॥ [६]

वसूनां त्वाऽधीतेन। रुद्राणामूर्म्या। आदित्यानां तेजसा।
विश्वेषां देवानां क्रतुना। मरुतामेन्द्रा जुहोमि स्वाहा।
अभिभूतिरहमागमम्। इन्द्रसखा स्वायुधः। आस्वाशांसु
दुष्पहः। इदं वर्चो अग्निना दत्तमागात्। यशो भर्गः सह
ओजो बलं च॥३०॥

दीर्घायु॑त्वाय॑ श॒तशार॑दाय। प्रति॑गृ॒भ्णामि॑ मह॒ते वी॒र्या॑य।
 आयु॑रसि वि॒श्वायु॑रसि। स॒र्वायु॑रसि॒ सर्व॑मायु॑रसि। सर्व॑म्
 आयु॑र्भूयात्। सर्व॑मायु॑र्गेष॑म्। भूर्भुवः॑ सु॒वः। अ॒ग्नि॒र्ध॒र्म॑णा॒न्नादः॑।
 मृत्यु॑र्ध॒र्म॑णा॒न्नप॑तिः। ब्रह्म॑ क्ष॒त्रं स्वाहा॑॥ ३१॥

प्र॒जाप॑तिः प्रणे॒ता। बृह॑स्पतिः॑ पु॒र॒ए॒ता। य॒मः प॒न्थाः॑। च॒न्द्र॒माः
 पु॒न॒र॒सुः स्वाहा॑॥ अ॒ग्नि॒र॒न्नादोऽन्न॑पतिः। अ॒न्नाद्य॑म॒स्मिन्
 य॒ज्ञे यज॑मानाय ददातु॒ स्वाहा॑॥ सोमो॑ रा॒जा रा॒ज॑पतिः।
 रा॒ज्यम॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय ददातु॒ स्वाहा॑॥ वरु॑णः
 स॒म्रा॒ट्स॒म्रा॒टिः। सा॒म्रा॒ज्यम॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय ददातु॒
 स्वाहा॑॥ ३२॥

मि॒त्रः क्ष॒त्रं क्ष॒त्रप॑तिः। क्ष॒त्रम॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय ददातु॒
 स्वाहा॑॥ इन्द्रो॑ बलं॒ बल॑पतिः। बल॑म॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय
 ददातु॒ स्वाहा॑॥ बृह॑स्पतिर्ब्रह्म॒ ब्रह्म॑पतिः। ब्रह्मा॒स्मिन् य॒ज्ञे
 यज॑मानाय ददातु॒ स्वाहा॑॥ स॒वि॒ता रा॒ष्ट्रं रा॒ष्ट्रप॑तिः।
 रा॒ष्ट्रम॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय ददातु॒ स्वाहा॑॥ पू॒षा वि॒शां

विद्व॑तिः। वि॒शं॑म॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय ददातु स्वाहा॑।
 सर॑स्वती पु॒ष्टिः पु॒ष्टि॑पत्नी। पु॒ष्टि॑म॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय
 ददातु स्वाहा॑। त्वष्टा॑ पशूनां मि॒थुना॑नां रूप॒कृद्रूप॑पतिः।
 रु॒पेणा॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय प॒शून् द॑दातु स्वाहा॑॥ ३३॥

च स्वाहा साम्राज्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा विशमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु
 स्वाहा चत्वारिं च (अग्निः सोमो वरुणो मित्र इन्द्रो बृहस्पतिः सविता पूषा सरस्वती त्वष्टा दश
 ॥)॥ ७॥

[७]

स ई॑ पाहि॒ य ऋ॑जी॒षी तरु॑त्रः। यः शि॒प्र॒वान्वृ॑ष॒भो यो
 म॑ती॒नाम्। यो गौ॑त्र॒भिद्वि॑ज्र॒भृद्यो ह॑रि॒ष्टाः। स इ॑न्द्र चि॒त्रां
 अ॒भि तृ॑न्धि॒ वाजा॑न्। आ ते शु॒ष्मो वृ॑ष॒भ ए॑तु प॒श्चात्।
 ओ॒त्तरा॑द॒धरा॑गा पु॒रस्ता॑त्। आ वि॒श्वतो॑ अ॒भिस॑मे॒त्वर्वा॑ङ्।
 इन्द्र॑ द्यु॒म्नं सु॑र्व॒र्वद्धे॒ह्यस्मे। प्रो॒ष्वस्मे॑ पु॒रोर॑थम्। इन्द्रा॑य
 शू॒षम॑र्चत॥ ३४॥

अ॒भीके॑ चिदु॒ लोक॑कृत्। स॒ङ्गे स॒मत्सु॑ वृ॒त्रहा॑। अ॒स्माकं॑ बो॒धि
 चो॒दिता॑। नभ॑न्तामन्य॒केषा॑म्। ज्या॒का अधि॑ धन्व॒सु। इन्द्रं॑
 व॒यं शु॑ना॒सीर॑म्। अ॒स्मिन् य॒ज्ञे ह॑वामहे। आ वा॒जैरु॑पं नो

गमत्। इन्द्राय शुनासीराय। स्रुचा जुहुत नो हविः॥३५॥

जुषतां प्रति मेधिरः। प्र हव्यानि घृतवन्त्यस्मै। हर्यश्वाय
भरता सजोषाः। इन्द्रर्तुभिर्ब्रह्मणा वावृधानः। शुनासीरी
हविरिदं जुषस्व। वयः सुपर्णा उपसेदुरिन्द्रम्। प्रियमेधा
ऋषयो नाधमानाः। अप ध्वान्तमूर्णुहि पूरधि चक्षुः।
मुमुग्ध्यस्मान्निधयेऽव बद्धान्। बृहदिन्द्राय गायत॥३६॥

मरुतो वृत्रहन्तमम्। येन ज्योतिरजनयन्वृतावृधः। देवं
देवाय जागृवि। कामिहैकाः क इमे पतङ्गाः। मान्थालाः
कुलिपरिमापतन्ति। अनावृतैनान्प्रधमन्तु देवाः। सौपर्णं
चक्षुस्तनुवा विदेय। एवा वन्दस्व वरुणं बृहन्तम्।
नमस्याधीरममृतस्य गोपाम्। स नः शर्म त्रिवरूथं
वियंसत्॥३७॥

यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः। नाकै सुपर्णमुप यत्पतन्तम्।
हृदा वेनन्तो अभ्यचक्षत त्वा। हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतम्।
यमस्य योनौ शकुनं भुरण्युम्। शं नो देवीरभिष्टये। आपो

भवन्तु पी॒तये॑। श॒य्यो॑र॒भि स्र॑वन्तु नः। ईशा॑ना॒ वार्या॑णाम्।
क्षय॑न्तीश्च॒र्षणी॒नाम्॥ ३८ ॥

अ॒पो या॑चामि भेष॒जम्। अ॒प्सु मे॒ सोमो॑ अब्रवीत्।
अ॒न्तर्वि॑श्वा॒नि भेष॒जा। अ॒ग्निं च॑ वि॒श्वश॑म्भुवम्। आप॑श्च
वि॒श्वभे॑षजीः। यद॒प्सु ते॑ सर॒स्वति। गोष्व॑श्वेषु॒ यन्मधु॑।
तेन॑ मे वाजिनीवति। मुख॑मङ्घ्रि सर॒स्वति। या सर॑स्वती
वैश॑म्भ॒ल्या॥ ३९ ॥

तस्या॑ मे रास्व। तस्या॑स्ते भक्षीय। तस्या॑स्ते भूयिष्ठ॒भाजो॑
भूया॑स्म। अ॒हं त्वद॑स्मि॒ मद॑सि॒ त्वमे॒तत्। ममा॑सि॒
योनि॑स्तव॒ योनि॑रस्मि। ममै॒व सन्व॑ह॒ ह॒व्यान्य॑ग्ने। पु॒त्रः पि॒त्रे
लो॒क॒कृ॒ज्जा॑तवेदः। इ॒हैव॑ सन्तत्र॒ सन्त॑ त्वा॒ग्ने। प्रा॒णेन॑ वा॒चा
मन॑सा बिभर्मि। ति॒रो मा॒ सन्त॑मायु॒र्मा प्र॑हासीत्॥ ४० ॥

ज्योति॑षा त्वा वैश्वान॒रेणो॑पतिष्ठे। अ॒यं ते॒ योनि॑र्ऋ॒त्वियः॑।
यतो॑ जा॒तो अ॒रोच॑थाः। तं जा॒नन्न॑ग्न आ॒रोह॑। अथा॑ नो वर्धया
र॒यिम्। या ते॑ अ॒ग्ने य॒ज्ञिया॑ त॒नूस्त॑येह्यारो॒हात्मा॑ऽऽत्मानम्।

अच्छा॒ वसू॑नि कृ॒ण्वन्न॒स्मे नर्या॑ पुरू॒णि। य॒ज्ञो भू॒त्वा य॒ज्ञमा
सी॑द॒ स्वां योनि॑म्। जा॒तवे॑दो भुव॒ आ जा॑य॒मानः॒ सक्ष॑य॒
एहि॑। उ॒पाव॑रोह जा॒तवे॑दः पुन॒स्त्वम्॥४१॥

दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं वह॑ नः प्रजा॒नन्। आयुः॑ प्र॒जा॒ र॒यिम्स्मासु॑
धेहि॑। अज॑स्रो दी॒दिहि॑ नो दुरो॒णे। तमिन्द्र॑ जोह॒वीमि
म॒घवा॑नमु॒ग्रम्। स॒त्रा दधा॑नमप्रतिष्कुत॒ः शवा॑सि।
म॒हि॒ष्ठो गी॒र्भिरा च॑ य॒ज्ञियो॑ऽववर्त॑त्। रा॒ये नो॒ विश्वा॑
सुप॑था कृ॒णोतु॑ व॒ज्री। त्रि॒क॑द्रुकेषु म॒हि॒षो यवा॑शिरं
तुवि॒शुष्म॑स्तृपत्। सोम॑मपिब॒द्विष्णु॑ना सु॒तं यथा॑ऽव॒शत्। स
ई॑ ममाद् म॒हि कर्म॑ कर्त॒वे म॒हामु॑रुम्॥४२॥

सैन॑ स॒श्वद्दे॒वं दे॒वः स॒त्यमिन्द्रु॑ स॒त्य इन्द्रः॑। वि॒दद्य॑ती
स॒रमा॑ रु॒ग्णम॑द्रैः। म॒हि पाथः॑ पू॒र्व्यः स॒द्विर्य॑क्कः। अ॒ग्रं
नय॑त्सुप॒द्यक्ष॑राणाम्। अच्छा॒ रवं॑ प्रथ॒मा जा॑न॒तीगा॑त्।
वि॒दद्गव्य॑ स॒रमा॑ दृढ॒मूर्व॑म्। येना॒नुकं॑ मा॒नुषी॑ भोज॑ते
वि॒ट्। आ ये॑ विश्वाः॑ स्वप॒त्यानि॑ च॒क्रुः। कृ॒ण्वाना॑सो

अमृतत्वाय गातुम्। त्वं नृभिर्नृपते देवहूतौ ॥४३॥

भूरीणि वृत्वा हर्यश्च हंसि। त्वन्निदस्युश्चुमुरिम्। धुनिं
चास्वापयो दभीतये सुहन्तु। एवा पाहि प्रलथा मन्दतु
त्वा। श्रुधि ब्रह्म वावृधस्वोत गीर्भिः। आविः सुर्यं कृणुहि
पीपिहीषः। जहि शत्रूँ रभि गा इन्द्र तृन्धि। अग्ने
बाधस्व वि मृधो नुदस्व। अपामीवा अप रक्षाँसि सेध।
अस्मात्समुद्राद्बृहतो दिवो नः ॥४४॥

अपां भूमानमुप नः सृजेह। यज्ञं प्रति तिष्ठ सुमतौ सुशेवा आ
त्वा। वसूनि पुरुधा विशन्तु। दीर्घमायुर्यजमानाय कृण्वन्।
अधामृतेन जरितारमङ्घ्रि। इन्द्रः शुनावद्वितनोति सीरम्।
संवत्सरस्य प्रतिमाणमेतत्। अर्कस्य ज्योतिस्तदिदास
ज्येष्ठम्। संवत्सरं शुनवत्सीरमेतत्। इन्द्रस्य राधः
प्रयतं पुरु त्मना। तदर्करूपं विमिमानमेति। द्वादशारे
प्रति तिष्ठतीदृषा। अश्वायन्तो गव्यन्तो वाजयन्तः। हवामहे
त्वोपगन्तवा उ। आभूषन्तस्त्वा सुमतौ नवायाम्। वयमिन्द्र

त्वा शुन॑ ह॒वेम॑॥४५॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

स्वा॒र्द्धीं त्वा॑ स्वा॒दुना॑ । ती॒व्रां ती॒व्रेण॑ । अ॒मृता॑म॒मृते॑न । मधु॑मती॒
मधु॑मता । सृ॒जामि॒ स॒ सोमे॑न । सोमो॑ऽस्य॒श्विभ्या॑ पच्यस्व ।
सर॑स्वत्यै पच्यस्व । इन्द्रा॑य सु॒त्राम्णे॑ पच्यस्व । परी॒तो षि॑श्रता
सु॒तम् । सोमो॒ य उ॑त्त॒म॒ ह॒विः ॥ १ ॥

द॒ध॒न्वा यो न॑र्यो अ॒प्स्वन्तरा॑ । सु॒षाव॒ सोम॑म॒द्रिभिः॑ । पु॒नातु॑
ते परि॒स्रुत॑म् । सोम॒॒ सूर्य॑स्य दुहि॒ता । वारे॑ण श॒श्वता॒ तना॑ ।
वा॒युः पू॒तः प॒वित्रे॑ण । प्राङ्॒खसोमो॑ अति॑द्रुतः । इन्द्र॑स्य यु॒ज्यः
सखा॑ । वा॒युः पू॒तः प॒वित्रे॑ण । प्र॒त्यङ्॒खसोमो॑ अति॑द्रुतः ॥ २ ॥

इन्द्र॑स्य यु॒ज्यः सखा॑ । ब्रह्म॑ क्ष॒त्रं प॑वते तेज॑ इन्द्रि॒यम् । सुर॑या
सोमः॑ सु॒त आसु॑तो मदा॒य । शु॒क्रेण॑ देव दे॒वताः॑ पिपृ॒ग्धि ।
रसे॑नान्नं यज॑मानाय धेहि । कु॒विद॑ङ्ग यव॑मन्तो यव॑चित् ।
यथा॒ दान्त्य॑नुपूर्वं वि॒यूय॑ । इहे॒हैषां॑ कृणु॒त भो॑ज॒नानि॑ । ये
ब॒र्हिषो॑ नमो॑वृत्तिं न ज॒ग्मुः । उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽस्य॒श्विभ्या॑
त्वा जुष्टं॑ गृह्णामि ॥ ३ ॥

सर॑स्वत्या॒ इन्द्रा॑य सु॒त्राम्णो॑। ए॒ष ते॒ योनि॒स्तेज॑से त्वा।
 वी॒र्या॑य त्वा॒ बला॑य त्वा। तेजो॑ऽसि॒ तेजो॒ मयि॑ धेहि।
 वी॒र्य॑मसि॒ वी॒र्यं॑ मयि॑ धेहि। बल॑मसि॒ बलं॑ मयि॑ धेहि।
 नाना॑ हि वा॑ दे॒वहि॑त॒ः सदः॑ कृतम्। मा स॑सृ॒क्षाथां॑ पर॒मे
 व्यो॑मन्। सुरा॑ त्वमसि॑ शु॒ष्मिणी॒ सोमं॑ ए॒षः। मा मा॑ हि॒ः सीः॑
 स्वां॑ योनि॒मावि॒शन्॥४॥

उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽस्याश्वि॒नं तेजः॑। सा॒र॒स्वतं॑ वी॒र्य॑म्। ऐ॒न्द्रं
 बल॑म्। ए॒ष ते॒ योनि॒र्मोदा॑य त्वा। आ॒न॒न्दाय॑ त्वा॒ मह॑से
 त्वा। ओजो॑ऽस्योजो॒ मयि॑ धेहि। म॒न्युर॑सि॒ म॒न्युं॑ मयि॑ धेहि।
 महो॑ऽसि॒ महो॑ मयि॑ धेहि। सहो॑ऽसि॒ सहो॑ मयि॑ धेहि। या
 व्या॒घ्रं वि॒षूचि॑का। उ॒भौ वृ॒कं च॒ रक्ष॑ति। श्ये॒नं प॑त॒त्रिण॑
 सि॒ःहम्। से॒मं पा॒त्वःह॑सः। संपृ॒चः स्थ॒ सं मा॑ भ॒द्रेण॑ पृ॒ङ्ग।
 वि॒पृचः॑ स्थ॒ वि मा॑ पा॒प्मना॑ पृ॒ङ्ग॥५॥

हविः प्रत्यङ्खसोमो अतिद्रुतो गृह्णाम्याविशन्विषूचिका पञ्च च॥१॥ [१]

सोमो॒ राजा॑ऽमृत॑ सु॒तः। ऋ॒जी॒षेणा॑जहान्मृत्युम्। ऋ॒तेन॑

स॒त्यमिन्द्रि॒यम् । वि॒पानं॑ शु॒क्रमन्ध॑सः । इन्द्र॑स्येन्द्रि॒यम् ।
इ॒दं पयो॑ऽमृतं॒ मधु॑ । सोमं॑म॒द्ध्यो व्य॑पिबत् । छन्द॑सा ह॒ः सः
शुचि॑षत् । ऋ॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॒यम् । अ॒द्ध्यः क्षी॒रव्य॑पिबत् ॥ ६ ॥

कु॒ङ्कुः॑ङ्गि॒रसो॑ धि॒या । ऋ॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॒यम् । अ॒न्ना॑त्प॒रि॒स्रुतो॑
रस॑म् । ब्र॒ह्म॑णा व्य॑पिबत् क्ष॒त्रम् । ऋ॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॒यम् ।
रेतो॑ मू॒त्रं विज॑हाति । योनिं॑ प्रवि॒शदिन्द्रि॒यम् । गर्भो॑
ज॒रायु॑णाऽऽवृ॑तः । उ॒ल्बं जहा॑ति जन्म॑ना । ऋ॒तेन॑
स॒त्यमिन्द्रि॒यम् ॥ ७ ॥

वेदे॑न रू॒पे व्य॑करोत् । स॒ता॒स॒ती प्र॒जाप॑तिः । ऋ॒तेन॑
स॒त्यमिन्द्रि॒यम् । सोमे॑न॒ सोमो॑ व्य॑पिबत् । सु॒ता॒सु॒तो
प्र॒जाप॑तिः । ऋ॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॒यम् । दृ॒ष्ट्वा रू॒पे व्याक॑रोत् ।
स॒त्या॒नृ॒ते प्र॒जाप॑तिः । अ॒श्रद्धा॑मनृ॒तेऽद॑धात् । श्र॒द्धां स॒त्ये
प्र॒जाप॑तिः । ऋ॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॒यम् । दृ॒ष्ट्वा प॑रि॒स्रुतो॑ रस॑म् ।
शु॒क्रेण॑ शु॒क्रव्य॑पिबत् । प॒यः सोमं॑ प्र॒जाप॑तिः । ऋ॒तेन॑
स॒त्यमिन्द्रि॒यम् । वि॒पानं॑ शु॒क्रमन्ध॑सः । इन्द्र॑स्येन्द्रि॒यम् ।

इदं पयोऽमृतं मधु॥८॥

अ॒द्भ्यः क्षी॒रव्य॑पि॒ब॒ज्जन्म॑न॒र्तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॑यं श्र॒द्धां स॒त्ये प्र॒जाप॑तिर॒ष्टौ च॑॥२॥ ————— [२]

सुरा॑वन्तं ब॒र्हिष॑दः सु॒वीर॑म्। य॒ज्ञं हि॑न्वन्ति म॒हिषा॑
नमो॑भिः। दधा॑नाः सोम॑न्दि॒वि दे॒वता॑सु। मदे॑मेन्द्रं यज॑मानाः
स्व॒र्काः। यस्ते॒ रसः॒ सम्भृ॑त ओष॑धीषु। सोम॑स्य
शुष्मः॒ सुर॑या सु॒तस्य॑। तेन॑ जिन्व॒ यज॑मानं मदे॑न।
सर॑स्वतीम॒श्विना॒विन्द्रं॑म॒ग्निम्। यम॑श्विना नमु॑चेरासुरादधि।
सर॑स्वत्यस॒नोदिन्द्रि॑याय॥९॥

इ॒मन्तं॑ शु॒क्रं मधु॑मन्त॒मिन्दु॑म्। सोम॑ राजा॑नमि॒ह
भक्ष॑यामि। यदत्र॑ रि॒प्तं र॒सिनः॑ सु॒तस्य॑। यदिन्द्रो॑
अपि॑बच्छ॒चीभिः॑। अ॒हन्त॑दस्य॒ मन॑सा शि॒वेन॑। सोम॑
राजा॑नमि॒ह भक्ष॑यामि। पि॒तृभ्यः॑ स्वधा॒विभ्यः॑ स्वधा नमः॑।
पि॒ताम॑हेभ्यः स्वधा॒विभ्यः॑ स्वधा नमः॑। प्रपि॑तामहेभ्यः
स्वधा॒विभ्यः॑ स्वधा नमः॑। अक्ष॑न्पि॒तरः॑॥१०॥

अमी॑मदन्त पि॒तरः॑। अती॑तृपन्त पि॒तरः॑। अमी॑मृजन्त
पि॒तरः॑। पि॒तरः॑ शु॒न्यध्व॑म्। पुन॑न्तु मा पि॒तरः॑ सो॒म्यासः॑।

पुनन्तु मा पितामहाः। पुनन्तु प्रपितामहाः। पुवित्रेण
शतायुषा। पुनन्तु मा पितामहाः। पुनन्तु प्रपितामहाः॥११॥

पुवित्रेण शतायुषा। विश्वमायुर्व्यश्जवै। अग्र आयूँषि
पवसेऽग्रे पवस्व। पवमानः सुवर्जनः पुनन्तु मा देवजनाः।
जातवेदः पुवित्रवद्यत्ते पुवित्रमर्चिषि। उभाभ्यान्देव
सवितर्वैश्वदेवी पुनती। ये समानाः समनसः। पितरो
यमराज्ये। तेषां लोकः स्वधा नमः। यज्ञो देवेषु
कल्पताम्॥१२॥

ये संजाताः समनसः। जीवा जीवेषु मामकाः। तेषां
श्रीर्मयि कल्पताम्। अस्मिल्लोके शतं समाः। द्वे स्रुती
अश्रृणवं पितृणाम्। अहन्देवानामुत मर्त्यानाम्। याभ्यामिदं
विश्वमेजत्समेति। यदन्तरा पितरं मातरं च। इदं
हविः प्रजननं मे अस्तु। दशवीरं सर्वगणं स्वस्तये।
आत्मसनिं प्रजासनिं। पशुसन्यभयसनिं लोकसनिं। अग्निः
प्रजां बहुलां मे करोतु। अन्नं पयो रेतो अस्मासु धत्त।

रा॒य॒स्पोष॑मिष॒मूर्ज॑म॒स्मासु॑ दीध॒र॒त्स्वाहा॑॥१३॥

इन्द्रियायं पितरं शतायुषा पुनन्तु मा पितामहाः पुनन्तु प्रपितामहाः कल्पतां स्वस्तये पञ्च

च॥३॥ [३]

सी॒सेन॑ तन्न॒ मन॑सा मनी॒षिणः॑। ऊ॒र्णासू॑त्रेण॒ क॒वयो॑ वयन्ति।
अ॒श्विना॑ य॒ज्ञः स॑वि॒ता सर॑स्वती। इन्द्र॑स्य रू॒पं वरु॑णो
भिष॑ज्यन्। तद॑स्य रू॒पम॒मृतः॑ शर्ची॑भिः। तिस्रो॑ऽद॒धुर्दे॒वताः॑
स॒र॒रा॒णाः। लोमा॑नि श॒ष्पैर्ब॒हुधा न तोक्म॑भिः। त्वग॑स्य
मा॒ः सम॑भवन्न ला॒जाः। तद॑श्विना॑ भिष॒जा रु॒द्रव॑र्तनी।
सर॑स्वती वयति पेशो॒ अन्तरः॑॥१४॥

अस्थि॑ म॒ज्जानं॑ मास॑रैः। का॒रो॒तरेण॑ दध॑तो गवा॑न्त्व॒चि।
सर॑स्वती॒ मन॑सा पेश॒लं वसु॑। नास॑त्याभ्यां वयति द॒र्श॒तं
वपुः॑। रसं॑ परि॒स्रुता॒ न रोहि॑तम्। न॒ग्नहु॑र्धीर॒स्तस॑रन्न
वेम॑। पय॑सा शु॒क्रम॒मृतं॑ ज॒नित्र॑म्। सुर॑या मूत्रा॑ञ्जनयन्ति
रेतः॑। अपा॑मति॒न्दुर्म॑तिं बाध॑मानाः। ऊ॒र्व॒ध्यं वातः॑
स॒बुव॑न्तदा॒रात्॥१५॥

इन्द्रः सुत्रामा हृदयेन सत्यम्। पुरोडाशेन सविता जंजान।
 यकृत्क्लोमानं वरुणो भिषज्यन्। मतस्त्रे वायव्यैर्न मिनाति
 पित्तम्। आन्त्राणि स्थाली मधु पिन्वमाना। गुदा पात्राणि
 सुदुघा न धेनुः। श्येनस्य पत्रन्न प्लीहा शचीभिः। आसन्दी
 नाभिरुदरन्न माता। कुम्भो वनिष्ठुर्जनिता शचीभिः।
 यस्मिन्नग्रे योन्याङ्गर्भो अन्तः ॥१६॥

प्लाशीर्व्यक्तः शतधार उत्सः। दुहे न कुम्भीः स्वधां पितृभ्यः।
 मुखं सप्तस्य शिर इत्सदेन। जिह्वा पवित्रमश्विना सः
 सरस्वती। चप्पन्न पायुर्भिषगस्य वालः। वस्तिर्न शेषो हरसा
 तरस्वी। अश्विभ्यां चक्षुरमृतं ग्रहाभ्याम्। छागेन तेजो हविषा
 श्रुतेन। पक्ष्माणि गोधूमैः क्लैरुतानि। पेशो न शुक्लमसितं
 वसाते ॥१७॥

अविर्न मेषो नसि वीर्याय। प्राणस्य पन्था अमृतो ग्रहाभ्याम्।
 सरस्वत्युपवाकैर्व्यानम्। नस्यानि बर्हिर्बदरैर्जजान।
 इन्द्रस्य रूपमृषभो बलाय। कर्णाभ्यां श्रोत्रममृतङ्ग्रहाभ्याम्।

यवा॑ न ब॒र्हिर्भु॑वि के॒सरा॑णि। क॒र्कन्धु॑ ज॒ज्ञे मधु॑ सा॒रघं॑
मुखा॑त्। आ॒त्मन्नु॑प॒स्थे न वृ॑क॒स्य लोम॑। मुखे॑ श्मश्रू॑णि न
व्याघ्र॑लोमम्॥१८॥

केशा॑ न शी॒र्षन् यश॑से श्रि॒यै शिखा॑। सि॒न्धस्य॑ लोम॒
त्विषि॑रिन्द्रि॒याणि॑। अङ्ग॑न्या॒त्मन्भिष॑जा तद॒श्विना॑।
आ॒त्मान॑मङ्गैः॒ सम॑धात्स॒रस्वती॑। इन्द्र॑स्य रू॒पं
श॒तमा॑न॒मायुः॑। च॒न्द्रेण॑ ज्योति॑र॒मृत॑न्द॒धाना॑। स॒रस्वती॑
यो॒न्याङ्ग॑र्भम॒न्तः। अ॒श्विभ्यां॑ पत्नी॒ सुकृ॑तं बिभ॒र्ति। अ॒पां
रसे॑न॒ वरु॑णो न सा॒म्रा। इन्द्र॑श्च श्रि॒यै ज॒नय॑न्नप्सु रा॒जा।
तेजः॑ पशूनां॑ ह॒विरि॑न्द्रि॒याव॑त्। प॒रिस्रु॑ता प॒यसा॑ सा॒रघं॑
मधु॑। अ॒श्विभ्या॑न्दु॒ग्धं भिष॑जा स॒रस्व॑त्या सु॒तासु॑ताभ्या॑म्।
अ॒मृतः॑ सोम॒ इन्दुः॑॥१९॥

अन्तर॑ आ॒राद॑न्तर्वसा॒ते व्याघ्र॑लोमं॑ राजा॑ च॒त्वारि॑ च॥४॥ [४]

मि॒त्रोऽसि॑ वरु॑णोऽसि। सम॒हं वि॒श्वैर्दे॒वैः। क्ष॒त्रस्य॑ नाभि॑रसि।
क्ष॒त्रस्य॑ योनि॑रसि। स्यो॒नामा सी॑द। सु॒षदा॑मा सी॑द। मा त्वा॑
हि॒ंसीत्। मा मा॑ हि॒ंसीत्। निष॑साद धृ॒तव्र॑तो वरु॑णः।

प॒स्त्या॑स्वा॒ ॥ २० ॥

साम्रा॑ज्याय सु॒क्रतुः॑ । दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॒स॒वे ।
 अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म् । पू॒ष्णो ह॒स्ता॑भ्याम् । अ॒श्विनो॑र्भैष॒ज्येन॑ ।
 तेज॑से ब्रह्मवर्चसाया॒भिषि॑ञ्चामि । दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑
 प्र॒स॒वे । अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म् । पू॒ष्णो ह॒स्ता॑भ्याम् । सर॑स्वत्यै
 भैष॒ज्येन॑ ॥ २१ ॥

वी॒र्या॑यान्नाद्याया॒भिषि॑ञ्चामि । दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॒स॒वे ।
 अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म् । पू॒ष्णो ह॒स्ता॑भ्याम् । इन्द्र॑स्येन्द्रि॒येण॑ । श्रि॒ये
 यश॑से बला॒या॒भिषि॑ञ्चामि । को॑ऽसि क॒तमो॑ऽसि । कस्मै॑ त्वा
 काय॑ त्वा । सु॒श्लोकाँ॑ (४) सु॒मङ्ग॒लाँ॑ (४) सत्य॑रा॒जा (३)
 न् । शिरो॑ मे श्रीः ॥ २२ ॥

यशो॑ मुख॑म् । त्विषिः॑ केशा॑श्च श्मश्रू॑णि । राजा॑ मे
 प्रा॒णोऽमृ॑तम् । स॒म्राट्क्षुः॑ । वि॒राट्क्षो॑त्रम् । जि॒ह्वा मे॑ भ॒द्रम् ।
 वाङ्म॑हः । मनो॑ म॒न्युः । स्व॒राङ्ग॑मः । मोदा॑ः प्र॒मो॒दा
 अ॒ङ्गुली॑रङ्गानि ॥ २३ ॥

चित्तं मे सहः। बाहू मे बलमिन्द्रियम्। हस्तौ मे कर्म वीर्यम्।
 आत्मा क्षत्रमुरो मम। पृष्ठीर्मे राष्ट्रमुदरमसौ। ग्रीवाश्च
 श्रोण्यौ। ऊरू अरली जानुनी। विशो मेऽङ्गानि सर्वतः।
 नाभिर्मे चित्तं विज्ञानम्। पायुर्मेऽपचितिर्भसत्॥ २४॥

आनन्दनन्दावाण्डौ मे। भगुः सौभाग्यं पसः। जङ्घाभ्यां
 पद्भ्यां धर्मोऽस्मि। विशि राजा प्रतिष्ठितः। प्रति क्षत्रे
 प्रतितिष्ठामि राष्ट्रे। प्रत्यश्वेषु प्रतितिष्ठामि गोषु। प्रत्यङ्गेषु
 प्रतितिष्ठाम्यात्मन्। प्रति प्राणेषु प्रतितिष्ठामि पुष्टे। प्रति
 द्यावापृथिव्योः। प्रतितिष्ठामि यज्ञे॥ २५॥

त्रया देवा एकादश। त्रयस्त्रिंशाः सुरार्धसः। बृहस्पतिपुरोहिताः
 देवस्य सवितुः सवे। देवा देवैरवन्तु मा। प्रथमा द्वितीयैः।
 द्वितीयास्तृतीयैः। तृतीयाः सत्येन। सत्यं यज्ञेन। यज्ञो
 यजुर्भिः॥ २६॥

यजूंषि सामभिः। सामान्यृग्भिः। ऋचो याज्याभिः।
 याज्या वषट्कारैः। वषट्कारा आहुतिभिः। आहुतयो मे

कामान्त्समर्धयन्तु। भूः स्वाहा॑। लोमानि॑ प्रयति॑र्मम। त्वङ्म॑
आनति॑रागतिः। मा॒५सं म॒ उप॑नतिः। वस्व॑स्थि। म॒ज्जा म॒
आन॑तिः॥ २७ ॥

प॒स्त्या॑स्वा सर॑स्वत्यै भैष॑ज्येन॒ श्रीरङ्गा॑नि भ॒सद्य॑ज्ञे य॒ज्ञो यजु॑र्भिरुप॑नति॒र्द्वे च॥५॥ ————— [५]

यद्दे॒वा दे॒वहे॑डनम्। दे॒वांस॑श्चकृ॒मा व॒यम्। अ॒ग्निर्मा॑
तस्मा॑दे॒नसः॑। वि॒श्वान्मु॑श्च॒त्व५ह॑सः। यदि॑ दि॒वा यदि॑
नक्त॑म्। ए॒ना५सि च॒कृमा व॒यम्। वा॒युर्मा॑ तस्मा॑दे॒नसः॑।
वि॒श्वान्मु॑श्च॒त्व५ह॑सः। यदि॑ जाग्र॒द्यदि॑ स्वप्ने॑। ए॒ना५सि
च॒कृमा व॒यम्॥ २८ ॥

सूर्यो॑ मा॒ तस्मा॑दे॒नसः॑। वि॒श्वान्मु॑श्च॒त्व५ह॑सः। यद्दामे॑
यदर॑ण्ये। यत्स॒भायां॑ यदि॑न्द्रि॒ये। यच्छू॑द्रे यद॒र्ये। ए॒नश्च॑कृ॒मा
व॒यम्। यदे॒कस्या॑धि॒ धर्म॑णि। तस्या॑व॒यज॑नमसि। यदापो॑
अ॒घ्निया॑ वरु॒णेति॑ शपा॑महे। ततो॑ वरुण॒ नो मु॑श्च॥ २९ ॥

अव॑भृथ निच॒ङ्कुण॑ निच॒रुर॑सि निच॒ङ्कुण॑। अव॑
दे॒वैर्दे॒वकृ॑तमे॒नोऽया॑द। अव॑ म॒त्यैर्म॑र्त्यकृ॒तम्। उ॒रोरा॑

नो॑ दे॒व रि॒षस्पा॑हि। सु॒मित्रा॑ न॒ आप॒ ओष॑धयः सन्तु।
 दु॒र्मित्रा॑स्तस्मै॑ भूयासुः। यो॑ऽस्मान्द्वेष्टि॑। यं च॑ व॒यं द्वि॒ष्मः।
 द्रु॒पदा॑दि॒वेन्मु॑मुचा॒नः। स्वि॒न्नः स्ना॒त्वी म॒लादि॑व॥३०॥

पू॒तं प॒वित्रे॑णे॒वाज्य॑म्। आपः॑ शु॒न्धन्तु॑ मै॒नसः॑।
 उ॒द्वय॑न्तम॑स॒स्परि॑। प॒श्यन्तो॑ ज्योति॒रुत्त॑रम्। दे॒वन्दे॑व॒त्रा
 सूर्य॑म्। अ॒गन्मु॑ ज्योति॒रुत्त॑मम्। प्र॒तियु॑तो वरु॒णस्य॑ पा॒शः।
 प्र॒त्यस्तो॑ वरु॒णस्य॑ पा॒शः। ए॒धोऽस्ये॑धिषी॒महि॑। स॒मिद॑सि
 ॥३१॥

तेजो॑ऽसि तेजो॒ मयि॑ धेहि। अ॒पो अ॒न्वचा॑रिषम्। र॒सेन॑
 स॒मसृ॑क्ष्महि। प॒यस्वा॑ अ॒ग्न आ॑गमम्। तं मा॒ स॒सृज॑
 वर्च॑सा। प्र॒जया॑ च॒ धने॑न च। स॒माव॑वर्ति पृथि॒वी। स॒मुषाः॑।
 स॒मु सूर्यः॑। स॒मु वि॒श्वमि॑द॒ञ्जग॑त्। वै॒श्वान॒रज्यो॑तिर्भूयासम्।
 वि॒भुङ्क्षाम॑व्यँ॒श्नवै॑। भूः स्वाहा॑॥३२॥

स्वप्न एना॑सि चकृ॒मा व॑यं मुञ्च॒ मला॑दिव स॒मिद॑सि जग॒त्रीणि॑ च॥६॥ [६]

होता॑ यक्षत्स॒मिधेन्द्र॑मि॒डस्प॑दे। नाभा॑ पृथि॒व्या अधि॑।

दिवो वर्ष्मन्त्समिध्यते। ओजिष्ठश्चर्षणी सहान्।
 वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्तनूनपातम्।
 ऊतिभिर्जेतारमपराजितम्। इन्द्रं देवः सुवर्विदम्।
 पृथिभिर्मधुमत्तमैः। नराशः सैन तेजसा॥ ३३॥

वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदिडाभिरिन्द्रमीडितम्।
 आजुह्वानममर्त्यम्। देवो देवैः सर्वीर्यः। वज्रहस्तः पुरन्दरः।
 वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होतायक्षद्वरुहिषीन्द्रन्निषद्वरम्।
 वृषभन्नर्यापसम्। वसुभीरुद्वैरादित्यैः। सयुग्भिर्बर्हिरासदत्॥ ३४॥

वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदोजो न वीर्यम्। सहो
 द्वार इन्द्रमवर्धयन्। सुप्रायणा विश्रयन्तामृतावृधः। द्वार
 इन्द्राय मीढुषे। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदुषे
 इन्द्रस्य धेनू। सुदुधे मातरौ मही। सवातरौ न तेजसी।
 वत्समिन्द्रमवर्धताम्॥ ३५॥

वीतामाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वैव्या होतांरा। भिषजा
 सखाया। हविषेन्द्रं भिषज्यतः। कवी देवौ प्रचेतसौ। इन्द्राय

धत्त इन्द्रियम्। वीतामाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्तिस्त्रो
देवीः। त्रयस्त्रिधातवोपसः। इडा सरस्वती भारती॥३६॥

महीन्द्रपत्नीरहविष्मतीः। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं।
होता यक्षत्त्वष्टारमिन्द्रं देवम्। भिषजं सुयजं हृतश्रियम्।
पुरु रूपं सुरेतसं मधोनिम्। इन्द्राय त्वष्टा दधदिन्द्रियाणि।
वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वनस्पतिम्। शमितारं
शतक्रतुम्। धियो जोष्टारमिन्द्रियम्॥३७॥

मध्वा समञ्जन्यथिभिः सुगेभिः। स्वदाति हव्यं मधुना घृतेन।
वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदिन्द्रं स्वाहाऽऽज्यस्य।
स्वाहा मेदसः। स्वाहा स्तोकानाम्। स्वाहा स्वाहाकृतीनाम्।
स्वाहा हव्यसूक्तीनाम्। स्वाहा देवां औज्यपान्। स्वाहेन्द्रं
होत्राञ्जुषाणाः। इन्द्र आज्यस्य वियन्तु। होतर्यजं॥३८॥

तेजसाऽऽसददवर्धतां भारतीन्द्रियञ्जुषाणा द्वे च (समिधेन्द्रन्तनूनपातमिडाभिर्बृहियोजं उपे दैव्यां
तिस्रस्त्वष्टारं वनस्पतिमिन्द्रम् ॥ समिधेन्द्रं चतुर्वेत्वेकौ वियन्तु द्विर्वीतामेकौ वियन्तु द्विर्वेत्वेकौ वियन्तु
होतर्यजं ॥)॥७॥

[७]

समिद्ध इन्द्र उषसामनीके। पुरोरुचा पूर्वकृद्वावृधानः।

त्रिभिर्देवैस्त्रिंशता वज्रबाहुः। जघान वृत्रं वि दुरो ववार।
 नराशंसः प्रतिशूरो मिमानः। तनूनपात्प्रति यज्ञस्य
 धाम। गोभिर्वपावान्मधुना समञ्जन्। हिरण्यैश्चन्द्री यजति
 प्रचेताः। ईडितो देवैर्हरिवां अभिष्टिः। आजुह्वानो हविषा
 शर्धमानः॥ ३९॥

पुरन्दरो मघवान् वज्रबाहुः। आयातु यज्ञमुपनो जुषाणः।
 जुषाणो बर्हिर्हरिवान् इन्द्रः। प्राचीनं सीदत्प्रदिशां
 पृथिव्याः। उरुव्यचाः प्रथमानं स्योनम्। आदित्यैरक्तं
 वसुभिः सजोषाः। इन्द्रन्दुरः कवष्यो धावमानाः। वृषाणं
 यन्तु जनयः सुपत्नीः। द्वारो देवीरभितो विश्रयन्ताम्।
 सुवीरा वीरं प्रथमाना महौभिः॥ ४०॥

उषासानक्ता बृहती बृहन्तम्। पयस्वती सुदुधे शूरमिन्द्रम्।
 पेशस्वती तन्तुना सव्ययन्ती। दैवानां देवं यजतः सुरुक्मे।
 दैव्या मिमाना मनसा पुरुत्रा। होतांराविन्द्रं प्रथमा सुवाचा।
 मूर्धन् यज्ञस्य मधुना दधाना। प्राचीनं ज्योतिर्हविषा

वृधातः। तिस्रो देवीर् हविषा वर्धमानाः। इन्द्रं जुषाणा
वृषेणन्न पत्नीः॥४१॥

अच्छिन्नन्तन्तुं पयसा सरस्वती। इडा देवी भारती
विश्वतूर्तिः। त्वष्टा दधदिन्द्राय शुष्मम्। अपाकोचिष्टुर्यशसे
पुरूणि। वृषा यजन्वृषेणं भूरिरेताः। मूर्धन् यज्ञस्य समनक्तु
देवान्। वनस्पतिरवसृष्टो न पाशैः। तमन्या समञ्जच्छमिता
न देवः। इन्द्रस्य हव्यैर्जठरं पृणानः। स्वदाति हव्यं
मधुना घृतेन। स्तोकानामिन्दुं प्रति शूर इन्द्रः। वृषायमाणो
वृषभस्तुराषाट्। घृतप्रुषा मधुना हव्यमुन्दन्। मूर्धन् यज्ञस्य
जुषतां स्वाहा॥४२॥

शर्धमानो महोभिः पत्नीर्घृतेन चत्वारि च॥८॥ [८]

आचर्षणिप्रा विवेष यन्मा। तं सध्रीचीः। सत्यमित्तन्न
त्वावां अन्यो अस्ति। इन्द्रं देवो न मर्त्यो ज्यायान्।
अहन्नहिं परिशयानमर्णः। अवांसृजोऽपो अच्छा समुद्रम्।
प्रससाहिषे पुरुहूत शत्रून्। ज्येष्ठस्ते शुष्मं इह रातिरेस्तु।

इन्द्रा भ॑रु॒ दक्षि॑णेना॒ वसू॑नि। पतिः॑ सिन्धू॑नामसि रे॒वती॑नाम्।
 स शेवृ॑ध॒मधि॑ धाद्यु॒ग्नम॒स्मे। महि॑ क्ष॒त्रं ज॑ना॒षाडि॑न्द्र॒ तव्य॑म्।
 रक्षा॑ च नो म॒घोर्नः पा॒हि सू॒रीन्। रा॒ये च॑ नः स्वप॒त्या इ॒षे
 धाः॑ ॥ ४३ ॥

रेवतीनाञ्चत्वारि च ॥ ९ ॥ [९]

दे॒वं ब॒रु॒हिरिन्द्र॑ꣳ सुदे॒वन्दे॒वैः। वी॒रव॑त्स्ती॒र्णं वे॒द्याम॑वर्धयत्।
 वस्तो॑र्वृ॒तं प्रा॒क्तोर्भृ॑तम्। रा॒या ब॒रु॒हिष्म॒तोऽत्य॑गात्।
 व॒सुव॑ने॒ वसु॑धेय॑स्य वेतु॒ यज॑। दे॒वीर्द्वार॑ इन्द्र॑ꣳ सङ्घा॑ते।
 वि॒द्वीर्या॑म॒न्नव॑र्धयन्। आ व॒त्सेन॒ तरु॑णेन कुमा॒रेण॑ चमीवि॒ता
 अपा॑र्वाणम्। रे॒णुक॑काट॒न्नुद॑न्ताम्। व॒सुव॑ने॒ वसु॑धेय॑स्य
 विय॑न्तु॒ यज॑ ॥ ४४ ॥

दे॒वी उ॒षासा॒नक्ता॑। इन्द्रं॑ य॒ज्ञे प्र॑य॒त्यहे॑ताम्। दै॒वीर्वि॒शः
 प्रा॒यासि॑ष्टाम्। सु॒प्री॑ते सु॒धिते॑ अभू॒ताम्। व॒सुव॑ने॒ वसु॑धेय॑स्य
 वी॒तां यज॑। दे॒वी जो॑ष्टी व॒सुधि॑ती। दे॒वमिन्द्र॑मवर्ध॒ताम्।
 अया॑व्य॒न्याघा॑ द्वेषा॑ꣳसि। आ॒न्यावा॑क्षी॒द्वसु॑ वा॒र्याणि॑।

यज॑मानाय शि॒क्षिते॑॥४५॥

व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒तां यज॑। दे॒वी ऊ॒र्जाहु॑ती दु॒घे
सु॒दु॒घे। पय॑सेन्द्र॑मवर्धताम्। इष॒मूर्ज॑म॒न्याऽवा॑क्षीत्। स॒ग्धिः
स॒पी॑तिम॒न्या। नवे॑न् पूर्व॒न्दय॑माने। पुरा॒णेन॒ नव॑म्।
अधा॑तामूर्ज॑मूर्जाहु॑ती वसु॒ वार्या॑णि। यज॑मानाय शि॒क्षिते॑।
व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒तां यज॑॥४६॥

दे॒वा दै॒व्या हो॑ता॒रा। दे॒वमिन्द्र॑मवर्धताम्। हु॒ताघ॑शः सा॒वाभा॑ष्टी
वसु॒वार्या॑णि। यज॑मानाय शि॒क्षितौ॑। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य
वी॒तां यज॑। दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीः। प॒तिमिन्द्र॑मवर्धयन्।
अस्पृ॑क्षद्धार॑ती दि॒वम्। रु॒द्रैर्य॑ज्ञः सर॑स्वती। इडा॒ वसु॑मती
गृ॒हान्॥४७॥

व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वि॒यन्तु॒ यज॑। दे॒व इन्द्रो॑
नरा॒शः सः। त्रि॒व॒रूथ॑स्त्रि॒वन्धुरः। दे॒वमिन्द्र॑मवर्धयत्। श॒तेन॑
शि॒तिपृ॑ष्ठाना॒माहि॑तः। स॒हस्रे॑ण प्र॒वर्त॑ते। मि॒त्रावरु॑णेद॑स्य
हो॒त्रम॑र्ह॒तः। बृ॒हस्प॑तिः स्तो॒त्रम्। अ॒श्विनाऽऽध्व॑र्यवम्।

वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं॥४८॥

देव इन्द्रो वनस्पतिः। हिरण्यवर्णो मधुशाखः सुपिप्पलः।
 देवमिन्द्रमवर्धयत्। दिवमग्रेणाप्रात्। आऽन्तरिक्षं
 पृथिवीमदृ०हीत्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं। देवं
 बर्हिर्वारितीनाम्। देवमिन्द्रमवर्धयत्। स्वासुस्थमिन्द्रेणासन्नम्।
 अन्या बर्ही०ष्यभ्यभूत्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं।
 देवो अग्निः स्विष्टकृत्। देवमिन्द्रमवर्धयत्। स्विष्टं
 कुर्वन्तिस्विष्टकृत्। स्विष्टमद्य करोतु नः। वसुवने वसुधेयस्य
 वेतु यजं॥४९॥

वियन्तु यजं शिक्षिते शिक्षिते वसुवने वसुधेयस्य वेताँय्यजं गृहान् वेतु यजाभूथ्यद् (देवं
 बर्हिर्देवीद्वारो देवी उपासानक्तां देवी जोष्टीं देवी ऊर्जाहुती देवा दैव्या होतांरा शिक्षितौ
 देवीस्तिस्तिस्तिस्तिस्ति देवीदेव इन्द्रो नराश०सो देव इन्द्रो वनस्पतिर्देवं बर्हिर्वारितीनान्देवो अग्निः
 स्विष्टकृद्देवम्। वेतु वियन्तु चतुर्वीतामेको वियन्तु चतुर्वैत्ववर्धयदवर्धयन्निर्वर्धतामेकोऽवर्धय०श्चतुरवर्धयत्।
 वस्तोरा वत्सेन दैवीरयावीष०हृताऽस्पृक्षच्छतेन दिव० स्वासुस्थ० स्विष्ट० शिक्षिते शिक्षिते शिक्षितौ
 ॥)॥१०॥

[१०]

होता यक्षत्समिधाऽग्निमिडस्पदे। अश्विनेन्द्र० सरस्वतीम्।

अ॒जो धू॒म्रो न गो॒धूमैः क्लै॑र्भे॒षज॑म्। मधु॒ शष्पै॑र्न तेज॑
इन्द्रि॒यम्। पयः॑ सोमः॑ परि॒स्रुता॑ घृ॒तं मधु॑। वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒
होत॑र्यज॑। होता॑ यक्ष॒त्तनून॑पा॒त्सर॑स्वती। अवि॑र्मे॒षो न
भे॑षज॑म्। प॒था मधु॑म॒ताभ॑रन्। अ॒श्विनेन्द्रा॑य वी॒र्यम्॥५०॥

बद॑रैरुप॒वाका॑भिर्भे॒षज॑न्तोक्म॑भिः। पयः॑ सोमः॑ परि॒स्रुता॑
घृ॒तं मधु॑। वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॑। होता॑ यक्ष॒न्नरा॑श॒सं
न न॒ग्रह॑म्। पतिः॑ सु॒रायै॑ भे॒षज॑म्। मेषः॑ सर॑स्वती
भिष॑क्। रथो॑ न च॒न्द्राश्विनो॑र्व॒पा इन्द्र॑स्य वी॒र्यम्॥
बद॑रैरुप॒वाका॑भिर्भे॒षज॑न्तोक्म॑भिः। पयः॑ सोमः॑ परि॒स्रुता॑
घृ॒तं मधु॑। वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॑॥५१॥

होता॑ यक्षदि॒डेडित॑ आ॒जुह्वा॑नः सर॑स्वतीम्। इन्द्रं॑ बले॑न
व॒र्धय॑न्। ऋ॒षभे॑ण गवै॑न्द्रि॒यम्। अ॒श्विनेन्द्रा॑य वी॒र्यम्॥ यवैः॑
क॒र्कन्धु॑भिः। मधु॑ ला॒जैर्न मा॑सरम्। पयः॑ सोमः॑ परि॒स्रुता॑
घृ॒तं मधु॑। वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॑। होता॑ यक्षद्व॒र्हिः
सु॒ष्टरी॑मोर्ण॑म्रदाः। मि॒षङ्गा॑स॒त्या॥५२॥

भिषजाऽश्विनाऽश्वा शिशुमती। भिषग्धेनुः सरस्वती।
 भिषग्दुह इन्द्राय भेषजम्। पयः सोमः परिस्नुता घृतं मधु।
 वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदुरो दिशः। कवप्यो
 न व्यचस्वतीः। अश्विभ्यान्न दुरो दिशः। इन्द्रो न रोदसी
 दुधे। दुहे कामान्त्सरस्वती॥५३॥

अश्विनेन्द्राय भेषजम्। शुक्रन्न ज्योतिरिन्द्रियम्। पयः
 सोमः परिस्नुता घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
 यक्षत्सुपेशसोषे नक्तन्दिवा। अश्विना सञ्जानाने। समं जाते
 सरस्वत्या। त्विषिमिन्द्रे न भेषजम्। श्येनो न रजसा
 हृदा। पयः सोमः परिस्नुता घृतं मधु॥५४॥

वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वैव्या होतांरा
 भिषजाऽश्विना। इन्द्रन्न जागृवी दिवा नक्तन्न भेषजैः।
 शूषः सरस्वती भिषक्। सीसेन दुह इन्द्रियम्। पयः
 सोमः परिस्नुता घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
 यक्षत्तिस्रो देवीर्न भेषजम्। त्रयस्त्रिधातवोऽपसः। रूपमिन्द्रे
 हिरण्ययम्॥५५॥

अ॒श्विनेडा॒ न भार॑ती। वा॒चा सर॑स्वती। मह॒ इन्द्रा॑य
 दधु॒रिन्द्रि॒यम्। पयः॑ सोमः॑ परि॒स्रुता॑ घृ॒तं मधु॑।
 वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं। होता॑ यक्ष॒त्त्वष्टा॑रमिन्द्र॒मश्वि॑ना।
 भि॒षज॑न्न सर॑स्वतीम्। ओजो॑ न जूतिरिन्द्रि॒यम्। वृ॒को न
 र॑भ॒सो भि॒षक्। यशः॑ सुर॑या भेष॒जम्॥५६॥

श्रि॒या न मा॑सरम्। पयः॑ सोमः॑ परि॒स्रुता॑ घृ॒तं मधु॑।
 वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं। होता॑ यक्ष॒द्वन॒स्पति॑म्। श॒मिता॑रः
 श॒तक्र॑तुम्। भी॒मन्न॑ म॒न्युः राजा॑नव्याँघ्रन्नमंसाऽश्वि॒ना
 भा॑मम्। सर॑स्वती भि॒षक्। इन्द्रा॑य दुह॒ इन्द्रि॒यम्। पयः॑
 सोमः॑ परि॒स्रुता॑ घृ॒तं मधु॑। वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं॥५७॥

होता॑ यक्षद॒ग्निः स्वाहा॑ऽऽज्य॑स्य॒ स्तो॒काना॑म्। स्वाहा॒
 मे॒दसां॑ पृथ॒क्। स्वाहा॒ छाग॑म॒श्विभ्या॑म्। स्वाहा॑ मे॒षः
 सर॑स्वत्यै। स्वाह॑र्षभमिन्द्रा॑य सि॒हाय॑ सह॑सेन्द्रि॒यम्।
 स्वाहा॑ऽग्नि॒न्न भेष॑जम्। स्वाहा॑ सोममिन्द्रि॒यम्। स्वाहेन्द्रः॑
 सु॒त्रामा॑णः सवि॒तारं॑ वरु॒णं भि॒षजां॑ पति॑म्। स्वाहा॒
 वन॒स्पति॑ प्रि॒यं पाथो॑ न भेष॑जम्। स्वाहा॑ दे॒वाः

आज्यपान्॥५८॥

स्वाहाऽग्निं॑ होत्राञ्जुषाणो अग्निर्भेषजम्। पयः सोमः
परिस्रुतां घृतं मधुं। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
यक्षदश्विना सरस्वतीमिन्द्रं॑ सुत्रामाणम्। इमे सोमाः
सुरामाणः। छागैर्न मेषैर्ऋषभैः सुताः। शप्पैर्न तोक्मभिः।
लाजैर्महस्वन्तः। मदा मासरेण परिष्कृताः। शुक्राः
पयस्वन्तोऽमृताः। प्रस्थिता वो मधुश्चुतः। तानश्विना
सरस्वतीन्द्रः सुत्रामा वृत्रहा। जुषन्तां सौम्यं मधुं। पिबन्तु
मदन्तु वियन्तु सोमम्। होतर्यजं॥५९॥

वीर्यं वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं नासत्या सरस्वती मधुं हिरण्यं भेषजं वियन्त्वाज्यस्य
होतर्यजं॥ज्यपानमृताः पञ्च च (समिधाऽग्निं॑ षट्। तनूनपात्सप्त। नराशंसमृषिः। इडेडितो यवैरष्टौ।
बर्हिः सप्त। दुरोऽश्विना नवं। सुपेशसमृषिः। दैव्या होतारा सीसेन रसः। तिस्रस्त्वष्टारमष्टावष्टौ।
वनस्पतिमृषिः। अग्नित्रयोदश। अश्विना द्वादश त्रयोदश। समिधाऽग्निं बदैर्बदैर्यवैरश्विना त्विषिमश्विना
न भेषजं रूपमश्विनां भीमं भामम् ॥)॥११॥

[११]

समिद्धो अग्निरश्विना। तप्तो घर्मो विराद्धुतः। दुहे धेनुः
सरस्वती। सोमं शुक्रमिहेन्द्रियम्। तनूपा भिषजा

सुते। अश्विनोभा सरस्वती। मध्वा रजांसीन्द्रियम्।
इन्द्राय पथिभिर्वहान्। इन्द्रायेन्दुः सरस्वती। नराशंसेन
नग्नहः॥६०॥

अधातामश्विना मधु। भेषजं भिषजां सुते। आजुह्वाना
सरस्वती। इन्द्रायेन्द्रियाणि वीर्यम्। इडाभिरश्विनाविषम्।
समूर्जं स रयिन्दधुः। अश्विना नमुचेः सुतम्। सोमं
शुक्रं परिस्नुता। सरस्वती तमाभरत्। बरहिषेन्द्राय
पातवे॥६१॥

कवप्यो न व्यचस्वतीः। अश्विभ्यां न दुरो दिशः। इन्द्रो न
रोदसी दुधे। दुहे कामान्त्सरस्वती। उषासा नक्तमश्विना।
दिवेन्द्रं सायमिन्द्रियैः। सञ्जानाने सुपेशसा। समं
जाते सरस्वत्या। पातन्नो अश्विना दिवा। पाहि नक्तं
सरस्वति॥६२॥

दैव्या होतारा भिषजा। पातमिन्द्रं सचां सुते। तिस्रस्त्रेधा
सरस्वती। अश्विना भारतीडा। तीव्रं परिस्नुता सोमम्।

इन्द्राय सुषवुर्मदम्। अश्विना भेषजं मधु। भेषजन्नः
 सरस्वती। इन्द्रे त्वष्टा यशः श्रियम्। रूपं रूपमधुः सुते।
 ऋतुथेन्द्रो वनस्पतिः। शशमानः परिस्रुता। कीलालमश्विभ्यां
 मधु। दुहे धेनुः सरस्वती। गोभिर्न सोममश्विना। मासरेण
 परिष्कृता। समधातां सरस्वत्या। स्वाहेन्द्रे सुतं मधु॥६३॥

नग्नहुः पातवे सरस्वत्यधुः सुतेऽष्टौ च॥१२॥ [१२]

अश्विना हविरिन्द्रियम्। नमुचेर्धिया सरस्वती। आ
 शुक्रमासुराद्वसु। मघमिन्द्राय जग्नरे। यमश्विना सरस्वती।
 हविषेन्द्रमवर्धयन्। स बिम्बेद वलं मघम्। नमुचावासुरे
 सचा। तमिन्द्रं पशवः सचा। अश्विनोभा सरस्वती॥६४॥

दधाना अभ्यनूषत। हविषा यज्ञमिन्द्रियम्। य इन्द्रं
 इन्द्रियन्दधुः। सविता वरुणो भगः। स सुत्रामां हविष्पतिः।
 यजमानाय सश्रुत। सविता वरुणोऽदधत्। यजमानाय
 दाशुषे। आदत्त नमुचेर्वसु। सुत्रामा बलमिन्द्रियम्॥६५॥

वरुणः क्षत्रमिन्द्रियम्। भगेन सविता श्रियम्।

सुत्रामा यशसा बलम्। दधाना यज्ञमांशत। अश्विना
 गोभिरिन्द्रियम्। अश्वेभिर्वीर्यं बलम्। हविषेन्द्रः सरस्वती।
 यजमानमवर्धयन्। ता नासत्या सुपेशसा। हिरण्यवर्तनी
 नरा। सरस्वती हविष्मती। इन्द्र कर्मसु नोऽवत। ता
 भिषजा सुकर्मणा। सा सुदुघा सरस्वती। स वृत्रहा
 शतक्रतुः। इन्द्राय दधुरिन्द्रियम्॥६६॥

उभा सरस्वती बलमिन्द्रियत्ररा षट्॥१३॥ [१३]

देवं बर्हिः सरस्वती। सुदेवमिन्द्रे अश्विना। तेजो न
 चक्षुरक्ष्योः। बर्हिषा दधुरिन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य
 वियन्तु यज। देवीद्वारो अश्विना। भिषजेन्द्रे सरस्वती।
 प्राणन्न वीर्यन्नसि। द्वारो दधुरिन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य
 वियन्तु यज॥६७॥

देवी उषासावश्विना। भिषजेन्द्रे सरस्वती। बलन्न
 वाचमास्ये। उषाभ्यान्दधुरिन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य
 वियन्तु यज। देवी जोष्टी अश्विना। सुत्रामेन्द्रे सरस्वती।

श्रोत्रन्न कर्णयोर्यशः। जोष्ट्रीभ्यान्दधुरिन्द्रियम्। वसुवने
वसुधेयस्य वियन्तु यज॥६८॥

देवी ऊर्जाहुती दुधे सुदुधे। पयसेन्द्रः सरस्वत्यश्विना
भिषजावत। शुक्रन्न ज्योतिः स्तनयोर्राहुती धत्त इन्द्रियम्।
वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज। देवा देवानां भिषजा।
होतारविन्द्रमश्विना। वषट्कारैः सरस्वती। त्विषिन्न हृदये
मतिम्। होतृभ्यान्दधुरिन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु
यज॥६९॥

देवीस्तिस्त्रस्त्रो देवीः। सरस्वत्यश्विना भारतीडा।
शूषन्न मध्ये नाभ्याम्। इन्द्राय दधुरिन्द्रियम्। वसुवने
वसुधेयस्य वियन्तु यज। देव इन्द्रो नराशंसः। त्रिवरूथः
सरस्वत्याऽश्विभ्यामीयते रथः। रेतो न रूपममृतं जनित्रम्।
इन्द्राय त्वष्टा दधदिन्द्रियाणि। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु
यज॥७०॥

देव इन्द्रो वनस्पतिः। हिरण्यपर्णो अश्विभ्याम्। सरस्वत्याः

सुपिप्पुलः। इन्द्राय पच्यते मधु। ओजो न जूतिमृषभो
न भामम्। वनस्पतिर्नो दधदिन्द्रियाणि। वसुवने
वसुधेयस्य वियन्तु यजं। देवं बरुहिर्वारितीनाम्। अध्वरे
स्तीर्णमश्विभ्याम्। ऊर्णम्रदाः सरस्वत्याः॥७१॥

स्योनमिन्द्र ते सदः। ईशायै मन्युः राजानं बरुहिषां
दधुरिन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं। देवो अग्निः
स्विष्टकृत्। देवान् यक्षद्यथायथम्। होताराविन्द्रमश्विनां।
वाचा वाचः सरस्वतीम्। अग्निः सोमः स्विष्टकृत्।
स्विष्ट इन्द्रः सुत्रामां सविता वरुणो भिषक्। इष्टो देवो
वनस्पतिः। स्विष्टा देवा आज्यपाः। इष्टो अग्निरग्निनां। होता
होत्रे स्विष्टकृत्। यशो न दधदिन्द्रियम्। ऊर्जमपंचितिः
स्वधाम्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं॥७२॥

द्वारो दधुरिन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं जोष्टीभ्यान्दधुरिन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु
यजं होतृभ्यान्दधुरिन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजंन्द्रियाणि वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं
सरस्वत्या वनस्पतिष्वदं (देवं बरुहिर्देवीद्वारो देवी उपासांश्विनां देवी जोष्टी देवी ऊर्जाहुती
देवा देवानां भिषजां वषट्कारैर्देवीस्तिस्रस्तिस्रो देवीर्देव इन्द्रो नराशंसो देव इन्द्रो वनस्पतिर्देवं

ब॒र्हिर्वारि॑तीना॒न्देवो॑ अ॒ग्निः स्वि॑ष्ट॒कृद्देवान्। स॒मिधा॑ऽग्नि॒न्देवं॑ ब॒र्हिः सर॑स्वत्य॒श्विना॒ सर्वं॑ वियन्तु।
 द्वा॒रस्ति॑स्रः सर॑र्वियन्तु। अ॒ज इन्द्र॑मोजो॒ऽग्निं परः॑ सर॑स्वतीम्। नक्तं॑ पूर्वंः सर॑स्वति। अ॒न्यत्र॑
 सर॑स्वती। भि॒षक्पूर्व॑न्दुह इन्द्रि॒यम्। अ॒न्यत्र॑ दधुरिन्द्रि॒यम्। सौ॒त्राम॑ण्या॒ सु॒तासु॑ती। अ॒ञ्जन्त्य॑यं
 यज॑मानः ॥)॥१४॥

[१४]

अ॒ग्निम॒द्य हो॑ता॒रम॑वृणीत। अ॒यं सु॑तासु॒ती यज॑मानः।
 पच॑न्प॒त्तीः। पच॑न्पुरो॒डाशा॑न्। गृ॒ह्णन्ग्र॑हान्। ब॒ध्नन्न॒श्विभ्या॒ञ्छाग॑ꣳ
 सर॑स्वत्या॒ इन्द्रा॑य। ब॒ध्नन्त्सर॑स्वत्यै मे॒षमिन्द्रा॑या॒श्विभ्या॑म्।
 ब॒ध्नन्निन्द्रा॑य॒र्षभ॑म॒श्विभ्या॑ꣳ सर॑स्वत्यै। सू॒प॒स्था अ॒द्य
 दे॒वो वन॑स्पति॒रभवत्। अ॒श्विभ्या॒ञ्छागे॑न॒ सर॑स्वत्या॒
 इन्द्रा॑य॥ ७३॥

सर॑स्वत्यै मे॒षेणेन्द्रा॑या॒श्विभ्या॑म्। इन्द्रा॑य॒र्षभे॑णा॒श्विभ्या॑ꣳ
 सर॑स्वत्यै। अक्ष॑ꣳ स्तान्मे॒दस्तः॑ प्रति॑पच॒ताग्र॑भीषुः।
 अवी॑वृधन्त॒ ग्रहैः॑। अ॒पा॒ताम॑श्विना॒ सर॑स्वतीन्द्रः सु॒त्रामा॑
 वृ॒त्रहा॑। सोमा॑न्त्सुरा॒मणाः॑। उ॒पो उ॒क्थाम॑दाः श्रौ॒द्विम॑दा॒ अदन्।
 अवी॑वृधन्ताङ्गू॒षैः। त्वाम॑द्य॒र्ष आ॒र्षेय॑र्षीणा॒न्नपा॑दवृणीत।
 अ॒यं सु॑तासु॒ती यज॑मानः। ब॒हुभ्य॑ आ सङ्ग॑तेभ्यः। ए॒ष मे॑

दे॒वेषु॑ व॒सु वार्या॑ यक्ष्य॒त इति॑ । ता या दे॒वा दे॒व॒दाना॒न्यदुः॑ ।
 तान्य॑स्मा॒ आ च॑ शास्व॑ । आ च॑ गुरस्व॑ । इ॒षित॑श्च॒ होत॑रसि॒
 भद्र॑वाच्याय॒ प्रेषि॑तो॒ मानु॑षः । सू॒क्तवा॒काय॑ सू॒क्ता ब्रू॑हि ॥ ७४ ॥

इन्द्रा॒य यज॑मानः स॒प्त च॑ ॥ १५ ॥ [१५]

उ॒शन्त॑स्त्वा हवाम॒ह आ नो॑ अ॒ग्ने सु॒के॒तुना॑ । त्व॒ सोम॑
 म॒हे भग॑न्त्व॒ सोम॑ प्रचि॑कितो मनी॒षा । त्वया॒ हि नः॑
 पि॒तरः॑ सोम॒ पूर्वे॒ त्व॒ सोम॑ पि॒तृभिः॑ संवि॒दानः॑ । बर्हि॑षदः
 पि॒तर॒ आऽहं॑ पि॒तृन् । उप॑हूताः पि॒तरोऽग्नि॑ष्वा॒त्ताः पि॒तरः॑ ।
 अ॒ग्निष्वा॒त्तानृ॑तुम॒तो हवाम॑हे । नरा॒श॒ सोम॑पी॒थं य आ॒शुः ।
 ते नो॒ अर्व॑न्तः सु॒हवा॑ भवन्तु । श॒त्रो भव॑न्तु द्वि॒पदे॒ शश्च॑तु॒ष्पदे॑ ।
 ये अ॒ग्निष्वा॒त्ता येऽन॑ग्निष्वा॒त्ताः ॥ ७५ ॥

अ॒ हो॒मुचः॑ पि॒तरः॑ सो॒म्यासः॑ । परेऽव॑रेऽमृ॒तासो॑ भव॑न्तः ।
 अधि॑ ब्रुवन्तु ते अ॒वन्त्व॑स्मान् । वा॒न्यायै॑ दु॒ग्धे जु॒षमा॑णाः
 कर॑म्भम् । उ॒दीरा॑णा॒ अव॑रे॒ परे॑ च । अ॒ग्निष्वा॒त्ता ऋ॒तुभिः॑
 संवि॒दानाः॑ । इन्द्र॑वन्तो ह॒विरि॒दञ्जु॑षन्ताम् । यद॑ग्ने कव्यवा॒हन॒

त्वम॑ग्न ई॒डितो॑ जा॒तवे॑दः। मा॒तली॑ क॒व्यैः। ये ता॑तृ॒पुर्दे॑व॒त्रा
 जेह॑मानाः। हो॒त्रावृ॑धः स्तोम॑त॒ष्टासो॑ अ॒कैः। आ॒ऽग्रे
 या॒हि सु॒विद॑त्रै॒भिर॒वाङ्। स॒त्यैः क॒व्यैः पि॒तृभि॑र्ध॒र्मस॒द्भिः।
 ह॒व्यवा॑ह॒मज॑रं पु॒रुप्रि॑यम्। अ॒ग्नि॒ङ्घृते॑न॒ ह॒विषा॑ स॒पर्य॑न्।
 उपा॑सदङ्क॒व्यवा॑हं पि॒तृणा॑म्। स नः॑ प्र॒जावी॑र॒वती॑ꣳ
 समृ॑ण्वतु॥ ७६॥

अ॒न॒ग्नि॒ष्वात्ता॑ जेह॑मानाः स॒प्त च॑॥१६॥ [१६]

होता॑ यक्ष॒दि॒डस्प॑दे। स॒मि॒धा॒नं म॒हद्य॑शः। सु॒षमि॑द्धं वरे॑ण्यम्।
 अ॒ग्निमि॑न्द्रं वयो॒धस॑म्। गा॒य॒त्रीञ्छ॑न्द इन्द्रि॒यम्। त्र्यवि॑ङ्गां
 वयो॒ दध॑त्। वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॑। होता॑ यक्ष॒च्छुचि॑व्रतम्।
 तनू॑नपा॒तमु॒द्भिद॑म्। यङ्ग॒र्भम॑दि॒तिर्द॑धे॥ ७७॥

शुचि॑मिन्द्रं वयो॒धस॑म्। उ॒ष्णिह॑ञ्छ॑न्द इन्द्रि॒यम्। दि॒त्यवा॑ह॒ङ्गां
 वयो॒ दध॑त्। वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॑। होता॑ यक्ष॒दी॒डेन्य॑म्।
 ई॒डित॑वृ॒त्रह॑न्त॒मम्। इडा॑भि॒रीड्य॑ꣳ स॒हः। सोम॑मिन्द्रं
 वयो॒धस॑म्। अ॒नु॒ष्टुभ॑ञ्छ॑न्द इन्द्रि॒यम्। त्रि॒व॒त्स॒ङ्गां वयो॑

दधत्॥७८॥

वेत्वाज्यस्य होतॄर्यजं। होता यक्षत्सुबर्हिषदम्।
पूषण्वन्तममर्त्यम्। सीदन्तं बर्हिषि प्रिये। अमृतेन्द्रं
वयोधसम्। बृहतीञ्छन्द इन्द्रियम्। पश्चाविङ्गां वयो दधत्।
वेत्वाज्यस्य होतॄर्यजं। होतायक्षद्व्यचस्वतीः। सुप्रायणा
ऋतावृधः॥७९॥

द्वारो देवीर्हिरण्ययीः। ब्रह्माण इन्द्रं वयोधसम्। पङ्क्तिञ्छन्दं
इहेन्द्रियम्। तुर्यवाहङ्गां वयो दधत्। वेत्वाज्यस्य
होतॄर्यजं। होता यक्षत्सुपेशसे। सुशिल्पे बृहती उभे।
नक्तोषासा न दर्शते। विश्वमिन्द्रं वयोधसम्। त्रिष्टुभञ्छन्दं
इन्द्रियम्॥८०॥

पृष्ठवाहङ्गां वयो दधत्। वेत्वाज्यस्य होतॄर्यजं। होता
यक्षत्प्रचेतसा। देवानामुत्तमं यशः। होतांरा दैव्या
कवी। सयुजेन्द्रं वयोधसम्। जगतीञ्छन्दं इहेन्द्रियम्।
अनङ्गाहङ्गां वयो दधत्। वेत्वाज्यस्य होतॄर्यजं। होता

यक्षत्पेशस्वतीः॥८१॥

ति॒स्रो दे॒वीर्हि॑र॒ण्ययीः॑। भार॑तीर्बृ॒हती॑र्म॒हीः। पति॑मिन्द्रं
वयो॑धसम्। वि॒राज॑ञ्छन्द॒ इहेन्द्रि॑यम्। धे॒नुङ्गा॒न्न वयो॑
दध॑त्। वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं। होता॑ यक्षत्सुरे॒तसम्।
त्वष्टा॑रं पुष्टि॒वर्ध॑नम्। रू॒पाणि॑ बिभ्र॑तं पृथ॑क्। पुष्टि॑मिन्द्रं
वयो॑धसम्॥८२॥

द्वि॒पद॑ञ्छन्द॒ इहेन्द्रि॑यम्। उ॒क्षाण॑ङ्गा॒न्न वयो॑ दध॑त्।
वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं। होता॑ यक्षच्छु॒तक्र॑तुम्। हि॒र॒ण्यपर्ण॑मुक्थि॒न
र॒श॒नां बिभ्र॑तं व॒शिम्। भग॑मिन्द्रं वयो॑धसम्। क॒कुभ॑ञ्छन्द॒
इहेन्द्रि॑यम्। व॒शां वे॒हत॑ङ्गा॒न्न वयो॑ दध॑त्। वे॒त्वाज्य॑स्य॒
होत॑र्यजं। होता॑ यक्षत्स्वाहा॑कृ॒तीः। अ॒ग्नि॒ङ्गृह॑पतिं
पृथ॑क्। वरु॑णं भेष॒जङ्ग॑विम्। क्ष॒त्रमिन्द्रं॑ वयो॑धसम्।
अति॑च्छन्द॒सञ्छन्द॑ इन्द्रि॒यम्। बृ॒हद॑ष॒भङ्गां वयो॑ दध॑त्।
वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं॥८३॥

दधे दध॑त्तावृ॒धं इन्द्रि॑यं पेश॑स्वतीर्वयो॑धसं वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं स॒प्त च॑ (इ॒डस्प॑दैऽग्नि॒ङ्गांय॒त्रीञ्च॑विम्)।

शुचि॑व्रत॒ꣳ शुचि॑मु॒ष्णिह॑न्दि॒त्य॒वाह॑म्। ईडे॒न्य॒ꣳ सोम॑मनु॒ष्टुभं॑त्रि॒वत्स॑म्। सु॒ब॒र्हि॒पद॑म॒मृते॑न्द्रं बृ॒हती॑ पश्चा॑विम्।
व्यच॑स्वतीः सु॒प्राय॑णा द्वा॒रो ब्र॑ह्माणः प॒ङ्क्ति॑मि॒ह तुर्य॑वाह॑म्। सु॒पेश॑से वि॒श्वमि॑न्द्रं॒त्रिष्टु॑भं प॒ष्ठवा॑ह॑म्।
प्रचे॑तसा स॒युजे॑न्द्रं जग॑तीमि॒हान॑ङ्गाह॑म्। पेश॑स्वतीस्ति॒स्रः पति॑विराज॑मि॒ह धे॒नुत्र॑। सु॒रेत॑सन्त्वष्टा॑रं
पु॒ष्टिमि॑न्द्रं द्वि॒पद॑मि॒होक्षा॑ण॒त्र। श॒तक्र॑तुं भग॑मिन्द्रं॒ङ्कुभ॑मि॒ह व॒शान्न॑। स्वाहा॑कृतीः क्ष॒त्रमति॑च्छन्द॑सं
बृ॒हद॑ष॒भङ्गां वयो॑ दध॑दिन्द्रि॒यमृषि॑ वसु॒ नवं द॒शेह॑न्द्रि॒यमष्ट॑ नव द॒श गा॒त्र वयो॑ दध॑दि॒डस्प॑दे सर्व
वेतु ॥)॥१७॥

[१७]

समि॑द्धो अ॒ग्निः स॒मिधा॑। सु॒षमि॑द्धो वरे॑ण्यः। गा॒य॒त्री छ॑न्द
इन्द्रि॒यम्। त्र्यवि॑र्गौर्वयो॑ दधुः। तनू॑नपा॒च्छुचि॑व्रतः। त॒नूपा॒च्च
सर॑स्वती। उ॒ष्णिक्छ॑न्द इन्द्रि॒यम्। दि॒त्य॒वाङ्गौर्वयो॑ दधुः।
इडा॑भिर॒ग्निरी॒ड्यः। सोमो॑ दे॒वो अम॑र्त्यः॥८४॥

अ॒नु॒ष्टुप्छ॑न्द इन्द्रि॒यम्। त्रि॒वत्सो॑ गौर्वयो॑ दधुः। सु॒ब॒र्हि॒र॒ग्निः
पू॒षण्वान्। स्ती॒र्णब॑र्हि॒रम॑र्त्यः। बृ॒हती॑ छ॑न्द इन्द्रि॒यम्।
पश्चा॑वि॒र्गौर्वयो॑ दधुः। दुरो॑ दे॒वीर्दि॒शो म॒हीः। ब्र॒ह्मा दे॒वो
बृ॒हस्प॑तिः। प॒ङ्क्ति॑श्छ॑न्द इ॒हेन्द्रि॒यम्। तुर्य॑वाङ्गौर्वयो॑ दधुः॥८५॥

उ॒षे य॒ह्वी सु॒पेश॑सा। वि॒श्वे दे॒वा अम॑र्त्याः। त्रि॒ष्टुप्छ॑न्द
इन्द्रि॒यम्। प॒ष्ठवा॑द्गौर्वयो॑ दधुः। दै॒व्यां हो॑तारा भिष॒जा। इन्द्रे॑ण

स॒युजा॑ यु॒जा। जग॑ती॒ छन्द॑ इ॒हेन्द्रि॒यम्। अ॒न॒ङ्गान्गौर्वयो॑
दधुः। ति॒स्र इडा॒ सर॑स्वती। भा॒रती॑ म॒रुतो॑ वि॒शः॥८६॥

वि॒राट्छन्द॑ इ॒हेन्द्रि॒यम्। धे॒नुगौर्न॑ वयो॑ दधुः। त्वष्टा॑ तु॒रीपो॒
अ॒द्भुतः॑। इ॒न्द्रा॒ग्नी पु॑ष्टि॒वर्ध॑ना। द्वि॒पाच्छन्द॑ इ॒हेन्द्रि॒यम्।
उ॒क्षा गौर्न॑ वयो॑ दधुः। श॒मिता॑ नो॒ वन॒स्पतिः॑। स॒विता॑
प्र॒सुव॑न्भगम्। क॒कुच्छन्द॑ इ॒हेन्द्रि॒यम्। व॒शा वे॒हद्रौर्न॑
वयो॑ दधुः। स्वाहा॑ य॒ज्ञं वरु॑णः। सु॒क्षत्रो॑ भै॒षज॑ङ्करत्।
अति॑च्छन्दा॒श्छन्द॑ इन्द्रि॒यम्। बृ॒हद॑ष॒भो गौर्वयो॑ दधुः॥८७॥

अम॑र्त्यस्तुर्य॒वाङ्गौर्वयो॑ दधुर्वि॒शो व॒शा वे॒हद्रौर्न॑ वयो॑ दधुश्च॒त्वारि॑ च॥१८॥ [१८]

व॒स॒न्तेन॑र्तुना॑ दे॒वाः। वस॑वस्त्रि॒वृता॑ स्तु॒तम्। र॒थ॒न्त॒रेण॑
तेज॑सा। ह॒विरि॒न्द्रे वयो॑ दधुः। ग्री॒ष्मेण॑ दे॒वा ऋ॒तुना॑।
रु॒द्राः प॑ञ्चद॒शे स्तु॑तम्। बृ॒हता॑ यश॑सा॒ बल॑म्। ह॒विरि॒न्द्रे
वयो॑ दधुः। व॒रु॒षाभि॑र्ऋ॒तुना॑ऽऽदि॒त्याः। स्तोमे॑ सप्तद॒शे
स्तु॑तम्॥८८॥

वै॒रू॒पेण॑ वि॒शौज॑सा। ह॒विरि॒न्द्रे वयो॑ दधुः। शा॒र॒देन॑र्तुना॑

दे॒वाः। ए॒क॒वि॒ं॒श ऋ॒भ॒वः स्तु॒तम्। वै॒रा॒जेन॑ श्रि॒या श्रि॒यम्।
 ह॒वि॒रि॒न्द्रे व॒यो दधुः॑। हे॒म॒न्तेन॑ तु॒ना दे॒वाः। म॒रु॒त॑स्त्रि॒ण॒वे
 स्तु॒तम्। ब॒लेन॑ श॒क्र॒रीः स॒हः। ह॒वि॒रि॒न्द्रे व॒यो दधुः॑।
 शै॒शि॒रेण॑ तु॒ना दे॒वाः। त्र॒य॒स्त्रि॒ं॒शैऽमृ॒तं स्तु॒तम्। स॒त्येन॑
 रे॒वती॑ क्ष॒त्रम्। ह॒वि॒रि॒न्द्रे व॒यो दधुः॑ ॥८९॥

स्तोमं सप्तदशे स्तुतं सहो हविरिन्द्रे वयो दधुश्चत्वारि च (वसुन्तेन ग्रीष्मेण वर्षाभिः शारदेन
 हेमन्तेन शैशिरेण षट् ॥) ॥१९॥ [१९]

दे॒वं ब॒र्हि॒रि॒न्द्रं व॒यो॒ध॒सम्। दे॒व॒न्दे॒वम॑व॒र्ध॒यत्। गा॒य॒त्रि॒या
 छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। तेज॒ इ॒न्द्रे व॒यो दध॑त्। व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य
 वे॒तु य॒ज। दे॒वीर्द्वा॒रो दे॒वमि॒न्द्रं व॒यो॒ध॒सम्। दे॒वीर्दे॒वम॑व॒र्ध॒यन्।
 उ॒ष्णि॒हा छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। प्रा॒णमि॒न्द्रे व॒यो दध॑त्। व॒सु॒वने॑
 व॒सु॒धेय॑स्य वि॒यन्तु॑ य॒ज ॥९०॥

दे॒वी दे॒वं व॒यो॒ध॒सम्। उ॒षे इ॒न्द्रम॑व॒र्ध॒ताम्। अ॒नु॒ष्टु॒भा
 छ॒न्द॑सेन्द्रि॒यम्। वा॒चमि॒न्द्रे व॒यो दध॑त्। व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य
 वी॒तां य॒ज। दे॒वी जो॒ष्टी दे॒वमि॒न्द्रं व॒यो॒ध॒सम्। दे॒वी

दे॒वम॑व॒र्धता॑म्। बृ॒ह॒त्या छ॑न्द॒सेन्द्रि॑यम्। श्रो॒त्र॒मिन्द्रे॑ वयो॒
दध॑त्। व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य वी॒तां यज॑॥९१॥

दे॒वी ऊ॒र्जाहु॑ती दे॒वमिन्द्रं॑ वयो॒धस॑म्। दे॒वी दे॒वम॑व॒र्धता॑म्।
प॒ङ्क॒गा छ॑न्द॒सेन्द्रि॑यम्। शु॒क्र॒मिन्द्रे॑ वयो॒ दध॑त्। व॒सु॒वने॑
व॒सु॒धेय॑स्य वी॒तां यज॑। दे॒वा दै॒व्या हो॑ता॒रा दे॒वमिन्द्रं॑
वयो॒धस॑म्। दे॒वा दे॒वम॑व॒र्धता॑म्। त्रि॒ष्टु॒भा छ॑न्द॒सेन्द्रि॑यम्।
त्वि॒षि॒मिन्द्रे॑ वयो॒ दध॑त्। व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य वी॒तां
यज॑॥९२॥

दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीर्वयो॑ध॒सम्। प॒ति॒मिन्द्रं॑मव॒र्धय॑न्।
जग॑त्या॒ छ॑न्द॒सेन्द्रि॑यम्। ब॒ल॒मिन्द्रे॑ वयो॒ दध॑त्। व॒सु॒वने॑
व॒सु॒धेय॑स्य वि॒यन्तु॑ यज॑। दे॒वो न॒रा॒श॒सो दे॒वमिन्द्रं॑
वयो॒धस॑म्। दे॒वो दे॒वम॑व॒र्धय॑त्। वि॒रा॒जा छ॑न्द॒सेन्द्रि॑यम्।
रे॒त इ॒न्द्रे वयो॒ दध॑त्। व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य वे॒तु यज॑॥९३॥

दे॒वो व॒न॒स्प॒तिर्दे॒वमिन्द्रं॑ वयो॒धस॑म्। दे॒वो दे॒वम॑व॒र्धय॑त्।
द्वि॒प॒दा छ॑न्द॒सेन्द्रि॑यम्। भ॒ग॒मिन्द्रे॑ वयो॒ दध॑त्। व॒सु॒वने॑

वसुधेयस्य वेतु यजं। देवं बर्हिर्वारितीनान्देवमिन्द्रं
 वयोधसम्। देवन्देवमवर्धयत्। ककुभा छन्दसेन्द्रियम्। यश
 इन्द्रे वयो दधत्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं। देवो
 अग्निः स्विष्टकृद्देवमिन्द्रं वयोधसम्। देवो देवमवर्धयत्।
 अतिच्छन्दसा छन्दसेन्द्रियम्। क्षत्रमिन्द्रे वयो दधत्।
 वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं॥९४॥

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

त्रिवृत्स्तोमो भवति। ब्रह्मवर्चसं वै त्रिवृत्। ब्रह्मवर्चसमेवाव
रुन्धे। अग्निष्टोमः सोमो भवति। ब्रह्मवर्चसं वा अग्निष्टोमः।
ब्रह्मवर्चसमेवाव रुन्धे। रथन्तरं सामं भवति। ब्रह्मवर्चसं
वै रथन्तरम्। ब्रह्मवर्चसमेवाव रुन्धे। परिस्रज्जी होता
भवति॥१॥

अरुणो मिर्मिरस्त्रिशुक्रः। एतद्वै ब्रह्मवर्चसस्य रूपम्।
रूपेणैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धे। बृहस्पतिरकामयत देवानां
पुरोधाङ्गच्छेयमिति। स एतं बृहस्पतिसवमपश्यत्।
तमाऽहरत्। तेनायजत। ततो वै स देवानां पुरोधामगच्छत्।
यः पुरोधाकामः स्यात्। स बृहस्पतिसवेन यजेत॥२॥

पुरोधामेव गच्छति। तस्य प्रातः सवने सन्नेषु नाराशंसेषु।
एकादश दक्षिणा नीयन्ते। एकादश माध्यन्दिने सवने सन्नेषु
नाराशंसेषु। एकादश तृतीयसवने सन्नेषु नाराशंसेषु।
त्रयस्त्रिंशत्संपद्यन्ते। त्रयस्त्रिंशद्वै देवताः। देवता
एवावरुन्धे। अश्वश्चतुस्त्रिंशः। प्राजापत्यो वा अश्वः॥३॥

प्रजापतिश्चतुस्त्रिंशो देवतानाम्। यावन्तीरेव देवताः।
 ता एवावरुन्धे। कृष्णाजिनैऽभिषिञ्चति। ब्रह्मणो
 वा एतद्रूपम्। यत्कृष्णाजिनम्। ब्रह्मवर्चसेनैवैनं
 समर्धयति। आज्येनाभिषिञ्चति। तेजो वा आज्यम्। तेजं
 एवास्मिन्दधाति॥४॥

होता भवति यजेत् वा अश्वो दधाति॥१॥ [१]

यदाग्नेयो भवति। अग्निमुखा हृद्धिः। अथ यत्पौष्णः। पुष्टिर्वै
 पूषा। पुष्टिर्वैश्यस्य। पुष्टिमेवावरुन्धे। प्रसवाय सावित्रः।
 अथ यत्त्वाष्ट्रः। त्वष्टा हि रूपाणि विकरोति। निर्वरुणत्वाय
 वारुणः॥५॥

अथो य एव कश्च सन्त्सूयते। स हि वारुणः। अथ
 यद्वैश्वदेवः। वैश्वदेवो हि वैश्यः। अथ यन्मारुतः। मारुतो
 हि वैश्यः। सप्तैतानि हवींषि भवन्ति। सप्तगणा वै
 मरुतः। पृश्निः पष्ठौही मारुत्या लभ्यते। विड्वे मरुतः।
 विशं एवैतन्मध्यतोऽभिषिच्यते। तस्माद्वा एष विशः प्रियः।
 विशो हि मध्यतोऽभिषिच्यते। ऋषभचर्मेऽध्यभिषिञ्चति।

स हि प्रजनयिता। दध्नाऽभिषिञ्चति। ऊर्वा अन्नाद्यन्दधि।
ऊर्जैर्वैनमन्नाद्येन समर्धयति॥६॥

वारुणो विद्धे मरुतोऽष्टौ च॥२॥

[२]

यदाग्नेयो भवति। आग्नेयो वै ब्राह्मणः। अथ यत्सौम्यः।
सौम्यो हि ब्राह्मणः। प्रसवायैव सावित्रः। अथ
यद्वारुहस्पत्यः। एतद्वै ब्राह्मणस्य वाक्पतीयम्। अथ
यदग्नीषोमीयः। आग्नेयो वै ब्राह्मणः। तौ यदा सङ्गच्छेते
॥७॥

अथ वीर्यावत्तरो भवति। अथ यत्सारस्वतः। एतद्धि प्रत्यक्षं
ब्राह्मणस्य वाक्पतीयम्। निर्वरुणत्वायैव वारुणः। अथो य
एव कश्च सन्त्सूयते। स हि वारुणः। अथ यद्वावापृथिव्यः।
इन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छत्। तन्द्यावापृथिवी नान्वमन्येताम्।
तमेतेनैव भागधेयेनान्वमन्येताम्॥८॥

वज्रस्य वा एषोऽनुमानाय। अनुमतवज्रः सूयाता इति।
अष्टावेतानि हवींषि भवन्ति। अष्टाक्षरा गायत्री। गायत्री
ब्रह्मवर्चसम्। गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धे। हिरण्येन

घृतमुत्पुनाति। तेजंस एव रुचे। कृष्णाजिनैऽभिषिञ्चति।
ब्रह्मणो वा एतदृक्सामयो रूपम्। यत्कृष्णाजिनम्।
ब्रह्मन्नेवैनमृक्सामयोरध्यभिषिञ्चति। घृतेनाभिषिञ्चति। तथा
वीर्यावत्तरो भवति॥९॥

सङ्गच्छन्ते भागधेयेनान्वमन्येताः रूपञ्चत्वारि च॥३॥ [३]

न वै सोमेन सोमस्य सवोऽस्ति। हृतो ह्येषः। अभिषुतो
ह्येषः। न हि हृतः सूयते। सौमीः सूतवंशामा लभते।
सोमो वै रेतोधाः। रेत एव तदधाति। सौम्यर्चाऽभिषिञ्चति।
रेतोधा ह्येषा। रेतः सोमः। रेत एवास्मिन्दधाति। यत्किं च
राजसूयमृते सोमम्। तत्सर्वं भवति। अषाढय्युत्सु पृतनासु
पप्रिम्। सुवर्षामप्स्वावृजनस्य गोपाम्। भरेषुजाः
सुक्षितिः सुश्रवसम्। जयन्तन्त्वामनु मदेम सोम॥१०॥

रेतः सोमः सप्त च॥४॥ [४]

यो वै सोमेन सूयते। स देवसवः। यः पशुना सूयते। स
देवसवः। य इष्ट्या सूयते। स मनुष्यसवः। एतं वै पृथये

दे॒वाः प्राय॑च्छन्। ततो॒ वै सोऽप्या॑र॒ण्यानां॑ प॒शूनाम॑सूयत।
याव॑तीः किय॑तीश्च प्र॒जा वाचं॑ वद॑न्ति। तासा॒ः सर्वा॑सा॒ः
सूय॑ते॥११॥

य ए॒तेन॑ यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। ना॒रा॒शः॑ स्यर्चा॑ऽभिषि॑श्चति।
म॒नु॒ष्या॑ वै नरा॒शः॑ सः। नि॒हुत्य॑ वावैतत्। अथा॒भिषि॑श्चति।
यत्किं॑ च॒ राज॒सूय॑मनुत्तरवे॒दीकम्॑। तत्सर्वं॑ भवति। ये मे॑
पश्चा॒शत॑न्दुः। अश्वा॑ना॒ः स॒धस्तु॑तिः। द्युमद॑ग्ने॒ महि॑ श्रवः॑।
बृ॒हत्कृ॑धि म॒घोना॑म्। नृवद॑मृत नृ॒णाम्॥१२॥

सूय॑ते स॒धस्तु॑तिस्त्रीणि च॥५॥ [५]

ए॒ष गो॑स॒वः। ष॒ट्त्रि॑ं॒श उ॒क्थ्यो॑ बृ॒हत्सा॑मा। पव॑माने
कण्व॑रथन्त॒रं भ॑वति। यो वै वा॑ज॒पेयः॑। स संम्रा॑द्धवः। यो
रा॑ज॒सूयः॑। स व॑रुणस॒वः। प्र॒जाप॑तिः स्वार॑ज्यं परमे॒ष्ठी।
स्वार॑ज्य॒ङ्गैरे॒व। गौरि॑व भवति॥१३॥

य ए॒तेन॑ यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। उ॒भे बृ॑हद्रथन्त॒रे भ॑वतः।
तद्धि॑ स्वार॑ज्यम्। अ॒युत॑न्दक्षि॑णाः। तद्धि॑ स्वार॑ज्यम्।

प्रतिधुषाऽभिषिञ्चति। तद्धि स्वाराज्यम्। अनुद्धते वेद्यै
दक्षिणत आहवनीयस्य बृहत्तः स्तोत्रं प्रत्यभिषिञ्चति। इयं
वाव रथन्तरम्॥१४॥

असौ बृहत्। अनयोरेवैनमनन्तरहितमभिषिञ्चति।
पशुस्तोमो वा एषः। तेन गोसवः। षट्त्रिंशः सर्वः। रेवञ्जातः
सहसा वृद्धः। क्षत्राणां क्षत्रभृत्तमो वयोधाः। महान्महित्वे
तस्तमानः। क्षत्रे राष्ट्रे च जागृहि। प्रजापतेस्त्वा परमेष्ठिनः
स्वाराज्येनाभिषिञ्चामीत्याह। स्वाराज्यमेवैनङ्गमयति॥१५॥

इव भवति रथन्तरमाहैकं च॥६॥ [६]

सिंहे व्याघ्र उत या पृदाकौ। त्विषिरग्नौ ब्राह्मणे सूर्ये
या। इन्द्रं या देवी सुभगा जजान। सा न आगन्वर्चसा
संविदाना। या राजन्ये दुन्दुभावायतायाम्। अश्वस्य क्रन्द्ये
पुरुषस्य मायौ। इन्द्रं या देवी सुभगा जजान। सा न
आगन्वर्चसा संविदाना। या हस्तिनि द्वीपिनि या हिरण्ये।
त्विषिरश्वेषु पुरुषेषु गोषु॥१६॥

इन्द्रं या देवी सुभगा जजान। सा न आगन्वर्चसा
 संविदाना। रथे अक्षेपु वृषभस्य वाजे। वाते पर्जन्ये
 वरुणस्य शुष्मे। इन्द्रं या देवी सुभगा जजान। सा न
 आगन्वर्चसा संविदाना। राडंसि विराडंसि। सम्राडंसि
 स्वराडंसि। इन्द्राय त्वा तेजस्वते तेजस्वन्तः श्रीणामि।
 इन्द्राय त्वौजस्वत ओजस्वन्तः श्रीणामि॥१७॥

इन्द्राय त्वा पयस्वते पयस्वन्तः श्रीणामि। इन्द्राय
 त्वाऽऽयुष्मत आयुष्मन्तः श्रीणामि। तेजोऽसि। तत्ते प्र
 यच्छामि। तेजस्वदस्तु मे मुखम्। तेजस्वच्छिरो अस्तु
 मे। तेजस्वान् विश्वतः प्रत्यङ्। तेजसा संपिपृग्धि मा।
 ओजोऽसि। तत्ते प्र यच्छामि॥१८॥

ओजस्वदस्तु मे मुखम्। ओजस्वच्छिरो अस्तु मे।
 ओजस्वान् विश्वतः प्रत्यङ्। ओजसा संपिपृग्धि मा।
 पयोऽसि। तत्ते प्र यच्छामि। पयस्वदस्तु मे मुखम्।
 पयस्वच्छिरो अस्तु मे। पयस्वान् विश्वतः प्रत्यङ्। पयसा

सं पिपृग्धि मा॥१९॥

आयु॑रसि। तत्ते॒ प्र य॑च्छामि। आयु॑ष्मदस्तु मे॒ मुखम्।
आयु॑ष्मच्छि॒रो अस्तु॑ मे। आयु॑ष्मान् वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ्। आयु॑षा
सं पिपृग्धि मा। इ॒मम॑ग्र आयु॑षे वर्च॑से कृधि। प्रि॒यः रेतो॑
वरु॑ण सोम॒ राजन्। मा॒तेवा॑स्मा अदि॒ते शर्म॑ यच्छ। वि॒श्वे
देवा॒ जर॑दष्टि॒र्यथाऽस॑त्॥२०॥

आयु॑रसि वि॒श्वायु॑रसि। स॒र्वायु॑रसि॒ सर्व॑मायु॑रसि। यतो॒ वातो॑
मनो॑जवाः। यतः॒ क्षर॑न्ति॒ सिन्ध॑वः। तासा॑न्त्वा॒ सर्वा॑सा॒
रु॒चा। अ॒भिषि॑श्रामि॒ वर्च॑सा। स॒मुद्र॑ इ॒वासि॑ गृ॒ह्मना॑। सोम॑
इवा॒स्यदा॑भ्यः। अ॒ग्निरि॑व वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ्। सूर्य॑ इव॒ ज्योति॑षा
वि॒भूः॥२१॥

अ॒पाय्यो॑ द्रव॑णे॒ रसः॑। तम॒हम॑स्मा आ॒मुष्या॑य॒णाय॑। तेज॑से
ब्रह्म॑वर्च॒साय॑ गृह्णामि। अ॒पां य ऊ॒र्मो रसः॑। तम॒हम॑स्मा
आ॒मुष्या॑य॒णाय॑। ओज॑से वी॒र्या॑य गृह्णामि। अ॒पाय्यो॑ म॒ध्यतो॑
रसः॑। तम॒हम॑स्मा आ॒मुष्या॑य॒णाय॑। पु॒ष्ट्यै प्र॒जन॑नाय गृह्णामि।

अ॒पा॒य्यौ य॒ज्ञियो॒ रसः॑। तम॒हम॒स्मा आ॑मु॒ष्याय॒णाय॑। आयु॒षे
दी॒र्घायु॒त्वाय॑ गृह्णामि॥२२॥

गोष्वोजस्वन्तः५ श्रीणाम्योजोऽसि तत्ते प्रयच्छामि पयसा संपिपृग्धि माऽसद्विभूर्यज्ञियो रसो द्वे च॥७॥

[७]

अ॒भिप्रे॑हि वी॒रय॑स्व। उ॒ग्रश्चे॑त्ता॒ सप॑त्न॒हा। आ॒तिष्ठ॑
मि॒त्रव॑र्धनः। तुभ्यं दे॒वा अ॒धिब्र॑वन्। अ॒ङ्गौ न्य॒ङ्काव॑भि॒त
आ॒तिष्ठ॑ वृ॒त्रह॑न्नथम्। आ॒तिष्ठ॑न्तं॒ परि॒ विश्वे॑ अभूषन्।
श्रियं॒ वसा॑नश्चरति॒ स्वरो॑चाः। म॒हत्तद॒स्यासु॑रस्य॒ नाम॑।
आ वि॒श्वरू॑पो अ॒मृता॑नि तस्थौ। अनु॒ त्वेन्द्रो॑ मद॒त्वनु॒
बृह॑स्पतिः॥२३॥

अनु॒ सोमो॒ अन्व॑ग्नि॒रावी॑त्। अनु॒ त्वा वि॒श्वे दे॒वा
अ॒वन्तु॑। अनु॒ सप्त॑ रा॒जानो॒ य उ॒ताभि॑षि॒क्ताः। अनु॒ त्वा
मि॒त्रावरु॑णावि॒हाव॑न्तम्। अनु॒ द्यावा॑पृ॒थिवी॒ वि॒श्वश॑म्भू। सूर्यो॒
अहो॑भि॒रनु॑ त्वाऽवतु। च॒न्द्रमा॒ नक्ष॑त्रै॒रनु॑ त्वाऽवतु। द्यौश्च
त्वा पृ॒थिवी॒ च प्र॑चे॒तसा॑। शु॒क्रो बृ॑हद॒क्षिणा॒ त्वा पि॑पर्तु।
अनु॒ स्व॒धा चि॑कि॒ताः॒ सोमो॑ अ॒ग्निः। आऽयं॒ पृण॑क्तु॒ रज॑सी

उपस्थम्॥२४॥

बृहस्पतिः सोमो अग्निरेकं च॥८॥ [८]

प्रजापतिः प्रजा असृजत। ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन्।
स एतं प्रजापतिरोदनमपश्यत्। सोऽन्नं भूतोऽतिष्ठत्। ता
अन्यत्रान्नाद्यमवित्वा। प्रजापतिं प्रजा उपावर्तन्त। अन्नमेवैनं
भूतं पश्यन्तीः प्रजा उपावर्तन्ते। य एतेन यजते। य उ
चैनमेवं वेद। सर्वाण्यन्नानि भवन्ति॥२५॥

सर्वे पुरुषाः। सर्वाण्येवान्नान्यव रुन्धे। सर्वान्पुरुषान्। राडसि
विराडसीत्याह। स्वाराज्यमेवैनङ्गमयति। यद्विरण्यन्ददाति।
तेजस्तेनावरुन्धे। यत्तिसृधन्वम्। वीर्यन्तेन। यदष्ट्राम्॥२६॥
पुष्टिन्तेन। यत्कमण्डलुम्। आयुष्टेन। यद्विरण्यमा बध्नाति।
ज्योतिर्वै हिरण्यम्। ज्योतिरेवास्मिन्दधाति। अथो तेजो वै
हिरण्यम्। तेज एवात्मन्धत्ते। यदोदनं प्राश्नाति। एतदेव
सर्वमवरुध्य॥२७॥

तदस्मिन्नेकधाऽधात्। रोहिण्याङ्कार्यः। यद्वाह्मण एव रोहिणी।

तस्मादे॒व। अथो॒ वर्ष्मै॒वैन॑ꣳ समा॒नाना॑ङ्करोति। उ॒द्य॒ता
सूर्ये॑ण का॒र्यः। उ॒द्यन्तं॑ वा ए॒तꣳ सर्वाः॑ प्र॒जाः प्र॒तिन॑न्दन्ति।
दि॒दृक्षे॑ण्यो दर्श॒नीयो॑ भवति। य ए॒वं वेद॑। ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑
वदन्ति॥ २८॥

अवे॒त्योऽव॑भृथा ३ ना ३ इति॑। यद्द॑र्भपु॒ञ्जीलैः॑ प॒वय॑ति।
तत्स्वि॑दे॒वावै॑ति। तन्नावै॑ति। त्रि॒भिः प॑वयति। त्रय॑ इ॒मे
लो॒काः। ए॒भिरे॒वैनं॑ लो॒कैः प॑वयति। अथो॑ अ॒पां वा ए॒तत्तेजो॑
वर्चः॑। यद्द॑र्भाः। यद्द॑र्भपु॒ञ्जीलैः॑ प॒वय॑ति। अ॒पामे॒वैन॑न्तेज॒सा
वर्च॑साऽभिषि॑ञ्चति॥ २९॥

भुव॒न्त्यष्टा॑मव॒रुध्यं॑ वदन्ति द॒र्भा यद्द॑र्भपु॒ञ्जीलैः॑ प॒वय॑त्येकं च॥ १॥

प्र॒जाप॑तिरका॒मय॑त ब॒होर्भूया॑न्त्स्या॒मिति॑। स ए॒तं
प॑ञ्चशा॒रदी॑यमपश्यत्। तमाऽह॑रत्। तेना॑यजत। ततो॑
वै स ब॒होर्भूया॑नभवत्। यः का॒मये॑त ब॒होर्भूया॑न्त्स्या॒मिति॑।
स प॑ञ्चशा॒रदी॑येन यजेत। ब॒होरे॒व भूया॑न्भवति। म॒रुत्स्तो॑मो
वा ए॒षः। म॒रुतो॑ हि दे॒वानां॑ भूयि॑ष्ठाः॥ ३०॥

बहु॑र्भवति। य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॑चैनमे॒वं वेद॑। प॒ञ्चशा॒रदी॒यो
भवति॑। पञ्च॒ वा ऋ॒तवः॑ संवत्स॒रः। ऋ॒तुष्वे॒व संवत्स॒रे
प्रति॑तिष्ठति। अथो॒ पञ्चा॑क्षरा पङ्क्तिः॑। पाङ्क्तो॑ य॒ज्ञः। य॒ज्ञमे॒वाव॑
रुन्धे। स॒प्तद॒शः स्तोमा॒ नाति॑ यन्ति। स॒प्तद॒शः प्र॒जाप॑तिः।
प्र॒जाप॑ते॒राप्त्यै॑॥ ३१॥

भूयि॑ष्ठा यन्ति द्वे च॥ १०॥ [१०]

अ॒गस्त्यो॑ म॒रुद्भ्य॑ उ॒क्ष्णः॑ प्रौक्ष॑त्। तानिन्द्र॒ आद॑त्त।
त ए॒नं वज्र॑मुद्यत्या॒भ्याय॑न्त। तान॒गस्त्य॑श्चै॒वेन्द्र॑श्च
कया॑शुभीये॒नाश॑मयताम्। ताञ्छा॒न्तानु॑पा॒ह्वय॑त। यत्क॑याशुभीयं
भव॑ति॒ शान्त्यै॑। तस्मा॑दे॒त ऐ॑न्द्रा॒मारु॑ता उ॒क्षाणः॑ स॒वनी॑या
भव॑न्ति। त्रयः॑ प्रथ॒मेऽह॑न्ना ल॒भ्यन्ते॑। ए॒वं द्वि॑तीयै॑।
ए॒वन्तृ॑तीयै॑॥ ३२॥

ए॒वञ्च॑तुर्थे॑। पञ्चो॑त्त॒मेऽह॑न्ना ल॒भ्यन्ते॑। वर्षि॑ष्ठमिव॒ ह्येत॑दहः॑।
वर्षि॑ष्ठः स॒माना॑ना॒ भव॑ति। य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॑चैनमे॒वं वेद॑।
स्वारा॑ज्यं॒ वा ए॒ष य॒ज्ञः। ए॒तेन॒ वा ए॒कया॑ वा

कान्दमः स्वरा॑ज्यमगच्छत्। स्वरा॑ज्यं गच्छति। य ए॒तेन॒
यज॑ते॥३३॥

य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। मा॒रु॒तो वा ए॒ष स्तोमः॑। ए॒तेन॒ वै म॒रुतो॑
दे॒वानां॑ भूयि॑ष्ठा अभवन्। भूयि॑ष्ठः समा॒नानां॑ भवति। य ए॒तेन॒
यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। प॒ञ्चशा॒रदी॒यो वा ए॒ष य॒ज्ञः।
आ प॑ञ्चमात्पुरु॑षादन्नम॑त्ति। य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं
वेद॑। स॒प्तद॒शः स्तोमा॑ नाति॑ यन्ति। स॒प्तद॒शः प्र॒जाप॑तिः।
प्र॒जाप॑तेरे॒व नैति॑॥३४॥

तृतीयं गच्छति य ए॒तेन॒ यज॑तेऽति॑ य ए॒तेन॒ यज॑ते य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑ त्रीणि च (अ॒गस्त्यः
स्वरा॑ज्यं मा॒रुतः प॑ञ्चशा॒रदी॒यो वा ए॒ष य॒ज्ञः स॑प्तद॒शं प्र॒जाप॑तेरे॒व नैति॑ ॥)॥११॥—[११]

अ॒स्या जरा॑सो द॒मा म॒रित्राः॑। अ॒र्चद्धू॑मासो अ॒ग्नयः॑ पाव॒काः।
श्वि॒चीच॑यः श्वा॒त्रासो॑ भुर॒ण्यवः॑। व॒न॒र॒षदो॑ वा॒यवो॑ न सोमाः॑।
यजा॑ नो मि॒त्रावरु॑णा। यजा॑ दे॒वाः ऋ॒तं बृ॒हत्। अ॒ग्ने यक्षि॑
स्वन्दम॑म्। अ॒श्विना॑ पिब॑तः सु॒तम्। दी॒द्य॒ग्नी शुचि॑व्रता।
ऋ॒तुना॑ य॒ज्ञवा॑हसा॥३५॥

द्वे विरूपे चरतः स्वर्थे। अन्याऽन्या वत्समुप धापयेते।
 हरिरन्यस्यां भवति स्वधावान्। शुक्रो अन्यस्यान्ददृशे
 सुवर्चाः। पूर्वापरश्चरतो माययैतौ। शिशू क्रीडन्तौ परि
 यातो अध्वरम्। विश्वान्यन्यो भुवनाऽभि चष्टे। ऋतूनन्यो
 विदधञ्जायते पुनः। त्रीणि शता त्रीषहस्राण्यग्निम्। त्रिंशच्च
 देवा नव चाऽसपर्यन्॥३६॥

औक्षन्धृतैरास्तृणन्बृहिरस्मै। आदिद्धोतारन्यषादयन्त।
 अग्निनाऽग्निः समिध्यते। कविर्गृहपतिर्युवा। हव्यवाङ्मुह्यस्यः।
 अग्निर्देवानां जठरम्। पूतदक्षः कविक्रतुः। देवो देवेभिरा
 गमत्। अग्निश्रियो मरुतो विश्वकृष्टयः। आ त्वेषमुग्रमव
 ईमहे वयम्॥३७॥

ते स्वानिनो रुद्रिया वरुषनिर्णिजः। सिंहा न हेषक्रतवः
 सुदानवः। यदुत्तमे मरुतो मध्यमे वा। यद्वाऽवमे सुभगासो
 दिवि ष्ठा। ततो नो रुद्रा उत वाऽन्वस्य। अग्ने वित्ताद्धविषो
 यद्यजामः। ईडे अग्निं स्ववसन्नमोभिः। इह प्रसतो वि

चं यत्कृतन्नः। रथैरिव प्रभरे वाजयद्धिः। प्रदक्षिणिन्मरुतां
स्तोममृद्धाम्॥३८॥

श्रुधि श्रुत्कर्ण वह्निभिः। देवैरग्ने स्यावभिः। आसीदन्तु
बर्हिषि। मित्रो वरुणो अर्यमा। प्रातर्यावाणो अध्वरम्।
विश्वेषामदितिर्यज्ञियांनाम्। विश्वेषामतिथिर्मानुषाणाम्।
अग्निर्देवानामव आवृणानः। सुमृडीको भवतु विश्ववेदाः।
त्वे अग्ने सुमतिं भिक्षमाणाः॥३९॥

दिवि श्रवो दधिरे यज्ञियांसः। नक्ता च चक्रुरुषसा
विरूपे। कृष्णं च वर्णमरुणं च सन्धुः। त्वामग्न आदित्यासं
आस्यम्। त्वाञ्जिह्वां शुचयश्चक्रिरे कवे। त्वां रातिषाचो
अध्वरेषु सश्विरे। त्वे देवा हविरदन्त्याहुतम्। नि त्वा
यज्ञस्य साधनम्। अग्ने होतारमृत्विजम्। वनुष्वदेव धीमहि
प्रचेतसम्। जीरन्दूतममर्त्यम्॥४०॥

यज्ञवाहुसासपर्यन्वयमृद्धां भिक्षमाणाः प्रचेतसमेकं च॥१२॥ [१२]

तिष्ठा हरी रथ आ युज्यमाना याहि। वायुर्न नियुतो नो

अच्छ। पिबा॒स्यन्धो॑ अ॒भिसृ॑ष्टो अ॒स्मे। इन्द्रः॑ स्वाहा॑ ररि॒मा
ते॒ मदा॑य। कस्य॒ वृषा॑ सु॒ते सचा॑। नि॒युत्वा॑न्वृष॒भो र॑णत्।
वृत्र॒हा सोम॑पीतये। इन्द्रं॑ व॒यम्म॑हाध॒ने। इन्द्र॒मर्भे॑ हवामहे।
युज॑वृ॒त्रेषु॑ व॒ज्रिण॑म्॥४१॥

द्वि॒ता यो वृ॒त्रह॑न्त॒मः। वि॒द इन्द्रः॑ श॒तक्र॑तुः। उप॑ नो॒ हरि॑भिः
सु॒तम्। स॒ सूर॒ आज॑नयं॒ ज्योति॑रिन्द्रम्। अ॒या धि॒या
त॒रणि॑रद्वि॒बर्हाः॑। ऋ॒तेन॑ शु॒ष्मी न॑व॒मानो॑ अ॒र्कैः। व्यु॑स्त्रिधो॑
अ॒स्रो अ॒द्विर्बि॑भेद। उ॒तत्य॑दा॒श्वश्चि॑यम्। यदिन्द्र॒ नाहु॑षी॒ष्वा।
अ॒ग्ने वि॒क्षु प्र॑तीदयत्॥४२॥

भरे॒ष्विन्द्र॑ः सु॒हव॑ः हवामहे। अ॒हो॒मुच॑ः सु॒कृत॑न्दैव्यं
जन॑म्। अ॒ग्नि॒मित्रं॑ वरु॒णः सा॒तये॑ भग॑म्। द्यावा॑पृथि॒वी
म॒रुतः॑ स्व॒स्तये॑। म॒हि क्षे॒त्रं पु॒रुश्च॒न्द्रं वि॑ वि॒द्वान्।
आदि॑त्सखि॒भ्यश्च॒रथ॑ः स॒मैर॑त्। इन्द्रो॒ नृभि॑र॒जन॒दीद्या॑नः
सा॒कम्। सूर्य॑मुष॒संज्ञा॑तुम॒ग्निम्। उ॒रुन्नो॑ लो॒कम॑नु॒ नेषि॑
वि॒द्वान्। सु॒वर्व॒ज्योति॑र॒भय॑ः स्व॒स्ति॥४३॥

ऋष्वा तं इन्द्र स्थविरस्य बाहू। उपस्थेयाम शरणा बृहन्ता॥
 आ नो विश्वाभिरूतिभिः सजोषाः। ब्रह्म जुषाणो हर्यश्च
 याहि। वरीवृजत्स्थविरेभिः सुशिप्र। अस्मे दधद्वृषणं
 शुष्ममिन्द्र। इन्द्राय गावं आशिरम्। दुदुहे वज्रिणे मधु।
 यत्सीमुपहरे विदत्। तास्ते वज्रिन्धेनवो जोजयुर्नः॥४४॥

गर्भस्तयो नियुतो विश्ववाराः। अहरहर्भूय इज्जोगुवानाः। पूर्णा
 इन्द्र क्षुमतो भोजनस्य। इमान्ते धियं प्र भरे महो महीम्।
 अस्य स्तोत्रे धिषणा यत्त आनजे। तमुत्सवे च प्रसवे च
 सासहिम्। इन्द्र देवासः शवसा मदन्ननु॥४५॥

वज्रिणमयत्स्वस्ति जोजयुर्नः सप्त च॥१३॥ [१३]

प्रजापतिः पशूनसृजत। तैऽस्मात्सृष्टाः परा च आयन्।
 तानग्निष्टोमेन नाप्रोत्। तानुक्थ्येन नाप्रोत्। तान्थोडशिना
 नाप्रोत्। तान्नात्रिया नाप्रोत्। तान्त्सन्धिना नाप्रोत्।
 सोऽग्निमब्रवीत्। इमान्म ईप्सेति। तान्गिस्त्रिवृता स्तोमेन
 नाप्रोत्॥४६॥

स इन्द्रमब्रवीत्। इमान्म ईप्सेति। तानिन्द्रः पञ्चदशेन

स्तोमेन॑ नाप्रो॑त्। स विश्वा॑न्दे॒वान॑ब्रवीत्। इ॒मान्म॑
 ईप्स॑तेति॑। तान् विश्वे॑दे॒वाः स॑प्तद॒शेन॑ स्तोमे॑न॒ नाप्रु॑वन्। स
 विष्णु॑मब्रवीत्। इ॒मान्म॑ ईप्से॑ति॑। तान् विष्णु॑रेकवि॒ंशेन॑
 स्तोमे॑नाप्रोत्। वा॒र॒व॒न्तीये॑नावारयत॥४७॥

इ॒दं विष्णु॑र्वि च॑क्रम॒ इति॑ व्य॑क्रमत। यस्मा॑त्प॒शवः॑
 प्रप्रे॒व भ्र॑ंशैरन्। स ए॒तेन॑ यजेत। यदाप्रो॑त्।
 तद॒प्तो॒र्याम॑स्याप्तो॒र्याम॑त्वम्। ए॒तेन॑ वै दे॒वा जै॒त्वानि॑
 जि॒त्वा। य॒ङ्काम॑म॒काम॑यन्त॒ तमा॑प्नुवन्। य॒ङ्काम॑ङ्काम॒यन्ते॑।
 तमे॒तेना॑प्रोति॥४८॥

स्तोमे॑न॒ नाप्रो॑दवारयत् नव॑ च॥१४॥ [१४]

व्याघ्रो॑ऽयम॒ग्नौ च॑रति॒ प्रवि॑ष्टः। ऋषी॑णां पु॒त्रो अ॑भि॒शस्ति॑पा
 अ॒यम्। न॒म॒स्का॒रेण॑ नम॑सा ते जुहोमि। मा दे॒वाना॑
 मिथु॑याकर्म॒ भा॒गम्। सा॒वीरु॑हि दे॒व प्र॑स॒वाय॑ पि॒त्रे।
 व॒र्ष्माण॑म॒स्मै वरि॑माण॑म॒स्मै। अथा॒स्मभ्य॑ं स॒वितः॑
 स॒र्वता॑ता। दि॒वेदि॑व॒ आ सु॑वा॒ भूरि॑ प॒श्वः। भूतो॑ भूतेषु
 चरति॒ प्रवि॑ष्टः। स भू॒ताना॑म॒धिप॑तिर्बभूव॥४९॥

तस्य मृत्यौ चरति राजसूयम्। स राजा राज्यमनु
मन्यतामिदम्। येभिः शिल्पैः पप्रथानामदहत्।
येभिर्द्यामभ्यपि शत्प्रजापतिः। येभिर्वाचं विश्वरूपां
समव्ययत्। तेनेममग्न इह वर्चसा समङ्घि। येभिरादित्यस्तपति
प्र केतुभिः। येभिः सूर्यो ददृशे चित्रभानुः। येभिर्वाचं
पुष्कलेभिरव्ययत्। तेनेममग्न इह वर्चसा समङ्घि॥५०॥

आऽयं भातु शवसा पञ्च कृष्टीः। इन्द्र इव ज्येष्ठो
भवतु प्रजावान्। अस्मा अस्तु पुष्कलश्चित्रभानु। आऽयं
पृणक्तु रजसी उपस्थम्। यत्ते शिल्पङ्कश्यप रोचनावत्।
इन्द्रियावत्पुष्कलश्चित्रभानु। यस्मिन्सूर्या अर्पिताः सप्त
साकम्। तस्मिन्नाजानमधि विश्रयेमम्। द्यौरसि पृथिव्यसि।
व्याघ्रो वैयाघ्रेऽधि ॥५१॥

विश्रयस्व दिशो महीः। विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्तु। मा
त्वद्राष्ट्रमधि भ्रशत्। या दिव्या आपः पयसा सम्बभूवुः।
या अन्तरिक्ष उत पार्थिवीर्याः। तासान्त्वा सर्वासां रुचा।

अ॒भिषि॑ञ्चामि॒ वर्च॑सा। अ॒भि त्वा॒ वर्च॑साऽसिच॒न्द्रि॒व्येन॑।
पय॑सा स॒ह। यथा॑सा॒ राष्ट्र॑वर्धनः॥५२॥

तथा॑ त्वा सवि॒ता क॑रत्। इन्द्रं॑ वि॒श्वा अ॑वीवृधन्।
स॒मु॒द्रव्य॑चस॒ङ्गिरः॑। र॒थीत॑म॒ रथी॑नाम्। वाजा॑ना॒ः
सत्प॑तिं पतिम्। वस॑वस्त्वा पु॒रस्ता॑द॒भिषि॑ञ्चन्तु गाय॒त्रेण॑
छन्द॑सा। रु॒द्रास्त्वा दक्षि॑णतो॒ऽभिषि॑ञ्चन्तु त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑सा।
आ॒दि॒त्यास्त्वा प॒श्चाद॑भिषि॑ञ्चन्तु जाग॑तेन॒ छन्द॑सा।
विश्वे॑ त्वा दे॒वा उत्तर॑तो॒ऽभिषि॑ञ्चन्त्वानु॑ष्टुभेन॒ छन्द॑सा।
बृह॒स्पति॑स्त्वो॒परि॑ष्टाद॒भिषि॑ञ्चन्तु पाङ्के॑न॒ छन्द॑सा॥५३॥

अ॒रु॒णन्त्वा वृ॑कमु॒ग्रङ्ग॑जङ्क॒रम्। रोच॑मानं म॒रुता॑मग्रे
अ॒र्चिषः॑। सूर्य॑वन्तं म॒घवा॑नं विषास॒हिम्। इन्द्र॑मु॒क्थेषु॑
नाम॑हूत॒म॒ हवे॑मा। प्र बा॒हवा॑ सि॒सृत॑जी॒वसे॑ नः। आ नो
गव्य॑तिमु॒क्षत॑ङ्घृतेन॑। आ नो॒ जने॑ श्रवयत॒य्यु॑वाना। श्रु॒तं मे
मित्रा॑वरुणा॒ हवे॑मा। इन्द्र॑स्य ते वी॒र्य॑कृतः। बा॒हू उ॒पाव॑
हरामि॥५४॥

बभूवाव्ययत्तेनेममंग्र इह वर्चसा समङ्घि वैयाघ्रेऽधि राष्ट्रवर्धनः पाङ्केन छन्दसोपावहरामि॥१५॥ [१५]

अभि प्रेहि वीरयस्व। उग्रश्चेत्ता सपत्नहा। आतिष्ठ
वृत्रहन्तमः। तुभ्य देवा अधिब्रवन्। अङ्कौ न्यङ्कावभितो
रथय्यौ। ध्वान्तं वाताग्रमनु सञ्चरन्तौ। दूरेहेतिरिन्द्रियावाँन्यतृती
ते नोऽग्रयः पप्रयः पारयन्तु। नमस्त ऋषे गद। अव्यथायै
त्वा स्वधायै त्वा॥५५॥

मा न इन्द्राभितस्त्वदृष्वारिष्टासः। एवा ब्रह्मन्तवेदस्तु। तिष्ठा
रथे अधि यद्वज्रहस्तः। आ रश्मीन्देव युवसे स्वश्वः। आ तिष्ठ
वृत्रहन्नातिष्ठन्तं परि। अनु त्वेन्द्रो मदत्वनु त्वा मित्रावरुणौ।
द्यौश्च त्वा पृथिवी च प्रचेतसा। शुक्रो बृहक्षिणा त्वा पिपर्तु।
अनु स्वधा चिकिताꣳ सोमो अग्निः। अनु त्वाऽवतु सविता
सवेन॥५६॥

इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्। समुद्रव्यचसङ्गिरः। रथीतमꣳ
रथीनाम्। वाजानाꣳ सत्यंति पतिम्। परिमा सेन्या
घोषाः। ज्यानाँवृञन्तु गृध्रवः। मेथिष्ठाः पिन्वमाना इह।
माङ्गोपतिमभि संविशन्तु। तन्मेऽनुमतिरनु मन्यताम्।

तन्माता पृथिवी तत्पिता द्यौः॥५७॥

तद्वावाणः सोमसुतो मयोभुवः। तदश्विना शृणुतः
सौभगा युवम्। अव ते हेड उदुत्तमम्। एना व्याघ्रं
परिषस्वजानाः। सिहः हिन्वन्ति महते सौभगाय।
समुद्रन्न सुहवन्तस्थिवांसम्। मर्मज्यन्ते द्वीपिनमप्स्वन्तः।
उदसावेतु सूर्यः। उदिदं मामकं वचः। उदिहि देव सूर्य।
सह वग्नुना मम। अहं वाचो विवाचनम्। मयि वागस्तु
धर्णसिः। यन्तु नदयो वर्षन्तु पर्जन्याः। सुपिप्पला
ओषधयो भवन्तु। अन्नवतामोदनवतामामिक्षवताम्। एषा
राजा भूयसाम्॥५८॥

स्वधायै त्वा सवेन द्यौः सूर्य सप्त च॥१६॥ [१६]

ये केशिनः प्रथमाः सत्रमासन्त। येभिराभृतं यदिदं विरोचन्ते।
तेभ्यो जुहोमि बहुधा घृतेन। रायस्पोषेणेमं वर्चसा सः
सृजाथ। नर्ते ब्रह्मणस्तपसो विमोकः। द्विनाम्नी दीक्षा
वशिनी ह्युग्रा। प्र केशाः सुवते काण्डिनो भवन्ति। तेषां

ब्रह्मेदीशे वपनस्य नान्यः। आ रोह प्रोष्ठं विषहस्व शत्रून्।
अवाँस्नाग्दीक्षा वशिनी ह्युग्रा॥५९॥

देहि दक्षिणां प्रतिरस्वायुः। अथामुच्यस्व वरुणस्य पाशात्।
येनावपत्सविता क्षुरेण। सोमस्य राज्ञो वरुणस्य विद्वान्। तेन
ब्रह्माणो वपतेदमस्योर्जेमम्। रय्या वर्चसा स९ सृजाथ। मा
ते केशाननु गाद्वर्च एतत्। तथा धाता करोतु ते। तुभ्यमिन्द्रो
बृहस्पतिः। सविता वर्च आदधात्॥६०॥

तेभ्यो निधानं बहुधा व्यैच्छन्। अन्तरा द्यावापृथिवी अपः
सुवः। दर्भस्तम्बे वीर्यकृते निधाय। पौ९स्येनेमं वर्चसा स९
सृजाथ। बलन्ते बाहुवोः सविता दधातु। सोमस्त्वाऽनक्तु
पयसा घृतेन। स्त्रीषु रूपमश्विनैतन्नि धत्तम्। पौ९स्येनेमं
वर्चसा स९सृजाथ। यत्सीमन्तुङ्कङ्कतस्ते लिलेख। यद्वा
क्षुरः परिववर्ज वप९स्ते। स्त्रीषु रूपमश्विनैतन्नि धत्तम्।
पौ९स्येनेम९ स९ सृजाथो वीर्येण॥६१॥

अवाँस्नाग्दीक्षा वशिनी ह्युग्राऽदधाद्ववर्ज वप९ स्ते द्वे च॥१७॥ [१७]

इन्द्रं वै स्वाविशो मरुतो नापाचायन्। सोऽनपचाय्यमान
 एतं विघ्नमपश्यत्। तमाऽहरत्। तेनायजत। तेनैवासान्तः
 सः स्तम्भव्यहन्। यद्वहन्। तद्विघ्नस्य विघ्नत्वम्। वि
 पाप्मानं भ्रातृव्यः हते। य एतेन यजते। य उ चैनमेवं
 वेद॥६२॥

यः राजानं विशो नापचायेयुः। यो वा ब्राह्मणस्तमसा
 पाप्मना प्रावृतः स्यात्। स एतेन यजेत। विघ्नेनैवैनद्विहत्य।
 विशामाधिपत्यं गच्छति। तस्य द्वे द्वादशे स्तोत्रे भवतः। द्वे
 चतुर्विंशे। औद्भिद्यमेव तत्। एतद्वै क्षत्रस्यौद्भिद्यम्। यदस्मै
 स्वाविशो बलिः हरन्ति॥६३॥

हरन्त्यस्मै विशो बलिम्। ऐनमप्रतिख्यातं गच्छति। य एव
 वेद। प्रबाहुगवा अग्रे क्षत्राण्यातेपुः। तेषामिन्द्रः क्षत्राण्यादत्त।
 न वा इमानि क्षत्राण्यभूवन्निति। तन्नक्षत्राणां नक्षत्रत्वम्। आ
 श्रेयसो भ्रातृव्यस्य तेज इन्द्रियन्दत्ते। य एतेन यजते। य
 उ चैनमेवं वेद॥६४॥

तद्यथा ह वै संचक्रिणौ कल्लंकावुपावंहितौ स्याताम्। एवमेतौ
युग्मन्तौ स्तोमौ। अयुक्षु स्तोमेषु क्रियेते। पाप्मनोऽपहृत्यै।
अप पाप्मानं भ्रातृव्यं हते। य एतेन यजते। य उ
चैनमेवं वेद। तद्यथा ह वै सूतग्रामण्यः। एवञ्छन्दांसि।
तेष्वसावादित्यो बृहतीरभ्यूढः॥६५॥

सतोबृहतीषु स्तुवते सतो बृहन्। प्रजयां पशुभिरसानीत्येव।
व्यतिषक्ताभिः स्तुवते। व्यतिषक्तं वै क्षत्रं विशा। विशैवैनं
क्षत्रेण व्यतिषजति। व्यतिषक्ताभिः स्तुवते। व्यतिषक्तो वै
ग्रामणीः सजातैः। सजातैरेवैनव्यतिषजति। व्यतिषक्ताभिः
स्तुवते। व्यतिषक्तो वै पुरुषः पाप्मभिः। व्यतिषक्ताभिरेवास्य
पाप्मनो नुदते॥६६॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

पीवो॑न्ना॒ꣳ रयि॑वृधः सुमे॒धाः। श्वे॒तः सि॑षक्ति नि॒युता॑मभि॒श्रीः।
 ते वा॒यवे॒ सम॑नसो॒ वित॑स्थुः। वि॒श्वेन्न॑रः स्वप॒त्यानि॑ चक्रुः।
 रा॒येऽनु॑ यञ्ज॒ज्ञतू॑ रोद॑सी उ॒भे। रा॒ये दे॒वी धि॑षणा॑ धाति दे॒वम्।
 अधा॑ वा॒युन्नि॒युतः॑ सश्च॒त स्वाः॑। उ॒त श्वे॒तं वसु॑धिति॒न्निरे॒के।
 आ वा॑यो प्र याभिः॑। प्र वा॒युम॑च्छा॑ बृह॒ती म॑नी॒षा॥१॥

बृह॑द्रयि॑ वि॒श्ववा॑राꣳ रथ॒प्राम्। द्यु॒तद्या॑मा नि॒युतः॑ पत्य॑मानः।
 क॒विः क॒विमि॑यक्षसि प्रयज्यो। आ नो॑ नि॒युद्भिः॑
 श॒तिनी॑भि॒रध्व॑रम्। स॒हस्रि॑णी॒भिरु॑प॑ याहि य॒ज्ञम्। वा॑यो
 अ॒स्मिन् ह॒विषि॑ मादयस्व। यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः।
 प्रजा॑पते॒ न त्वदे॑तान्य॒न्यः। वि॒श्वा जा॒तानि॑ परि॒ ता ब॑भूव।
 यत्का॑मास्ते जुहुमस्तन्नो॑ अस्तु॥२॥

व॒यꣳ स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम्। र॒यी॒णां पति॑ं यज॒तं बृ॑हन्तम्।
 अ॒स्मिन्भ॑रे॒ नृत॑मं॒ वाज॑सातौ। प्र॒जाप॑तिं प्रथम॒जामृ॑तस्य।
 यजा॑म दे॒वमधि॑ नो ब्रवीतु। प्रजा॑पते॒ त्वन्नि॑धि॒पाः पु॑रा॒णः।

दे॒वानां॑ पि॒ता ज॑नि॒ता प्र॒जाना॑म्। पति॒र्विश्व॑स्य॒ जग॑तः
पर॒स्पाः। ह॒विर्नो॑ दे॒व वि॒ह्वे जु॑षस्व। तवे॒मे लो॒काः प्र॒दिशो॑
दि॒शश्च॑॥ ३ ॥

पु॒रा॒वतो॑ नि॒वत॑ उ॒द्वत॑श्च। प्र॒जाप॑ते वि॒श्वसृ॒ज्जीव॑ध॒न्य इ॒दन्नो॑
दे॒व। प्र॒ति॒ह॒र्य ह॒व्यम्। प्र॒जाप॑तिं प्रथ॒मं य॒ज्ञिया॑नाम्।
दे॒वाना॑म॒ग्रे य॒ज॒तं य॑ज॒ध्वम्। स नो॑ द॒दातु॑ द्रवि॑णं
सु॒वीर्य॑म्। रा॒यस्पोषं॑ वि॒ष्य॒तु नाभि॑म॒स्मे। यो रा॒य ई॒शे
श॒तदा॑य उ॒क्थ्यः॑। यः प॑शूनां॑ र॒क्षिता॑ वि॒ष्टिता॑नाम्।
प्र॒जाप॑तिः प्रथ॒मजा॑ ऋ॒तस्य॑॥ ४ ॥

स॒हस्र॑धा॒मा जु॑षतां॑ ह॒विर्नः॑। सोमा॑पूष॒णोमौ॑ दे॒वौ।
सोमा॑पूष॒णा र॒जसो॑ वि॒मान॑म्। स॒प्तच॑क्रं॑ रथ॒मवि॑श्वमि॒न्वम्।
वि॒षूवृ॑तं॒ मन॑सा॒ युज्य॑मा॒नम्। तज्जि॑न्वथो वृष॒णा
प॒ञ्चर॑श्मिम्। दि॒व्य॒न्यः स॒दन॑श्च॒क्र उ॒च्चा। पृ॒थि॒व्याम॒न्यो
अध्य॑न्त॒रिक्षे॑। ताव॑स्मभ्यं॑ पु॒रु॒वारं॑ पु॒रु॒क्षुम्। रा॒यस्पोषं॑
वि॒ष्य॒तान्नाभि॑म॒स्मे॥ ५ ॥

धियं॑ पू॒षा जि॑न्वतु विश्वमि॒न्वः। र॒यि॑ꣳ सोमो॑ रयि॒पति॑र्दधातु।
 अव॑तु दे॒व्यदि॑तिरन॒र्वा। बृ॒हद्व॑देम वि॒दथे॑ सु॒वीराः॑।
 विश्वा॑न्य॒न्यो भुव॑ना ज॒जाने॑। विश्व॑म॒न्यो अ॑भि॒चक्षा॑ण
 एति॑। सोमा॑पू॒षणा॒वव॑त॒न्धियं॑ मे। यु॒वभ्यां॑ वि॒श्वाः पृ॑त॒ना
 जये॑म। उ॒दुत्त॑मं व॒रुणा॑स्त॒भ्राह्म॑म्। यत्कि॑श्चेदङ्कि॒तवा॑सः।
 अव॑ ते हे॒डुस्त॑त्त्वा॒ यामि॑। आ॒दि॒त्याना॒मव॑सा॒ न द॑क्षि॒णा।
 धा॒रय॑न्त आ॒दि॒त्यास॑स्ति॒स्त्रो भू॑मी॒र्धार॑यन्। य॒ज्ञो दे॒वाना॑ꣳ
 शुचि॑र॒पः॥६॥

मनीषाऽस्तु चर्तस्यास्मे कि॒तवा॑संश्च॒त्वारि॑ च॥१॥ [१]

ते शु॒क्रासः॑ शुच॑यो रश्मि॒वन्तः॑। सीद॑न्नादि॒त्या अधि॑
 ब॒रु॒हिषि॑ प्रि॒ये। कामे॑न दे॒वाः स॒रथ॑न्दि॒वो नः॑। आ या॑न्तु
 य॒ज्ञमु॑प॒ नो जु॑षा॒णाः। ते सून॑वो अदि॑तेः पीव॒सामि॑षम्।
 घृ॒तं पि॒न्वत्प्र॑ति॒र्ह्यनृ॑ते॒जाः। प्र य॒ज्ञिया॑ यज॑मानाय ये॒मुरे॑।
 आ॒दि॒त्याः कामं॑ पि॒तुम॑न्त॒मस्मे॑। आ नः॑ पु॒त्रा अदि॑तेर्या॒न्तु
 य॒ज्ञम्। आ॒दि॒त्यासः॑ प॒थिभि॑र्दे॒वयानैः॑ ॥७॥

अ॒स्मे काम॑न्दा॒शुषे॑ स॒न्नम॑न्तः। पुरो॒डाश॑ङ्घृ॒तव॑न्तञ्जुषन्ताम्।
 स्क॒भा॒यत॑ निर्ऋ॒तिः॑ सेध॒ताम॑तिम्। प्र र॒श्मिभि॑र्यत॑माना
 अमृ॒धाः। आ॒दि॒त्याः काम॑ प्रय॑तां वष॑द्वृतिम्। जुष॑ध्व॒न्नो
 ह॒व्यदा॑तिं यजत्राः। आ॒दि॒त्यान्काम॑मव॑से हुवेम। ये भू॒तानि॑
 ज॒नय॑न्तो विचि॒ख्युः। सीद॑न्तु पु॒त्रा अदि॑तेरु॒पस्थ॑म्। स्ती॒र्णं
 ब॒र्हिर्ह॑वि॒रद्या॑य दे॒वाः॥८॥

स्ती॒र्णं ब॒र्हिः सी॑दता य॒ज्ञे अ॒स्मिन्। ध्रा॒जाः सेध॑न्तो
 अम॑तिन्दुरेवा॑म्। अ॒स्मभ्य॑ पु॒त्रा अदि॑तेः प्र य॑स॒त।
 आ॒दि॒त्याः काम॑ ह॒विषो॑ जुषा॒णाः। अग्ने॑ नय॑ सु॒पथा॑
 रा॒ये अ॒स्मान्। वि॒श्वानि॑ दे॒व व॒युना॑नि वि॒द्वान्।
 यु॒यो॒ध्यस्म॑ञ्जु॒हुरा॑णमेनः। भूयि॑ष्ठान्ते नम॑ उक्तिं विधेम। प्र
 वः शु॒क्राय॑ भा॒नवे॑ भरध्वम्। ह॒व्यं म॒तिश्चा॒ग्नये॑ सु॒पूत॑म्॥९॥

यो दै॒व्यानि॑ मा॒नुषा॑ ज॒नू॑षि। अ॒न्तर्वि॑श्वानि वि॒द्वान्।
 जिगा॑ति। अ॒च्छा गि॒रो म॒तयो॑ दे॒वय॑न्तीः। अ॒ग्निं य॑न्ति
 द्रवि॑णं भि॒क्षमा॑णाः। सु॒स॒न्द॒शः॑ सु॒प्रती॑कः॒ स्वश्च॑म्।

हव्यवाहमरतिं मानुषाणाम्। अग्ने त्वमस्मद्युयोध्यमीवाः।
अनग्नित्रा अभ्यमन्त कृष्टीः। पुनरस्मभ्यः सुविताय देवा
क्षां विश्वेभिरजरैभिर्यजत्र॥१०॥

अग्ने त्वं पारया नव्यो अस्मान्। स्वस्तिभिरति दुर्गाणि
विश्वा। पूश्च पृथ्वी बहुला न उर्वी। भवा तोकाय तनयाय
शय्योः। प्रकारवो मनना वच्यमानाः। देवद्रीचीन्नयथ
देवयन्तः। दक्षिणावाङ्वाजिनी प्राच्येति। हविर्भरन्त्यग्रये
घृताची। इन्द्रन्नरो युजे रथम्। जगृभ्णाते दक्षिणमिन्द्र
हस्तम्॥११॥

वसूयवो वसुपते वसूनाम्। विद्मा हि त्वा गोपतिः शूर
गोनाम्। अस्मभ्यं चित्रवृषणं रयिन्दाः। तवेदं विश्वमभितः
पशव्यम्। यत्पश्यसि चक्षसा सूर्यस्य। गवामसि गोपतिरेकं
इन्द्र। भक्षीमहि ते प्रयतस्य वस्वः। समिन्द्र णो मनसा नेषि
गोभिः। सः सूरिभिर्मघवन्त्सः स्वस्त्या। सं ब्रह्मणा देवकृतं
यदस्ति॥१२॥

सन्दे॒वानां॑ सु॒म॒त्या य॒ज्ञिया॑नाम्। आ॒राच्छ॒त्रुम॑पं बाधस्व
दूर॑म्। उ॒ग्रो यः श॒म्बः पुरु॑हूत॒ तेन॑। अ॒स्मे धे॑हि
यव॑म॒द्गोम॑दिन्द्र। कृ॒धीधि॑यं ज॒रित्रे॑ वाज॑रत्नाम्। आ
वे॒धस॑ꣳ स हि शुचिः॑। बृह॒स्पतिः॑ प्रथ॒मञ्जा॑यमानः। म॒हो
ज्योति॑षः पर॒मे व्यो॑मन्। स॒प्तास्य॑स्तुविजा॒तो रवे॑ण। वि
स॒प्तर॑श्मिरधम॒त्तमा॑ꣳसि॥१३॥

बृह॒स्पतिः॑ सम॑जय॒द्वसू॑नि। म॒हो ब्र॒जान्गोम॑तो दे॒व ए॒षः।
अ॒पः सि॒षास॑न्त्सुव॒रप्र॑तीत्तः। बृह॒स्पति॑रु॒हन्त्य॑मि॒त्रम॑कैः।
बृह॑स्पते॒ पर्ये॑वा पि॒त्रे। आ नो॑ दि॒वः पावी॑रवी। इ॒मा जु॒ह्वाना॑
यस्ते॒ स्तनः॑। सर॑स्वत्य॒भि नो॑ नेषि। इ॒यꣳ शु॒ष्मेभि॑र्बिस॒खा
इ॒वारु॑जत्। सानु॑ गिरी॒णान्त॑वि॒षेभि॑रू॒र्मिभिः॑। पा॒राव॑द॒घ्नीम॑वसे
सुवृ॑क्तिभिः॑। सर॑स्वती॒मा वि॑वासेम धी॒तिभिः॑॥१४॥

दे॒व्या नै॒र्दे॒वाः सु॒पूतं॑ यज॒त्र ह॑स्तमस्ति॒ तमाꣳस्यु॑र्मिभिर्द्वे च॥२॥ [२]

सोमो॑ धे॒नुꣳ सोमो॑ अर्व॒न्तमा॑शुम्। सोमो॑ वी॒रङ्ग॑र्म॒ण्यन्द॑दातु।
सा॒दन्यं॑ वि॒दथ्य॑ꣳ स॒भेय॑म्। पि॒तुः श्रव॑ण॒य्यो द॑दाशदस्मै।

अषाढय्युत्सु त्व॑ सोम॒ क्रतु॑भिः। या ते॒ धामा॑नि
ह॒विषा॒ यज॑न्ति। त्वमि॒मा ओष॑धीः सोम॒ विश्वाः॑। त्वम॒पो
अ॑जनय॒स्त्वङ्गाः। त्वमा॑त॒तन्थो॑र्वन्तरि॒क्षम्। त्वञ्ज्योति॑षा॒ वि
तमो॑ ववर्थ॥१५॥

या ते॒ धामा॑नि दि॒वि या पृ॑थि॒व्याम्। या पर्व॑ते॒ष्वोष॑धीष्व॒प्सु।
तेभि॑र्नो॒ विश्वैः॑ सुमना॒ अहे॑डन्। राज॑न्त्सोम॒ प्रति॑ ह॒व्या
गृ॑भाय। विष्णो॒र्नुक॑न्त॒दस्य॑ प्रि॒यम्। प्र तद्विष्णुः॑। प॒रो मा॑त्र॒या
त॒नुवा॑ वृ॒धान। न ते॑ महि॒त्वमन्व॑श्नुवन्ति। उ॒भे ते॑ विद्व
रज॑सी पृथि॒व्या विष्णो॑ देव॒ त्वम्। प॒रम॑स्य॒ वित्से॑॥१६॥

विच॑क्रमे॒ त्रिर्दे॑वः। आ ते॑ म॒हो यो जा॑त ए॒व। अ॒भि
गो॒त्राणि॑। आ॒भिः स्पृ॑धो॒ मिथ॑तीर॒रिष॑ण्यन्। अ॒मित्र॑स्य
व्यथ॑या म॒न्युमि॑न्द्र। आ॒भिर्वि॒श्वा अ॒भियु॑जो॒ विषू॑चीः।
आर्या॑य॒ विशो॑व॒तारी॑र्दासीः। अ॒य॑ शृ॒ण्वे अध॑ जय॑न्नु॒त
घ्नन्। अ॒यमु॑त प्र कृ॑णुते यु॒धा गाः। य॒दा स॒त्यङ्गु॑णु॒ते
म॒न्युमि॑न्द्रः॥१७॥

विश्वेन्दुदं भयत एजदस्मात्। अनु स्वधामक्षरन्नापो अस्य।
 अवर्धत मध्य आ नाव्यानाम्। सध्रीचीनेन मनसा तमिन्द्र
 ओजिष्ठेन। हन्मनाहन्नभिघ्नन्। मरुत्वन्तवृषभं वावृधानम्।
 अकवारिन्दिव्यः शासमिन्द्रम्। विश्वासाहमवसे नूतनाय।
 उग्रः सहोदामिह तः हुवेम। जनिष्ठा उग्रः सहसे
 तुराय॥१८॥

मन्द्र ओजिष्ठो बहुलाभिमानः। अवर्धन्निन्द्रं मरुतश्चिदत्र।
 माता यद्वीरन्दधनद्धनिष्ठा। कस्यावो मरुतः स्वधाऽऽसीत्।
 यन्मामेकः समधत्ताहिहत्यै। अहः ह्युग्रस्तविषस्तुविष्मान्।
 विश्वस्य शत्रोरनमं वधस्त्रैः। वृत्रस्य त्वा श्वसथा दीषमाणाः।
 विश्वे देवा अजहुर्ये सखायः। मरुद्विरिन्द्र सख्यन्ते
 अस्तु॥१९॥

अथेमा विश्वाः पृतना जयासि। वर्धन्वृत्रं मरुत इन्द्रियेण।
 स्वेन भामेन तविषो बभूवान्। अहमेता मनवे विश्वश्चन्द्राः।
 सुगा अपश्चकर वज्रबाहुः। स यो वृषा वृष्णिष्येभिः समौकाः।

म॒हो दि॒वः पृ॒थि॒व्याश्च॑ स॒म्राट्। स॒ती॒नस॑त्वा॒ हव्यो॑ भ॒रेषु॑।
म॒रु॒त्वा॒न्नो भ॑व॒त्विन्द्र॑ ऊ॒ती। इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑तर॒द्वृ॒त्रतू॑र्य॥ २० ॥

अ॒ना॒धृ॒ष्यो म॒घवा॑ शू॒र इन्द्रः॑। अ॒न्वे॒नं वि॒शो अ॑मदन्त
पू॒र्वीः। अ॒य॑ राजा॒ जग॑तश्च॒रष॑णी॒नाम्। स ए॒व वी॒रः
स उ॑ वी॒र्या॑वान्। स ए॒करा॑जो जग॑तः प॒र॒स्याः। य॒दा
वृ॒त्रम॑त॒र॒च्छू॒र इन्द्रः॑। अथा॑भ॒वद्मि॒ताभि॑क्र॒तूना॑म्। इन्द्रो॑ य॒ज्ञं
व॒र्धय॑न्वि॒श्ववे॑दाः। पु॒रो॒डाश॑स्य जुष॒ता॑ ह॒विर्नः॑। वृ॒त्रन्ती॑त्वा
दा॒न॒वं वज्र॑बाहुः॥ २१ ॥

दि॒शोऽदृ॑ह॒द्दृ॑हि॒ता दृ॑ह॒णेन॑। इ॒मं य॒ज्ञं व॒र्धय॑न्वि॒श्ववे॑दाः।
पु॒रो॒डाशं॑ प्र॒ति गृ॑ष्णा॒त्विन्द्रः॑। य॒दा वृ॒त्रम॑त॒र॒च्छू॒र इन्द्रः॑।
अथै॑करा॒जो अ॑भ॒व॒ज्जनाना॑म्। इन्द्रो॑ दे॒वाञ्छ॑म्ब॒रह॑त्य
आ॒वत्। इन्द्रो॑ दे॒वाना॑म॒भव॑त्पु॒रो॒गाः। इन्द्रो॑ य॒ज्ञे ह॒विषा॑
वावृ॑धा॒नः। वृ॒त्रतू॑र्नो अ॒भय॑श्च॒ शर्म॑ य॑सत्। यः स॒प्त
सि॒न्धुश्च॑ र॒दधा॑त्पृ॒थि॒व्याम्। यः स॒प्त लो॒कान॑कृ॒णोदि॑शश्च।
इन्द्रो॑ ह॒विष्मा॒न्त्सग॑णो म॒रुद्भिः॑। वृ॒त्रतू॑र्नो य॒ज्ञमि॒होप॑

यासत्॥२२॥

ववर्थ वित् इन्द्रस्तुरायस्तु वृत्रतूर्ये वज्रबाहुः पृथिव्याश्रीणि च॥३॥ [३]

इन्द्रस्तरस्वानभिमातिहोग्रः। हिरण्यवाशीरिषिरः सुवर्षाः।
तस्य वयः सुमतौ यज्ञियस्य। अपि भद्रे सौमनसे स्याम।
हिरण्यवर्णो अभयङ्कणोतु। अभिमातिहेन्द्रः पृतनासु जिष्णुः।
स नः शर्म त्रिवरूथं वि यः सत्। यूयं पात स्वस्तिभिः
सदा नः। इन्द्रः स्तुहि वज्रिणः स्तोमपृष्ठम्। पुरोडाशस्य
जुषताः हविर्नः॥२३॥

हत्वाभिमातीः पृतनाः सहस्वान्। अथाभयङ्कणुहि
विश्वतो नः। स्तुहि शूरं वज्रिणमप्रतीतम्। अभिमातिहनं
पुरुहूतमिन्द्रम्। य एक इच्छतपतिर्जनेषु। तस्मा इन्द्राय
हविरा जुहोत। इन्द्रो देवानामधिपाः पुरोहितः। दिशां
पतिरभवद्वाजिनीवान्। अभिमातिहा तविषस्तुविष्मान्।
अस्मभ्यं चित्रवृषणं रयिन्दात्॥२४॥

य इमे द्यावापृथिवी महित्वा। बलेनादहदभिमातिहेन्द्रः।

स नो ह॒विः प्र॒ति गृ॒ष्णातु रा॒तये॑। दे॒वाना॑न्दे॒वो नि॒धिपा॑
नो॑ अ॒व्यात्। अ॒न॒वस्ते॒ रथ॑वृ॒ष्णे य॒त्ते। इन्द्र॑स्य॒ नु
वी॒र्या॑ण्यह॒न्नहि॑म्। इन्द्रो॑ या॒तोऽव॑सितस्य॒ राजा॑। श॒म॑स्य च
शृ॒ङ्गिणो॑ वज्र॑बाहुः। सेदु॑ राजा॑ क्षेति च॒र्षणी॒नाम्। अ॒रान्न
नेमिः॑ परि॒ ता ब॑भूव॥२५॥

अ॒भि सि॒ध्मो अ॑जिगादस्य॒ शत्रू॑न्। वि॒तिग्मे॑न
वृष॑भेणा॒ पुरो॑भेत्। सं वज्रे॑णासृजद्वृ॒त्रमिन्द्रः॑। प्र॒ स्वां
म॒तिम॑तिर॒च्छाश॑दानः। विष्णुं॑ दे॒वं व॑रुणमू॒तये॒ भग॑म्।
मे॒द॑सा दे॒वा व॒पया॑ यजध्वम्। ता नो॑ य॒ज्ञमा॑र्गतं वि॒श्वधे॑ना।
प्र॒जाव॑द॒स्मे द्रवि॑णे॒ह ध॑त्तम्। मे॒द॑सा दे॒वा व॒पया॑ यजध्वम्।
विष्णुं॑ च दे॒वं व॑रुणं च रा॒तिम्॥२६॥

ता नो॑ अ॒मी॒वा अप॒ बाध॑मानौ। इ॒मं य॒ज्ञं जु॑षमा॒णावु॑पेतम्।
विष्णू॑वरुणा यु॒वम॑ध्व॒राय॑ नः। वि॒शे ज॒नाय॑ म॒हि श॑र्म
यच्छ॑तम्। दी॒र्घप्र॑य॒ज्य ह॒विषा॑ वृ॒धा॒ना। ज्योति॑षाऽरा॒तीर्द॑हत॒न्तम्
ययो॑रोज॑सा स्क॒भि॒ता रजा॑सि। वी॒र्ये॑भिर्वी॒रत॑मा॒ शवि॑ष्ठा।

याऽपत्ये ते अप्रतीत्ता सहोभिः। विष्णू अगन्वरुणा
पूर्वहूतौ॥२७॥

विष्णूवरुणावभिशस्तिपावाम्। देवा यजन्त हविषा घृतेन।
अपामीवा९ सेधत९ रक्षसश्च। अथाधत्तं यजमानाय
शय्योः। अ९होमुचा वृषभा सुप्रतूर्ती। देवानान्देवतमा
शचिष्ठा। विष्णूवरुणा प्रतिहर्यतन्नः। इदन्नरा प्रयतमृतये
हविः। मही नु द्यावापृथिवी इह ज्येष्ठे। रुचा भवता९
शुचयद्विरकैः॥२८॥

यत्सीं वरिष्ठे बृहती विमिन्वन्। नृवद्भ्योक्षा पंप्रथानेभिरेवैः।
प्रपूर्वजे पितरा नव्यसीभिः। गीर्भिः कृणुध्व९ सदने ऋतस्य।
आ नो द्यावापृथिवी दैव्येन। जनेन यातं महि वां वरूथम्।
स इत्स्वपा भुवनेष्वास। य इमे द्यावापृथिवी जजान। उर्वी
गभीरे रजसी सुमेकै। अव९शे धीरः शच्या समैरत्॥२९॥

भूरिन्द्वे अचरन्ती चरन्तम्। पृद्वन्तङ्गर्भमपदीदधाते। नित्यन्न
सूनुं पित्रोरुपस्थे। तं पिपृत९ रोदसी सत्यवाचम्।

इदन्द्यावापृथिवी सत्यमस्तु। पितृमातर्यदिहोपं ब्रुवे वाम्।
 भूतन्देवानामवमे अवोभिः। विद्यामेषवृज्जनं जीरदानुम्।
 उर्वी पृथ्वी बहुले दूरे अन्ते। उपं ब्रुवे नमसा यज्ञे
 अस्मिन्। दधाते ये सुभगे सुप्रतूर्ती। द्यावा रक्षतं पृथिवी
 नो अभ्वात्। या जाता ओषधयोऽति विश्वाः परिष्ठाः। या
 ओषधयः सोमराज्ञीरश्वावती९ सोमवतीम्। ओषधीरिति
 मातरोऽन्या वो अन्यामवतु॥३०॥

हविर्नो दाद्वभूव राति पूर्वहूतावर्कैरैरदस्मिन्यञ्च च॥४॥ [४]

शुचिन्नु स्तोमः३ श्वथद्वृत्रम्। उभा वामिन्द्राग्नी प्र
 चर्षणिभ्यः। आ वृत्रहणा गीर्भिर्विप्रः। ब्रह्मणस्पते त्वमस्य
 यन्ता। सूक्तस्य बोधि तनयं च जिन्वा विश्वन्तद्भद्रं
 यदवन्ति देवाः। बृहद्वदेम विदथे सुवीराः। स ई९
 सत्येभिः सखिभिः शुचद्भिः। गोधायसं विधनसैरतदत्।
 ब्रह्मणस्पतिर्वृषभिर्वराहैः॥३१॥

घर्मस्वेदेभिर्द्रविणव्याँनट। ब्रह्मणस्पतेरभवद्यथावशम्।

स॒त्यो म॒न्युर्म॒हि कर्मा॑ करिष्य॒तः। यो गा उ॒दाज॒त्स दि॒वे
वि चा॑भजत्। म॒हीव॑ री॒तिः शव॑सा सर॒त्पृथ॑क्। इन्धा॑नो
अ॒ग्नि॑व॒नव॑द्वनुष्य॒तः। कृ॒तब्र॑ह्मा शूशुव॒द्रात॑ह॒व्य इ॒त्। जा॒तेन॑
जा॒तम॑ति॒सृ॒त्र सृ॑सते। यं य॒य्यु॑जङ्क॒णुते॑ ब्रह्म॑ण॒स्पतिः॑।
ब्रह्म॑ण॒स्पते॑ सु॒यम॑स्य वि॒श्वहा॑ ॥ ३२ ॥

रा॒यः स्या॑म र॒थ्यो वि॒वस्व॑तः। वी॒रेषु॑ वी॒राः उप॑पृङ्क्षि
न॒स्त्वम्। यदी॑शा॒नो ब्र॑ह्म॑णा वे॒षि मे॒ हव॑म॒। स इ॒ज्जने॑न॒ स
वि॒शा स ज॑न्म॒ना। स पु॒त्रैर्वा॑जं॒ भर॑ते॒ धना॒ नृभिः॑। दे॒वाना॑
यः पि॒तर॑मा॒ विवा॑सति। श्र॒द्धाम॑ना ह॒विषा॒ ब्रह्म॑ण॒स्पति॑म॒।
यास्ते॑ पू॒षन्ना॑वो अ॒न्तः। शु॒क्रन्ते॑ अ॒न्यत्पू॑षेमा आशाः॑। प्र॑प॒थे
प॒थाम॑जनिष्ट पू॒षा ॥ ३३ ॥

प्र॑प॒थे दि॒वः प्र॑प॒थे पृ॒थि॒व्याः। उ॒भे अ॒भि प्रि॒यत॑मे सु॒धस्थे॑।
आ च॒ परा॑ च चरति प्रजा॒नन्। पू॒षा सु॒बन्धु॑र्दिव आ
पृ॒थि॒व्याः। इ॒डस्प॑तिर्म॒घवा॑ द॒स्मव॑र्चाः। तन्दे॒वासो॑ अद॑दुः
सू॒र्यायै॑। का॒मेन॑ कृ॒तन्त॑वस॒ः स्व॑श्चम॒। अ॒जाऽश्वः॑ पशु॒पा

वाज॑ब॒स्त्यः। धि॒यं जि॒न्वो वि॒श्वे भुव॑ने अ॒र्पितः॑। अष्ट्रा॑ पू॒षा
शि॒थिरा॒मुद्व॑रीवृ॒जत्॥३४॥

स॒ञ्चक्षा॑णो भुव॑ना दे॒व ई॒यते। शुची॑ वो ह॒व्या म॑रुतः
शुची॑नाम्। शुचि॑ः हि॒नोम्यध्व॑रः शुचि॑भ्यः। ऋ॒तेन॑
स॒त्यमृ॑तसा॒प आय॑न्। शुचि॑जन्मा॒नः शुच॑यः पाव॒काः। प्र
चि॒त्रम॑र्कङ्गु॒णते॑ तु॒राय॑। मा॒रुता॑य॒ स्वत॑वसे भ॒रध्व॑म्। ये
सहा॑सि॒ सह॑सा॒ सह॑न्ते। रेज॑न्ते अ॒ग्ने पृथि॑वी म॒खेभ्यः॑।
अ॒सेष्वा॑ म॑रुतः खा॒दयो॑ वः॥३५॥

वक्षः॑ सु॒रुक्मा॑ उप॑ शि॒श्रिया॑णाः। वि वि॒द्युतो॑ न वृ॒ष्टिर्भी
रुचा॑नाः। अ॒नु स्व॑धामा॒युधै॑र्यच्छ॒मानाः॑। या वः॑ श॒र्म
श॒शमा॑नाय॒ सन्ति॑। त्रि॒धातू॑नि दा॒शुषे॑ यच्छ॒ताधि॑।
अ॒स्मभ्य॑न्तानि॑ म॒रुतो॑ वि॒यन्त॑। र॒यिन्नो॑ ध॒त्त वृ॑षणः
सु॒वीर॑म्। इ॒मे तुर॑ं म॒रुतो॑ रा॒मय॑न्ति। इ॒मे सहः॑ सह॑स॒ आ
न॑मन्ति। इ॒मे श॑स॒वनु॑ष्य॒तो नि पा॑न्ति॥३६॥

गुरु॑द्वेषो अ॒रुरु॑षे दध॑न्ति। अ॒रा इ॒वेद॑च॒रमा॑ अ॒हैवा॑ प्र॒प्र

जायन्ते॒ अकं॒वा॒ महो॑भिः। पृ॒श्नैः॑ पु॒त्रा उ॑प॒मासो॒ रभि॑ष्ठाः।
 स्वया॑ म॒त्या म॒रुतः॒ सं मि॑मिक्षुः। अनु॑ ते दा॒यि म॒ह
 इन्द्रि॑याय॒। स॒त्रा ते॒ विश्व॑मनु॒ वृत्र॑हत्यै॒। अनु॑ क्ष॒त्रमनु॑ स॒हो
 यज॑त्र। इन्द्र॑ दे॒वेभि॑रनु॒ ते नृ॑षह्यै॒। य इन्द्र॑ शु॒ष्मो म॑घवन्ते
 अस्ति॑॥ ३७ ॥

शि॒क्षा स॒खिभ्यः॑ पु॒रुहू॑त॒ नृभ्यः॑। त्व॑ हि दृ॒ढा
 म॑घव॒न्विचै॑ताः। अ॒पावृ॑धि॒ परि॑वृति॒न्न रा॑धः। इन्द्रो॑ रा॒जा
 जग॑तश्च॒रष॑णी॒नाम्। अ॒धि॒क्षमि॒ विषु॑रूपं॒ यदस्ति॑। ततो॑
 ददा॑तु दा॒शुषे॒ वसू॑नि। चोद॑द्राध॒ उप॑स्तुतश्चि॒दर्वाक्। तमु॑ष्टुहि
 यो अ॒भिभू॑त्यो॒जाः। व॒न्वन्न॑वा॒तः पु॒रुहू॑त इन्द्रः॑। अ॒षाढ॑मु॒ग्रं
 स॒ह॑मानमा॒भिः॥ ३८ ॥

गी॒र्भिर्व॑र्ध वृष॒भश्च॑रष॒णी॒नाम्। स्थू॒रस्य॑ रा॒यो बृ॑हतो य ई॒शै॒।
 तमु॑ ष्ट॒वाम॒ वि॒दथे॒ष्विन्द्र॑म्। यो वा॒युना॒ जय॑ति गोम॑तीषु। प्र
 धृ॑ष्णु॒या न॑यति॒ वस्यो॒ अच्छ॑। आ ते॒ शु॒ष्मो वृष॑भ ए॒तु प॒श्चात्।
 ओत्त॑राद॒धरा॑गा पु॒रस्ता॑त्। आ वि॒श्वतो॑ अ॒भिस॑मै॒त्वर्वा॑ङ्।

इन्द्रं द्युम्नं सुवर्वद्धेह्यस्मे ॥ ३९ ॥

वराहैर्विश्वहांऽजनिष्ट पूषोद्वरीवृजत्वादयो वः पान्त्यस्त्याभिर्नवं च ॥ ५ ॥ [५]

आ दे॒वो या॑तु स॒वि॒ता सु॒र॒त्रः । अ॒न्त॒रि॒क्ष॒प्रा वह॑मानो
अश्वैः । ह॒स्ते द॑धानो न॒र्या पु॒रू॒णि । नि॒वे॒शयं॑ च प्रसु॒वं
च भू॑म । अ॒भीवृ॑त॒ङ्कुश॑नैर्वि॒श्वरू॑पम् । हि॒र॒ण्य॑श॒म्यं यज॑तो
बृ॒हन्त॑म् । आ॒स्था॒द्रथ॑ स॒वि॒ता चि॒त्रभा॑नुः । कृ॒ष्णा र॒जा
सि तवि॑षी॒न्दधा॑नः । स॒घा नो दे॒वः स॒वि॒ता स॒वाय॑ । आ
सा॒विष॑द्वसु॒पति॑र्वसू॒नि ॥ ४० ॥

वि॒श्रय॑माणो अम॑तिमु॒रूची॑म् । म॒र्त॒भो॒ज॒न॒मध॑रासतेन ।
वि॒जना॑ञ्छा॒वाः शि॑ति॒पादो॑ अ॒ख्यन् । रथ॑ हिर॑ण्यप्रउ॒गं
वह॑न्तः । शश्व॑द्दि॒शः स॒वि॒तुर्दे॒व्यस्य॑ । उ॒प॒स्थे वि॒श्वा भुव॑नानि
तस्थुः । वि सु॑प॒र्णो अ॒न्त॒रि॒क्षा॒ण्यख्य॑त् । गु॒भी॒रवे॑पा
असु॑रः सुनी॒थः । के॒दानी॑ सूर्यः कश्चि॑केत । क॒त॒मा॒न्धा
र॒श्मि॒र॒स्या त॑तान ॥ ४१ ॥

भग॒न्धि॒यं वा॒जय॑न्तः पु॒र॒न्धि॑म् । न॒रा॒श॒सो ग्रा॑स्पति॒र्नो

अव्यात्। आ ये वामस्य सङ्गथे रयीणाम्। प्रिया देवस्य
 सवितुः स्याम। आ नो विश्वे अस्क्रागमन्तु देवाः। मित्रो
 अर्यमा वरुणः सजोषाः। भुवन् यथा नो विश्वे वृधासः।
 करन्त्सुषाहा विथुरन्न शवः। शन्नो देवा विश्वदेवा भवन्तु।
 श९ सरस्वती सह धीभिरस्तु॥४२॥

शमभिषाचः शमु रातिषाचः। शन्नो दिव्याः पार्थिवाः
 शन्नो अप्याः। ये सवितुः सत्यसंवस्य विश्वे। मित्रस्य
 व्रते वरुणस्य देवाः। ते सौभगँधीरवद्भोमदप्रः। दधातन्
 द्रविणश्चित्रमस्मे। अग्ने याहि दृत्य वारिषेण्यः। देवा९
 अच्छा ब्रह्मकृता गणेन। सरस्वतीं मरुतो अश्विनापः।
 यक्षि देवान्रत्नधेयाय विश्वान्॥४३॥

द्यौः पितुः पृथिवि मातरधृक्। अग्ने भ्रातर्वसवो मृडता
 नः। विश्वे आदित्या अदिते सजोषाः। अस्मभ्य९ शर्म
 बहुलं वि यन्त। विश्वे देवाः शृणुतेम९ हव मे। ये
 अन्तरिक्षे य उप द्यवि ष्ठा। ये अग्निजिह्वा उत वा यजत्राः।

आ॒सद्या॒स्मिन्ब॒र्हिषि॑ मादयध्वम्। आ वा॑ मि॒त्रावरु॑णा
ह॒व्यजु॑ष्टिम्। नम॑सा दे॒वाव॑व॒साव॑वृ॒त्याम्॥४४॥

अ॒स्माकं॑ ब्र॒ह्म पृ॑त॒नासु॑ स॒ह्या अ॒स्माक॑म्। वृ॒ष्टिर्दि॒व्या
सु॒पा॒रा। यु॒वं व॒स्त्राणि॑ पी॒वसा॑ व॒साथे॑। यु॒वोरच्छि॑द्रा
मन्त॑वो ह॒ सर्गाः॑। अवा॑तिरत॒मनृ॑तानि॒ विश्वा॑। ऋ॒तेन॑
मि॒त्रावरु॑णा स॒चेथे॑। तत्सु॑ वा॑ मि॒त्रावरु॑णा म॒हित्व॑म्। ई॒र्मा
त॒स्थुषी॑र॒हभि॑र्दु॒हे। विश्वाः॑ पि॒न्वथ॒ स्वस॑रस्य॒ धेनाः॑। अ॒नु
वा॒मेकः॑ प॒विरा॑ व॒वर्ति॑॥४५॥

य॒द्व॒हि॒ष्ठ॒न्नाति॑ वि॒दे सु॑दानू। अ॒च्छि॑द्र॒श् शर्म॑ भु॒वन॑स्य
गो॒पा। ततो॑ नो मि॒त्रावरु॑णाव॒वीष्ट॑म्। सि॒षास॑न्तो
जी॒(जि?)॒गिवा॑श्सः स्या॒म। आ नो॑ मि॒त्रावरु॑णा
ह॒व्यदा॑तिम्। घृ॒तैर्गव्यू॑तिमु॒क्षत॑मि॒डाभिः॑। प्र॒ति वा॒मत्र॑
व॒र॒मा ज॑नाय। पृ॒णीत॑मु॒द्रो दि॒व्यस्य॑ चारोः॑। प्र बा॒हवा॑
सि॒सृ॒त॒जीव॑से॒ नः। आ नो॑ गव्यू॑तिमु॒क्षत॑द्भृ॒तेन॑॥४६॥

आ नो॑ ज॒नै श्र॑वयत॒र्यु॑वाना। श्रु॒तं मे॑ मि॒त्रावरु॑णा

हवे॒मा। इ॒मा रु॒द्राय॑ स्थि॒रध॑न्वने गि॒रः। क्षि॒प्रेष॑वे दे॒वाय॑
 स्व॒धाम्ने॑। अषा॑ढाय॒ सह॑मानाय मी॒दुषे॑। ति॒ग्मायु॑धाय भर॒ता
 शृ॒णोत॑न। त्वा॒दत्ते॑भी रु॒द्र श॑न्त॒मेभिः॑। श॒त५ हि॒मा अ॑शीय
 भेष॑जेभिः। व्य॑स्मद्वेषो॑ वि॒तर॑व्यँ५हः। व्य॒मीवा॑श्चा॒तय॑स्वा
 विषू॑चीः॥४७॥

अ॒र्ह॑न्विभ॒र्षि मा॑ न॒स्तो॒के। आ ते॑ पि॒तर्म॑रु॒ता५ सु॒म्रमे॑तु।
 मा नः॑ सू॒र्यस्य॑ स॒न्दृशो॑ यु॒योथाः॑। अ॒भि नो॑ वी॒रो अ॑र्वति
 क्षमे॑त। प्र जा॑येमहि रु॒द्र प्र॒जाभिः॑। ए॒वा ब॑भ्रो वृष॒भ
 चे॒कितान॑। यथा॑ दे॒व न ह॑णी॒षे न ह॑५सि। हा॒व॒न॒श्रू॒र्नो रु॒द्रेह॑
 बो॑धि। बृ॒हद्व॑दे॒म वि॒दथे॑ सु॒वीराः॑। परि॑ णो रु॒द्रस्य॑ हे॒तिः
 स्तु॒हि श्रु॑तम्। मी॒दुष्ट॑मा॒र्ह॑न्विभ॒र्षि। त्वम॑ग्रे रु॒द्र आ वो॑
 रा॒जा॒नम्॥४८॥

वसू॑नि त॒ताना॑स्तु वि॒श्वान् व॑वृ॒त्यां व॑वर्ति घृ॒तेन॑ वि॒षूचीः॑ श्रु॒तन्द्वे च॑॥६॥ [६]

सू॒र्यो दे॒वीमु॑ष॒स५ रोच॑मा॒नाम॑र्यः। न योषा॑म॒भ्येति॑ प॒श्चात्।
 यत्रा॑ न॒रो दे॒व॒यन्तो॑ यु॒गानि॑। वि॒त॒न्वते॑ प्र॒ति भ॒द्राय॑ भ॒द्रम्।

भ॒द्रा अ॒श्वा ह॒रितः॑ सूर्य॑स्य। चि॒त्रा ए॒दग्वा॑ अ॒नुमा॑द्या॒सः।
 न॒म॒स्यन्तो॑ दि॒व आ पृ॑ष्ठम॑स्थुः। परि॒ द्यावा॑पृथि॒वी य॑न्ति
 स॒द्यः। तत्सूर्य॑स्य दे॒व॒त्वन्त॑न्म॒हित्वम्। म॒ध्या क॑र्तो॒र्वित॑त॒ः
 सञ्ज॑भार॥ ४९॥

य॒देद॑यु॒क्त ह॒रितः॑ स॒धस्था॑त्। आ॒द्रात्री॒ वास॑स्तनुते सि॒मस्मै॑।
 तन्मि॒त्रस्य॑ वरु॑णस्याभिचक्षे॑। सूर्यो॑ रू॒पङ्गु॑णुते द्यो॒रुप॑स्थे॑।
 अ॒न॒न्तम॒न्यद्रु॑श॑दस्य॒ पाजः॑। कृ॒ष्णम॒न्यद्ध॑रितः॒ सं भ॑रन्ति।
 अ॒द्या दे॒वा उ॒दिता॑ सूर्य॑स्य। निर॑ह॒सः पि॒पृता॑न्नि॒रव॑द्यात्।
 तन्नो॑ मि॒त्रो वरु॑णो मा॒मह॑न्ताम्। अ॒दि॒तिः सि॒न्धुः पृथि॒वी
 उ॒त द्यौः॥ ५०॥

दि॒वो रु॒क्म उ॑रु॒चक्षा॑ उ॒देति॑। दू॒रे अ॑र्थ॒स्तर॑णि॒भ्राज॑मानः।
 नू॒नञ्ज॑नाः सूर्ये॑ण प्रसू॒ताः। आ॒यन्न॑र्था॒नि कृ॑णव॒न्नपा॑सि। शन्नो॑
 भव॑ चक्ष॑सा॒ शन्नो॑ अ॒ह्वा। शं भा॒नुना॑ श॒ हिमा॑ शङ्ख॑णेन।
 यथा॑ श॒म॒स्मै श॑मस॑द्दुरो॒णे। तत्सूर्य॑ द्रवि॑ण॒न्धेहि॑ चि॒त्रम्।
 चि॒त्रन्दे॒वाना॑मु॒दगा॑दनी॒कम्। चक्षु॑र्मि॒त्रस्य॑ वरु॑णस्या॒ग्नेः॥ ५१॥

आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षम्। सूर्य आत्मा
जगतस्तस्थुषश्च। त्वष्टा दधत्तन्नस्तुरीपम्। त्वष्टा वीरं
पिशङ्गरूपः। दशेमन्त्वष्टुर्जनयन्त गर्भम्। अतन्द्रासो
युवतयो बिभर्त्रम्। तिग्मानीकः स्वयंशसञ्जनैषु।
विरोचमानं परिषीन्नयन्ति। आविष्टो वर्धते चारुरासु।
जिह्मानामूर्ध्वस्वयंशा उपस्थे॥५२॥

उभे त्वष्टुर्बिभ्यतुर्जायमानात्। प्रतीचीं सिं९हं प्रतिजोषयेते।
मित्रो जनान्प्र स मित्र। अयं मित्रो नमस्यः सुशेवः। राजा
सुक्षत्रो अजनिष्ट वेधाः। तस्य वयं९ सुम॒तौ य॒ज्ञिय॑स्य। अपि
भद्रे सौमनसे स्याम। अनमीवास इडया मदन्तः। मितज्मवो
वरिमन्त्रा पृथिव्याः। आदित्यस्य व्रतमुपक्ष्यन्तः॥५३॥

वयं मित्रस्य सुम॒तौ स्या॑म। मित्रन्न ई९ शिम्या गोषु
गव्यवत्। स्वाधियो विदथे अप्सवर्जीजनन्। अरेजयता९
रोदसी पाजसा गिरा। प्रति प्रियं यजतञ्जनुषामवः। महा९
आदित्यो नमसोपसद्यः। यातयञ्जनो गृणते सुशेवः। तस्मा
एतत्पन्यतमाय जुष्टम्। अग्नौ मित्राय हविरा जुहोत। आ

वा॒९ रथो॒ रोद॑सी ब॒द्धधा॒नः॥५४॥

हि॒र॒ण्य॒यो वृ॒ष॒भि॒र्या॒त्वश्चैः॑। घृ॒तव॑र्त॒निः प॒वि॒भी॒रु॒चा॒नः।
 इ॒षा॒वौ॒ढा नृ॒प॒ति॒र्वा॒जिनी॑वान्। स प॑प्र॒थानो॒ अ॒भि प॑ञ्च भू॒मः।
 त्रि॒व॒न्धुरो॒ मन॑साया॒तु यु॒क्तः। वि॒शो ये॒न ग॑च्छ॒थो दे॒व॒यन्तीः॑।
 कु॒त्रा चि॒द्याम॑म॒श्विना॒ दधा॑ना। स्व॒श्वा य॒शसा॑ऽऽया॒तम॒र्वाक्।
 द॒स्त्रा नि॒धिं मधु॑मन्तं पि॒बाथः॑। वि वा॒९ रथो॒ व॒ध्वा
 याद॑मानः॥५५॥

अन्ता॑न्दि॒वो बा॑धते वर्त॒निभ्या॑म्। यु॒वोः श्रि॒यं परि॒
 योषा॑वृणीत। सू॒रो दुहि॑ता परि॒तक्मि॑यायाम्। यद्वै॒व॒यन्त॑मव॒थः
 श॒ची॑भिः। परि॑घ्न॒९ सवा॑ मना॒वां वयो॑गाम्। यो ह॒स्यवा॑९
 रथि॒राव॑स्त॒ उ॒स्त्राः। रथो॑ यु॒जानः॑ परि॒याति॑ वर्तिः। तेन॑ नः
 शै॒व्यो॒रुष॑सो व्यु॒ष्टौ। न्य॑श्विना वह॒तं य॒ज्ञे अ॒स्मिन्। यु॒वं
 भु॒ज्युम॑ववि॒द्ध९ समु॒द्रे॥५६॥

उदू॑ह॒थुर॑ण॒सो अ॒स्त्रि॒धानैः॑। प॒त॒त्रि॒भि॒रश्र॑मैर॒व्य॒थिभिः॑।
 द॒९ सना॑भिर॒श्विना॒ पा॒रय॑न्ता। अ॒ग्नी॑षोमा॒ यो अ॒द्य वा॑म्।

इदं वचः सपर्यति। तस्मै धत्त९ सुवीर्यम्। गवां पोष९
स्वश्वियम्। यो अग्नीषोमां हविषा सपर्यात्। देवद्रीचा
मनसा यो घृतेन। तस्य व्रत९ रक्षतं पातम९ हंसः॥५७॥

विशे जनाय महि शर्म यच्छतम्। अग्नीषोमा य
आहुतिम्। यो वान्दाशाद्धविष्कृतिम्। स प्रजया सुवीर्यम्।
विश्वमायुर्व्यश्नवत्। अग्नीषोमा चेति तद्वीर्यं वाम्।
यदमुष्णीतमवसं पुणिङ्गोः। अवातिरतं प्रथयस्य शेषः।
अविन्दतं ज्योतिरेकं बहुभ्यः। अग्नीषोमाविम९ सु
मेऽग्नीषोमा हविषः प्रस्थितस्य॥५८॥

जभार द्यौरग्रेरुपस्थं उपक्ष्यन्तो बद्धधानो वृक्षां यादमानः समुद्रेऽहंसः प्रस्थितस्य॥७॥—[७]

अहमस्मि प्रथमजा ऋतस्य। पूर्वं देवेभ्यो अमृतस्य नाभिः।
यो मा ददाति स इदेवमावाः। अहमन्नमन्नन्दन्तमग्नि।
पूर्वमग्रेरपि दहत्यन्नम्। यत्तौ हासाते अहमुत्तरेषु। व्यात्तमस्य
पशवः सुजम्भम्। पश्यन्ति धीराः प्रचरन्ति पाकाः।
जहाम्यन्यन्न जहाम्यन्यम्। अहमन्नं वशमिच्चरामि॥५९॥

स॒मा॒न॒म॒र्थं॑ प॒र्ये॑मि भु॒ञ्ज॑त्। को मा॒म॒न्नं॑ म॒नु॒ष्यो॑ द॒ये॒त। प॒रा॒के॒
अ॒न्न॒न्नि॒हि॒तं॑ लो॒क ए॒तत्। वि॒श्वे॑दे॒वैः पि॒तृभि॑र्गु॒प्तम॒न्नम्।
यद॒द्यते॑ लु॒प्यते॒ यत्प॑रो॒प्यते॑। श॒त॒त॒मी सा॒ त॒नूर्मे॑ ब॒भू॒वा।
म॒हान्तौ॑ च॒रू सं॑कृ॒द्गु॒धेन॑ प॒प्रौ। दि॒वं च॒ पृ॒श्निं॑ पृ॒थि॒वीं च॑
सा॒कम्। तत्सं॑पि॒बन्तो॒ न मि॑नन्ति वे॒धसः॑। नै॒तद्भू॒यो भ॑व॒ति
नो क॑नी॒यः॥६०॥

अ॒न्नं प्रा॒णम॒न्नं॑म॒पा॒नमा॑हुः। अ॒न्नं मृ॒त्यु॒न्तमु॑ जी॒वातु॑माहुः।
अ॒न्नं ब्र॒ह्मा॒णो ज॒रसं॑ वदन्ति। अ॒न्नमा॑हुः प्र॒जन॑नं प्र॒जाना॑म्।
मो॒घम॒न्नं वि॑न्दते अ॒प्र॒चे॒ताः। स॒त्यं ब्र॑वीमि व॒ध इ॒त्स त॒स्य।
ना॒र्य॒मणं॑ पु॒ष्यति॑ नो स॒खाय॑म्। के॒व॒ला॒घो भ॑वति के॒व॒ला॒दी।
अ॒हं मे॒घः स्त॒नय॑न्व॒षन्न॑स्मि। मा॒म॒द॒न्त्य॒हम॑द्व्य॒न्यान्॥६१॥

अ॒हं स॒द॒मृ॒तो भ॑वामि। म॒दा॒दि॒त्या अ॒धि स॑र्वे त॒पन्ति॑।
दे॒वीं वा॒चम॑ज॒नय॑न्त॒ यद्वा॑ग्वद॒न्ती। अ॒न॒न्ता॒म॒न्ता॒दधि॑
नि॒र्मि॒तां म॒हीम्। यस्या॑न्दे॒वा अ॑दधु॒र्भोज॑नानि। एका॑क्ष॒रां

द्विपदा॑ षट्पदां॑ च। वाचं॑ दे॒वा उप॑ जी॒वन्ति॑ वि॒श्वे। वाचं॑
दे॒वा उप॑ जी॒वन्ति॑ वि॒श्वे। वाचं॑ङ्गन्ध॒र्वाः प॒शवो॑ म॒नुष्याः॑।
वा॒चीमा॑ वि॒श्वा भुव॑नान्यर्पिता॥६२॥

सा नो॑ ह॒वँ जुष॑तामिन्द्र॒पत्नी। वा॒ग॒क्षरं॑ प्रथ॒मजा॑
ऋ॒तस्य॑। वेदा॑नां मा॒ताऽमृत॑स्य नाभिः॑। सा नो॑ जुषा॒णोप॑
य॒ज्ञमागा॑त्। अ॒वन्ती॑ दे॒वी सु॒हवा॑ मे अस्तु। या॒मृष॑यो
म॒न्त्रकृ॑तो म॒नीषि॑णः। अ॒न्वैच्छं॑ दे॒वास्तप॑सा श्रमे॑ण। ता॒न्दे॒वीं
वाचं॑ ह॒विषा॑ यजामहे। सा नो॑ दधातु सु॒कृत॑स्य लो॒के।
च॒त्वारि॑ वा॒क्परि॑मिता प॒दानि॑॥६३॥

तानि॑ विदुर्ब्रा॒ह्मणा॑ ये म॒नीषि॑णः। गुहा॑ त्रीणि॒ निहि॑ता
नेङ्ग॑यन्ति। तुरी॒यं वा॒चो म॑नुष्या॑ वदन्ति। श्र॒द्धया॑ऽग्निः
समि॑ध्यते। श्र॒द्धया॑ विन्दते ह॒विः। श्र॒द्धां भ॑गस्य मूर्ध॒नि।
वच॑सा वे॒दया॑मसि। प्रि॒यं श्र॑द्धे द॒दतः॑। प्रि॒यं श्र॑द्धे
दिदा॑सतः। प्रि॒यं भो॒जेषु॑ यज्व॑सु॥६४॥

इ॒दं म॑ उ॒दित॑ङ्ग॒धि। यथा॑ दे॒वा अ॒सुरे॑षु। श्र॒द्धामु॑ग्रेषु च॒क्रिरे॑।

ए॒वं भो॒जेषु॒ यज्व॑सु। अ॒स्माक॑मु॒दित॑ङ्कु॒धि। श्र॒द्धान्दे॑वा॒
यज॑मानाः। वा॒युगो॑पा उपा॑सते। श्र॒द्धा॑ ह॒ृदय्य॑याऽऽकू॑त्या।
श्र॒द्धया॑ हूयते ह॒विः। श्र॒द्धां प्रा॒तर्ह॑वामहे॥६५॥

श्र॒द्धां म॒ध्यन्दि॑नं॒ परि॑। श्र॒द्धा॑ सूर्य॑स्य नि॒मृचि॑। श्र॒द्धे
श्र॒द्धा॑पये॒ह मा॑। श्र॒द्धा दे॒वानधि॑ वस्ते। श्र॒द्धा वि॒श्वमि॑दञ्ज॒गत्।
श्र॒द्धाङ्काम॑स्य मा॒तरम्। ह॒विषा॑ वर्ध॒याम॑सि। ब्र॒ह्म ज॒ज्ञानं॑
प्र॒थमं॑ पु॒रस्ता॑त्। वि सी॒मतः॑ सु॒रुचो॑ वे॒न आ॑वः। स बु॒ध्रिया॑
उप॒ मा अ॑स्य वि॒ष्ठाः॥६६॥

स॒तश्च॒ योनि॑मस॒तश्च॒ विवः॑। पि॒ता वि॒राजा॑मृष॒भो र॑यी॒णाम्।
अ॒न्तरि॑क्षं वि॒श्वरूप॑ आ॒विवेश॑। तम॒र्कैर॒भ्यर्च॑न्ति व॒त्सम्।
ब्र॒ह्म सन्तं॑ ब्र॒ह्मणा॑ वर्ध॒यन्तः॑। ब्र॒ह्म दे॒वान॑जनयत्। ब्र॒ह्म
वि॒श्वमि॑दञ्ज॒गत्। ब्र॒ह्मणः॑ क्ष॒त्रन्निर्मि॑तम्। ब्र॒ह्म ब्रा॒ह्मण
आ॒त्मना॑। अ॒न्तर॑स्मिन्नि॒मे लो॒काः॥६७॥

अ॒न्तर्वि॑श्वमि॒दञ्ज॑गत्। ब्र॒ह्मैव॑ भू॒तानां॑ ज्येष्ठम्। तेन॒ कोऽर्ह॑ति
स्पर्धितुम्। ब्र॒ह्मन्दे॒वास्त्रय॑स्त्रि॑शत्। ब्र॒ह्मन्नि॒न्द्रप्र॑जाप॒ती।

ब्रह्मन् ह विश्वा भूतानि। नावीवान्तः समाहिता। चतस्र
आशाः प्रचरन्त्वग्रयः। इमन्नो यज्ञन्नयतु प्रजानन्। घृतं
पिन्वन्नजरं सुवीरम्॥६८॥

ब्रह्म समिद्धवत्याहुतीनाम्। आ गावो अगमन्नुत भद्रमक्रन्।
सीदन्तु गोष्ठे रणयन्त्वस्मे। प्रजावतीः पुरुरूपा इह स्युः।
इन्द्राय पूर्वोरुषसो दुहानाः। इन्द्रो यज्वने पृणते च शिक्षति।
उपेद्वदाति न स्वं मुषायति। भूयोभूयो रयमिदस्य वर्धयन्।
अभिन्ने खिले नि दधाति देवयुम्। न ता नशन्ति न ता
अर्वा॥६९॥

गावो भगो गाव इन्द्रो मे अच्छात्। गावः सोमस्य प्रथमस्य
भक्षः। इमा या गावः सजनासु इन्द्रः। इच्छामीद्धदा मनसा
चिदिन्द्रम्। यूयङ्गावो मेदयथा कृशञ्चित्। अश्लीलञ्चित्कृणुथा
सुप्रतीकम्। भद्रङ्गृहङ्कृणुथ भद्रवाचः। बृहद्वो वयं उच्यते
सभासु। प्रजावतीः सूयवसं रिशन्तीः। शुद्धा अपः सुप्रपाणे
पिबन्तीः। मा वः स्तेन ईशत् माऽघशंसः। परि वो हेती

रुद्रस्य वृज्यात्। उपेदमुपपर्वनम्। आसु गोषूपपृच्यताम्।
उपर्षभस्य रेतसि। उपेन्द्र तव वीर्ये॥७०॥

चरामि कनीयोऽन्यानर्पिता पदानि यज्वंसु हवामहे विष्ठा लोकाः सुवीरमर्वा पिबन्तीष्पदं॥८॥ [८]

ता सूर्याचन्द्रमसा विश्वभृत्तमा म॒हत्। तेजो वसुमद्राजतो
दिवि। सामा॑त्माना चरतः सामचारिणा॑। ययो॑र्ब्र॒तन्न म॒मे
जातु॑ देवयोः। उ॒भावन्तौ परि॑ यात॒ अम्या॑। दिवो न र॒श्मीः
स्त॑नुतो व्य॒र्णवे। उ॒भा भुव॑न्ती भुव॑ना क॒विक्र॑तू। सूर्या न
च॒न्द्रा च॑रतो ह॒ताम॑ती। पती॑ द्युमद्विश्वविदा॑ उ॒भा दि॒वः।
सूर्या उ॒भा च॒न्द्रम॑सा विचक्षणा॥७१॥

विश्ववा॑रा वरिवो॒भा वरे॑ण्या। ता नो॑ऽवतं मतिमन्ता
महि॑व्रता। विश्ववप॑री प्र॒तर॑णा त॒रन्ता। सुव॑र्विदा
दृ॒शये भू॑रिर॒श्मी। सूर्या हि च॒न्द्रा वसु॑ त्वेषदर्शता।
म॒न॒स्विनो॒भानु॑चर॒तोनु स॑न्दिवम्। अस्य श्रवो॑ न॒द्यः
सप्त बि॑भ्रति। द्यावा॒ क्षामा॑ पृथि॒वी दर्श॑तं वपुः। अ॒स्मे
सूर्याचन्द्रमसा॑ऽभिचक्षे॑। श्रद्धेकमिन्द्र चरतो विचर्तु॑रम्॥७२॥

पूर्वापरश्चरतो माययैतौ। शिशू क्रीडन्तौ परि यातो अध्वरम्।
 विश्वान्यन्यो भुवनाऽभि चष्टे। ऋतूनन्यो विदधञ्जायते पुनः।
 हिरण्यवर्णाः शुचयः पावका यासां राजा। यासां देवाः
 शिवेन मा चक्षुषा पश्यत। आपो भद्रा आदित्यश्यामि।
 नासदासीन्नो सदासीत्तदानीम्। नासीद्रजो नो व्योमा परो
 यत्। किमावरीवः कुह कस्य शर्मन्॥ ७३॥

अम्भः किमासीद्रहन्ङ्गभीरम्। न मृत्युरमृतन्तरहि न।
 रात्रिया अहं आसीत्प्रकेतः। आनीदवातः स्वधया तदेकम्।
 तस्माद्धान्यन्न परः किञ्चनासं। तम आसीत्तमसा गूढमग्रे
 प्रकेतम्। सलिलः सर्वमा इदम्। तुच्छेनाभवपिहितं
 यदासीत्। तमसस्तन्महिना जायतैकम्। कामस्तदग्रे
 समवर्तताधि॥ ७४॥

मनसो रेतः प्रथमं यदासीत्। सतो बन्धुमसति निरविन्दन्।
 हृदि प्रतीष्या कवयो मनीषा। तिरश्चीनो विततो
 रश्मिरेषाम्। अधः स्विदासी ३ दुपरि स्विदासी ३ त्।

रेतो॒धा आ॑सन्महि॒मानं॑ आसन्। स्व॒धा अ॒वस्ता॒त्प्रय॑तिः
पर॒स्ता॑त्। को अ॒द्धा वे॑द॒ क इ॒ह प्र वो॑चत्। कु॒त आ॑जा॒ता
कु॒त इ॒यं वि॒सृष्टिः॑। अ॒र्वाग्दे॒वा अ॒स्य वि॒सर्ज॑नाय॥ ७५॥

अथा॒ को वे॑द॒ यत॑ आब॒भूव॑। इ॒यं वि॒सृष्टि॑र्यत॑ आब॒भूव॑।
यदि॑ वा द॒धे यदि॑ वा न। यो अ॒स्याध्य॑क्षः पर॒मे व्यो॑मन्।
सो अ॒ङ्ग वे॑द॒ यदि॑ वा न वे॒द। कि॒ं स्वि॒द्वन॑ङ्क॒ उ स वृ॑क्ष
आ॑सीत्। यतो॒ द्यावा॑पृथि॒वी नि॑ष्टत॒क्षुः। मनी॑षिणो॒ मन॑सा
पृ॒च्छते॑दु॒तत्। यद॒ध्यति॑ष्ठ॒द्भुव॑नानि धा॒रयन्॑। ब्रह्म॒ वनं॑ ब्रह्म॒
स वृ॑क्ष आ॑सीत्॥ ७६॥

यतो॒ द्यावा॑पृथि॒वी नि॑ष्टत॒क्षुः। मनी॑षिणो॒ मन॑सा॒ विब्र॑वीमि
वः। ब्रह्मा॒ध्यति॑ष्ठ॒द्भुव॑नानि धा॒रयन्॑। प्रा॒तर॒ग्निं प्रा॒तरि॒न्द्रं
हवा॑महे। प्रा॒तर्मि॒त्रावरु॑णा प्रा॒तर॒श्विना॑। प्रा॒तर्भगं॑ पू॒षणं॑
ब्रह्म॑ण॒स्पति॑म्। प्रा॒तः सोम॑मु॒त रु॒द्रं हु॑वेम। प्रा॒तर्जि॑तं
भग॑मु॒ग्रं हु॑वेम। व॒यं पु॒त्रमदि॑ते॒र्यो वि॑ध॒र्ता। आ॒ध्रश्चि॒द्यं
मन्य॑मानस्तु॒रश्चित्॑॥ ७७॥

राजा॑ चि॒द्यं भ॒गं भ॒क्षी॒त्याह॑। भ॒ग प्र॒णेत॑र्भ॒ग स॒त्य॑रा॒धः।
 भ॒गे॒मा॒न्धिय॑मु॒दव॑ द॒दन्नः॑। भ॒ग प्र णो॑ ज॒नय॑ गो॒भिर॑श्वैः। भ॒ग
 प्र नृ॒भिर्नृ॒वन्तः॑ स्या॒म। उ॒तेदा॒नीं भ॒गव॑न्तः स्या॒म। उ॒त प्र॒पित्त्व॑
 उ॒त मध्ये॑ अ॒ह्नाम्। उ॒तोदि॑ता म॒घव॑न्त्सूर्य॑स्य। व॒यन्दे॑वानां॑
 सु॒म॒तौ स्या॑म। भ॒ग ए॒व भ॒गवा॑ꣳ अ॒स्तु दे॒वाः॥ ७८॥

तेन॑ व॒यं भ॒गव॑न्तः स्या॒म। तन्त्वा॑ भ॒ग सर्व॑ इ॒ज्जो॑हवीमि। स
 नो॑ भ॒ग पु॒र॒ए॒ता भ॑वे॒ह। स॒म॒ध्व॒रायो॑ष॒सो न॑मन्त। द॒धि॒क्रावे॑व
 शु॒चये॑ प॒दाय॑। अ॒र्वा॒ची॒नं व॑सु॒विदं॑ भ॒गन्नः॑। रथ॑मि॒वाश्वा॑
 वा॒जिन॑ आ॒व॑हन्तु। अ॒श्वा॒वती॑र्गो॒मती॑र्न उ॒षा॑सः। वी॒र॒व॒तीः
 स॒दमु॑च्छन्तु भ॒द्राः। घृ॒त॒न्दु॒हा॒ना वि॒श्वतः॑ प्र॒पी॒नाः। यू॒यं पा॑त
 स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः॥ ७९॥

॥ अष्टकम् ३ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

अ॒ग्निर्नः॑ पा॒तु कृ॒त्तिकाः॑ । नक्ष॑त्रन्दे॒वमिन्द्रि॑यम् । इ॒दमा॑साँ॒व्विचक्ष॑ण
ह॒विरा॒सञ्जु॑होतन । यस्य॒ भान्ति॑ र॒श्मयो॒ यस्य॒ के॒तवः॑ ।
यस्ये॒मा वि॒श्वा भुव॑नानि॒ सर्वा॑ । स कृ॒त्तिका॑भि॒रभि
सं॒वसा॑नः । अ॒ग्निर्नो॑ दे॒वः सु॒विते॑ द॒धातु॑ । प्र॒जाप॑ते रोहि॒णी
वे॒तु प॒त्नी । वि॒श्वरू॑पा बृ॒हती चि॒त्रभा॑नुः ॥ १ ॥

सा नो॑ य॒ज्ञस्य॑ सु॒विते॑ द॒धातु॑ । यथा॒ जीवे॑म श॒रदः॑ स॒र्वीराः॑ ।
रोहि॑णी दे॒व्युद॑गात्पु॒रस्ता॑त् । वि॒श्वा रू॒पाणि॑ प्र॒तिमो॑द॒माना॑ ।
प्र॒जाप॑तिः ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्ती । प्रि॒या दे॒वाना॑मुप॒यातु॑ य॒ज्ञम् ।
सोमो॒ राजा॑ मृ॒गशी॒र्षेण॒ आग॑न् । शि॒वं नक्ष॑त्रं प्रि॒यम॑स्य॒
धा॒म । आ॒प्याय॑मानो बहु॒धा जने॑षु । रे॒तः प्र॒जां यज॑माने
द॒धातु॑ ॥ २ ॥

यत्ते॒ नक्ष॑त्रं मृ॒गशी॒र्षम॑स्ति । प्रि॒यः रा॑जन्प्रि॒यत॑मं
प्रि॒याणा॑म् । तस्मै॑ ते सोम ह॒विषा॑ वि॒धेम॑ । शन्न॑ ए॒धि द्वि॒पदे॑

शञ्चतुष्पदे। आर्द्रया रुद्रः प्रथमान एति। श्रेष्ठो देवानां
पतिरघ्नियानाम्। नक्षत्रमस्य हविषा विधेम। मा नः प्रजाः
रीरिषन्मोत वीरान्। हेती रुद्रस्य परि णो वृणक्तु। आर्द्रा
नक्षत्रञ्जुषताः हविर्नः॥३॥

प्रमुञ्चमानौ दुरितानि विश्वा। अपाघशः सन्नुदतामरातिम्।
पुनर्नो देव्यदितिः स्पृणोतु। पुनर्वसू नः पुनरेताय्यज्ञम्।
पुनर्नो देवा अभियन्तु सर्वे। पुनः पुनर्वो हविषा यजामः।
एवा न देव्यदितिरनर्वा। विश्वस्य भर्त्री जगतः प्रतिष्ठा।
पुनर्वसू हविषा वर्धयन्ती। प्रियन्देवानामप्येतु पार्थः॥४॥

बृहस्पतिः प्रथमं जायमानः। तिष्यं नक्षत्रमभिसम्बभूव। श्रेष्ठो
देवानां पृतनासु जिष्णुः। दिशोऽनु सर्वा अभयन्नो अस्तु।
तिष्यः पुरस्तादुत मध्यतो नः। बृहस्पतिर्नः परि पातु पश्चात्।
बाधेतान्द्वेषो अभयङ्कुताम्। सुवीर्यस्य पतयः स्याम। इदं
सर्पेभ्यो हविरस्तु जुष्टम्। आश्रेषा येषामनुयन्ति चेतः॥५॥
ये अन्तरिक्षं पृथिवीङ्क्षियन्ति। ते नः सर्पासो हवमागमिष्ठाः।

ये रोचने सूर्यस्यापि सर्पाः। ये दिवं देवीमनु सञ्चरन्ति।
 येषामाश्रेषा अनुयन्ति कामम्। तेभ्यः सर्पेभ्यो मधुमञ्जुहोमि।
 उपहृताः पितरो ये मघासु। मनोजवसः सुकृतः सुकृत्याः। ते
 नो नक्षत्रे हवमार्गमिष्टाः। स्वधाभिर्यज्ञं प्रयतञ्जुषन्ताम्॥६॥

ये अग्निदग्धा येऽनग्निदग्धाः। येऽमुं लोकं पितरः क्षियन्ति।
 याश्च विद्म याश्च उ च न प्रविद्म। मघासु यज्ञश्च
 सुकृतञ्जुषन्ताम्। गवां पतिः फल्गुनीनामसि त्वम्।
 तदर्यमन्वरुण मित्र चारु। तन्त्वा वयश्च सनितारश्च
 सनीनाम्। जीवा जीवन्तमुप संविशेम। येनेमा विश्वा
 भुवनानि सञ्जिता। यस्य देवा अनु सं यन्ति चेतः॥७॥

अर्यमा राजाऽजरस्तुविष्मान्। फल्गुनीनामृषभो रोरवीति।
 श्रेष्ठो देवानां भगवो भगासि। तत्त्वा विदुः फल्गुनीस्तस्य
 वित्तात्। अस्मभ्यं क्षत्रमजरश्च सुवीर्यम्। गोमदश्चवदुप
 सन्नुदेह। भगो ह दाता भग इत्प्रदाता। भगो देवीः
 फल्गुनीरा विवेश। भगस्येत्तं प्रसवं गमेम। यत्र देवैः

सं॒ध॒मादं॑ मदेम॥८॥

आया॑तु दे॒वः सं॒वि॒तोप॑यातु। हि॒र॒ण्यये॑न सु॒वृ॒ता र॑थेन। वह॒न्
हस्त॑ः सु॒भगं॑ वि॒द्वन्नाप॑सम्। प्र॒यच्छ॑न्तं प॒पु॒रिं पु॒ण्यम॑च्छ।
हस्तः॑ प्र॒यच्छ॑त्व॒मृतं॑ वसी॑यः। दक्षि॑णेन॒ प्रति॑गृ॒ष्णीम॑ एनत्।
दा॒ता॒र॒म॒द्य सं॒वि॒ता वि॑देय। यो नो॒ हस्ता॑य प्रसु॒वाति॑
य॒ज्ञम्। त्वष्टा॑ नक्ष॑त्रम॒भ्येति॑ चि॒त्राम्। सु॒भ॒सं॑स॒य्युव॑तिः
रोच॑मानाम्॥९॥

नि॒वे॒शय॑न्न॒मृ॒ता॒न्म॒र्त्याः॑श्च। रू॒पाणि॑ पि॒श॒न्भुव॑नानि॒ विश्वा॑।
तन्न॑स्त्वष्टा॒ तदु॑ चि॒त्रा वि॑च॒ष्टाम्। तन्नक्ष॑त्रं भू॒रि॒दा अ॑स्तु
म॒ह्यम्। तन्नः॑ प्र॒जा॒र्वी॒र॒वती॑ः स॒नोतु॑। गोभि॑र्नो॒ अश्वैः॑
सम॑नक्तु य॒ज्ञम्। वा॒युर्नक्ष॑त्रम॒भ्येति॑ नि॒ष्ट्याम्। ति॒ग्मशृ॑ङ्गो
वृष॑भो रोरु॒वाणः। स॒मी॒रय॑न्भुव॒ना मा॑तरि॒श्वा। अप॒ द्वेषा॑सि
नुद॑ताम॒रातीः॑॥१०॥

तन्नो॑ वा॒युस्तदु॑ नि॒ष्ट्या शृ॑णोतु। तन्नक्ष॑त्रं भू॒रि॒दा अ॑स्तु
म॒ह्यम्। तन्नो॑ दे॒वासो॒ अनु॑जानन्तु॒ कामम्। यथा॑

तरेम दुरितानि विश्वा॥ दूरमस्मच्छत्रवो यन्तु भीताः।
तदिन्द्राग्नी कृणुतान्तद्विशाखे। तन्नो देवा अनुमदन्तु यज्ञम्।
पश्चात्पुरस्तादभयन्नो अस्तु। नक्षत्राणामधिपत्नी विशाखे।
श्रेष्ठाविन्द्राग्नी भुवनस्य गोपौ॥११॥

विषूचः शत्रूनप बाधमानौ। अप क्षुधन्नुदतामरातिम्। पूर्णा
पश्चादुत पूर्णा पुरस्तात्। उन्मध्यतः पौर्णमासी जिगाय।
तस्यान्देवा अधि संवसन्तः। उत्तमे नाक इह मादयन्ताम्।
पृथ्वी सुवर्चा युवतिः सजोषाः। पौर्णमास्युदगाच्छोभमाना।
आप्याययन्ती दुरितानि विश्वा॥ उरुन्दुहां यजमानाय
यज्ञम्॥१२॥

चित्रभानुर्यजमाने दधातु हविर्नः पाथश्चेतो जुषन्ताश्चेतो मदेम रोचमानामरातीर्गोपौ यज्ञम्॥१॥[१]

ऋद्ध्यास्म हव्यैर्नमसोपसद्य। मित्रन्देवं मित्रधेयन्नो अस्तु।
अनूराधान् हविषा वर्धयन्तः। शतर्जीवेम शरदः सर्वाः।
चित्रं नक्षत्रमुदगात्पुरस्तात्। अनूराधास इति यद्वदन्ति।
तन्मित्र एति पृथिभिर्देवयानैः। हिरण्ययैर्विततैरन्तरिक्षे।

इन्द्रो ज्येष्ठामनु नक्षत्रमेति। यस्मिन्वृत्रवृत्रतूर्ये ततारं॥१३॥
 तस्मिन्वयममृतन्दुहानाः। क्षुधन्तरेम दुरितिन्दुरिष्टिम्।
 पुरन्दराय वृषभाय धृष्णवे। अषाढाय सहमानाय मीढुषे।
 इन्द्राय ज्येष्ठा मधुमदुहाना। उरुङ्कणोतु यजमानाय
 लोकम्। मूलं प्रजां वीरवतीं विदेय। पराच्येतु निर्ऋतिः
 पराचा। गोभिर्नक्षत्रं पशुभिः समक्तम्। अहर्भूयाद्यजमानाय
 मह्यम्॥१४॥

अहर्नो अद्य सुविते दधातु। मूलं नक्षत्रमिति यद्वदन्ति।
 पराचीं वाचा निर्ऋतिनुदामि। शिवं प्रजायै शिवमस्तु
 मह्यम्। या दिव्या आपः पयसा सम्बभूवुः। या अन्तरिक्ष उत
 पार्थिवीर्याः। यासामषाढा अनुयन्ति कामम्। ता न आपः
 शः स्योना भवन्तु। याश्च कूप्या याश्च नाद्याः समुद्रियाः।
 याश्च वैशन्तीरुत प्रासचीर्याः॥१५॥

यासामषाढा मधु भक्षयन्ति। ता न आपः शः स्योना
 भवन्तु। तन्नो विश्वे उप शृण्वन्तु देवाः। तदषाढा अभिसंयन्तु

य॒ज्ञम्। तन्नक्ष॑त्रं प्रथ॒तां प॒शुभ्यः॑। कृ॒षिर्वृ॒ष्टिर्यज॑मानाय
कल्प॒ताम्। शु॒भ्राः क॒न्या युव॑तयः सु॒पेश॑सः। क॒र्मकृतः॑
सुकृ॑तो वी॒र्याव॑तीः। वि॒श्वान्दे॒वान् ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्तीः।
अ॒षाढाः का॒ममु॑प॒ यान्तु॑ य॒ज्ञम्॥१६॥

यस्मि॑न्ब्रह्माऽभ्यज॑यत्सर्वमे॒तत्। अ॒मुं च॑ लो॒कमि॒दम् च॑
सर्व॑म्। तन्नो॒ नक्ष॑त्रमभिजिद्विजित्य। श्रिय॑न्दधा॒त्वह॑णीयमानम्।
उ॒भौ लो॒कौ ब्रह्म॑णा॒ सञ्जि॑तेमौ। तन्नो॒ नक्ष॑त्रमभिजिद्विच॑ष्टाम्।
तस्मि॑न्वयं पृ॒तनाः॑ सञ्जये॑म। तन्नो॒ दे॒वासो॒ अनु॑जानन्तु
का॒मम्। शृ॒ण्वन्ति॑ श्रो॒णाम॒मृत॑स्य गो॒पाम्। पु॒ण्याम॑स्या
उ॒पशृ॑णोमि॒ वाच॑म्॥१७॥

म॒हीं दे॒वीं विष्णु॑पत्नीमजू॒र्याम्। प्र॒तीची॑मेना॒ ह॒विषा॑
य॒जामः॑। त्रेधा॑ विष्णु॑रुरुगा॒यो विच॑क्रमे। म॒हीन्दि॒वं
पृथि॒वीम॒न्तरि॑क्षम्। तच्छ्रो॑णैति॒ श्रवं॑ इ॒च्छमा॑ना। पु॒ण्यं
श्लोकं॑ यज॑मानाय कृ॒ण्वती॑। अ॒ष्टौ दे॒वा वस॑वः सो॒म्यासः॑।
चत॑स्रो दे॒वीर॒जराः॑ श्रवि॑ष्ठाः। ते य॒ज्ञं पा॑न्तु रज॑सः

पु॒रस्ता॑त्। सं॒वत्स॒रीण॑म॒मृत॑ऽ स्व॒स्ति॑॥१८॥

य॒ज्ञं नः॑ पा॒न्तु वस॑वः पु॒रस्ता॑त्। द॒क्षिण॑तोऽभि॒यन्तु॑
श्रवि॑ष्ठाः। पु॒ण्यं नक्ष॑त्रम॒भि संवि॑शाम। मा नो॒
अरा॑तिर॒घश॑सा॒ऽगन्। क्ष॒त्रस्य॑ रा॒जा वरु॑णोऽधि॒राजः।
नक्ष॑त्राणां॑ श॒तभि॑ष॒ग्वसि॑ष्ठः। तौ दे॒वेभ्यः॑ कृ॒णुतो दी॒र्घमा॑युः।
श॒तं स॒हस्रा॑ भेष॒जानि॑ धत्तः। य॒ज्ञन्नो॑ रा॒जा वरु॑ण॒ उप॑यातु।
तन्नो॒ विश्वे॑ अ॒भि संय॑न्तु दे॒वाः॥१९॥

तन्नो॒ नक्ष॑त्रं॑ श॒तभि॑ष॒ग्वजु॑षा॒णम्। दी॒र्घमा॑युः प्र॒तिर॑द्धेष॒जानि॑।
अ॒ज एक॑पा॒दुद॑गात्पु॒रस्ता॑त्। वि॒श्वा भू॒तानि॑ प्र॒तिमो॑द॒मानः।
तस्य॑ दे॒वाः प्र॑स॒वं य॑न्ति॒ सर्वे॑। प्रो॒ष्ठप॒दासो॑ अ॒मृत॑स्य गो॒पाः।
वि॒भ्राज॑मानः॒ समि॑धान॒ उग्रः॑। आ॒ऽन्तरि॑क्षमरु॒हद॑ग॒न्धाम्।
तं सूर्य॑ दे॒वम॒जमे॑क॒पाद॑म्। प्रो॒ष्ठप॒दासो॑ अ॒नुय॑न्ति॒
सर्वे॑॥२०॥

अहि॑र्बु॒ध्नियः॑ प्रथ॑मान एति। श्रे॒ष्ठो दे॒वाना॑मु॒त मा॑नु॒षाणा॑म्।
तं ब्रा॑ह्म॒णाः सोम॑पाः सो॒म्यासः॑। प्रो॒ष्ठप॒दासो॑ अ॒भि र॑क्षन्ति॒

सर्वे॑। च॒त्वार॒ एक॑म॒भिक॑र्म दे॒वाः। प्रो॒ष्ठप॒दास॒ इति॒ यान्
वद॑न्ति। ते बु॒ध्रियं॑ परि॒षद्य॑ः स्तु॒वन्तः॑। अहि॑ः रक्षन्ति॒
नम॑सोप॒सद्य॑। पू॒षा रे॒वत्य॑न्वेति॒ पन्था॑म्। पु॒ष्टिप॑ती पशु॒पा
वाज॑बस्त्यौ॥ २१॥

इ॒मानि॑ ह॒व्या प्र॑य॒ता जु॒षाणा॑। सु॒गैर्नो॒ यानै॒रुप॑यातां य॒ज्ञम्।
क्षु॒द्रान्प॒शून् रक्ष॑तु रे॒वती॑ नः। गा॒वो नो॒ अश्वा॑ः अन्वे॑तु
पू॒षा। अन्न॑ः रक्ष॑न्तौ बहु॒धा वि॑रूपम्। वाज॑ः सनु॒तां
यज॑मानाय य॒ज्ञम्। तद॒श्विना॑व॒श्वयु॑जोप॒याता॑म्। शु॒भङ्गमि॑ष्ठौ
सु॒यमे॑भि॒रश्वैः॑। स्वं नक्ष॑त्रः ह॒विषा॒ यज॑न्तौ। म॒ध्वा संपृ॑क्तौ
यजु॑षा॒ सम॑क्तौ॥ २२॥

यौ दे॒वानां॑ भि॒षजौ॑ ह॒व्यवा॒हौ। वि॒श्वस्य॑ दू॒ताव॑मृत॒स्य गो॒पौ।
तौ नक्ष॑त्रञ्जु॒षाणो॑प॒याता॑म्। नमो॒ऽश्विभ्या॑ङ्कु॒णुमो॑ऽश्व॒युग्भ्या॑म्।
अप॑ पा॒प्मानं॑ भ॒रणी॑र्भरन्तु। तद्य॒मो राजा॒ भग॑वान् विच॑ष्टाम्।
लो॒कस्य॒ राजा॑ मह॒तो म॒हान् हि। सु॒गन्तः॑ पन्था॒मभ॑यङ्कु॒णोतु॑।
यस्मि॑न्नक्ष॒त्रे य॒म एति॒ राजा॑। यस्मि॑न्नेनम॒भ्यषि॑ञ्चन्त दे॒वाः।

तदस्य चित्रं हविषां यजाम। अपं पाप्मानं भरणीर्भरन्तु।
निवेशनी यत्ते देवा अदधुः॥२३॥

ततार मह्यं प्रासचीर्या यान्तु यज्ञं वाचं स्वस्ति देवा अनुयन्ति सर्वे वाजवस्त्यौ समंक्तौ
देवास्त्रीणि च॥२॥ [२]

नवोनवो भवति जायमानो यमादित्या अशुमाप्याययन्ति।
ये विरूपे समनसा सव्ययन्ती। समानन्तन्तुं परितातना तै।
विभू प्रभू अनुभू विश्वतो हुवे। ते नो नक्षत्रे हवमार्गमेतम्।
वयन्देवी ब्रह्मणा संविदानाः। सुरत्नांसो देववीतिन्दधानाः।
अहोरात्रे हविषां वर्धयन्तः। अति पाप्मानमतिं मुक्त्या गमेम।
प्रत्युवदृश्यायती॥२४॥

व्युच्छन्ती दुहिता दिवः। अपो मही वृणुते चक्षुषा।
तमो ज्योतिष्कृणोति सूनरी। उदुस्त्रियाः सचते सूर्यः।
सचा उद्यन्नक्षत्रमर्चिमत्। तवेदुषो व्युषि सूर्यस्य च। सं
भक्तेन गमेमहि। तन्नो नक्षत्रमर्चिमत्। भानुमत्तेज उच्चरत्।
उपयज्ञमिहागमत्॥२५॥

प्र नक्षत्राय देवाय। इन्द्रायेन्दुः हवामहे। सनः सविता
 सुवत्सनिम्। पुष्टिदाव्वीरवत्तमम्। उदुत्यश्चित्रम्। अदितिर्न
 उरुष्यतु महीम् षु मातरम्। इदं विष्णुः प्रतद्विष्णुः।
 अग्निर्मूर्धा भुवः। अनुनोऽद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वम्।
 हव्यवाहः स्विष्टम्॥ २६॥

आयत्यगमत्स्विष्टम्॥ ३॥ [३]

अग्निर्वा अकामयत। अन्नादो देवानां स्यामिति। स
 एतमग्नये कृत्तिकाभ्यः पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्। ततो
 वै सोऽन्नादो देवानां भवत्। अग्निर्वै देवानां मन्नादः। यथा ह
 वा अग्निर्देवानां मन्नादः। एव ह वा एष मनुष्याणां भवति।
 य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽन्नं जुहोति।
 अग्नये स्वाहा कृत्तिकाभ्यः स्वाहा। अम्बायै स्वाहा दुलायै
 स्वाहा। नितत्यै स्वाहाऽभ्रयन्त्यै स्वाहा। मेघयन्त्यै स्वाहा
 वरुणयन्त्यै स्वाहा। चुपुणीकायै स्वाहेति॥ २७॥

प्रजापतिः प्रजा असृजत। ता अस्मात्सृष्टाः परांचीरायन्।
 तासां रोहिणीमभ्यध्यायत्। सोऽकामयत। उप मा

वर्तेत। समेनया गच्छेयेति। स एतं प्रजापतये रोहिण्यै
चरुन्निरवपत्। ततो वै सा तमुपावर्तत। समेनयागच्छत।
उप ह वा एनं प्रियमावर्तते। सं प्रियेण गच्छते। य
एतेन हविषा यजते। य उचैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति।
प्रजापतये स्वाहा रोहिण्यै स्वाहा। रोचमानायै स्वाहा
प्रजाभ्यः स्वाहेति॥२८॥

सोमो वा अंकामयत। ओषधीनां राज्यमभिजयेयमिति।
स एतं सोमाय मृगशीर्षाय श्यामाकश्चरुं पर्यसि
निरवपत्। ततो वै स ओषधीनां राज्यमभ्यजयत्।
समानानां ह वै राज्यमभिजयति। य एतेन हविषा
यजते। य उचैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। सोमाय स्वाहा
मृगशीर्षाय स्वाहा। इन्वकाभ्यः स्वाहोषधीभ्यः स्वाहा।
राज्याय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥२९॥

रुद्रो वा अंकामयत। पशुमान्तस्यामिति। स एतं
रुद्रायार्द्रायै प्रैय्यङ्गवश्चरुं पर्यसि निरवपत्। ततो वै
स पशुमानभवत्। पशुमान् ह वै भवति। य एतेन

ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति।
रु॒द्राय॒ स्वाहा॒ऽर्द्रायै॒ स्वाहा॑। पि॒न्व॑मा॒नायै॒ स्वाहा॑ प॒शुभ्यः॒
स्वाहे॑ति॥ ३० ॥

ऋ॒क्षा वा इ॒यम॑लो॒मका॑ऽऽसीत्। साऽका॑मयत।
ओष॑धीभि॒र्वन॒स्पति॑भिः प्रजा॑येयेति। सै॒तमदि॑त्यै
पुन॑र्वसुभ्याश्च॒रुन्नि॑र॒वपत्। ततो॒ वा इ॒यमोष॑धीभि॒र्वन॒स्पति॑भिः
प्राजा॑यत। प्रजा॑यते ह॒ वै प्र॒जया॑ प॒शुभिः। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒
यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। अदि॑त्यै स्वाहा
पुन॑र्वसुभ्याम्। स्वाहा भू॒त्यै स्वाहा॒ प्रजा॑त्यै स्वाहे॑ति॥ ३१ ॥

बृ॒ह॒स्पति॑र्वा अ॑का॒मय॑त। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सी स्या॑मिति। स ए॒तं
बृ॒ह॒स्पत॑ये ति॒ष्याय॑ नैवा॒रश्च॒रुं प॑र्य॒सि नि॑र॒वपत्। ततो॒ वै स
ब्र॒ह्मव॑र्च॒स्य॑भवत्। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सी ह॒ वै भ॑वति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒
यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। बृ॒ह॒स्पत॑ये स्वाहा
ति॒ष्याय॑ स्वाहा॑। ब्र॒ह्मव॑र्च॒साय॑ स्वाहे॑ति॥ ३२ ॥

दे॒वा॒सु॒राः सं॑य॒त्ता आ॑सन्। ते दे॒वाः सर्पे॑भ्य॒ आश्रे॑षाभ्य॒
आज्यै॑ क॒र॒म्भन्नि॑र॒वपन्। ताने॒ताभि॑रे॒वदे॒वता॑भि॒रुपा॑नयन्।

ए॒ताभि॑र्ह॒ वै दे॒वता॑भिर्द्विषन्तं॒ भ्रातृ॑व्यमुप॒नय॑ति। य ए॒तेन॑
ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। स॒र्पेभ्यः॑
स्वाहा॑ऽऽश्रे॒षाभ्यः॑ स्वाहा॑। द॒न्द॒शूके॑भ्यः स्वाहेति॑॥ ३३॥

पि॒तरो॑ वा अ॑कामयन्त। पि॒तृलो॑क ऋ॒ध्रुया॑मेति॑। त ए॒तं
पि॒तृभ्यो॑ म॒घाभ्यः॑ पु॒रोडा॑श॒ षट्क॑पालं॒ निर॑वपन्। ततो॑ वै
ते पि॒तृलो॑क आ॑र्ध्वन्। पि॒तृलो॑के ह॒ वा ऋ॑ध्नोति। य
ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति।
पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑ म॒घाभ्यः॑। स्वाहा॑ऽनु॒घाभ्यः॑ स्वाहा॑ग॒दाभ्यः॑।
स्वाहा॑ऽरु॒न्ध॒तीभ्यः॑ स्वाहेति॑॥ ३४॥

अ॒र्य॒मा वा अ॑कामयत। प॒शुमा॑न्त्स्या॒मिति॑। स ए॒तम॑र्य॒म्णे
फल्गु॑नीभ्याश्चरु॒न्निर॑वपत्। ततो॑ वै स प॑शु॒मान॑भवत्।
प॒शुमान् ह॒ वै भ॑वति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑
चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। अ॒र्य॒म्णे स्वाहा॑ फल्गु॑नीभ्याः
स्वाहा॑। प॒शुभ्यः॑ स्वाहेति॑॥ ३५॥

भ॒गो वा अ॑कामयत। भ॒गी श्रे॒ष्ठी दे॒वाना॑ऽस्या॒मिति॑। स ए॒तं
भ॒गाय॑ फल्गु॑नीभ्याश्चरु॒न्निर॑वपत्। ततो॑ वै स भ॒गी श्रे॒ष्ठी

दे॒वाना॑म॒भवत् । भ॒गी ह॒ वै श्रे॒ष्ठी सं॒माना॑ भवति । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते । य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑ । सोऽ॒त्र जु॒होति॑ । भगा॑य॒ स्वाहा॑ फल्गु॑नीभ्या॒ऽः स्वाहा॑ । श्रे॒ष्ठाय॑ स्वाहेति॑ ॥ ३६ ॥

स॒वि॒ता वा अ॑कामयत । श्र॒न्मै दे॒वा द॒धीर॑न् । स॒वि॒ता स्या॑मिति॑ । स ए॒त॑ः स॒वि॒त्रे ह॒स्ताय॑ पु॒रोडा॑शं द्वा॒द॒शक॑पा॒लं नि॒र॒व॒प॒दाशू॑नां व्री॒ही॒णाम् । ततो॑ वै तस्मै॑ श्रद्धे॒वा अ॑द॒धत॑ । स॒वि॒ताऽभ॑वत् । श्रद्धे॒वा अ॑स्मै मनु॒ष्या द॑धते । स॒वि॒ता सं॒माना॑ भवति । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते । य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑ । सोऽ॒त्र जु॒होति॑ । स॒वि॒त्रे स्वाहा॑ ह॒स्ताय॑ । स्वाहा॑ द॒द॒ते स्वाहा॑ पृ॒ण॒ते । स्वाहा॑ प्र॒यच्छ॑ते स्वाहा॑ प्र॒तिगृ॑भ्ण॒ते स्वाहेति॑ ॥ ३७ ॥

त्व॒ष्टा वा अ॑कामयत । चि॒त्रं प्र॒जां वि॑न्दे॒येति॑ । स ए॒त॒न्त्वष्ट्रे॑ चि॒त्रायै॑ पु॒रोडा॑शम॒ष्टाक॑पा॒लं नि॒र॒व॒पत् । ततो॑ वै स चि॒त्रं प्र॒जाम॑विन्दत । चि॒त्र॑ः ह॒ वै प्र॒जां वि॑न्दते । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते । य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑ । सोऽ॒त्र जु॒होति॑ । त्वष्ट्रे॑ स्वाहा॑ चि॒त्रायै॑ स्वाहा॑ । चै॒त्राय॑ स्वाहा॑ प्र॒जायै॑ स्वाहेति॑ ॥ ३८ ॥

वा॒युर्वा अ॑कामयत्। का॒म॒चा॒र॑मे॒षु लो॒केष्व॒भिज॑ये॒य॒मिति॑।
 स ए॒तद्वा॒यवे॒ निष्पा॑यै गृ॒ष्ट्यै दु॒ग्धं प॒यो निर॑वपत्। ततो॒
 वै स का॑म॒चा॒र॑मे॒षु लो॒केष्व॒भ्यज॑यत्। का॒म॒चा॒र॑ः ह वा
 ए॒षु लो॒केष्व॒भिज॑यति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑
 चैन॑दे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॒होति॑। वा॒यवे॒ स्वाहा॑ निष्पा॑यै स्वाहा॑।
 का॒म॒चा॒राय॑ स्वाहा॒ऽभिजि॑त्यै स्वाहेति॑॥३९॥

इन्द्रा॒ग्नी वा अ॑कामयेताम्। श्रै॒ष्ठ्यं दे॒वाना॑म॒भिज॑ये॒वेति॑।
 तावे॒तमिन्द्रा॒ग्निभ्या॑ विशा॑खाभ्यां पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं
 निर॑वपताम्। ततो॒ वै तौ श्रै॒ष्ठ्यं दे॒वाना॑म॒भ्यज॑यताम्।
 श्रै॒ष्ठ्यः ह वा स॑मा॒नाना॑म॒भि ज॑यति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒
 यज॑ते। य उ॑ चैन॑दे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॒होति॑। इन्द्रा॒ग्निभ्या॑ः
 स्वाहा॑ विशा॑खाभ्या॑ः स्वाहा॑। श्रै॒ष्ठ्याय॑ स्वाहा॒ऽभिजि॑त्यै
 स्वाहेति॑॥४०॥

अथै॒तत्पौ॑र्ण॒मा॒स्या आ॒ज्यं निर॑वपति। कामो॒ वै पौ॑र्ण॒मासी॑।
 काम॒ आ॒ज्यम्। कामे॑नै॒व काम॑ः॒ सम॑र्धयति। क्षि॒प्रमे॑न॒ः
 सकाम॑ उप॑नमति। येन॒ कामे॑न॒ यज॑ते। सोऽ॒त्र जु॒होति॑।

पौर्णमास्यै स्वाहा कामाय स्वाहाऽऽगत्यै स्वाहेति॥४१॥

अग्निः पञ्चदश प्रजापतिष्पोऽंशं सोम एकादश रुद्रो दशर्क्षेकादश बृहस्पतिर्दशं देवासुरा नवं पितर

एकादशार्यमा भगो दशं दश सविता चतुर्दशं त्वष्टा वायुरिन्द्राग्नी दशं दशाथैतत्पौर्णमास्या अष्टौ

पञ्चदश॥४॥ [४]

मित्रो वा अकामयत। मित्रधेयमेषु लोकेष्वभिजयेयमिति।
स एतं मित्रायानूराधेभ्यश्चरुन्निरवपत्। ततो वै स
मित्रधेयमेषुलोकेष्वभ्यजयत्। मित्रधेयं ह वा एषु
लोकेष्वभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं
वेद। सोऽत्र जुहोति। मित्राय स्वाहाऽनूराधेभ्यः स्वाहा।
मित्रधेयाय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥४२॥

इन्द्रो वा अकामयत। ज्यैष्ठ्यं देवानामभिजयेयमिति।
स एतमिन्द्राय ज्येष्ठायै पुरोडाशमेकादशकपालं
निरवपन्महाव्रीहीणाम्। ततो वै स ज्यैष्ठ्यं देवानामभ्यजयत्।
ज्यैष्ठ्यं ह वै समानानामभिजयति। य एतेन हविषा
यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। इन्द्राय स्वाहा
ज्येष्ठायै स्वाहा। ज्यैष्ठ्याय स्वाहाभिजित्यै स्वाहेति॥४३॥

प्रजापतिर्वा अकामयत। मूलं प्रजां विन्देयेति। स
 एतं प्रजापतये मूलाय चरुन्निरवपत्। ततो वै स मूलं
 प्रजामविन्दत। मूलं ह वै प्रजां विन्दते। य एतेन हविषा
 यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। प्रजापतये
 स्वाहा मूलाय स्वाहा। प्रजायै स्वाहेति॥४४॥

आपो वा अकामयन्त। समुद्रङ्गाममभिजयेमेति।
 ता एतमुद्ध्योऽषाढाभ्यश्चरुन्निरवपन्। ततो वै ताः
 समुद्रङ्गाममभ्यजयन्। समुद्रं ह वै काममभिजयति। य
 एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति।
 अद्ध्यः स्वाहाऽषाढाभ्यः स्वाहा। समुद्राय स्वाहा कामाय
 स्वाहा। अभिजित्यै स्वाहेति॥४५॥

विश्वे वै देवा अकामयन्त। अनपज्यं जयेमेति। त
 एतं विश्वेभ्यो देवेभ्योऽषाढाभ्यश्चरुन्निरवपन्। ततो वै
 तेऽनपज्यमजयन्। अनपज्यं ह वै जयति। य
 एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति।
 विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहाऽषाढाभ्यः स्वाहा। अनपज्याय

स्वाहा जित्यै स्वाहेति॥४६॥

ब्रह्म वा अकामयत। ब्रह्मलोकमभिजयेयमिति। तदेतं
ब्रह्मणेऽभिजिते चरुन्निरवपत्। ततो वै तद्ब्रह्मलोकमभ्यंजयत्।
ब्रह्मलोकं ह वा अभिजयति। य एतेन हविषा यजते।
य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। ब्रह्मणे स्वाहाऽभिजिते
स्वाहा। ब्रह्मलोकाय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥४७॥

विष्णुर्वा अकामयत। पुण्यं श्लोकं शृण्वीय। न मा
पापी कीर्तिरागच्छेदिति। स एतं विष्णवे श्रोणायै
पुरोडाशत्रिकपालन्निरवपत्। ततो वै स पुण्यं
श्लोकमशृणुत। नैनं पापी कीर्तिरागच्छत्। पुण्यं ह
वै श्लोकं शृणुते। नैनं पापी कीर्तिरागच्छति। य एतेन
हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति।
विष्णवे स्वाहा श्रोणायै स्वाहा। श्लोकाय स्वाहा श्रुताय
स्वाहेति॥४८॥

वसवो वा अकामयन्त। अग्रं देवतानां परीयामेति। त एतं

वसुभ्यः श्रविष्ठाभ्यः पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपन्। ततो वै तेऽग्रं देवतानां पर्यायन्। अग्रं ह वै समानानां पर्येति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। वसुभ्यः स्वाहा श्रविष्ठाभ्यः स्वाहा। अग्राय स्वाहा परीत्यै स्वाहेति॥४९॥

इन्द्रो वा अकामयत। दृढोऽशितिलः स्यामिति। स एतं वरुणाय शतभिषजे भेषजेभ्यः पुरोडाशं दशकपालं निरवपत्कृष्णानां व्रीहीणाम्। ततो वै स दृढोऽशितिलोऽभवत्। दृढो ह वा अशितिलो भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। वरुणाय स्वाहा शतभिषजे स्वाहा। भेषजेभ्यः स्वाहेति॥५०॥

अजो वा एकपादकामयत। तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी स्यामिति। स एतमजायैकपदे प्रोष्ठपदेभ्यश्चरुन्निरवपत्। ततो वै स तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यभवत्। तेजस्वी ह वै ब्रह्मवर्चसी भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति।

अजायैकपदे स्वाहा॑ प्रोष्ठपदेभ्यः स्वाहा॑। तेजसे स्वाहा॑
ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति॥५१॥

अहिर्वै बुध्रियोऽकामयत। इमां प्रतिष्ठां विन्देयेति। स
एतमहये बुध्रियाय प्रोष्ठपदेभ्यः पुरोडाशं भूमिकपालं
निरवत्। ततो वै स इमां प्रतिष्ठामविन्दत। इमां ह वै
प्रतिष्ठां विन्दते। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं
वेद। सोऽत्र जुहोति। अहये बुध्रियाय स्वाहा॑ प्रोष्ठपदेभ्यः
स्वाहा॑। प्रतिष्ठायै स्वाहेति॥५२॥

पूषा वा अकामयत। पशुमान्तस्यामिति। स एतं पूष्णे रेवत्यै
चरुन्निरवपत्। ततो वै स पशुमानभवत्। पशुमान् ह वै
भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र
जुहोति। पूष्णे स्वाहा॑ रेवत्यै स्वाहा॑। पशुभ्यः स्वाहेति॥५३॥

अश्विनौ वा अकामयेताम्। श्रोत्रस्विनावबधिरो स्यावेति।
तावेतमश्विभ्यामश्वयुग्भ्यां पुरोडाशन्द्विकपालन्निरवपताम्।
ततो वै तौ श्रोत्रस्विनावबधिरावभवताम्। श्रोत्रस्वी ह वा
अबधिरो भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं

वेदं। सोऽत्र जुहोति। अश्विभ्यां॑ स्वाहा॑ऽश्वयुग्भ्यां॑ स्वाहा॑। श्रोत्राय॑ स्वाहा॑ श्रुत्यै॑ स्वाहेति॑॥५४॥

यमो॑ वा अकामयत। पितॄणां॑ राज्यमभिजयेयमिति॑। स एतं॑ यमायापभरणीभ्यश्चरुन्निरपवत्। ततो॑ वै स पितॄणां॑ राज्यमभ्यजयत्। समानानां॑ ह वै राज्यमभिजयति। य एतेन॑ हविषा यजते। य उ॑ चैनदेवं वेदं। सोऽत्र जुहोति। यमाय॑ स्वाहा॑ऽपभरणीभ्यः॑ स्वाहा॑। राज्याय॑ स्वाहा॑भिजित्यै॑ स्वाहेति॑॥५५॥

अथैतदमावास्याया॑ आज्यं॑ निर्वपति। कामो॑ वा अमावास्या॑। काम॑ आज्यम्। कामेनैव॑ कामं॑ समर्धयति। क्षिप्रमेनं॑ सकाम॑ उपनमति। येन॑ कामेन॑ यजते। सोऽत्र जुहोति। अमावास्यायै॑ स्वाहा॑ कामाय॑ स्वाहा॑ऽऽगत्यै॑ स्वाहेति॑॥५६॥

मित्र॑ इन्द्रः प्रजापतिर्दशं दशाप॑ एकादश॑ विश्वे॑ ब्रह्म॑ दशदश॑ विष्णुस्त्रयोदश॑ वसंव॑ इन्द्रोऽजोऽहिर्वै बुध्नियः॑ पृषाऽश्विनौ॑ यमो॑ दशं दशाथैतदमावास्याया॑ अष्टौ॑ पञ्चदश॑॥५॥ [५]

चन्द्रमा॑ वा अकामयत। अहोरात्रानर्धमा॑सान्मासानृतून्त्संवत्सर॑

चन्द्रमंसः सायुज्यं सलोकतामाप्नुयामिति। स एतश्चन्द्रमंसे
 प्रतीदृश्यायै पुरोडाशं पञ्चदशकपालं निरवपत्। ततो
 वै सोऽहोरात्रानर्धमासान्मासानृतून्त्संवत्सरमाप्त्वा।
 चन्द्रमंसः सायुज्यं सलोकतामाप्नोत्। अहोरात्रान् ह वा
 अर्धमासान्मासानृतून्त्संवत्सरमाप्त्वा। चन्द्रमंसः सायुज्यं
 सलोकतामाप्नोति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं
 वेद। सोऽत्र जुहोति। चन्द्रमंसे स्वाहा प्रतीदृश्यायै
 स्वाहा। अहोरात्रेभ्यः स्वाहाऽर्धमासेभ्यः स्वाहा। मासेभ्यः
 स्वाहर्तुभ्यः स्वाहा। संवत्सराय स्वाहेति॥५७॥

अहोरात्रे वा अकामयेताम्। अत्यहोरात्रे मुच्येवहि।
 न नावहोरात्रे आप्नुयातामिति। ते एतमहोरात्राभ्यां
 चरुन्निरवपताम्। द्वयानां ब्रह्मीणां शुक्लानां च कृष्णानां
 च। सवात्योर्दुग्धे। श्वेतायै च कृष्णायै च। ततो वै ते
 अत्यहोरात्रे अमुच्येते। नैनं अहोरात्रे आप्नुताम्। अति
 ह वा अहोरात्रे मुच्यते। नैनमहोरात्रे आप्नुतः। य एतेन
 हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अहो

स्वाहा रात्रियै स्वाहा॥ अतिमुक्त्यै स्वाहेति॥५८॥

उषा वा अंकामयत। प्रियाऽऽदित्यस्य सुभगा स्यामिति।
सैतमुषसे चरुन्निरवपत्। ततो वै सा प्रियाऽऽदित्यस्य
सुभगाऽभवत्। प्रियो ह वै समानानां सुभगो भवति।
य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति।
उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहा॥ व्युषुष्यै स्वाहा व्युच्छन्त्यै
स्वाहा॥ व्युष्टायै स्वाहेति॥५९॥

अथैतस्मै नक्षत्राय चरुनिर्वपति। यथा त्वन्देवानामसि।
एवमहं मनुष्याणां भूयासमिति। यथा ह वा एतद्देवानाम्।
एव९ ह वा एष मनुष्याणां भवति। य एतेन हविषा
यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। नक्षत्राय
स्वाहोदेष्यते स्वाहा॥ उद्यते स्वाहोदिताय स्वाहा॥ हरसे
स्वाहा भरसे स्वाहा॥ भ्राजसे स्वाहा तेजसे स्वाहा॥ तपसे
स्वाहा ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति॥६०॥

सूर्यो वा अंकामयत। नक्षत्राणां प्रतिष्ठा स्यामिति। स

ए॒त॒ꣳ सूर्या॑य॒ नक्ष॑त्रेभ्यश्च॒रुन्नि॑र्वपत्। ततो॒ वै स नक्ष॑त्राणां
प्रति॒ष्ठाऽभ॑वत्। प्रति॒ष्ठा ह॒ वै संमा॑नानां॑ भवति। य ए॒तेन॑
ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। सूर्या॑य॒
स्वाहा॑ नक्ष॑त्रेभ्यः॒ स्वाहा॑। प्रति॒ष्ठायै॒ स्वाहेति॑॥६१॥

अथै॒तमदि॑त्यै च॒रुन्नि॑र्वपति। इ॒यं वा अदि॑तिः। अ॒स्यामे॒व
प्रति॑तिष्ठति। सोऽत्र॑ जुहोति। अदि॑त्यै॒ स्वाहा॑ प्रति॒ष्ठायै॒
स्वाहेति॑॥६२॥

अथै॒तं विष्ण॑वे च॒रुन्नि॑र्वपति। य॒ज्ञो वै विष्णुः॑। य॒ज्ञ ए॒वान्त॑तः
प्रति॑तिष्ठति। सोऽत्र॑ जुहोति। विष्ण॑वे॒ स्वाहा॑ य॒ज्ञाय॒ स्वाहा॑।
प्रति॒ष्ठायै॒ स्वाहेति॑॥६३॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

तृतीयस्यामि॒तो दि॒वि सोमं॑ आसीत्। तङ्गा॑य॒त्र्याऽह॑रत्।
तस्य॑ पु॒र्णम॑च्छिद्यत। तत्प॒र्णोऽभ॑वत्। तत्प॒र्णस्य॑ पु॒र्णत्व॑म्।
ब्र॒ह्म वै पु॒र्णः। यत्प॒र्णशा॒ख्या व॑त्सान॒पाक॑रोति।
ब्र॒ह्मणै॒वैनान॑पाक॑रोति। गा॒य॒त्रो वै पु॒र्णः। गा॒य॒त्राः
प॒शवः॑ ॥१॥

तस्मा॒त्रीणि॑त्रीणि पु॒र्णस्य॑ पला॒शानि॑। त्रि॒पदा॑ गा॒य॒त्री।
यत्प॒र्णशा॒ख्या गाः प्रा॑र्पय॑ति। स्वयै॒वैना॑ दे॒वत॑या प्रा॑र्पय॑ति।
यङ्काम॑ये॒ताप॒शुः स्या॑दि॒ति। अ॒प॒र्णान्त॑स्मै शु॒ष्का॑ग्रा॒माह॑रेत्।
अ॒प॒शुरे॒व भ॑वति। यङ्काम॑ये॒त प॒शुमा॑न्त॒स्यादि॑ति।
ब॒हुप॒र्णान्त॑स्मै बहु॒शा॒खामा॑ह॑रेत्। प॒शुम॑न्त॒मेवैन॑ङ्क॑रोति ॥२॥

यत्प्राची॑मा॒ हरे॑त्। दे॒वलो॒कम॑भि ज॑येत्। यदु॒दीची॑
मनु॒ष्यलो॒कम्। प्राची॑मु॒दीची॑मा॒ ह॑रति। उ॒भयो॑र्लो॒कयो॑र॒भिजि॑त्यै
इ॒षे त्वो॒र्जे त्वे॒त्याह॑। इ॒षमे॒वोर्जं॑ यज॑माने दधाति। वा॒यवः
स्थे॒त्याह॑। वा॒युर्वा अ॒न्तरि॑क्ष॒स्याध्य॑क्षाः। अ॒न्तरि॑क्ष॒दे॒वत्याः॑

खलु वै पशवः॥३॥

वायव एवैनान्परि ददाति। प्र वा एनानेतदा करोति।
यदाह। वायवः स्थेत्युपायवः स्थेत्याह। यजमानायैव
पशूनुप ह्वयते। देवो वः सविता प्रार्पयत्वित्याह प्रसूत्यै।
श्रेष्ठतमाय कर्मण इत्याह। यज्ञो हि श्रेष्ठतमङ्गर्म।
तस्मादेवमाह। आप्यायध्वमघ्निया देवभागमित्याह॥४॥

वत्सेभ्यश्च वा एताः पुरा मनुष्येभ्यश्चाप्यायन्त। देवेभ्य एवैना
इन्द्रायाप्याययति। ऊर्जस्वतीः पयस्वतीरित्याह। ऊर्जः
हि पयः सम्भरन्ति। प्रजावतीरनमीवा अयक्ष्मा इत्याह
प्रजात्यै। मा वः स्तेन ईशत माऽघशःस इत्याह गुप्त्यै।
रुद्रस्य हेतिः परि वो वृणक्तित्याह। रुद्रादेवैनास्त्रायते।
ध्रुवा अस्मिन्गोपतौ स्यात बह्वीरित्याह। ध्रुवा एवास्मिन्बह्वीः
करोति॥५॥

यजमानस्य पशून्याहीत्याह। पशूनाङ्गोपीथाय। तन्मात्सायं
पशव उपसमावर्तन्ते। अनन्धः सादयति। गर्भाणान्धृत्या

अप्रपादाय। तस्माद्दर्भाः प्रजानामप्रपादुकाः। उपरीव
निदधाति। उपरीव हि सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य
समष्ट्यै॥६॥

पुशवंः करोति पुशवो देवभागमित्याह करोति नवं च॥१॥ [१]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यश्वपुरुशुमादत्ते प्रसूत्यै।
अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू
आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। यो वा ओषधीः
पर्वशो वेद। नैनाः स हि नस्ति। प्रजापतिर्वा ओषधीः
पर्वशो वेद। स एना न हि नस्ति। अश्वपुर्श्वा बरुहिरच्छैति।
प्राजापत्यो वा अश्वः सयोनित्वाय॥७॥

ओषधीनामहिंसायै। यज्ञस्य घोषदसीत्याह। यजमान
एव रयिन्दधाति। प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरांतय इत्याह।
रक्षसामपहत्यै। प्रेयमंगाद्विषणां बरुहिरच्छेत्याह। विद्या
वै धिषणां। विद्ययैवैनदच्छैति। मनुना कृता स्वधया
वितुष्टेत्याह। मानवी हि पर्शुः स्वधाकृता॥८॥

त आवहन्ति कवयः पुरस्तादित्याह। शुश्रुवांसो वै
 कवयः। यज्ञः पुरस्तात्। मुखत एव यज्ञमा रभते। अथो
 यदेतदुक्ता यतः कुतश्चा हरति। तत्प्राच्या एव दिशो
 भवति। देवेभ्यो जुष्टमिह बर्हिरासद इत्याह। बर्हिषः
 समृद्धौ। कर्मणोऽनपराधाय। देवानां परिषूतमसीत्याह॥९॥

यद्वा इदङ्किं च। तद्देवानां परिषूतम्। अथो यथा वस्यसे
 प्रतिप्रोच्याहेदङ्किरिष्यामीति। एवमेव तदध्वर्युर्देवेभ्यः
 प्रतिप्रोच्य बर्हिर्दाति। आत्मनोऽहिंसायै। यावतः
 स्तुम्बान्परिदिशेत्। यत्तेषामुच्छिष्यात्। अति तद्यज्ञस्य
 रेचयेत्। एकं स्तुम्बं परिदिशेत्। तं सर्वन्दायात्॥१०॥

यज्ञस्यानतिरेकाय। वरुषवृद्धमसीत्याह। वरुषवृद्धा वा
 ओषधयः। देवबर्हिरित्याह। देवेभ्य एवैनत्करोति।
 मा त्वाऽन्वङ्गा तिर्यगित्याहाहिंसायै। पर्व ते
 राध्यासमित्याहर्ध्वै। आच्छेत्ता ते मा रिषमित्याह।
 नास्यात्मनो मीयते। य एवं वेद॥११॥

देव॑र्ब॒हिः श॒तव॑ल्शं वि॒रोहे॒त्याह॑। प्र॒जा वै ब॒र्हिः।
 प्र॒जानां॑ प्र॒जन॑नाय। स॒हस्र॑वल्शा वि व॒यं रु॑हेमेत्याह।
 आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते। पृ॒थि॒व्याः संपृ॑चः पा॒हीत्या॑ह
 प्रति॑ष्ठित्यै। अयु॑ङ्गायु॒ङ्गान्मु॒ष्टीलु॑नोति। मि॒थु॒न॒त्वाय॑ प्रजा॑त्यै।
 सु॒स॒म्भृतां॑ त्वा॒ सम्भ॑रा॒मीत्या॑ह। ब्रह्म॑णै॒वैन॑त्सम्भ॑रति॥१२॥

अदि॑त्यै रा॒स्नाऽसी॒त्याह॑। इ॒यं वा अदि॑तिः। अ॒स्या
 ए॒वैन॒द्रास्ना॑ङ्करोति। इन्द्रा॒ण्यै स॒न्नह॑न॒मित्या॑ह। इन्द्रा॒णी वा
 अग्रे॑ दे॒वता॑ना॒ं स॒मन॑ह्यत। साऽऽध्नी॑त्। ऋ॒द्ध्यै स॒न्नह्य॑ति।
 प्र॒जा वै ब॒र्हिः। प्र॒जाना॑मप॑रावापाय। तस्मा॒त्स्नाव॑सन्तताः
 प्र॒जा जा॑यन्ते॥१३॥

पू॒षा ते॑ ग्र॒न्थिङ्ग॑श्चा॒त्वित्या॑ह। पु॒ष्टिमे॒व यज॑माने दधाति।
 स ते॒ मा॒स्थादि॒त्याहा॒हिंसा॑यै। प॒श्चात्प्रा॑श्चमुप॑गूहति।
 प॒श्चाद्वै प्रा॒चीन॑ं रे॒तो धी॑यते। प॒श्चादे॒वास्मै॑ प्रा॒चीन॑ं रे॒तो
 दधा॑ति। इन्द्र॑स्य त्वा बा॒हुभ्या॑मुद्य॑च्छु इत्याह। इन्द्रि॒यमे॒व
 यज॑माने दधाति। बृह॑स्पतै॑र्मूर्धा ह॑रा॒मीत्या॑ह। ब्रह्म॑ वै

देवानां बृहस्पतिः॥१४॥

ब्रह्मणैवैनद्धरति। उर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याह गत्यै।
 देवङ्गममसीत्याह। देवानेवैनद्रमयति। अनधः सादयति।
 गर्भाणान्धृत्या अप्रपादाय। तस्माद्गर्भाः प्रजानामप्रपादुकाः।
 उपरीव नि दधाति। उपरीव हि सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य
 लोकस्य समष्ट्यै॥१५॥

सुयोनित्वायं स्वधाकृताऽसीत्याह दायद्वेदं भरति जायन्ते बृहस्पतिः समष्ट्यै॥२॥ [२]

पूर्वेद्युरिध्मावरुहिः करोति। यज्ञमेवारभ्य गृहीत्वोपवसति।
 प्रजापतिर्यज्ञमसृजत। तस्योखे अस्त्रं सेताम्। यज्ञो
 वै प्रजापतिः। यत्सान्नाय्योखे भवतः। यज्ञस्यैव तदुखे
 उपदधात्यप्रस्त्रं साय। शुन्धध्वन्दैव्याय कर्मणे देवयज्याया
 इत्याह। देवयज्याया एवैनानि शुन्धति। मातरिश्वनो
 घर्मोऽसीत्याह॥१६॥

अन्तरिक्षं वै मातरिश्वनो घर्मः। एषां लोकानां विधृत्यै।
 द्यौरसि पृथिव्यसीत्याह। दिवश्च ह्येषा पृथिव्याश्च सम्भृता।

यदुखा। तस्मादेवमाह। विश्वधाया असि परमेण धाम्नेत्याह।
वृष्टिर्वै विश्वधायाः। वृष्टिमेवावरुन्धे। दृ२हंस्व मा ह्वारित्याह
धृत्यै॥१७॥

वसूनां पवित्रमसीत्याह। प्राणा वै वसवः। तेषां वा
एतद्भागधेयम्। यत्पवित्रम्। तेभ्य एवैनत्करोति। शतधारं
सहस्रधारमित्याह। प्राणेष्वेवायुर्दधाति सर्वत्वाय।
त्रिवृत्पलाशशाखायान्दर्भमयं भवति। त्रिवृद्वै प्राणः।
त्रिवृतमेव प्राणं मध्यतो यजमाने दधाति॥१८॥

सौम्यः पूर्णः संयोनित्वाय। साक्षात्पवित्रन्दर्भाः।
प्राख्सायमधिनि दधाति। तत्प्राणापानयो रूपम्।
तिर्यक्प्रातः। तद्दर्शस्य रूपम्। दार्श्यं ह्येतदहः। अन्नं वै
चन्द्रमाः। अन्नं प्राणाः। उभयमेवोपैत्यजामित्वाय॥१९॥

तस्मादयं सर्वतः पवते। हुतः स्तोको हुतो द्रप्स
इत्याहु प्रतिष्ठित्यै। हविषोऽस्कन्दाय। न हि हुतं
स्वाहाकृतं स्कन्दति। दिवि नाको नामाग्निः। तस्य

विप्रुषो॑ भाग॒धेयम्। अ॒ग्रये॑ बृ॒हते॑ नाका॒येत्या॑ह। नाक॑मे॒वाग्निं॑
भा॒ग॒धेये॑न॒ सम॑र्धयति। स्वाहा॒ द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॒मित्या॑ह।
द्यावा॑पृथि॒व्योरे॒वैन॒त्प्रति॑ष्ठापयति॥ २० ॥

प॒वित्र॑व॒त्यान॑यति। अ॒पाश्चै॒वौष॑धीनां च॒ रस॒ꣳ सꣳसृ॑जति।
अथो॒ ओष॑धीष्वे॒व प॒शून्प्रति॑ष्ठापयति। अ॒न्वा॒रभ्य॒ वाचं॑
यच्छ॑ति। य॒ज्ञस्य॒ धृत्यै॑। धा॒रय॑न्नास्ते। धा॒रय॑न्त इव॒ हि
दु॒हन्ति॑। का॒म॒धुक्ष॒ इत्या॒हातृ॑तीय॑स्यै। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः।
इ॒माने॒व लो॒कान्यज॑मानो दुहे॥ २१ ॥

अ॒मूमि॑ति॒ नाम॑ गृह्णाति। भ॒द्रमे॒वासा॒ङ्कर्मा॑ विष्क॑रोति।
सा वि॒श्वायुः॑ सा वि॒श्वव्य॑चाः सा वि॒श्वक॑र्मेत्या॑ह।
इ॒यं वै वि॒श्वायुः॑। अ॒न्तरि॑क्षं वि॒श्वव्य॑चाः। अ॒सौ
वि॒श्वक॑र्मा। इ॒माने॒वैताभि॑र्लो॒कान् यथा॑पूर्व॒न्दुहे॑। अथो॒
यथा॑ प्रदा॒त्रे पु॒ण्यमा॒शास्तै॑। ए॒वमे॒वैना॑ ए॒तदुप॑स्तौति।
तस्मा॒त्प्रादा॑दित्यु॒न्नीय॒ वन्द॑माना उपस्तु॒वन्तः प॒शून्दु॑हन्ति॥ २२ ॥

ब॒हु दु॒ग्धीन्द्रा॑य दे॒वेभ्यो॑ ह॒विरि॑ति॒ वाचं॑ वि॒सृज॑ते।

यथादेवतमेव प्रसौति। दैव्यस्य च मानुषस्य च व्यावृत्तौ।
 त्रिराह। त्रिषत्या हि देवाः। अवाचं यमोऽनन्वारभ्योत्तराः।
 अपरिमितमेवाव रुन्धे। न दारुपात्रेण दुह्यात्। अग्निवद्वै
 दारुपात्रम्। यद्दारुपात्रेण दुह्यात्॥ २३॥

यातयाम्ना हविषा यजेत। अथो खल्वाहुः। पुरोडाशमुखानि
 वै हवींषि। नेत इतः पुरोडाशं हविषो यामोऽस्तीति।
 काममेव दारुपात्रेण दुह्यात्। शूद्र एव न दुह्यात्। असतो
 वा एष सम्भूतः। यच्छूद्रः। अहविरेव तदित्याहुः। यच्छूद्रो
 दोग्धीति॥ २४॥

अग्निहोत्रमेव न दुह्याच्छूद्रः। तद्धि नोत्पुनन्ति। यदा खलु वै
 पवित्रमत्येति। अथ तद्धविरिति। संपृच्यध्वमृतावरीरित्याह।
 अपाञ्चैवौषधीनां च रसं सृजति। तस्मादपाञ्चौषधीनां
 च रसमुपजीवामः। मन्द्रा धनस्य सातय इत्याह। पुष्टिमेव
 यजमाने दधाति। सोमेन त्वातन्चीन्द्राय दधीत्याह॥ २५॥

सोममेवैनत्करोति। यो वै सोमं भक्षयित्वा। संवत्सरं
 सोमन्न पिबति। पुनर्भक्ष्योऽस्य सोमपीथो भवति। सोमः

खलु वै साँन्नाय्यम्। य एवं विद्वान्साँन्नाय्यं पिबति।
अपुनर्भक्ष्योऽस्य सामपीथो भवति। न मृन्मयेनापि दध्यात्।
यन्मृन्मयोनापि दध्यात्। पितृदेवत्यं स्यात्॥ २६ ॥

अयस्पात्रेण वा दारुपात्रेण वाऽपि दधाति। तद्धि
सदेवम्। उदन्वद्भवति। आपो वै रक्षोग्रीः। रक्षसामपहत्यै।
अदस्तमसि विष्णवे त्वेत्याह। यज्ञो वै विष्णुः।
यज्ञायैवैनददस्तङ्करोति। विष्णो हव्यं रक्षस्वेत्याह गुप्त्यै।
अनधः सादयति। गर्भान्मृत्या अप्रपादाय। तस्माद्गर्भाः
प्रजानामप्रपादुकाः। उपरीव निदधाति। उपरीव हि सुवर्गो
लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥ २७ ॥

असीत्याह धृत्यै यजमाने दधात्यजामित्वाय स्थापयति दुहे दुहन्ति दुग्धादोग्धीति दधीत्याह

स्यात्सादयति पञ्च च॥ ३ ॥

कर्मणे वान्देवेभ्यः शकेयमित्याह शक्त्यै। यज्ञस्य वै
सन्ततिमनु प्रजाः पशवो यजमानस्य सन्तायन्ते। यज्ञस्य
विच्छित्तिमनु प्रजाः पशवो यजमानस्य विच्छिद्यन्ते।
यज्ञस्य सन्ततिरसि यज्ञस्य त्वा सन्तत्यै स्तृणामि सन्तत्यै

त्वा य॒ज्ञस्येत्याह॑ व॒नीया॒त्सन्त॑नोति। यज॑मानस्य प्र॒जायै॑
पशू॒नाः सन्त॑त्यै। अ॒पः प्रण॑यति। श्रद्धा॑ वा आपः॑।
श्रद्धा॑मे॒वारभ्य॑ प्र॒णीय॒ प्रच॑रति। अ॒पः प्रण॑यति। य॒ज्ञो वा
आपः॑॥ २८॥

य॒ज्ञमे॒वारभ्य॑ प्र॒णीय॒ प्रच॑रति। अ॒पः प्रण॑यति। वज्रो॒ वा
आपः॑। वज्र॑मे॒व भ्रातृ॑व्येभ्यः प्र॒हृत्य॑ प्र॒णीय॒ प्रच॑रति। अ॒पः
प्रण॑यति। आपो॒ वै र॑क्षो॒घ्नीः। रक्ष॑साम॒प॒हृत्यै॑। अ॒पः प्रण॑यति।
आपो॒ वै दे॒वानां॑ प्रि॒यन्धाम॑। दे॒वाना॑मे॒व प्रि॒यन्धाम॑ प्र॒णीय॒
प्रच॑रति॥ २९॥

अ॒पः प्रण॑यति। आपो॒ वै सर्वा॑ दे॒वताः॑। दे॒वता॑ ए॒वारभ्य॑
प्र॒णीय॒ प्रच॑रति। वेषा॑य॒ त्वेत्या॑ह। वेषा॑य॒ ह्ये॒नदा॑दुत्ते। प्रत्यु॑ष्टः
रक्षः॒ प्रत्यु॑ष्टा अ॒रा॒तय॑ इत्या॑ह। रक्ष॑साम॒प॒हृत्यै॑। धूर॑सीत्या॑ह।
ए॒ष वै धुर्यो॑ऽग्निः। तं यदनु॑पस्पृश्याती॒यात्॥ ३०॥

अ॒ध्व॒र्यु च॒ यज॑मानं च॒ प्रद॑हेत्। उ॒प॒स्पृश्या॑त्येति। अ॒ध्व॒र्योश्च॒
यज॑मानस्य॒ चाप्र॑दाहाय। धूर्व॑ तय्यो॑स्मान्धूर्व॑ति॒ तन्धूर्व॑

यं व॒यन्धू॒र्वाम् इत्या॑ह। द्वा॒ वाव॑ पु॒रुषौ॑। यश्चै॒व धूर्व॑ति।
यश्चै॒नन्धूर्व॑ति। तावु॒भौ शु॒चाऽर्प॑यति। त्वन्दे॒वाना॑म॒सि
स॒स्त्रित॑मं प॒प्रित॑मं जुष्ट॑तमं व॒ह्नि॒तम॑न्दे॒व॒हूत॑म॒मित्या॑ह।
य॒था॒य॒जुरे॒वैतत्॥ ३१॥

अ॒हु॒तम॑सि ह॒वि॒र्धान॑म॒मित्या॒हाना॑त्यै। दृ॒हंस्व॒ मा ह्वा॑रित्या॒ह
धृत्यै॑। मि॒त्रस्य॑ त्वा चक्षु॑षा प्रेक्ष॒ इत्या॑ह मि॒त्र॒त्वाय॑। मा भे॒र्मा
संवि॑क्था॒ मा त्वा॑ हि॒सि॒षम॑मित्या॒हाहि॑सायै। यद्वै किं च॒
वा॒तो ना॒भि वा॒ति। तत्सर्व॑ वरुणदे॒व॒त्यम्। उ॒रु वा॒ता॒येत्या॑ह।
अ॒वा॒रुण॑मे॒वैन॑त्करोति। दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॒स॒व इत्या॑ह
प्रसू॑त्यै। अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॒ह॥ ३२॥

अ॒श्विनो॑ हि दे॒वाना॑म॒ध्वर्यू॑ आस्ता॑म्। पू॒ष्णो ह॒स्ता॑भ्या॒मित्या॑ह
यत्यै॑। अ॒ग्नये॑ जुष्टं॒ निर्व॑पा॒मीत्या॑ह। अ॒ग्नय॑ ए॒वैनां॑ जुष्टं
निर्व॑पति। त्रि॒र्यजु॑षा। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒षां लो॒काना॑मात्यै॑।
तू॒ष्णीञ्च॑तुर्थम्। अ॒परि॑मितमे॒वाव॑रुन्धे। स ए॒वमे॒वानु॑पूर्व॑
ह॒वी॑षि॒ निर्व॑पति॥ ३३॥

इदन्देवानामिदमुं नः सुहेत्याहु व्यावृत्यै। स्फात्यै त्वा
 नारात्या इत्याहु गुप्त्यै। तमसीव वा एषोऽन्तश्चरति।
 यः परीणहि। सुवरभि वि ख्येष वैश्वानरओतिरित्याह।
 सुवरेवाभि वि पश्यति वैश्वानरओतिः। द्यावापृथिवी हविषि
 गृहीत उदवेपेताम्। दृ५हन्तान्दुर्या द्यावापृथिव्योरित्याह।
 गृहाणान्द्यावापृथिव्योर्धृत्यै। उर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याहु गत्यै।
 अदित्यास्त्वोपस्थे सादयामीत्याह। इयं वा अदितिः।
 अस्या एवैनदुपस्थे सादयति। अग्ने हव्य५ रक्षस्वेत्याहु
 गुप्त्यै॥ ३४॥

यज्ञो वा आपो धाम प्रणीय प्रचरत्यतीयादेतद्वाहुभ्यामित्याह हवी५षि निर्वपति गत्यै चत्वारि
 च॥ ४॥

[४]

इन्द्रो वृत्रमहन्। सोऽपः। अभ्यम्रियत। तासां यन्मेध्यं
 यज्ञिय५ सदेवमासीत्। तदपोदक्रामत्। ते दुर्भा अभवन्।
 यद्भैरप उत्पुनाति। या एव मेध्यां यज्ञियाः सदेवा आपः।
 ताभिरेवैना उत्पुनाति। द्वाभ्यामुत्पुनाति॥ ३५॥

द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै। देवो वः सवितोत्पुनात्वित्याह।
 सवितृप्रसूत एवैना उत्पुनाति। अच्छिद्रेण पवित्रेणेत्याह।
 असौ वा आदित्योऽच्छिद्रं पवित्रम्। तेनैवैना उत्पुनाति।
 वसोः सूर्यस्य रश्मिभिरित्याह। प्राणा वा आपः। प्राणा
 वसवः। प्राणा रश्मयः॥३६॥

प्राणैरेव प्राणान्त्सं पृणक्ति। सावित्रियर्चा। सवितृप्रसूतं
 मे कर्मासदिति। सवितृप्रसूतमेवास्य कर्म भवति। पच्छो
 गायत्रिया त्रिष्वमृद्धत्वाय। आपो देवीरग्रेषुवो अग्रेगुव
 इत्याह। रूपमेवासांमेतन्महिमानं व्याचष्टे। अग्रं इमं यज्ञं
 नयताग्रे यज्ञपतिमित्याह। अग्रं एव यज्ञं नयन्ति। अग्रे
 यज्ञपतिम्॥३७॥

युष्मानिन्द्रोऽवृणीत वृत्रतूर्यै यूयमिन्द्रमवृणीध्वं वृत्रतूर्य
 इत्याह। वृत्रं हं हनिष्यन्निन्द्र आपो वव्रे। आपो
 हेन्द्रं वव्रिरे। संज्ञामेवासांमेतत्सामानं व्याचष्टे।
 प्रोक्षिताः स्थेत्याह। तेनापः प्रोक्षिताः। अग्रये वो

जुष्टं प्रोक्षा॑म्य॒ग्री॒षोमा॑भ्या॒मित्या॑ह। य॒थादे॒वत॑मे॒वैनान्प्रोक्ष॑ति।
त्रिः प्रोक्ष॑ति। त्र्या॑वृद्धि य॒ज्ञः॥३८॥

अथो रक्ष॑साम॒पंह॑त्यै। शु॒न्यध्वं॑ दै॒व्याय॑ कर्म॒णे दे॒वय॑ज्याया॒
इत्या॑ह। दे॒वय॑ज्याया॑ ए॒वैनानि॑ शु॒न्यति॑। त्रिः प्रोक्ष॑ति।
त्र्या॑वृद्धि य॒ज्ञः। अथो मे॒ध्यत्वाय॑। अ॒वधू॑त॒ः रक्षो॑ऽ॒वधू॑ता॒
आरा॑तय॒ इत्या॑ह। रक्ष॑साम॒पंह॑त्यै। अ॒दि॒त्यास्त्व॑ग॒सीत्या॑ह।
इ॒यं वा अ॒दि॒तिः॥३९॥

अ॒स्या ए॒वैन॒त्त्वच॑ङ्करोति। प्रति॑ त्वा पृथि॒वी वे॒त्त्वित्या॑ह
प्रति॑ष्ठित्यै। पु॒रस्ता॑त्प्रती॒चीन॑ग्री॒वमुत्त॑रलो॒मोप॑स्तृणाति
मे॒ध्यत्वाय॑। तस्मा॑त्पु॒रस्ता॑त्प्रत्य॒श्वः प॒शवो॑ मे॒धमु॑प॒तिष्ठ॑न्ते।
तस्मा॑त्प्र॒जा मृ॒गं ग्रा॑हु॒काः। य॒ज्ञो दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑त। कृष्णो॑
रूपं कृ॒त्वा। यत्कृ॑ष्णाजि॒ने ह॒विर॑ध्य॒वह॑न्ति। य॒ज्ञादे॒व तद्य॒ज्ञं
प्रयु॑ङ्के। ह॒विषो॑ऽस्क॒न्दाय॑॥४०॥

अ॒धि॒षव॑णम॒सि वा॒नस्प॑त्यमि॒त्याह॑। अ॒धि॒षव॑णमे॒वैन॑त्करोति।
प्रति॑ त्वाऽदि॒त्यास्त्व॑ग्वे॒त्त्वित्या॑ह स॒यत्वाय॑। अ॒ग्नेस्त॑नूर॒सीत्या॑ह।

अग्नेर्वा ए॒षा त॒नूः। यदोष॑धयः। वा॒चो वि॒सर्ज॑न॒मित्या॑ह।
य॒दा हि प्र॒जा ओष॑धीनाम॒श्नन्ति॑। अथ॒ वाचं॑ वि॒सृज॑न्ते।
दे॒ववी॑तये त्वा गृह्णामीत्या॑ह॥४१॥

दे॒वता॑भिरे॒वैन॒त्सम॑र्धयति। अ॒द्रि॒रसि॑ वा॒नस्प॒त्य इत्या॑ह।
ग्रावा॑णमे॒वैन॑त्करोति। स इ॒दं दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यः सु॒शमि॑
शमि॒ष्वेत्या॑ह शान्त्यै॑। हवि॑ष्कृ॒देहीत्या॑ह। य ए॒व दे॒वानां॑
हवि॑ष्कृतः। तान् ह्व॑यति। त्रि॒ह्वय॑ति। त्रिष॑त्या हि दे॒वाः।
इष॒माव॒दोर्ज॑माव॒देत्या॑ह॥४२॥

इष॑मे॒वोर्जं॑ यज॑माने दधाति। द्यु॒मद्व॑दत व॒यः संघा॑तं
जे॒ष्मेत्या॑ह भ्रातृ॑व्याभिभूत्यै। मनोः॑ श्र॒द्धादे॑वस्य
यज॑मानस्यासुर॒घ्नी वाक्। य॒ज्ञायु॑धेषु प्रवि॑ष्टाऽऽसीत्।
तेऽसुरा॑ याव॑न्तो य॒ज्ञायु॑धाना॑मु॒द्वद॑तामुपाशृ॑ण्वन्। ते
परा॑भवन्। तस्मा॑त्स्वानां॑ म॒ध्येऽव॑सायं यजेत। याव॑न्तोऽस्य॑
भ्रातृ॑व्या य॒ज्ञायु॑धाना॑मु॒द्वद॑तामुपशृ॑ण्वन्ति। ते परा॑ भवन्ति।
उ॒च्चैः स॒माह॑न्त वा आ॒ह विजि॑त्यै॥४३॥

वृद्धं एषामिन्द्रियर्ष्यम्। श्रेष्ठं एषां भवति। वर्षवृद्धमसि
 प्रति त्वा वर्षवृद्धं वेत्त्वित्याह। वर्षवृद्धा वा ओषधयः।
 वर्षवृद्धा इषीकाः समृद्धौ। यज्ञं रक्षांस्यनु प्राविशन्।
 तान्यस्मा पशुभ्यो निरवादयन्त। तुषैरोषधीभ्यः। परापूतं
 रक्षः परापूता अरातय इत्याह। रक्षसामपंहत्यै॥४४॥

रक्षसां भागोऽसीत्याह। तुषैरेव रक्षांसि निरवादयते। अप
 उपस्पृशति मेध्यत्वाय। वायुर्वो विविनक्तित्याह। पवित्रं वै
 वायुः। पुनात्येवैनान्। अन्तरिक्षादिव वा एते प्रस्कन्दन्ति।
 ये शूर्पात्। देवो वः सविता हिरण्यपाणिः प्रतिगृह्णात्वित्याह
 प्रतिष्ठित्यै। हविषोऽस्कन्दाय। त्रिष्फलीकर्तवा आह।
 त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय॥४५॥

द्वाभ्यामुत्पुनाति रश्मयो नयन्त्यग्रे यज्ञपतिं यज्ञोऽदितिरस्कन्दाय गृह्णामीत्याह वदेत्याह विजित्या
 अपंहत्या अस्कन्दाय त्रीणि च॥५॥ [५]

अवधूतं रक्षोऽवधूता अरातय इत्याह। रक्षसामपंहत्यै।
 अदित्यास्त्वगसीत्याह। इयं वा अदितिः। अस्या
 एवैनत्त्वचङ्करोति। प्रति त्वा पृथिवी वेत्त्वित्याह प्रतिष्ठित्यै।

पुरस्तात्प्रतीचीनग्रीवमुत्तरलोमोपस्तृणाति मेध्यत्वाय।
 तस्मात्पुरस्तात्प्रत्यञ्चः पशवो मेधमुपतिष्ठन्ते। तस्मात्प्रजा
 मृगं ग्राहकाः। यज्ञो देवेभ्यो निलायत॥४६॥

कृष्णो रूपं कृत्वा। यत्कृष्णाजिने हविरधिपिनष्टि। यज्ञादेव
 तद्यज्ञं प्रयुङ्क्ते। हविषोऽस्कन्दाय। द्यावापृथिवी सहास्ताम्।
 ते शम्यामात्रमेकमहर्व्येताः शम्यामात्रमेकमहः।
 दिवः स्कम्भनिरसि प्रति त्वाऽदित्यास्त्वग्वेत्त्वित्याह।
 द्यावापृथिव्योर्वीत्यै। धिषणाऽसि पर्वत्या प्रति त्वा दिवः
 स्कम्भनिर्वेत्त्वित्याह। द्यावापृथिव्योर्विधृत्यै॥४७॥

धिषणाऽसि पार्वतेयी प्रति त्वा पर्वतिर्वेत्त्वित्याह।
 द्यावापृथिव्योर्विधृत्यै। देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह
 प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू
 आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। अधिवपामीत्याह।
 यथादेवतमेवैनानधि वपति। धान्यमसि धिनुहि देवानित्याह।
 एतस्य यजुषो वीर्येण॥४८॥

यावदेकां देवतां कामयते यावदेकां॥ तावदाहुतिः प्रथते।
 न हि तदस्ति। यत्तावदेव स्यात्। यावञ्जुहोति। प्राणाय
 त्वाऽपानाय त्वेत्याह। प्राणानेव यजमाने दधाति।
 दीर्घामनु प्रसितिमायुषे धामित्याह। आयुरेवास्मिन्दधाति।
 अन्तरिक्षादिव वा एतानि प्रस्कन्दन्ति। यानि दृषदः। देवो
 वः सविता हिरण्यपाणिः प्रतिगृह्णात्वित्याह प्रतिष्ठित्यै।
 हविषोऽस्कन्दाय। असंवपन्ती पि०षाणूनि कुरुतादित्याह
 मेध्यत्वाय॥४९॥

निलायत् विधृत्यै वीर्येण स्कन्दन्ति चत्वारि च॥६॥ [६]

धृष्टिरसि ब्रह्म यच्छेत्याह धृत्यै॥ अपाग्नेऽग्निमामादं
 जहि निष्क्रव्यादं१ सेधा देवयजं वहेत्याह। य
 एवामात्क्रव्यात्। तमपहत्य। मेध्येऽग्नौ कपालमुपदधाति।
 निर्दग्धं२ रक्षो निर्दग्धा अरातय इत्याह। रक्षां३स्येव
 निर्दहति। अग्निवत्युपदधाति। अस्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्ते।
 अङ्गारमधि वर्तयति॥५०॥

अ॒न्तरि॑क्ष ए॒व ज्योति॑र्धत्ते। आ॒दि॒त्यमे॒वामुष्मि॑ल्लो॒के
ज्योति॑र्धत्ते। ज्योति॑ष्मन्तोऽस्मा इ॒मे लो॒का भ॑वन्ति। य ए॒वं
वेद॑। ध्रु॒वम॑सि पृथि॒वीं दृ॒ष्ट॒हेत्या॑ह। पृथि॒वीमे॒वैतेन॑ दृ॒ष्ट॒हति॑।
ध॒र्त्रम॑स्यन्तरि॑क्षं दृ॒ष्ट॒हेत्या॑ह। अ॒न्तरि॑क्षमे॒वैतेन॑ दृ॒ष्ट॒हति॑।
ध॒रुण॑मसि दि॒वं दृ॒ष्ट॒हेत्या॑ह। दि॒वंमे॒वैतेन॑ दृ॒ष्ट॒हति॑॥५१॥

ध॒र्मा॑सि दि॒शो दृ॒ष्ट॒हेत्या॑ह। दि॒शं ए॒वैतेन॑ दृ॒ष्ट॒हति॑।
इ॒माने॒वैतैर्लो॒कान्दृ॑ष्ट॒हति॑। दृ॒ष्ट॒हन्ते॑ऽस्मा इ॒मे लो॒काः
प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। य ए॒वं वेद॑। त्री॒ण्यग्रे॑ क॒पाला॑न्युप॑दधाति।
त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒षां लो॒काना॑मा॒प्त्यै॑। ए॒कम॑ग्रे क॒पाल॑मुप॑
दधाति। ए॒कं वा अ॑ग्रे क॒पालं॑ पु॒रुष॑स्य स॒म्भव॑ति॥५२॥

अथ॒ द्वे। अथ॒ त्रीणि॑। अथ॒ च॒त्वारि॑। अथाष्टौ॑।
तस्मा॑द॒ष्टाक॑पालं पु॒रुष॑स्य शि॒रः। यदे॒वं क॒पाला॑न्युप॑दधाति।
य॒ज्ञो वै प्र॒जाप॑तिः। य॒ज्ञमे॒व प्र॒जाप॑ति॒ः स॒ऽस्क॑रोति।
आ॒त्मान॑मे॒व तत्स॑ऽस्क॑रोति। त॒ः स॒ऽस्कृ॑तमा॒त्मान॑म्॥५३॥

अ॒मुष्मि॑ल्लो॒केऽनु॑ प॒रैति॑। यद॒ष्टावु॑प॑दधाति। गा॒य॒त्रि॒या
तत्स॑मि॒तम्। यन्न॑वा॒ त्रि॒वृता॑ तत्। यद्व॑श॒ वि॒राजा॑ तत्।

यदेकादश। त्रिष्टुभा तत्। यद्वादश॥५४॥

जगत्या तत्। छन्दः सम्मितानि स उपदधत्कपालानि।
इमाल्लोकाननुपूर्वन्दिशो विधृत्यै दृहति। अथायुः
प्राणान्प्रजां पशून् यजमाने दधाति। सजातानस्मा
अभितो बहुलान्करोति। चितुः स्थेत्याह। यथायजुरेवैतत्।
भृगूणामङ्गिरसान्तपसा तप्यध्वमित्याह। देवतानामेवैनानि
तपसा तपति। तानि ततः सङ्स्थिते। यानि घर्मे
कपालान्युपचिन्वन्ति वेधस इति चतुष्पदयर्चा वि मुञ्चति।
चतुष्पादः पशवः। पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रति तिष्ठति॥५५॥

वर्तयति दिवमेवैतेन दृहति सम्भवति तं सङ्स्कृतमात्मानन्दवादश सङ्स्थिते त्रीणि च॥७॥[७]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्य
अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह
यत्यै। सं वपामीत्याह। यथादेवतमेवैनानि संवपति।
समापो अद्विरगमत समोषधयो रसेनेत्याह। आपो वा
ओषधीर्जिन्वन्ति। ओषधयोऽपो जिन्वन्ति। अन्या वा
एतासामन्या जिन्वन्ति॥५६॥

तस्मादेवमाह। स॒ रेवतीर्जगतीभिर्मधुमतीर्मधुमतीभिः
 सृज्यध्वमित्याह। आपो वै रेवतीः। पशवो जगतीः।
 ओषधयो मधुमतीः। आप ओषधीः पशून्। तानेवास्मा
 एकधा स॒सृज्य। मधुमतः करोति। अद्भ्यः परि प्रजाताः
 स्थ समद्भिः पृच्यध्वमिति पर्याप्तावयति। यथा सुवृष्ट
 इमामनुविसृत्य॥५७॥

आप ओषधीर्महयन्ति। तादृगेव तत्। जनयत्यै
 त्वा संयौमीत्याह। प्रजा एवैतेन दाधार। अग्नये
 त्वाऽग्नीषोमाभ्यामित्याह व्यावृत्त्यै। मुखस्य शिरोऽसीत्याह।
 यज्ञो वै मुखः। तस्यैतच्छिरः। यत्पुरोडाशः। तस्मादेवमाह॥५८॥

घर्मोऽसि विश्वायुरित्याह। विश्वमेवायुर्यजमाने दधाति। उरु
 प्रथस्वोरु ते यज्ञपतिः प्रथतामित्याह। यजमानमेव प्रजया
 पशुभिः प्रथयति। त्वचं गृह्णीष्वेत्याह। सर्वमेवैन॒स॒ सतनुं
 करोति। अथाप आनीय परिमार्ष्टि। मा॒स एव तत्त्वचं
 दधाति। तस्मात्त्वचा मा॒सं छन्नम्। घर्मो वा एषोऽशान्तः

॥ ५९ ॥

अर्धमासे^१र्धमासे प्रवृज्यते। यत्पुरोडाशः। स ईश्वरो
 यजमानः शुचा प्रदहः। पर्यग्निं करोति। पशुमेवैनमकः।
 शान्त्या अप्रदाहाय। त्रिः पर्यग्निं करोति। त्र्यावृद्धिं यज्ञः।
 अथो रक्षसामपहत्यै। अन्तरितं रक्षोऽन्तरिता अरातय
 इत्याह॥ ६० ॥

रक्षसामन्तरहित्यै। पुरोडाशं वा अधिश्रितं रक्षांस्यजिघांस
 दिवि नाको नामाग्नी रक्षोहा। स एवास्माद्रक्षांस्यपाहन्।
 देवस्त्वां सविता श्रपयत्वित्याह। सवितृप्रसूत एवैनं
 श्रपयति। वर्षिष्ठे अधि नाक इत्याह। रक्षसामपहत्यै।
 अग्निस्ते तनुवं माऽतिधागित्याहाऽन्तिदाहाय। अग्ने हव्यं
 रक्षस्वेत्याह गुप्त्यै॥ ६१ ॥

अविदहन्तः श्रपयतेति वाचं विसृजते। यज्ञमेव
 हवींष्यभिव्याहृत्य प्रतनुते। पुरोरुचमविदाहाय श्रुत्यै
 करोति। मस्तिष्को वै पुरोडाशः। तं यन्नाभिं वासयैत्।

आविर्मस्तिष्कः स्यात्। अ॒भिवा॑सयति। तस्माद्बु॒हा
म॒स्तिष्कः। भस्म॑नाऽभिवा॑सयति। तस्मा॑न्मा॒ऽसेना॑स्थिं
छुन्न॑म्॥६२॥

वे॒देना॒भिवा॑सयति। तस्मा॒त्केशैः शिर॑श्छुन्न॑म्। अख॑लतिभावुको
भवति। य ए॒वं वेद॑। प॒शोर्वै प्र॑ति॒मा पु॑रो॒डाशः। स
नाय॑जुष्क॑मभिवा॑स्यः। वृ॒थेव॑ स्यात्। ई॒श्वरा॑ यज॑मानस्य
प॒शवः॑ प्रमे॑तोः। सं ब्र॒ह्मणा॑ पृच्य॒स्वेत्या॑ह। प्रा॒णा वै
ब्र॒ह्म॥६३॥

प्रा॒णाः प॒शवः॑। प्रा॒णैरे॒व प॒शून्त्संपृ॑णक्ति। न प्र॒मायु॑का
भवन्ति। यज॑मानो॒ वै पु॑रो॒डाशः। प्र॒जा प॒शवः॑ पु॒रीष॑म्।
यदे॒वम॑भिघा॒रय॑ति। यज॑मानमे॒व प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑ सम॑र्धयति।
दे॒वा वै ह॒विर्भृ॑त्वाऽब्रु॑वन्। कस्मि॑न्नि॒दं म्र॑क्ष्याम॒ह इति॑।
सोऽ॒ग्निर॑ब्रवीत्॥६४॥

मयि॑ त॒नूः सं निध॑ध्वम्। अ॒हं व॒स्तं ज॑नयिष्यामि।
यस्मि॑न्म्रक्ष्यध्व॒ इति॑। ते दे॒वा अ॒ग्नौ त॒नूः संन्य॑दधत।
तस्मा॑दाहुः। अ॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वता॑ इति॑। सोऽङ्गा॑रेणा॒पः।

अभ्य॑पातयत्। तत॑ एक॒तोऽजायत। स द्वितीय॑मभ्य॑पातयत्॥ ६५॥

ततो॑ द्वि॒तोऽजायत। स तृतीय॑मभ्य॑पातयत्। तत॑स्त्रि॒तोऽजायत।
यद॒द्भ्योऽजायन्त। तदा॒प्याना॑माप्य॒त्वम्। यदा॒त्मभ्योऽजायन्त।
तदा॒त्म्याना॑मात्म्य॒त्वम्। ते दे॒वा आ॒प्येष्व॑मृजत। आ॒प्या
अ॑मृजत॒ सूर्या॑भ्युदिते। सूर्या॑भ्युदितः॒ सूर्या॑भिनिमृक्ते॥ ६६॥

सूर्या॑भिनिमृक्तः॒ कुन॒खिनि॑। कुन॒खी श्या॒वद॑ति।
श्या॒वद॑न्न॒ग्रदिधि॑षौ। अ॒ग्रदिधि॑षुः प॑रिवित्ते। प॑रिवित्तो
वी॒र॒हणि॑। वी॒र॒हा ब्र॑ह्म॒हणि॑। तद्व॑ह्म॒हणं॑ नात्य॑च्यवत।
अ॒न्तर्वे॑दि निन॑यत्यव॑रुध्यै। उल्मु॑केना॒भि गृ॑ह्णाति श्रु॒तत्वाय॑।
श्रु॒तका॑मा इव॒ हि दे॒वाः॥ ६७॥

अ॒न्या जि॑न्वन्त्यनु॒ विसृ॑त्यैवमा॒हाशा॑न्त आह॒ गुप्त्यै॑ छु॒न्नं ब्रह्मा॑ब्रवीद्वितीय॑मभ्य॑पातयत्सूर्या॑भिनिमृक्ते

दे॒वाः॥ ८॥

[८]

दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒व इति॑ स्यमाद॑त्ते प्र॒सूत्यै॑।
अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॒ह। अ॒श्विनौ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यू
आस्ता॑म्। पू॒ष्णो हस्ता॑भ्या॒मित्या॒ह यत्यै॑। आद॑द् इन्द्र॒स्य

बा॒हुर॑सि॒ दक्षि॑ण॒ इत्या॑ह। इन्द्रि॒यमे॒व यज॑माने दधाति।
स॒हस्र॑भृष्टिः श॒तते॑जा॒ इत्या॑ह। रू॒पमे॒वास्यै॒तन्म॑हि॒मानं॑
व्याच॑ष्टे। वा॒युर॑सि ति॒ग्मते॑जा॒ इत्या॑ह। तेजो॒ वै वा॒युः॥६८॥

तेज॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति। वि॒षाद्वै ना॑मा॒सुर आ॑सीत्।
सोऽ॒बिभे॑त्। य॒ज्ञेन॑ मा दे॒वा अ॒भिभ॑विष्य॒न्तीति॑। स
पृ॒थि॒वीम॒भ्यव॑मीत्। सा मे॒ध्याऽभ॑वत्। अथो॒ यदिन्द्रो॑
वृ॒त्रम॑हन्। तस्य॒ लोहि॑तं पृथि॒वीमनु॑ व्य॒धावत्। सा
मे॒ध्याऽभ॑वत्। पृथि॑वि देवयज॒नीत्या॑ह॥६९॥

मे॒ध्यामे॒वैना॑ दे॒वयज॑नीं करोति। ओष॑ध्यास्ते मूलं॒ मा
हि॑सि॒षमि॑त्या॒ह। ओष॑धीना॒महि॑सायै। व्र॒जं ग॑च्छ
गो॒स्थान॑मि॒त्याह॑। छ॒न्दासि॑ वै व्र॒जो गो॒स्थानः॑।
छ॒न्दास्ये॒वास्मै॑ व्र॒जं गो॒स्थानं॑ करोति। वर्ष॑तु ते
द्यौरि॑त्या॒ह। वृष्टि॑र्वै द्यौः। वृष्टि॑मे॒वाव॑ रुन्धे। ब॒धान॑ दे॒व
स॒वितः॑ पर॒मस्या॑ परा॒वती॑त्या॒ह॥७०॥

द्वौ वाव॑ पुरु॒षौ। यं चै॒व द्वेष्टि॑। यश्चै॒नं द्वेष्टि॑। तावु॒भौ ब॑ध्नाति

पर॒मस्यां॑ परा॒वति॑ श॒तेन॒ पाशैः॑। योऽस्मान्द्वेष्टि॑ यं च॑ व॒यं
द्विष्म॑स्तमतो॒ मा मौ॒गित्या॒हानि॑म्रुक्त्ये। अ॒रुरु॑र्वे॒ नामा॑सुर
आसीत्। स पृ॒थिव्या॑मुप॑मृ॒प्तोऽश॑यत्। तं दे॒वा अप॑हतोऽरुः
पृ॒थिव्या॑ इति॑ पृ॒थिव्या॑ अपा॑घ्नन्। भ्रातृ॑व्यो॒ वा अ॒रुः।
अप॑हतोऽरुः पृ॒थिव्या॑ इति॑ यदाह॥ ७१॥

भ्रातृ॑व्यमे॒व पृ॒थिव्या॑ अप॑हन्ति। तेऽम॑न्यन्त। दि॒वं वा
अ॒यमि॑तः प॑तिष्य॒तीति॑। तम॒रुरु॑स्ते दि॒वं माऽस्का॑निति॑
दि॒वः पर्य॑बाधन्त। भ्रातृ॑व्यो॒ वा अ॒रुः। अ॒रुरु॑स्ते दि॒वं
मा स्का॑निति॑ यदाह॥ भ्रातृ॑व्यमे॒व दि॒वः परि॑बाधते।
स्त॒म्बय॑जुर्हरति॑। पृ॒थिव्या॑ ए॒व भ्रातृ॑व्यमप॑हन्ति। द्वि॒तीयः
हरति॥ ७२॥

अ॒न्तरि॑क्षादे॒वैन॑मप॑हन्ति। तृ॒तीयः॑ हरति॑। दि॒व
ए॒वैन॑मप॑हन्ति। तू॒ष्णीं च॑तुर्थः॑ हरति॑। अप॑रिमितादे॒वैन॑मप॑हन्ति
अ॒सुरा॑णां॒ वा इ॒यम॑ग्रं आसीत्। याव॑दासीनः परा॒पश्य॑ति।
ताव॑द्दे॒वाना॑म्। ते दे॒वा अ॑ब्रुवन्। अ॒स्त्वे॒व नो॒ऽस्याम॑पीति॥ ७३॥

क्यन्नो दास्यथेति। यावत्स्वयं परिगृहीथेति। ते
 वसवस्त्वेति दक्षिणतः पर्यगृह्णन्। रुद्रास्त्वेति पश्चात्।
 आदित्यास्त्वेत्युत्तरतः। तैऽग्निना प्राञ्चोऽजयन्।
 वसुभिर्दक्षिणा। रुद्रैः प्रत्यञ्चः। आदित्यैरुदञ्चः। यस्यैवं
 विदुषो वेदिं परिगृह्णन्ति॥ ७४॥

भवत्यात्मना। पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति। देवस्य सवितुः
 सव इत्याह प्रसूत्यै। कर्म कृण्वन्ति वेधस इत्याह। इषितं
 हि कर्म क्रियते। पृथिव्यै मेध्यं चामेध्यं च व्युदक्रामताम्।
 प्राचीनमुदीचीनं मेध्यम्। प्रतीचीनं दक्षिणाऽमेध्यम्।
 प्राचीमुदीचीं प्रवृणां करोति। मेध्यामेवैनां देवयजनीं
 करोति॥ ७५॥

प्राञ्चौ वेद्यं सावुन्नयति। आहवनीयस्य परिगृहीत्यै। प्रतीचीं
 श्रोणीं। गार्हपत्यस्य परिगृहीत्यै। अथो मिथुनत्वाय।
 उद्धन्ति। यदेवास्या अमेध्यम्। तदपहन्ति। उद्धन्ति।
 तस्मादोषधयः पराभवन्ति॥ ७६॥

मूलं छिनत्ति। भ्रातृव्यस्यैव मूलं छिनत्ति। मूलं
 वा अतितिष्ठद्रक्षाः स्यनूत्पिपते। यद्धस्तेन छिन्द्यात्।
 कुनखिनीः प्रजाः स्युः। स्येनं छिनत्ति। वज्रो वै स्यः।
 वज्रेणैव यज्ञाद्रक्षाः स्यपहन्ति। पितृदेवत्याऽतिखाता।
 इयतीं खनति॥ ७७॥

प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मिताम्। वेदिर्देवेभ्यो निलायत।
 तां चतुरङ्गुलेऽन्विन्दन्। तस्माच्चतुरङ्गुलं खेयां। चतुरङ्गुलं
 खनति। चतुरङ्गुले ह्योषधयः प्रतितिष्ठन्ति। आ प्रतिष्ठायै
 खनति। यजमानमेव प्रतिष्ठां गमयति। दक्षिणतो वर्षीयसीं
 करोति। देवयजनस्यैव रूपमंकः॥ ७८॥

पुरीषवतीं करोति। प्रजा वै पशवः पुरीषम्। प्रजयैवैनं
 पशुभिः पुरीषवन्तं करोति। उत्तरं परिग्राहं परिगृह्णाति।
 एतावती वै पृथिवी। यावती वेदिः। तस्यां एतावतं एव
 भ्रातृव्यं निर्भज्य। आत्मन उत्तरं परिग्राहं परिगृह्णाति।
 ऋतमस्यृतसदनमस्यृतश्रीरसीत्याह। यथायजुरेवैतत्॥ ७९॥

क्रूरमिव वा एतत्करोति। यद्वेदिं करोति। धा असि
 स्वधा असीति योयुष्यते शान्त्यै। उर्वी चासि वस्वी
 चासीत्याह। उर्वीमेवैनां वस्वीं करोति। पुरा क्रूरस्य
 विसृपो विरप्षिन्नित्याह मेध्यत्वाय। उदादाय पृथिवीं
 जीरदानुर्यामैरयश्चन्द्रमसि स्वधाभिरित्याह। यदेवास्या
 अमेध्यम्। तदपहत्य। मेध्यां देवयजनीं कृत्वा॥८०॥

यददश्चन्द्रमसि मेध्यम्। तदस्यामेरयति। तां धीरांसो
 अनुदृश्य यजन्त इत्याहानुख्यात्यै। प्रोक्षणीरा सादय।
 इध्माबर्हिरुपसादय। सुव च सुचश्च संमृद्धि। पत्नी९
 संनह्य। आज्येनोदेहीत्याहानुपूर्वतायै। प्रोक्षणीरा सादयति।
 आपो वै रक्षोग्नीः॥८१॥

रक्षसामपहत्यै। स्यस्य वर्त्मन्त्सादयति। यज्ञस्य संतत्यै।
 उवाच हासितो दैवलः। एतावतीर्वा अमुष्मिल्लोक आप
 आसन्। यावतीः प्रोक्षणीरिति। तस्माद्ब्रह्मीरासाद्याः।
 स्यमुदस्यन्। यं द्विष्यात्तं ध्यायेत्। शुचैवैनमर्पयति॥८२॥

वै वायुराहं परावतीत्याहाहं द्वितीयं हरतीति परिगृह्णन्ति देवयजनीं करोति भवन्ति खनत्यकरोत्कृत्वा
रक्षोघ्नीरर्पयति॥९॥

[९]

वज्रो वै स्प्यः। यदन्वश्च धारयेत्। वज्रेऽध्वर्युः क्षण्वीत।
पुरस्तात्तिर्यश्च धारयति। वज्रो वै स्प्यः। वज्रेणैव यज्ञस्य
दक्षिणतो रक्षास्यपहन्ति। अग्निभ्यां प्राचश्च प्रतीचश्च।
स्प्येनोदीचश्चाधराचश्च। स्प्येन वा एष वज्रेणास्यै पाप्मानं
भ्रातृव्यमपहत्य। उत्करोऽधि प्रवृश्चति॥८३॥

यथोपधाय वृश्चन्त्येवम्। हस्तावव नेनित्ते। आत्मानमेव
पवयते। स्प्यं प्रक्षालयति मेध्यत्वाय। अथो पाप्मनं एव
भ्रातृव्यस्य न्यङ्गं छिनत्ति। इध्माबर्हिरुपसादयति युक्त्यै।
यज्ञस्य मिथुनत्वाय। अथो पुरोरुचमेवैतां दधाति। उत्तरस्य
कर्मणोऽनुख्यात्यै। न पुरस्तात्प्रत्यगुपसादयेत्॥८४॥

यत्पुरस्तात्प्रत्यगुपसादयेत्। अन्यत्राहुतिपथादिभ्यं
प्रतिपादयेत्। प्रजा वै बर्हिः। अपराध्रुयाद्वर्हिषां
प्रजानां प्रजननम्। पश्चात्प्रागुपसादयति। आहुतिपथेनेभ्यं

प्रतिपादयति। संप्रत्येव ब॒र्हिषा॑ प्र॒जानां॑ प्र॒जन॑नमुपैति।
 दक्षि॑णमि॒ध्मम्। उत्त॑रं ब॒र्हिः। आ॒त्मा वा इ॒ध्मः।
 प्र॒जा ब॒र्हिः। प्र॒जा ह्या॑त्मन॒ उत्त॑रतरा ती॒र्थे। ततो॒
 मेध॑मुपनीय। यथा॑दे॒वतमे॒वैन॒त्प्रति॑ष्ठापयति। प्रति॑तिष्ठति
 प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्यज॑मानः॥८५॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरातय इत्याह। रक्षसामपंहत्यै।
अग्नेर्वस्तेजिष्ठेन तेजसा निष्टपामीत्याह मेध्यत्वाय। स्रुचः
संमर्ष्टि। स्रुवमग्रे। पुमांसमेवाभ्यः सङ्श्यति मिथुनत्वाय।
अथ जुहूम्। अथोपभृतम्। अथ ध्रुवाम्। असौ वै जुहूः॥१॥

अन्तरिक्षमुपभृत्। पृथिवी ध्रुवा। इमे वै लोकाः स्रुचः। वृष्टिः
सम्मार्जनानि। वृष्टिर्वा इमाल्लोकाननुपूर्वं कल्पयति। ते ततः
कृताः समेधन्ते। समेधन्तेऽस्मा इमे लोकाः प्रजयां पशुभिः।
य एवं वेद। यदि कामयेत् वर्षुकः पर्जन्यः स्यादिति।
अग्रतः संमृज्यात्॥२॥

वृष्टिमेव नि यच्छति। अवाचीनां ग्राहि वृष्टिः। यदि
कामयेतावर्षुकः स्यादिति। मूलतः संमृज्यात्।
वृष्टिमेवोद्यच्छति। तदु वा आहुः। अग्रत एवोपरिष्ठात्संमृज्यात्।
मूलतोऽधस्तात्। तदनुपूर्वं कल्पते। वर्षुको भवतीति॥३॥
प्राचीमभ्याकारम्। अग्रैरन्तरतः। एवमिव ह्यन्नमद्यते।

अथो अग्राद्वा ओषधीनामूर्जं प्रजा उपजीवन्ति। ऊर्ज
 एवान्नाद्यस्यावरुद्धौ। अधस्तात्प्रतीचीम्। दण्डमुत्तमतः।
 मूलैर्न मूलं प्रतिष्ठित्यै। तस्मादरत्नौ प्राश्नुपरिष्टाल्लोमानि।
 प्रत्यश्च्यधस्तात्॥४॥

सुगर्घ्येषा। प्राणो वै स्रुवः। जुहूर्दक्षिणो हस्तः। उपभृत्सव्यः।
 आत्मा ध्रुवा। अन्नं संमार्जनानि। मुखतो वै प्राणोऽपानो
 भूत्वा। आत्मानमन्नं प्रविश्य। बाह्यतस्तनुवः शुभयति।
 तस्मात्स्रुवमेवाग्रे संमार्ष्टि। मुखतो हि प्राणोऽपानो
 भूत्वा। आत्मानमन्नमाविशति। तौ प्राणापानौ। अव्यर्धुकः
 प्राणापानाभ्यां भवति। य एवं वेद॥५॥

जुहूर्मृज्याद्भवतीति प्रत्यश्च्यधस्तान्मार्ष्टि पञ्च च॥१॥ [१]

दिवः शिल्पमवततम्। पृथिव्याः ककुभिं श्रितम्।
 तेन वयः सहस्रं बलशेन। सपत्नं नाशयामसि
 स्वाहेति स्रुक्संमार्जनान्यग्नौ प्र हरति। आपो वै
 दर्भाः। रूपमेवैषामेतन्महिमानं व्याचष्टे। अनुष्टुभर्चा।

आनुष्टुभः प्रजापतिः। प्राजापत्यो वेदः। वेदस्याग्रं
स्रुक्संमार्जनानि॥६॥

स्वेनैवैनानि छन्दसा। स्वयां देवतया समर्धयति। अथो
ऋग्वाव योषां। दर्भो वृषां। तन्मिथुनम्। मिथुनमेवास्य
तद्यज्ञे करोति प्रजननाय। प्रजायते प्रजयां पशुभिर्यजमानः।
तान्येके वृथैवापांस्यन्ति। तत्तथा न कार्यम्। आरब्धस्य
यज्ञियस्य कर्मणः सविदोहः॥७॥

यद्यैनानि पशवोऽभि तिष्ठेयुः। न तत्पशुभ्यः कम्।
अद्विर्मार्जयित्वोत्क्रे न्यस्येत्। यद्वै यज्ञियस्य
कर्मणोऽन्यत्राहुतीभ्यः संतिष्ठते। उत्करो वाव तस्य
प्रतिष्ठा। एतां हि तस्मै प्रतिष्ठां देवाः समभरन्।
यदद्विर्मार्जयति। तेन शान्तम्। यदुत्क्रे न्यस्यति।
प्रतिष्ठामेवैनानि तद्वमयति॥८॥

प्रतितिष्ठति प्रजयां पशुभिर्यजमानः। अथो स्तम्बस्य वा
एतद्रूपम्। यत्स्रुक्संमार्जनानि। स्तम्बशो वा ओषधयः।

तासां॑ जरत्क॒क्षे प॒शवो॑ न र॑मन्ते। अप्रि॑यो ह्येषां॑ जरत्क॒क्षः।
याव॑दप्रियो ह॒ वै ज॑रत्क॒क्षः प॑शूनाम्। ताव॑दप्रियः प॑शूनां
भ॑वति। यस्यै॒तान्य॒न्यत्रा॒ग्नेर्दध॑ति। न॒व॒दाव्या॑सु वा ओष॑धीषु
प॒शवो॑ रमन्ते॥९॥

न॒व॒दा॒वो ह्येषां॑ प्रि॒यः। याव॑त्प्रियो ह॒ वै न॑वदा॒वः प॑शूनाम्।
ताव॑त्प्रियः प॑शूनां भ॑वति। यस्यै॒तान्य॒ग्नौ प्र॑हर॑न्ति।
तस्मा॑दे॒तान्य॒ग्नावे॒व प्र॑हरेत्। य॒त॒रस्मि॑न्त्संमृ॒ज्यात्।
प॒शूनां॑ धृ॒त्यै॑। यो भू॒ताना॑मधि॒पतिः॑। रु॒द्रस्त॑न्तिच॒रो
वृ॒षा॑। प॒शून्स्मा॑कं मा हि॑सीः। ए॒तद॑स्तु हु॒तं तव॑
स्वाहे॑त्य॒ग्निसं॑मार्ज॒न्यग्नौ॑ प्र॑हर॑ति। ए॒षा वा ए॒तेषां॑ योनिः॑।
ए॒षा प्र॑ति॒ष्ठा। स्वामे॑वैनानि॒ योनि॑म्। स्वां प्र॑ति॒ष्ठां ग॑मयति।
प्रति॑तिष्ठति प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्यज॑मानः॥१०॥

वेदस्याग्रं॑ सु॒ख्सं॑मार्जनानि विदो॒हो ग॑मयति प॒शवो॑ रमन्ते हि॑सीष्पदं च॥२॥—————[२]

अय॑ज्ञो वा ए॒षः। योऽप॒त्नीकः॑। न प्र॒जाः प्र॑जायेरन्।
प॒त्न्यन्वा॑स्ते। य॒ज्ञमे॒वाकः॑। प्र॒जानां॑ प्र॒जन॑नाय। यत्तिष्ठ॑न्ती

सन्नह्येत। प्रियं ज्ञातिः रुन्ध्यात्। आसीना सन्नह्यते।
आसीना ह्येषा वीर्यं करोति॥११॥

यत्पश्चात्प्राच्यन्वासीत। अनया समदन्दधीत। देवानां
पत्न्या समदन्दधीत। देशादक्षिणत उदीच्यन्वास्ते।
आत्मनो गोपीथाय। आशासना सौमनसमित्याह।
मेध्यामेवैनाङ्केवलीं कृत्वा। आशिषा समर्धयति।
अग्नेरनुव्रता भूत्वा सन्नह्ये सुकृताय कमित्याह। एतद्वै
पत्न्यै व्रतोपनयनम्॥१२॥

तेनैवैनां व्रतमुपनयति। तस्मादाहुः। यश्चैवं वेद यश्च न।
योक्त्रमेव युते। यमन्वास्ते। तस्यामुष्मिल्लोके भवतीति
योक्त्रेण। यद्योक्त्रम्। स योगः। यदास्ते। स क्षेमः॥१३॥

योगक्षेमस्य क्लृप्त्यै। युक्तङ्क्रियाता आशीः कामे युज्याता
इति। आशिषः समृद्ध्यै। ग्रन्थिङ्ग्राति। आशिष एवास्य
परि गृह्णाति। पुमान् वै ग्रन्थिः। स्त्री पत्नी। तन्मिथुनम्।
मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति प्रजननाय। प्र जायते प्रजया

पशुभिर्यजमानः॥१४॥

अथो अर्धो वा एष आत्मनः। यत्पत्नीं। यज्ञस्य
धृत्या अशिथिलम्भावाय। सुप्रजसंस्त्वा वयं
सुपत्नीरुपं सेदिमेत्याह। यज्ञमेव तन्मिथुनीकरोति।
ऊनेऽतिरिक्तन्धीयाता इति प्रजात्यै। महीनां पयोऽस्योषधीनां
रस इत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे। तस्य
तेऽक्षीयमाणस्य निर्वपामि देवयज्याया इत्याह।
आशिषमेवैतामा शास्ते॥१५॥

करोति ब्रतोपनयनं क्षेमो यजमानः शास्ते॥३॥ [३]

घृतं च वै मधुं च प्रजापतिरासीत्। यतो मध्वासीत्।
ततः प्रजा असृजत। तस्मान्मधुषि प्रजननमिवास्ति।
तस्मान्मधुषा न प्रचरन्ति। यातयाम हि। आज्येन प्रचरन्ति।
यज्ञो वा आज्यम्। यज्ञेनैव यज्ञं प्रचरन्त्ययातयामत्वाय।
पत्न्यवैक्षते॥१६॥

मिथुनत्वाय प्रजात्यै। यद्वै पत्नीं यज्ञस्य करोति। मिथुनं
तत्। अथो पत्न्या एवैष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै।

अ॒मे॒ध्यं वा ए॒तत्क॑रोति। यत्प॒त्यु॒वेक्ष॑ते। गा॒र्ह॑प॒त्येऽधि॑
 श्रय॑ति मे॒ध्य॒त्वाय॑। आ॒ह॒व॒नीय॑म॒भ्यु॒द्भव॑ति। य॒ज्ञस्य॑ स॒न्त॑त्यै।
 तेजो॑ऽसि॒ तेजो॑ऽनु॒ प्रेही॑त्या॒ह॥१७॥

तेजो॑ वा अ॒ग्निः। तेज॑ आज्यम्। तेज॑सैव तेजः॑
 स॒म॒र्धय॑ति। अ॒ग्निस्ते॒ तेजो॑ मा वि॒नै॒दित्या॒हाहि॑सायै।
 स्प्यस्य॑ व॒र्त्मन्त्सा॑दयति। य॒ज्ञस्य॑ स॒न्त॑त्यै। अ॒ग्नेर्जि॒ह्वाऽसि॑
 सु॒भूर्दे॒वाना॑मि॒त्या॒ह॥ य॒था॒य॒जुरे॒वैतत्। धा॒म्रे॒धाम्ने॑ दे॒वेभ्यो॑
 य॒जुषे॒यजु॑षे भ॒वेत्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा शा॒स्ते॥१८॥

तद्वा अतः॑ प॒वित्रा॑भ्यामे॒वोत्पु॑नाति। यज॑मानो वा आज्यम्।
 प्रा॒णापा॒नौ प॒वित्रे॑। यज॑मान ए॒व प्रा॑णापा॒नौ द॑धाति।
 पु॒नरा॒हारम्। ए॒वमि॑व हि प्रा॑णापा॒नौ स॑ंचर॑तः। शु॒क्रम॑सि
 ज्योति॑रसि॒ तेजो॑ऽसीत्या॒ह॥ रू॒पमे॒वास्यै॒तन्महि॑मानं
 व्याच॑ष्टे। त्रि॒र्यजु॑षा। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः॥१९॥

ए॒षां लो॒काना॑मा॒स्यै॑। त्रिः। त्र्या॑वृद्धि॒ य॒ज्ञः। अथो॑ मे॒ध्य॒त्वाय॑।
 अथा॒ज्य॑वतीभ्याम॒पः। रू॒पमे॒वासा॑मे॒तद्वर्णं॑ दधाति। अपि॒

वा उ॒ताहुः॑। यथा॑ ह॒ वै योषां॑ सु॒वर्ण॑ꣳ हिर॑ण्यं पे॒शलं
बिभ्र॑ती रू॒पाण्यास्ते॑। ए॒वमे॒ता ए॒तर॑हीति॑। आपो॒ वै सर्वा॑
दे॒वताः॑॥ २० ॥

ए॒षा हि वि॒श्वेषां॑ दे॒वानां॑ त॒नूः। यदा॑ज्यम्। तत्रो॒भयो॑र्मीमाꣳसा।
जा॒मि स्यात्। यद्य॑जुषाऽऽज्यं॑ यजु॑षाऽप॒ उ॒त्पुनी॑यात्।
छन्द॑साऽप॒ उ॒त्पुना॑त्यजा॒मित्वाय॑। अथो॑ मिथुन॒त्वाय॑।
सा॒वि॒त्रि॒यर्चा॑। स॒वि॒तृ॒प्र॒सूतं॑ मे॒ कर्मा॑स॒दिति॑। स॒वि॒तृ॒प्र॒सूतमे॑वा॒स्य
कर्म॑ भवति। प॒च्छो गा॑यत्रि॒या त्रि॑ष्पमृद्ध॒त्वाय॑।
अ॒द्भिरे॒वौष॑धीः सं न॑यति। ओष॑धीभिः प॒शून्।
प॒शुभि॑र्यज॒मानम्। शुक्रं॑ त्वा॑ शु॒क्रायां॑ ज्योति॑स्त्वा
ज्योति॑ष्य॒र्चिस्त्वाऽर्चि॑षीत्या॒ह सर्व॑त्वाय॑। पर्या॑प्त्या
अन॑न्तरायाय॥ २१ ॥

ईक्षत आह शास्ते लोका देवता भवति षट् च॥४॥ [४]

दे॒वा॒सुराः॑ संय॑त्ता आसन्। स ए॒तमिन्द्र॑ आज्य॑स्यावका॒शम॑पश्य
तेना॒वैक्ष॑त। ततो॑ दे॒वा अभ॑वन्। पराऽसुराः। य

ए॒वं वि॒द्वाना॒ज्यम॒वेक्ष॑ते। भ॒व॑न्त्या॒त्मना॑॥ परा॑ऽस्य
भ्रातृ॑व्यो भ॒वति॑। ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति। यदा॒ज्येना॒न्यानि॑
ह॒वीः॑ष्य॒भिघा॑रय॒ति॥ २२॥

अथ॒ केना॒ज्यमि॑ति। स॒त्येने॑ति ब्रूयात्। चक्षु॑र्वै स॒त्यम्।
स॒त्येनै॒वैन॑द॒भि घा॑रयति। ई॒श्वरो॑ वा ए॒षोऽन्यो॑ भवि॑तोः।
यश्चक्षु॑षाऽऽज्य॑म॒वेक्ष॑ते। नि॒मील्या॑वे॒क्षेत॑। दा॒धारा॒त्मश्चक्षुः॑।
अ॒भ्याज्य॑ङ्घारयति। आ॒ज्यङ्ग॑ह्णाति॥ २३॥

छ॒न्दा॑ऽसि वा आ॒ज्यम्। छ॒न्दा॑ऽस्ये॒व प्री॑णाति।
च॒तुर्जु॑ह्वाङ्ग॑ह्णाति। चतु॑ष्पादः प॒शवः॑। प॒शूने॒वाव॑ रु॒न्धे।
अ॒ष्टावु॑प॒भृति॑। अ॒ष्टाक्ष॑रा गाय॒त्री। गा॒य॒त्रः प्रा॒णः। प्रा॒णमे॒व
प॒शुषु॑ दधाति। च॒तुर्ध्रु॑वायाम्॥ २४॥

चतु॑ष्पादः प॒शवः॑। प॒शुष्वे॒वोपरि॑ष्टात्प्रति॑ तिष्ठति।
य॒ज॒मा॒नदे॒वत्या॑ वै जु॒हूः। भ्रातृ॑व्यदे॒वत्यो॑प॒भृत्।
च॒तुर्जु॑ह्वाङ्ग॑ह्ण॒भूयो॑ गृह्णीयात्। अ॒ष्टावु॑प॒भृति॑ गृह्ण॒न्कनी॑यः।
यज॑मानायै॒व भ्रातृ॑व्यमुप॑स्तिङ्करोति। गौर्वै सु॒चः।

चतुर्जुह्वङ्गुह्वाति। तस्माच्चतुष्पदी॥२५॥

अष्टावुपभृति। तस्मादष्टाशंफा। चतुर्ध्रुवायाम्। तस्माच्चतुः
स्तना। गामेव तत्सङ्स्करोति। सास्मै सङ्स्कृतेषमूर्जन्दुहे।
यज्ञुह्वङ्गुह्वाति। प्रयाजेभ्यस्तत्। यदुपभृति। प्रयाजानूयाजेभ्यस्त
सर्वस्मै वा एतद्यज्ञाय गृह्यते। यद्ध्रुवायामाज्यम्॥२६॥

अभिघारयति गृह्णाति ध्रुवायाश्चतुष्पदी प्रयाजानूयाजेभ्यस्तद्वे च॥५॥ [५]

आपो देवीरग्रेपुवो अग्रेगुव इत्याह। रूपमेवासामेतन्महिमान्
अग्रं इमं यज्ञन्नयताग्रे यज्ञपतिमित्याह। अग्रं एव
यज्ञन्नयन्ति। अग्रे यज्ञपतिम्। युष्मानिन्द्रोऽवृणीत
वृत्रतूर्यं यूयमिन्द्रमवृणीध्वँवृत्रतूर्यं इत्याह। वृत्रं
हं हनिष्यन्निन्द्र आपो वव्रे। आपो हेन्द्रं वव्रिरे।
संज्ञामेवासामेतत्सामान्व्याचष्टे। प्रोक्षिताः स्थेत्याह॥२७॥
तेनापः प्रोक्षिताः। अग्निर्देवेभ्यो निलायत। कृष्णो रूपं
कृत्वा। स वनस्पतीन्प्राविशत्। कृष्णोऽस्याखरेष्ठोऽग्नये
त्वा स्वाहेत्याह। अग्नय एवैनं जुष्टङ्करोति। अथो अग्नेरेव

मेधुमव॑ रुन्धे। वेदि॑रसि ब॒र्हिषे॑ त्वा॒ स्वाहेत्या॑ह। प्र॒जा वै
ब॒र्हिः। पृथि॒वी वेदिः॑॥२८॥

प्र॒जा ए॒व पृथि॒व्यां प्रति॑ष्ठापयति। ब॒र्हिरे॑सि सु॒गम्य॑स्त्वा॒
स्वाहेत्या॑ह। प्र॒जा वै ब॒र्हिः। यज॑मानः सु॒चः। यज॑मानमे॒व
प्र॒जासु॑ प्रति॑ष्ठापयति। दि॒वे त्वा॒ऽन्तरि॑क्षाय त्वा॒ पृथि॒व्यै
त्वेति॑ ब॒र्हिरा॒साद्य॑ प्रोक्ष॑ति। ए॒भ्य ए॒वैन॑लो॒केभ्यः॑ प्रोक्ष॑ति।
अथ॑ ततः स॒ह सु॒चा पु॒रस्ता॑त्प्रत्य॒ञ्जन्धिं॑ प्रत्यु॑क्षति। प्र॒जा
वै ब॒र्हिः। यथा॑ सू॒त्यै का॒ल आपः॑ पु॒रस्ता॑द्यन्ति॥२९॥

ता॒दृगे॒व तत्। स्व॒धा पि॒तृभ्य॑ इत्या॑ह। स्व॒धाका॒रो हि
पि॑तृ॒णाम्। ऊ॒र्ग्वव॑ ब॒र्हिष॑द्भ्य इति॑ दक्षि॑णायै श्रो॒णेरोत्त॑रस्यै
निन॑यति॒ सन्त॑त्यै। मा॒सा वै पि॒तरौ॑ ब॒र्हिष॑दः।
मा॒साने॒व प्री॑णाति। मा॒सा वा ओष॑धी॒र्वर्ध॑यन्ति। मा॒साः
पच॑न्ति॒ समृ॑द्धौ। अ॒न॑ति॒स्कन्द॑न् ह॒ पर्ज॑न्यो॑ वर्ष॑ति।
यत्रै॒तदे॒वङ्घ्रि॑यते॑॥३०॥

ऊ॒र्जा पृथि॒वीङ्ग॑च्छ॒तेत्या॑ह। पृथि॒व्यामे॒वोर्ज॑न्दधाति।

तस्मात्पृथिव्या ऊर्जा भुञ्जते। ग्रन्थिं वि स्रंसयति।
 प्रजनयत्येव तत्। ऊर्ध्वं प्राश्चमुद्गूढं प्रत्यश्चमा यच्छति।
 तस्मात्प्राचीनः रेतो धीयते। प्रतीचीः प्रजा जायन्ते।
 विष्णोः स्तूपोऽसीत्याह। यज्ञो वै विष्णुः॥३१॥

यज्ञस्य धृत्यै। पुरस्तात्प्रस्तरङ्गुह्णाति। मुख्यमेवैनङ्करोति।
 इयन्तङ्गुह्णाति। प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितम्।
 इयन्तङ्गुह्णाति। यज्ञपुरुषा सम्मितम्। इयन्तङ्गुह्णाति।
 एतावद्वै पुरुषे वीर्यम्। वीर्यसंमितम्॥३२॥

अपरिमितङ्गुह्णाति। अपरिमितस्यावरुद्धौ। तस्मिन्पवित्रे
 अपि सृजति। यजमानो वै प्रस्तरः। प्राणापानौ पवित्रौ।
 यजमान एव प्राणापानौ दधाति। ऊर्णाम्रदसन्त्वा
 स्तृणामीत्याह। यथायजुरेवैतत्। स्वासस्थन्देवेभ्य इत्याह।
 देवेभ्य एवैनत्स्वासस्थं करोति॥३३॥

बर्हिः स्तृणाति। प्रजा वै बर्हिः। पृथिवी वेदिः। प्रजा एव
 पृथिव्यां प्रतिष्ठापयति। अनतिदृश्नः स्तृणाति। प्रजयैवैनं

प॒शुभि॑रन॒तिदृ॑श्नङ्करोति। धा॒रय॑न्प्रस्त॒रं प॑रि॒धीन्प॑रि॒ दधा॑ति।
यज॑मानो॒ वै प्र॑स्त॒रः। यज॑मान ए॒व तत्स्व॑यं प॑रि॒धीन्प॑रि॒
दधा॑ति। ग॒न्ध॒र्वोऽसि॑ वि॒श्वाव॑सुरि॒त्याह॥ ३४॥

वि॒श्वमे॒वायु॑र्यज॑माने दधा॑ति। इन्द्र॑स्य बा॒हुर॑सि॒
दक्षि॑ण॒ इत्या॑ह। इन्द्रि॑यमे॒व यज॑माने दधा॑ति।
मि॒त्रावरु॑णौ त्वोत्त॑र॒तः परि॑धत्ता॒मित्या॑ह। प्रा॒णापा॒नौ
मि॒त्रावरु॑णौ। प्रा॒णापा॒नावे॒वास्मि॑न्दधा॑ति। सू॒र्यस्त्वा
पु॒रस्ता॑त् पा॒त्वित्या॑ह। रक्ष॑साम॒पह॑त्यै। कस्या॑श्चिद॒भि॒शस्त्या॑
इत्या॑ह। अप॑रि॒मिता॑दे॒वैनं॑ पा॒ति॥ ३५॥

वी॒तिहो॑त्रन्त्वा क॒व इत्या॑ह। अ॒ग्निमे॒व हो॒त्रेण॑ स॒मर्ध॑यति।
द्यु॒मन्त॑ꣳ स॒मि॒धीम॒हीत्या॑ह॒ समि॑द्धौ। अ॒ग्ने बृ॑हन्त॑मध्व॒र
इत्या॑ह॒ वृद्धौ॑। वि॒शो य॒त्रे स्थ॑ इत्या॑ह। वि॒शां
यत्यै॑। उ॒दी॒चीना॑ग्ने नि द॑धाति॒ प्रति॑ष्ठित्यै। वसू॑नाꣳ
रु॒द्राणा॑मादि॒त्यानाꣳ स॑द॒सि सी॒देत्या॑ह। दे॒वता॑नामे॒व स॑द॒ने
प्र॑स्त॒रꣳ सा॑दयति। जु॒हूर॑सि घृ॒ताची॑ नाम्नेत्या॑ह॥ ३६॥

असौ वै जुहूः। अन्तरिक्षमुपभृत्। पृथिवी ध्रुवा। तासामेतदेव
 प्रियन्नाम। यद्धृताचीति। यद्धृताचीत्याह। प्रियेणैवैना नाम्ना
 सादयति। एता असदन्त्सुकृतस्य लोक इत्याह। सत्यं वै
 सुकृतस्य लोकः। सत्य एवैनाः सुकृतस्य लोके सादयति।
 ता विष्णो पाहीत्याह। यज्ञो वै विष्णुः। यज्ञस्य धृत्यै। पाहि
 यज्ञं पाहि यज्ञपतिं पाहि मां यज्ञनियमित्याह। यज्ञाय
 यजमानायात्मने। तेभ्य एवाशिषमाशास्तेऽनार्त्यै॥ ३७ ॥

स्थेत्याह पृथिवी वेदिर्यन्ति क्रियते वीणुर्वीर्यसमितङ्करोत्याह पाति नाम्नेत्याह लोके सादयति पद
 च॥ ६॥

[६]

अग्निना वै होत्रा। देवा असुरानभ्यभवन्। अग्रये
 समिध्यमानायानुब्रूहीत्याह भ्रातृव्याभिभूत्यै। एकविंशतिमिध्म
 भवन्ति। एकविंशो वै पुरुषः। पुरुषस्यात्यै।
 पञ्चदशेध्मदारूप्यभ्या दधाति। पञ्चदश वा अर्धमासस्य
 रात्रयः। अर्धमासशः संवत्सर आप्यते। त्रीन्यपरिधीन्यरि
 दधाति॥ ३८ ॥

ऊर्ध्वे समिधावा दधाति। अनूयाजेभ्यः समिधमति

शिनष्टि। षट्पंचन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतूनेव प्रीणाति।
वेदेनोप वाजयति। प्राजापत्यो वै वेदः। प्राजापत्यः प्राणः।
यजमान आहवनीयः। यजमान एव प्राणन्दधाति॥३९॥

त्रिरुप वाजयति। त्रयो वै प्राणाः। प्राणानेवास्मिन्दधाति।
वेदेनोपयत्य सुवेण प्राजापत्यमाधारमा धारयति। यज्ञो
वै प्रजापतिः। यज्ञमेव प्रजापतिं मुखत आरभते। अथो
प्रजापतिः सर्वा देवताः। सर्वा एव देवताः प्रीणाति।
अग्निमग्नीत्रिस्त्रिः सं मृड्ढीत्याह। त्र्यावृद्धि यज्ञः॥४०॥

अथो रक्षसामपहत्यै। परिधीन्त्सं माँष्टि। पुनात्येवैनान्।
त्रिस्त्रिः सं माँष्टि। त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय। अथो
एते वै देवाश्वाः। देवाश्वानेव तत्सं माँष्टि। सुवर्गस्य लोकस्य
समष्ट्यै। आसीनोऽन्यमाधारमा धारयति॥४१॥

तिष्ठन्नन्यम्। यथाऽनो वा रथं वा युञ्ज्यात्। एवमेव
तदध्वर्युर्यज्ञय्युनक्ति। सुवर्गस्य लोकस्याभ्यूढ्यै।
वहन्त्येनङ्गाम्याः पशवः। य एवं वेद। भुवनमसि वि

प्रथ॒स्वेत्या॑ह। य॒ज्ञो वै भुव॑नम्। य॒ज्ञ ए॒व यज॑मानं प्र॒जया॑
प॒शुभिः॑ प्रथयति। अ॒ग्ने यष्ट॑रि॒दन्नम्॑ इत्या॑ह॥४२॥

अ॒ग्निर्वै दे॒वानां॑ यष्टा॑। य ए॒व दे॒वानां॑ यष्टा॑। तस्मा॑ ए॒व
नम॑स्करोति। जु॒ह्वेह्य॒ग्निस्त्वा॑ ह्वयति देवय॒ज्याया॑ उप॑भृदेहि
दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता ह्वयति॑ देवय॒ज्याया॑ इत्या॑ह। आ॒ग्नेयी॑ वै
जु॒हूः। सा॒वि॒त्र्युप॑भृत्। ताभ्या॑मे॒वैने॒ प्रसू॑त आद॑त्ते। अ॒ग्नाविष्णू॑
मा वा॒मव॑ क्रमिष॒मित्या॑ह। अ॒ग्निः पुर॑स्तात्। विष्णु॑र्य॒ज्ञः
प॒श्चात्॥४३॥

ताभ्या॑मे॒व प्र॑ति॒प्रोच्या॑त्या क्रा॑मति। विजि॑हाथां॒ मा
मा स॒न्ता॑प्त॒मित्या॑हाहि॑सायै। लो॒कं मे॑ लोक॒कृतौ॑
कृ॒णुत॑मित्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते। विष्णोः॑
स्थान॑म॒सीत्या॑ह। य॒ज्ञो वै विष्णुः॑। ए॒तत्ख॒लु वै
दे॒वाना॑मप॑राजितमा॒यत॑नम्। यद्य॒ज्ञः। दे॒वाना॑मे॒वाप॑राजित
आ॒यत॑ने तिष्ठति। इ॒त इन्द्रो॑ अकृ॒णोद्वी॒र्या॑णीत्या॑ह॥४४॥

इन्द्रि॒यमे॒व यज॑माने दधाति। स॒मा॒र॒भ्यो॒र्ध्वो अ॑ध्व॒रो
दि॒वि॒स्पृश॑मित्या॑ह वृ॒द्धौ। आ॒घा॒रमा॑घा॒र्यमा॑ण॒मनु॑ समा॒र॒भ्य।

ए॒तस्मि॑न्का॒ले दे॒वाः सु॒व॒र्गं लो॒कमा॑यन्। सा॒क्षादे॒व यज॑मानः
 सु॒व॒र्गं लो॒कमे॑ति। अथो॒ समृ॑द्धेनै॒व य॒ज्ञेन॑ यज॑मानः
 सु॒व॒र्गं लो॒कमे॑ति। अ॒हु॒तो य॒ज्ञो य॒ज्ञप॑ते॒रित्या॑हाना॒त्यै।
 इन्द्रा॑वा॒न्त्स्वाहे॑त्या॒ह। इन्द्रि॒यमे॒व यज॑माने दधाति। बृ॒ह॒द्वा
 इत्या॑ह॥४५॥

सु॒व॒र्गो वै लो॒को बृ॒ह॒द्वाः। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै।
 य॒ज॒मा॒नदे॒वत्या॑ वै जु॒हूः। भ्रा॒तृ॒व्यदे॒वत्यो॑प॒भृत्। प्रा॒ण
 आ॑घा॒रः। यत्स॑ऽस्पर्श॒यैत्। भ्रा॒तृ॒व्येऽस्य॑ प्रा॒णन्द॑ध्यात्।
 अस॑ऽस्पर्श॒यन्न॒त्या क्रा॑मति। यज॑मान ए॒व प्रा॒णन्द॑धाति।
 पा॒हि मा॑ऽग्ने दुश्च॑रि॒तादा॒ मा सु॑च॑रिते भ॒जेत्या॑ह॥४६॥

अ॒ग्नि॒र्वाव॑ प॒वित्र॑म्। वृ॒जि॒नम॑नृ॒तन्दुश्च॑रितम्। ऋ॒जु॒क॒र्म॑
 स॒त्य॑ः सु॑च॑रितम्। अ॒ग्नि॒रे॒वैन॑वृ॒जि॒नाद॑नृ॒ताद्दुश्च॑रि॒तात्पा॑ति।
 ऋ॒जु॒क॒र्मे स॒त्ये सु॑च॑रिते भजति। तस्मा॑दे॒वमा॑ शा॒स्ते।
 आ॒त्मनो॑ गोपी॒थाय॑। शिरो॒ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑। यदा॑घा॒रः।
 आ॒त्मा ध्रु॑वा॥४७॥

आ॒घ्रा॒रमा॒घार्य॑ ध्रु॒वाꣳ सम॑नक्ति। आ॒त्मन्ने॒व य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः
 प्रति॑ दधाति। द्विः सम॑नक्ति। द्वौ हि प्रा॑णापा॒नौ। तदा॑हुः।
 त्रिरे॒व सम॑ञ्च्यात्। त्रिधा॑तु हि शि॒र इति॑। शि॒र इ॒वैतद्य॒ज्ञस्य॑।
 अथो॒ त्रयो॒ वै प्रा॒णाः। प्रा॒णाने॒वास्मि॑न्दधाति। म॒खस्य॑
 शि॒रोऽसि॑ स॒ञ्च्योति॑षा॒ ज्योति॑रङ्गामि॒त्याह॑। ज्योति॑रे॒वास्मा॑
 उ॒परि॑ष्ठादधाति। सु॒वर्ग॑स्य॒ लोक॑स्यानु॒ख्यात्यै॑॥४८॥

परि॑दधाति प्रा॒णन्द॑धाति हि य॒ज्ञो घा॑रयति नम॒ इत्या॑ह प॒श्चाद्वी॒र्या॑णीत्या॒हु भा॑ इत्या॑ह भ॒जेत्या॑ह
 ध्रु॒वैवास्मि॑न्दधाति त्रीणि॑ च॥७॥ [७]

धि॒ष्णि॒या वा ए॒ते न्यु॑प्यन्ते। यद्व॒ह्मा। यद्वो॒ता। यद॑ध्व॒र्युः।
 यद॒ग्रीत्। यद्यज॑मानः। तान् यद॑न्तरे॒यात्। यज॑मानस्य
 प्रा॒णान्त्सङ्क॑र्षेत्। प्र॒मायु॑कः स्यात्। पु॒रोडा॑शमप॒गृह्य॑
 सञ्च॑रत्यध्व॒र्युः॥४९॥

यज॑मानायै॒व तल्लो॒कꣳ शि॑ꣳषति। नास्य॑ प्रा॒णान्त्सङ्क॑र्षति।
 न प्र॒मायु॑को भवति। पु॒रस्ता॑त् प्र॒त्यङ्मु॑सीनः। इडा॑या॒ इडा॑मा
 द॑धाति। ह॒स्त्याꣳ हो॒त्रे। प॒शवो॒ वा इडा॑। प॒शवः॑ पु॒रुषः॑।
 प॒शुष्वे॒व प॒शून्प्रति॑ष्ठापयति। इडा॑यै॒ वा ए॒षा प्रजा॑तिः॥५०॥

तां प्रजातिं यजमानोऽनु प्र जायते। द्विरङ्गुलावनक्ति
 पर्वणोः। द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै। सकृदुप स्तृणाति।
 द्विरा दधाति। सकृदभि घारयति। चतुः संपद्यते। चत्वारि
 वै पशोः प्रतिष्ठानानि। यावानेव पशुः। तमुपह्वयते॥५१॥

मुखमिव प्रत्युपह्वयेत। संमुखानेव पशूनुप ह्वयते। पशवो
 वा इडा। तस्मात्साऽन्वारभ्या। अध्वर्युणां च यजमानेन च।
 उपहूतः पशुमानसानीत्याह। उप ह्येनौ ह्वयते होता। इडाये
 देवतानामुपह्वे। उपहूतः पशुमान्भवति। य एवं वेद॥५२॥

यां वै हस्त्यामिडामादधाति। वाचः सा भागधेयम्।
 यामुपह्वयते। प्राणानां सा। वाचं चैव प्राणांश्चाव रुन्धे।
 अथ वा एतर्ह्युपहृतायामिडायाम्। पुरोडाशस्यैव बर्हिषदो
 मीमांसा। यजमानन्देवा अब्रुवन्। हविर्नो निर्वपेति।
 नाहमभागो निर्वप्स्यामीत्यब्रवीत्॥५३॥

न मयाऽभागयाऽनुवक्ष्यथेति वागब्रवीत्। नाहमभागा
 पुरोनुवाक्या भविष्यामीति पुरोनुवाक्या। नाहमभागा याज्या

भविष्यामीति याज्या॥ न मयाऽभागेन वषट्कारिष्यथेति
वषट्कारः। यद्यजमानभागन्निधाय पुरोडाशं बर्हिषदं
करोति। तानेव तद्भागिनः करोति। चतुर्धा करोति। चतस्रो
दिशः। दिक्ष्वेव प्रतितिष्ठति। बर्हिषदङ्करोति॥५४॥

यजमानो वै पुरोडाशः। प्रजा बर्हिः। यजमानमेव
प्रजासु प्रतिष्ठापयति। तस्मादस्त्राऽन्याः प्रजाः
प्रतितिष्ठन्ति। मा२सेनान्याः। अथो खल्वाहुः। दक्षिणा
वा एता हविर्यज्ञस्यान्तर्वेद्यव रुध्यन्ते। यत्पुरोडाशं
बर्हिषदं करोतीति। चतुर्धा करोति। चत्वारो ह्येते
हविर्यज्ञस्यर्त्विजः॥५५॥

ब्रह्मा होताऽध्वर्युरग्नीत्। तमभि मृशेत्। इदं ब्रह्मणः। इदं
होतुः। इदमध्वर्योः। इदमग्नीध इति। यथैवादः सौम्येऽध्वरे।
आदेशमृत्विग्भ्यो दक्षिणा नीयन्ते। तादृगेव तत्। अग्नीधे
प्रथमाया दधाति॥५६॥

अग्निमुखा हृद्धिः। अग्निमुखामेवर्द्धिं यजमान ऋध्नोति।

स॒कृदु॑प॒स्तीर्य॑ द्वि॒रा॒दध॑त्। उ॒प॒स्तीर्य॑ द्वि॒र॒भि घा॑रयति।
 ष॒द्वप॑द्यन्ते। ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति। वे॒देन॑ ब्र॒ह्मण॑
 ब्र॒ह्मभा॒गं परि॑हरति। प्रा॒जा॒प॒त्यो वै वे॒दः। प्रा॒जा॒प॒त्यो
 ब्र॒ह्मा॥ ५७ ॥

स॒वि॒ता य॒ज्ञस्य॑ प्र॒सू॒त्यै। अथ॑ का॒मम॑न्येन। ततो॑ हो॒त्रै।
 म॒ध्यं वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑। य॒द्धोता॑। म॒ध्य॒त ए॒व य॒ज्ञं प्री॑णाति।
 अथा॑ध्व॒र्यवै॑। प्र॒ति॒ष्ठा वा ए॒षा य॒ज्ञस्य॑। यद॑ध्व॒र्युः।
 तस्मा॑द्ध॒विर्य॑ज्ञस्यै॒तामे॒वावृ॑त॒मनु॑॥ ५८ ॥

अ॒न्या दक्षि॑णा नीयन्ते। य॒ज्ञस्य॑ प्र॒ति॒ष्ठित्यै॑। अ॒ग्निम॑ग्रीत्स॒कृत्स॑कृ॒
 मृ॒ड्डीत्या॑ह। प॒रा॒डि॒व ह्ये॑त॒र्हि य॒ज्ञः। इ॒षि॒ता दै॒व्या हो॑ता॒र॒
 इत्या॑ह। इ॒षि॒तः हि क॑र्म क्रि॒यते॑। भ॒द्र॒वा॒च्याय॑ प्रेषि॒तो
 मा॒नु॒षः सू॒क्तवा॒काय॑ सू॒क्ता ब्रू॑हीत्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा
 शा॑स्ते। स्व॒गा दै॒व्या हो॑तृ॒भ्य इत्या॑ह। य॒ज्ञमे॒व तत्स्व॑गा
 क॑रोति। स्व॒स्तिर्मा॑नु॒षेभ्य॑ इत्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा
 शा॑स्ते। श॒य्योर्ब्रू॑हीत्या॑ह। श॒य्यु॑मे॒व बा॑र्हस्प॒त्यं भा॑ग॒धेये॑न॒
 सम॑र्धयति॥ ५९ ॥

चरत्यध्वर्युः प्रजातिर्हयते वेदाब्रवीद्वरहिषदङ्करोत्यृत्विजो दधाति ब्रह्माऽनुकरोति चत्वारि च॥८॥[८]

अथ सुचावनुष्टुभ्यां वाजवतीभ्याव्यूहति। प्रतिष्ठा वा अनुष्टुक्। अन्नं वाजः प्रतिष्ठित्यै। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ। प्रार्ची जुहूमूहति। जातानेव भ्रातृव्यान्प्रणुदते। प्रतीचीमुपभृतम्। जनिष्यमाणानेव प्रतिनुदते। सविषूच एवापोह्य सपत्नान् यजमानः। अस्मिल्लोके प्रतितिष्ठति॥६०॥

द्वाभ्याम्। द्विप्रतिष्ठो हि। वसुभ्यस्त्वा रुद्रेभ्यस्त्वाऽऽदित्येभ्यस्त्वे यथायजुरेवैतत्। सुक्षु प्रस्तरमनक्ति। इमे वै लोकाः सुचः। यजमानः प्रस्तरः। यजमानमेव तेजसाऽनक्ति। त्रेधाऽनक्ति। त्रयं इमे लोकाः॥६१॥

एभ्य एवैनं लोकेभ्योऽनक्ति। अभिपूर्वमनक्ति। अभिपूर्वमेव यजमानन्तेजसाऽनक्ति। अक्तः रिहाणा इत्याह। तेजो वा आज्यम्। यजमानः प्रस्तरः। यजमानमेव तेजसाऽनक्ति। वियन्तु वय इत्याह। वयं एवैनं कृत्वा। सुवर्गं लोकं गमयति॥६२॥

प्रजाय्योनिं मा निर्मृक्षमित्याह। प्रजायै गोपीथाय।
 आप्यायन्तामाप ओषधय इत्याह। आप एवौषधीरा
 प्याययति। मरुतां पृषतयः स्थेत्याह। मरुतो वै
 वृष्ट्या ईशते। वृष्टिमेवाव रुन्धे। दिवं गच्छ ततो नो
 वृष्टिमेरयेत्याह। वृष्टिर्वै द्यौः। वृष्टिमेवाव रुन्धे॥६३॥

यावद्वा अर्ध्वर्युः प्रस्तरं प्रहरति। तावदस्यायुर्मियते।
 आयुष्पा अग्नेऽस्यायुर्मे पाहीत्याह। आयुरेवात्मन्धत्ते।
 यावद्वा अर्ध्वर्युः प्रस्तरं प्रहरति। तावदस्य चक्षुर्मियते।
 चक्षुष्पा अग्नेऽसि चक्षुर्मे पाहीत्याह। चक्षुरेवात्मन्धत्ते।
 ध्रुवाऽसीत्याह प्रतिष्ठित्यै। यं परिधिं पर्यधत्था इत्याह॥६४॥

यथायजुरेवैतत्। अग्ने देव पणिभिर्वीयमाण इत्याह।
 अग्नय एवैनं जुष्टङ्करोति। तन्त एतमनु जोषं भरामीत्याह।
 सजातानेवास्मा अनुकान्करोति। नेदेष त्वदपचेतयाता
 इत्याहानुख्यात्यै। यज्ञस्य पाथ उप समितमित्याह।
 भूमानमेवोपैति। परिधीन्प्र हरति। यज्ञस्य समिष्ट्यै॥६५॥

सुचौ सं प्रस्रावयति। यदेव तत्र क्रूरम्। तत्तेन
 शमयति। जुह्वामुपभृतम्। यजमानदेवत्या वै जुहूः।
 भ्रातृव्यदेवत्योपभृत। यजमानायैव भ्रातृव्यमुपस्तिङ्करोति।
 सः॒ स्रावभा॑गाः स्थेत्या॑ह। वस॑वो वै रु॒द्रा आ॑दि॒त्याः
 सः॒ स्रावभा॑गाः। तेषा॒न्तद्वा॑ग॒धेयम्॥६६॥

तानेव तेन प्रीणाति। वैश्वदेव्यर्चा। एते हि विश्वे देवाः।
 त्रिष्टुग्भवति। इन्द्रियं वै त्रिष्टुक्। इन्द्रियमेव यजमाने
 दधाति। अग्नेर्वामपन्नगृहस्य सदसि सादयामीत्याह। इयं
 वा अग्निरपन्नगृहः। अस्या एवैने सद्ने सादयति। सुम्रायं
 सुग्निनी सुग्ने मा धत्तमित्याह॥६७॥

प्रजा वै पशवः सुम्रम्। प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते।
 धुरि धुर्यौ पातमित्याह। जायापत्योर्गोपीथाय।
 अग्नेऽदब्धायोऽशीततनो इत्याह। यथायजुरेवैतत्। पाहि
 माऽद्य दिवः पाहि प्रसित्यै पाहि दुरिष्ट्यै पाहि दुरद्वन्यै
 पाहि दुश्चरितादित्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। अविषन्नः
 पितुङ्कणु सुषदा योनिः॒ स्वाहेती॑ध्मसंवृश्च॑नान्यन्वाहार्यपचनेऽभ्य

फलीकरणहोमञ्जुहोति। अतिरिक्तानि वा इध्मसवृंश्चनानि॥६८॥

अतिरिक्ताः फलीकरणाः। अतिरिक्तमाज्योच्छेषणम्।
अतिरिक्त एवातिरिक्तन्दधाति। अथो अतिरिक्तेनैवातिरिक्तमाज्यं
रुन्धे। वेदिदेवेभ्यो निलायत। तां वेदेनान्वविन्दन्। वेदेन
वेदिं विविदुः पृथिवीम्। सा पंप्रथे पृथिवी पार्थिवानि। गर्भं
बिभर्ति भुवनेष्वन्तः। ततो यज्ञो जायते विश्वदानिरिति
पुरस्तात्स्तम्बयजुषो वेदेन वेदिं संमार्ष्ट्यनुवित्यै॥६९॥

अथो यद्वेदश्च वेदिश्च भवतः। मिथुनत्वाय प्रजात्यै।
प्रजापतेर्वा एतानि श्मश्रूणि। यद्वेदः। पत्निया
उपस्थ आस्यति। मिथुनमेव करोति। विन्दते
प्रजाम्। वेदः होताऽऽहवनीयास्तृणन्नेति। यज्ञमेव
तत्सन्तनोत्योत्तरस्मादर्धमासात्। तः सन्ततमुत्तरेर्धमास
आलभते॥७०॥

तङ्कालेकाल आगते यजते। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। स त्वा
अध्वर्युः स्यात्। यो यतो यज्ञं प्रयुङ्क्ते। तदेनं प्रतिष्ठापयतीति।

वा॒ता॒द्वा अ॒ध्व॒र्यु॒र्य॒ज्ञं प्र॒यु॒ङ्क्ते। दे॒वा॑ गा॒तु॒वि॒दो गा॒तुं वि॒त्वा
गा॒तु॒मि॒ते॒त्या॒ह। य॒त ए॒व य॒ज्ञं प्र॒यु॒ङ्क्ते। तदे॒नं प्र॒ति॒ष्ठा॒पय॑ति।
प्र॒ति ति॒ष्ठति॑ प्र॒जया॑ प॒शुभि॒र्य॒ज॑मानः॥ ७१॥

तिष्ठती॒मे लो॒का ग॑मयति द्यौर्वृष्टि॒मे॒वाव॑रुन्धे पर्य॒धत्वा॒ इत्या॑ह॒ समि॑ष्ठौ भा॒ग॒धेय॑न्धत्तमित्या॑ह॒ वा
इ॒ध्मस॒वृ॒श्च॒ना॒न्यनु॑वित्त्यै लभते॒ यज॑मानः॥ ९॥

[९]

यो वा अ॒य॒था॒दे॒वतं॑ य॒ज्ञमु॑प॒चर॑ति। आ दे॒वता॑भ्यो वृ॒श्च्य॑ते।
पा॒पी॒या॒न्भ॒वति॑। यो य॒था॒दे॒वत॑म्। न दे॒वता॑भ्य आ॒वृ॒श्च्य॑ते।
व॒सी॒या॒न्भ॒वति॑। वा॒रु॒णो वै पा॑शः। इ॒मं वि॒ष्या॑मि वरु॒णस्य॑
पा॑श॒मि॒त्या॒ह। व॒रु॒ण॒पा॒शादे॒वना॑ मु॒ञ्च॑ति। स॒वि॒तृप्र॑सूतो
य॒था॒दे॒वत॑म्॥ ७२॥

न दे॒वता॑भ्य आ॒वृ॒श्च्य॑ते। व॒सी॒या॒न्भ॒वति॑। धा॒तुश्च॒ योनौ॑
सु॒कृ॒तस्य॑ लो॒क इत्या॑ह। अ॒ग्नि॒र्वै धा॒ता। पु॒ण्य॒ङ्क॒र्म सु॒कृ॒तस्य॑
लो॒कः। अ॒ग्नि॒रे॒वना॑न्धा॒ता। पु॒ण्ये॒ कर्म॑णि सु॒कृ॒तस्य॑
लो॒के द॑धाति। स्यो॒नं मे॑ स॒ह प॒त्या॑ करो॒मी॒त्या॒ह।
आ॒त्म॒नश्च॒ यज॑मानस्य॒ चाना॑त्यै स॒न्त्वा॒य। स॒मायु॑षा॒ सं

प्रजयेत्याह॥ ७३॥

आशिषमेवैतामा शास्ते पूर्णपात्रे। अन्ततोऽनुष्टुभा। चतुष्पद्वा
एतच्छन्दः प्रतिष्ठितं पत्नियै पूर्णपात्रे भवति। अस्मिन्नैके
प्रतिष्ठितानीति। अस्मिन्नेव लोके प्रतिष्ठति। अथो वाग्वा
अनुष्टुक्। वाङ्मिथुनम्। आपो रेतः प्रजननम्। एतस्माद्वै
मिथुनाद्विद्योतमानः स्तनयन्वर्षति। रेतः सिञ्चन्॥ ७४॥

प्रजाः प्रजनयन्। यद्वै यज्ञस्य ब्रह्मणा युज्यते। ब्रह्मणा
वै तस्य विमोकः। अद्भिः शान्तिः। विमुक्तं वा एतर्हि
योक्त्रं ब्रह्मणा। आदायैनुत्पत्नीं सहाप उपगृहीते शान्त्यै।
अञ्जलौ पूर्णपात्रमा नयति। रेत एवास्यां प्रजान्दधाति।
प्रजया हि मनुष्यः पूर्णः। मुखं वि मृष्टे। अवभृथस्यैव
रूपं कृत्वोत्तिष्ठति॥ ७५॥

सवितृप्रसूतो यथादेवतं प्रजयेत्याह सिञ्चन्मृष्ट एकं च॥१०॥ [१०]

परिवेषो वा एष वनस्पतीनाम्। यदुपवेषः। य एव
वेदः। विन्दते परिवेष्टारम्। तमुत्करे। यन्देवा मनुष्येषु।
उपवेषमधारयन्। ये अस्मदपं चेतसः। तानस्मभ्यमिहा

कुरु। उपवे॒षोप॑ वि॒द्धि नः॥७६॥

प्र॒जां पु॒ष्टि॒मथो॑ ध॒नम्। द्वि॒पदो॑ न॒श्चतु॑ष्पदः। ध्रु॒वानन॑प॒गान्कुर्वि॑ति
पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यश्च॑मु॒पं गू॑हति। तस्मा॑त्पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यश्चः॑ शू॒द्रा
अव॑स्यन्ति। स्थ॒वि॒म॒त उप॑गूहति। अ॒प्र॒ति॒वादि॑न
ए॒वैनान्कुरु॑ते। धृ॒ष्टि॒र्वा उप॑वे॒षः। शु॒च॒र्तो वज्रो॑ ब्रह्म॑णा
सं॒शितः॑। योप॑वे॒षे शु॒क्। साऽमु॑मृच्छतु॒ यं द्वि॑ष्म
इति॥७७॥

अथा॑स्मै नाम॒ गृह्य॑ प्र॒हर॑ति। नि॒र॒मु॒न्नु॒द ओ॒क॒सः। स॒प॒त्नो
यः पृ॑त॒न्यति॑। नि॒र्बा॒ध्येन॑ ह॒विषा॑। इन्द्र॑ ए॒णं प॑रा॒शरी॑त्। इ॒हि
ति॒स्रः प॑रा॒वतः॑। इ॒हि प॑श्च॒ जना॑ सं॒ अति॑। इ॒हि ति॒स्रोऽति॑
रोच॑नायावत्। सूर्यो॑ अ॒सद्वि॑वि। प॒र॒मा॒न्त्वा प॑रा॒वत॑म्॥७८॥
इन्द्रो॑ नयतु वृ॒त्रहा॑। यतो॑ न पु॒नरा॑य॒सि। श॒श्व॒तीभ्यः॑
समा॑भ्य॒ इति॑। त्रि॒वृ॒द्धा ए॒ष वज्रो॑ ब्रह्म॑णा सं॒शितः॑। शु॒चै॒वैनं॑
वि॒ध्वा। ए॒भ्यो लो॒केभ्यो॑ निर्णु॑द्य। वज्रेण॑ ब्रह्म॑णा स्तृणु॑ते।
ह॒तोऽसा॑वव॒धिष्मा॑मु॒मित्या॑ह॒ स्तृत्यै॑। यं द्वि॑ष्यात्त॒भ्याये॑त्।
शु॒चै॒वैनं॑म॒र्पय॑ति॥७९॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

ब्रह्मणे ब्राह्मणमालभते। क्षत्राय राजन्यम्। मरुद्ध्यो वैश्यम्।
तपसे शूद्रम्। तमसे तस्करम्। नारकाय वीरहणम्। पाप्मने
क्लीबम्। आक्रयायायोगूम्। कामाय पुंश्चलम्। अतिक्रुष्टाय
मागधम्॥ १ ॥

गीताय सूतम्। नृत्ताय शैलूषम्। धर्माय सभाचरम्। नर्माय
रेभम्। नरिष्ठायै भीमलम्। हसाय कारिमम्। आनन्दाय
स्त्रीषखम्। प्रमुदे कुमारीपुत्रम्। मेधायै रथकारम्। धैर्याय
तक्षाणम्॥ २ ॥

श्रमाय कौलालम्। मायायै कार्मारम्। रूपाय मणिकारम्।
शुभे वपम्। शरव्याया इषुकारम्। हेत्यै धन्वकारम्। कर्मणे
ज्याकारम्। दिष्टाय रज्जुसर्गम्। मृत्यवे मृगयुम्। अन्तकाय
श्वनितम्॥ ३ ॥

सन्धये जारम्। गेहायोपपतिम्। निर्ऋत्यै परिवित्तम्।
आत्यै परिविविदानम्। अराध्यै दिधिषूपतिम्। पवित्राय

भिषजम्। प्रज्ञानाय नक्षत्रदर्शम्। निष्कृत्यै पेशस्कारीम्।
बलायोपदाम्। वर्णायानूरुधम्॥४॥

नदीभ्यः पौञ्जिष्टम्। ऋक्षीकाभ्यो नैषादम्। पुरुषव्याघ्रायं
दुर्मदम्। प्रयुध्य उन्मत्तम्। गन्धर्वाप्सराभ्यो ब्रात्यम्।
सर्पदेवजनेभ्योऽप्रतिपदम्। अवैभ्यः कितवम्। इर्यताया
अकितवम्। पिशाचेभ्यो बिदलकारम्। यातुधानैभ्यः
कण्टककारम्॥५॥

उत्सादेभ्यः कुब्जम्। प्रमुदे वामनम्। द्वाभ्यः स्नामम्।
स्वप्रायान्धम्। अधर्माय बधिरम्। संज्ञानाय स्मरकारीम्।
प्रकामोद्यायोपसदम्। आशिक्षायै प्रशिजनम्। उपशिक्षाया
अभिप्रशिजनम्। मर्यादायै प्रश्नविवाकम्॥६॥

ऋत्यै स्तेनहृदयम्। वैरहत्याय पिशुनम्। विवित्त्यै क्षत्तारम्।
औपद्रष्टाय सङ्गहीतारम्। बलायानुचरम्। भूम्ने परिष्कुन्दम्।
प्रियाय प्रियवादिनम्। अरिष्ट्या अश्वसादम्। मेधाय वासः
पल्पूलीम्। प्रकामाय रजयित्रीम्॥७॥

भायै दार्वारहारम्। प्रभायां आग्नेन्धम्। नाकस्य
 पृष्ठायांभिषेक्तारम्। ब्रध्नस्य विष्टपाय पात्रनिर्णगम्।
 देवलोकाय पेशितारम्। मनुष्यलोकाय प्रकरितारम्।
 सर्वेभ्यो लोकेभ्य उपसेक्तारम्। अवर्त्यै वधायोपमन्थितारम्।
 सुवर्गाय लोकाय भागदुधम्। वर्षिष्ठाय नाकाय
 परिवेष्टारम्॥८॥

अर्मेभ्यो हस्तिपम्। जवायांश्वपम्। पुष्ट्यै गोपालम्।
 तेजसेऽजपालम्। वीर्यायाविपालम्। इरायै कीनाशम्।
 कीलालाय सुराकारम्। भद्राय गृहपम्। श्रेयसे वित्तधम्।
 अध्यक्षायानुक्षत्तारम्॥९॥

मन्यवेऽयस्तापम्। क्रोधाय निसुरम्। शोकायाभिसुरम्।
 उत्कूलविकूलभ्यां त्रिस्थिनम्। योगाय योक्तारम्। क्षेमाय
 विमोक्तारम्। वपुषे मानस्कृतम्। शीलायाञ्जनीकारम्।
 निर्ऋत्यै कोशकारीम्। यमायासूम्॥१०॥

यम्यै यमसूम्। अथर्वभ्योऽवतोकांम्। संवत्सराय

पर्यारिणीम्। परिवत्सरायाविजाताम्। इदावत्सरायापस्कद्वरीम्।
इद्वत्सरायातीत्ववरीम्। वत्सराय विजर्जराय। सर्वन्त्सराय
पलिक्रीम्। वनाय वनपम्। अन्यतोरण्याय दावपम्॥११॥

सरोभ्यो धैवरम्। वेशन्ताभ्यो दाशम्। उपस्थावरीभ्यो
बैन्दम्। नड्बुलाभ्यः शौष्कलम्। पार्याय कैवर्तम्। अवार्याय
मार्गारम्। तीर्थेभ्य आन्दम्। विषमेभ्यो मैनालम्। स्वनैभ्यः
पर्णकम्। गुहाभ्यः किरातम्। सानुभ्यो जम्भकम्। पर्वतेभ्यः
किंपूरुषम्॥१२॥

प्रतिश्रुत्काया ऋतुलम्। घोषाय भूषम्। अन्ताय
बहुवादिनम्। अनन्ताय मूकम्। महसे वीणावादम्।
क्रोशाय तूणवध्मम्। आक्रन्दाय दुन्दुभ्याघातम्।
अवरस्पराय शङ्खध्मम्। ऋभुभ्योजिनसन्धायम्।
साध्येभ्यश्चर्मम्णम्॥१३॥

बीभत्सायै पौल्कसम्। भूत्यै जागरणम्। अभूत्यै स्वपनम्।
तुलायै वाणिजम्। वर्णाय हिरण्यकारम्। विश्वेभ्यो देवेभ्यः

सिध्मलम्। पश्चाद्दोषाय ग्लामम्। ऋत्यै जनवादिनम्।
व्यृद्ध्या अपगल्भम्। सञ्शराय प्रच्छिदम्॥१४॥

हसाय पुञ्चलूमा लभते। वीणावादङ्गणकङ्गीताय।
यादसे शाबुल्याम्। नर्माय भद्रवतीम्। तूणवध्मङ्गाम्ण्यं
पाणिसङ्घातनृत्ताय। मोदायानुक्रोशकम्। आनन्दाय
तलवम्॥१५॥

अक्षराजाय कितवम्। कृताय सभाविनम्। त्रेताया
आदिनवदरुशम्। द्वापराय बहिः सदम्। कलये
सभास्थाणुम्। दुष्कृताय चरकाचार्यम्। अध्वने
ब्रह्मचारिणम्। पिशाचेभ्यः सैलगम्। पिपासायै गोव्यच्छम्।
निर्ऋत्यै गोघातम्। क्षुधे गौविकर्तम्। क्षुत्तृष्णाभ्यान्तम्।
यो गां विकृन्तन्तं माञ्जसं भिक्षमाण उपतिष्ठते॥१६॥

भूम्यै पीठसर्पिणमा लभते। अग्नयेऽसलम्। वायवे
चाण्डालम्। अन्तरिक्षाय वञ्शनर्तिनम्। दिवे खलतिम्।
सूर्याय हर्यक्षम्। चन्द्रमसे मिर्मिरम्। नक्षत्रेभ्यः किलासम्।

अहे शुक्लं पिङ्गलम्। रात्रियै कृष्णं पिङ्गाक्षम्॥१७॥

वाचे पुरुषमा लभते। प्राणमपानव्याँनमुदानं संमानन्तान्
वायवे। सूर्याय चक्षुरा लभते। मनश्चन्द्रमसे। दिग्भ्यः श्रोत्रम्।
प्रजापतये पुरुषम्॥१८॥

अथैतानरूपेभ्य आलभते। अतिह्रस्वमतिदीर्घम्।
अतिकृशमत्यंशलम्। अतिशुक्लमतिकृष्णम्। अतिश्लक्ष्णमति
अतिकिरिटमतिदन्तुरम्। अतिमिर्मिरमतिमेमिषम्। आशायै
जामिम्। प्रतीक्षायै कुमारीम्॥१९॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

स॒त्यं प्रप॑द्ये। ऋ॒तं प्रप॑द्ये। अ॒मृतं प्रप॑द्ये। प्र॒जाप॑तेः
प्रि॒यान्त॑नुव॒मना॑र्ता प्रप॑द्ये। इ॒दम॒हं प॑ञ्चद॒शेन॑ वज्रेण। द्विषन्तं
भ्रात॑व्य॒मव॑ क्रामामि। योऽस्मा॑न्देष्टि। यं च॑ व॒यं द्विष्मः॑।
भूर्भुवः॑ सु॒वः। हिम्॥१॥

सत्यन्दश॥१॥

[१]

प्र वो॒ वाजा॑ अ॒भिद्य॑वः। ह॒विष्म॑न्तो घृ॒ताच्या॑। दे॒वाञ्जि॑गाति
सु॒म॒नु॒युः। अ॒ग्न आ॑या॒हि वी॒तये॑। गृ॒णानो॑ ह॒व्यदा॑तये। नि होता॑
सत्सि ब॒र्हिषि॑। तन्त्वा॑ स॒मिद्धि॑र॒ङ्गिरः॑। घृ॒तेन॑ वर्धयामसि।
बृ॒हच्छो॑चा यविष्ठ। स नः॑ पृ॒थुः श्र॒वाय्य॑म्॥२॥

अच्छा॑ दे॒व वि॒वास॑सि। बृ॒हद॑ग्ने सु॒वीर्य॑म्। ई॒डेन्यो॑
नम॒स्यस्ति॑रः। तमा॑सि द॒र्शतः॑। स॒म॒ग्नि॒रि॒ध्यते॑ वृषा॑।
वृषो॑ अ॒ग्निः स॒मिध्य॑ते। अ॒श्वो न दे॑व॒वाहनः॑। त॒ ह॒विष्म॑न्त
ईडते॑। वृष॑णन्त्वा व॒यवृ॑षन्। वृषा॑णः स॒मिधी॑महि॥३॥

अग्ने दीद्यतं बृहत्। अग्निन्दूतवृणीमहे। होतांरं विश्ववेदसम्।

अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम्। समिध्यमानो अध्वरे। अग्निः पावक
ईड्यः। शोचिष्केशस्तमीमहे। समिद्धो अग्न आहुत। देवान्
यक्षि स्वध्वर। त्व९ हि हव्यवाडसि। आ जुहोत दुवस्यत।
अग्निं प्रयत्यध्वरे। वृणीध्व९ हव्यवाहनम्। त्वं वरुण उत
मित्रो अग्ने। त्वां वर्धन्ति मतिभिर्वसिष्ठाः। त्वे वसु सुषणनानि
सन्तु। यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥४॥

श्रवाय्यमिधीमह्यसि सप्त च॥२॥ [२]

अग्ने महा९ असि ब्राह्मण भारत। असावसौ।
देवेद्धो मन्विद्धः। ऋषिष्टुतो विप्रानुमदितः। कविशस्तो
ब्रह्मस९शितो घृताहवनः। प्रणीर्यज्ञानाम्। रथीरध्वराणाम्।
अतूर्तो होता। तूर्णिर्हव्यवाट्। आस्पात्रं जुहूर्देवानाम्॥५॥
चमसो देवपानः। अरा९ इवाग्ने नेमिर्देवा९स्त्वं परिभूरसि।
आ वह देवान् यजमानाय। अग्निमग्न आवह। सोममावह।
अग्निमावह। प्रजापतिमावह। अग्नीषोमावावह। इन्द्राग्नी
आवह। इन्द्रमावह। महेन्द्रमावह। देवा९ आज्यपा९
आवह। अग्नि९ होत्रायावह। स्वं महिमानमा वह। आ

चा॒ग्ने दे॒वान् वह॑। सु॒यजा॑ च यज जा॒तवे॑दः॥६॥

दे॒वाना॑मिन्द्र॒मा व॑ह ष॒ट् च॑॥३॥ _____ [३]

अ॒ग्निर्हो॒ता वे॒त्वग्निः॑। हो॒त्रं वै॑त्तु प्रा॒वि॒त्रम्। स्मो व॒यम्। सा॒धु
ते॒ यज॑मान दे॒वता॑। घृ॒तव॑तीम॒ध्वर्यो॑ सु॒च॒मास्य॑स्व। दे॒वायु॑व
वि॒श्ववा॑राम्। ई॒डा॒महै॑ दे॒वाꣳ ई॒डे॒न्यान्। न॒म॒स्याम॑ नम॒स्यान्।
यजा॑म य॒ज्ञिया॑न्॥७॥

अ॒ग्निर्हो॒ता न॑व॥४॥ _____ [४]

स॒मि॒धो अ॒ग्न आ॒ज्य॑स्य वि॒यन्तु॑। तनू॒नपा॑द॒ग्न आ॒ज्य॑स्य
वे॒तु। इ॒डो अ॒ग्न आ॒ज्य॑स्य वि॒यन्तु॑। ब॒र॒हि॒र॒ग्न आ॒ज्य॑स्य
वे॒तु। स्वा॒हाऽग्नि॑म्। स्वा॒हा सो॒मम्। स्वा॒हाऽग्नि॑म्। स्वा॒हा
प्र॒जाप॑तिम्। स्वा॒हाऽग्नी॑षोमौ। स्वा॒हेन्द्रा॑ग्नी। स्वा॒हेन्द्र॑म्।
स्वा॒हा महे॑न्द्रम्। स्वा॒हा दे॒वाꣳ आ॒ज्य॑पान्। स्वा॒हाऽग्नि॑ꣳ
हो॒त्राङ्गु॑षा॒णाः। अ॒ग्न आ॒ज्य॑स्य वि॒यन्तु॑॥८॥

इन्द्रा॑ग्नी पञ्च॑ च॥५॥ _____ [५]

अ॒ग्निर्वृ॒त्राणि॑ जङ्घ॒नत्। द्र॒वि॒ण॒स्युर्वि॑प॒न्यया॑। स॒मि॒द्धः शु॒क्र

आहुतः। जुषाणो अग्निराज्यस्य वेतु। त्व९ सोमासि
 सत्पतिः। त्व९ राजोत वृत्रहा। त्वं भद्रो असि क्रतुः।
 जुषाणः सोम आज्यस्य हविषो वेतु। अग्निः प्रत्नेन
 जन्मना। शुम्भानस्तनुव९ स्वाम्। कविर्विप्रेण वावृधे।
 जुषाणो अग्निराज्यस्य वेतु। सोमं गीर्भिष्ठा वयम्। वर्धयामो
 वचोविदः। सुमृडीको न आविश। जुषाणः सोम आज्यस्य
 हविषो वेतु॥९॥

स्वा९ पद च॥६॥ [६]

अग्निर्मूर्धा दिवः ककुत्। पतिः पृथिव्या अयम्। अपा९
 रेता९सि जिन्वति। भुवो यज्ञस्य रजसश्च नेता। यत्रा
 नियुद्धिः सचसे शिवाभिः। दिवि मूर्धानन्दधिषे सुवर्षाम्।
 जिह्वामग्ने चकृषे हव्यवाहम्। प्रजापते न त्वदेतान्यन्यः।
 विश्वा जातानि परि ता बभूव। यत्कामास्ते जहुमस्तन्नो
 अस्तु॥१०॥

वय९ स्याम पतयो रयीणाम्। स वैद पुत्रः पितर९ स

मातरम्। स सूनुर्भुवत्स भुवत्पुनर्मघः। स द्यामौर्णोदन्तरिक्षं
 स सुवः। स विश्वा भुवो अभवत्स आभवत्। अग्नीषोमा
 सर्वेदसा। सहूती वनतङ्गिरः। सन्देवत्रा बभूवथुः। युवमेतानि
 दिवि रोचनानि। अग्निश्च सोम सक्रतू अधत्तम्॥११॥

युवः सिन्धूः रभिशस्तेरवद्यात्। अग्नीषोमावमुञ्चतङ्गभीतान्।
 इन्द्राग्नी रोचना दिवः। परि वाजेषु भूषथः। तद्वाञ्चेति
 प्रवीर्यम्। श्वथद्वत्रमुत संनोति वाजम्। इन्द्रा यो अग्नी
 सहूरी सपर्यात्। इरज्यन्ता वसव्यस्य भूरः। सहस्तमा
 सहसा वाजयन्ता। एन्द्रं सानसिः रयिम्॥१२॥

सजित्वानः सदासहम्। वर्षिष्ठमृतये भर। प्रसंसाहिषे
 पुरुहूत शत्रून्। ज्येष्ठस्ते शुष्मं इह रातिरस्तु। इन्द्रा भर
 दक्षिणेना वसूनि। पतिः सिन्धूनामसि रेवतीनाम्। महाः
 इन्द्रो य ओजसा। पर्जन्यो वृष्टिमाः इवा स्तोमैर्वत्सस्य
 वावृधे। महाः इन्द्रो नृवदाचर्षणिप्राः॥१३॥

उत द्विबर्हा अमिनः सहोभिः। अस्मद्रियंग्वावृधे वीर्याय।

उ॒रुः पृ॒थुः सु॒कृतः क॒र्तृभि॑र्भूत्। पि॒प्री॒हि दे॒वाः उ॑श॒तो
य॒विष्ठ। वि॒द्वाः ऋ॒तूँर्ऋ॒तुप॑ते यजे॒ह। ये दै॒व्या
ऋ॒त्विज॒स्तेभि॑र॒ग्ने। त्वँ॑ होत॑र॒णाम॒स्याय॑जिष्ठः। अ॒ग्निः
स्वि॑ष्ट॒कृत॑म्। अया॑ङ्गि॒र॒ग्नेः प्रि॒या धा॑मानि। अया॒द्धोम॑स्य
प्रि॒या धा॑मानि॥१४॥

अया॑ङ्गि॒र॒ग्नेः प्रि॒या धा॑मानि। अया॑द्ध॒जाप॑तेः प्रि॒या धा॑मानि।
अया॑ङ्गि॒षोम॑योः प्रि॒या धा॑मानि। अया॑ङ्गि॒न्द्राग्नि॑योः प्रि॒या
धा॑मानि। अया॑ङ्गि॒न्द्रस्य॑ प्रि॒या धा॑मानि। अया॑ण्महे॒न्द्रस्य॑
प्रि॒या धा॑मानि। अया॑ङ्गि॒वाना॑माज्य॒पाना॑ प्रि॒या धा॑मानि।
यक्ष॑द॒ग्नेर्होतुः॑ प्रि॒या धा॑मानि। यक्ष॒त्स्वं म॑हि॒मान॑म्।
आय॑जता॒मेज्या॒ इषः॑। कृ॒णोतु॑ सो अ॒ध्वरा॑ जा॒तवै॑दाः।
जुष॑ताँ ह॒विः। अ॒ग्ने यद॑द्य वि॒शो अ॑ध्वरस्य होतः। पाव॑क
शो॒चे वे॒ष्ट्वँ हि॑ यज्वाँ। ऋ॒ता य॑जासि म॒हिना॑ वियद्भूः।
ह॒व्या व॑ह यविष्ठ॒ या ते॑ अ॒द्य॥१५॥

अ॒स्त्वध॑त्तँ॑ र॒यिञ्च॑र॒षणि॑प्राः सोम॑स्य प्रि॒या धा॑मानिष॒ण्वद्वाँ॥७॥ [७]

उप॑हूतँ॑ रथन्त॒रँ स॒ह पृ॑थि॒व्या। उप॑ मा रथन्त॒रँ स॒ह

पृथिव्या ह्वयताम्। उपंहूतं वामदेव्यं सृहान्तरिक्षेण। उपं मा
 वामदेव्यं सृहान्तरिक्षेण ह्वयताम्। उपंहूतं बृहत्सह दिवा।
 उपं मा बृहत्सह दिवा ह्वयताम्। उपंहूताः सप्त होत्राः। उपं
 मा सप्त होत्रां ह्वयन्ताम्। उपंहूता धेनुः सहर्षभा। उपं मा
 धेनुः सहर्षभा ह्वयताम्॥१६॥

उपंहूतो भक्षः सखा। उपं मा भक्षः सखा ह्वयताम्।
 उपंहूताँ(४)हो। इडोपंहूता। उपंहूतेडा। उपो अस्मां
 इडा ह्वयताम्। इडोपंहूता। उपंहूतेडा। मानवी घृतपदी
 मैत्रावरुणी। ब्रह्म देवकृतमुपंहूतम्॥१७॥

दैव्या अध्वर्यव उपंहूताः। उपंहूता मनुष्याः। य इमं
 यज्ञमवान्। ये यज्ञपतिं वर्धन्। उपंहूते द्यावापृथिवी।
 पूर्वजे ऋतावरी। देवी देवपुत्रे। उपंहूतोऽयं यजमानः।
 उत्तरस्यान्देवयज्यायामुपंहूतः। भूयसि हविष्करणे उपंहूतः।
 दिव्ये धामन्नुपंहूतः। इदं मे देवा हविर्जुषन्तामिति
 तस्मिन्नुपंहूतः। विश्वमस्य प्रियमुपंहूतम्। विश्वस्य
 प्रियस्योपंहूतस्योपंहूतः॥१८॥

सुहृत्प॑भा ह्य॒यता॒मुप॑हूतः॒ हवि॑ष्करं॒ उप॑हूतश्च॒त्वारि॑ च॥८॥ [८]

दे॒वं ब॒र्हिः। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु। दे॒वो न॒रा॒शः॑ सः।
 व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु। दे॒वो अ॒ग्निः स्वि॑ष्ट॒कृत्। सु॒द्रवि॑णा
 म॒न्द्रः क॒विः। स॒त्यम॑न्मा॒य॒जी होता॑। होतु॑र्होतु॒राय॑जीयान्।
 अ॒ग्ने या॒न् दे॒वान॑या॒ट्। या॑ अ॒पि॒प्रेः। ये ते॑ हो॒त्रे
 अम॑त्स॒ता। ता॑ स॒स॒नुषी॑ हो॒त्रा॒न्दे॒वङ्ग॑माम्। दि॒वि दे॒वेषु॑
 य॒ज्ञमे॑र॒येम॑म्। स्वि॒ष्ट॒कृच्चा॒ग्ने होता॑ऽभूः। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य
 नमो॒वा॒के वी॒हि॥११॥

अ॒पि॒प्रेः पञ्च॑ च॥९॥ [९]

इ॒द॒न्धा॑वापृ॒थि॒वी भ॒द्रम॑भूत्। आ॒र्ध्मं सू॒क्तवा॑कम्। उ॒त
 नमो॒वा॒कम्। ऋ॒ध्या॑स्मं सू॒क्तोच्य॑म॒ग्ने। त्वं सू॒क्तवा॑ग॒सि।
 उ॒प॒श्रि॒तो दि॒वः पृ॑थि॒व्योः। ओम॑न्वती ते॒ऽस्मिन् य॒ज्ञे
 य॑ज॒मान॒ द्या॒वापृ॑थि॒वी स्ता॑म्। श॒ङ्ग॒ये जी॒रदा॑नू। अ॒त्र॒सू
 अ॒प्र॒वेदे॑। उ॒रुग॑व्यूती अ॒भय॑ङ्क॒तौ॥२०॥

वृ॒ष्टि॒द्या॒वा री॒त्या॒पा। श॒म्भु॒वौ म॒यो॒भुवौ॑। ऊ॒र्ज॑स्वती च॒

पयस्वती च। सूपचरणा च स्वधिचरणा च। तयोराविदिं।
 अ॒ग्निरि॒दꣳ ह॒विरं॑जुषत। अवी॑वृधत् महो ज्यायोऽकृत।
 सोमं इ॒दꣳ ह॒विरं॑जुषत। अवी॑वृधत् महो ज्यायोऽकृत।
 अ॒ग्निरि॒दꣳ ह॒विरं॑जुषत॥२१॥

अवी॑वृधत् महो ज्यायोऽकृत। प्र॒जाप॑तिरि॒दꣳ ह॒विरं॑जुषत।
 अवी॑वृधत् महो ज्यायोऽकृत। अ॒ग्नीषो॑मावि॒दꣳ
 ह॒विरं॑जुषेताम्। अवी॑वृधेतां महो ज्यायोऽक्राताम्। इन्द्रा॒ग्नी
 इ॒दꣳ ह॒विरं॑जुषेताम्। अवी॑वृधेतां महो ज्यायोऽक्राताम्।
 इन्द्रं इ॒दꣳ ह॒विरं॑जुषत। अवी॑वृधत् महो ज्यायोऽकृत।
 म॒हेन्द्र इ॒दꣳ ह॒विरं॑जुषत॥२२॥

अवी॑वृधत् महो ज्यायोऽकृत। दे॒वा आ॑ज्य॒पा
 आ॒ज्यम॑जुषन्त। अवी॑वृधन्त महो ज्यायोऽकृत।
 अ॒ग्निर्हो॑त्रेणे॒दꣳ ह॒विरं॑जुषत। अवी॑वृधत् महो
 ज्यायोऽकृत। अ॒स्यामृ॑द्धो॒त्राया॑न्दे॒वङ्ग॑मायाम्। आशा॑स्तेऽयं
 यज॑मानोऽसौ। आयु॑रा शा॑स्ते। सु॒प्र॒जा॒स्त्वमा॑ शा॑स्ते।

स॒जा॒त॒व॒न॒स्या॒मा शा॑स्ते॥२३॥

उ॒त्तरा॑न्दे॒वय॒ज्या॒मा शा॑स्ते। भू॒यो ह॒विष्कर॑ण॒मा शा॑स्ते।
 दि॒व्यन्धा॑मा शा॑स्ते। वि॒श्वं प्रि॒यमा शा॑स्ते। यद॒नेन॑
 ह॒विषाऽऽशा॑स्ते। तद॑श्या॒त्तदृ॑ध्यात्। तद॑स्मै दे॒वा रा॑सन्ताम्।
 तद॒ग्निर्दे॒वो दे॒वेभ्यो॑ व॒न॑ते। व॒यम॒ग्नेर्मा॑नु॒षाः। इ॒ष्टं च॑ वी॒तं
 च॑। उ॒भे च॑ नो॒ द्यावा॑पृ॒थि॒वी अ॒हंस॑स्पाताम्। इ॒ह
 ग॒ति॒र्वा॒मस्ये॒दं च॑। नमो॑ दे॒वेभ्यः॑॥२४॥

अ॒भ॒य॒ङ्कृ॒ता॒व॒कृ॒ता॒ग्नि॒रिद॑ ५ ह॒वि॒र॒जु॒प॒त॒ म॒हेन्द्र॑ इ॒दं ५ ह॒वि॒र॒जु॒प॒त॒ स॒जा॒त॒व॒न॒स्या॒मा शा॑स्ते वी॒तं च॑
 त्रीणि॑ च॥१०॥

[१०]

तच्छ्र॒य्यो॑रा वृ॒णीम॑हे। गा॒तुं य॒ज्ञाय॑। गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये। दै॒वी
 स्व॒स्तिर॑स्तु नः। स्व॒स्तिर्मा॑नु॒षेभ्यः॑। ऊ॒र्ध्वञ्जि॑गातु भेष॒जम्।
 शन्नो॑ अस्तु द्वि॒पदे॑। शश्चतु॑ष्पदे॥२५॥

तच्छ्र॒य्यो॑र॒ष्टौ॑॥११॥

[११]

आ॒प्याय॑स्व॒ सन्ते॑। इ॒ह त्व॑ष्टा॒रम॒ग्निय॑न्त॒न्नस्तु॑रीपम्। दे॒वानां॑
 प॒त्नीरु॑श॒तीर॑वन्तु नः। प्रा॒वन्तु॑ नस्तु॒जये॑ वाज॑सातये। याः

पार्थि॑वासो॒ या अ॒पामपि॑ ब्र॒ते। ता नो॑ दे॒वीः सु॒हवाः॑ शर्म॑
यच्छ॑त। उ॒त ग्रा वि॑यन्तु दे॒वप॑त्नीः। इन्द्रा॑ण्य॒ग्राय्य॑श्चिनी॒
राट्। आ रोद॑सी वरु॒णा॒नी शृ॑णोतु। वि॒यन्तु॑ दे॒वीर्य॑
ऋ॒तुर्जनी॑नाम्॥ २६॥

अ॒ग्निर्होता॑ गृ॒हप॑तिः स राजा॑। वि॒श्वा वेद॑ जनि॑मा
जा॒तवे॑दाः। दे॒वाना॑मु॒त यो म॑र्त्या॒नाम्। यजि॑ष्ठः स प्र
य॑जतामृ॒तावा॑। व॒यमु॑ त्वा गृ॒हप॑ते जना॑नाम्। अ॒ग्ने अ॑कर्म
स॒मिधा॑ बृ॒हन्त॑म्। अ॒स्थूरि॑ णो॒ गार्ह॑पत्यानि सन्तु। ति॒ग्मेन॑
न॒स्तेज॑सा स॒शिश॑ाधि॥ २७॥

जनीनामष्टौ च॥१२॥ [१२]

उप॑हूत॒ रथ॑न्त॒र स॒ह पृ॑थि॒व्या। उप॑ मा रथ॑न्त॒र स॒ह
पृ॑थि॒व्या ह्व॑यताम्। उप॑हूतं वाम॑दे॒व्य स॒हान्तरि॑क्षेण। उप॑ मा
वाम॑दे॒व्य स॒हान्तरि॑क्षेण ह्व॑यताम्। उप॑हूतं बृ॒हत्स॒ह दि॒वा।
उप॑ मा बृ॒हत्स॒ह दि॒वा ह्व॑यताम्। उप॑हूताः स॒प्त हो॑त्राः। उप॑
मा स॒प्त हो॑त्रा ह्व॑यन्ताम्। उप॑हूता धे॒नुः स॒हर्ष॑भा। उप॑ मा

धेनुः सहर्षभा ह्वयताम्॥२८॥

उपहूतो भक्षः सर्वा। उप मा भक्षः सर्वा ह्वयताम्।
उपहूताँ(४)हो। इडोपहूता। उपहूतेडा। उपो अस्मा९
इडा ह्वयताम्। इडोपहूता। उपहूतेडा। मानवी घृतपदी
मैत्रावरुणी। ब्रह्म देवकृतमुपहूतम्॥२९॥

दैव्या अध्वर्यव उपहूताः। उपहूता मनुष्याः। य
इमं यज्ञमवान्। ये यज्ञपत्नीं वर्धन्। उपहूते
द्यावापृथिवी। पूर्वजे ऋतावरी। देवी देवपुत्रे। उपहूतेयं
यजमाना। इन्द्राणीवाऽविधवा। अदितिरिव सुपुत्रा।
उत्तरस्यान्देवयज्यायामुपहूता। भूयसि हविष्करण उपहूता।
दिव्ये धामन्नुपहूता। इदं मे देवा हविर्जुषन्तामिति
तस्मिन्नुपहूता। विश्वमस्याः प्रियमुपहूतम्। विश्वस्य
प्रियस्योपहूतस्योपहूता॥३०॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

अञ्जन्ति त्वामध्वरे देवयन्तः। वनस्पते मधुना दैव्येन।
 यदूर्ध्वस्तिष्ठाद्विणेह धत्तात्। यद्वा क्षयो मातुरस्या
 उपस्थे। उच्छ्रयस्व वनस्पते। वर्ष्मन्पृथिव्या अधि। सुमिती
 मीयमानः। वर्चोधा यज्ञवाहसे। समिद्धस्य श्रयमाणः
 पुरस्तात्। ब्रह्म वन्वानो अजरः सुवीरम्॥१॥

आरे अस्मदमतिं बाधमानः। उच्छ्रयस्व महते सौभगाय।
 ऊर्ध्व ऊषुणं ऊतये। तिष्ठा देवो न सविता। ऊर्ध्वो
 वाजस्य सनिता यदञ्जिभिः। वाघद्विविह्वयामहे। ऊर्ध्वो नः
 पाह्यः हंसो नि केतुना। विश्वः समन्त्रिणन्दह। कृधी न
 ऊर्ध्वा च रथाय जीवसे। विदा देवेषु नो दुवः॥२॥

जातो जायते सुदिनत्वे अह्वाम्। समर्य आ विदथे वर्धमानः।
 पुनन्ति धीरा अपसो मनीषा। देवया विप्र उदियर्ति वाचम्।
 युवा सुवासाः परिवीत आगात्। स उ श्रेयान्भवति
 जायमानः। तन्धीरांसः कवय उन्नयन्ति। स्वाधियो

मनसा देवयन्तः। पृथुपाजा अमर्त्यः। घृतनिर्णिख्स्वाहुतः।
 अग्निर्यज्ञस्य हव्यवाद्। तं सुबाधो यतः सुचः। इत्था
 धिया यज्ञवन्तः। आचक्रुरग्निमृतये। त्वं वरुण उत मित्रो
 अग्ने। त्वां वर्धन्ति मतिभिर्वसिष्ठाः। त्वे वसु सुषणनानि
 सन्तु। यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥३॥

सुवीरन्दुवः स्वाहुतोऽष्टौ च॥१॥ [१]

होता यक्षदग्निं समिधा सुषमिधा समिद्धं नाभा
 पृथिव्याः सङ्गथे वामस्य। वर्ष्मन्दिव इडस्पदे वेत्वाज्यस्य
 होतर्यजं। होता यक्षत्तनूनपातमदितेर्गर्भं भुवनस्य
 गोपाम्। मध्वाद्य देवो देवेभ्यो देवयानान्पथो अनक्तु
 वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षन्नराशंसं नृशस्त्रं नृः
 प्रणेत्रम्। गोभिर्वपावान्त्स्याद्वीरैः शक्तीवान्नथैः प्रथमया वा
 हिरण्यैश्चन्द्री वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदग्निमिड
 ईडितो देवो देवां आवक्षद्भूतो हव्यवाडमूरः। उपेमं
 यज्ञमुपेमां देवो देवहूतिमवतु वेत्वाज्यस्य होतर्यजं।

होता यक्षद्वर्हिः सुष्टरीमोर्णम्रदा अस्मिन् यज्ञे वि च
 प्र च प्रथताः स्वासस्थं देवेभ्यः। एमैनदद्य वसवो
 रुद्रा आदित्याः सन्दन्तु प्रियमिन्द्रस्यास्तु वेत्याज्यस्य
 होतर्यजं॥४॥

होता यक्षद्वर ऋष्याः कवष्यो कोषधावनीरुदाताभीर्जिहता
 विपक्षौभिः श्रयन्ताम्। सुप्रायणा अस्मिन् यज्ञे
 विश्रयन्तामृतावृधो वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
 यक्षदुषासानक्ता बृहती सुपेशसा नृः पतिभ्यो
 योनिङ्कुण्वाने। सुस्मयमाने इन्द्रेण देवैरेदं बर्हिः
 सीदतावीतामाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वैव्या
 होतारा मन्द्रा पोतारा कवी प्रचेतसा। स्विष्टमद्यान्यः
 करदिषा स्वभिगूर्तमन्य ऊर्जा सतवसेमं यज्ञं दिवि
 देवेषु धत्तावीतामाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्तिस्त्रो
 देवीरपसामपस्तमा अच्छिद्रमद्येदमपस्तन्वताम्।
 देवेभ्यो देवीर्देवमपो वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
 यक्षत्वष्टारमचिष्टुमपाकः रेतोधां विश्रवसं यशोधाम्।

पुरु॒रूप॒मका॑मकर्शन॑ ५ सु॒पोषः॑ पोषैः॑ स्यात्सु॒वीरो॑
 वी॒रैर्वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं। होता॑ यक्ष॒द्वन॒स्पति॑मुपाव॑स्रक्षद्वि॒यो
 जो॒ष्टारः॑ श॒शम॒न्नरः॑। स्वदा॒त्स्वधि॑तिर्ऋतु॒थाद्य॑ दे॒वो
 दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यावा॒ङ्गेत्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं। होता॑ यक्षद॒ग्निः॑
 स्वाहाऽऽज्य॑स्य॒ स्वाहा॑ मे॒दसः॑ स्वाहा॑ स्तो॒काना॑ ५ स्वाहा॑
 स्वाहा॑कृ॒तीना॑ ५ स्वाहा॑ ह॒व्यसू॑क्तीनाम्। स्वाहा॑ दे॒वाः
 आ॑ज्य॒पान्त्स्वाहा॑ऽग्निः॑ हो॒त्राञ्जु॑षा॒णा अ॒ग्न आ॑ज्य॒स्य
 विय॑न्तु होत॑र्यजं ॥ ५ ॥

प्रि॒यमिन्द्र॑स्यास्तु वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं सु॒वीरो॑ वी॒रैर्वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं च॒त्वारि॑ च
 (अ॒ग्निन्तनून॑पा॒तन्नरा॑श॑स॒मग्नि॑मि॒ड ई॒डितो॑ ब॒र्हिदु॑रं उ॒पासा॑नक्ता॒ दैव्या॑ ति॒स्रस्व॑ष्टा॒रं वन॑स्पति॒मग्नि॑म्।
 पञ्च वे॒त्वेको॑ वि॒यन्तु॑ द्वि॒र्वीता॑मे॒को वि॒यन्तु॑ द्वि॒र्वेत्वे॑को॒ वि॒यन्तु॑ होत॑र्यजं ॥) ॥ २ ॥ [२]

समि॑द्धो अ॒द्य मनु॑षो दुरो॒णे। दे॒वो दे॒वान् य॑जसि
 जा॒तवे॑दः। आ च॒ वह॑ मि॒त्रम॑हश्चि॒कित्वा॑न्। त्वन्द्भू॑तः
 क॒विर॑सि॒ प्रचे॑ताः। तनून॑पात्प॒थ ऋ॒तस्य॑ या॒नान्। मध्वा॑
 सम॒ञ्जन्त्स्व॑दया सु॒जिह्वा॑। मन्मा॑नि धी॒भिरु॑त य॒ज्ञमृ॑न्धन्।
 दे॒वत्रा॑ च॒ कृणु॑ह्यध्व॒रन्नः॑। नरा॒शंस॑स्य म॒हिमा॑न॒मेषा॑म्।

उप॑ स्तोषाम॒ यज॑तस्य॒ यज्ञैः॥६॥

ते सु॒क्रत॑वः शुच॑यो धिय॒न्धाः। स्वद॑न्तु दे॒वा उ॒भया॑नि
ह॒व्या। आ॒जुह्वा॑न् ई॒ड्यो व॒न्द्यश्च। आया॑ह्य॒ग्रे वसु॑भिः
स॒जोषा॑ः। त्वं दे॒वाना॑मसि॒ यहु॑ होता॑। स ए॒नान् यक्षी॑षितो
यजी॑यान्। प्रा॒चीनं॑ ब॒र्हिः प्र॒दिशा॑ पृथि॒व्याः। वस्तो॑र॒स्या
वृ॒ज्यते॒ अग्रे॒ अह्ना॑म्। व्यु॑ प्रथते॒ वित॑रं वरी॑यः। दे॒वेभ्यो॒
अदि॑तये॒ स्यो॒नम्॥७॥

व्यच॑स्वतीरुर्वि॒या वि॒श्रय॑न्ताम्। पति॑भ्यो॒ न जन॑यः
शु॒भमा॑नाः। देवी॑र्द्धारो बृहतीर्वि॒श्वमि॒न्वाः। दे॒वेभ्यो॑ भवथ
सु॒प्राय॑णाः। आसु॑ष्वय॑न्ती यज॑ते उपा॑के। उ॒षासा॑नक्ता
सद॑तां नि यो॒नौ। दि॒व्ये योष॑णे बृहती सु॒रुक्मे। अधि॑
श्रिय॑ः शुक्र॒पिश॑न्द॒धाने। दै॒व्या होता॑रा प्रथ॒मा सु॒वाचा॑।
मिमा॑ना य॒ज्ञं मनु॑षो यज॑ध्वै॥८॥

प्र॒चोद॑यन्ता वि॒दथे॑षु का॒रू। प्रा॒चीनं॑ ज्योतिः॒ प्र॒दिशा॑
दि॒शन्ता॑। आ नो॑ य॒ज्ञं भा॑र॒ती तूय॑मेतु। इडा॑ मनु॑ष्वदि॒ह
चे॒तय॑न्ती। ति॒स्रो दे॒वीर्ब॒र्हिरे॒दः॒ स्यो॒नम्। सर॑स्वती॒ स्वप॑सः

सदन्तु। य इ॒मे द्यावा॑पृथि॒वी जनि॑त्री। रू॒पैरपि॑ श॒द्धुवनानि॑
वि॒श्वान्। तम॒द्य हो॑तरिषि॒तो यजी॑यान्। दे॒वन्त्वष्टा॑रमि॒ह यक्षि॑
वि॒द्वान्॥९॥

उ॒पाव॑सृज॒त्मन्या॑ सम॒ञ्जन्। दे॒वानां॑ पाथं ऋतु॑था ह॒वीर॑षि॒।
वन॒स्पतिः॑ शमि॒ता दे॒वो अ॒ग्निः। स्वद॑न्तु ह॒व्यं मधु॑ना घृतेन॑।
स॒द्यो जा॒तो व्य॑मिमीत य॒ज्ञम्। अ॒ग्निर्दे॒वाना॑मभवत्पु॒रोगाः।
अ॒स्य होतुः॑ प्र॒दिश्य॑तस्य॒ व॒चि। स्वाहा॑कृतं ह॒विर॑दन्तु
दे॒वाः॥१०॥

यज्ञेः स्योनं यजंथ्ये विद्वानष्टौ च॥३॥ [३]

अ॒ग्निर्होता॑ नो अ॒ध्वरे। वा॒जी सन्प॑रिणीयते। दे॒वो दे॒वेषु॑
य॒ज्ञियः॑। परि॑त्रिवि॒ष्ट्यध्व॑रम्। यात्य॒ग्नी र॒थीरि॑व। आ दे॒वेषु॑
प्रयो॑ दधत्। परि॒ वाज॑पतिः क॒विः। अ॒ग्निर्ह॒व्यान्य॑क्रमीत्।
दध॒द्रत्नानि॑ दा॒शुषै॑॥११॥

अ॒ग्निर्होता॑ नो नव॑॥४॥ [४]

अजै॑द्ग॒ग्निः। अस॑न॒द्वाज॒न्नि। दे॒वो दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यावा॑ट्।
प्राञ्जो॑भिर्हि॒न्वानः॑। धेना॑भिः कल्प॑मानः। य॒ज्ञस्यायुः॑

प्रति॒रन्। उ॒प॒ प्रे॒ष्य॑ हो॒तः। ह॒व्या दे॒वेभ्यः॑॥१२॥

अजै॒दृष्टौ॑॥५॥

[५]

दै॒व्याः श॒मि॒तार॑ उ॒त म॑नु॒ष्या आ॒र॑भ॒ध्वम्। उ॒प॑न॒यत॑ मे॒ध्या
दु॒रः। आ॒शासा॑ना॒ मे॒ध॑प॒तिभ्यां॑ मे॒धम्। प्रा॒स्मा अ॒ग्निं भ॑र॒ता
स्तृ॒णीत॑ ब॒र्हिः। अ॒न्वे॑न॒ मा॒ता म॑न्य॒ताम्। अ॒नु पि॒ता। अ॒नु
भ्रा॒ता स॒ग॑र्भ्यः। अ॒नु स॒खा स॒यू॑थ्यः। उ॒दी॒चीना॑ अस्य प॒दो
नि॒ध॑त्तात्॥१३॥

सूर्य॑श्चक्षु॒र्गम॑य॒तात्। वा॒तं प्रा॒णम॑न्व॒व॑सृ॒जता॑त्। दि॒शः
श्रो॒त्रम्। अ॒न्तरि॑क्ष॒मसु॑म्। पृ॒थि॒वी शरी॑रम्। ए॒क॒धाऽस्य॑
त्व॒च॒माच्छ॑य॒तात्। पु॒रा नाभ्या॑ अ॒पि॒शसो॑ व॒पामु॑त्खि॒दता॑त्।
अ॒न्तरे॑वोष्माणं॑ वा॒रय॑तात्। श्ये॒नम॑स्य॒ वक्षः॑ कृ॒णु॑तात्।
प्र॒श॒सो बा॒हू॥१४॥

श॒ला दो॒षणी॑। क॒श्यपे॒वासा॑। अ॒च्छि॒द्रे श्रो॒णी।
क॒व॒षो॒रू स्ने॒क॒प॑र्णा॒ष्टीव॑न्ता॑। ष॒ड्विं॑शति॒रस्य॑ व॒ङ्क॒यः।
ता अ॑नु॒ष्ठो॒च्याव॑य॒तात्। गा॒त्रं॒ङ्गात्र॑म॒स्यानू॑नङ्कृ॒णु॑तात्।

ऊ॒व॒ध्य॒गो॒हं पार्थि॑व॒ङ्घ्न॒न॒तात्। अ॒स्ना रक्षः॑ स॒सृ॒ज॒तात्।
व॒नि॒ष्ठुम॑स्य॒ मा रा॑विष्ट॥१५॥

उ॒रू॒कं म॒न्य॑मा॒नाः। ने॒द्व॒स्तो॒के त॑नये। र॒वि॒ता॒र॒व॒च्छ॒मि॒तारः॑।
अ॒ग्नि॒गो श॒मी॒ध्वम्। सु॒श॒मिं श॒मी॒ध्वम्। श॒मी॒ध्वम॑ग्नि॒गो।
अ॒ग्नि॒गु॒श्चापा॑पश्च। उ॒भौ दे॒वाना॑ः श॒मि॒तारौ॑। ता॒वि॒मं प॒शुः
श्र॑पय॒तां प्र॒वि॒द्वा॒सौ। यथा॑यथाऽस्य॒ श्र॑प॒ण॒न्तथा॑तथा॥१६॥

धृ॒ता॒द्वा॒हू मा रा॑विष्ट॒ तथा॑तथा॥६॥ [६]

जु॒ष॒स्व स॒प्रथ॑स्त॒मम्। व॒चो दे॒व॒प्स॑रस्त॒मम्। ह॒व्या जु॒ह्वान॑
आ॒स॒नि। इ॒म॒न्नो य॒ज्ञम॑मृतेषु धेहि। इ॒मा ह॒व्या जा॑तवे॒दो
जु॒ष॒स्व। स्तो॒का॒ना॒म॒ग्ने मे॑द॒सो घृ॑तस्य॑। हो॒तः प्रा॑शा॒न प्रथ॑मो
नि॒षद्य॑। घृ॒त॒व॒न्तः पा॒वक॑ ते। स्तो॒काः श्रो॑त॒न्ति मे॑द॒सः।
स्व॒ध॒र्म॒न्दे॒ववी॑तये॥१७॥

श्रे॒ष्ठ॒न्नो धे॒हि वा॒र्य॑म्। तुभ्य॑ः स्तो॒का घृ॑त॒श्चुतः॑। अ॒ग्ने
वि॒प्रा॒य स॒न्त्य। ऋ॒षिः श्रे॒ष्ठः स॒मि॑ध्यसे। य॒ज्ञस्य॑ प्रा॒वि॒ता
भ॑व। तुभ्य॑ः श्रो॒त॒न्त्य॒ग्नि॒गो श॒ची॒वः। स्तो॒का॒सो अ॒ग्ने

मेद॑सो घृ॒तस्य॑। क॒वि॒श॒स्तो बृ॒ह॒ता भा॒नु॒नागाः॑। ह॒व्या
जु॑षस्व मेधिर। ओजि॑ष्ठन्ते मध्य॒तो मेद॑ उद्ध॒तम्। प्र ते
व॒य॒न्द॑दामहे। श्रोत॑न्ति ते वसो स्तो॒का अधि॑त्व॒चि। प्रति॒
ता॒न्दे॑व॒शोवि॑हि॥१८॥

देववी॑तय उद्ध॒तञ्चोणि॑ च॥७॥ [७]

आवृ॑त्रहणा वृ॒त्रह॑भिः शुष्मैः॑। इन्द्र॑ या॒तन्न॑मो॒भिर॑ग्ने अ॒र्वाक्।
युव॑ꣳ राधो॑भिर॒कवे॑भिरिन्द्र। अग्ने॑ अ॒स्मे भ॑वतमुत्त॒मेभिः॑।
होता॑ यक्षदिन्द्रा॒ग्नी। छाग॑स्य व॒पाया॒ मेद॑सः। जुषे॑ताꣳ ह॒विः।
होत॑र्यज॑। वि॒ह्य॒ख्य॒न्मन॑सा॒ वस्य॑ इच्छन्। इन्द्रा॑ग्नी ज्ञा॒स उ॒त
वा॑ सजा॒तान्॥१९॥

नान्या॑ युव॒त्प्रम॑तिरस्ति॒ मह्य॑म्। स वा॒न्धियं॑ वाज॒यन्ती॑मतक्षम्।
होता॑ यक्षदिन्द्रा॒ग्नी। पुरो॑डाशस्य जुषे॑ताꣳ ह॒विः। होत॑र्यज॑।
त्वामी॑डते अजि॒रन्द॑त्याय। ह॒विष्म॑न्तः स॒दमि॑न्मानु॒षासः॑।
यस्य॑ दे॒वैरा॑स॒दो ब॒र्हि॑र॒ग्ने। अहा॑न्यस्मै सु॒दिना॑ भवन्तु। होता॑
यक्षद॒ग्निम्। पुरो॑डाशस्य जुषे॑ताꣳ ह॒विः। होत॑र्यज॑॥२०॥

सजा॑तान्ग्नि॒न्द्रे च॥८॥ [८]

गीर्भिर्विप्रः प्रमतिमिच्छमानः। ईदृ रयिं यशसं
 पूर्वभाजम्। इन्द्राग्नी वृत्रहणा सुवज्रा। प्र णो
 नव्येभिस्तिरतन्देष्टैः। माच्छेद्वा रश्मीरिति नाधमानाः।
 पितृणां शक्तीरनुयच्छमानाः। इन्द्राग्निभ्याङ्गवृषणो मदन्ति।
 ताह्यद्रीं धिषणाया उपस्थैः। अग्निं सुदीतिं सुदृशङ्गुणन्तः।
 नमस्यामस्त्वेड्यं जातवेदः। त्वान्दूतमरतिं हव्यवाहम्।
 देवा अकृण्वन्नमृतस्य नाभिम्॥२१॥

जातवेदो द्वे च॥१॥ [१]

त्वं ह्यग्ने प्रथमो मनोतां। अस्या धियो अभवो दस्महोतां।
 त्वं सीवृषन्नकृणोर्दुष्टरीतु। सहो विश्वस्मै सहसे सहध्वै।
 अधा होता न्यसीदो यजीयान्। इडस्पद इषयन्नीड्यः
 सन्। तन्वा नरः प्रथमन्देवयन्तः। महो राये चितयन्तो
 अनुग्मन्। वृतेव यन्तं बहुभिर्वसव्यैः। त्वे रयिञ्जागृवांसो
 अनुग्मन्॥२२॥

रुशन्तमग्निन्दरशतम्बृहन्तम्। वपावन्तं विश्वहां दीदिवांसम्।

पदन्देवस्य नमसा वियन्तः। श्रवस्यवः श्रवं आपन्नमृक्तम्।
 नामानि चिद्वधिरे यज्ञियानि। भद्रायान्ते रणयन्त सन्दृष्टौ।
 त्वां वर्धन्ति क्षितयः पृथिव्याम्। त्वं राय उभयांसो
 जनानाम्। त्वन्नाता तरणे चेत्योभूः। पिता माता
 सदमिन्मानुषाणाम्॥२३॥

सपर्येण्यः स प्रियो विक्ष्वग्निः। होता मन्द्रो निषसादा
 यजीयान्। तन्त्वा वयन्दम् आ दीदिवांसम्। उपजुबाधो
 नमसा सदेम। तन्त्वा वयं सुधियो नव्यमग्ने। सुम्रायव
 ईमहे देवयन्तः। त्वं विशो अनयो दीद्यानः। दिवो अग्ने
 बृहता रोचनेन। विशां कविं विशपतिं शश्वतीनाम्।
 नितोशनवृषभश्चर्षणीनाम्॥२४॥

प्रेतीषणि मिषयन्तं पावकम्। राजन्तमग्निं यजुतं
 रयीणाम्। सो अग्र ईजे शशमे च मर्तः। यस्त आनद्धमिधा
 हव्यदातिम्। य आहुतिं परि वेदा नमोभिः। विश्वेत्सवामा
 दधते त्वोतः। अस्मा उ ते महि महे विधेम। नमोभिरग्ने
 समिधोत हव्यैः। वेदीसूनो सहसो गीर्भिरुक्थैः। आ ते

भद्राया॑ सु॒म॒तौ य॑तेम॥२५॥

आ॒ यस्त॒तन्थ॒ रोद॑सी॒ विभा॑सा। श्रवो॑भिश्च श्रव॒स्य॑स्तरु॒त्रः।
 बृ॒हद्भि॒र्वाजैः॒ स्थवि॑रेभि॒रस्मे। रेव॑द्भि॒रग्ने॒ वित॑रं वि भा॑हि।
 नृ॒वद्व॑सो॒ सद॑मिद्धे॒ह्यस्मे। भूरि॑तो॒काय॒ तन॑याय प॒श्वः।
 पूर्वी॑रिषो॒ बृह॑तीरा॒रे अ॑घाः। अ॒स्मे भ॒द्रा सौ॑श्रव॒सानि॑
 सन्तु। पु॒रू॒ण्य॑ग्ने पु॒रु॒धा त्वा॒या। वसू॑नि राज॒न्वसु॑ता॒ते
 अ॒श्याम्। पु॒रू॒णि हि त्वे पु॑रु॒वार॒ सन्ति॑। अ॒ग्ने वसु॑ विध॒ते
 राज॑नि॒त्वे॥२६॥

जा॒गृ॒वा॒सो अनु॑ग्मन्मानु॑षाणाश्च॒र॒षणी॑नां य॑तेमाश्या॒न्द्रे च॑॥१०॥ [१०]

आभ॑रत॑ शिक्ष॒तं वज्र॑बाहू। अ॒स्मा॑ इन्द्रा॒ग्नी अव॑त॒ः
 शची॑भिः। इ॒मे नु ते र॒श्मयः॒ सूर्य॑स्य। येभिः॑ सपि॒त्वं पि॒तरो॑
 न आयन्। होता॑ यक्षदिन्द्रा॒ग्नी। छा॒गस्य॑ ह॒विष॑ आ॒त्ताम॑द्य।
 म॒ध्यतो॑ मेद॒ उद्ध॑तम्। पु॒रा द्वेषो॑भ्यः। पु॒रा पौरु॑षेय्या गृ॒भः।
 घस्ता॑न्नूनम्॥२७॥

घा॒से अ॑ज्राणां॒ यव॑सप्रथ॒मानाम्। सु॒म॒त्क्ष॑राणा॑

शतरुद्रियाणाम्। अग्निष्वात्तानां पीवोपवसनानाम्। पार्श्वतः
 श्रौणितः शितामृत उत्सादतः। अङ्गादङ्गादवत्तानाम्। करत
 एवेन्द्राग्नी। जुषेतां हविः। होतर्यजं। देवेभ्यो वनस्पते
 हवींषि। हिरण्यपर्णं प्रदिवस्ते अर्थम्॥२८॥

प्रदक्षिणिद्रशनयां नियूय। ऋतस्य वक्षि पृथिभी
 रजिष्ठैः। होता यक्षद्वनस्पतिमभिहि। पिष्टतमया
 रभिष्ठया रशनयाधित। यत्रेन्द्राग्नियोश्छागंस्य हविषः
 प्रिया धामानि। यत्र वनस्पतैः प्रिया पाथांसि।
 यत्र देवानामाज्यपानां प्रिया धामानि। यत्राग्नेर्होतुः
 प्रिया धामानि। तत्रैतं प्रस्तुत्येवोपस्तुत्ये वोपावंस्रक्षत्।
 रभीयांसमिव कृत्वी॥२९॥

करदेवन्देवो वनस्पतिः। जुषतां हविः। होतर्यजं। पिप्रीहि
 देवां उशतो यविष्ठ। विद्वां ऋतूँ ऋतुपते यजेह। ये
 दैव्यां ऋत्विजस्तेभिरग्ने। त्वं होतृणामस्यायं जिष्ठः। होता
 यक्षदग्निं स्विष्टकृतम्। अयाङ्गिरिन्द्राग्नियोश्छागंस्य
 हविषः प्रिया धामानि। अयाङ्ग्नस्पतैः प्रिया पाथांसि।

अयाङ्देवानांमाज्यपानां प्रिया धामानि। यक्षदग्नेर्होतुः प्रिया
 धामानि। यक्षत्स्वं महिमानम्। आयजतामेज्या इषः।
 कृणोतु सो अध्वरा जातवेदाः। जुषतां हविः। होतर्यजं
 ॥ ३० ॥

नूनमर्थं कृत्वी पाथांसि सप्त च॥११॥ [११]

उपो ह यद्विदथं वाजिनो गूः। गीर्भिर्विप्राः प्रमतिमिच्छमानाः।
 अर्वन्तो न काष्ठान्नक्षमाणाः। इन्द्राग्नी जोहुवतो नरस्ते।
 वनस्पते रशनयाऽभिधाय। पिष्टतमया वयुनानि विद्वान्।
 वह देवत्रा दिधिषो हवींषि। प्र चंदातारममृतैषु वोचः।
 अग्निं स्विष्टकृतम्। अयाङ्गिरिन्द्राग्नियोश्छगस्य हविषः
 प्रिया धामानि॥ ३१ ॥

अयाङ्वनस्पतेः प्रिया पाथांसि। अयाङ्देवानांमाज्यपानां
 प्रिया धामानि। यक्षदग्नेर्होतुः प्रिया धामानि। यक्षत्स्वं
 महिमानम्। आयजतामेज्या इषः। कृणोतु सो अध्वरा
 जातवेदाः। जुषतां हविः। अग्ने यदद्य विशो अध्वरस्य
 होतः। पावकं शोचे वेष्ट्वं हि यज्वा। ऋता यंजासि

महिना वियद्भूः। हव्या वह यविष्ठ या ते अद्य॥३२॥

धामानि भूरेकं च॥१२॥ [१२]

दे॒वं ब॒र्हिः सु॒दे॒व॒न्दे॒वैः स्यात्सु॒वीर॑र्ध्वैर्व॒स्तोर्वृ॒ज्येता॒क्तोः
 प्र॒भ्रिये॒तात्य॒न्यान्ना॒या ब॒र्हिष्म॑तो म॒देम॑ वसु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य
 वेतु॒ यज॑। दे॒वीर्द्वारः॑ सङ्घा॒ते वि॒द्वीर्या॑मञ्छि॒थिरा॑ ध्रु॒वा
 दे॒वहू॑तौ व॒त्स ई॒मेना॒स्तरु॑ण॒ आमि॑मीयात्कुमा॒रो
 वा नव॑जातो॒ मैना॒ अर्वा॑ रे॒णुक॑काटः पृ॒ण॒ग्वसु॑वने॒
 वसु॑धेय॒स्य विय॑न्तु यज॑। दे॒वी उ॒षा॑सान॒क्ताऽद्या॑स्मि॒न्यज्ञे॑
 प्र॒यत्य॑हे॒तामपि॑ नू॒नन्दै॒वीर्वि॑शः प्रा॒यासि॑ष्टा॒ सु॒प्री॑ते
 सु॒धि॑ते वसु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒तां यज॑। दे॒वी जो॑ष्टी
 वसु॑धिती॒ ययो॑र॒न्याऽघा॑द्वेषा॒सि यू॒यव॑दान्याव॒क्षद्व॑सु
 वा॒र्याणि॑ यज॑मानाय वसु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒तां यज॑।
 दे॒वी ऊ॒र्जाहु॑ती॒ इष॒मूर्ज॑म॒न्याव॑क्ष॒त्सग्धि॑ स॒पीति॑म॒न्या
 नवे॑न॒ पूर्व॑न्दय॒मानाः॒ स्याम॑ पु॒राणे॑न॒ नव॑न्तामूर्ज॑मूर्जाहु॑ती
 ऊ॒र्जय॑माने अ॒धातां॑ वसु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒तां यज॑।

दे॒वा दै॒व्या॒ हो॒ता॒रा॒ ने॒ष्टा॒रा॒ पो॒ता॒रा॒ हु॒ताघ॑श॒सा॒वाभ॒रद्व॑सू
 व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य वी॒तां॒ यज॑। दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीरि॒डा॒
 सर॑स्वती॒ भार॑ती॒ द्यां॒ भार॑त्यादि॒त्यैर॑स्पृक्ष॒त्सर॑स्वती॒म॒
 रु॒द्रैर्य॑ज्ञमा॒वीदि॒हैवे॑डया॒ वसु॑मत्या स॒धमा॑द॒मदे॑म व॒सु॒वने॑
 व॒सु॒धेय॑स्य वि॒यन्तु॒ यज॑। दे॒वो न॒रा॒श॒सं॒स्त्रिशी॑र॒षा
 ष॑डक्षः श॒तमि॑दे॒न॒शिति॑पृ॒ष्ठा आ॑द॒धति॒ स॒हस्र॑मीं
 प्र॒व॒हन्ति॒ मि॒त्राव॑रु॒णेद॑स्य हो॒त्रम॑र॒हतो॒ बृह॑स्पतिः
 स्तो॒त्रम॒श्विना॑ऽऽध्व॒र्यवं॑ व॒सु॒वने॑व॒सु॒धेय॑स्य वे॒तु॒ यज॑।
 दे॒वो व॒न॒स्पति॑र्व॒रुष॑प्रा॒वा घृ॒तनि॑र्णि॒ग्द्याम॑ग्रेणास्पृक्ष॒दान्त॑रि॒क्षं
 म॒ध्ये॑ना॒प्राः पृ॒थि॒वीमु॑प॒रेणा॑द॒हीद्व॑सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य वे॒तु॒
 यज॑। दे॒वं ब॒रु॒हिर्वा॑रि॒तीना॑न्नि॒धेधा॑ऽसि॒ प्रच्यु॑तीना॒मप्र॑च्युत॒त्रिका॑म॒
 पु॒रु॒स्पा॒रुहं॑ यश॑स्वदे॒ना ब॒रु॒हिषा॑ऽन्या ब॒रु॒ही॒ष्यभि॑
 ष्या॑म व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य वे॒तु॒ यज॑। दे॒वो अ॒ग्निः
 स्वि॑ष्ट॒कृत्सु॑द्रवि॒णा म॒न्द्रः क॒विः स॒त्यम॑न्माऽऽय॒जी हो॒ता
 हो॒तु॒रु॒हो॒तुरा॑य॒जीया॑न॒ग्रे या॑न्दे॒वान॑या॒ड्या॒ अपि॑प्रे॒र्ये ते
 हो॒त्रे अ॑म॒त्सत॒ ता॒ सं॑स॒नुषी॒॑ हो॒त्रा॑न्दे॒वङ्ग॒मान्दि॒वि दे॒वेषु॑

य॒ज्ञमे॒रये॒मः॑ स्वि॒ष्टकृ॒चाग्ने॒ होता॑ ऽभूर्व॒सुवने॑ व॒सुधेय॑स्य
नमो॒वा॒के वी॒हि यज॑ ॥३३॥

यज्ञैकं च॥१३॥

[१३]

दे॒वं ब॒र्हिः। व॒सुवने॑ व॒सुधेय॑स्य वेतु। दे॒वीर्द्वा॒रः। व॒सुवने॑
व॒सुधेय॑स्य वियन्तु। दे॒वी उ॒षासा॒नक्ता॑। व॒सुवने॑ व॒सुधेय॑स्य
वीता॒म्। दे॒वी जो॒ष्टी। व॒सुवने॑ व॒सुधेय॑स्य वीता॒म्। दे॒वी
ऊ॒र्जाहु॑ती। व॒सुवने॑ व॒सुधेय॑स्य वीता॒म्॥३४॥

दे॒वा दै॒व्या होता॑रा। व॒सुवने॑ व॒सुधेय॑स्य वीता॒म्।
दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीः। व॒सुवने॑ व॒सुधेय॑स्य वियन्तु। दे॒वो
नरा॒शः॑ सः। व॒सुवने॑ व॒सुधेय॑स्य वेतु। दे॒वो वन॑स्पतिः।
व॒सुवने॑ व॒सुधेय॑स्य वेतु। दे॒वं ब॒र्हिर्वा॒रिती॑नाम्। व॒सुवने॑
व॒सुधेय॑स्य वेतु॥३५॥

दे॒वो अ॒ग्निः स्वि॒ष्टकृ॒त्। सु॒द्रवि॑णा म॒न्द्रः क॒विः।
स॒त्यम॑न्माय॒जी होता॑। होतु॑र्होतु॒राय॑जीयान्। अ॒ग्ने
या॒न्दे॒वानया॑द्। या॒ अपि॑प्रेः। ये ते॑ हो॒त्रे अम॑त्सता ता॒

संस॒नुषी॒ꣳ हो॒त्रा॑न्दे॒वङ्ग॑माम्। दि॒वि दे॒वेषु॑ य॒ज्ञमे॑रये॒मम्।
स्वि॒ष्ट॒कृ॒च्चा॒ग्ने हो॒ताऽभूः॑। व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य नमोवा॒के
वी॒हि॑ ॥ ३६ ॥

वी॒तां वे॒त्वभू॑रेकं च ॥ १४ ॥ [१४]

अ॒ग्नि॒म॒द्य हो॒ता॑र॒मवृ॑णीता॒यं यज॑मानः पच॑न्प॒त्तीः
पच॑न्पु॒रोडा॑शं ब॒ध्नन्नि॒न्द्रा॒ग्नि॒भ्याञ्छा॑गꣳ सू॒प॒स्था अ॒द्य
दे॒वो व॒न॒स्पति॑र॒भव॑दि॒न्द्रा॒ग्नि॒भ्यां छा॑गे॒नाघ॑स्ता॒न्तं मे॑द॒स्तः
प्रति॑प॒च॒ताग्र॑भी॒ष्टा॒मवी॑वृ॒धेतां॑ पु॒रोडा॑शे॒न त्वा॑म॒द्यर्ष॑ आ॒र्षेय॑
ऋ॒षी॒णान्न॑पादवृणीता॒यं यज॑मानो ब॒हु॒भ्य आ सङ्ग॑ते॒भ्य
ए॒ष मे॑ दे॒वेषु॑ व॒सु वा॒र्या य॑क्ष्य॒त इति॑ ता या दे॒वा
दे॒व॒दा॒ना॒न्यदु॑स्ता॒न्यस्मा॑ आ च॒ शा॒स्वा च॑ ग॒ुरस्वे॑षि॒तश्च॑
हो॒त॒र॒सि भ॑द्र॒वा॒च्या॒य प्रे॑षि॒तो मा॑नु॒षः सू॒क्तवा॒काय॑ सू॒क्ता
ब्रू॑हि ॥ ३७ ॥

अ॒ग्नि॒म॒द्यैक॑म् ॥ १५ ॥ [१५]

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

सर्वान् वा एषोऽग्नौ कामान्प्रवेशयति। योऽग्नीनन्वाधाय
व्रतमुपैति। सयदनिष्ठा प्रयायात्। अकामप्रीता एनङ्कामा-
नानुप्रयायुः। अतेजा अवीर्यः स्यात्। स जुहुयात्। तुभ्यन्ता
अङ्गिरस्तम। विश्वाः सुक्षितयः पृथक्। अग्ने कामाय येमिर-
इति। कामानेवास्मिन्दधाति॥१॥

कामप्रीता एनङ्कामा अनु प्रयान्ति। तेजस्वी वीर्यावान्भवति।
सन्ततिर्वा एषा यज्ञस्य। योऽग्नीनन्वाधाय व्रतमुपैति। स
यदुद्धायति। विच्छित्तिरेवास्य सा। तं प्राञ्चमुद्धृत्य।
मनसोपतिष्ठेत्। मनो वै प्रजापतिः। प्राजापत्यो यज्ञः॥२॥

मनसैव यज्ञः सन्तनोति। भूरित्याह। भूतो वै प्रजापतिः।
भूतिमेवोपैति। वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते।
यस्याहिताग्नेरग्निरपक्षायति। यावच्छर्म्यया प्रविध्येत्। यदि
तावदपक्षायैत्। तः सम्भरेत्। इदन्त एकं पर उत
एकम्॥३॥

तृतीयेन ज्योतिषा संविशस्व। संवेशनस्तनुवै चारुरेधि। प्रिये
 देवानां परमे जनित्र इति। ब्रह्मणैवैनं सम्भरति। सैव ततः
 प्रायश्चित्तिः। यदि परस्तरामपक्षायैत्। अनुप्रयायावस्येत्।
 सो एव ततः प्रायश्चित्तिः। ओषधीर्वा एतस्य पशून्ययः
 प्रविशति। यस्य हविषे वत्सा अपाकृता धरन्ति॥४॥

तान् यदुह्यात्। यातयाम्ना हविषा यजेत। यन्न दुह्यात्।
 यज्ञपरुरन्तरियात्। वायव्यां यवागून्निर्वपेत्। वायुर्वै पयसः
 प्रदापयिता। स एवास्मै पयः प्रदापयति। पयो वा ओषधयः।
 पयः पयः। पयसैवास्मै पयोऽवरुन्धे॥५॥

अथोत्तरस्मै हविषे वत्सानुपाकुर्यात्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः।
 अन्यतरान् वा एष देवान्भागधेयेन व्यर्धयति। ये
 यजमानस्य सायङ्गृहमा गच्छन्ति। यस्य सायन्दुग्धं
 हविरार्तिमाच्छति। इन्द्राय व्रीहीन्निरुप्योपं वसेत्। पयो
 वा ओषधयः। पय एवारभ्य गृहीत्वोपं वसति। यत्प्रातः
 स्यात्। तच्छृतं कुर्यात्॥६॥

अथेतरं ऐन्द्रः पुरोडाशः स्यात्। इन्द्रिये एवास्मै समीचीं दधाति। पयो वा ओषधयः। पयः पयः। पयसैवास्मै पयोऽवरुन्धे। अथोत्तरस्मै हविषे वत्सानपाकुर्यात्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। उभयान् वा एष देवान्भागधेयेन व्यर्धयति। ये यजमानस्य सायं च प्रातश्च गृहमा गच्छन्ति। यस्योभयं हविरार्तिमार्च्छति॥७॥

ऐन्द्रं पञ्चशरावमोदनन्निर्वपेत्। अग्निं देवतानां प्रथमं यजेत्। अग्निमुखा एव देवताः प्रीणाति। अग्निं वा अन्वन्या देवताः। इन्द्रमन्वन्याः। ता एवोभयीः प्रीणाति। पयो वा ओषधयः। पयः पयः। पयसैवास्मै पयोऽवरुन्धे। अथोत्तरस्मै हविषे वत्सानपाकुर्यात्॥८॥

सैव ततः प्रायश्चित्तिः। अर्धो वा एतस्य यज्ञस्य मीयते। यस्य ब्रत्येऽह्न्यत्यनालम्बुका भवति। तामपुरुध्यं यजेत। सर्वेणैव यज्ञेन यजते। तामिद्धोपं ह्वयेत। अमूहमस्मि। सा त्वम्। द्यौरहम्। पृथिवी त्वम्। सामाहम्। ऋत्नम्।

तावेहि सम्भवाव। सह रेतो दधावहै। पु॒ःसे पु॒त्राय॒ वेत्त॑वै।
 रा॒यस्पोषा॑य सु॒प्रजा॒स्त्वाय॑ सु॒वीर्या॑येति। अ॒र्ध ए॒वैना॒मुप॑
 ह्वयते। सैव ततः प्रायश्चित्तिः॥१॥

दधाति यज्ञ उत एकन्धयन्ति रुन्धे कुर्यादार्च्छत्यपाकुर्यात्पृथिवी त्वमष्टौ च (सर्वान् वि वै यदि
 परस्तरामोषधीरन्यतरानुभयानर्धो वै ॥)॥१॥

[१]

यद्विष्णु॑णेन जुहुयात्। अप्र॑जा अप॒शुर्यज॑मानः स्यात्।
 यदना॑यतने नि॒नये॑त्। अ॒ना॒य॒तनः॑ स्यात्। प्रा॒जाप॒त्यय॑र्चा
 व॒ल्मीक॑व॒पायाम॑व नयेत्। प्रा॒जाप॒त्यो वै व॒ल्मीकः॑। यज्ञः
 प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑तावेव य॒ज्ञं प्र॑तिष्ठापयति। भूरित्या॑ह।
 भूतो॑ वै प्र॒जाप॑तिः॥१०॥

भूतिमे॒वोपै॑ति। तत्कृ॒त्वा। अ॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र्होत॒व्यम्॑।
 सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यत्की॒टाव॑पन्नेन जुहुयात्। अप्र॑जा
 अप॒शुर्यज॑मानः स्यात्। यदना॑यतने नि॒नये॑त्। अ॒ना॒य॒तनः॑
 स्यात्। म॒ध्यमे॑न॒ पर्णे॑न॒ द्यावा॑पृथि॒व्यय॑र्चाऽन्तः परि॒धि
 नि॒नये॑त्। द्यावा॑पृथि॒व्योरे॒वैन॑त्प्रतिष्ठापयति॥११॥

तत्कृत्वा। अ॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र्होत॒व्यम्। सैव ततः
 प्राय॑श्चि॒त्तिः। यदव॑वृ॒ष्टेन जुहु॑यात्। अप॑रूपमस्या॒त्मञ्जा॑येत।
 कि॒लासो वा॒स्यादर्श॑सो वा॑। यत्प्रत्ये॑यात्। य॒ज्ञं
 विच्छि॑न्धात्। स जुहु॑यात्। मि॒त्रो ज॒नान्क॑ल्पयति
 प्र॒जान॑न्॥१२॥

मि॒त्रो दा॑धार पृथि॒वीमु॑त द्याम्। मि॒त्रः कृ॑ष्टीरनि॑मिषा॒ऽभि
 च॑ष्टे। स॒त्याय॑ ह॒व्यङ्घ्र॑तव॑ञ्जुहो॒तेति॑। मि॒त्रेणै॒वैन॑त्कल्पयति।
 तत्कृत्वा। अ॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र्होत॒व्यम्। सैव ततः
 प्राय॑श्चि॒त्तिः। यत्पूर्व॑स्या॒माहु॑त्या॒५ हु॒ताया॒मुत्त॑रा॒ऽऽहु॑तिः
 स्क॒न्दै॑त्। द्वि॒पाद्भिः॑ प॒शुभि॑र्यज॑मानो व्य॒ध्येत॑। यदु॒त्तर॑या॒ऽभि
 जु॑हुयात्॥१३॥

चतु॑ष्पाद्भिः प॒शुभि॑र्यज॑मानो व्य॒ध्येत॑। यत्र वे॒त्थं व॑नस्प॒ते
 दे॒वाना॒ङ्गुह्या॒ नामा॑नि। तत्र॑ ह॒व्यानि॑ गा॒मये॑ति॑ वानस्प॒त्यय॑र्चा
 स॒मिध॑मा॒धाय॑। तू॒ष्णीमे॒व पुन॑र्जुहुयात्। व॒नस्प॑ति॒नैव
 य॒ज्ञस्या॑र्ता॒श्चाना॑र्ता॒श्चाहु॑ती॒ वि दा॑धार। तत्कृत्वा। अ॒न्यां

दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यत्पुरा
 प्रयाजेभ्यः प्राङ्ङारः स्कन्देत्। अध्वर्यवे च यजमानाय
 चाकं स्यात्॥१४॥

यदक्षिणा। ब्रह्मणे च यजमानाय चाकं स्यात्।
 यत्प्रत्यक्। होत्रे च पत्नियै च यजमानाय चाकं
 स्यात्। यदुदङ्। अग्नीधे च पशुभ्यश्च यजमानाय चाकं
 स्यात्। यदभिजुहुयात्। रुद्रोऽस्य पशून्घातुकः स्यात्।
 यन्नाभिजुहुयात्। अशान्तः प्रहियेत॥१५॥

स्रुवस्य बुध्रेनाभिनिदध्यात्। मा तमो मा यज्ञस्तमन्मा
 यजमानस्तमत्। नमस्ते अस्त्वायते। नमो रुद्र परायते।
 नमो यत्र निषीदसि। अमुं मा हिंसीरमुं मा हिंसीरिति
 येन स्कन्देत्। तं प्रहरेत्। सहस्रं शृङ्गो वृषभो जातवेदाः।
 स्तोमं पृष्ठो घृतवान्सुप्रतीकः। मा नो हासीन्मेत्थितो नेत्वा
 जहाम। गोपोषन्नो वीरपोषं च यच्छेति। ब्रह्मणैवैनं प्र
 हरति। सैव ततः प्रायश्चित्तिः॥१६॥

वै प्रजापतिः स्थापयति प्रजानन्मि जुहुयात्स्याद्विद्येत जहाम त्रीणि च (यद्विष्यण्णेन प्राजापत्यया
यत्कीटा मध्यमेन यदववृष्टेन यत्पूर्वस्यां यत्पुरा प्रयाजेभ्यः प्राडङ्गारो यदक्षिणा यत्प्रत्यग्यदुदङ् ॥

)॥२॥ [२]

वि वा ए॒ष इन्द्रि॑येण॑ वी॒र्येण॑र्ध्यते। यस्याहि॑ताग्नेर॒ग्निर्मथ्य॑मानो
न जाय॑ते। यत्रान्यं पश्ये॑त्। तत॑ आ॒हृत्य॑ होत॒व्यम्।
अ॒ग्नावे॒वास्या॑ग्निहोत्रं हुतं भ॑वति। यद्यन्यत्र वि॒न्देत्।
अ॒जायां॑ होत॒व्यम्। आ॒ग्नेयी॑ वा ए॒षा। यद॒जा।
अ॒ग्नावे॒वास्या॑ग्निहोत्रं हुतं भ॑वति॥१७॥

अ॒जस्य॑ तु नाश॑जीयात्। यद॒जस्या॑श्जीयात्। यामे॒वाग्नावाहु॑तिञ्चु
ताम॑द्यात्। तस्मा॑द॒जस्य॑ नाश॑यम्। यद्य॒जान्न वि॒न्देत्।
ब्रा॒ह्मण॑स्य॒ दक्षि॑णे हस्ते होत॒व्यम्। ए॒ष वा अ॒ग्निर्वैश्वान॑रः।
यद्वा॑ह्मणः। अ॒ग्नावे॒वास्या॑ग्निहोत्रं हुतं भ॑वति॥१८॥

ब्रा॒ह्मण॑न्तु व॑स॒त्यै नाप॑ रुन्ध्यात्। यद्वा॑ह्मणं व॑स॒त्या
अ॑प॒रुन्ध्यात्। यस्मि॑न्ने॒वाग्नावाहु॑तिञ्चुहुयात्। तम्भा॑ग॒धेये॑न
व्य॑र्धयेत्। तस्मा॑द्वा॒ह्मणो व॑स॒त्यै नाप॑रुध्यः। यदि॑

ब्राह्मणत्र विन्देत्। दर्भस्तम्बे होतव्यम्। अग्निवान् वै
दर्भस्तम्बः। अग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। दर्भांस्तु
नाध्यासीत॥१९॥

यद्दर्भानध्यासीत। यामेवाग्नावाहुतिञ्जुहुयात्। तामध्यासीत।
तस्माद्दर्भा नाध्यासितव्याः। यदि दर्भान्न विन्देत्। अप्सु
होतव्यम्। आपो वै सर्वा देवताः। देवतास्वेवास्याग्निहोत्रं
हुतं भवति। आपस्तु न परिचक्षीत। यदापः
परिचक्षीत॥२०॥

यामेवाप्स्वाहुतिञ्जुहुयात्। तां परिचक्षीत। तस्मादापो न
परिचक्ष्याः। मेध्या च वा एतस्यामेध्या च तनुवौ स
सृज्येते। यस्याहिताग्नेरन्यैरग्निभिरग्नयः ससृज्यन्ते। अग्नये
विविचये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्। मेध्याश्चैवास्यामेध्यां
च तनुवौ व्यावर्तयति। अग्नये व्रतपतये पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेत्। अग्निमेव व्रतपतिं स्वेन भागधेयेनोप धावति।
स एवैनं व्रतमा लम्भयति॥२१॥

गर्भं॑ स्रवन्तमगदमकः। अ॒ग्निरिन्द्र॒स्त्वष्टा॑ बृह॒स्पतिः॑।
 पृ॒थि॒व्याम॑व॒ चुश्चो॑तै॒तत्। नाभिप्राप्रो॑ति॒ निर्ऋ॑तिं॒ परा॒चैः।
 रेतो॑ वा ए॒तद्वाजि॑न॒माहि॑ताग्नेः। यद॑ग्नि॒होत्र॑म्। तद्यत्स्र॑वेत्।
 रेतो॑ऽस्य॒ वाजि॑नः॒ स्रवे॑त्। गर्भं॑ स्रवन्तमगदमक॒रित्या॑ह।
 रेत॑ ए॒वास्मि॒न्वाजि॑नन्दधाति॥ २२॥

अ॒ग्निरित्या॑ह। अ॒ग्निर्वै रेतो॑धाः। रेत॑ ए॒व तद॑धाति। इन्द्र॒
 इत्या॑ह। इन्द्रि॒यमे॒वास्मि॑न्दधाति। त्वष्टे॒त्याह॑। त्वष्टा॒ वै
 प॑शूनां मि॒थुना॑नां॒ रूप॑कृत्। रूप॑मे॒व प॑शुषु॒ दधा॑ति।
 बृह॒स्पति॑रित्या॑ह। ब्रह्म॒ वै दे॒वानां॑ बृह॒स्पतिः॑। ब्रह्म॑णै॒वास्मै॑
 प्र॒जाः प्र॒ ज॑नयति। पृ॒थि॒व्याम॑व॒ चुश्चो॑तै॒तदित्या॑ह।
 अ॒स्यामे॒वैन॑त्प्रति॒ष्ठाप॑यति। नाभिप्राप्रो॑ति॒ निर्ऋ॑तिं
 परा॒चैरित्या॑ह। रक्ष॑साम॒प॑हत्यै॥ २३॥

अ॒जाऽग्रा॒वे॒वास्या॑ग्नि॒होत्र॑ ह॒तं भ॑वति भवत्यासीत परि॒चक्षी॑त ल॒म्भय॑ति दधाति दे॒वानां॑ बृह॒स्पतिः॑

पञ्च॑ च (वि॒ वै यद्य॑न्यम॒जायां॑ ब्राह्म॑णस्य॒ दर्भ॑स्त॒म्बेऽप्सु॑ हो॒तव्य॑म्॥)॥ ३॥ [३]

याः पुरस्ता॑त्प्र॒स्रव॑न्ति। उ॒परि॑ष्टात्सर्व॒तश्च॑ याः। ताभी॑
 र॒श्मिप॑वित्राभिः। श्रद्धां॑ य॒ज्ञमा॑ र॒भे। दे॒वा गा॑तुविदः।

गा॒तुं य॒ज्ञाय॑ वि॒न्दत। मन॑स॒स्पति॑ना दे॒वेन॑। वाता॑द्य॒ज्ञः प्र
यु॑ज्यताम्। तृ॒तीय॑स्यै दि॒वः। गा॒य॒त्रि॒या सोम॑ आ॒भृतः॥ २४॥

सोम॑पी॒थाय॑ सन्न॑यितुम्। वक॑ल॒मन्त॑र॒मा द॑दे। आपो॑ दे॒वीः
शु॒द्धाः स्थ॑। इ॒मा पात्रा॑णि शु॒न्धत। उ॒पा॒त॒ङ्गाय॑ दे॒वाना॑म्।
पर्ण॑व॒ल्कमु॑त शु॒न्धत। पयो॑ गृ॒हेषु॑ पयो॑ अ॒घ्निया॑सु। पयो॑
व॒त्सेषु॑ पय॑ इन्द्रा॑य ह॒विषे॑ ध्रिय॒स्व। गा॒य॒त्री पर्ण॑व॒ल्केन॑।
पयः॑ सोम॑ङ्करो॒त्विमम्॥ २५॥

अ॒ग्नि॒ङ्गृह्णामि॑ सु॒रथ॑य्यौ म॑यो॒भूः। य उ॒द्यन्त॑मा॒रोह॑ति
सूर्य॑म॒है॑। आ॒दि॒त्य॒ज्योति॑षां ज्योति॑रु॒त्तमम्। श्वो य॒ज्ञाय॑
रम॑तान्दे॒वता॑भ्यः। वसू॑न्नु॒द्राना॑दि॒त्यान्। इन्द्रे॑ण स॒ह दे॒वताः॑।
ताः पूर्वं॑ परि॑ गृह्णामि। स्व आ॒यत॑ने मनी॒षया॑। इ॒मामूर्ज॑
पञ्च॑दर्शी॒य्यै प्र॑वि॒ष्टाः। तान्दे॒वान्परि॑ गृह्णामि॒ पूर्वं॑॥ २६॥

अ॒ग्नि॒रह॑व्य॒वाडि॑ह ताना॑ व॒हतु। पौ॒र्ण॒मा॒सं ह॒विरि॑द॒मेषा॑ं
मयि॑। आ॒मा॒वा॒स्यं ह॒विरि॑द॒मेषा॑ं मयि॑। अ॒न्तरा॑ऽग्नी प॒शवः॑।
दे॒वस॑स॒द॒मा ग॑मन्। तान्पूर्वं॑ परि॑ गृह्णामि। स्व आ॒यत॑ने

मनीषया॥ इह प्रजा विश्वरूपा रमन्ताम्। अग्निङ्गहपतिमभि
संवसानाः। ताः पूर्वः परि गृह्णामि॥२७॥

स्व आयतने मनीषया॥ इह पशवो विश्वरूपा रमन्ताम्।
अग्निङ्गहपतिमभि संवसानाः। तान्पूर्वः परि गृह्णामि।
स्व आयतने मनीषया॥ अयं पितॄणामग्निः। अवाङ्मुखा
पितॄभ्य आ। तं पूर्वः परि गृह्णामि। अविषन्नः पितुङ्करत्।
अजस्रन्त्वा९ संभापालाः॥२८॥

विजयभाग९ समिन्धताम्। अग्ने दीदाय मे सभ्य।
विजित्यै शरदः शतम्। अन्नमावसथीयम्। अभि हराणि
शरदः शतम्। आवसथे श्रियं मन्त्रम्। अहिर्बुध्नियो नि
यच्छतु। इदमहमग्निज्येष्ठेभ्यः। वसुभ्यो यज्ञं प्रब्रवीमि।
इदमहमिन्द्रज्येष्ठेभ्यः॥२९॥

रुद्रेभ्यो यज्ञं प्र ब्रवीमि। इदमहं वरुणज्येष्ठेभ्यः। आदित्येभ्यो
यज्ञं प्र ब्रवीमि। पयस्वतीरोषधयः। पयस्वद्वीरुधां पयः।
अपां पयसो यत्पयः। तेन मामिन्द्र स९ सृज। अग्ने व्रतपते

व्रतञ्चरिष्यामि। तच्छेकेयन्तन्मे राध्यताम्। वायो व्रतपतु
आदित्य व्रतपते॥ ३० ॥

व्रतानाँव्रतपते व्रतञ्चरिष्यामि। तच्छेकेयन्तन्मे राध्यताम्।
इमां प्राचीमुदीचीम्। इषमूर्जमभि सङ्स्कृताम्।
बहुपर्णामशुष्काग्राम्। हरामि पशुपामहम्। यत्कृष्णो रूपं
कृत्वा। प्राविशस्त्वं वनस्पतीन्। ततस्त्वामेकविंशतिधा।
सम्भरामि सुसम्भृतां॥ ३१ ॥

त्रीन्परिधीः स्तिस्रः समिधः। यज्ञायुरनुसञ्चरान्। उपवेपं
मेक्षणं धृष्टिम्। सं भरामि सुसम्भृतां। या जाता
ओषधयः। देवेभ्यस्त्रियुगं पुरा। तासां पर्व राध्यासम्।
परिस्तरमाहरन्। अपां मेध्यं यज्ञियम्। सदेवः शिवमस्तु
मे॥ ३२ ॥

आच्छेत्ता वो मा रिषम्। जीवानि शरदः शतम्।
अपरिमितानां परिमिताः। सन्नह्ये सुकृताय कम्। एनो
मा निगाङ्गतमच्चनाहम्। पुनरुत्थाय बहुला भवन्तु।

सकृदाच्छिन्नं बर्हिर्गामृदु। स्योनं पितृभ्यस्त्वा
भराम्यहम्। अस्मिन्त्सीदन्तु मे पितरः सोम्याः। पितामहाः
प्रपितामहाश्चानुगैः सह॥ ३३॥

त्रिवृत्पलाशे दर्भः। इयान्प्रादेशसंमितः। यज्ञे पवित्रं
पोतृतमम्। पयो हव्यं करोतु मे। इमौ प्राणापानौ।
यज्ञस्याङ्गानि सर्वशः। आप्याययन्तौ सञ्चरताम्। पवित्रे
हव्यशोधने। पवित्रे स्थो वैष्णवी। वायुर्वा मनसा
पुनातु॥ ३४॥

अयं प्राणश्चापानश्च। यजमानमपि गच्छताम्। यज्ञे ह्यभूतां
पोतारौ। पवित्रे हव्यशोधने। त्वया वेदिं विविदुः पृथिवीम्।
त्वया यज्ञो जायते विश्वदानिः। अच्छिद्रं यज्ञमन्वेषि विद्वान्।
त्वया होता सन्तनोत्यर्धमासान्। त्रयस्त्रिंशोऽसि तन्तूनाम्।
पवित्रेण सहागहि॥ ३५॥

शिवेयं रज्जुरभिधानीं। अघ्नियामुपं सेवताम्। अप्रस्रं साय
यज्ञस्य। उखे उपदधाम्यहम्। पशुभिः सन्नीतं

बिभृताम्। इन्द्राय शृतन्दधि। उपवेषोऽसि यज्ञाय।
त्वां परिवेषमधारयन्। इन्द्राय हविः कृण्वन्तः। शिवः
शग्मो भवासि नः॥३६॥

अमृन्मयन्देवपात्रम्। यज्ञस्यायुषि प्र युज्यताम्।
तिरः पवित्रमतिनीताः। आपो धारय मातिगुः। देवेन
सवित्रोत्पूताः। वसोः सूर्यस्य रश्मिभिः। गान्दोहपवित्रे
रञ्जुम्। सर्वा पात्राणि शुन्धत। एता आ चरन्ति मधुमद्गुहानाः।
प्रजावतीर्यशसो विश्वरूपाः॥३७॥

बह्वीर्भवन्तीरुपजायमानाः। इह व इन्द्रो रमयतु गावः।
पूषा स्थ। अयक्ष्मा वः प्रजया स९ सृजामि। रायस्पोषेण
बहुलाभवन्तीः। ऊर्जं पयः पिन्वमाना घृतं च। जीवो
जीवन्तीरुपवः सदेयम्। द्यौश्चेमं यज्ञं पृथिवी च
सन्दुहाताम्। धाता सोमैन सह वातेन वायुः। यजमानाय
द्रविणन्दधातु॥३८॥

उत्सन्दुहन्ति कलशञ्चतुर्बिलम्। इडा॥न्देवीम्मधुमती९

सुव॒र्विद॑म्। तदिन्द्रा॒ग्नी जि॑न्वत॒ः स॒नृता॑वत्। तद्यज॑मानममृत॒त्वे
द॑धातु। काम॑धुक्षः प्र णो॑ ब्रूहि। इन्द्रा॑य ह॒विरिन्द्रि॑यम्। अ॒मं
यस्या॑ दे॒वाना॑म्। म॒नुष्या॑णां प॒यो ह॑ितम्। ब॒हु दु॒ग्धीन्द्रा॑य
दे॒वेभ्यः॑। ह॒व्यमा प्या॑यतां पुनः॑॥३९॥

व॒त्सेभ्यो॑ म॒नुष्ये॑भ्यः। पु॒नर्दो॑हाय कल्पताम्। य॒ज्ञस्य॑
सन्त॑तिरसि। य॒ज्ञस्य॑ त्वा सन्त॑तिमनु सन्त॑नोमि।
अद॑स्तमसि विष्ण॑वे त्वा। य॒ज्ञाय॑पि दधाम्य॒हम्।
अ॒द्भिररि॑क्तेन पात्रेण। याः पू॒ताः प॑रि॒शेर॑ते। अ॒यं प॒यः सोम॑
कृ॒त्वा। स्वा॒य्योनि॑मपि गच्छतु॥४०॥

प॒र्णव॒ल्कः प॒वित्र॑म्। सौ॒म्यः सोमा॒द्धि निर्मि॑तः। इ॒मौ प॒र्णं च॑
द॒र्भं च॑। दे॒वाना॑ ह॒व्यशो॑धनौ। प्रा॒तर्वे॑षाय गोपाय। विष्णो॑
ह॒व्यः हि रक्ष॑सि। उ॒भाव॑ग्नी उ॒पस्तृ॑णते। दे॒वता॑ उ॒पव॑सन्तु
मे। अ॒हङ्ग॑म्यानुप॑ वसामि। म॒ह्यङ्गो॑प॒तये प॒शून्॥४१॥

आभृत इमङ्गह्वामि पूर्वस्ताः पूर्वः परिगृह्णामि सभापाला इन्द्रज्येष्ठेभ्य आदित्य व्रतपते सुसम्भृतां
मे सह पुनातु गहि नो विश्वरूपा दधातु पुनर्गच्छतु पशून् (याः पुरस्तादिमामूर्जमिह प्रजा इह

पशवोऽयं पितृणामग्निः । ॥४॥ [४]

देवा॑ दे॒वेषु॑ परा॑क्रमध्वम् । प्रथ॑मा द्वितीये॑षु । द्विती॑यास्तृतीये॑षु ।
त्रिरे॑कादशा इ॒ह मा॑ऽवत । इ॒दं श॑केयं यदि॑दं क॒रोमि॑ ।
आ॒त्मा क॑रोत्वा॒त्मने॑ । इ॒दङ्क॑रिष्ये भेष॒जम् । इ॒दम्मे॑
वि॒श्वभेष॑जा । अ॒श्विना॒ प्राव॑तय्यु॒वम् । इ॒दम॒हं से॑नाया
अ॒भीत्व॑र्ये ॥४२॥

मुख॑मपो॑हामि । सूर्य॑ ज्योति॒र्वि भा॑हि । म॒ह॒त इ॑न्द्रि॒याय॑ ।
आ प्या॑यताङ्घ्रि॒तयो॑निः । अ॒ग्निर्ह॒व्याऽनु॑ मन्यताम् । खम॑ङ्क्षु
त्वच॑मङ्क्षु । सु॒रूप॑न्त्वा॒ वसु॑विदम् । प॒शूना॑न्तेज॑सा । अ॒ग्नये॒
जुष्ट॑म॒भि घा॑रयामि । स्यो॒नन्ते॒ सदन॑ङ्करोमि ॥४३॥

घृ॒तस्य॑ धा॒रया॑ सु॒शेव॑ङ्कल्पयामि । तस्मि॑न्त्सीदामृ॒ते
प्रति॑तिष्ठ । ब्री॒हीणा॑म्मै॒ध सु॑मन॒स्यमा॑नः । आ॒र्द्रः
प्र॑थ॒स्त्रुर्भु॑वनस्य गो॒पाः । श्रु॒त उत्स्रा॑ति जनि॒ता म॑तीनाम् ।
यस्त॑ आ॒त्मा प॒शुषु॑ प्रविष्टः । दे॒वानां॑ वि॒ष्ठाम॑नु यो
वि॑त॒स्थे । आ॒त्म॒न्वान्त॑सौम घृ॒तवा॑न् हि भू॒त्वा । दे॒वानां॑च्छु

सुवर्विन्द॒ यज॑मानाय॒ मह्य॑म्। इरा॒ भूतिः॑ पृथि॒व्यै रसो॒
मोत्क्र॑मीत्॥४४॥

देवाः॑ पि॒तरः॒ पि॒तरो॑ दे॒वाः। योऽह॑मस्मि॒ स सन् य॑जे।
यस्या॑स्मि॒ न तम॑न्तरे॒मि। स्वं म॑ इष्ट॑ः स्व॒न्दत्त॑म्। स्वं
पू॒र्तः॑ स्व॑ः श्रान्त॑म्। स्व॑ ह॒तम्। तस्य॑ मेऽग्निरु॑प॒द्रष्टा॑।
वा॒युरु॑पश्रो॒ता। आ॒दि॒त्योऽनु॑ख्या॒ता। द्यौः पि॒ता॥४५॥

पृथि॒वी मा॒ता। प्र॒जाप॑तिर्बन्धुः॑। य ए॒वास्मि॒ स सन्
य॑जे। मा भे॒र्मा संवि॑क्था॒ मा त्वा॑ हि॒सिष॑म्। मा ते
तेजोऽप॑ क्र॒मीत्। भ॒र॒तमु॑द्धरे॒मनु॑ पि॒ञ्च। अ॒व॒दाना॑नि
ते प्र॒त्यव॑दास्यामि। नम॑स्ते अस्तु॒ मा मा॑ हि॒सीः।
यद॑व॒दाना॑नि तेऽव॒द्यन्। वि॒लो॒माका॑र॒षमा॑त्मनः॥४६॥

आज्ये॑न॒ प्रत्य॑नज्म्येनत्। तत्त॒ आ प्या॑यतां पुनः॑। अज्या॑यो
यव॑मा॒त्रात्। आ॒व्या॒धात्कृ॑त्यतामि॒दम्। मा रू॑रु॒पाम
य॒ज्ञस्य॑। शुद्ध॑ः स्वि॒ष्टमि॒दः॑ ह॒विः। मनु॑ना दृष्टाङ्घ्रि॑तप॒दीम्।
मि॒त्रावरु॑णसमी॒रिता॑म्। द॒क्षि॒णा॒र्धाद॑संभिन्दन्। अव॑द्याम्येक॒तोम॑

इडे॑ भा॒गं जु॑षस्व नः। जिन्व॑ गा जिन्वा॒र्वतः। तस्या॑स्ते
भक्षि॑वाणः स्याम। सर्वा॑त्मानः सर्व॑गणाः। ब्रध्र॑ पिन्व॑स्व।
दद॑तो मे॒ मा क्षा॑यि। कुर्व॑तो मे॒ मोप॑दसत्। दि॒शाङ्कु॑तिरसि।
दिशो॑ मे कल्प॑न्ताम्। कल्प॑न्ताम्मे दि॒शः॥४८॥

दैवी॑श्च॒ मानु॑षीश्च। अ॒होरा॒त्रे मे॑ कल्पे॒ताम्। अ॒र्धमा॒सा
मे॑ कल्प॑न्ताम्। मासा॑ मे कल्प॑न्ताम्। ऋ॒तवो॑ मे
कल्प॑न्ताम्। सं॒वत्स॒रो मे॑ कल्प॑ताम्। क्लृ॑तिरसि॒ कल्प॑तां
मे। आशा॑नां त्वाऽऽशापा॒लेभ्यः॑। च॒तुर्भ्यो॑ अ॒मृते॑भ्यः। इ॒दं
भू॒तस्या॑ध्यक्षेभ्यः॥४९॥

वि॒धेम॑ ह॒विषा॑ व॒यम्। भज॑तां भा॒गी भा॒गम्। मा भा॒गोऽभ॑क्त।
नि॒रभा॑गं भ॒जामः॑। अप॒स्पिन्व। ओष॑धीर्जिन्व। द्वि॒पात्पा॑हि।
चतु॑ष्पादव। दि॒वो वृष्टि॑मेर॒य। ब्रा॒ह्म॒णाना॑मि॒दं ह॒विः॥५०॥

सो॒म्याना॑ं सोमपी॒थिना॑म्। निर्भ॑क्तो ब्रा॒ह्मणः॑।
नेहा॑ ब्रा॒ह्मण॑स्यास्ति। सम॑ङ्कां ब॒र्हिर्ह॒विषा॑ घृ॒तेन॑।
समा॑दि॒त्यैर्व॑सुभिः॒ सम्म॒रुद्धिः॑। समि॒न्द्रेण॑ वि॒श्वेभि॑र्दे॒वेभि॑रङ्गाम्।

दिव्यं नभो गच्छतु यत्स्वाहा॥ इन्द्राणीवाऽविधुवा भूयासम्।
अदितिरिव सुपुत्रा। अस्थूरि त्वा गार्हपत्य॥ ५१॥

उपनिषदे सुप्रजास्त्वाय। सं पत्नी पत्या सुकृतेन गच्छताम्।
यज्ञस्य युक्तौ धुर्यावभूताम्। संजानानौ विजहतामरातीः।
दिवि ज्योतिरजरमा रभेताम्। दशते तनुवो यज्ञ यज्ञियाः।
ताः प्रीणातु यजमानो घृतेन। नारिष्ठयोः प्रशिषमीडमानः।
देवानां दैव्येऽपि यजमानोऽमृतोऽभूत्। यं वान्देवा
अकल्पयन्॥ ५२॥

ऊर्जो भागः शतक्रतू। एतद्वा तेन प्रीणानि। तेन
तृप्यतमहहौ। अहन्देवानां सुकृतामस्मि लोके।
ममेदमिष्टन्न मिथुर्भवाति। अहन्नारिष्ठावनु यजामि विद्वान्।
यदाभ्यामिन्द्रो अदधाद्वागधेयम्। अदारसृद्धवत देवसोम।
अस्मिन् यज्ञे मरुतो मृडता नः। मा नो विददभिभामो
अशस्तिः॥ ५३॥

मा नो विदद्वृजना द्वेष्या या। ऋषभं वाजिनं वयम्।

पूर्णमांसं यजामहे। स नो दोहता५ सुवीर्यम्। रायस्पोष५
 सहस्रिणम्। प्राणाय सुरार्धसे। पूर्णमांसाय स्वाहा।
 अमावास्यां सुभगां सुशेवा। धेनुरिव भूय आप्यायमाना।
 सा नो दोहता५ सुवीर्यम्। रायस्पोष५ सहस्रिणम्।
 अपानाय सुरार्धसे। अमावास्यायै स्वाहा। अभि स्तृणीहि
 परि धेहि वेदिम्। जामिम्मा हि५सीरमुया शयाना।
 होतृषदना हरिताः सुवर्णाः। निष्का इमे यजमानस्य
 ब्रध्ने॥५४॥

अभीर्त्वर्यै करोमि क्रमीत्पिताऽऽत्मनं एकतो मुखं मे दिशोऽध्यक्षेभ्यो हविर्गार्हपत्या कल्पयन्नशस्तिः

सा नो दोहता५ सुवीर्य५ सप्त च॥५॥

[५]

परिस्तृणीत परिधत्ताग्निम्। परिहितोऽग्निर्यजमानं भुनक्तु।
 अपा५ रस ओषधीना५ सुवर्णः। निष्का इमे यजमानस्य
 सन्तु कामदुघाः। अमुत्रामुष्मिल्लोके। भूपते भुवनपते।
 महतो भूतस्य पते। ब्रह्माणन्त्वा वृणीमहे। अहं भूपतिरहं
 भुवनपतिः। अहं महतो भूतस्य पतिः॥५५॥

देवेन॑ सवि॒त्रा प्रसू॑त आ॒र्त्विज्य॑ङ्करिष्यामि। दे॒व
सवि॒तरे॒तन्त्वा॑ वृणते। बृह॒स्पतिं॑ दै॒व्यं ब्र॑ह्माणम्। तद॒हं मन॑से
प्र ब्र॑वीमि। मनो॑ गाय॒त्रियै॑। गा॒य॒त्री त्रि॑ष्टुभै॑। त्रि॒ष्टु॒ज्जग॑त्यै।
जग॑त्यनु॒ष्टुभै॑। अ॒नु॒ष्टु॒क्प॒ङ्क्तौ॑। प॒ङ्क्तिः प्र॒जाप॑तये॥ ५६॥

प्र॒जाप॑तिर्वि॒श्वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यः॑। वि॒श्वे दे॒वा बृ॑हस्पतये।
बृह॒स्पति॑र्ब्रह्म॑णे। ब्रह्म॒ भूर्भुवः॑ सु॒वः। बृह॒स्पति॑र्दे॒वानां॑ ब्र॒ह्मा।
अ॒हं म॑नु॒ष्या॑णाम्। बृह॑स्पते य॒ज्ञज्ञो॑पाय। इ॒दं तस्मै॑ ह॒र्म्यं
क॑रोमि। यो वो॑ दे॒वाश्चर॑ति ब्रह्म॒चर्य॑म्। मे॒धा॒वी दि॒क्षु मन॑सा
तप॒स्वी॥ ५७॥

अ॒न्तर्दू॑तश्चर॑ति॒ मानु॑षीषु। चतुः॑ शिखण्डा यु॒वतिः॑ सु॒पेशाः॑।
घृ॒तप्र॑तीका॒ भुव॑नस्य॒ मध्ये॑। म॒र्मृज्य॑मा॒ना मह॑ते सौ॒भगा॑य।
मह्य॑न्धु॒क्ष्व य॑ज॒माना॑य॒ कामा॑न्। भूमि॑र्भू॒त्वा म॑हि॒मानं॑ पु॒पोषा॑।
ततो॑ दे॒वी वर्ध॑यते॒ पया॑ंसि। य॒ज्ञियां॑ य॒ज्ञं वि च॒ यन्ति॒ शं
च॑। ओष॑धी॒रापं॑ इ॒ह श॑क्करीश्च। यो मा॑ हृ॒दा मन॑सा॒ यश्च॑
वा॒चा॥ ५८॥

यो ब्रह्मणा कर्मणा द्वेष्टि देवाः। यः श्रुतेन हृदयेनेष्णता
 च। तस्यैन्द्र वज्रेण शिरश्छिनद्भि। ऊर्णामृदु प्रथमानं
 स्योनम्। देवेभ्यो जुष्टं सदानाय बर्हिः। सुवर्गे लोके
 यजमानं हि धेहि। मां नाकस्य पृष्ठे परमे व्योमन्।
 चतुः शिखण्डा युवतिः सुपेशाः। घृतप्रतीका वयुनानि वस्ते।
 साऽऽस्तीर्यमाणा महते सौभगाय ॥५९॥

सा मे धुक्ष्व यजमानाय कामान्। शिवा च मे शग्मा चैधि।
 स्योना च मे सुषदा चैधि। ऊर्जस्वती च मे पर्यस्वती चैधि।
 इषमूर्जं मे पिन्वस्व। ब्रह्म तेजो मे पिन्वस्व। क्षत्रमोजो मे
 पिन्वस्व। विशं पुष्टिं मे पिन्वस्व। आयुरन्नाद्यम्मे पिन्वस्व।
 प्रजां पशून्मे पिन्वस्व॥६०॥

अस्मिन् यज्ञ उपभूय इन्नु मे। अविक्षोभाय परिधीन्दधामि।
 धर्ता धरुणो धरीयान्। अग्निर्द्वेषांसि निरितो नुदातै।
 विच्छिनद्भि विधृतीभ्यां सपत्नान्। जातान्भ्रातृव्यान् ये
 च जनिष्यमाणाः। विशो यन्त्राभ्यां विधमाम्येनान्। अहं

स्वानामुत्तमोऽसानि देवाः। विशो यन्त्रे नुदमाने अरांतिम्।
विश्वं पाप्मानममतिन्दुर्मरायुम्॥६१॥

सीदन्ती देवी सुकृतस्य लोके। धृतीं स्थो विधृती
स्वधृती। प्राणान्मयि धारयतम्। प्रजाम्मयि धारयतम्।
पशून्मयि धारयतम्। अयं प्रस्तर उभयस्य धर्ता। धर्ता
प्रयाजानामुतानूयाजानाम्। स दाधार समिधो विश्वरूपाः।
तस्मिन्त्सुचो अध्या सादयामि। आ रोह पथो जुहु
देवयानान्॥६२॥

यत्रर्षयः प्रथमजा ये पुराणाः। हिरण्यपक्षाऽजिरा
सम्भृताङ्गा। वहसि मा सुकृतां यत्र लोकाः। अवाहं बाध
उपभृता सपत्नान्। जातान्भ्रातृव्यान् ये च जनिष्यमाणाः।
दोहै यज्ञं सुदुधामिव धेनुम्। अहमुत्तरो भूयासम्।
अधरे मत्सपत्नाः। यो मा वाचा मनसा दुर्मरायुः।
हृदाऽरातीयादभिदासदग्ने॥६३॥

इदमस्य चित्तमधरन्ध्रवायाः। अहमुत्तरो भूयासम्। अधरे

मत्स॒पत्नाः॑। ऋ॒षभो॑ऽसि शा॒क्रः। घृ॒ताची॑ना॒ऽसूनुः॑।
 प्रि॒येण॒ नाम्ना॑ प्रि॒ये स॒दसि॑ सी॒द। स्यो॒नो मे॑ सी॒द सु॒षदः॑
 पृ॒थि॒व्याम्। प्र॒थयि॑ प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑ सु॒वर्गे॑ लो॒के। दि॒वि
 सी॒द पृ॒थि॒व्याम॒न्तरि॑क्षे। अ॒हमु॒त्तरो॑ भू॒यासम्॥६४॥

अ॒धरे॒ मत्स॒पत्नाः॑। इ॒यः॑ स्था॒ली घृ॒तस्य॑ पूर्णा।
 अ॒च्छिन्न॑प॒याः श॒तधा॑र॒ उत्सः॑। मा॒रु॒तेन॒ शर्म॑णा॒ दैव्ये॑न।
 य॒ज्ञोऽसि॑ स॒र्वतः॑ श्रि॒तः। स॒र्वतो॑ मां भू॒तं भ॑वि॒ष्यच्छ्र॑य॒ताम्।
 श॒त॒म्मे स॒न्त्वा॒शिषः॑। स॒हस्र॑म्मे स॒न्तु स॒नृताः॑। इ॒रा॒वतीः॑
 प॒शुम॑तीः। प्र॒जाप॑तिरसि स॒र्वतः॑ श्रि॒तः॥६५॥

स॒र्वतो॑ मां भू॒तं भ॑वि॒ष्यच्छ्र॑य॒ताम्। श॒तं मे॑ स॒न्त्वा॒शिषः॑।
 स॒हस्र॑ मे स॒न्तु स॒नृताः॑। इ॒रा॒वतीः॑ प॒शुम॑तीः।
 इ॒दमिन्द्रि॑यम॒मृत॑व्री॒र्यम्॑। अ॒नेनेन्द्रा॑य प॒शवो॑ऽचि॒कित्स॑न्।
 तेन॑ दे॒वा अव॑तो॒प॒ माम्। इ॒हेष॑मूर्जं य॒शः सह॑ ओ॒जः
 स॒नेय॑म्। श्रु॒तं मयि॑ श्रय॒ताम्। यत्पृ॑थि॒वीमच॑र॒त्तत्प्र॑विष्टम्॥६६॥

येना॑सि॒श्च॒द्वल॒मिन्द्रे॑ प्र॒जाप॑तिः। इ॒दन्त॑च्छु॒क्रं मधु॑

वा॒जिनी॑वत्। येनो॒परि॑ष्ठा॒दधि॑नोन्महेन्द्रम्। दधि॒ मा॒न्धि॑नोतु।
अ॒यं वे॒दः पृ॑थि॒वीम॑न्व॒विन्द॑त्। गुहा॑ स॒तीङ्ग॑ह॒ने ग॒ह्वरे॑षु।
स वि॒न्दतु॑ यज॑मानाय लो॒कम्। अ॒च्छि॑द्रं य॒ज्ञं भू॑रि॒कर्मा॑
करोतु। अ॒यं य॒ज्ञः स॑म॒सद॑द्ध॒विष्मा॑न्। ऋ॒चा सा॒म्रा य॒जुषा॑
दे॒वता॑भिः॥६७॥

तेन॑ लो॒कान्त्सूर्य॑वतो जयेम। इन्द्र॑स्य स॒ख्यम॑मृ॒तत्व॑म॒श्याम्।
यो नः॑ क॒नीय॑ इ॒ह का॒मया॑तै। अ॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय
म॒ह्यम्। अप॒ तमि॑न्द्रा॒ग्नी भु॑व॒नान्नु॑देताम्। अ॒हं प्र॒जावी॑र॒वती॑
विदे॒य। अ॒ग्ने वा॒जजि॑त्। वा॒जन्त्वा स॑रि॒ष्यन्त॑म्। वा॒जं
जे॒ष्यन्त॑म्। वा॒जिनं॑ वा॒जजि॑तम्॥६८॥

वा॒ज॒जि॒त्यायै॑ सं मा॑र्जिम्। अ॒ग्निम॑न्ना॒दम॑न्नाद्याय। उप॑हूतो
द्यौः पि॒ता। उप॒ मा॒न्द्यौः पि॒ता ह॑यताम्। अ॒ग्निरा॒ग्नी॑धात्।
आयु॑षे॒ वर्च॑से। जी॒वात्वै॑ पु॒ण्याय॑। उप॑हूता पृथि॒वी मा॒ता।
उप॒ मां मा॒ता पृ॑थि॒वी ह॑यताम्। अ॒ग्निरा॒ग्नी॑धात्॥६९॥

आयु॑षे॒ वर्च॑से। जी॒वात्वै॑ पु॒ण्याय॑। मनो॒ ज्योति॑र्जुषता॒माज्य॑म्।

विच्छिन्नं यज्ञं समिमन्दधातु। बृहस्पतिस्तनुतामिमन्नः।
विश्वे देवा इह मादयन्ताम्। यन्ते अग्न आवृश्चामि। अहं
वा क्षिपितश्चरन्। प्रजां च तस्य मूलं च। नीचैर्देवा नि
वृश्चत॥ ७०॥

अग्ने यो नोऽभिदासति। समानो यश्च निष्ठयः। इध्मस्यैव
प्रक्षायतः। मा तस्योच्छेषि किञ्चन। यो मान्द्वेष्टि जातवेदः।
यश्चाहन्द्वेष्टि यश्च माम्। सर्वाः स्तानग्ने सन्दह। या
श्चाहन्द्वेष्टि ये च माम्। अग्ने वाजजित्। वाजन्त्वा
ससृवाः सम्॥ ७१॥

वाजं जिगिवाः सम्। वाजिनं वाजजितम्। वाजजित्यायै
सम्माज्मि। अग्निमन्नादमन्नाद्याय। वेदिर्बर्हिः शृतं
हविः। इध्मः परिधयः स्रुचः। आज्यं यज्ञ ऋचो यजुः।
याज्याश्च वषट्काराः। सम्मे सन्नतयो नमन्ताम्। इध्मसन्नहने
हुते॥ ७२॥

दिवः खीलोऽवततः। पृथिव्या अध्युत्थितः। तेना

स॒हस्र॑काण्डेन। द्विष॑न्तः शोच॑यामसि। द्विष॑न्मे ब॒हु
 शौच॑तु। ओष॑धे॒ मो अ॒हः शु॑चम्। यज्ञ॑ नम॑स्ते यज्ञ॑।
 नमो॑ नम॑श्च ते यज्ञ॑। शिवे॑न मे सन्ति॑ष्ठस्व। स्यो॒नेन॑ मे
 सन्ति॑ष्ठस्व॥ ७३॥

सु॒भूतेन॑ मे सन्ति॑ष्ठस्व। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सेन॑ मे सन्ति॑ष्ठस्व।
 य॒ज्ञस्य॑र्द्धि॒मनु॑ सन्ति॑ष्ठस्व। उप॑ ते यज्ञ॑ नमः॑। उप॑
 ते नमः॑। उप॑ ते नमः॑। त्रि॒ष्फली॑क्रियमा॑णानाम्। यो
 न्य॒ङ्गो अ॑व॒शिष्य॑ते। रक्ष॑सां भाग॒धेयम्॑। आप॒स्तत्प्र
 वह॑तादितः॥ ७४॥

उ॒लूख॑ले॒ मुस॑ले॒ यच्च॑ शूर्पे॑। आ॒शि॒श्लेष॑ दृष॑दि यत्क॒पाले॑।
 अ॒व॒प्रुषो॑ वि॒प्रुषः॑ संय॑जामि। वि॒श्वे दे॒वा ह॒विरि॑दञ्चु॒षन्ताम्॑।
 य॒ज्ञे या वि॒प्रुषः॑ सन्ति॑ ब॒ह्वीः। अ॒ग्नौ ताः सर्वाः॑ स्वि॒ष्टाः
 सु॒हुता॑ जुहोमि। उ॒द्यन्न॒द्यमि॑त्र महः॑। स॒पत्न्या॑न्मे अ॒नीन॑शः।
 दि॒वैनान् वि॒द्युता॑ ज॒हि। नि॒म्रोच॒न्नध॑रान्कृ॒धि॥ ७५॥

उ॒द्यन्न॒द्य वि नो॑ भज। पि॒ता पु॒त्रेभ्यो॑ यथा॑। दी॒र्घायु॑त्वस्य
 हे॒शिषे॑। तस्य॑ नो दे॒हि सूर्य॑। उ॒द्यन्न॒द्य मि॑त्रमहः॑।

आ॒रोह॒न्नुत्तरा॒न्दिवम्। ह॒द्रो॒गम्ममं॑ सूर्य॑। हरि॒माणं॑ च नाशय।
शुके॑षु मे हरि॒माणम्। रो॒प॒णाका॑सु दध्मसि ॥ ७६ ॥

अथो॑ हारि॒द्र॒वेषु॑ मे। हरि॒माणं॑ नि दध्मसि। उद॑गाद॒यमा॑दित्यः।
विश्वे॑न॒ सह॑सा स॒ह। द्विष॑न्तं मम र॒न्धय॑न्। मो अ॒ह॒न्दिष॑तो
र॑धम्। यो नः॑ शपा॒दश॑पतः। यश्च॑ नः॑ शप॑तः शपा॑त्। उ॒पाश्च॑
तस्मै॑ नि॒मृक्क॑। सर्वं पा॒पं॑ समू॒हताम्॑ ॥ ७७ ॥

यो नः॑ स॒पत्नो॑ यो रणः॑। म॒र्तोऽभि॑दास॑ति देवाः।
इ॒ध्मस्ये॑व प्र॒क्षाय॑तः। मा तस्योच्छे॑षि किञ्च॒न। अव॑सृष्टः
परा॑पत। श॒रो ब्र॒ह्मस॑शितः। गच्छा॑मि॒त्रान्प्र वि॑श।
मैषा॑ङ्कश्च॒नोच्छि॑षः ॥ ७८ ॥

पतिः प्रजापतये तपस्वी वाचा सौभगाय पशून्मे पिन्वस्व दुर्मरायुं देवयानानग्नेऽन्तरिक्षेऽहमुत्तरो भूयासं
प्रजापतिरसि सर्वतः श्रितः प्रविष्टदेवताभिर्वाजजितं पृथिवी ह्वयतामग्निराग्नीध्राद्भुक्षत ससृवांसं हुते
स्योनेन मे सन्तिष्ठस्वेतः कृधि दध्मस्यूहतामष्टौ च॥६॥

[६]

सक्षे॑दं पश्य। विध॑र्तरि॒दं प॑श्य। नाके॑दं पश्य। र॒मतिः॑
पनि॑ष्ठा। ऋ॒तं वर्षि॑ष्ठम्। अ॒मृता॒यान्या॒हुः। सूर्यो॑ वरि॑ष्ठो

अक्षभिर्विभाति। अनु द्यावापृथिवी देवपुत्रे। दीक्षाऽसि
तपसो योनिः। तपोऽसि ब्रह्मणो योनिः ॥७९॥

ब्रह्मासि क्षत्रस्य योनिः। क्षत्रमस्यृतस्य योनिः। ऋतमसि
भूरा रभे। श्रद्धां मनसा। दीक्षान्तपसा। विश्वस्य
भुवनस्याधिपत्नीम्। सर्वे कामा यजमानस्य सन्तु। वातं
प्राणं मनसाऽन्वा रभामहे। प्रजापतिय्यौ भुवनस्य गोपाः।
स नो मृत्योस्त्रायतां पात्वहंसः॥८०॥

ज्योग्जीवा जरामशीमहि। इन्द्रं शाक्रं गायत्रीं प्र पद्ये।
तान्ते युनज्मि। इन्द्रं शाक्रं त्रिष्टुभं प्र पद्ये। तान्ते
युनज्मि। इन्द्रं शाक्रं जगतीं प्र पद्ये। तान्ते युनज्मि।
इन्द्रं शाकरानुष्टुभं प्र पद्ये। तान्ते युनज्मि। इन्द्रं शाक्रं
पङ्क्तिं प्रपद्ये॥८१॥

तान्ते युनज्मि। आऽहन्दीक्षामरुहमृतस्य पत्नीम्। गायत्रेण
छन्दसा ब्रह्मणा च। ऋतं सत्येऽधायि। सत्यमृतेऽधायि।
ऋतं च मे सत्यञ्चाभूताम्। ज्योतिरभूवः सुवर्गगमम्।
सुवर्गं लोकं नाकस्य पृष्ठम्। ब्रध्नस्य विष्टपमगमम्। पृथिवी

दीक्षा॥८२॥

तयाऽग्निर्दीक्षयां दीक्षितः। ययाऽग्निर्दीक्षयां दीक्षितः। तयां
त्वा दीक्षयां दीक्षयामि। अन्तरिक्षन्दीक्षा। तयां वायुर्दीक्षयां
दीक्षितः। ययां वायुर्दीक्षयां दीक्षितः। तयां त्वा दीक्षयां
दीक्षयामि। द्यौर्दीक्षा। तयांऽऽदित्यो दीक्षयां दीक्षितः।
ययांऽऽदित्यो दीक्षयां दीक्षितः॥८३॥

तयां त्वा दीक्षयां दीक्षयामि। दिशो दीक्षा। तयां चन्द्रमां
दीक्षयां दीक्षितः। ययां चन्द्रमां दीक्षयां दीक्षितः। तयां त्वा
दीक्षयां दीक्षयामि। आपो दीक्षा। तया वरुणो राजा दीक्षयां
दीक्षितः। यया वरुणो राजा दीक्षयां दीक्षितः। तयां त्वा
दीक्षयां दीक्षयामि। ओषधयो दीक्षा॥८४॥

तया सोमो राजा दीक्षयां दीक्षितः। यया सोमो राजा
दीक्षयां दीक्षितः। तयां त्वा दीक्षयां दीक्षयामि। वाग्दीक्षा।
तयां प्राणो दीक्षयां दीक्षितः। ययां प्राणो दीक्षयां दीक्षितः।
तयां त्वा दीक्षयां दीक्षयामि। पृथिवी त्वा दीक्षमाणमनु
दीक्षताम्। अन्तरिक्षन्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षताम्। द्यौस्त्वा

दीक्षमाणमनु दीक्षताम्॥८५॥

दिशंस्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। आपंस्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। ओषधयस्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। वाक्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षताम्। ऋचंस्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। सामानि त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। यजूंषि त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। अहंश्च रात्रिश्च। कृषिश्च वृष्टिश्च। त्विषिश्चापचितिश्च॥८६॥

अपश्चौषधश्च। ऊर्क् सूनृता च। तास्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। स्वे दक्षे दक्षपितेह सीद। देवानां सुम्नो महते रणाय। स्वासस्थस्तनुवा संविशस्व। पितेवैधि सूनव आ सुशेवं। शिवो मां शिवमा विश। सत्यम्मा आत्मा। श्रद्धा मेऽक्षितिः॥८७॥

तपो मे प्रतिष्ठा। सवितृप्रसूता मां दिशो दीक्षयन्तु। सत्यमस्मि। अहन्त्वदस्मि मदसि त्वमेतत्। ममासि योनिस्तव योनिरस्मि। ममैव सन्वहं हव्यान्यग्रे। पुत्रः

पि॒त्रे लो॒क॒कृ॒ज्जा॑तवेदः। आ॒जु॒ह्वा॑नः सु॒प्रती॑कः पु॒रस्ता॑त्।
अ॒ग्ने स्वा॒य्यो॑नि॒मा सी॑द सा॒ध्या। अ॒स्मिन्त्स॒धस्थे॑
अ॒ध्युत्त॑रस्मिन् ॥८८॥

विश्वे॑ दे॒वा यज॑मानश्च सीदत। ए॒कमि॒षे वि॒ष्णुस्त्वाऽन्वे॑तु।
द्वे ऊ॒र्जे वि॒ष्णुस्त्वाऽन्वे॑तु। त्री॒णि ब्र॒ताय॑ वि॒ष्णुस्त्वाऽन्वे॑तु।
च॒त्वारि॑ मा॒यो॑भवाय॑ वि॒ष्णुस्त्वाऽन्वे॑तु। पञ्च॑ प॒शुभ्यो॑
वि॒ष्णुस्त्वाऽन्वे॑तु। षड्रा॑यस्पोषा॑य॑ वि॒ष्णुस्त्वाऽन्वे॑तु। सप्त॑
स॒प्तभ्यो॑ हो॒त्राभ्यो॑ वि॒ष्णुस्त्वाऽन्वे॑तु। सखा॑यः स॒प्तप॑दा
अ॒भूमा॑ स॒ख्यन्ते॑ गमेयम् ॥८९॥

स॒ख्यात्ते॒ मा यो॑षम्। स॒ख्यान्मे॒ मा यो॑षाः। साऽसि॑
सुब्र॑ह्मण्ये। तस्या॑स्ते पृथि॒वी पादः॑। साऽसि॑ सुब्र॑ह्मण्ये।
तस्या॑स्तेऽन्तरि॑क्षं पादः॑। साऽसि॑ सुब्र॑ह्मण्ये। तस्या॑स्ते द्यौः
पादः॑। साऽसि॑ सुब्र॑ह्मण्ये। तस्या॑स्ते दि॒शः पादः॑ ॥९०॥

प॒रोर॑जास्ते पञ्च॒मः पादः॑। सा न॒ इष॑मूर्जन्धु॒क्ष्वा तेज॑
इन्द्रि॒यम्। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सम॒न्नाद्य॑म्। वि मि॑मे त्वा प॒यस्व॑तीम्।

देवानाँन्धेनुः सुदुघामनपस्फुरन्तीम्। इन्द्रः सोमं पिबतु।
क्षेमो अस्तु नः। इमान्नराः कृणुत वेदिमेत्य। वसुमतीः
रुद्रवतीमादित्यवतीम्॥९१॥

वर्ष्मन्दिवः। नाभा पृथिव्याः। यथाऽयं यजमानो न रिष्येत्।
देवस्य सवितुः सवे। चतुः शिखण्डा युवतिः सुपेशाः।
घृतप्रतीका भुवनस्य मध्ये। तस्याः सुपर्णावधि यौ
निविष्टौ। तयोर्देवानामधि भागधेयम्। अप जन्यम्भयन्नुद।
अप चक्राणि वर्तय। गृहः सोमस्य गच्छतम्। न वा उ
वेतन्म्रियसे न रिष्यसि। देवाः इदैषि पृथिभिः सुगेभिः।
यत्र यन्ति सुकृतो नापि दुष्कृतः। तत्र त्वा देवः सविता
दधातु॥९२॥

ब्रह्मणो योनिरहंसः पङ्क्तिं प्रपद्ये दीक्षा यथाऽऽदित्यो दीक्षया दीक्षितस्तथा त्वा दीक्षया
दीक्षयाम्योपंधयो दीक्षा द्यौस्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षतामपंचितिश्राक्षितिरुत्तरस्मिन्नामेयं दिशः पादं
आदित्यवतीं वर्तय पञ्च च॥७॥

[७]

यदस्य पारे रजसः। शुक्रज्योतिरजायत। तन्नः पर्षदति

द्विषः। अग्ने॑ वैश्वान॒र॒ स्वाहा॑। यस्मा॑द्द्विषाऽवा॑शिष्टाः। ततो॑
नो॒ अभय॑ङ्कृधि। प्र॒जाभ्यः॒ सर्वा॑भ्यो मृड। नमो॑ रु॒द्राय॑ मी॒दुषे॑।
यस्मा॑द्द्विषा न्यष॑दः। ततो॑ नो॒ अभय॑ङ्कृधि॥९३॥

प्र॒जाभ्यः॒ सर्वा॑भ्यो मृड। नमो॑ रु॒द्राय॑ मी॒दुषे॑। उदु॑स्र
तिष्ठ॒ प्रतितिष्ठ॒ मारि॑षः। मेमं॑ य॒ज्ञं यज॑मानं च रीरिषः।
सुव॑र्गे लो॒के यज॑मान॒ः हि धे॒हि। शन्न॑ एधि द्विपदे॒
शश्चतु॑ष्पदे। यस्मा॑द्द्विषाऽवै॑पिष्टाः प॒लायि॑ष्टाः स॒मज्ञा॑स्थाः।
ततो॑ नो॒ अभय॑ङ्कृधि। प्र॒जाभ्यः॒ सर्वा॑भ्यो मृड। नमो॑ रु॒द्राय॑
मी॒दुषे॑॥९४॥

य इ॒दम॑कः। तस्मै॒ नमः॑। तस्मै॒ स्वाहा॑। न वा उ॑वे॒तन्मि॑यसे।
आशा॑नान्त्वा वि॒श्वा आशाः॑। य॒ज्ञस्य॒ हि स्थ ऋ॒त्वियौ॑।
इन्द्रा॑ग्नी॒ चेत्त॑नस्य च। हु॒ताहु॒तस्य॑ तृप्यतम्। अहु॑तस्य हु॒तस्य॑
च। हु॒तस्य॒ चाहु॑तस्य च। अहु॑तस्य हु॒तस्य॑ च। इन्द्रा॑ग्नी
अ॒स्य सोम॑स्य। वी॒तं पि॑बतं जु॒षेथा॑म्। मा यज॑मान॒न्तमो॑
विद॑त्। म॒र्त्विजो॒ मो इ॒माः प्र॒जाः। मा यः सोम॑मि॒मं पिबा॑त्।

स० सृष्टमुभयं कृतम्॥१५॥

कृधि मीढुषेऽहुतस्य च सप्त च॥८॥

[८]

अ॒ना॒ग॒स॒स्त्वा व॒यम्। इ॒न्द्रेण॒ प्रे॒षिता॒ उप॑। वा॒यु॒ष्टे
अ॒स्त्व० श॒भूः। मि॒त्रस्ते॑ अ॒स्त्व० श॒भूः। वरु॑णस्ते
अ॒स्त्व० श॒भूः। अ॒पाक्ष॑या ऋ॒तस्य॑ गर्भाः। भुव॑नस्य
गो॒पाः श्ये॒ना अ॒तिथ॑यः। पर्व॑तानाङ्गकु॒भः प्र॒युतो॑ नपा॒तारः।
व॒शुने॒न्द्रं ह्व॑यत। घो॒षेणा॒मीवा० श्वा॑तयत॥१६॥

यु॒क्ताः स्थ॑ वह॑त। दे॒वा ग्रा॒वाण॑ इ॒न्दुरि॒न्द्र इत्य॑वादिषुः।
ए॒न्द्रम॑चुच्यवुः पर॒मस्याः॑ परा॒वतः॑। आ॒ऽस्मात्स॒धस्था॑त्।
ओ॒रोर॒न्तरि॑क्षात्। आ सु॒भूत॑म॒सुष॑वुः। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सम्म॑
आसु॑षवुः। स॒मरे॑ रक्षा॑स्यवधिषुः। अप॑हतं ब्रह्म॒ज्यस्य॑।
वाक्क्र॑ त्वा म॒नश्च॑ श्रीणीताम्॥१७॥

प्रा॒णश्च॑ त्वाऽपा॒नश्च॑ श्रीणीताम्। चक्षु॑श्च त्वा श्रोत्रं च
श्रीणीताम्। दक्ष॑श्चत्वा बलं च श्रीणीताम्। ओजं॑श्च त्वा
सह॑श्च श्रीणीताम्। आयु॑श्च त्वाऽज॒रा च॑ श्रीणीताम्। आ॒त्मा

च त्वा तनूश्च श्रीणीताम्। शृतोऽसि शृतङ्कृतः। शृताय त्वा
 शृतेभ्यस्त्वा। यमिन्द्रमाहुर्वरुणं यमाहुः। यम्मित्रमाहुर्यमुं
 सत्यमाहुः॥९८॥

यो देवानाँन्देवतमस्तपोजाः। तस्मै त्वा तेभ्यस्त्वा। मयि
 त्यदिन्द्रियम्महत्। मयि दक्षो मयि क्रतुः। मयि धायि
 सुवीर्यम्। त्रिशुङ्घर्मो वि भातु मे। आकूत्या मनसा
 सह। विराजा ज्योतिषा सह। यज्ञेन पयसा सह। तस्य
 दोहमशीमहि॥९९॥

तस्य सुम्नमशीमहि। तस्य भक्षमशीमहि। वाग्जुषाणा
 सोमस्य तृप्यतु। मित्रो जनान्प्र स मित्र। यस्मान्न जातः
 परो अन्यो अस्ति। य आविवेश भुवनानि विश्वा।
 प्रजापतिः प्रजया संविदानः। त्रीणि ज्योतींषि सचते
 स षोडशी। एष ब्रह्मा य ऋत्वियः। इन्द्रो नाम श्रुतो
 गुणे॥१००॥

प्र ते महे विदथे शंसिषु हरी। य ऋत्वियः प्र ते वन्वे।
 वनुषो हर्यतम्मदम्। इन्द्रो नाम घृतन्नयः। हरिभिश्चारु

सेच॑ते। श्रु॒तो गु॒ण आ त्वा॑ विशन्तु। हरि॑वर्पसङ्गि॒रः।
 इन्द्राधि॑प॒तेऽधि॑पति॒स्त्वन्दे॒वाना॑मसि। अधि॑पति॒म्माम्।
 आयु॑ष्मन्तं वर्च॑स्वन्तम्मनु॒ष्येषु॑ कुरु॥१०१॥

इन्द्र॑श्च स॒म्राड्भू॑णश्च॒ राजा॑। तौ ते॑ भ॒क्षं च॑क्रतु॒रग्रं॑ ए॒तम्।
 तयो॒रनु॑ भ॒क्षं भ॑क्षयामि। वाग्जु॑षा॒णा सोम॑स्य तृप्यतु।
 प्र॒जाप॑तिर्वि॒श्वक॑र्मा। तस्य॒ मनो॑ दे॒वं य॒ज्ञेन॑ राध्यासम्।
 अ॒र्थेगा॑ अ॒स्य ज॑हितः। अ॒व॒सान॑पतेऽव॒सान॑म्मे विन्द। नमो॑
 रु॒द्राय॑ वास्तो॒ष्पत॑ये। आ॒यने॑ वि॒द्वव॑णे॥१०२॥

उ॒द्याने॑ यत्प॒राय॑णे। आ॒वर्त॑ने वि॒वर्त॑ने। यो गो॑पा॒यति॑
 त॒ हु॒वे। या॒न्य॑पा॒मित्या॒न्यप्र॑ती॒त्तान्य॑स्मिं। यम॑स्य॒ बलि॑ना
 चरा॑मि। इ॒हैव॑ सन्तः॒ प्रति॑ तद्या॒तयामः॑। जी॒वा जी॒वेभ्यो॑
 नि ह॑राम ए॒नत्। अ॒नृणा॑ अ॒स्मिन्न॑नृणाः॒ पर॑स्मिन्। तृती॒ये
 लो॒के अ॑नृणाः स्या॑म। ये दै॒व्याना॑ उ॒त पि॑तृयाणाः॥१०३॥

सर्वा॑न्प॒थो अ॑नृणा आ॒क्षी॑येम। इ॒दमू॒नु श्रेयो॑ऽव॒सान॒मा ग॑न्म।
 शि॒वे नो॒ द्यावा॑पृथि॒वी उ॒भे इ॒मे। गोम॒द्धन॑व॒दश्व॑व॒दूर्ज॑स्वत्।

सुवीरां वीरैरनु सञ्चरेम। अर्कः पवित्रः रजसो विमानः।
 पुनाति देवानाम्भुवनानि विश्वा। द्यावापृथिवी पयसा
 संविदाने। घृतन्दुहाते अमृतं प्रपीने। पवित्रमर्को रजसो
 विमानः। पुनाति देवानाम्भुवनानि विश्वा। सुवर्ज्योतिर्यशो
 महत्। अशीमहि गाधमुत प्रतिष्ठाम्॥१०४॥

चातयत श्रीणीताः सत्यमाहुरशीमहि गणे कुरु विद्रवणे पितृयाणां अर्को रजसो विमानस्त्रीणि
 च॥९॥ [९]

उदस्तांप्सीत्सविता मित्रो अर्यमा। सर्वानमित्रानवधीद्युगेन।
 बृहन्तम्मामकरद्वीरवन्तम्। रथन्तरे श्रयस्व स्वाहा
 पृथिव्याम्। वामदेव्ये श्रयस्व स्वाहाऽन्तरिक्षे। बृहति
 श्रयस्व स्वाहा दिवि। बृहता त्वोपस्तभ्रोमि। आ त्वा ददे
 यशसे वीर्याय च। अस्मास्वघ्निया यूयन्दधाथेन्द्रियं पयः।
 यस्तै द्रप्सो यस्त उदरुषः ॥१०५॥

दैव्यः केतुर्विश्वम्भुवनमाविवेश। स नः पाह्यरिष्ट्यै
 स्वाहा। अनु मा सर्वो यज्ञोऽयमेतु। विश्वे देवा

म॒रुतः॑ सा॒मा॒र्कः। आ॒प्रि॒यश्छ॒न्दा॑ः॒सि नि॒विदो॑ य॒जू॑ः॒षि।
 अ॒स्यै पृ॑थि॒व्यै यद्य॒ज्ञिय॑म्। प्र॒जाप॑तेर्व॒र्तनि॑मनु॒ वर्त॑स्व।
 अनु॑वी॒रैरनु॑ रा॒ध्याम॒ गोभिः॑। अ॒न्वश्चै॒रनु॑ स॒र्वैरु॑ पु॒ष्टैः। अनु॑
 प्र॒जया॑ऽन्वि॒न्द्रि॒येण॑॥१०६॥

दे॒वा नो॑ य॒ज्ञमृ॑जु॒धा न॑यन्तु। प्र॒तिक्ष॒त्रे प्र॒ति॑ति॒ष्ठामि॑ रा॒ष्ट्रे।
 प्र॒त्यश्वे॑षु प्र॒ति॑ति॒ष्ठामि॑ गो॒षु। प्र॒ति प्र॒जायां॑ प्र॒ति॑ति॒ष्ठामि॑
 भ॒व्यै। वि॒श्वम॑न्याऽभि॒ वावृ॑धे। तद॒न्यस्या॑मधि॒श्रित॑म्। दि॒वे
 च॑ वि॒श्वक॑र्मणे। पृ॒थि॒व्यै चा॑क॒रन्न॑मः। अ॒स्का॒न्धौः पृ॑थि॒वीम्।
 अ॒स्कानृ॑ष॒भो यु॒वागाः॑॥१०७॥

स्क॒न्नेमा॑ वि॒श्वा भु॑व॒ना। स्क॒न्नो य॒ज्ञः प्र॑ ज॒नय॑तु।
 अ॒स्कान॑ज॒नि प्रा॑ज॒नि। आ स्क॒न्नाज्जा॑यते॒ वृषा॑। स्क॒न्नात्प्र॑
 ज॒निषी॑महि। ये दे॒वा येषा॑मि॒दम्भा॑ग॒धेय॑म्ब॒भूव॑। येषा॑ प्र॒या॒जा
 उ॒तानू॑या॒जाः। इन्द्र॑ज्ये॒ष्ठेभ्यो॑ वरु॒णरा॑ज॒भ्यः। अ॒ग्निहो॑तृ॒भ्यो
 दे॒वेभ्यः॑ स्वाहा॑। उ॒त त्या नो॑ दि॒वा म॒तिः॥१०८॥

अदि॑तिरू॒त्या ग॑मत्। सा श॒न्ताची॑ म॒यस्कर॑त्। अप॒

स्त्रिधः। उ॒त त्या दै॒व्या भिष॑जा। शन्न॑स्करतो अ॒श्विना॑।
 यू॒याता॑म॒स्मद्र॑पः। अप॒ स्त्रिधः। शम॑ग्निर॒ग्निभि॑स्करत्।
 शन्न॑स्तपतु सूर्यः। शं वा॒तो वा॒त्वर॒पाः॥१०९॥

अप॒ स्त्रिधः। तदि॒त्प॒दन्न विचि॑केत वि॒द्वान्। यन्मृ॑तः
 पुन॑र॒प्येति॑ जी॒वान्। त्रिवृ॑द्यद्भु॒वन॑स्य रथ॒वृत्। जी॒वो गर्भो॑ न
 मृ॒तः स जी॑वात्। प्रत्य॑स्मै पिपी॑षते। विश्वा॑नि वि॒दुषे॑ भर।
 अ॒र॒ङ्गमा॑य जग्म॑वे। अप॑श्चाद्व॒ध्वने॒ नरे॑। इन्दु॑रिन्दुमवा॑गात्।
 इन्दो॑रिन्द्रोऽपा॒त्। तस्य॑ त इन्द॒विन्द्र॑पीतस्य॒ मधु॑मतः।
 उप॑हूत॒स्योप॑हूतो भक्षयामि ॥११०॥

उ॒द॒र्ष इन्द्रि॑येण॒ गा म॒तिर॑र॒पा अंगा॑त्रीणि च॥१०॥ [१०]

ब्रह्म॑ प्रति॒ष्ठा मन॑सो ब्रह्म॑ वा॒चः। ब्रह्म॑ य॒ज्ञाना॑ं
 ह॒विषा॑माज्य॑स्य। अति॑रिक्त॒ङ्कर्म॑णो यच्च॑ हीनम्। य॒ज्ञः
 पर्वा॑णि प्रति॒रन्नेति॑ क॒ल्पय॑न्। स्वाहा॑कृ॒ताऽऽहु॑तिरेतु
 दे॒वान्। आश्रा॑वितम॒त्याश्रा॑वितम्। वष॑ट्कृतम॒त्यनू॑क्तं च य॒ज्ञे।
 अति॑रिक्त॒ङ्कर्म॑णो यच्च॑ हीनम्। य॒ज्ञः पर्वा॑णि प्रति॒रन्नेति॑

कल्पयन्। स्वाहाकृताऽऽहुतिरेतु देवान्॥१११॥

यद्वो देवा अतिपादयानि। वाचा चित्रयतन्देवहेडनम्।
अरायो अस्मा९ अभिदुच्छुनायते। अन्यत्रास्मन्मरुतस्तन्निधेतन
ततम् आपस्तदु तायते पुनः। स्वादिष्ठा धीतिरुचथाय
शस्यते। अय९ समुद्र उत विश्वभेषजः। स्वाहाकृतस्य
समुत्तृणुतर्भुवः। उद्वयन्तमसस्परि। उदुत्यश्चित्रम्॥११२॥

इमम्मे वरुण तत्त्वां यामि। त्वन्नो अग्ने स त्वन्नो अग्ने।
त्वमग्ने अयासि प्रजापते। इमञ्जीवेभ्यः परिधिन्दधामि।
मैषान्नुगादपरो अर्धमेतम्। शतञ्जीवन्तु शरदः पुरूचीः।
तिरो मृत्युन्दधतां पर्वतेन। इष्टेभ्यः स्वाहा वषडनिष्टेभ्यः
स्वाहा। भेषजन्दुरिष्ट्यै स्वाहा निष्कृत्यै स्वाहा। दौराध्यै
स्वाहा दैवीभ्यस्तनूभ्यः स्वाहा॥११३॥

ऋद्धौ स्वाहा समृद्धौ स्वाहा। यत इन्द्र भयामहे। ततो नो
अभयङ्कृधि। मघवञ्छुग्धि तव तन्न ऊतये। वि द्विषो वि
मृधो जहि। स्वस्तिदा विशस्पतिः। वृत्रहा वि मृधो वशी।

वृषेन्द्रः पुर एतु नः। स्वस्तिदा अभयङ्करः। आभिर्गीर्भिर्यदतो
न ऊनम्॥११४॥

आप्यायय हरिवो वर्धमानः। यदा स्तोतृभ्यो महि गोत्रा
रुजासि। भूयिष्ठभाजो अध ते स्याम। अनाज्ञातं यदाज्ञातम्।
यज्ञस्य क्रियते मिथुं। अग्ने तदस्य कल्पय। त्वं हि
वेत्थं यथातथम्। पुरुषसम्मितो यज्ञः। यज्ञः पुरुषसम्मितः।
अग्ने तदस्य कल्पय। त्वं हि वेत्थं यथातथम्। यत्पाकत्रा
मनसा दीनदक्षा न। यज्ञस्य मन्वते मर्तासः। अग्निष्टद्धोता
ऋतुविद्विजानन्। यजिष्ठो देवां ऋतुशो यजाति॥११५॥

देवांश्चित्रं तनूभ्यः स्वाहो नं पुरुषसम्मितोऽग्ने तदस्य कल्पय पञ्च च॥११॥ [११]

यद्देवा देवहेडनम्। देवासश्चकृमा वयम्। आदित्यास्तस्मान्मा
मुञ्चत। ऋतस्यर्तेन मामुत। देवा जीवनकाम्या यत्।
वाचाऽनृतमूदिम। अग्निर्मा तस्मादेनसः। गार्हपत्यः
प्रमुञ्चतु। दुरिता यानि चकृम। करोतु मामनेनसम्॥११६॥

ऋतेन द्यावापृथिवी। ऋतेन त्वं संरस्वति। ऋतान्मा

मुञ्चता॑हंसः। यदन्य॑कृतमारि॒म। स॒जा॒त॒श॒सा॒दु॒त वा॑
जा॒मि॒श॒सा॒त्। ज्याय॑सः श॒सा॒दु॒त वा॑ कनी॑यसः।
अना॑ज्ञातन्दे॒वकृतं॑ यदेनः॑। तस्मा॑त्त्वम॒स्माञ्जा॑तवेदो मुमु॒ग्धि।
यद्वा॒चा यन्मन॑सा। बा॒हु॒भ्या॑मू॒रु॒भ्या॑म॒ष्टी॒व॒द्भ्या॑म्॥११७॥

शि॒श्जैर्य॑दनृ॒तश्च॑कृ॒मा व॒यम्। अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॑देन॑सः।
यद्ध॑स्ता॒भ्याश्च॑कर॒ किल्बि॑षाणि। अ॒क्षाणां॑ व॒ग्नुमु॑प॒जिघ्र॑मानः।
दूरे॑प॒श्या च॑ रा॒ष्ट्रभृ॑च्च। ता॒न्यप्स॑रसा॒वनु॑दत्तामृ॒णानि॑।
अदी॑व्यनृ॒णं यद॑हश्च॒कार॑। यद्वा॒दा॑स्यन्त्सञ्ज॒गारा॑ जने॑भ्यः।
अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॑देन॑सः। यन्मयि॑ मा॒ता गर्भे॑ स॒ति॥११८॥

एन॑श्च॒कार॒ यत्पि॒ता। अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॑देन॑सः। यदा॑ पि॒पेष॑ मा॒तरं॑
पि॒तर॑म्। पु॒त्रः प्र॑मु॒दितो॑ ध॒यन्। अहि॑सि॒तौ पि॒तरौ॑ मया॒
तत्। तद॑ग्रे अ॒नृ॒णो भ॑वामि। यद॒न्तरि॑क्षं पृथि॒वीमु॑त द्याम्।
यन्मा॒तरं पि॒तरं॑ वा जिहि॑सि॒म। अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॑देन॑सः।
यदा॑शसा॑ नि॒शसा॑ यत्प॑रा॒शसा॑॥११९॥

यदेन॑श्च॒कृ॒मा नू॒तनं॑ यत्पु॑रा॒णम्। अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॑देन॑सः। अति॑

क्रामामि दुरितं यदेनः। जहामि रिप्रं परमे सुधस्थे। यत्र
यन्ति सुकृतो नापि दुष्कृतः। तमा रोहामि सुकृतान्त्रु लोकम्।
त्रिते देवा अमृजतैतदेनः। त्रित एतन्मनुष्येषु मामृजे। ततो
मा यदि किञ्चिदानुशे। अग्निर्मा तस्मादेनसः॥१२०॥

गार्हपत्यः प्र मुञ्चतु। दुरिता यानि चकृम। करोतु
मामनेनसम्। दिवि जाता अप्सु जाताः। या जाता
ओषधीभ्यः। अथो या अग्निजा आपः। ता नः शुन्धन्तु
शुन्धनीः। यदापो नक्तन्दुरितश्चराम। यद्वा दिवा नूतनं
यत्पुंराणम्। हिरण्यवर्णास्तत उत्पुनीत नः। इमम्मे
वरुण तत्त्वां यामि। त्वन्नो अग्ने स त्वन्नो अग्ने। त्वमग्ने
अयासि॥१२१॥

अनेनसमष्टीकञ्चा सति पराशसाऽऽनृशैऽग्निर्मा तस्मादेनसः पुनीत नस्त्रीणि च (यद्देवा देवा ऋतेन
सजातश्चाद्यद्वाचा यद्धस्ताभ्यामदीव्यं यन्मयि माता यदा पिपेष यदन्तरिक्षं यदाशसाऽति क्रामामि
त्रिते देवा दिवि जाता अप्सु जाता यदाप इमम्मे वरुण तत्त्वां यामि त्वन्नो अग्ने स त्वन्नो
अग्ने त्वमग्ने अयासि।)॥१२॥

[१२]

यत्ते ग्रावणां चिच्छिदुः सौम राजन्। प्रियाण्यङ्गानि

स्वर्धिता परू॑षि। तत्सन्ध॒त्स्वाज्ये॑नो॒त वर्ध॑यस्व।
 अ॒ना॒गसो॒ अध॒मित्स॒ङ्घये॑म। यत्ते॒ ग्रावा॑ बा॒हुच्यु॑तो॒
 अचु॑च्यवुः। नरो॒ यत्ते॑ दु॒दुहु॑र्दक्षि॒णेन। तत्त॒ आप्या॑यता॒न्तत्ते॑।
 निष्प्रा॑यतान्देव सोम। यत्ते॒ त्वच॑म्बिभि॒दुर्यच्च॒ योनिम्॑।
 यदा॒स्थाना॒त्प्रच्यु॑तो॒ वेन॑सि॒ त्मना॑ ॥१२२॥

त्वया॒ तत्सो॑म गु॒प्तम॑स्तु नः। सा नः॑ स॒न्धास॑त्पर॒मे
 व्यो॑मन्। अहा॒च्छरी॑रं पय॑सा स॒मेत्य॑। अ॒न्यो॑न्यो भवति॒
 वर्णो॑ अस्य। तस्मि॑न्वयमुप॑हूतास्तव॑ स्मः। आ नो॑ भज॒
 सद॑सि वि॒श्वरूपे॑। नृच॒क्षाः सोम॑ उ॒त शु॒श्रुग॑स्तु। मा नो॒ वि
 हा॑सी॒द्विर॑ आवृ॒णानः॑। अना॑गास्त॒नुवो॑ वावृ॒धानः॑। आ नो॑
 रूपं॑ व॒हतु॑ जाय॑मानः ॥१२३॥

उप॑ क्षरन्ति जु॒ह्वो घृ॑तेन। प्रि॒याण्यङ्गा॑नि॒ तव॑ वर्ध॑यन्तीः।
 तस्मै॑ ते सोम॒ नम॒ इद्व॑षद्व। उप॑ मा राजन्त्सुकृ॑ते ह्व॑यस्व।
 सं प्रा॑णापा॒नाभ्या॑ꣳ समु॒ चक्षु॑षा॒ त्वम्। सꣳ श्रोत्रे॑ण
 गच्छ॑स्व सोम राजन्। यत्त॒ आस्थि॑तꣳ शमु॒ तत्ते॑ अस्तु।

जा॒नी॒तान्नः॑ स॒ङ्ग॒म॒ने प॒थी॒नाम्। ए॒तज्जा॑नी॒तात्प॒र॒मे व्यो॑मन्।
वृ॒काः॑ स॒ध॒स्था वि॒द रू॒प॒म॑स्य ॥१२४॥

यदा॒गच्छा॑त्प॒थिभि॑र्दे॒व॒यानैः॑। इ॒ष्टा॒पूर्ते॑ कृ॒णु॒तादा॒विर॑स्मै।
अरि॑ष्टो राज॒न्नग॒दः परे॑हि। नम॑स्ते अस्तु चक्ष॑से रघू॒य॒ते।
ना॒क॒मा॒रो॒ह स॒ह यज॑मानेन। सू॒र्यं गच्छ॑तात्प॒र॒मे व्यो॑मन्।
अभू॑द्दे॒वः स॑वि॒ता व॒न्द्यो॒नु नः॑। इ॒दानी॑म॒हं उ॒प॒वा॒च्यो नृ॒भिः।
वि यो रत्ना॑ भज॑ति मा॒न॒वेभ्यः॑। श्रेष्ठ॑न्नो अ॒त्र द्र॒विणं॑ यथा॒
दध॑त्। उ॒प॒ नो मि॒त्राव॑रुणावि॒हाव॑न्तम्। अ॒न्वादी॑ध्याथामि॒ह
नः॑ सखा॒या। आ॒दि॒त्यानां॑ प्रसि॑तिर॒हेतिः॑। उ॒ग्रा श॒तापा॑ष्ठा
घ॒विषा॑ परि॑ णो वृ॒णक्तु॑। आप्या॑यस्व॒ सन्तैः॑॥१२५॥

त्मना॒ जाय॑मानोऽस्य॒ दध॑त्यञ्च॒ च॥१३॥

[१३]

यद्दि॑दी॒क्षे म॒न॑सा॒ यच्च॑ वा॒चा। यद्वा॑ प्रा॒णैश्चक्षु॑षा॒ यच्च॑
श्रो॒त्रेण॑। यद्रे॑त॑सा॒ मिथु॑नेनाप्या॒त्मना॑। अ॒द्भ्यो लो॒का
द॑धिरे॒ तेज॑ इन्द्रि॒यम्। शु॒क्रा दी॒क्षायै॑ तप॑सो वि॒मोच॑नीः।
आपो॑ विमो॒क्त्रीर्मयि॑ तेज॑ इन्द्रि॒यम्। यदृ॒चा सा॒म्रा यजु॑षा।

प॒शूनाश्चर्मन् ह॒विषा॑ दिदी॒क्षे। यच्छ॒न्दोभि॑रोष॒धीभिर्व॑न॒स्पतौ॑।
अ॒द्भ्यो लो॒का द॑धिरे॒ तेज॑ इन्द्रि॒यम् ॥१२६॥

शु॒क्रा दी॒क्षायै॑ तप॑सो वि॒मोच॑नीः। आपो॑ विमो॒क्त्रीर्मयि॑ तेज॑
इन्द्रि॒यम्। येन॑ ब्र॒ह्म येन॑ क्ष॒त्रम्। येनेन्द्रा॑ग्नी प्र॒जाप॑तिः
सोमो॑ वरु॒णो येन॑ रा॒जा। वि॒श्वे दे॒वा ऋष॑यो येन॑ प्रा॒णाः।
अ॒द्भ्यो लो॒का द॑धिरे॒ तेज॑ इन्द्रि॒यम्। शु॒क्रा दी॒क्षायै॑ तप॑सो
वि॒मोच॑नीः। आपो॑ विमो॒क्त्रीर्मयि॑ तेज॑ इन्द्रि॒यम्। अ॒पां
पुष्प॑म॒स्योष॑धीना॒ः रसः॑। सोम॑स्य प्रि॒यन्धाम॑॥१२७॥

अ॒ग्नेः प्रि॒यत॑म॒ः ह॒विः स्वाहा॑। अ॒पां पुष्प॑म॒स्योष॑धीना॒ः
रसः॑। सोम॑स्य प्रि॒यन्धाम॑। इन्द्र॑स्य प्रि॒यत॑म॒ः ह॒विः
स्वाहा॑। अ॒पां पुष्प॑म॒स्योष॑धीना॒ः रसः॑। सोम॑स्य
प्रि॒यन्धाम॑। वि॒श्वेषा॑न्दे॒वानां॑ प्रि॒यत॑म॒ः ह॒विः स्वाहा॑।
व॒यः सोम॑ व्र॒ते तव॑। मन॑स्त॒नूषु॑ पिप्र॑तः। प्र॒जाव॑न्तो
अशीम॑हि॥१२८॥

दे॒वेभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑। सो॒म्येभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑।

क॒व्येभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑। दे॒वांस॑ इ॒ह मा॑दयध्वम्।
 सो॒म्यांस॑ इ॒ह मा॑दयध्वम्। क॒व्यांस॑ इ॒ह मा॑दयध्वम्।
 अ॒न॒न्तरि॑ताः पि॒तरः॑ सो॒म्याः सो॑मपी॒थात्। अपै॑तु
 मृ॒त्युर॒मृतं॑ न्न॒ आग॑न्। वै॒व॒स्व॒तो नो॒ अभ॑यङ्कृ॒णोतु॑। पु॒र्णं
 व॒न॒स्पतै॑रिव॥१२९॥

अ॒भि नः॑ शी॒यता॑ र॒यिः। स॒च॒तान्नः॑ श॒ची॒पतिः॑। प॒रं॑ मृ॒त्यो
 अ॒नु प॑रै॒हि प॒न्था॑म्। य॒स्ते स्व॒ इत॑रो दे॒व्याना॑त्। चक्षु॑ष्मते
 शृ॒ण्व॒ते ते॑ ब्रवी॒मि। मा नः॑ प्र॒जा री॑रिषो॒ मोत॑ वी॒रान्।
 इ॒दमू॑नु श्रेयो॑व॒सान॒माग॑न्म। यद्गो॒जिद्धं॑ न॒जिद॑श्च॒जिद्य॑त्।
 पु॒र्णं व॒न॒स्पतै॑रिव। अ॒भि नः॑ शी॒यता॑ र॒यिः। स॒च॒तान्नः॑
 श॒ची॒पतिः॑॥१३०॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

साङ्गहृण्येष्ट्या यजते। इमाञ्जनता९ सङ्गह्नीति। द्वादशारत्नी
रशना भवति। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरमेवाव
रुन्धे। मौञ्जी भवति। ऊर्ग्वै मुञ्जाः। ऊर्जमेवाव रुन्धे। चित्रा
नक्षत्रम्भवति। चित्रं वा एतत्कर्म॥१॥

यदश्वमेधः समृद्धौ। पुण्यनाम देवयजनमध्यवस्यति।
पुण्यामेव तेन कीर्तिमभि जयति। अपदातीनृत्विजः
समावहन्त्या सुब्रह्मण्यायाः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै।
केशश्मश्रु वपते। नखानि नि कृन्तते। दतो धावते।
स्नाति। अहतं वासः परिधत्ते। पाप्मनोऽपहत्यै। वाचं
यत्वोप वसति। सुवर्गस्य लोकस्य गुप्त्यै। रात्रिं जागरयन्त
आसते। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥२॥

कर्म धत्ते पञ्च च॥१॥

[१]

चतुष्टय्य आपो भवन्ति। चतुः शफो वा अश्वः प्राजापत्यः
समृद्धौ। ता दिग्भ्यः समाभृता भवन्ति। दिक्षु वा आपः। अन्नं

वा आपः। अद्ध्यो वा अन्नं जायते। यदेवाद्ध्योऽन्नं जायते।
तदव रुन्धे। तासु ब्रह्मौदनं पंचति। रेत एव तदधाति॥३॥

चतुः शरावो भवति। दिक्ष्वेव प्रतिंतिष्ठति। उभयतोरुक्मौ
भवतः। उभयत एवास्मिन्नुचन्दधाति। उद्धरति शृतत्वाय।
सर्पिष्वान्भवति मेध्यत्वाय। चत्वार आर्षेयाः प्राश्नन्ति।
दिशामेव ज्योतिषि जुहोति। चत्वारि हिरण्यानि ददाति।
दिशामेव ज्योतींष्यव रुन्धे॥४॥

यदाज्यमुच्छिष्यते। तस्मिन् रशनान्युनत्ति। प्रजापतिर्वा
औदनः। रेत आज्यम्। यदाज्ये रशनान्युनत्ति। प्रजापतिमेव
रेतसा समर्धयति। दर्भमयीं रशना भवति। बहु वा एष
कुचरो मेध्यमुपगच्छति। यदश्वः। पवित्रं वै दर्भाः॥५॥

यद्वर्भमयीं रशना भवति। पुनात्येवैनम्। पूतमेनमेध्यमा
लभते। अश्वस्य वा आलब्धस्य महिमोदक्रामत्।
स महर्त्विजः प्राविशत्। तन्महर्त्विजाम्महर्त्विक्कम्।
यन्महर्त्विजः प्राश्नन्ति। महिमानमेवास्मिन्तदधाति।

अश्वस्य वा आलब्धस्य रेत उदक्रामत्। तत्सुवर्णं
हिरण्यमभवत्। यत्सुवर्णं हिरण्यन्ददाति। रेत एव
तदधाति। ओदने ददाति। रेतो वा ओदनः। रेतो हिरण्यम्।
रेतसैवास्मिन्नेतो दधाति॥६॥

दधाति रुन्धे दुर्भा अभवृष्यद् च॥२॥ [२]

यो वै ब्रह्मणे देवेभ्यः प्रजापतयेऽप्रतिप्रोच्याश्वं मेध्यं
बध्नाति। आ देवताभ्यो वृश्च्यते। पापीयान्भवति। यः
प्रतिप्रोच्य। न देवताभ्य आवृश्च्यते। वसीयान्भवति।
यदाह। ब्रह्मन्नाश्वमेध्यम्भन्त्स्यामि देवेभ्यः प्रजापतये तेन
राध्यासमिति। ब्रह्म वै ब्रह्मा। ब्रह्मण एव देवेभ्यः प्रजापतये
प्रतिप्रोच्याश्वमेध्यम्बध्नाति॥७॥

न देवताभ्य आ वृश्च्यते। वसीयान्भवति। देवस्य त्वा सवितुः
प्रसव इति रशनामादत्ते प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह।
अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह
यत्यै। व्यृद्धं वा एतद्यज्ञस्य। यदयजुष्केण क्रियते।
इमामंगृभ्णन्नशनामृतस्येत्यधि वदति यजुष्कृत्यै। यज्ञस्य

समृद्धौ॥८॥

तदाहुः। द्वादशारत्नी रशना कर्तव्या ३ त्रयोदशारत्नी ३ रिति।
ऋषभो वा एष ऋतूनाम्। यत्संवत्सरः। तस्य त्रयोदशो
मासो विष्टपम्। ऋषभ एष यज्ञानाम्। यदश्वमेधः। यथा वा
ऋषभस्य विष्टपम्। एवमेतस्य विष्टपम्। त्रयोदशमं रत्निं
रशनायामुपा दधाति॥९॥

यथर्षभस्य विष्टपं सङ्स्करोति। तादृगेव तत्। पूर्वं
आयुषि विदथेषु कव्येत्याह। आयुरेवास्मिन्दधाति।
तया देवाः सुतमा बभूवुरित्याह। भूतिमेवोपावर्तते।
ऋतस्य सामन्त्सरमारपन्तीत्याह। सत्यं वा ऋतम्।
सत्येनैवैनमृतेनारभते। अभिधा असीत्याह॥१०॥

तस्मादश्वमेधयाजी सर्वाणि भूतान्यभि भवति।
भुवनमसीत्याह। भूमानमेवोपैति। यन्ताऽसीत्याह।
यन्तारमेवैनङ्करोति। धर्तासीत्याह। धर्तारमेवैनङ्करोति।
सौऽग्निं वैश्वानरमित्याह। अग्रावेवैनं वैश्वानरे जुहोति।

सप्रथसमित्याह ॥ ११॥

प्रजयैवैनं पशुभिः प्रथयति। स्वाहाकृत इत्याह। होमं
 एवास्यैषः। पृथिव्यामित्याह। अस्यामेवैनं प्रतिष्ठापयति।
 यन्ता राड्यन्ताऽसि यमनो धर्तासि धरुण इत्याह।
 रूपमेवास्यैतन्महिमानव्याचष्टे। कृष्यै त्वा क्षेमाय त्वा
 रय्यै त्वा पोषाय त्वेत्याह। आशिषमेवेतामाशास्ते। स्वगा
 त्वा देवेभ्य इत्याह। देवेभ्य एवैनं स्वगा करोति। स्वाहा
 त्वा प्रजापतय इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। यस्या एव
 देवताया आलभ्यते। तयैवैनं समर्धयति॥१२॥

बध्नाति समृद्ध्या उपादधात्यसीत्याह सप्रथसमित्याह देवेभ्य इत्याह पञ्च च॥३॥ [३]

यः पितुरनुजायाः पुत्रः। स पुरस्तान्नयति। यो मातुरनुजायाः
 पुत्रः। स पश्चान्नयति। विष्वश्चमेवास्मात्पाप्मानं विवृहतः।
 यो अर्वन्तं जिघांसति तमभ्यमीति वरुण इति श्वानं
 चतुरक्षं प्रसौति। पुरो मर्तः पुरः श्वेति शुनश्चतुरक्षस्य प्रहन्ति।
 श्वेव वै पाप्मा भ्रातृव्यः। पाप्मानमेवास्य भ्रातृव्यं हन्ति।

सैध्रकम्मुसलम्भवति॥१३॥

कर्मकर्मैवास्मै साधयति। पौ॒ःश्च॒ले॒यो ह॑न्ति। पु॒ःश्च॒ल्वां
वै दे॒वाः शुच॑न्त्यदधुः। शुचै॒वास्य॑ शुच॑ ह॒न्ति। पा॒प्मा
वा ए॒तमी॑प्स॒तीत्या॑हुः। यो॑ऽश्वमे॒धेन॑ यज॑तु इति।
अश्व॑स्याधस्प॒दमुपा॑स्यति। व॒ज्री वा अश्वः॑ प्राजाप॒त्यः।
वज्रै॑णै॒व पा॒प्मान॒भ्रातृ॑व्य॒मव॑ क्रामति। द॒क्षिणा॑ऽप
प्लावयति॥१४॥

पा॒प्मान॑मे॒वास्मा॒च्छम॑ल॒मप॑ प्लावयति। ऐ॒षी॒क उ॑दूहो
भवति। आयु॒र्वा इ॒षीकाः॑। आयु॑रे॒वास्मि॑न्दधति। अ॒मृतं॑
वा इ॒षीकाः॑। अ॒मृत॑मे॒वास्मि॑न्दधति। वे॒तस॑शा॒खोप॑सम्बद्धा
भवति। अ॒प्सुयो॑नि॒र्वा अश्वः॑। अ॒प्सुजो॑ वे॒तसः॑।
स्वादे॒वैन॒र्य्यो॑ने॒निर्मि॑मीते। पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यश्च॑म॒भ्युदू॑हति।
पु॒रस्ता॑दे॒वास्मि॑न्प्र॒तीच्य॑मृत॑न्दधाति। अ॒हं च॒ त्वं च॑
वृ॒त्रह॑न्निति ब्र॒ह्मा यज॑मानस्य हस्त॑ङ्ग॒ह्णाति॑। ब्र॒ह्मक्ष॑त्रे
ए॒व स॑न्दधाति। अ॒भिक॑त्वेन्द्र भूर॒ध॒ज्मन्नि॑त्य॒ध्वर्यु॑र्यज॑मानं

वाचयत्यभिजित्यै॥१५॥

भवति प्लावयति मिमीते पञ्च च॥४॥ [४]

चत्वारं ऋत्विजः समुक्षन्ति। आभ्य एवैनं चतसृभ्यो
दिग्भ्योऽभि समीरयन्ति। शतेनं राजपुत्रैः सहाध्वर्युः।
पुरस्तात्प्रत्यङ्घ्रिष्ठम्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं
राजा वृत्रं वध्यादिति। राज्यं वा अध्वर्युः। क्षत्रं
राजपुत्रः। राज्येनैवास्मिन्क्षत्रन्दधाति। शतेना राजभिरुग्रेः
सह ब्रह्मा॥१६॥

दक्षिणत उदङ्घ्रिष्ठम्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं
राजाप्रतिधृष्योऽस्त्विति। बलं वै ब्रह्मा। बलमराजोग्रः।
बलेनैवास्मिन्बलन्दधाति। शतेनं सूतग्रामणिभिः सह
होता। पश्चात्प्राङ्घ्रिष्ठम्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं
राजाऽस्यै विशः॥१७॥

बहुग्वै बहुश्वायै बहुजाविकायै। बहुव्रीहियवायै
बहुमाषतिलायै। बहुहिरण्यायै बहुहस्तिकायै। बहुदासपूरुषायै

रयि॒मत्यै पुष्टि॑मत्यै। ब॒हुराय॑स्पोषायै॒ राजा॑स्त्विति॑। भू॒मा
वै होता॑। भू॒मा सू॑तग्राम॒ण्यः। भू॒मैवास्मि॑न्भू॒मान॑न्दधाति।
श॒तेन॑ क्ष॒त्तसङ्ग॑ही॒तृभिः॑ स॒होद्गा॑ता। उ॒त्तर॑तो दक्षि॒णा
तिष्ठ॑न्प्रोक्षति॥१८॥

अ॒नेनाश्वे॑न॒ मेध्ये॑ने॒ष्ट्वा। अ॒यं राजा॑ स॒र्वमायु॑रे॒त्विति॑।
आयु॑र्वा उ॒द्गा॑ता। आयुः॑ क्ष॒त्तसङ्ग॑ही॒तारः॑। आयु॑षैवास्मि॒न्नायु॑र्दधाति।
श॒तं श॑तम्भवन्ति। श॒तायुः॑ पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑यः।
आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॒ति॑तिष्ठति। च॒तुः श॒ता भ॑वन्ति।
च॒तस्रो॑ दि॒शः। दि॒क्ष्वे॒व प्र॒ति॑ तिष्ठति॥१९॥

ब्रह्मा विश उ॑क्षति दि॒श ए॒कं च॥५॥ [५]

यथा॒ वै ह॒विषो॑ गृही॒तस्य॑ स्क्व॒न्दति॑। ए॒वं वा ए॒तदश्व॑स्य
स्क्व॒न्दति॑। यन्नि॒क्तम॑ना॒लब्ध॑मुत्सृ॒जन्ति॑। यत्स्तो॒क्या अ॒न्वाह॑।
स॒र्व॒हुत॑मे॒वैन॑ङ्क॒रोत्य॑स्क्व॒न्दाय॑। अ॒स्क॑न्नं हि तत्। यद्धु॒तस्य॑
स्क्व॒न्दति॑। स॒हस्र॑म॒न्वाह॑। स॒हस्र॑स॒म्मितः॑ सुव॒र्गो लो॒कः।
सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्या॒भिजि॑त्यै॥२०॥

यत्परिमिता अनुब्रूयात्। परिमितमव रुन्धीत। अपरिमिता
अन्वाह। अपरिमितः सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य
समष्ट्यै। स्तोक्या जुहोति। या एव वर्ष्या आपः। ता अव
रुन्धे। अस्याञ्जुहोति। इयं वा अग्निर्वैश्वानरः॥२१॥

अस्यामेवैनाः प्रतिष्ठापयति। उवाच ह प्रजापतिः। स्तोक्यासु
वा अहमश्वमेधः सः स्थापयामि। तेन ततः सः स्थितेन
चरामीति। अग्नये स्वाहेत्याह। अग्नय एवैनं जुहोति। सोमाय
स्वाहेत्याह। सोमायैवैनं जुहोति। सवित्रे स्वाहेत्याह। सवित्र
एवैनं जुहोति॥२२॥

सरस्वत्यै स्वाहेत्याह। सरस्वत्या एवैनं जुहोति। पूष्णे
स्वाहेत्याह। पूष्ण एवैनं जुहोति। बृहस्पतये स्वाहेत्याह।
बृहस्पतय एवैनं जुहोति। अपाम्मोदाय स्वाहेत्याह।
अद्ध्य एवैनं जुहोति। वायवे स्वाहेत्याह। वायव एवैनं
जुहोति॥२३॥

मित्राय स्वाहेत्याह। मित्रायैवैनं जुहोति। वरुणाय

स्वाहेत्याह। वरुणायैवैनं जुहोति। एताभ्यं एवैनं
 देवताभ्यो जुहोति। दशदश संपादं जुहोति। दशाक्षरा
 विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे। प्र वा
 एषोऽस्माल्लोकाच्च्यवते। यः पराचीराहुतीर्जुहोति। पुनः
 पुनरभ्यावर्तं जुहोति। अस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति।
 एतां ह वाव सोऽश्वमेधस्य सङ्स्थितिमुवाचास्कन्दाय।
 अस्कन्नं हि तत्। यद्यज्ञस्य सङ्स्थितस्य स्कन्दति॥२४॥

अभिर्जित्यै वैश्वानरः संवित्र एवैनं जुहोति वायवं एवैनं जुहोति च्यवते पदं च॥६॥—[६]

प्रजापतये त्वा जुष्टं प्रोक्षामीति पुरस्तात्प्रत्यङ्गिष्ठन्प्रोक्षति।
 प्रजापतिर्वै देवानामन्नादो वीर्यावान्। अन्नाद्यमेवास्मिन्वीर्यन्दधा
 तस्मादश्वः पशूनामन्नादो वीर्यावत्तमः। इन्द्राग्निभ्यान्त्वेति
 दक्षिणतः। इन्द्राग्नी वै देवानामोजिष्ठौ बलिष्ठौ। ओजं
 एवास्मिन्बलन्दधाति। तस्मादश्वः पशूनामोजिष्ठो
 बलिष्ठः। वायवे त्वेति पश्चात्। वायुर्वै देवानामाशुः
 सारसारितमः॥२५॥

ज॒वमे॒वास्मि॑न्दधाति। तस्मा॒दश्वः॑ पशूनामा॒शुः सा॑रसा॒रित॑मः।
 विश्वे॑भ्यस्त्वा दे॒वेभ्य॑ इत्युत्तर॒तः। विश्वे॑ वै दे॒वा दे॒वाना॑
 यश॑स्वित॑माः। यश॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति। तस्मा॒दश्वः॑
 पशूनां॑ यश॑स्वित॑मः। दे॒वेभ्य॑स्त्वेत्यधस्ता॑त्। दे॒वा वै
 दे॒वाना॑मप॑चिततमाः। अप॑चितिमे॒वास्मि॑न्दधाति। तस्मा॒दश्वः॑
 पशूना॑मप॑चिततमः॥ २६॥

सर्वे॑भ्यस्त्वा दे॒वेभ्य॑ इत्युपरि॑ष्ठात्। सर्वे॑ वै दे॒वास्त्विषि॑मन्तो
 हर॑स्विनः॑। त्विषि॑मे॒वास्मिन् ह॑रो दधाति। तस्मा॒दश्वः॑
 पशूना॑न्त्विषि॑मान्हर॑स्वित॑मः। दि॒वे त्वा॒ऽन्तरि॑क्षाय त्वा
 पृथि॒व्यै त्वेत्या॑ह। ए॒भ्य ए॒वैनं॑ लो॒केभ्यः॑ प्रोक्ष॑ति।
 स॒ते त्वा॒ऽसते॑ त्वा॒ऽद्भ्यस्त्वौष॑धीभ्यस्त्वा विश्वे॑भ्यस्त्वा
 भू॒तेभ्य॑ इत्या॑ह। तस्मा॒दश्वमे॑धया॒जिनः॑ सर्वा॑णि
 भू॒तान्युप॑जीवन्ति। ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति। यत्प्रा॑जाप॒त्योऽश्वः॑।
 अथ॑ कस्मा॑देनम॒न्याभ्यो॑ दे॒वता॒भ्योऽपि॑ प्रोक्ष॑तीति। अश्वे॑ वै
 सर्वा॑ दे॒वता॑ अ॒न्वाय॑न्ताः। तं यद्विश्वे॑भ्यस्त्वा भू॒तेभ्य॑ इति॑

प्रोक्षति। देवतां एवास्मिन्नन्वा यातयति। तस्मादश्वे सर्वा
देवतां अन्वायन्ताः॥२७॥

सारसारितुमोऽर्पिततमः प्राजापत्योऽश्वः पञ्च च॥७॥ [७]

यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति। एवं वा एतदश्वस्य
स्कन्दति। यत्प्रोक्षितमनालब्धमुत्सृजन्ति। यदश्वचरितानि
जुहोति। सर्वहुतमेवैनङ्करोत्यस्कन्दाय। अस्कन्नं हि तत्।
यद्धुतस्य स्कन्दति। ईङ्काराय स्वाहेङ्कृताय स्वाहेत्याह।
एतानि वा अश्वचरितानि। चरितैरेवैनं समर्धयति॥२८॥

तदाहुः। अनाहुतयो वा अश्वचरितानि। नैता होतव्या इति।
अथो खल्वाहुः। होतव्या एव। अत्र वावैवं विद्वानश्वमेधं
संस्थापयति। यदश्वचरितानि जुहोति। तस्माद्धोतव्या
इति। बहिर्धा वा एनमेतदायतनादधाति। भ्रातृव्यमस्मै
जनयति॥२९॥

यस्यानायतनेऽन्यत्राग्रेराहुतीर्जुहोति। सावित्रिया इष्ट्याः
पुरस्तात्स्विष्टकृतः। आहवनीयेऽश्वचरितानि जुहोति।

आ॒य॒त॒न ए॒वा॒स्याहु॑तीर्जुहोति। ना॒स्मै भ्रा॒तृ॒व्यञ्जन॑यति।
तदा॑हुः। य॒ज्ञ॒मु॒खेय॑ज्ञ॒मुखे हो॒त॒व्याः। य॒ज्ञ॒स्य कू॒त्यै।
सु॒व॒र्ग॒स्य लो॒क॒स्यानु॑ख्यात्या इति। अथो॒ ख॒ल्वाहुः॥ ३०॥

यद्य॑ज्ञ॒मु॒खेय॑ज्ञ॒मुखे जुहु॑यात्। प॒शुभि॑र्यज॑मान॒व्य॑र्धयेत्।
अव॑ सु॒व॒र्गाल्लो॒कात्प॑द्येत। पापी॑यान्त्स्या॒दिति॑। स॒कृदे॒व
हो॒त॒व्याः। न यज॑मानं प॒शुभि॑र्व्य॑र्धयति। अ॒भि सु॒व॒र्गं लो॒कं
ज॑यति। न पापी॑यान्भवति। अ॒ष्टाच॑त्वारि॒ंश॒तम॑श्वरूपाणि
जुहोति। अ॒ष्टाच॑त्वारि॒ंश॒दक्षरा॑ जग॑ती। जाग॑तोऽश्वः
प्राजा॑प॒त्यः स॒मृद्धौ। ए॒कम॑तिरि॒क्तञ्जु॑होति। तस्मा॑दे॒कः
प्र॒जास्व॑र्धुकः॥ ३१॥

अ॒र्धय॑ति ज॒नय॑ति ख॒ल्वाहु॑र्जग॑ती त्रीणि च॥८॥

वि॒भूर्मा॒त्रा प्र॒भूः पि॒त्रेत्या॑ह। इ॒यं वै मा॒ता। अ॒सौ पि॒ता।
आ॒भ्यामे॒वैनं॑ परि॑ददाति। अश्वो॑ऽसि॒ हयो॑ऽसीत्या॑ह।
शा॒स्त्ये॒वैन॑मे॒तत्। तस्मा॑च्छि॒ष्टाः प्र॒जा जा॑यन्ते।
अ॒त्योऽसी॑त्या॑ह। तस्मा॑दश्वः सर्वा॑न्प॒शून्त्ये॑ति। तस्मा॑दश्वः

सर्वेषां पशूनां श्रेष्ठं गच्छति॥३२॥

प्र यशः श्रेष्ठमाप्नोति। य एवं वेद। नरोऽस्यर्वाऽसि
सतिरसि वाज्यंसीत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमानव्याचष्टे।
ययुर्नामाऽसीत्याह। एतद्वा अश्वस्य प्रियन्नामधेयम्।
प्रियेणैवैनन्नामधेयेनाभि वंदति। तस्मादप्यामित्रौ सङ्गत्य।
नाम्ना चेद्धयेते। मित्रमेव भवतः॥३३॥

आदित्यानां पत्वाऽन्विहीत्याह। आदित्यानेवैनङ्गमयति।
अग्नये स्वाहा स्वाहेन्द्राग्निभ्यामिति पूर्वहोमाञ्जुहोति। पूर्व
एव द्विषन्तम्भ्रातृव्यमिति क्रामति। भूरसि भुवे त्वा भव्याय
त्वा भविष्यते त्वेत्युत्सृजति सर्वत्वाय। देवा आशापाला
एतन्देवेभ्योऽश्वम्मेधाय प्रोक्षितङ्गोपायतेत्याह। शतं वै
तल्प्या राजपुत्रा देवा आशापालाः। तेभ्य एवैनं परि
ददाति। ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परां परावतङ्गन्तौ।
इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमन्तिः
स्वाहेति चतृषु पत्सु जुहोति॥३४॥

ए॒ता वा अ॒श्वस्य॑ बन्ध॑नम्। ताभि॑रे॒वैन॑म्बध्नाति। तस्मा॑द॒श्वः
प्रमु॑क्तो बन्ध॑नमा गच्छति। तस्मा॑द॒श्वः प्रमु॑क्तो बन्ध॑न॒न्न
ज॑हाति। रा॒ष्ट्रं वा अ॒श्वमे॑धः। रा॒ष्ट्रे खलु॑ वा ए॒ते व्याय॑च्छन्ते।
येऽश्व॑म्मे॒ध्यः रक्ष॑न्ति। तेषां॑ य उ॒दृचं॑ गच्छ॑न्ति। रा॒ष्ट्रादे॒व
ते रा॒ष्ट्रङ्ग॑च्छन्ति। अथ॑ य उ॒दृच॑न्न गच्छ॑न्ति॥३५॥

रा॒ष्ट्रादे॒व ते व्य॑वच्छिद्यन्ते। परा॑ वा ए॒ष सि॑च्यते।
योऽब॑लोऽश्व॑मे॒धेन॑ यज॑ते। यद॒मित्रा॑ अ॒श्वं वि॒न्देर॑न्।
ह॒न्येता॑स्य य॒ज्ञः। च॒तुः श॒ता र॑क्षन्ति। य॒ज्ञस्याघा॑ताय।
अथान्य॑मा॒नीय॑ प्रोक्षे॑युः। सैव ततः॑ प्रायश्चित्तिः॥३६॥

गच्छति भवतः पत्सु जुहोति न गच्छन्ति नव च॥९॥ [९]

प्र॒जाप॑तिरकामयताश्वमे॒धेन॑ यजे॑येति। स तपो॑ऽतप्यत।
तस्य॑ तेपा॒नस्य॑। स॒प्तात्म॑नो दे॒वता॑ उद॑क्रामन्। सा
दी॒क्षाऽभ॑वत्। स ए॒तानि॑ वैश्वदे॒वान्य॑पश्यत्। तान्य॑जुहोत्।
तैर्वै॑ स दी॒क्षामवा॑रुन्ध। यद्वै॑श्वदे॒वानि॑ जुहोति। दी॒क्षामे॒व
तैर्य॑ज॒मानोऽव॑ रुन्धे॥३७॥

स॒प्त जु॑होति। स॒प्त हि॑ ता दे॒वता॑ उद॑क्रामन्। अ॒न्वह॑ञ्जुहोति।

अ॒न्व॒हमे॒व दी॒क्षाम॑व॒ रुन्धे॑ । त्रीणि॑ वै॒श्वदे॒वानि॑ जुहोति ।
च॒त्वार्यो॑द्ब्रह्म॒णानि॑ । स॒प्त संप॑द्यन्ते । स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः प्रा॒णाः ।
प्रा॒णा दी॒क्षा । प्रा॒णैरे॒व प्रा॒णान्दी॒क्षाम॑व॒ रुन्धे॑ ॥ ३८ ॥

एक॑विंशतिं॒ वैश्वदे॒वानि॑ जुहोति । एक॑विंशतिर्वै
दे॒वलो॒काः । द्वाद॑श॒ मासाः॒ पञ्च॑त॒र्वः । त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः ।
अ॒सावा॑दि॒त्य एक॑विं॒शः । ए॒ष सु॑व॒र्गो लो॒कः । तद्वै॒व्यं क्ष॑त्रम् ।
सा श्रीः॑ । तद्ब॒ध्नस्य॑ वि॒ष्टप॑म् । तत्स्वा॒राज्य॑मुच्यते ॥ ३९ ॥

त्रिं॒शत॑मौद्ब्रह्म॒णानि॑ जुहोति । त्रिं॒शद॑क्षरा वि॒राट् । अन्नं॑
वि॒राट् । वि॒राजै॒वान्नाद्य॑म॒व रुन्धे॑ । त्रेधा॑ वि॒भज्य॑ दे॒वता॑
जुहोति । त्र्या॑वृ॒तो वै दे॒वाः । त्र्या॑वृ॒त इ॒मे लो॒काः ।
ए॒षां लो॒काना॑मा॒प्त्यै । ए॒षां लो॒कानां॑ क्लृ॒प्त्यै । अप॒ वा
ए॒तस्मा॑त्प्रा॒णाः क्रा॑मन्ति ॥ ४० ॥

यो दी॒क्षाम॑तिरे॒चय॑ति । स॒प्ता॒हं प्रच॑रन्ति । स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः
प्रा॒णाः । प्रा॒णा दी॒क्षा । प्रा॒णैरे॒व प्रा॒णान्दी॒क्षाम॑व॒ रुन्धे॑ ।
पू॒र्णा॒हुति॑मुत्त॒मां जु॑होति । सर्वं॑ वै पू॒र्णा॒हुतिः॑ । सर्व॑मे॒वाप्नो॑ति ।

अथो इयं वै पूर्णाहुतिः। अस्यामेव प्रति तिष्ठति॥४१॥

रुन्धे प्राणान्दीक्षामवं रुन्ध उच्यते क्रामन्ति तिष्ठति॥१०॥ [१०]

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। तं सृष्टं न किञ्चनोदयच्छत्। तं वैश्वदेवान्येवोदयच्छन्। यद्वैश्वदेवानि जुहोति। यज्ञस्योद्यत्यै। स्वाहाऽऽधिमाधीताय स्वाहा। स्वाहाऽधीतं मनसे स्वाहा। स्वाहा मनः प्रजापतये स्वाहा। काय स्वाहा कस्मै स्वाहा कतमस्मै स्वाहेति प्राजापत्ये मुख्ये भवतः। प्रजापतिमुखाभिरेवैनं देवताभिरुद्यच्छते॥४२॥

अदित्यै स्वाहाऽदित्यै मह्यै स्वाहाऽदित्यै सुमृडीकायै स्वाहेत्याह। इयं वा अदितिः। अस्या एवैनं प्रतिष्ठायोद्यच्छते। सरस्वत्यै स्वाहा सरस्वत्यै बृहत्यै स्वाहा सरस्वत्यै पावकायै स्वाहेत्याह। वाग्वै सरस्वती। वाचैवैनमुद्यच्छते। पूष्णे स्वाहा पूष्णे प्रपथ्याय स्वाहा पूष्णे नरन्धिषाय स्वाहेत्याह। पशवो वै पूषा। पशुभिरेवैनमुद्यच्छते। त्वष्ट्रे स्वाहा त्वष्ट्रे तुरीपाय स्वाहा त्वष्ट्रे पुरुरूपाय स्वाहेत्याह। त्वष्टा वै पशूनां

मिथुनानां रूपकृत्। रूपमेव पशुषु दधाति। अथो
 रूपैरेवैनमुद्यच्छते। विष्णावे स्वाहा विष्णावे निखुर्यपाय
 स्वाहा विष्णावे निभूयपाय स्वाहेत्याह। यज्ञो वै विष्णुः।
 यज्ञायैवैनमुद्यच्छते। पूर्णाहुतिमुत्तमां जुहोति। प्रत्युत्तब्धै
 सयत्वाय॥ ४३ ॥

यच्छते पुरुषपाय स्वाहेत्याहाष्टौ च॥११॥ [११]

सावित्रमष्टाकपालं प्रातर्निर्वपति। अष्टाक्षरा गायत्री। गायत्रं
 प्रातः सवनम्। प्रातः सवनादेवैनं गायत्रियाश्छन्दसोऽधि
 निर्मिमीते। अथो प्रातः सवनमेव तेनाप्रोति। गायत्रीं छन्दः।
 सवित्रे प्रसवित्र एकादशकपालं मध्यन्दिने। एकादशाक्षरा
 त्रिष्टुप्। त्रैष्टुभं माध्यन्दिनं सवनम्। माध्यन्दिनादेवैनं
 सवनात्रिष्टुभश्छन्दसोऽधि निर्मिमीते॥ ४४ ॥

अथो माध्यन्दिनमेव सवनं तेनाप्रोति। त्रिष्टुभं छन्दः।
 सवित्र आसवित्रे द्वादशकपालमपराह्णे। द्वादशाक्षरा
 जगती। जागतं तृतीयसवनम्। तृतीयसवनादेवैनं

जगत्याश्छन्दसोऽधि निर्मिमीते। अथो तृतीयसवनमेव
 तेनाप्रोति। जगतीं छन्दः। ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परां
 परावतं गन्तोः। इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः
 स्वाहेह रमन्तिः स्वाहेति चतस्र आहुतीर्जुहोति॥४५॥

चतस्रो दिशः। दिग्भिरेवैनं परिगृह्णाति। आश्वत्थो
 ब्रजो भवति। प्रजापतिर्देवेभ्यो निलायत। अश्वो रूपं
 कृत्वा। सोऽश्वत्थे संवत्सरमतिष्ठत्। तदश्वत्थस्याश्वत्थत्वम्।
 यदाश्वत्थो ब्रजो भवति। स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति॥४६॥

त्रिष्टुभश्छन्दसोऽधि निर्मिमीते जुहोति नवं च॥१२॥ [१२]

आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामित्याह। ब्राह्मण एव
 ब्रह्मवर्चसं दधाति। तस्मात्पुरा ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चस्यंजायत।
 आऽस्मिन्नाष्ट्रे राजन्यं इषव्यः शूरो महारथो जायतामित्याह।
 राजन्यं एव शौर्यं महिमानं दधाति। तस्मात्पुरा राजन्यं
 इषव्यः शूरो महारथोऽजायत। दोग्ध्रीं धेनुरित्याह।
 धेन्वामेव पयो दधाति। तस्मात्पुरा दोग्ध्रीं धेनुरंजायत।

वोढाऽनुद्धानित्याह ॥ ४७ ॥

अनुद्दुह्येव वीर्यं दधाति। तस्मात्पुरा वोढाऽनुद्धानं जायत।
आशुः सतिरित्याह। अश्वं एव जवं दधाति।
तस्मात्पुराऽऽशुरश्वोऽजायत। पुरन्धिर्योषेत्याह। योषित्येव
रूपं दधाति। तस्मात्स्त्री युवतिः प्रिया भावुंका। जिष्णू
रथेष्ठा इत्याह। आ ह वै तत्र जिष्णू रथेष्ठा जायते ॥ ४८ ॥

यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। सभेयो युवेत्याह। यो वै पूर्ववयसी।
स सभेयो युवा। तस्माद्युवा पुमान्प्रियो भावुकः। आऽस्य
यजमानस्य वीरो जायतामित्याह। आ ह वै तत्र यजमानस्य
वीरो जायते। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। निकामेनिकामे नः
पर्जन्यो वर्षत्वित्याह। निकामेनिकामे ह वै तत्र पर्जन्यो
वर्षति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। फलिन्यो न ओषधयः
पच्यन्तामित्याह। फलिन्यो ह वै तत्रौषधयः पच्यन्ते। यत्रैतेन
यज्ञेन यजन्ते। योगक्षेमो नः कल्पतामित्याह। कल्पते ह
वै तत्र प्रजाभ्यो योगक्षेमः। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते ॥ ४९ ॥

अनुद्धानित्याह जायते वर्षति सप्त च ॥ १३ ॥ [१३]

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशत्। स आत्मन्नश्वमेधमधत्त।
 तं देवा अब्रुवन्। एष वाव यज्ञः। यदश्वमेधः। अप्येव
 नोत्रास्त्विति। तेभ्य एतानन्नहोमान्प्रायच्छत्। तानजुहोत्।
 तैर्वै स देवानप्रीणात्। यदन्नहोमां जुहोति॥५०॥

देवानेव तैर्यजमानः प्रीणाति। आज्येन जुहोति। अग्नेर्वा
 एतद्रूपम्। यदाज्यम्। यदाज्येन जुहोति। अग्निमेव
 तत्प्रीणाति। मधुना जुहोति। महृत्यै वा एतद्देवतायै रूपम्।
 यन्मधु। यन्मधुना जुहोति॥५१॥

महतीमेव तद्देवतां प्रीणाति। तण्डुलैर्जुहोति। वसूनां
 वा एतद्रूपम्। यत्तण्डुलाः। यत्तण्डुलैर्जुहोति। वसूनेव
 तत्प्रीणाति। पृथुकैर्जुहोति। रुद्राणां वा एतद्रूपम्।
 यत्पृथुकाः। यत्पृथुकैर्जुहोति॥५२॥

रुद्रानेव तत्प्रीणाति। लाजैर्जुहोति। आदित्यानां वा
 एतद्रूपम्। यल्लाजाः। यल्लाजैर्जुहोति। आदित्यानेव
 तत्प्रीणाति। करम्बैर्जुहोति। विश्वेषां वा एतद्देवानां१

रूपम्। यत्करम्बाः। यत्करम्बैर्जुहोति॥५३॥

विश्वानेव तद्देवान्प्रीणाति। धानाभिर्जुहोति। नक्षत्राणां
वा एतद्रूपम्। यद्धानाः। यद्धानाभिर्जुहोति। नक्षत्राण्येव
तत्प्रीणाति। सक्तुभिर्जुहोति। प्रजापतेर्वा एतद्रूपम्।
यत्सक्तवः। यत्सक्तुभिर्जुहोति॥५४॥

प्रजापतिमेव तत्प्रीणाति। मसूस्यैर्जुहोति। सर्वासां वा
एतद्देवतानां रूपम्। यन्मसूस्यानि। यन्मसूस्यैर्जुहोति।
सर्वा एव तद्देवताः प्रीणाति। प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति।
प्रियाङ्गा ह वै नामैते। एतैर्वै देवा अश्वस्याङ्गानि
समदधुः। यत्प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति। अश्वस्यैवाङ्गानि
संदधाति। दशान्नानि जुहोति। दशाक्षरा विराट्।
विराट्कृत्स्नस्यान्नाद्यस्यावरुध्यै॥५५॥

जुहोति मधुना जुहोति पृथुकैर्जुहोति करम्बैर्जुहोति सक्तुभिर्जुहोति प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति चत्वारिं च
(अन्नहोमानाज्येनाग्नेर्मधुना तण्डुलैः पृथुकैर्लाजैः करम्बैर्धानाभिः सक्तुभिर्मसूस्यैः प्रियङ्गुतण्डुलैर्दशान्नानि
द्वादश।)॥१४॥

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। त० सृष्ट० रक्षा०स्यजिघा०सन्।
 स एतान्प्रजापतिर्नक्त० होमानपश्यत्। तानजुहोत्। तैर्वै
 स यज्ञाद्रक्षा०स्यपाहन्। यन्नक्त० होमां जुहोति। यज्ञादेव
 तैर्यजमानो रक्षा०स्यपं हन्ति। आज्येन जुहोति। वज्रो वा
 आज्यम्। वज्रेणैव यज्ञाद्रक्षा०स्यपं हन्ति॥५६॥

आज्यस्य प्रतिपदं करोति। प्राणो वा आज्यम्। मुखत
 एवास्य प्राणं दधाति। अन्नहोमाञ्जुहोति। शरीरवदेवाव
 रुन्धे। व्यत्यासं जुहोति। उभयस्यावरुध्यै। नक्तं जुहोति।
 रक्षसामपहत्यै। आज्येनान्ततो जुहोति॥५७॥

प्राणो वा आज्यम्। उभयत एवास्य प्राणं दधाति।
 पुरस्ताच्चोपरिष्टाच्च। एकस्मै स्वाहेत्याह। अस्मिन्नेव
 लोके प्रतितिष्ठति। द्वाभ्या० स्वाहेत्याह। अमुष्मिन्नेव
 लोके प्रति तिष्ठति। उभयोरेव लोकयोः प्रति तिष्ठति।
 अस्मि०श्चामुष्मि०श्च। शताय स्वाहेत्याह। शतायुर्वै पुरुषः
 शतवीर्यः। आयुरेव वीर्यमव रुन्धे। सहस्राय स्वाहेत्याह।

आयुर्वै सहस्रम्। आयुरेवाव रुन्धे। सर्वस्मै स्वाहेत्याह।
अपरिमितमेवाव रुन्धे॥५८॥

एव यज्ञाद्रक्षाऽस्यपहन्त्यन्ततो जुहोति शताय स्वाहेत्याह सप्त च॥१५॥ [१५]

प्रजापतिं वा एष ईप्सतीत्याहुः। योऽश्वमेधेन यजत
इति। अथो आहुः। सर्वाणि भूतानीति। एकस्मै
स्वाहेत्याह। प्रजापतिर्वा एकः। तमेवाप्नोति। एकस्मै स्वाहा
द्वाभ्यां स्वाहेत्यभिपूर्वमाहुतीर्जुहोति। अभिपूर्वमेव सुवर्गं
लोकमेति। एकोत्तरं जुहोति॥५९॥

एकवदेव सुवर्गं लोकमेति। सन्ततं जुहोति। सुवर्गस्य
लोकस्य सन्तत्यै। शताय स्वाहेत्याह। शतायुर्वै पुरुषः
शतवीर्यः। आयुरेव वीर्यमवरुन्धे। सहस्राय स्वाहेत्याह।
आयुर्वै सहस्रम्। आयुरेवाव रुन्धे। अयुताय स्वाहा
नियुताय स्वाहा प्रयुताय स्वाहेत्याह॥६०॥

त्रयं इमे लोकाः। इमानेव लोकानव रुन्धे। अर्बुदाय
स्वाहेत्याह। वाग्वा अर्बुदम्। वाचमेवाव रुन्धे। न्यर्बुदाय

स्वाहेत्याह। यो वै वाचो भूमा। तन्न्यर्बुदम्। वाच एव
भूमानुमव रुन्धे। समुद्राय स्वाहेत्याह ॥६१॥

समुद्रमेवाप्रोति। मध्याय स्वाहेत्याह। मध्यमेवाप्रोति।
अन्ताय स्वाहेत्याह। अन्तमेवाप्रोति। परार्धाय स्वाहेत्याह।
परार्धमेवाप्रोति। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहेत्याह।
रात्रिर्वा उषाः। अहर्व्युष्टिः। अहोरात्रे एवावरुन्धे। अथो
अहोरात्रयोरेव प्रतितिष्ठति। ता यदुभयीर्दिवा वा नक्तं
वा जुहुयात्। अहोरात्रे मोहयेत्। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै
स्वाहोदेष्ट्यते स्वाहोद्यते स्वाहेत्यनुदिते जुहोति। उदिताय
स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहेत्युदिते जुहोति।
अहोरात्रयोरव्यतिमोहाय ॥६२॥

एकोत्तरं जुहोति प्रयुताय स्वाहेत्याह समुद्राय स्वाहेत्याहाहर्व्युष्टिः सप्त च ॥१६॥ [१६]

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्रेत्यश्वनामानि जुहोति। उभयोरेवैनं
लोकयोर्नामधेयं गमयति। आयनाय स्वाहा प्रायणाय
स्वाहेत्युद्वावाञ्जुहोति। सर्वमेवैनमस्कन्नं सुवर्गं लोकं

गमयति। अ॒ग्नये॒ स्वाहा॒ सोमा॑य॒ स्वाहेति॑ पूर्व॒होमाञ्जु॑होति।
 पूर्वं॑ ए॒व द्वि॑षन्तं॒ भ्रातृ॑व्य॒मति॑ क्रामति। पृथि॒व्यै
 स्वाहा॒ऽन्तरि॑क्षाय॒ स्वाहेत्या॑ह। य॒था॒य॒जुरे॑वैतत्। अ॒ग्नये॒
 स्वाहा॒ सोमा॑य॒ स्वाहेति॑ पूर्व॒दीक्षा॑ जु॒होति। पूर्व॑ ए॒व द्वि॑षन्तं
 भ्रातृ॑व्य॒मति॑ क्रामति ॥६३॥

पृथि॒व्यै स्वाहा॒ऽन्तरि॑क्षाय॒ स्वाहेत्ये॑कवि॒ंशिनी॑ दी॒क्षां
 जु॒होति। एक॑वि॒ंशति॑र्वै दे॒वलो॒काः। द्वा॒दश॒ मासाः॒
 पञ्च॑त॒र्वः। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। अ॒सावा॑दित्य॒ एक॑वि॒ंशः। ए॒ष
 सु॒वर्गो॑ लो॒कः। सु॒वर्ग॑स्य॒ लो॒कस्य॒ सम॑ष्ट्यै। भुवो॑ दे॒वानां॒
 कर्म॑णेत्यु॒तुदी॑क्षा जु॒होति। ऋ॒तूने॒वास्मै॑ कल्पयति। अ॒ग्नये॒
 स्वाहा॑ वा॒यवे॒ स्वाहेति॑ जुहोत्यन॑न्तरित्यै॥६४॥

अ॒र्वा॒ङ्य॒ज्ञः संक्रा॑म॒त्वित्या॑सीर्जु॒होति। सु॒वर्ग॑स्य॒ लो॒कस्या॑त्यै।
 भू॒तं भव्यं॑ भवि॒ष्यदि॑ति॒ पर्या॑सीर्जु॒होति। सु॒वर्ग॑स्य॒ लो॒कस्य॒
 पर्या॑त्यै। आ मे॑ गृ॒हा भ॑व॒न्त्वित्या॑भूर्जु॒होति। सु॒वर्ग॑स्य॒
 लो॒कस्या॑भू॒त्यै। अ॒ग्निना॒ तपो॑ऽन्व॑भव॒दित्य॑नुभूर्जु॒होति।

सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्यानु॑भूत्यै। स्वाहाऽऽधि॒मार्धी॑ताय॒ स्वाहेति॑
सम॑स्तानि वैश्वदे॒वानि॑ जुहोति। सम॑स्तमे॒व द्विष॑न्तं
भ्रातृ॑व्यमतिं॒ क्राम॑ति॥६५॥

द॒द्ध्यः स्वाहा॒ हनू॑भ्या॒ऽः स्वाहेत्य॑ङ्गहोमाञ्जुहोति। अङ्गे॑अङ्गे
वै पु॒रुष॑स्य पा॒प्मोप॑श्लिष्टः। अङ्गा॑दङ्गादे॒वेन॑ पा॒प्मन॑स्तेन॒
मुञ्च॑ति। अ॒ज्येताय॑ स्वाहा॑ कृ॒ष्णाय॑ स्वाहा॑ श्वे॒ताय॑
स्वाहेत्य॑श्वरूपाणि॑ जुहोति। रू॒पैरे॒वेन॑ः॒ सम॑र्धयति।
ओष॑धीभ्यः॒ स्वाहा॒ मूले॑भ्यः॒ स्वाहेत्यो॑षधिहोमाञ्जुहोति।
द्व्यो वा ओष॑धयः। पु॒ष्पेभ्यो॑ऽन्याः फलं॑ गृह्णन्ति।
मूले॑भ्यो॑ऽन्याः। ता ए॒वोभयी॑रव॑ रुन्धे॥६६॥

वन॑स्पतिभ्यः॒ स्वाहेति॑ वनस्पतिहोमाञ्जुहोति। आ॒र॒ण्यस्या॒न्नाद्य॑स्य
मे॒षस्त्वा॑ पच॒तैर॑व॒त्वित्यपा॑व्यानि जुहोति। प्रा॒णा वै दे॒वा
अपा॑व्याः। प्रा॒णाने॒वाव॑ रुन्धे। कू॒प्याभ्यः॒ स्वाहा॒द्ध्यः
स्वाहेत्य॑पा॒ होमा॑ञ्जुहोति। अ॒प्सु वा आपः॑। अन्नं॑ वा
आपः॑। अ॒द्ध्यो वा अन्नं॑ जायते। यदे॒वाद्ध्यो॑ऽन्नं॑ जायते।
तद॑व॑ रुन्धे॥६७॥

पूर्वदीक्षा जुहोति पूर्व एव द्विपन्तं भ्रातृव्यमतिं कामत्यनन्तरित्यै कामति रुन्धे जायतु एकं

च॥१७॥

[१७]

अम्भा॑सि जुहोति। अ॒यं वै लो॒कोऽम्भा॑सि। तस्य॒
वस॒वोऽधि॑पतयः। अ॒ग्निज्यो॑तिः। यदम्भा॑सि जुहोति।
इ॒ममे॒व लो॒कम॒व रु॒न्धे। वसू॑ना॒ꣳ सायु॑ज्यं गच्छति।
अ॒ग्निं ज्योति॑र॒व रु॒न्धे। नभा॑सि जुहोति। अ॒न्तरि॑क्षं वै
नभा॑सि॥६८॥

तस्य॑ रु॒द्रा अधि॑पतयः। वा॒युज्यो॑तिः। यन्नभा॑सि जुहोति।
अ॒न्तरि॑क्षमे॒वाव रु॒न्धे। रु॒द्राणा॑ꣳ सायु॑ज्यं गच्छति। वा॒युं
ज्योति॑र॒व रु॒न्धे। महा॑सि जुहोति। अ॒सौ वै लो॒को
महा॑सि। तस्या॑दि॒त्या अधि॑पतयः। सूर्यो॑ ज्योतिः॥६९॥

यन्महा॑सि जुहोति। अ॒मुमे॒व लो॒कम॒व रु॒न्धे।
आ॒दि॒त्याना॑ꣳ सायु॑ज्यं गच्छति। सूर्य॑ ज्योति॑र॒व
रु॒न्धे। नमो॑ रा॒ज्ञे नमो॑ वरु॑णा॒येति॑ य॒व्यानि॑ जुहोति।
अ॒न्नाद्य॑स्याव॑रुध्यै। म॒योभू॑र्वातो॑ अ॒भि वा॑तू॒स्ता इति॑ ग॒व्यानि॑
जुहोति। प॒शूना॑म॒वरु॑ध्यै। प्रा॒णाय॑ स्वाहा॑ व्या॒नाय॑ स्वाहेति॑

संततिहोमाञ्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य संतत्यै ॥ ७० ॥

सिताय स्वाहाऽसिताय स्वाहेति प्रमुक्तीर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य प्रमुक्त्यै। पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्याह। यथायजुरेवैतत्। दत्त्वते स्वाहाऽदन्तकाय स्वाहेति शरीरहोमाञ्जुहोति। पितृलोकमेव तैर्यजमानोऽव रुन्धे। कस्त्वा युनक्ति स त्वा युनक्तिति परिधीन् युनक्ति। इमे वै लोकाः परिधयः। इमानेवास्मै लोकान् युनक्ति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै ॥ ७१ ॥

यः प्राणतो य आत्मदा इति महिमानौ जुहोति। सुवर्गो वै लोको महः। सुवर्गमेव ताभ्यां लोकं यजमानोऽव रुन्धे। आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामिति समस्तानि ब्रह्मवर्चसानि जुहोति। ब्रह्मवर्चसमेव तैर्यजमानोऽव रुन्धे। जज्ञि बीजमिति जुहोत्यनन्तरित्यै। अग्नये समनमत्पृथिव्यै समनमदिति सन्नतिहोमाञ्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य सन्नत्यै। भूताय स्वाहा भविष्यते स्वाहेति भूताभव्यौ होमौ जुहोति। अयं वै लोको भूतम् ॥ ७२ ॥

असौ भविष्यत्। अनयोरेव लोकयोः प्रतितिष्ठति।
 सर्वस्याप्त्यै। सर्वस्यावरुध्यै। यदक्रन्दः प्रथमं जायमानु
 इत्यश्वस्तोमीयं जुहोति। सर्वस्याप्त्यै। सर्वस्य जित्यै।
 सर्वमेव तेनाप्रोति। सर्वं जयति। योऽश्वमेधेन यजते॥७३॥

य उ चैनमेवं वेद। यज्ञं रक्षांस्यजिघांसन्। स
 एतान्प्रजापतिर्नक्तं होमानपश्यत्। तानजुहोत्। तैर्वै स
 यज्ञाद्रक्षांस्यपाहन्। यन्नक्तं होमां जुहोति। यज्ञादेव
 तैर्यजमानो रक्षांस्यपहन्ति। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै
 स्वाहेत्यन्ततो जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥७४॥

वै नभांसि सूर्यो ज्योतिः सन्तत्यै समष्ट्यै भूतं यजते नवं च॥१८॥ [१८]

एकयूपो वैकादशिनीं वा। अन्येषां यज्ञानां यूपा भवन्ति।
 एकविंशिन्यश्वमेधस्य। सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै।
 बैल्वो वा खादिरो वा पालाशो वा। अन्येषां यज्ञक्रतूनां
 यूपा भवन्ति। राज्जुदाल एकविंशत्यरत्निरश्वमेधस्य।
 सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। नान्येषां पशूनां तैजान्या

अवद्यन्ति। अवद्यन्त्यश्वस्य॥७५॥

पाप्मा वै तेजनी। पाप्मनोऽपहृत्यै। प्लक्षशाखायामन्येषां
पशूनामवद्यन्ति। वेतसशाखायामश्वस्य। अप्सुर्योनिर्वा
अश्वः। अप्सुजो वेतसः। स्व एवास्य योनावव द्यति। यूपेषु
ग्राम्यान्पशून्नियुञ्जन्ति। आरोकेष्वारण्यान्धारयन्ति। पशूनां
व्यावृत्त्यै। आ ग्राम्यान्पशूल्लभन्ते। प्रारण्यान्त्सृजन्ति।
पाप्मनोऽपहृत्यै॥७६॥

अश्वस्य व्यावृत्त्यै त्रीणि च॥१९॥ [१९]

राञ्जुदालमग्निष्ठं मिनोति। भ्रूणहृत्याया अपहृत्यै।
पौतुद्रवावभितो भवतः। पुण्यस्य गन्धस्यावरुध्यै।
भ्रूणहृत्यामेवास्मादपहत्यै। पुण्येन गन्धेनोभयतः परि
गृह्णाति। षड्वैल्वा भवन्ति। ब्रह्मवर्चसस्यावरुध्यै। षड्वादिराः।
तेजसोऽवरुध्यै॥७७॥

षड्वालाशाः। सोमपीथस्यावरुध्यै। एकविंशतिः संपद्यन्ते।
एकविंशतिर्वै देवलोकाः। द्वादश मासाः पञ्चर्तवः। त्रयं

इ॒मे लो॒काः। अ॒सावा॑दि॒त्य एक॑वि॒ंशः। ए॒ष सु॑व॒र्गो लो॒कः।
सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै। श॒तं प॒शवो॑ भवन्ति॥७८॥

श॒तायुः॑ पु॒रुषः॑ श॒तेन्द्रि॑यः। आ॒युष्ये॑वेन्द्रि॒ये प्र॑ति
तिष्ठ॑ति। सर्वं॑ वा अ॒श्वमे॒ध्याप्रो॑ति। अ॒प॑रि॒मिता॑ भवन्ति।
अ॒प॑रि॒मित॒स्याव॑रु॒ध्यै। ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति। कस्मा॑त्स॒त्यात्।
द॒क्षिण॑तो॒ऽन्येषां॑ प॒शूनाम॑व॒द्यन्ति॑। उ॒त्तर॑तो॒ऽश्व॑स्येति॑। वा॒रुणो॑
वा अ॒श्वः॥७९॥

ए॒षा वै व॑रु॒णस्य॑ दिक्। स्वा॒या॑मे॒वास्य॑ दि॒श्यव॑द्यति।
यदि॑तरेषां प॒शूनाम॑व॒द्यति॑। श॒त॒दे॒व॒त्यं ते॒नाव॑ रु॒न्धे।
चि॒ते॒ऽग्नाव॑धि॒ वैत॑से क॒टेऽश्वं॑ चि॒नोति॑। अ॒प्सुयो॑नि॒र्वा
अ॒श्वः। अ॒प्सुजो॑ वै॒त॒सः। स्व ए॒वैनं॑ यो॒नौ प्र॑ति॒ष्ठाप॑यति।
पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यश्च॑ तू॒परं॑ चि॒नोति॑। प॒श्चात्प्रा॒चीनं॑ गो॒मृग॑म्॥८०॥

प्रा॒णापा॒नावे॑वास्मि॑न्त्स॒म्यश्चौ॑ द॒धाति॑। अ॒श्वं तू॒परं॑
गो॒मृग॑मि॒ति सर्व॑हु॒तं ए॒ताञ्जु॑होति। ए॒षां लो॒काना॑म॒भिजि॑त्यै।
आ॒त्मना॑ऽभि जु॑होति। सा॒त्मा॒नमे॒वैन॑ स॒तनुं॑ करोति।

सात्माऽमुष्मिँल्लौके भवति। य एवं वेद। अथो वसोरेव
 धारां तेनाव रुन्धे। इलुवर्दाय स्वाहा बलिवर्दाय
 स्वाहेत्याह। संवत्सरो वा इलुवर्दः। परिवत्सरो
 बलिवर्दः। संवत्सरादेव परिवत्सरादायुरवं रुन्धे।
 आयुरेवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वमेधयाजी जरसा
 विस्रसामुं लोकमेति॥८१॥

तेजसोऽवर्धयै भवन्त्यश्वौ गोमृगमिलुवर्दश्चत्वारि च॥२०॥ [२०]

एकविंशोऽग्निर्भवति। एकविंशः स्तोमः। एकविंशतिर्यूपाः।
 यथा वा अश्वा वरुषभा वा वृषाणः सःस्फुरेरन्। एवमेव
 तत्स्तोमाः सःस्फुरन्ते। यदेकविंशाः। ते यत्समृच्छेरन्।
 हन्येतास्य यज्ञः। द्वादश एवाग्निः स्यादित्याहुः। द्वादशः
 स्तोमः॥८२॥

एकादश यूपाः। यद्द्वादशोऽग्निर्भवति। द्वादश मासाः
 संवत्सरः। संवत्सरेणैवास्मा अन्नमव रुन्धे। यद्दश यूपा
 भवन्ति। दशाक्षरा विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमव

रुन्धे। य ए॒काद॒शः। स्तन॑ ए॒वास्यै॒ सः॥८३॥

दु॒ह ए॒वैनां॑ तेन॑। तदा॑हुः। यद्वा॑द॒शोऽग्निः॑ स्या॑द्वा॒दशः॑
स्तोम॑ ए॒काद॒श यूपाः॑। यथा॑ स्थू॒रिणा॑ या॒यात्। ता॒दृक्त॑त्।
ए॒क॒वि॒ंश ए॒वाग्निः॑ स्या॒दित्या॑हुः। ए॒क॒वि॒ंशः स्तोमः॑।
ए॒क॒वि॒ंशति॑र्यूपाः॑। यथा॑ प्र॒ष्टिभि॑र्याति॑। ता॒दृगे॒व तत्॥८४॥

यो वा अ॑श्वमे॒धे ति॒स्रः क॒कुभो॒ वेद॑। क॒कुद्ध॒ राज्ञा॑
भवति॑। ए॒क॒वि॒ंशोऽग्नि॑र्भवति॑। ए॒क॒वि॒ंशः स्तोमः॑।
ए॒क॒वि॒ंशति॑र्यूपाः॑। ए॒ता वा अ॑श्वमे॒धे ति॒स्रः क॒कुभः॑। य ए॒व
वेद॑। क॒कुद्ध॒ राज्ञा॑ भवति॑। यो वा अ॑श्वमे॒धे त्रीणि॑ शी॒र्षाणि॑
वेद॑। शिरो॑ ह॒ राज्ञा॑ भवति॑। ए॒क॒वि॒ंशोऽग्नि॑र्भवति॑।
ए॒क॒वि॒ंशः स्तोमः॑। ए॒क॒वि॒ंशति॑र्यूपाः॑। ए॒तानि॑ वा
अ॑श्वमे॒धे त्रीणि॑ शी॒र्षाणि॑। य ए॒वं वेद॑। शिरो॑ ह॒ राज्ञा॑
भवति॑॥८५॥

द्वा॒दशः स्तोमः॑ स ए॒व तच्छिरो॑ ह॒ राज्ञा॑ भवति॑ षट् च॥२१॥ [२१]

दे॒वा वा अ॑श्वमे॒धे पव॑माने। सु॒व॒र्गं लो॒कं न प्रा॑जानन्। तमश्वः॑

प्राजांनात्। यदश्वमेधेऽश्वेन मेध्येनोदश्चो बहिष्पवमानं
 सर्पन्ति। सुवर्गस्य लोकस्य प्रजात्यै। न वै मनुष्यः सुवर्गं
 लोकमञ्जसा वेद। अश्वो वै सुवर्गं लोकमञ्जसा वेद।
 यदुद्गातोद्गायेत्। यथा क्षेत्रज्ञोऽन्येन पथा प्रतिपादयेत्।
 तादृक्तत्॥८६॥

उद्गातारमपुरुष्य। अश्वमुद्गीथाय वृणीते। यथा क्षेत्रज्ञोऽञ्जसा
 नयति। एवमेवैनमश्वः सुवर्गं लोकमञ्जसा नयति। पुच्छमन्वा
 रभन्ते। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। हिं करोति। सामैवाकः।
 हिं करोति। उद्गीथ एवास्य सः॥८७॥

वड्बा उप रुन्धन्ति। मिथुनत्वाय प्रजात्यै। अथो
 यथोपगातारं उपगायन्ति। तादृगेव तत्। उदगासीदश्वो
 मेध्य इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। प्रजापतिरुद्गीथः।
 उद्गीथमेवाव रुन्धे। अथो ऋक्सामयोरेव प्रति तिष्ठति।
 हिरण्येनोपाकरोति। ज्योतिर्वै हिरण्यम्। ज्योतिरेव मुखतो
 दधाति। यजमाने च प्रजासु च। अथो हिरण्यज्योतिरेव
 यजमानः सुवर्गं लोकमेति॥८८॥

तत्स उपाकरोति चत्वारि च॥२२॥ [२२]

पुरुषो वै यज्ञः। यज्ञः प्रजापतिः। यदश्वं पशून्त्रियुञ्जन्ति।
यज्ञादेव तद्यज्ञं प्रयुङ्क्ते। अश्वं तूपरं गोमृगम्। तानग्निष्ठ
आलभते। सेनामुखमेव तत्संश्यति। तस्माद्राजमुखं भीष्मं
भावुकम्। आग्नेयं कृष्णाग्रीवं पुरस्ताल्ललाटे। पूर्वाग्निमेव तं
कुरुते॥८९॥

तस्मात्पूर्वाग्निं पुरस्तात्स्थापयन्ति। पौष्णमन्वश्चम्। अन्नं वै
पूषा। तस्मात्पूर्वाग्नावाहार्यमा हरन्ति। ऐन्द्रापौष्णमुपरिष्ठात्।
ऐन्द्रो वै राजन्योऽन्नं पूषा। अन्नाद्येनैवैनमुभयतः परि
गृह्णाति। तस्माद्राजन्योऽन्नादो भावुकः। आग्नेयौ कृष्णाग्रीवौ
बाहुवोः। बाहुवोरेव वीर्यं धत्ते॥९०॥

तस्माद्राजन्यो बाहुबलीभावुकः। त्वाष्ट्रौ लोमशसुक्थौ
सुक्थ्योः। सुक्थ्योरेव वीर्यं धत्ते। तस्माद्राजन्य
ऊरुबलीभावुकः। शितिपृष्ठौ बार्हस्पत्यौ पृष्ठे।
ब्रह्मवर्चसमेवोपरिष्ठाद्धत्ते। अथो कवचे एवैते अभितः

पर्यू॑हते। तस्मा॑द्राज॒न्यः सन्न॑द्धो वी॒र्यं करो॑ति। धा॒त्रे
 पृ॑षोद॒रम॒धस्ता॑त्। प्र॒ति॒ष्ठामे॒वैतां कुरु॑ते। अथो॑ इ॒यं
 वै धा॒ता। अ॒स्यामे॒व प्रति॑ तिष्ठति। सौ॒र्यं ब॒लक्षं
 पु॒च्छे॑। उ॒त्से॒धमे॒व तं कुरु॑ते। तम्मा॑दुत्से॒धम्भ॒ये प्र॒जा
 अ॒भिस॑ङ् श्र॑यन्ति॥ ९१॥

॥ नवमः प्रश्नः ॥

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्।
 तमष्टादशिभिरनु प्रायुङ्क्त। तमाप्नोत्। तमात्वाऽष्टादशिभिरवारुन्धे।
 यदष्टादशिनं आलभ्यन्ते। यज्ञमेव तैरात्वा यजमानोऽवरुन्धे।
 संवत्सरस्य वा एषा प्रतिमा। यदष्टादशिनः। द्वादश मासाः
 पञ्चर्तवः॥ १ ॥

संवत्सरोऽष्टादशः। यदष्टादशिनं आलभ्यन्ते। संवत्सरमेव
 तैरात्वा यजमानोऽवरुन्धे। अग्निष्टेऽन्यान्पशून्नुपाकरोति।
 इतरेषु यूपेष्वष्टादशिनोऽजामित्वाय। नवन्वालाभ्यन्ते
 सवीर्यत्वाय। यदारण्यैः सङ्स्थापयेत्। व्यवस्येतां
 पितापुत्रौ। व्यध्वानः क्रामेयुः। विदूरङ्गामयोग्रामान्तौ
 स्याताम्॥ २ ॥

ऋक्षीकाः पुरुषव्याघ्राः परिमोषिणं आव्याधिनीस्तस्करा
 अरण्येष्वजायेरन्। तदाहुः। अपशवो वा एते। यदारण्याः।
 यदारण्यैः सङ्स्थापयेत्। क्षिप्रे यजमानमरण्यं मृतं हरेयुः।
 अरण्यायतना ह्यारण्याः पशव इति। यत्पशून्नालभेत।

अनवरुद्धा अस्य पशवः स्युः। यत्पर्यग्निकृतानुत्सृजेत्॥३॥
 यज्ञवेशसं कुर्यात्। यत्पशूनालभते। तेनैव पशूनवरुन्धे।
 यत्पर्यग्निकृतानुत्सृजत्ययज्ञवेशसाय। अवरुद्धा अस्य पशवो
 भवन्ति। न यज्ञवेशसम्भवति। न यजमानमरण्यम्मृतं
 हरन्ति। ग्राम्यैः सः स्थापयति। एते वै पशवः क्षेमो
 नाम। सं पितापुत्राववस्यतः। समध्वानः क्रामन्ति।
 समन्तिकङ्गामयोर्ग्रामान्तौ भवतः। नर्क्षीकाः पुरुषव्याघ्राः
 परिमोषिण आव्याधिनीस्तस्करा अरण्येष्वजायन्ते॥४॥

ऋतवः स्यातामुत्सृजेत्स्यतस्त्रीणि च॥१॥ [१]

प्रजापतिरकामयतोभौ लोकावव रुन्धीयेति। स
 एतानुभयान्पशूनपश्यत्। ग्राम्याश्चरण्याश्च। तानालभत।
 तैर्वै स उभौ लोकाववारुन्ध। ग्राम्यैरेव पशुभिर्रिमं
 लोकमवारुन्ध। आरण्यैरमुम्। यद्ग्राम्यान्पशूनालभते।
 इममेव तैर्लोकमव रुन्धे। यदारण्यान्॥५॥

अमुन्तैः। अनवरुद्धो वा एतस्य संवत्सर इत्याहुः। य

इ॒त॒इ॒तश्चा॒तुर्मा॒स्यानि॑ सं॒वत्स॒रं प्र॑यु॒ङ्क्ते इति॑। ए॒तावा॒न् वै
 सं॒वत्स॒रः। यच्चा॑तुर्मा॒स्यानि॑। यदे॒ते चा॑तुर्मा॒स्याः प॒शव॑
 आल॒भ्यन्ते॑। प्र॒त्यक्ष॑मे॒व तैः सं॒वत्स॒रं यज॑मा॒नोऽव॑रुन्धे।
 वि वा ए॒ष प्र॒जया॑ प॒शुभिर्ऋ॑ध्यते। यः सं॒वत्स॒रं प्र॑यु॒ङ्क्ते।
 सं॒वत्स॒रः सु॒वर्गो॑ लो॒कः॥६॥

सु॒वर्ग॑न्तु लो॒कत्रा॑प॒राध्नो॑ति। प्र॒जा वै प॒शव॑ एका॒दशिनी॑।
 यदे॒त ऐ॑का॒दशि॑नाः प॒शव॑ आल॒भ्यन्ते॑। सा॒क्षादे॒व प्र॒जां
 प॒शून् यज॑मा॒नोऽव॑रुन्धे। प्र॒जाप॑तिर्वि॒राज॑मसृजत। सा
 सृ॒ष्टाऽश्व॑मे॒धं प्रावि॑शत्। ता॒न्द॒शिभि॑रनु प्रायु॒ङ्क्ते। ता॒मा॑प्रोत्।
 ता॒मा॒प्त्वा द॒शिभि॑रवा॒रुन्ध। यद्द॒शिनि॑ आल॒भ्यन्ते॑॥७॥

वि॒राज॑मे॒व तैरा॒प्त्वा यज॑मा॒नोऽव॑रुन्धे। एका॒दश॑ द॒शत॑
 आल॒भ्यन्ते॑। एका॒दशा॑क्षरा त्रि॒ष्टुप्। त्रै॒ष्टुभाः प॒शवः॑।
 प॒शून्वाव॑रुन्धे। वै॒श्वदे॒वो वा अश्वः॑। ना॒नादे॒वत्याः॑
 प॒शवो॑ भवन्ति। अश्व॑स्य स॒र्वत्वा॑य। ना॒नारू॑पा भवन्ति।
 तस्मा॒न्नाना॑रूपाः प॒शवः॑। ब॒हुरू॑पा भवन्ति। तस्मा॑द्ब॒हुरू॑पाः

प॒शवः॑ समृ॒द्धौ॑॥८॥

आ॒र॒ण्य॒ल्लो॒को द॒शिनं॑ आल॒भ्यन्ते॑ नाना॒रूपाः प॒शवो॑ द्वे च॑॥२॥ [२]

अ॒स्मै वै लो॒काय॑ ग्रा॒म्याः प॒शव॑ आल॒भ्यन्ते॑।
 अ॒मुष्मा॑ आ॒र॒ण्याः। यद्वा॒म्यान्प॒शूना॒ल॒भ॒ते। इ॒ममे॒व
 तैर्लो॒कमव॑रु॒न्धे। यदा॑र॒ण्यान्। अ॒मुन्तैः॑। उ॒भया॑न्प॒शूना॒ल॒भ॒ते।
 गा॒म्याः॒श्च॑ आ॒र॒ण्याः॒श्च। उ॒भयो॑र्लो॒कयो॒रव॑रु॒द्धौ। उ॒भया॑न्प॒शूना॒ल॒भ॒ते।
 गा॒म्याः॒श्च॑ आ॒र॒ण्याः॒श्च। उ॒भय॑स्या॒न्नाद्य॒स्याव॑रु॒द्धौ।
 उ॒भया॑न्प॒शूना॒ल॒भ॒ते। गा॒म्याः॒श्च॑ आ॒र॒ण्याः॒श्च। उ॒भये॑षां
 प॒शूना॒मव॑रु॒द्धौ। त्रय॑स्त्रयो भवन्ति। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒षां
 लो॒काना॒माप्त्यै॑। ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति। कस्मा॑त्स॒त्यात्॥१०॥
 अ॒स्मि॒ल्लो॒के ब॒हवः॑ का॒मा इति॑। यत्स॑मा॒नीभ्यो॑
 दे॒वता॑भ्यो॒ऽन्ये॑ऽन्ये प॒शव॑ आल॒भ्यन्ते॑। अ॒स्मिन्ने॒व
 तल्लो॒के का॒मा॑न्दि॒धाति॑। तस्मा॑द॒स्मि॒ल्लो॒के ब॒हवः॑ का॒माः।
 त्रया॑णा॒न्त्रया॑णां॒ सह॑ व॒पा जु॑होति। त्र्या॑वृतो वै दे॒वाः।
 त्र्या॑वृत इ॒मे लो॒काः। ए॒षां लो॒काना॒माप्त्यै॑। ए॒षां लो॒कानां॑
 क्लृ॒प्त्यै॑। पर्य॑ग्निकृताना॒र॒ण्यानु॑त्सृ॒जन्त्य॑हि॒सायै॑॥११॥

अवरुद्धा उभयान्पशूनालभते सत्यादहिंसायै॥३॥ [३]

युञ्जन्ति ब्रध्नमित्याह। असौ वा आदित्यो ब्रध्नः।
आदित्यमेवास्मै युनक्ति। अरुषमित्याह। अग्निर्वा अरुषः।
अग्निमेवास्मै युनक्ति। चरन्तमित्याह। वायुर्वै चरन्।
वायुमेवास्मै युनक्ति। परितस्थुष इत्याह॥१२॥

इमे वै लोकाः परितस्थुषः। इमानेवास्मै लोकान्
युनक्ति। रोचन्ते रोचना दिवीत्याह। नक्षत्राणि वै रोचना
दिवि। नक्षत्राण्येवास्मै रोचयति। युञ्जन्त्यस्य काम्येत्याह।
कामानेवास्मै युनक्ति। हरी विपक्षसेत्याह। इमे वै हरी
विपक्षसा। इमे एवास्मै युनक्ति॥१३॥

शोणा धृष्णू नृवाहसेत्याह। अहोरात्रे वै नृवाहंसा।
अहोरात्रे एवास्मै युनक्ति। एता एवास्मै देवता युनक्ति।
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। केतुं कृण्वन्नकेतव इति ध्वजं
प्रतिमुञ्चति। यश एवैनं राज्ञाङ्गमयति। जीमूतस्येव भवति
प्रतीकमित्याह। यथायजुरेवैतत्। ये ते पन्थानः सवितः
पूर्व्यास इत्यध्वर्युर्यजमानं वाचयत्यभिजित्यै॥१४॥

परा वा एतस्य यज्ञ एति। यस्य पशुरुपाकृतोऽन्यत्र
वेद्या एति। एतः स्तोतरेतेन पथा पुनरश्वमावर्तयासि न
इत्याह। वायुर्वै स्तोता। वायुमेवास्य परस्ताद्वधात्यावृत्यै।
यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति। एवं वा एतदश्वस्य
स्कन्दति। यदस्योपाकृतस्य लोमानि शीयन्ते। यद्वालेषु
काचानावयन्ति। लोमान्येवास्य तत्सम्भरन्ति॥१५॥

भूर्भुवः सुवरिति प्राजापत्याभिरावयन्ति। प्राजापत्यो
वा अश्वः। स्वयैवेन देवतया समर्धयन्ति। भूरिति
महिषी। भुव इति वावाता। सुवरिति परिवृत्ती। एषां
लोकानामभिजित्यै। हिरण्ययाः काचा भवन्ति। ज्योतिर्वै
हिरण्यम्। राष्ट्रमश्वमेधः॥१६॥

ज्योतिश्चैवास्मै राष्ट्रं च समीचीं दधाति। सहस्रम्भवन्ति।
सहस्रसम्मितः सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै।
अप वा एतस्मात्तेज इन्द्रियं पशवः श्रीः क्रामन्ति।
योऽश्वमेधेन यजते। वसंवस्त्वाऽञ्जन्तु गायत्रेण छन्दसेति
महिष्यभ्यनक्ति। तेजो वा आज्यम्। तेजो गायत्री।

तेजसैवास्मै तेजोऽवरुन्धे॥१७॥

रुद्रास्त्वाञ्जन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसेति वावाता। तेजो वा
आज्यम्। इन्द्रियत्रिष्टुप्। तेजसैवास्मा इन्द्रियमवरुन्धे।
आदित्यास्त्वाञ्जन्तु जागतेन छन्दसेति परिवृत्ती। तेजो
वा आज्यम्। पशवो जगती। तेजसैवास्मै पशूनवरुन्धे।
पत्नयोऽभ्यञ्जन्ति। श्रिया वा एतद्रूपम्॥१८॥

यत्पत्नयः। श्रियमेवास्मिन्तद्धति। नास्मात्तेज इन्द्रियं
पशवः श्रीरपं कामन्ति। लाजी ३ उच्छाची ३
न यशोममाँ(४) इत्यतिरिक्तमन्नमश्वायोपाहरन्ति।
प्रजामेवान्नादीं कुर्वते। एतद्देवा अन्नमत्तैतदन्नमद्धि प्रजापत
इत्याह। प्रजायामेवान्नाद्यन्दधते। यदि नावजिघ्रेत्।
अग्निः पशुरासीदित्यवघ्रापयेत्। अव हैव जिघ्रति।
आक्रान् वाजी क्रमैरत्यक्रमीद्वाजी द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी
सुधस्थमित्यश्वमनुमन्त्रयते। एषां लोकानामभिजित्यै।
समिद्धो अञ्जन्कृदरं मतीनामित्यश्वस्याप्रियो भवन्ति
सरूपत्याय॥१९॥

परितस्थुष इत्याहुमे एवास्मै युनक्त्यभिजित्यै भरन्त्यश्वमेधो रुन्धे रूपञ्जिघ्रति त्रीणि च॥४॥[४]

तेजसा वा एष ब्रह्मवर्चसेन व्यृद्धते। योऽश्वमेधेन यजते।
होता च ब्रह्मा च ब्रह्मोद्यं वदतः। तेजसा चैवेन ब्रह्मवर्चसेन
च समर्धयतः। दक्षिणतो ब्रह्मा भवति। दक्षिणतआयतनो वै
ब्रह्मा। बारुहस्पत्यो वै ब्रह्मा। ब्रह्मवर्चसमेवास्य दक्षिणतो
दधाति। तस्माद्वक्षिणोऽर्धो ब्रह्मवर्चसितरः। उत्तरतो होता
भवति॥२०॥

उत्तरतआयतनो वै होता। आग्नेयो वै होता। तेजो वा अग्निः।
तेज एवास्योत्तरतो दधाति। तस्मादुत्तरोऽर्धस्तेजस्वितरः।
यूपमभितो वदतः। यजमानदेवत्यो वै यूपः। यजमानमेव
तेजसा च ब्रह्मवर्चसेन च समर्धयतः। किं
स्विदासीत्पूर्वचित्तिरित्याह। द्यौर्वै वृष्टिः पूर्वचित्तिः॥२१॥

दिवमेव वृष्टिमवरुन्धे। किं स्विदासीद्बृहद्वय इत्याह। अश्वो
वै बृहद्वयः। अश्वमेवावरुन्धे। किं स्विदासीत्पिशङ्गिलेत्याह।
रात्रिर्वै पिशङ्गिला। रात्रिमेवावरुन्धे। किं स्विदासीत्पिलिप्पिते

श्रीर्वै पि॒लिप्पि॒ला। अ॒न्नाद्य॑मे॒वाव॑रुन्धे॥ २२॥

कः स्वि॑दे॒काकी॑ च॒रती॑त्या॒ह। अ॒सौ वा आ॑दि॒त्य ए॑का॒की
च॒रति॑। तेज॑ ए॒वाव॑रुन्धे। क उ॑स्वि॒ज्जाय॑ते पुन॒रित्या॑ह।
च॒न्द्रमा॒ वै जा॑यते पुनः॑। आ॒युरे॒वाव॑रुन्धे। कि॑ऽ
स्वि॒द्धिम॑स्य॒ भेष॑जमि॒त्याह॑। अ॒ग्निर्वै हि॑मस्य॒ भेष॑जम्।
ब्र॒ह्मव॑र्च॒समे॒वाव॑रुन्धे। कि॑ऽ स्वि॒दाव॑प॒नं म॒हदि॑त्या॒ह॥ २३॥

अ॒यं वै लो॒क आ॑व॒प॒नम्म॒हत्। अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति।
पृ॒च्छामि॑ त्वा॒ पर॑म॒न्तं पृ॒थि॒व्या इ॒त्याह॑। वेदि॑र्वै परो॒ऽन्तः
पृ॒थि॒व्याः। वेदि॑मे॒वाव॑रुन्धे। पृ॒च्छामि॑ त्वा॒ भुव॑नस्य॒
नाभि॑मि॒त्याह॑। य॒ज्ञो वै भुव॑नस्य॒ नाभिः॑। य॒ज्ञमे॒वाव॑रुन्धे।
पृ॒च्छामि॑ त्वा॒ वृ॒ष्णो अ॒श्वस्य॑ रे॒त इ॒त्याह॑। सोमो॒ वै
वृ॒ष्णो अ॒श्वस्य॑ रे॒तः। सोम॑पी॒थमे॒वाव॑रुन्धे। पृ॒च्छामि॑
वा॒चः प॑र॒मं व्यो॑मे॒त्याह॑। ब्र॒ह्म वै वा॒चः प॑र॒मं व्यो॑म।
ब्र॒ह्मव॑र्च॒समे॒वाव॑रुन्धे॥ २४॥

होता॑ भवति॒ वै वृ॒ष्टिः पूर्वा॑वृत्ति॒रन्नाद्य॑मे॒वाव॑रुन्धे म॒हदि॑त्या॒ह सोमो॒ वै वृ॒ष्णो अ॒श्वस्य॑ रे॒तश्च॑त्वा॒रि

अप॒ वा ए॒तस्मा॑त्प्रा॒णाः क्रा॑मन्ति। यो॑ऽश्वमे॒धेन॒
यज॑ते। प्रा॒णाय॒ स्वाहा॑ व्या॒नाय॒ स्वाहेति॑ संज्ञ॒प्यमा॑न॒
आहु॑तीर्जुहोति। प्रा॒णाने॒वास्मि॑न्दधाति। नास्मा॑त्प्रा॒णा
अप॑क्रामन्ति। अव॑न्तीः स्थाव॑न्तीस्त्वाऽवन्तु। प्रिय॑न्त्वा॒
प्रिया॑णा॒म्। वर्षि॑ष्ठमा॒प्याना॑म्। नि॒धीना॑न्त्वा॒ निधि॑पतिः॑
हवामहे वसो म॒मेत्या॑ह। अपै॒वास्मै॑ तद्धुवते॥२५॥

अथो॑ ध्रुव॒न्त्येवैन॑म्। अथो॒ न्येवा॑स्मै॒ ह्रुवते॑। त्रिः परि॑यन्ति।
त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒भ्य ए॒वैनं॑ लो॒केभ्यो॑ ध्रुवते। त्रिः पुनः॑
परि॑यन्ति। ष॒द्वप॑द्यन्ते। ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तुभि॑रे॒वैन॑न्ध्रुवते।
अप॒ वा ए॒तेभ्यः॑ प्रा॒णाः क्रा॑मन्ति॥२६॥

ये य॒ज्ञे ध्रु॑व॒नन्त॒न्वते॑। न॒व॒कृत्वः॑ परि॑यन्ति। न॒व॒ वै पुरु॑षे
प्रा॒णाः। प्रा॒णाने॒वात्म॑न्दधते। नै॒भ्यः प्रा॒णा अप॑क्रामन्ति। अ॒म्बे
अ॒म्बा॒ल्यम्बि॑क॒ इति॑ प॒त्नीमु॑दानयति। अ॒ह॒तै॒वैन॑म्। सु॒भ॒गे
का॒र्म्पी॑ल॒वासि॑नीत्या॑ह। तप॑ ए॒वैना॑मुप॑नयति। सु॒व॒र्गे लो॒के
संप्रो॑र्ण॒वा॒मि॒त्या॑ह॥२७॥

सुव॒र्गमे॒वैनां॑ लो॒कं ग॑मयति। आऽहम॑जानि गर्भ॒धमा
त्वम॑जाऽसि गर्भ॒धमित्या॑ह। प्र॒जा वै प॒शवो॑ गर्भः।
प्र॒जामे॒व प॒शूना॒त्मन्ध॑त्ते। दे॒वा वा अ॑श्वमे॒धे प॑वमाने।
सुव॒र्गं लो॒कं न प्रा॑जानन्। तमश्चुः॒ प्राजा॑नात्।
यत्सू॒चीभि॑रसिप॒थान्क॑ल्पयन्ति। सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑
प्रज्ञा॑त्यै। गा॒य॒त्री त्रि॒ष्टु॒ब्जग॒तीत्या॑ह॥२८॥

य॒था॒य॒जुरे॒वैतत्। त्र॒य्यः सू॒च्यो भ॑वन्ति। अ॒य॒स्मय्यो
रज॒ता हरि॑ण्यः। अ॒स्य वै लो॒कस्य॑ रू॒पम॑य॒स्मय्यः॑।
अ॒न्तरि॑क्षस्य रज॒ताः। दि॒वो हरि॑ण्यः। दि॒शो वा
अ॒य॒स्मय्यः॑। अ॒वा॒न्तर॑दि॒शा र॑ज॒ताः। ऊ॒र्ध्वा हरि॑ण्यः।
दि॒श ए॒वास्मै॑ कल्पयति। क॒स्त्वा॑ छ॒ति क॒स्त्वा॑
वि॒शा॒स्तीत्या॑हाहि॑सायै॥२९॥

हुवते कामन्त्यूर्वाथामित्याह जगतीत्याह कल्पयत्येकं च॥६॥ [६]

अप॒ वा ए॒तस्मा॑च्छ्री॒ राष्ट्र॑ङ्गमति। योऽश्वमे॒धेन॑ यज॑ते।
ऊ॒र्ध्वामे॑ना॒मुच्छ्र॑यतादित्या॑ह। श्रीर्वै॒ रा॒ष्ट्रम॑श्वमे॒धः।
श्रिय॑मे॒वास्मै॑ रा॒ष्ट्रमूर्ध्व॑मुच्छ्र॑यति। वे॒णुभा॑रङ्गि॒रावि॑वेत्या॑ह।

राष्ट्रं वै भारः। राष्ट्रमेवास्मै पर्यूहति। अथास्या
मध्यमेधतामित्याह। श्रीर्वै राष्ट्रस्य मध्यम्॥३०॥

श्रियमेवावरुन्धे। शीते वाते पुनन्निवेत्याह। क्षेमो वै राष्ट्रस्य
शीतो वातः। क्षेममेवावरुन्धे। यद्धरिणी यवमत्तीत्याह। विड्वै
हरिणी। राष्ट्रं यवः। विशं चैवास्मै राष्ट्रं च समीचीं दधाति।
न पुष्टं पशु मन्यत इत्याह। तस्माद्राजा पशून् पुष्यति॥३१॥

शूद्रा यदर्यजारा न पोषाय धनायतीत्याह। तस्माद्वैशीपुत्रन्नाभि
इयं युका शकुन्तिकेत्याह। विड्वै शकुन्तिका। राष्ट्रमश्वमेधः।
विशं चैवास्मै राष्ट्रं च समीचीं दधाति। आहलमिति
सर्पतीत्याह। तस्माद्राष्ट्राय विशः सर्पन्ति। आहतङ्गभे पस
इत्याह। विड्वै गर्भः॥३२॥

राष्ट्रं पसः। राष्ट्रमेव विश्याहन्ति। तस्माद्राष्ट्रं विशं घातुकम्।
माता च ते पिता च त इत्याह। इयं वै माता। असौ पिता।
आभ्यामेवैनं परिददाति। अग्रवृक्षस्य रोहत इत्याह। श्रीर्वै
वृक्षस्याग्रम्। श्रियमेवावरुन्धे॥३३॥

प्रसुलामीति ते पिता ग॒भे मुष्टि॑म॒न्तः स॒य॒दित्या॑ह। वि॒ड्वै ग॒भः।
 रा॒ष्ट्र॒म्मुष्टिः॑। रा॒ष्ट्रमे॒व वि॒श्याह॑न्ति। तस्मा॑द्रा॒ष्ट्रं वि॒शं घातु॑कम्।
 अप॒ वा ए॒तेभ्यः॑ प्रा॒णाः क्रा॑मन्ति। ये य॒ज्ञेऽपू॑तं वदन्ति।
 द॒धि॒क्राव्णो॑ अकारि॒षमि॑ति सुरभि॒मती॑मृचं वदन्ति। प्रा॒णा
 वै सु॑र॒भयः॑। प्रा॒णाने॒वात्म॑न्दधते। नै॒भ्यः प्रा॒णा अप॑क्रामन्ति।
 आपो॑ हि ष्ठा म॒योभुव॑ इत्य॒द्भिर्मा॑र्जयन्ते। आपो॑ वै सर्वा
 दे॒वताः॑। दे॒वता॑भिरे॒वात्मानं॑ पवयन्ते॥ ३४॥

राष्ट्रस्य मध्यं पुष्यति गभौ रुन्धे दधते चत्वारि च॥७॥ [७]

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जाः सृ॒ष्ट्वा प्रे॒णाऽनु॑ प्रावि॑शत्। ताभ्यः पुनः
 सम्भ॑वितु॒न्नाश॑क्रोत्। सोऽब्र॑वीत्। ऋ॒ध्रव॑दित्सः। यो मे॒तः
 पुनः॑ स॒म्भर॑दिति। तन्दे॒वा अ॑श्वमे॒धेनै॒व सम॑भरन्। ततो॑ वै त
 आ॑र्ध्रुवन्। योऽश्वमे॒धेन॑ यज॑ते। प्र॒जाप॑तिमे॒व सम्भ॑रत्यृ॒ध्रोति॑।
 पुरु॑ष॒माल॑भते॥ ३५॥

वैरा॒जो वै पुरु॑षः। वि॒राज॑मे॒वाल॑भते। अथो॒ अन्नं॑ वै
 वि॒राट्। अन्नमे॒वाव॑रुन्धे। अश्व॒माल॑भते। प्रा॒जाप॑त्यो वा
 अश्वः॑। प्र॒जाप॑तिमे॒वाल॑भते। अथो॒ श्रीर्वा॑ एक॑शफम्।

श्रियमेवावरुन्धे। गामालभते॥३६॥

यज्ञो वै गौः। यज्ञमेवालभते। अथो अन्नं वै
गौः। अन्नमेवावरुन्धे। अजावी आलभते भूम्ने।
अथो पुष्टिर्वै भूमा। पुष्टिमेवावरुन्धे। पर्यग्निकृतं
पुरुषश्चारण्याः श्वोत्सृजन्त्यहिंसायै। उभौ वा एतौ
पशू आलभ्येते। यश्चावमो यश्च परमः। तैऽस्योभये यज्ञे
बद्धाः। अभीष्टा अभिप्रीताः। अभिजिता अभिहुता भवन्ति।
नैनन्दद्भ्यः पशवो यज्ञे बद्धाः। अभीष्टा अभिप्रीताः।
अभिजिता अभिहुता हिंसन्ति। योऽश्वमेधेन यजते। य
उ चैनमेवं वेद॥३७॥

लभते गामालभते परमोऽष्टौ च॥८॥

प्रथमेन वा एष स्तोमेन राध्वा। चतुष्टोमेन कृतेनायानामुत्तरेहन्।
एकविंशे प्रतिष्ठायां प्रति तिष्ठति। एकविंशत्प्रतिष्ठायां
ऋतूनन्वारोहति। ऋतवो वै पृष्ठानि। ऋतवः संवत्सरः।
ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रतिष्ठायां देवता अभ्यारोहति। शक्ररयः
पृष्ठम्भवन्त्यन्यदन्यच्छन्दः। अन्येऽन्ये वा एते पशव

आलभ्यन्ते॥३८॥

उ॒ते॒व॒ ग्रा॒म्याः। उ॒ते॒वा॒र॒ण्याः। अ॒ह॒रे॒व रू॒पेण॑ स॒म॒र्ध॒य॒ति।
अथो॒ अ॒हं ए॒वैष॑ ब॒लि॒र॒ह्नि॒य॒ते। तदा॑हुः। अ॒प॒श॒वो वा ए॒ते।
यद॑जा॒व॒य॑श्चा॒र॒ण्याश्च॑। ए॒ते वै स॒र्वे प॒श॒वः। यद्ग॒व्या इति॑।
ग॒व्यान्प॒शूनु॑त्त॒मेऽह॑न्नाल॒भ॒ते॥३९॥

तेनै॒वो॒भया॑न्प॒शून्व॑रुन्धे। प्रा॒जा॒प॒त्या भ॑वन्ति। अ॒न॒भि॒जि॒त॒स्या॒मि
सौ॒री॒र्न॒व॑ श्वे॒ता व॒शा अ॑नू॒ब॒न्ध्या॑ भवन्ति। अ॒न्त॒त ए॒व
ब्र॑ह्मव॒र्च॑स॒म॒व॑रुन्धे। सोमा॑य॒ स्व॒रा॒ज्ञेऽनो॒वा॒हा॒व॒न॒द्वाहा॑विति
द्वि॒न्दि॒नः प॒शूना॑ल॒भ॒ते। अ॒हो॒रा॒त्राणा॑म॒भि॒जि॒त्यै। प॒शुभि॑र्वा
ए॒ष व्य॑ध्यते। यो॑ऽश्वमे॒धेन॑ यज॒ते। छ॒ग॒ल॒ङ्क॒ल्मा॑ष॒ङ्कि॒दि॒विं
वि॑दी॒ग॒य॒मि॒ति॑ त्वा॒ष्ट्रा॒न्प॒शूना॑ ल॒भ॒ते। प॒शुभि॑रे॒वात्मा॑न्
स॒म॒र्ध॒य॒ति। ऋ॒तुभि॑र्वा ए॒ष व्य॑ध्यते। यो॑ऽश्वमे॒धेन॑
यज॒ते। पि॒श॒ङ्गा॒स्रयो॑ वा॒स॒न्ता इत्य॑तुप॒शूना॑ल॒भ॒ते।
ऋ॒तुभि॑रे॒वात्मा॑न् स॒म॒र्ध॒य॒ति। आ वा ए॒ष प॒शुभ्यो॑ वृश्च॒य॒ते।
यो॑ऽश्वमे॒धेन॑ यज॒ते। पर्य॑ग्नि॒कृ॒ता उत्सृ॑ज॒न्त्यना॑व्र॒स्काय॑॥४०॥

ल॒भ्यन्ते॒ ल॒भ॒ते त्वा॒ष्ट्रा॒न्प॒शूना॑ल॒भ॒तेऽष्टौ च॑॥१॥

[१]

प्रजापतिरकामयत महानन्नादः स्यामिति। स एतावन्मधे
महिमानावपश्यत्। तावंगृहीत। ततो वै स महानन्नादोऽभवत्।
यः कामयेत महानन्नादः स्यामिति। स एतावन्मधे
महिमानौ गृहीत। महानेवान्नादो भवति। यजमानदेवत्या
वै वपा। राजा महिमा। यद्वपाम्महिम्नोभयतः परियजति।
यजमानमेव राज्येनोभयतः परिगृह्णाति। पुरस्तात्स्वाहाकारा
वा अन्ये देवाः। उपरिष्ठात्स्वाहाकारा अन्ये। ते वा
एतेऽश्व एव मेध्यं उभयेऽवरुध्यन्ते। यद्वपाम्महिम्नोभयतः
परियजति। तानेवोभयान्प्रीणाति॥४१॥

परियजति षट्॥१०॥ [१०]

वैश्वदेवो वा अश्वः। तं यत्प्राजापत्यं कुर्यात्। या
देवता अपिभागाः। ता भागधेयेन व्यर्धयेत्। देवताभ्यः
समदन्दध्यात्। स्तेगान्दष्ट्राभ्याम्मुण्डूकां जम्येभिरिति।
आज्यमवदानं कृत्वा प्रतिसृज्यायमाहुतीर्जुहोति। या एव
देवता अपिभागाः। ता भागधेयेन समर्धयति। न देवताभ्यः
समदन्दधाति॥४२॥

चतुर्दशैताननुवाकाञ्जुहोत्यनन्तरित्यै। प्रयासाय स्वाहेति
 पञ्चदशम्। पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयः। अर्धमासशः
 संवत्सर आप्यते। देवासुराः संयत्ता आसन्। तेऽब्रुवन्नग्नयः
 स्विष्टकृतः। अश्वस्य मेध्यस्य वयमुद्धारमुद्धारामहे।
 अथैतानभि भवामेति। ते लोहितमुदहरन्त। ततो देवा
 अभवन्॥ ४३॥

पराऽसुराः। यत्स्विष्टकृद्भ्यो लोहितं जुहोति भ्रातृव्याभिभूत्यै।
 भवत्यात्मना। पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति। गोमृगकण्ठेन
 प्रथमामाहुतिञ्जुहोति। पशवो वै गोमृगः। रुद्रोऽग्निः
 स्विष्टकृत्। रुद्रादेव पशूनन्तर्दधाति। अथो यत्रैषाऽऽहुतिरहूयते
 न तत्र रुद्रः पशूनभिमन्यते॥ ४४॥

अश्वशफेन द्वितीयामाहुतिञ्जुहोति। पशवो वा एकशफम्।
 रुद्रोऽग्निः स्विष्टकृत्। रुद्रादेव पशूनन्तर्दधाति। अथो
 यत्रैषाऽऽहुतिरहूयते। न तत्र रुद्रः पशूनभिमन्यते।
 अयस्मयेन कमण्डलुना तृतीयाम्। आहुतिञ्जुहोत्यायास्यो

वै प्रजाः। रुद्रोऽग्निः स्विष्टकृत्। रुद्रादेव प्रजा
अन्तर्दधाति। अथो यत्रैषाऽऽहुतिर्हूयते। न तत्र
रुद्रः प्रजा अभिमन्यते॥४५॥

दधात्यभवन्यते प्रजा अन्तर्दधाति द्वे च ॥११॥ [११]

अश्वस्य वा आलब्धस्य मेध उदक्रामत्। तदश्वस्तोमीयमभवत्।
यदश्वस्तोमीयं जुहोति। समेधमेवैनमालभते। आज्येन
जुहोति। मेधो वा आज्यम्। मेधोऽश्वस्तोमीयम्।
मेधेनैवास्मिन्मेधन्दधाति। षट्त्रिंशतञ्जुहोति। षट्त्रिंशदक्षरा
बृहती॥४६॥

बार्हताः पशवः। सा पशूनाम्मात्रा। पशूनेव मात्रया
समर्धयति। तायद्भूयसीर्वा कनीयसीर्वा जुहुयात्।
पशून्मात्रया व्यर्धयेत्। षट्त्रिंशतञ्जुहोति। षट्त्रिंशदक्षरा
बृहती। बार्हताः पशवः। सा पशूनाम्मात्रा। पशूनेव मात्रया
समर्धयति॥४७॥

अश्वस्तोमीयं हुत्वा द्विपदा जुहोति। द्विपाद्वै पुरुषो

द्विप्रतिष्ठः। तदेनं प्रतिष्ठया समर्धयति। तदाहुः। अश्वस्तोमीयं
 पूर्व९ होतॄव्याँ ३ द्विपदाँ ३ इति। अश्वो वा अश्वस्तोमीयम्।
 पुरुषो द्विपदाः। अश्वस्तोमीय९ हुत्वा द्विपदा जुहोति।
 तस्माद्विपाच्चतुष्पादमत्ति। अथो द्विपद्येव चतुष्पदः
 प्रतिष्ठायपति। द्विपदा हुत्वा। नान्यामुत्तरामाहुतिञ्जुह्यात्।
 यदन्यामुत्तरामाहुतिञ्जुह्यात्। प्र प्रतिष्ठायामश्ववेत। द्विपदा
 अन्ततो जुहोति प्रतिष्ठित्यै॥४८॥

बृहत्संर्धयति स्थापयति पञ्च च॥१२॥ [१२]

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्।
 तं यज्ञक्रतुभिरन्वैच्छत्। तं यज्ञक्रतुभिर्नान्वविन्दत्।
 तमिष्टिभिरन्वैच्छत्। तमिष्टिभिरन्वविन्दत्। तदिष्टीनामिष्टित्वम्
 यत्संवत्सरमिष्टिभिर्यजते। अश्वमेव तदन्विच्छति।
 सावित्रियो भवन्ति॥४९॥

इयं वै संविता। यो वा अस्यान्नश्यति यो निलयते।
 अस्यां वाव तं विन्दन्ति। न वा इमाङ्कश्चनेत्याहुः।

तिर्यङ्गोर्ध्वोत्येतुमर्हतीति। यत्सावित्रियो भवन्ति।
 सवितृप्रसूत एवैनमिच्छति। ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः
 परा परावतङ्गन्तोः। यत्सायन्धृतीर्जुहोति। अश्वस्यैव यत्यै
 धृत्यै॥५०॥ यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते। अश्वमेव तदन्विच्छति।
 यत्सायन्धृतीर्जुहोति। अश्वस्यैव यत्यै धृत्यै। तस्मात्सायं
 प्रजाः क्षेम्या भवन्ति। यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते। अश्वमेव
 तदन्विच्छति। तस्माद्विवा नष्टेष एति। यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते
 सायन्धृतीर्जुहोति। अहोरात्राभ्यामेवैनमन्विच्छति। अथो
 अहोरात्राभ्यामेवास्मै योगक्षेमङ्कल्पयति॥५१॥

भवन्ति धृत्या एनमन्विच्छत्येकं च॥१३॥ [१३]

अप वा एतस्माच्छ्री राष्ट्रङ्गमति। योऽश्वमेधेन यजते।
 ब्राह्मणौ वीणागाथिनौ गायतः। श्रिया वा एतद्रूपम्। यद्वीणा।
 श्रियमेवास्मिन्तद्धतः। यदा खलु वै पुरुषः श्रियमश्नुते।
 वीणाऽस्मै वाद्यते। तदाहुः। यदुभौ ब्राह्मणौ गायताम्॥५२॥
 प्रभ्रंशुकास्माच्छ्रीः स्यात्। न वै ब्राह्मणे श्री रमत इति।
 ब्राह्मणोऽन्यो गायेत्। राजन्योऽन्यः। ब्रह्म वै ब्राह्मणः।

क्षत्रं राजन्यः। तथा हास्य ब्रह्मणा च क्षत्रेण चोभयतः
 श्रीः परिगृहीता भवति। तदाहुः। यदुभौ दिवा गायेताम्।
 अपास्माद्राष्ट्रङ्कामेत्॥५३॥

न वै ब्राह्मणे राष्ट्रं रमत इति। यदा खलु वै राजा
 कामयते। अथ ब्राह्मणञ्जिनाति। दिवा ब्राह्मणो गायेत्।
 नक्तं राजन्यः। ब्रह्मणो वै रूपमहः। क्षत्रस्य रात्रिः। तथा
 हास्य ब्रह्मणा च क्षत्रेण चोभयतो राष्ट्रं परिगृहीतम्भवति।
 इत्यददा इत्ययजथा इत्यपच इति ब्राह्मणो गायेत्। इष्टापूर्तं
 वै ब्राह्मणस्य॥५४॥

इष्टापूर्तेनैवैनं स समर्धयति। इत्यजिना इत्ययुध्यथा
 इत्यमुं सङ्ग्राममहन्निति राजन्यः। युद्धं वै राजन्यस्य।
 युद्धेनैवैनं स समर्धयति। अक्लृप्ता वा एतस्यर्तव इत्याहुः।
 योऽश्वमेधेन यजत इति। तिस्रोऽन्यो गायति तिस्रोऽन्यः।
 षट्पदन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतून्वास्मै कल्पयतः। ताभ्यां
 सः स्थायाम्। अनोयुक्ते च शते च ददाति। शतायुः पुरुषः
 शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति॥५५॥

गायैताङ्गामेद्वाह्णस्य कल्पयतश्चत्वारि च॥१४॥ [१४]

सर्वेषु वा एषु लोकेषु मृत्यवोऽन्वायन्ताः। तेभ्यो यदाहुतीर्न
जुहुयात्। लोकलोक एनं मृत्युर्विन्देत्। मृत्यवे स्वाहा
मृत्यवे स्वाहेत्यभिपूर्वमाहुतीर्जुहोति। लोकालोकादेव
मृत्युमवयजते। नैनं लोकलोके मृत्युर्विन्दति। यदमुष्मै
स्वाहाऽमुष्मै स्वाहेति जुह्वत्सश्चक्षीत। बह्वं मृत्युममित्रं
कुर्वीत। मृत्यवे स्वाहेत्येकस्मा एवैकाञ्जुहुयात्। एको वा
अमुष्मिल्लोके मृत्युः॥५६॥

अशनया मृत्युरेव। तमेवामुष्मिल्लोकेऽवयजते। भ्रूणहत्यायै
स्वाहेत्यवभृथ आहुतिञ्जुहोति। भ्रूणहत्यामेवाव यजते।
तदाहुः। यद्भ्रूणहत्या पात्र्याऽथ। कस्माद्यज्ञेऽपि क्रियत
इति। अमृत्युर्वा अन्यो भ्रूणहत्याया इत्याहुः। भ्रूणहत्या
वाव मृत्युरिति। यद्भ्रूणहत्यायै स्वाहेत्यवभृथ आहुतिं
जुहोति॥५७॥

मृत्युमेवाहुत्या तर्पयित्वा परिपाणं कृत्वा। भ्रूणघ्ने भेषजं

करोति। ए॒ता॑ ५ ह॒ वै मु॒ण्डि॒भ औ॒दन्य॒वः। भ्रू॒ण॒ह॒त्याये॒
 प्राय॑श्चि॒त्तिं वि॒दां च॑कार। यो हा॒स्यापि॑ प्र॒जायां॑ ब्रा॒ह्म॒ण॑
 ह॒न्ति। सर्व॑स्मै॒ तस्मै॑ भेष॒जं क॑रोति। जु॒म्ब॒काय॑
 स्वा॒हेत्य॑वभृ॒थ उ॒त्त॒मा॒माहु॑तिञ्जु॒होति॑। वरु॑णो॒ वै जु॒म्ब॒कः।
 अ॒न्त॒त ए॒व वरु॑ण॒मव॑यजते। ख॒ल॒तेर्वि॑क्लि॒धस्य॑ शु॒क्ल॒स्य
 पि॒ङ्गाक्ष॑स्य॒ मूर्ध॑ञ्जु॒होति॑। ए॒तद्वै वरु॑ण॒स्य रू॒पम्। रू॒पेणै॒व
 वरु॑ण॒मव॑यजते॥ ५८॥

लो॒के मृ॒त्युर्जु॑होति॒ मूर्ध॑ञ्जु॒होति॑ द्वे च॑॥ १५॥

[१५]

वा॒रु॒णो वा अ॒श्वः। त॒न्दे॒वत॑या॒ व्य॑र्धयति। यत्प्रा॑जाप॒त्यं
 क॒रोति॑। नमो॒ राज्ञे॒ नमो॒ वरु॑णा॒येत्या॑ह। वा॒रु॒णो वा अ॒श्वः।
 स्वयै॑वैनं॒ दे॒वत॑या॒ सम॑र्धयति। नमो॑ऽश्वा॒य नमः॑ प्र॒जाप॑तय॒
 इत्या॑ह। प्रा॒जाप॑त्यो वा अ॒श्वः। स्वयै॑वैनं॒ दे॒वत॑या॒ सम॑र्धयति।
 नमो॑ऽधि॑पतय॒ इत्या॑ह॥ ५९॥

ध॒र्मो वा अधि॑पतिः। ध॒र्ममे॒वावरु॑न्धे। अधि॑पतिर॒स्यधि॑पति॒म्मा
 कु॒र्वधि॑पतिर॒हं प्र॒जानां॑ भूयास॒मित्या॑ह। अधि॑पतिमे॒वैनं॑

समा॒नानां॑ङ्करोति। मान्धे॑हि मयि॑ धे॒हीत्या॑ह। आ॒शिषं॑मे॒वैतामा॑शा
उपा॑कृताय॒ स्वाहेत्युपा॑कृते जुहोति। आल॑ब्धाय॒ स्वाहेति॑
नियु॑क्ते जुहोति। हु॒ताय॒ स्वाहेति॑ हु॒ते जुहोति॑। ए॒षां
लो॒कानां॑म॒भिजि॑त्यै॥६०॥

प्र वा ए॒ष ए॒भ्यो लो॒केभ्य॑श्च॒वते। योऽ॑श्वमे॒धेन॒ यज॑ते।
आ॒ग्नेय॑मैन्द्रा॒ग्रमा॑श्विनम्। तान्प॒शूल॑भते॒ प्रति॑ष्ठित्यै। यदा॑ग्नेयो
भ॒वति॑। अ॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वताः॑। दे॒वता॑ ए॒वाव॑रुन्धे। ब्र॒ह्म वा
अ॒ग्निः। क्ष॒त्रमिन्द्रः॑। यदैन्द्रा॒ग्नो भ॑वति॥६१॥

ब्र॒ह्मक्ष॒त्रे ए॒वाव॑रुन्धे। यदा॑श्विनो भ॒वति॑। आ॒शिषाम॑व॒रुद्धे॑।
त्रयो॑ भवन्ति। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒ष्वेव॑ लो॒केषु॑ प्रति॑तिष्ठति।
अ॒ग्नये॑ऽहोमु॒चेऽष्टा॑क॒पाल॒ इति॑ दश॑हविषमिष्टिं॒ निर्व॑पति।
दशा॑क्षरा वि॒राट्। अन्नं॑ वि॒राट्। वि॒राजै॒वान्नाद्य॑मव॒रुन्धे॑।
अ॒ग्नेर्मन्वे॑ प्रथ॒मस्य॒ प्रचे॑तस् इति॑ याज्यानुवा॒क्या भ॑वन्ति
सर्व॑त्वाय॑ ॥६२॥

अधिपतय॒ इत्या॑हामि॒जित्या॑ ऐन्द्रा॒ग्नो भ॑वति रुन्ध॒ एकं॒ च॥१६॥ [१६]

यद्यश्वमुपतपद्विन्देत्। आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेत्।
 सौम्यश्चरुम्। सावित्रमष्टाकपालम्। यदाग्नेयो भवति।
 अग्निः सर्वा देवताः। देवताभिरेवैनंमिषज्यति। यत्सौम्यो
 भवति। सोमो वा ओषधीनां राजा। याभ्यं एवैनं
 विन्दति॥६३॥

ताभिरेवैनंमिषज्यति। यत्सावित्रो भवति। सवितृप्रसूत
 एवैनंमिषज्यति। एताभिरेवैनं देवताभिर्भिषज्यति। अगदो
 हैव भवति। पौष्णश्चरुन्निर्वपेत्। यदि श्लोणः स्यात्। पूषा
 वै श्लोण्यस्य मिषक्। स एवैनंमिषज्यति। अश्लोणो हैव
 भवति॥६४॥

रौद्रश्चरुन्निर्वपेत्। यदि महती देवताऽभिमन्येत। एतद्देवत्यो
 वा अश्वः। स्वयैवैनं देवतया मिषज्यति। अगदो हैव भवति।
 वैश्वानरन्द्वादशकपालं निर्वपेन्मृगाखरे यदि नागच्छेत्। इयं
 वा अग्निर्वैश्वानरः। इयमेवैनंमर्चिभ्यां परिरोधमानयति।
 आहैव सुत्यमहर्गच्छति। यद्यधीयात्॥६५॥

अ॒ग्नयेऽ॑हो॒मुचेऽ॑ष्टाक॒पालः। सौ॒र्यं प॒यः। वा॒य॒व्यं
आज्य॑भागः। यज॑मानो वा अश्वः। अ॒हंसा वा ए॒ष
गृही॑तः। यस्याश्वो मे॒धाय॑ प्रोक्षि॑तोऽध्येति॑। यद॑हो॒मुचे॑
निर्व॑पति। अ॒हंस ए॒व तेन॑ मुच्यते। यज॑मानो वा अश्वः।
रेत॑सा वा ए॒ष व्य॑ध्यते॥६६॥

यस्याश्वो मे॒धाय॑ प्रोक्षि॑तोऽध्येति॑। सौ॒र्यं रेतः॑। यत्सौ॒र्यं पयो॑
भव॑ति। रेत॑सै॒वैन॑ स॒ सम॑र्धयति। यज॑मानो वा अश्वः।
गर्भै॒र्वा ए॒ष व्य॑ध्यते। यस्याश्वो मे॒धाय॑ प्रोक्षि॑तोऽध्येति॑।
वा॒य॒व्या गर्भाः॑। यद्वा॒य॒व्यं आज्य॑भागो भव॑ति। गर्भै॒रे॒वैन॑ स॒
सम॑र्धयति। अथो यस्यै॒षाऽश्व॑मे॒धे प्राय॑श्चित्तिः क्रि॒यते॑।
इ॒ष्ट्वा वसी॑यान्भवति॥६७॥

विन्दत्यश्वो॑णो हे॒व भ॑वत्यधी॒याद॑ध्यते गर्भै॒रे॒वैन॑ स॒ सम॑र्धयति द्वे च॥१७॥ ————— [१७]

तदा॑हुः। द्वा॒दश ब्र॒ह्मो॒दनान्त्स॑ स्थि॒ते निर्व॑पेत्।
द्वा॒दशभि॒र्वेष्टि॑भिर्यजे॒तेति॑। यदिष्टि॑भिर्यजे॒त। उ॒प॒ना॒मु॒क
ए॒नं य॒ज्ञः स्या॑त्। पापी॑या॒स्तु स्या॑त्। आ॒प्तानि॑ वा ए॒तस्य॑
छन्दा॑सि। य ई॒जानः॑। तानि॑ क ए॒ताव॑दाशु पुनः॑ प्रयु॑

जी॒तेति॑ । सर्वा॒ वै सꣳस्थि॑ते य॒ज्ञे वागा॑प्यते ॥६८॥

सा॒प्ता भ॑वति या॒तया॑ग्नी । कू॒रीकृ॑तेव॒ हि भव॑त्यरु॒ष्कृता॑ ।
सा न पुनः॑ प्र॒युज्ये॑त्याहुः । द्वा॒दशै॒व ब्र॑ह्मो॒दनान्त्सꣳस्थि॑ते
निर्व॑पेत् । प्र॒जाप॑ति॒र्वा ओ॒दनः॑ । य॒ज्ञः प्र॒जाप॑तिः । उ॒प॒नामु॑क
ए॒नं य॒ज्ञो भ॑वति । न पापी॑यान्भवति । द्वा॒दश॑ भवन्ति ।
द्वा॒दश॑मा॒साः संव॑त्स॒रः । संव॑त्स॒र ए॒व प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति ॥६९॥

आ॒प्यते॑ संव॑त्स॒र ए॒कं च॥१८॥ [१८]

ए॒ष वै वि॒भूर्नाम॑ य॒ज्ञः । सर्व॑ ह॒ वै तत्र॑ वि॒भु भ॑वति । यत्रै॒तेन॑
य॒ज्ञेन॑ यज॑न्ते । ए॒ष वै प्र॒भूर्नाम॑ य॒ज्ञः । सर्व॑ ह॒ वै तत्र॑ प्र॒भु
भ॑वति । यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॑ यज॑न्ते । ए॒ष वा ऊ॒र्जस्वा॒न्नाम॑ य॒ज्ञः ।
सर्व॑ ह॒ वै तत्रो॒र्जस्व॑द्भवति । यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॑ यज॑न्ते । ए॒ष
वै प॒य॑स्वा॒न्नाम॑ य॒ज्ञः ॥७०॥

सर्व॑ ह॒ वै तत्र॑ प॒य॑स्वद्भवति । यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॑ यज॑न्ते । ए॒ष वै
वि॒धृ॒तो नाम॑ य॒ज्ञः । सर्व॑ ह॒ वै तत्र॑ वि॒धृ॒तम्भव॑ति । यत्रै॒तेन॑
य॒ज्ञेन॑ यज॑न्ते । ए॒ष वै व्या॒वृ॒त्तो नाम॑ य॒ज्ञः । सर्व॑ ह॒ वै तत्र॑

व्यावृत्तम्भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै प्रतिष्ठितो
नाम यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र प्रतिष्ठितम्भवति॥७१॥

यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै तेजस्वी नाम यज्ञः। सर्वं
ह वै तत्र तेजस्वि भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष
वै ब्रह्मवर्चसी नाम यज्ञः। आ ह तत्र ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी
जायते। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वा अतिव्याधी नाम
यज्ञः। आ ह वै तत्र राजन्योऽतिव्याधी जायते। यत्रैतेन
यज्ञेन यजन्ते। एष वै दीर्घो नाम यज्ञः। दीर्घायुषो ह वै
तत्र मनुष्या भवन्ति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै क्लृप्तो
नाम यज्ञः। कल्पते ह वै तत्र प्रजाभ्यो योगक्षेमः। यत्रैतेन
यज्ञेन यजन्ते॥७२॥

पर्यस्वानाम यज्ञः प्रतिष्ठितम्भवति यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते षट् (एष वै विभूः प्रभूरूर्जस्वान्ययस्वान्
विधृतो व्यावृत्तः प्रतिष्ठितस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यतिव्याधी दीर्घः क्लृप्तो द्वादश ॥)॥१९॥—[१९]

ताप्येणाश्वं संज्ञपयन्ति। यज्ञो वै ताप्यम्। यज्ञेनैवेन
समर्धयन्ति। यामेन साम्ना प्रस्तोताऽनूपतिष्ठते।
यमलोकमेवेनङ्गमयति। ताप्ये च कृत्यधीवासे चाश्वं

संज्ञपयन्ति। ए॒तद्वै प॑शूनां रू॒पम्। रू॒पेणै॒व प॒शून॑वरुन्धे।
हि॒र॒ण्य॒क॒शि॒पु भ॑वति। तेज॒सोऽव॑रुद्धै॥ ७३॥

रू॒क्मो भ॑वति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्यानु॑ख्यात्यै। अ॒श्वो भ॑वति।
प्र॒जाप॑ते॒राप्त्यै॑। अ॒स्य वै लो॒कस्य॑ रू॒पन्ता॒र्प्यम्। अ॒न्तरि॑क्षस्य
कृ॒त्यधी॑वा॒सः। दि॒वो हि॑र॒ण्य॒क॒शि॒पु। आ॒दि॒त्यस्य॑ रू॒क्मः।
प्र॒जाप॑ते॒रश्वैः॑। इ॒ममे॒व लो॒कन्ता॒र्प्येणा॑प्नोति॥ ७४॥

अ॒न्तरि॑क्षङ्कृ॒त्यधी॑वा॒सेन॑। दि॒वः हि॑र॒ण्य॒क॒शि॒पुना॑।
आ॒दि॒त्यः रू॒क्मेण॑। अ॒श्वेनै॒व मे॒ध्येन॑ प्र॒जाप॑तेः सायु॑ज्यः
सलो॒कता॑माप्नोति। ए॒तासा॑मे॒व दे॒वता॑नां सायु॑ज्यम्।
सा॒ष्टि॒ताः समा॑नलो॒कता॑माप्नोति। योऽ॒श्वमे॒धेन॑ यज॑ते। य
उ॒ चैन॑मे॒व वेद॑॥ ७५॥

अवरुद्ध्या आप्नोत्यष्टौ च॥ २०॥ [२०]

आ॒दि॒त्याश्चाङ्गि॑रसश्च सु॒व॒र्गे लो॒केऽस्पर्ध॑न्त। तेऽङ्गि॑रस
आ॒दि॒त्येभ्यः॑। अ॒मुमा॑दि॒त्यम॒श्वः श्वे॒तम्भू॒तन्दक्षि॑णामनयन्।
तेऽब्रु॑वन्। यन्नो॒नेष्ट॑। स व॒र्यो भू॑दिति। तस्मा॒द॒श्वः

सर्वयेत्याह्वयन्ति। तस्माद्यज्ञे वरो दीयते। यत्प्रजापतिरालब्धोऽ
तस्मादश्वो नाम॥ ७६॥

यच्छ्वयदरुरासीत्। तस्मादर्वा नाम। यत्सद्यो वाजान्त्समजयत्।
तस्माद्वाजी नाम। यदसुराणां लोकानादत्त। तस्मादादित्यो
नाम। अग्निर्वा अश्वमेधस्य योनिरायतनम्। सूर्योऽग्रेर्योनिरायतनम्।
यदश्वमेधेऽग्नौ चित्य उत्तरवेदिमुपवपति। योनिमन्तमेवैनमायतनम्।
योनिमानायतनवान्भवति। य एवं वेद। प्राणापानौ वा एतौ
देवानाम्। यदर्काश्वमेधौ। प्राणापानावेवावरुन्धे। ओजो बलं
वा एतौ देवानाम्। यदर्काश्वमेधौ। ओजो बलमेवावरुन्धे।
अग्निर्वा अश्वमेधस्य योनिरायतनम्। सूर्योऽग्रेर्योनिरायतनम्।
यदश्वमेधेऽग्नौ चित्य उत्तरवेदिश्चिनोति। तावर्काश्वमेधौ।
अर्काश्वमेधावेवावरुन्धे। अथो अर्काश्वमेधयोरेव
प्रतिष्ठति॥ ७८॥

नामं करोति सूर्योऽग्रेर्योनिरायतनञ्चत्वारि च॥ २१॥ [२१]

प्रजापतिं वै देवाः पितरम्। पशुम्भूतम्मेषायालभन्त।
तमालभ्योपावसन्। प्रातर्यष्टास्मह इति। एकं वा

ए॒तद्वे॒वाना॒महः॑। यत्सं॑वत्स॒रः। तस्मा॒दश्वः॑ पु॒रस्ता॑त्सं॒वत्स॒र
आल॑भ्यते। यत्प्र॒जाप॑ति॒राल॒ब्धोऽश्वोऽभ॑वत्। तस्मा॒दश्वः॑।
यत्स॒द्यो मे॒धोऽभ॑वत्॥ ७९॥

तस्मा॒दश्वमे॒धः। वेदु॑कोऽश्व॑मा॒शुम्भ॑वति। य ए॒वं वेद॑।
यद्वै तत्प्र॒जाप॑ति॒राल॒ब्धोऽश्वोऽभ॑वत्। तस्मा॒दश्वः॑ प्र॒जाप॑तेः
पशू॒नामनु॑रूपतमः। आऽस्य॑ पु॒त्रः प्र॑ति॒रूपो जा॑यते। य ए॒वं
वेद॑। सर्वा॑णि भू॒तानि॑ स॒म्भृत्या॑ल॒भते। समे॑नन्दे॒वास्तेज॑से
ब्रह्म॑वर्च॒साय॑ भरन्ति। योऽश्वमे॒धेन॒ यज॑ते॥ ८०॥

य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। ए॒तद्वै तद्वे॒वा ए॒तान्दे॒वता॑म्।
प॒शुम्भू॒तम्मे॒धाया॑ल॒भन्त। य॒ज्ञमे॒व। य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञम॑यजन्त
दे॒वाः। का॒म॒प्रं य॒ज्ञम॑कुर्वत। तेऽमृ॒त॒त्वम॑कामयन्त।
तेऽमृ॒त॒त्वम॑गच्छन्। योऽश्वमे॒धेन॒ यज॑ते। दे॒वाना॑मे॒वाय॑नेनैति॥ ८१॥

प्रा॒जाप॒त्येनै॒व य॒ज्ञेन॑ यजते का॒म॒प्रेण॑। अपु॑न॒र्मार्मे॒व
गच्छ॑ति। ए॒तस्य॒ वै रू॒पेण॑ पु॒रस्ता॑त्प्राजाप॒त्यमृ॑ष॒भं तू॒परं
ब॒हुरू॒पमा॑ल॒भते। सर्वे॑भ्यः का॒मेभ्यः॑। सर्व॑स्या॒प्त्यै॑। सर्व॑स्य॒

जित्यै॑। सर्व॑मे॒व तेना॑प्रोति। सर्व॑ जयति। योऽश्व॑मे॒धेन॒
यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑॥८२॥

मेधोऽभ्वद्यजंत एति वेद॥२२॥ [२२]

यो वा अश्व॑स्य॒ मेध्य॑स्य॒ लोम॑नी॒ वेद॑। अश्व॑स्यै॒व
मेध्य॑स्य॒ लोम॑ल्लोमञ्जुहोति। अ॒होरा॒त्रे वा अश्व॑स्य॒
मेध्य॑स्य॒ लोम॑नी। यत्सा॒यंप्रा॑तर्जुहोति। अश्व॑स्यै॒व मेध्य॑स्य॒
लोम॑ल्लोमञ्जुहोति। ए॒तद॑नुकृति॒ ह स्म॒ वै पु॒रा। अश्व॑स्य॒
मेध्य॑स्य॒ लोम॑ल्लोमञ्जुहोति। यो वा अश्व॑स्य॒ मेध्य॑स्य॒ प॒दे
वेद॑। अश्व॑स्यै॒व मेध्य॑स्य॒ प॒देप॑दे जुहोति। द॒र्श॒पूर्ण॑मा॒सौ
वा अश्व॑स्य॒ मेध्य॑स्य॒ प॒दे॥८३॥

यद॒र्श॒पूर्ण॑मा॒सौ यज॑ते। अश्व॑स्यै॒व मेध्य॑स्य॒ प॒देप॑दे जुहोति।
ए॒तद॑नुकृति॒ ह स्म॒ वै पु॒रा। अश्व॑स्य॒ मेध्य॑स्य॒ प॒देप॑दे
जुहोति। यो वा अश्व॑स्य॒ मेध्य॑स्य॒ वि॒वर्त॑नं॒ वेद॑। अश्व॑स्यै॒व
मेध्य॑स्य॒ वि॒वर्त॑नेवि॒वर्त॑ने जुहोति। अ॒सौ वा आ॑दि॒त्योऽश्वः॑।
स आ॑ह॒वनी॒यमा॑गच्छति। तद्वि॒वर्त॑ते। यद॑ग्नि॒होत्रं॑ जुहोति।

अ॒श्वस्यै॒व मे॒ध्यस्य॑ वि॒वर्त॑नेवि॒वर्त॑ने जुहोति। ए॒तद॑नुकृति ह
स्म॒ वै पु॒रा। अ॒श्वस्य॑ मे॒ध्यस्य॑ वि॒वर्त॑नेवि॒वर्त॑ने जुह्वति॥८४॥

प॒दे अ॑ग्निहोत्रं जुहोति त्रीणि च॥२३॥ [२३]

॥ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

